

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

Digitized by Google

THE LIBRARIES
COLUMBIA UNIVERSITY

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

هو

بنام ایزد حیّ قدیر

کتاب مستطاب تاج التراجم

موسوم بموائد الرحمان و فرمان یزدان

فی ترجمة القرآن

بجهت اهتمام

بندهٔ حضرت ارباب

میرزا محمّد مالک الکتاب

بزیور طبع در آمد

واستمداد مسئلت بقاء دولت ابد مدت درگاه عالمپناهی وخلود بارگاه شاهنشاهی که اداء فرض حق
ارندگانیست برگافهٔ ایرانیان وسرمایهٔ اکتساب سعادات دوجهانیست برای قاطبهٔ جهانیان قرآن
حکیم وتنزیل عزیز رحیم را که خاتمهٔ کتب مقدسهٔ منزلهٔ سماویه است چنانکه حسب الامر الاعلی مقرر شد
بقدر وسع وامکان نی زیاده ونقصان بلکه لفظ بالفظ مطابق وسیاق وکلمه بالکلمه موافق ویکسان
از لغت عربی بزبان فارسی ترجمه ونقل نمود ومقطعات حروف نورانیه را که در اوایل بعضی از سور مبارکه
بعنوان رمز واشاره نازل شده واز اسرار الهیه است بهمان نحو نقل نموده متعرض ذکر تاویلات انها
بسبب اختلاف روایات نگردید امید که این خدمت خطیر که بفرمان
فرمای سلطان بی نظیر عالم تسخیر از این بندهٔ ضعیف
حقیر فدوی تحریر بتقدیم رسیده مقبول گوشهٔ نظر
انور مرحمت اثر بندگان آن درگاه خلایق امید
گاه گردد بدین مژده گر جان فشانم رواست
ثم الاعتصام بالله العزیز
العلیم وما توفیقی الا
بالله العلی العظیم

هذا

فرمان يزدان

كتاب مواهب الرحمن في ترجمة القرآن

حمدًا لمن خلق الانسان وعلمه البيان
والصلوة على سيد الاكوان محمد المبعوث
على الانس والجان واله الذين هم امناء الرحمن
وتراجمة وحي السبحان والعالمين بتأويل
القران وبعد من منن الله الملك المنان انه
سبحانه وفقني لطبع كتاب مواهب الرحمن في ترجمة
القران لانتفاع الاخوان من اهل الايمان

Digitized by Google

سورهٔ فاتحهٔ هفت آیه وان مکیست

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان
هر ثنائی مر خدای را که پروردگار عالمیانست
بخشایندهٔ مهربان ۳ صاحب روز جزاء
تو را میپرستیم واز تو یاری میجوییم ۵ بنمای
ما را راه راست ۶ راه کسانی
که انعام کرده بر ایشان نه راه خشم کرده
شده بر ایشان ونه راه گمراهان ۷

بسم الله الرحمن الرحیم ۱
الحمد لله رب العالمین ۲
الرحمن الرحیم ۳ مالک یوم الدین ۴
ایاک نعبد وایاک نستعین ۵
اهدنا الصراط المستقیم ۶
صراط الذین انعمت علیهم
غیر المغضوب علیهم ولا الضالین ۷

Digitized by Google

سورهٔ بقره دویست و هشتاد و شش آیه و آن مدنیست

بنام خدای بخشاینده مهربان ۱
الم ۲ این کتاب نیست شکی در آن
راهنماییست از برای پرهیزکاران ۳
کسانی که ایمان می آورند
به پنهان و برپا میدارند نماز
را و از آنچه روزی داده ایم
ایشان را انفاق میکنند ۴

بسم الله الرحمن الرحیم
الم ۱ ذلک الکتاب لا ریب
فیه هدی للمتقین ۲
الذین یؤمنون بالغیب ویقیمون
الصلوة ومما رزقناهم ینفقون ۳
والذین یؤمنون بما انزل الیک
وما انزل من قبلک وبالاخرة هم
یوقنون ۴

Digitized by Google

أُولٰئِكَ عَلٰى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ٥ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٦ خَتَمَ اللَّهُ
عَلٰى قُلُوبِهِمْ وَعَلٰى سَمْعِهِمْ وَعَلٰى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَّلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ٧ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُم
بِمُؤْمِنِينَ ٨ يُخٰدِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ٩ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ١٠ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ١١ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلٰكِن

لَّا يَشْعُرُونَ ١٢ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا
كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا
آمَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ
وَلٰكِن لَّا يَعْلَمُونَ ١٣ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ
آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا
إِلٰى شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ
إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ ١٤ اللَّهُ
يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ ١٥ أُولٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا
الضَّلَالَةَ بِالْهُدٰى فَمَا رَبِحَت
تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ١٦
مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ
نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ
بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَّا يُبْصِرُونَ ١٧
صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ١٨
أَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ
ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ
أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِم مِّنَ
الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ
مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ١٩ يَكَادُ
الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا
أَضَاءَ لَهُم مَّشَوْا فِيهِ
وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ

وكسانى كه ايمان مى اورند بانچه فرو فرستاده شد بسوى تو وانچه فرو فرستاده شد
پيش از تو وباخرت ايشان يقين ميدارند اينجماعت بر راه راستند از پروردگار خود شان
واينجماعت ايشانند رستگاران ٥ بدرستى كه انان كه كافر شده اند يكسانست بر
ايشان خواه بترسانى ايشانرا يا نترسانى ايشانرا كه ايمان نمى اورند ٦ مهر زده است
خدا بر دلهاى ايشان وبر گوش ايشان وبر ديدهاى ايشان پرده ايست وبراى ايشان
عذاب بزرگى ٧ واز مردمان كسانيند كه ميگويند ايمان اورديم بخدا وبروز اخر
ونيستند ايشان ايمان اورندگان ٨ فريب ميدهند خدا را وكسانى را كه ايمان
اورده اند وفريب نميدهند مگر خودهاشانرا ونميفهمند ٩ در دلهاى ايشان مرضيست
پس زياد كرد خدا مرض ايشانرا وبراى ايشانست عذابى دردناك بسبب انكه بودند
كه دروغ ميگفتند ١٠ وهرگاه گفته شود بايشان كه فساد مكنيد در زمين گويند
جز اين نيست كه ما اصلاح كنندگانيم ١١ آگاه باشيد بدرستى كه ايشانند ايشان
مفسدان ولكن نميفهمند ١٢ وهرگاه گفته شود بايشان كه ايمان بياوريد
چنانچه ايمان اورده اند مردمان گويند ايا ايمان بياوريم چنانچه ايمان اورده اند
بى عقلان آگاه باشيد بدرستى كه ايشانند بيعقلان ولكن نميدانند ١٣
وچون برخورند بكروهى كه ايمان اورده اند گويند ايمان اورده ايم وهرگاه خلوت كنند
باشياطين خود شان گويند بدرستى كه ما با شما ئيم جز اين نيست كه ما استهزا
كنندگانيم ١٤ خدا استهزا ميكند بايشان وميكشد ايشانرا در سركشى خود شان
سرگردان ١٥ اينجماعت كسانيند كه خريده اند گمراهى را بجاى شناسى پس نفع نكرد تجارت
ايشان ونبودند راه يافتگان ١٦ مثل ايشان مانند مثل كسيست كه بر افروخته باشد
اتشى را پس چون روشن كند انچه را گرد او ست ببرد خدا روشنائى ايشانرا وواگذارد
ايشانرا در تاريكيهائى كه نمى بينند ١٧ كرانند گنگانند كورانند پس ايشان باز گشت
نخواهند كرد يا مانند باران نازلى از اسمان كه باشد دران تاريكيها ورعد وبرق
كه ميكنند انگشتانشانرا در گوشهاشان از صداى رعد از بيم مرگ وخدا احاطه
كننده است بكافران ١٨ نزديك باشد كه برق برباید ديدهاى ايشانرا هرگاه
روشن كرد براى ايشان راه روند دران وچون تاريك كرد بر ايشان

ايستاد
Digitized by Google

عليهم قالوا ولو شاء الله لذهب بسمعهم وابصارهم ان الله على كل شيء قدير ٢٠ يا ايها الناس اعبدوا ربكم الذي خلقكم والذين من
قبلكم لعلكم تتقون ٢١ الذي جعل لكم الارض فراشا والسماء بناء وانزل من السماء ماء فاخرج به من الثمرات رزقا لكم فلا
تجعلوا لله اندادا وانتم تعلمون ٢٢ وان كنتم في ريب مما نزلنا على عبدنا فاتوا بسورة من مثله وادعوا شهداءكم من دون الله ان
كنتم صادقين ٢٣ فان لم تفعلوا ولن تفعلوا فاتقوا النار التي وقودها الناس والحجارة اعدت للكافرين ٢٤ وبشر الذين امنوا وعملوا

ايستادند واكر ميخواست خدا هر ايينه ميبرد كوشش انرا وچشمها شانرا بدرستي كه خدا بر
هر چيزي تواناست ٢٠ اي مردمان بپرستيد پروردكار خود را انكه آفريد شما را وكسانيرا
كه پيش از شما بوده اند شايد شما پرهيزكار شويد ٢١ انكه كردانيد براي شما زمين را بستر
واسمانرا بنائي وفرو فرستاد از اسمان آبي را پس بيرون آورد بان از ميوها روزي براي
شما پس مكردانيد براي خدا همتا وشما ميدانيد ٢٢ واكر بوده ايد در شك از انچه
فرو فرستاده ايم بر بنده خود پس بياوريد سوره مانند ان وبخوانيد حاضران خود را غير
خدا اكر هستيد راست كويان ٢٣ پس اكر نكرديد وهركز نخواهيد كرد پس بپرهيزيد از
آتشي كه افروزنده آن مردمند وسنك كه اماده شده براي كافران ٢٤ وبشارت ده كسانرا
كه ايمان اورده اند وكرده اند كارهاي شايسته اينكه براي ايشانست بهشتهائي كه
روانست از زير انها نهرها هركاه روزي داده شوند از انها از ميوه روزي كويند كه اين انست
كه روزي ما شده بود پيش ازاين واورده شوند بان ما نندهم وازبراي ايشانست در انجا جفتهاي
پاكيزه وايشان در انها هميشه كانند ٢٥ بدرستي كه خدا شرم نميكند از اينكه مثل زند چيزيرا
كه مانند پشه باشد پس انچه بالاتر ازان باشد پس اما انانكه ايمان اورده اند پس ميدانند
اينكه ان حقيست از جانب پروردكار ايشان واما انانكه كافر شده اند پس ميكويند چه
چيز اراده كرده است خدا باين مثل زدن كمراه ميكند بان بسياريرا وهدايت ميكند بان
بسياريرا وكمراه نميكند بان مكر فاسقانرا ٢٦ انكسانيكه ميشكنند پيمان خدا را بعد از
محكم كردن ان وقطع ميكنند چيزيرا كه امر كرده است خدا بان اينكه پيوند كرده شود وفساد
ميكنند در روي زمين انانند ايشان زيانكاران ٢٧ چكونه كافر ميشويد بخدا وبوديد مردكان
پس زنده كرد شما را پس ميميراند شما را پس زنده ميكند شما را پس بسوي او بازكردانيده ميشويد ٢٨
اوست انكه آفريد براي شما انچه در روي زمين است هر را پس پرداخت بسوي اسمان پس راست
كردانها را هفت اسمان واوبهر چيزي داناست ٢٩ وهنكامي كه كفت پروردكار تو مر فرشتكان را
كه بتحقيق كه من كردانيده ام در زمين خليفه كفتند ايا ميكردداني در ان كسي را كه فساد كند
در ان وبريزد خونها را واما تسبيح ميكنيم بستايش تو وبپاكي ياد ميكنيم مر ترا كفت بدرستي كه من ميدانم
انچه را كه نميدانيد ٣٠ واموخت بادم نامها را همه انها را پس عرض كرد ايشانرا بر فرشتكان پس كفت
خبر دهيد مرا بنامهاي اينها اكر هستيد راست كويان ٣١

الصلحت ان لهم جنت تجري من
تحتها الانهر كلما رزقوا منها من
ثمرة رزقا قالوا هذا الذي رزقنا
من قبل واتوا به متشابها ولهم
فيها ازواج مطهرة وهم فيها
خلدون ٢٥ ان الله لا يستحيي ان
يضرب مثلا ما بعوضة فما فوقها
فاما الذين امنوا فيعلمون انه الحق من
ربهم واما الذين كفروا فيقولون ماذا
اراد الله بهذا مثلا يضل به كثيرا
ويهدي به كثيرا وما يضل به الا
الفسقين ٢٦ الذين ينقضون
عهد الله من بعد ميثاقه ويقطعون
ما امر الله به ان يوصل ويفسدون
في الارض اولئك هم الخسرون ٢٧
كيف تكفرون بالله وكنتم امواتا
فاحياكم ثم يميتكم ثم يحييكم ثم اليه
ترجعون ٢٨ هو الذي خلق لكم
ما في الارض جميعا ثم استوى
الى السماء فسويهن سبع
سموات وهو بكل شيء عليم ٢٩ واذ
قال ربك للملئكة اني جاعل في الارض
خليفة قالوا اتجعل فيها من يفسد
فيها ويسفك الدماء ونحن نسبح بحمدك
ونقدس لك قال اني اعلم ما لا تعلمون
وعلم ادم الاسماء كلها ثم عرضهم على الملئكة
فقال انبئوني باسماء هؤلاء ان كنتم صدقين

Digitized by Google

وَالْمَسْكَنَةُ وَبَآءُو بِغَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ النَّبِيّٖنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَّكَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ۝
اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَالَّذِيْنَ هَادُوْا وَالنَّصٰرٰى وَالصّٰبِـُٔوْنَ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۝١ وَاِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّوْرَ خُذُوْا مَآ اٰتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَّاذْكُرُوْا مَا فِيْهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ۝٢ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ
مِّنْ بَعْدِ ذٰلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ لَكُنْتُمْ مِّنَ الْخٰسِرِيْنَ ۝٣ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِيْنَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُوْنُوْا قِرَدَةً

خٰسِـِٕيْنَ ۝٤ فَجَعَلْنٰهَا نَكَالًا لِّمَا
بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً
لِّلْمُتَّقِيْنَ ۝٥ وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهٖٓ
اِنَّ اللّٰهَ يَاْمُرُكُمْ اَنْ تَذْبَحُوْا بَقَرَةً قَالُوْٓا
اَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا قَالَ اَعُوْذُ بِاللّٰهِ اَنْ اَكُوْنَ
مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ۝٦ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ
يُبَيِّنْ لَّنَا مَا هِيَ قَالَ اِنَّهٗ يَقُوْلُ اِنَّهَا
بَقَرَةٌ لَّا فَارِضٌ وَّلَا بِكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذٰلِكَ
فَافْعَلُوْا مَا تُؤْمَرُوْنَ ۝٧ قَالُوا ادْعُ
لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا لَوْنُهَا قَالَ اِنَّهٗ
يَقُوْلُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَآءُ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا
تَسُرُّ النّٰظِرِيْنَ ۝٨ قَالُوا ادْعُ لَنَا
رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا هِيَ اِنَّ الْبَقَرَ تَشٰبَهَ
عَلَيْنَا وَاِنَّآ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ لَمُهْتَدُوْنَ ۝٩
قَالَ اِنَّهٗ يَقُوْلُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا ذَلُوْلٌ تُثِيْرُ
الْاَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَّا
شِيَةَ فِيْهَا قَالُوا الْـٰٔنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ
فَذَبَحُوْهَا وَمَا كَادُوْا يَفْعَلُوْنَ ۝١٠
وَاِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادّٰرَاْتُمْ فِيْهَا وَاللّٰهُ
مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ ۝١١ فَقُلْنَا
اضْرِبُوْهُ بِبَعْضِهَا كَذٰلِكَ يُحْيِ اللّٰهُ الْمَوْتٰى
وَيُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ۝١٢
ثُمَّ قَسَتْ

وبیچارگی وبازگشتند بخشمی از خدا این بسبب آن بود که ایشان بودند که کفر میورزیدند بآیتهای
خدا ومیکشتند پیغمبران را بغیر حق آن بسبب این بود که عاصی شدند وبودند که از حد تجاوز
میکردند ۶۰ بدرستی که آنانکه ایمان آوردند وآنانکه یهود شدند وترسایان وصابیان کیش
کیش نصاری هرکه ایمان آورد بخدا وبروز بازپسین وکرد کردار شایسته پس برای ایشانست
مزدشان نزد پروردگارشان ونیست ترسی برایشان ونه ایشان اندوهناک میشوند ۶۱
وهنگامی را که گرفتیم پیمان از شما وبرافراشتیم بالای شما طور را فرابگیرید آنچه را دادهایم
بشما بقوت ویاد کنید آنچه را در آنست شاید شما پرهیزکاری کنید ۶۲ پس دور کردید
از بعد آن پس اگر نبود فضل خدا بر شما ورحمت او هرآینه بودید از زیانکاران ۶۳ وهرآینه
بتحقیق دانسته اید گروهی را که از حد بدر رفته اند از شما در شنبه پس گفتیم مرایشان را
باشید بوزینه های دور شدگان ۶۴ پس گردانیدیم آنرا عقوبتی برای آنچه در پیش روی
آنست وآنچه در عقب آنست وپندی برای پرهیزکاران ۶۵ وهنگامی که گفت موسی
مر قوم خود را بدرستی که خدا امر میفرماید شما را که بکشید گاوی را گفتند آیا میگیری
ما را مسخره گفت پناه میجویم بخدا از اینکه باشم از نادانان ۶۶ گفتند بخوان برای ما پروردگار
خود را تا بیان کند برای ما که چیست ان گفت بدرستی که او میگوید که ان گاویست نه
پیر ونه جوان میانه سال میان آن پس بکنید آنچه را که امر کرده میشوید ۶۷ گفتند
بخوان برای ما پروردگار خود را تا بیان کند برای ما که چه باشد رنگ ان گفت بدرستی
که او میگوید که ان گاویست زرد سیر رنگ که رنگ ان شاد کرداند بینندگان را ۶۸
گفتند بخوان برای ما پروردگار خود را تا بیان کند برای ما که چیست ان بدرستی
که ان گاو مشتبه شد است برما وبدرستی که ما اگر خواسته باشد خدا هرآینه
راه یافتگانیم ۶۹ گفت بدرستی که او میگوید که ان گاویست نه رام که شخم کند زمین
را ونه اب دهد زراعت را معاف باشد از هم نباشد خط وخالی در ان گفتند اکنون
آوردی حق را پس کشتند انرا ونزدیک بود که نکنند ۷۰ وانگاه که کشتید شخصی را پس
خلاف کردید در او وخدا بیرون آورنده است آنچه را بودید که میپوشانیدید ۷۱
پس گفتیم بزنید انرا ببارهٔ از ان همچنین زنده میکند خدا مردگان را ومینماید بشما
ایات خود را شاید که شما دریابید بعقل ۷۲ پس سخت

شد

لوبكم من بعد ذلك فهي كالحجارة او اشد قسوة وان من الحجارة لما يتفجر منه الانهار وان منها لما يشقق فيخرج منه الماء وان منها لما
يهبط من خشية الله وما الله بغافل عما تعملون ٧٣ افتطمعون ان يؤمنوا لكم وقد كان فريق منهم يسمعون كلام الله ثم يحرفونه من بعد ما عقلوه
وهم يعلمون ٧٤ واذا لقوا الذين امنوا قالوا امنا واذا خلا بعضهم الى بعض قالوا اتحدثونهم بما فتح الله عليكم ليحاجوكم به عند ربكم
افلا تعقلون ٧٥ أولا يعلمون ان الله يعلم ما يسرون وما يعلنون ٧٦ ومنهم اميون لا يعلمون الكتاب الا اماني وان هم الا يظنون ٧٧

شد دلهاي شما از بعد آن پس آن مانند سنگست يا سخت تر و بدرستي كه بعضي از سنگها هر اينه
چيزيست كه روان ميشود از آن نهرها و بدرستي كه بعضي از آنها هر اينه چيزيست كه
بشكافد پس بيرون مي آيد از آن آب و بدرستي كه بعضي از آنها هر اينه چيزيست كه مي افتد
از ترس خدا و نيست خدا غافل از آنچه ميكنيد ٧٢ پس آيا طمع داريد اينكه ايمان آورند مر شما
را و بتحقيق كه بودند گروهي از ايشان كه مي شنيدند كلام خدا را پس تغيير ميدادند آنرا بعد
از آنكه دريافته بودند آنرا و حال آنكه ايشان ميدانستند ٧٣ و هرگاه برميخوردند بگروهي كه
ايمان آورده اند ميگفتند ايمان آورديم و هرگاه خلوت كنند بعضي از ايشان با بعضي مي
گفتند كه آيا حكايت ميكنيد شما ايشان را بآنچه گشاده است خدا بر شما تا حجت گيرند بدين
شما بآن نزد پروردگار شما پس آيا نمي يابيد ٧٥ و آيا نمي دانيد كه البته خدا ميداند آنچه
پنهان ميدارند و آنچه را آشكار كنند ٧٦ و پاره از ايشان بي سوادانند كه نمي دانند
كتاب را مگر آرزوها و نيستند ايشان مگر گمان ميكنند ٧٧ پس واي از براي آنانكه مي
نويسند آن كتاب را بدستهاي خود پس ميگويند كه اين از نزد خداست تا آنكه بفروشند
بآن بهاي اندك پس واي بر ايشان بسبب آنچه نوشته است دستهاي ايشان و واي
بر ايشان بسبب آنچه كسب ميكنند ٧٨ و گفتند كه نخواهد رسيد بما هرگز آتش مگر روزهاي
چند معدود شده بگو كه آيا گرفته ايد نزد خدا عهدي پس هرگز خلاف نكند خدا
پيمان خود را يا ميگوييد بر خدا چيزي را كه نميدانيد ٧٩ آري كسي كه كسب كند بدي را و فرو
گيرد او را گناه او پس آنگروه اصحاب آتشند ايشان اند در آن هميشه باشندگان ٨٠ و آنانكه ايمان
آورده اند و كرده اند كارهاي شايسته آنگروه اصحاب بهشتند ايشان اند در آن هميشه
باشندگان ٨١ و هنگامي را كه گرفتيم پيمان از پسران يعقوب مپرستيد مگر خدا را و بپدر
و مادر نيكوئي كنيد و با خويشان و يتيمان و بيچارگان و بگوييد با مردمان نيكو و برپا
داريد نماز را و بدهيد زكوة را پس روگردان شديد مگر اندكي
از شما و حال آنكه شما اعراض كنندگانيد ٨٢ و وقتي را كه گرفتيم پيمان از شما كه مريزيد
خونهاي خود را و اواره مكنيد خودها را از خانهاي خود پس اقرار كرديد و حال آنكه شما گواهي
ميدهيد ٨٣ پس شما آنانيد كه ميكشيد خودها را و بيرون ميكنيد گروهي از خودها را از خانهاي
ايشان هم پشت ميشويد بر ايشان ببدكاري و ستم و اگر بيايند بسوي شما در حالتي كه

الجزء الأول ٩ البقرة

فويل للذين يكتبون الكتاب بايديهم
ثم يقولون هذا من عند الله ليشتروا
به ثمنا قليلا فويل لهم مما كتبت
ايديهم وويل لهم مما يكسبون ٧٩
وقالوا لن تمسنا النار الا اياما
معدودة قل اتخذتم عند الله عهدا
فلن يخلف الله عهده ام تقولون
على الله ما لا تعلمون ٨٠ بلى من
كسب سيئة واحاطت به خطيئته
فاولئك اصحاب النار هم فيها خالدون
والذين امنوا وعملوا الصالحات اولئك
اصحاب الجنة هم فيها خالدون ٨١
واذ اخذنا ميثاق بني اسرائيل لا تعبدون
الا الله وبالوالدين احسانا وذي القربى
واليتامى والمساكين وقولوا للناس
حسنا واقيموا الصلوة واتوا الزكوة
ثم توليتم الا قليلا منكم وانتم معرضون ٨٢
واذ اخذنا ميثاقكم لا تسفكون
دماءكم ولا تخرجون انفسكم من
دياركم ثم اقررتم وانتم تشهدون ٨٣
ثم انتم هؤلاء تقتلون انفسكم وتخرجون
فريقا منكم من ديارهم تظاهرون
عليهم بالاثم والعدوان وان يأتوكم

Digitized by Google

نفسه ولقد اصطفيناه في الدنيا وانه في الاخرة لمن الصالحين ١٣١ اذ قال له ربه اسلم قال اسلمت لرب العالمين ١٣٢ ووصى بها ابرهيم
بنيه ويعقوب يا بني ان الله اصطفى لكم الدين فلا تموتن الا وانتم مسلمون ١٣٣ ام كنتم شهداء اذ حضر يعقوب الموت اذ قال لبنيه ما
تعبدون من بعدي قالوا نعبد الهك واله ابائك ابرهيم واسمعيل واسحق الها واحدا ونحن له مسلمون ١٣٤ تلك امة قد خلت
لها ما كسبت ولكم ما كسبتم ولا تسئلون عما كانوا يعملون ١٣٥ وقالوا كونوا هودا او نصارى تهتدوا قل بل ملة ابرهيم حنيفا

البقرة ١٤ الجزء الاول

وما كان من المشركين ١٣٥ قولوا
امنا بالله وما انزل الينا وما انزل
الى ابرهيم واسمعيل واسحق ويعقوب
والاسباط وما اوتي موسى وعيسى
وما اوتي النبيون من ربهم لا نفرق
بين احد منهم ونحن له مسلمون ١٣٦
فان امنوا بمثل ما امنتم به فقد
اهتدوا وان تولوا فانما هم في
شقاق فسيكفيكهم الله وهو السميع
العليم ١٣٧ صبغة الله ومن احسن
من الله صبغة ونحن له عابدون قل
اتحاجوننا في الله وهو ربنا وربكم و
لنا اعمالنا ولكم اعمالكم ونحن له
مخلصون ١٣٨ ام تقولون ان ابرهيم
واسمعيل واسحق ويعقوب والاسباط
كانوا هودا او نصارى قل ءانتم اعلم
ام الله ومن اظلم ممن كتم شهادة
عنده من الله وما الله بغافل عما
تعملون ١٣٩ تلك امة قد خلت
لها ما كسبت ولكم ما كسبتم ولا
تسئلون عما كانوا يعملون ١٤٠

ساخت خويشتن را و بتحقيق كه بركزيديم اورا در دنيا و بتحقيق كه او در آخرت هر آينه
ز شايستگان كردار انيست ١٣١ چون گفت باو پروردگار او كه فرمان بردار شو گفت
فرمان بردار شدم مر پروردگار عالميانرا ١٣٢ و وصيت كرد بآن ابرهيم فرزندان خود را
و يعقوب اي فرزندان من بدرستي كه خدا برگزيد براي شما اين دين را پس بايد كه
نميريد مگر و حال آنكه شما مسلمان باشيد ١٣٣ يا بوديد حاضران آنوقتيكه حضور
شد يعقوب را مرگ چون گفت با فرزندان خود چه مي پرستيد بعد از من گفتند مي
پرستيم خداي ترا و خداي پدران تو ابرهيم و اسمعيل و اسحق خداي يگانه را و ما
براي او فرمان بردانيم ١٣٤ انها گروهي اند كه بتحقيق كه گذشتند براي ايشانست آنچه
كسب كردند و براي شماست آنچه كسب كرده ايد و سؤال كرده نخواهيد شد
از آنچه بودند كه ميكردند ١٣٥ و گفتند كه باشيد يهود يا ترسا تا راه راست يابيد
بگو بلكه ملت ابراهيم را در حالتي كه مايل بود از باطل و نبود از مشركين ١٣٦ بگوئيد كه ايمان
آورديم بخدا و آنچه فرستاده شد بسوي ما و بآنچه فرو فرستاده شده بسوي ابرهيم
و اسمعيل و اسحق و يعقوب و فرزندزادگان يعقوب و بآنچه داده شدند موسى و عيسى
و بآنچه داده شده اند پيغمبران از جانب پروردگارشان جدائي نمي افكنيم ميان هيچيك
از ايشان و ما براي او فرمانبردارانيم ١٣٧ پس اگر ايمان آوردند بمانند آنچه ايمان
آورديد بآن پس بتحقيق كه راه راست يافته اند و اگر روگردان شوند پس جز اين
نيست كه ايشان در مخالفت اند پس زود باشد كه كفايت كند ترا از ايشان خدا
و اوست شنواي دانا ١٣٨ رنگ كردن خدا و كيست نيكوتر از خدا در رنگ
كردن و ما مر او را پرستاريم ١٣٩ بگو كه آيا مجادله ميكنيد با ما در خدا و او
پروردگار ما و پروردگار شما و از براي ما ست كردارهاي ما و براي شماست كردارهاي
شما و ما مر او را مخلصانيم ١٤٠ يا ميگوئيد كه ابرهيم و اسمعيل و اسحق و يعقوب
و فرزندزادگان بودند يهودان يا ترسايان بگو آيا شما داناتريد يا خدا و كيست ستمكارتر
از آنكه پنهان كند گواهي را كه نزد او باشد از خدا و نيست خدا بيخبر از آنچه ميكنيد ١٤١
ايشان گروهي بودند كه گذشتند از براي ايشانست آنچه كسب كرده اند و براي
شماست آنچه كسب كرده ايد و سؤال كرده نشويد از آنچه بودند كه ميكردند ١٤٢

Digitized by Google

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّاهُمْ عَنْ قِبْلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۱۴۲
وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ
يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ
رَحِيمٌ ۱۴۳ قَدْ نَرَىٰ تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۱۴۴ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ

شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ
أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
يَعْمَلُونَ ۱۴۴ وَلَئِنْ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا
أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ
قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ
بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ
الظَّالِمِينَ ۱۴۵ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ
الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ
وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
الْمُمْتَرِينَ ۱۴۶ وَلِكُلٍّ وِجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيهَا
فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا
يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ۱۴۷ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ
فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ
لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
يَعْمَلُونَ ۱۴۸ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ
فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ
لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ
إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ
وَاخْشَوْنِي وَلِأُتِمَّ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ
وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۱۴۹

زود باشد که بگویند کم عقلان از مردم که چه چیز گردانید ایشانرا از قبلهٔ ایشان
که بودند بران بگو که مر خدایراست مشرق و مغرب راه مینماید هر که را میخواهد
بسوی راه راست ۱۴۱ وهمچنین گردانیدیم شمارا امتی برگزیده تا بوده باشید گواهان
بر مردم و باشد پیغمبر بر شما گواه و نگردانیدیم قبلهٔ را که بودی بران مگر برای آنکه بدانیم
کسی را که پیروی میکند پیغمبر را از کسی که برمیگردد بر عقبهای خود و اگرچه باشد هر آینه
بزرگ مگر بر آنانکه راه نموده خدا و نیست خدا که ضایع گرداند ایمان شمارا بدرستی
که خدا بادمیان هر اینه مهربان رحم کننده است ۱۴۲ بتحقیق که می بینیم گردانیدن
روی ترا در آسمان پس البته میگردانیم ترا بقبله که به پسندی ترا پس بگردان روی
خود را بجانب مسجد الحرام ۱۴۳ وهر جائی که باشید پس بگردانید روهای خود را بجانب
آن و بدرستی که آنانکه داده شده کتاب هر اینه میدانند که آن قبله حق است
از جانب پروردگار ایشان و نیست خدا بیخبر از آنچه میکنند ۱۴۴ والبته اگر بیاوری
آنانکه داده شده اند کتاب را با هر معجزه پیروی نخواهند کرد قبلهٔ ترا و نه تو پیروی
کننده قبلهٔ ایشانرا و نه بعضی از ایشان پیروی کننده اند قبلهٔ بعضی را هر اینه اگر متابعت
کنی خواهشهای ایشانرا از بعد آنچه آمد ترا از دانش بدرستی که تو در آن وقت خواهی
بود از جملهٔ ستمکاران ۱۴۵ آنانکه دادیم ایشانرا کتاب میشناسند او را چنانچه
میشناسند پسران خود را و بدرستی که فرقهٔ از ایشان هر اینه میپوشانند حق را
وحال آنکه ایشان میدانند ۱۴۶ حق از جانب پروردگار تو است پس مباش زنهار
از شک آورندگان ۱۴۷ و برای هر که قبله ایست که او روی کننده است آنرا
پس پیش گیری کنید خیرات را هر جا که میباشید می آورد شما را خدا هم را بدرستی
که خدا بر هر چیز توانا است ۱۴۸ واز هر جائی که بیرون روی پس بگردان روی
خود را بجانب مسجد الحرام و بدرستی که آن هر اینه حقست از نزد پروردگار تو و نیست
خدا غافل از آنچه میکنید ۱۴۹ واز هر جائی که بیرون آئی پس بگردان روی خود را بجانب
مسجد الحرام و هر جا که باشید پس بگردانید روهای خود را بجانب آن تا آنکه نباشد
برای مردم بر شما حجتی مگر آنانکه ستم کردند از ایشان پس مترسید از ایشان و بترسید
از من و تا آنکه تمام کنم نعمت خود را بر شما و شاید شما راه راست یابید ۱۵۰

كما ارسلنا فيكم رسولا منكم يتلوا عليكم اياتنا ويزكيكم ويعلمكم الكتاب والحكمة ويعلمكم ما لم تكونوا تعلمون ١٥١ فاذكروني اذكركم و
اشكروا لي ولا تكفرون ١٥٢ يا ايها الذين امنوا استعينوا بالصبر والصلوة ان الله مع الصابرين ١٥٣ ولا تقولوا لمن يقتل في سبيل الله
امواتٌ بل احياءٌ ولكن لا تشعرون ١٥٤ ولنبلونكم بشيء من الخوف والجوع ونقص من الاموال والانفس والثمرات وبشر الصابرين ١٥٥
الذين اذا اصابتهم مصيبة قالوا انا لله وانا اليه راجعون ١٥٦ اولئك عليهم صلوات من ربهم ورحمة واولئك هم المهتدون ١٥٧

ان الصفا والمروة من شعائر الله
فمن حج البيت او اعتمر فلا جناح
عليه ان يطوف بهما ومن تطوع
خيرا فان الله شاكر عليم ١٥٨ ان
الذين يكتمون ما انزلنا من البينات
والهدى من بعد ما بيناه للناس في
الكتاب اولئك يلعنهم الله ويلعنهم
اللاعنون ١٥٩ الا الذين تابوا و
اصلحوا وبينوا فاولئك اتوب
عليهم وانا التواب الرحيم ١٦٠
ان الذين كفروا وماتوا وهم كفار
اولئك عليهم لعنة الله والملئكة
والناس اجمعين ١٦١ خالدين فيها
لا يخفف عنهم العذاب ولا هم
ينظرون ١٦٢ والهكم اله واحد
لا اله الا هو الرحمن الرحيم ١٦٣
ان في خلق السموات والارض و
اختلاف الليل والنهار والفلك
التي تجري في البحر بما ينفع الناس و
ما انزل الله من السماء من ماء
فاحيا به الارض بعد موتها وبث
فيها من كل دابة وتصريف الرياح
والسحاب المسخر بين السماء و
الارض لايات لقوم يعقلون ١٦٤

چنانچه فرستاديم در شما فرستاده از شما ميخواند بر شما آيتهاي ما را و پاك ميكرداند
شما را و مي آموزد شما را كتاب و حكمت و مي آموزد شما را آنچه را كه نبوديد كه ميدانستيد ١٥١
پس ياد كنيد مرا تا ياد كنم شما را و شكر كنيد مرا و ناسپاسي مكنيد مرا ١٥٢ اي
آنانكه ايمان آورده اند ياري جوييد بشكيبائي و نماز بدرستي كه خدا با صابران
كنندگانست ١٥٣ و مگوئيد براي آنكه كشته ميشود در راه خدا مردگانند بلكه
زندگانند ولكن شما نمي يابيد ١٥٤ و هر آينه آزمايش خواهيم كرد شما را بچيزي
از ترس و گرسنگي و نقصاني از مالها و از جانها و ميوها و بشارت ده صبر كنندگان را ١٥٥
آنانكه هرگاه برسد ايشانرا مصيبتي گويند بدرستي كه ما از خدائيم و بتحقيق كه
ما بسوي او باز گشت كنندگانيم ١٥٦ انگروه برايشانست صلوات از پروردگار
ايشان و رحمت و انگسان ايشانند راه يافتگان ١٥٧ بدرستي كه صفا و مروه
از نشانهاي خداست پس هركه حج كند خانه را يا عمره گذارد پس نيست حرجي
بر او اينكه طواف كند باين دو تا و كسي كه برغبت بكند نيكي را پس بتحقيق كه خدا
ثواب دهنده بسيار داناست ١٥٨ بدرستي كه آنان كه پنهان ميدارند آنچه
را فرو فرستاده ايم از معجزات و راه رست از بعد آنكه بيان كرديم آنرا براي مردمان
در كتاب انگروه لعنت ميكند ايشانرا خدا و لعنت ميكنند ايشانرا لعنت كنندگان ١٥٩
مگر آنانكه توبه كرده اند و بصلاح آورده اند و بيان كرده اند پس انگروه را باز گشت
ميكنم بر ايشان و منم بسيار باز گشت كننده مهربان ١٦٠ بدرستي كه آنانكه كافر
شدند و مردند و حال آنكه ايشان كافران بودند انگروه برايشانست لعنت خدا
و فرشتگان و آدميان همگي ١٦١ هميشه گيانند در آن تخفيف داده نميشود از ايشان
عذاب و نه ايشان مهلت داده ميشوند ١٦٢ و خداي شما خدائيست يگانه نيست
خدائي مگر او كه بخشاينده مهربانست ١٦٣ بدرستي كه در خلقت آسمانها و زمين
و اختلاف شب و روز و كشتي كه روان ميشود در دريا با آنچه نفع رساند مردم را
و آنچه فرو فرستاده خدا از آسمان از آب پس زنده كرد بان زمين را بعد از مردن
آن و پهن كرد در آن از هر جنبنده و گردانيدن بادها و ابري كه رام كرده شده
ميان آسمان و زمين هر آينه نشانهاست براي گروهي كه خردمندي ميكنند ١٦٤

Digitized by Google

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعَذَابِ ١٦٥ إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتُّبِعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوُا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ١٦٦ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا
كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا كَذَٰلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ١٦٧ يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ
حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ١٦٨ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ١٦٩

البقرة ١٧ الجزء الثاني

وازمردمان کسي است که ميگيرد بغير از خدا شريکان دوست ميدارند ايشان را مانند
دوست داشتن خدا و انانکه ايمان اورده اند قوي ترند در محبت دوستي براي خدا و لو
واگر ببينند انان که ستم کرده اند هنگامي را که مي بينند عذاب را اينکه قوت از براي خدا
همه وبدرستي که خدا سخت عذابست ١٦٤ وقتي که بيزاري جويند انان که متابعت
کرده شده اند از انانکه متابعت کرده اند و ببينند عذاب را و بريده شود از ايشان سببها ١٦٥
و بگويند انانکه پيروي کردند اگر اينکه ما را بازگشتي بود پس بيزاري ميجستيم از ايشان چنانچه
بيزاري جستند از ما چنين مينمايد بايشان خدا کردهاي ايشان را حسرتها بر ايشان
و نيستند ايشان بيرون اينندگان از اتش ١٦٦ اي گروه ادميان بخوريد از انچه در زمين
حلال پاکيزه و پيروي مکنيد گامهاي شيطان را بدرستيکه او براي شما دشمني
اشکار ١٦٧ جز اين نيست که امر ميکند شما را ببدي و زشتيها و اينکه بگوئيد بر خدا
انچه نميدانيد ١٦٨ و چون گفته شود بايشان که پيروي کنيد انچه را فرو فرستاده خدا
گويند بلکه پيروي ميکنيم چيزي را که يافتيم بران پدران خود را اياو اگرچه بود پدران
ايشان که نميفهميدند چيزي را و نه راه مي يافتند ١٦٩ و مثل انانکه کافر شده اند مانند
مثل کسيست که صدا زند بچيزي که نميشنود مگر خواندني و بانگ زدني گرانند گنگانند
کورانند پس ايشان نميفهمند ١٧٠ اي انانکه ايمان اورده ايد بخوريد از پاکيزهاي انچه
روزي داديم شما را و شکر کنيد خدا را اگر هستيد که او را ميپرستيد ١٧١ جز اين نيست
که حرام کرده است بر شما مرده و خون و گوشت خوک را و انچه او از داده شده بان براي غير
خدا پس انکه ناچار شود در حالتي که نه سرکش باشد و نه تجاوز کننده پس نيست گناهي
بر او بدرستي که خدا امرزنده مهربانست ١٧٢ بدرستي که انانکه ميپوشانند انچه را
که فرو فرستاده خدا از کتاب و ميفروشند انرا بقيمتي اندک انها نميخورند در
شکمهاي خود مگر اتش را و سخن نميگويد ايشانرا خدا در روز قيامت و نه پاک ميکند
ايشانرا و براي ايشانست عذابي دردناک ١٧٣ انگروهند انانکه
خريده اند گمراهي را بهدايت و عذاب را بامرزش پس چه چيز صبر بر هدايشان
را بر اتش ١٧٤ اين بسبب انست که خدا فرو فرستاد کتاب را بحق و بدرستي
انانکه اختلاف کردند در کتاب هر اينه در خلافي اند بسيار دور ١٧٥

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا
أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا
وَلَا يَهْتَدُونَ ١٧٠ وَمَثَلُ الَّذِينَ
كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا
دُعَاءً وَنِدَاءً صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ
١٧١ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ
مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ
تَعْبُدُونَ ١٧٢ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ
الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ
بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا
عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
١٧٣ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا
قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ
إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا
يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٧٤ أُولَٰئِكَ
الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ
وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى
النَّارِ ١٧٥ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ
نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ
اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ
بَعِيدٍ ١٧٦

Digitized by Google

ولا تحلقوا رؤسكم حتى يبلغ الهدي محله فمن كان منكم مريضا او به اذى من راسه ففدية من صيام او صدقة او نسك فاذا امنتم
فمن تمتع بالعمرة الى الحج فما استيسر من الهدي فمن لم يجد فصيام ثلثة ايام في الحج وسبعة اذا رجعتم تلك عشرة كاملة ذلك لمن لم يكن
اهله حاضري المسجد الحرام واتقوا الله واعلموا ان الله شديد العقاب ١٩٦ الحج اشهر معلومات فمن فرض فيهن الحج فلا رفث ولا فسوق
ولا جدال في الحج وما تفعلوا من خير يعلمه الله وتزودوا فان خير الزاد التقوى واتقون يا اولي الالباب ١٩٧ ليس عليكم جناح ان تبتغوا فضلا من ربكم

فاذا افضتم من عرفات فاذكروا الله
عند المشعر الحرام واذكروه كما هداكم
وان كنتم من قبله لمن الضالين ١٩٨
ثم افيضوا من حيث افاض الناس و
استغفروا الله ان الله غفور رحيم ١٩٩
فاذا قضيتم مناسككم فاذكروا الله
كذكركم اباءكم او اشد ذكرا فمن الناس
من يقول ربنا اتنا في الدنيا وما له
في الاخرة من خلاق ٢٠٠ ومنهم
من يقول ربنا اتنا في الدنيا حسنة
وفي الاخرة حسنة وقنا عذاب النار
٢٠١ اولئك لهم نصيب مما كسبوا
والله سريع الحساب ٢٠٢ واذكروا الله
في ايام معدودات فمن تعجل في يومين
فلا اثم عليه ومن تاخر فلا اثم عليه
لمن اتقى واتقوا الله واعلموا انكم اليه
تحشرون ٢٠٣ ومن الناس من يعجبك
قوله في الحيوة الدنيا ويشهد الله على ما
في قلبه وهو الد الخصام ٢٠٤ واذا تولى
سعى في الارض ليفسد فيها ويهلك
الحرث والنسل والله لا يحب الفساد ٢٠٥
واذا قيل له اتق الله اخذته العزة بالاثم
فحسبه جهنم ولبئس المهاد ٢٠٦ ومن
الناس من يشري نفسه ابتغاء مرضات
والله رؤف بالعباد ٢٠٧

ومترا شعيد سرهاي خودرا تا انكه برسد قرباني بجاي خود پس هركه باشد ازشما بيمار يا باو
باشد ازاري درسرش پس فدائي ازروزه يا صدقه يا قرباني پس هركاه ايمن شديد پس كسي
كه تمتع كذارده باشد بعمره بحج پس انچه ميسر شود از قرباني پس هركه نيابد پس روزه سه
روز در حج وهفت انكاه كه برگرديد اين دهيست تمام براي كسيست كه نبوده باشد اهل
او حاضران مسجد الحرام وبپرهيزيد خدارا وبدانيد كه خدا سخت عذابست ١٩٦ حج ماههاي
معلومست پس هركه فرض كرد انيد درين ماها حج را پس نيست مباشرتي ونه نافرماني ونه
جنكي درايام حج وانچه ميكنيد ازخوبي ميداند ازا خدا وتوشه برداريد پس بدرستي كه بهترين
توشها پرهيزكاريست وبپرهيزيد ازمن اي صاحبان عقلها ١٩٧ نيست برشما باكي اينكه
طلب كنيد فزوني ازپروردكار خود پس چون برگشتيد ازعرفات پس ياد كنيد خدارا نزد مشعر
الحرام وياد كنيد اورا چنانچه راه نمود شمارا واكرچه بوديد پيشتر ازان ازكمراهان ١٩٨
پس باز كرديد ازانجا كه باز كشتند مردم وطلب آمرزش كنيد ازخدا بدرستي كه خدا آمرزنده
ايست مهربان ١٩٩ پس چون كذارديد مناسك خودرا پس ياد كنيد خدارا چون ياد كردن
شما پدران خودرا يا سخت تر ياد كردني پس ازمردم كسي است كه مي كويد پروردكارما بده ما را
دنيا ونيست براي او در اخرت هيچ بهره ٢٠٠ وازايشان كسي است كه مي كويد پروردكارما بده
ما را در دنيا نيكوئي ودر اخرت نيكوئي ونكاه دارما را از عذاب آتش ٢٠١ اين كروه براي
ايشانست بهره ازانچه كسب كرده اند وخدا زود حسابست ٢٠٢ وياد كنيد خدارا در
روزهاي شمرده شده پس هركه شتاب كند در دو روز پس نيست كناهي براو وهركه
تاخير كند پس نيست كناهي براو وبراي كسي كه پرهيزكاري كرده باشد وبپرهيزيد
خدارا وبدانيد كه شما بسوي او محشور خواهيد شد ٢٠٣ وازمردم كسي است كه عجب
اورد ترا كفتار او در زندكاني دنيا وكواه ميكيرد خدارا برانچه در دل اوست وحال انكه
او سخت تراست در دشمني ٢٠٤ وچون برگردد شتابد در زمين تا فساد كند دران
وتابود كرداند كشت ونسل را وخدا دوست نميدارد فساد را ٢٠٥ وچون
كفته ميشود باو كه بپرهيز خدارا ميكيرد او را حميت بكناه پس كافيست
او را دوزخ وهرا ينه بد فراشي است ٢٠٦ وازمردم كسي
است كه ميفروشد جان خودرا براي خوشنودي خدا وخدا مهربانست بربندكان ٢٠٧

يا ايها الذين امنوا ادخلوا في السلم كافة ولا تتبعوا خطوات الشيطان انه لكم عدو مبين ٢٠٨ فان زللتم من بعد ما جاءتكم البينات
فاعلموا ان الله عزيز حكيم ٢٠٩ هل ينظرون الا ان ياتيهم الله في ظلل من الغمام والملئكة وقضي الامر والى الله ترجع الامور ٢١٠ سل
بني اسرايل كم اتيناهم من اية بينة ومن يبدل نعمة الله من بعد ما جاءته فان الله شديد العقاب ٢١١ زين للذين كفروا الحيوة
الدنيا ويسخرون من الذين امنوا والذين اتقوا فوقهم يوم القيمة والله يرزق من يشاء بغير حساب ٢١٢ كان الناس امة واحدة فبعث الله

ای انانکه کرویده اید در ایید در دین اسلام همکی و پیروی مکنید کامهای شیطانرا بدرستی
که او مر ای شما دشمنی است هویدا ۲۰۸ پس اگر بلغزید از بعد انکه امد شمارا بیانات روشن
پس بدانید که خدا غالبست و محکم کار ۲۰۹ ایا انتظار میکنند مکر اینکه بیاید ایشانرا خدا
در سایبانها ابر با فرشتکان و کذارده شود کار و بسوی خدا برکردانیده میشود کارها ۲۱۰
بپرس از فرزندان یعقوب که چه قدر دادیم ایشانرا ایت روشن وکسی که بدل کند نعمت خدارا
از بعد انکه امده باشد و راپس بدرستی که خدا سخت عقوبتست ۲۱۱ زینت داده شده
برای انانکه کافر شده اند زندکانی دنیا و تمسخر میکنند باکسانی که کرویده اند و انانکه پرهیزکاری
کرده اند بالای ایشانند در روز قیامت و خدا روزی میدهد هرکه را میخواهد بحساب
۲۱۲ بودند مردم یک نیره پس برانکیخت خدا پیغمبرانرا مژده دهندکان و ترسانندکان و
فرو فرستاد با ایشان کتاب را براستی تا حکم کند میان مردم در انچه اختلاف کردند در ان و اختلاف
نکردند در ان مکر انانکه داده شدند انرا از بعد انکه امده بود ایشانرا بیانات از جهت حسد میان
ایشان پس راه راست نمود خدا انانرا که کرویده اند برای انچه اختلاف کردند در ان از حق
بفرمان خود و خدا هدایت مینماید هرکه را خواهد بسوی راه راست ۲۱۳ یا پنداشتید
که داخل میشوید بهشت را و هنوز نیامده باشد شما را مثل انانکه کذشته اند پیش از شما
ایشانرا سختی و ناخوشی و هراسان شدند تا انکه میکفت پیغمبر و انانکه ایمان اورده بودند با
او کی خواهد بود یاری خدا اکاه که یاری کردن خدا نزدیکست ۲۱۴ میپرسند از تو که چه
چیز انفاق کنند بکو انچه انفاق کنید از خیر پس از برای پدر و مادر راست و نزدیکان و یتیمان و بیچارکان
و درمانده در راه و انچه کنید از خیر پس بدرستی که خدا بان داناست ۲۱۵ نوشته شده است
بر شما کارزار و حال انکه ان ناخوش است مر شما را و بسا باشد که ناخوش دارید چیزیرا و ان خوب
باشد برای شما و بسا باشد که دوست دارید چیزیرا و ان بد باشد برای شما و خدا میداند و شما
نمیدانید ۲۱۶ میپرسند ترا از ماه حرام کارزار کردن در ان بکو کارزار کردن در ان کناهی بزرکست
است از راه خدا و کفر بایست با و و از مسجد الحرام و بیرون کردن اهل ان از ان بزرکتر است نزد
خدا و فتنه بزرکتر است از کشتن و همیشه ایشان کارزار میکنند با شما تا برکردانند شما را از دین شما
اکر توانند و هرکه برکردد از شما از دین خود پس بمیرد و او کافر باشد پس انکروه باطل شده
اعمال ایشان در دنیا و اخرت و انکروه یاران اتش اند ایشانند در ان همیشه کیان ۲۱۷

النبيين مبشرين ومنذرين وانزل
معهم الكتاب بالحق ليحكم بين الناس
فيما اختلفوا فيه وما اختلف فيه
الا الذين اوتوه من بعد ما جاءتهم
البينات بغيا بينهم فهدى الله الذين
امنوا لما اختلفوا فيه من الحق باذنه
والله يهدي من يشاء الى صراط
مستقيم ٢١٣ ام حسبتم ان تدخلوا
الجنة ولما ياتكم مثل الذين خلوا من
قبلكم مستهم البأساء والضراء و
زلزلوا حتى يقول الرسول والذين
امنوا معه متى نصر الله الا ان نصر الله
قريب ٢١٤ يسئلونك ماذا ينفقون
قل ما انفقتم من خير فللوالدين والاقربين
واليتمى والمسكين وابن السبيل
وما تفعلوا من خير فان الله به عليم ٢١٥
كتب عليكم القتال وهو كره لكم وعسى
ان تكرهوا شيئا وهو خير لكم وعسى
ان تحبوا شيئا وهو شر لكم والله يعلم
وانتم لا تعلمون ٢١٦ يسئلونك عن
الشهر الحرام قتال فيه قل قتال فيه
كبير وصد عن سبيل الله وكفر به و
المسجد الحرام واخراج اهله منه اكبر عند الله
والفتنة اكبر من القتل ولا يزالون يقاتلونكم

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٢١٨ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا
إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ٢١٩
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ
إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٢٢٠ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَّ وَلَأَمَةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ

مُشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى
النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ
بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ ٢٢١ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ
قُلْ هُوَ أَذًى فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ
وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ
فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ٢٢٢
نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّىٰ
شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلَاقُوهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ٢٢٣
وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ
تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٢٢٤ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ
بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ
بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ٢٢٥
لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ
أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
٢٢٦ وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٢٢٧ وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ
بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ
أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ
إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَ
بُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَٰلِكَ إِنْ
أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي

بدرستي كه انان كه ايمان اورده اند وانانكه بيرون رفتند وجهاد كردند در راه خدا ايشان
اميد ميدارند رحمت خدارا وخدا امرزنده ايست مهربان ٢١٨ ميپرسند ترا از شراب
وقمار بكو كه دراين دو گناه بزركيست ومنفعتها براي مردم وگناه ان دو بزرگتر است
از نفعشان وميپرسند ترا كه چه چيز انفاق كنند بكو زيادة از نفقه را چنين بيان ميكند
خدا براي شما علامتها را شايد شما فكر كنيد ٢١٩ در دنيا واخرت وميپرسند ترا از يتيمان
بكو اصلاح براي ايشان بهتر است واگر ميزش كنيد با ايشان پس ايشان برادران شمايند
وخدا ميداند مفسد را از مصلح واگر ميخواست خدا هر اينه در رنج انداخته بود شما را بدرستي
كه خدا غالبي ايست درست كردار ٢٢٠ ومكنيد نكاح زنان مشركه را تا انكه ايمان اورند
وهر اينه كنيز مؤمنه بهتر است از مشركه واگرچه بشگفت اورد شما را وزن مدهيد مشركان را تا انكه
ايمان اورند وهر اينه بنده مؤمن بهتر است از مشرك واگرچه بشگفت اورد شما را انكروه ميكنند
بسوي دوزخ وخدا ميخواند بسوي بهشت وامرزش بفرمان خود واشكار ميكرداند علامتهاي
خود را براي مردمان شايد ايشان اگاه شوند ٢٢١ وميپرسند ترا از حيض بكو كه آن نفرتي است
پس دوري كنيد زنان را در حيض ونزديكي مكنيد با ايشان تا پاك كردند پس هر گاه كه
پاك شدند پس مباشرت كنيد با ايشان از انجا كه فرموده است شما را خدا بدرستيكه خدا دوست ميدارد
توبه كاران را ودوست ميدارد پاكيزه كاران را ٢٢٢ زنان شما كشتزارند براي شما پس بيائيد بكشتزار خود
هر جا كه خواهيد وپيش بفرستيد براي خود وبپرهيزيد از خدا وبدانيد كه شما ملاقات خواهيد
كرد او را ومژده ده مؤمنان را ٢٢٣ ومكردانيد خدا را دستاويز براي سوگندهاي خود اينكه
نيكي كنيد وپرهيزكاري كنيد واصلاح كنيد ميان مردم وخدا شنواي داناست ٢٢٤
باز خواست نميكند شما را خدا به بيهوده در سوگندهاي شما ولي كن باز خواست ميكند شما را
باانچه كسب كرده دلهاي شما وخدا امرزنده بردبار است ٢٢٥ براي انانكه سوگند ميخورند كه دور
كنند از زنانشان انتظار كشيدن چهار ماه است پس اگر باز گردند پس بدرستي كه خدا امرزنده
مهربانست ٢٢٦ واگر قصد كنند طلاق را پس بدرستي كه خدا شنواي داناست ٢٢٧ وزنان طلاق داده
شده انتظار دارند نفسهاي خود را سه طهر وحلال نيست مر ايشان را كه پنهان كنند انچه
افريده خدا در رحمهاي ايشان اگر هستند كه ايمان دارند بخدا وبروز اخر وشوهرهاي ايشان
سزاوارترند برجوع كردن با ايشان در ان اگر خواهند اصلاح را وبراي ايشان است مثل انچه

عليهن بالمعروف وللرجال عليهن درجة والله عزيز حكيم ٢٢٨ الطلاق مرتان فامساك بمعروف او تسريح باحسان ولا يحل لكم ان تاخذوا
مما اتيتموهن شيئا الا ان يخافا الا يقيما حدود الله فان خفتم الا يقيما حدود الله فلا جناح عليهما فيما افتدت به تلك حدود الله
فلا تعتدوها ومن يتعد حدود الله فاولئك هم الظالمون ٢٢٩ فان طلقها فلا تحل له من بعد حتى تنكح زوجا غيره فان طلقها فلا جناح
عليهما ان يتراجعا ان ظنا ان يقيما حدود الله وتلك حدود الله يبينها لقوم يعلمون ٢٣٠ واذا طلقتم النساء فبلغن اجلهن فامسكوهن

براياشانست بخوبي وبراي مرد انست برايشان درجه وخداست ارجمند درست كردار ٢٢٨
طلاق دوبار است پس نگاه داشتني بايد بخوبي يا رها كردني بنيكوئي وحلال نيست ازبراي
شما اينكه بگيريد ازانچه داده باشيد ايشانرا مگر انكه بترسند اينكه بپا ندارند حكمهاي خدا را
پس اگر بترسند اينكه برپا ندارند ايشان حكمهاي خدا را پس نيست گناهي برايشان درانچه فدا
داده باشد زن بان اينها است حكمهاي خدا پس درمگذريد ازانها وهركه درگذرد ازحكمهاي
خدا پس انگروه ايشانند ستمكنندگان ٢٢٩ پس اگر طلاق دهد اورا پس حلال نميشود براي او مرد
تا بنكاح درايد شوهر براغير او پس اگر طلاق دهد اورا پس نيست گناهي برايشان اينكه برگردند
گمان داشته باشند اينكه بپا ميدارند حكمهاي خدا را وانهاست حكمهاي خدا كه بيان
ميكند انها را براي گروهي كه بدانند ٢٣٠ وچون طلاق داديد زنانرا پس رسيدند بمدتشان
پس نگاه داريد ايشانرا بخوبي يا رها كنيد ايشانرا بخوبي ونگاه مداريد ايشانرا بجهت ضرر رسانيدن
بايشان تا ستم كنيد وهركه بكند اين كار را پس بتحقيق كه ستم كرده برخود ومگيريد حكمهاي خدا را
استهزا ويادكنيد نعمت خدا را برخود وانچه فرو فرستاده برشما از كتاب وحكمت پند ميدهد
شما را بان وبپرهيزيد از خدا وبدانيد كه خدا بهر چيزي داناست ٢٣١ وچون طلاق داده باشيد
زنان را پس رسيده باشند بمدتشان پس منع مكنيد ايشانرا اينكه بنكاح كنند شوهران خود را
هرگاه رضا دهند درميان خود بخوبي ان پند داده ميشود بان كسي كه بوده باشد ازشما كه ايمان
آورده بخدا وروز اخر اين پاكيزه تر است براي شما و پاك تر است وخدا ميداند وشما نميدانيد ٢٣٢
ومادران شير ميدهند فرزندان خود را دو سال تمام براي كسي كه خواهد تمام كند شير دادن را
وبرانكسي كه زائيده شده براي او خوراك ايشانست وپوشاك ايشان بخوبي تكليف كرده نميشود
هيچ نفسي مگر وسع ان بايد ضرر رسانيده نشود مادري بسبب فرزند خود ونه پدري بسبب فرزند
خود وبر وارث است مثل ان پس اگر خواهند شير باز گرفتن را از روي رضا از هر دو ومشورت
پس نيست گناهي برايشان واگر اراده كنيد كه فرزندان خود را بدايه بدهيد پس نيست گناهي
برشما هرگاه تسليم كرده باشيد انچه را كه داده ايد بخوبي وبپرهيزيد از خدا وبدانيد كه
خدا بانچه ميكنيد بيناست ٢٣٣ وانانكه ميميرند ازشما ووا ميگذارند زنانرا بايد كه انتظار
فرمايند ان زنان خود را چهار ماه وده روز پس هرگاه رسيدند بانتهاي مدتشان پس هيچ
نيست گناهي برشما در انچه كنند در خودشان بخوبي وخدا بانچه ميكنيد آگاهست ٢٣٤

بمعروف او تسريح بمعروف ولا
يحل لكم ان تاخذوا مما اتيتموهن شيئا الا ان يخافا الا يقيما حدود الله فان خفتم الا يقيما حدود الله فلا جناح عليهما فيما افتدت به تلك حدود الله فلا تعتدوها ومن يتعد حدود الله فاولئك هم الظالمون ٢٢٩ فان طلقها فلا تحل له من بعد حتى تنكح زوجا غيره فان طلقها فلا جناح عليهما ان يتراجعا ان ظنا ان يقيما حدود الله وتلك حدود الله يبينها لقوم يعلمون ٢٣٠ واذا طلقتم النساء فبلغن اجلهن فامسكوهن بمعروف او سرحوهن بمعروف ولا تمسكوهن ضرارا لتعتدوا ومن يفعل ذلك فقد ظلم نفسه ولا تتخذوا ايات الله هزوا واذكروا نعمت الله عليكم وما انزل عليكم من الكتاب والحكمة يعظكم به واتقوا الله واعلموا ان الله بكل شيء عليم ٢٣١ واذا طلقتم النساء فبلغن اجلهن فلا تعضلوهن ان ينكحن ازواجهن اذا تراضوا بينهم بالمعروف ذلك يوعظ به من كان منكم يؤمن بالله واليوم الاخر ذلكم ازكى لكم واطهر والله يعلم وانتم لا تعلمون ٢٣٢ والوالدات يرضعن اولادهن حولين كاملين لمن اراد ان يتم الرضاعة وعلى المولود له رزقهن وكسوتهن بالمعروف لا تكلف نفس الا وسعها لا تضار والدة بولدها ولا مولود له بولده وعلى الوارث مثل ذلك فان ارادا فصالا عن تراض منهما وتشاور فلا جناح عليهما وان اردتم ان تسترضعوا اولادكم فلا جناح عليكم اذا سلمتم ما اتيتم بالمعروف واتقوا الله واعلموا ان الله بما تعملون بصير ٢٣٣ والذين يتوفون منكم ويذرون ازواجا يتربصن بانفسهن اربعة اشهر وعشرا فاذا بلغن اجلهن فلا جناح عليكم فيما فعلن في انفسهن بالمعروف والله بما تعملون خبير ٢٣٤

الله يفعل ما يريد ٢٥٣ يا ايها الذين امنوا انفقوا مما رزقناكم من قبل ان يأتي يوم لا بيع فيه ولا خلة ولا شفاعة والكافرون هم الظالمون
٢٥٤ الله لا اله الا هو الحي القيوم لا تأخذه سنة ولا نوم له ما في السموات وما في الارض من ذا الذي يشفع عنده الا باذنه يعلم ما بين ايديهم وما
خلفهم ولا يحيطون بشيء من علمه الا بما شاء وسع كرسيه السموات والارض ولا يؤوده حفظهما وهو العلي العظيم ٢٥٥ لا اكراه في الدين قد
تبين الرشد من الغي فمن يكفر بالطاغوت ويؤمن بالله فقد استمسك بالعروة الوثقى لا انفصام لها والله سميع عليم ٢٥٦ الله ولي الذين

امنوا يخرجهم من الظلمات الى النور
والذين كفروا اولياؤهم الطاغوت
يخرجونهم من النور الى الظلمات
اولئك اصحاب النار هم فيها خالدون
٢٥٧ الم تر الى الذي حاج ابرهيم في
ربه ان اتاه الله الملك اذ قال ابرهيم
ربي الذي يحيي ويميت قال انا احيي
واميت قال ابرهيم فان الله ياتي بالشمس
من المشرق فات بها من المغرب فبهت
الذي كفر والله لا يهدي القوم
الظالمين ٢٥٨ او كالذي مر على
قرية وهي خاوية على عروشها قال
انى يحيي هذه الله بعد موتها فاماته
الله مائة عام ثم بعثه قال كم
لبثت قال لبثت يوما او بعض يوم
قال بل لبثت مائة عام فانظر الى
طعامك وشرابك لم يتسنه وانظر
الى حمارك ولنجعلك اية للناس
وانظر الى العظام كيف ننشزها ثم
نكسوها لحما فلما تبين له قال اعلم
ان الله على كل شيء قدير ٢٥٩ واذ
قال ابرهيم رب ارني كيف تحيي الموتى
قال اولم تؤمن قال بلى ولكن
ليطمئن قلبي قال فخذ اربعة
من الطير

خدا ميكند انچه ميخواهد ٢٥٣ اي انكساني كه ايمان اورديد انفاق كنيد از انچه روزي نموديم شما را
پيش از انكه بيايد روزي كه نباشد بيعي دران ونه دوستي ونه درخواستي وكافران ايشانند
ستمكاران ٢٥٤ خدا نيست پرستيده شده بر حقي مكر او كه زنده پاينده است فرا نگيرد
او را پينكي ونه خوابي مر او راست انچه در آسمانها وانچه در زمين است كيست انكه درخواست
كند نزد او مكر باذن او ميداند انچه را پيش روي ايشانست وانچه در پس سر ايشانست
واحاطه نميكنند بچيزي از علم او مكر بانچه خواسته باشد فراگرفته كرسي او آسمانها وزمين
را واو گران نيايدش محافظت ان دو واوست بلند عظيم ٢٥٥ نيست هيچ اكراهي
در دين بتحقيق كه آشكار شده راست روي از گمراهي پس هر كه كافر شود بشيطان وايمان
آورد بخدا پس بتحقيق كه چنك درزده بدست اويز محكم كه نيست هيچ پاره شدني مر انرا
وخداي شنواي داناست ٢٥٦ خداوستار كسانيست كه ايمان اورده اند بيرون ميي
آورد ايشانرا از تاريكيها بروشنائي وانانكه كافر شده اند دوستان ايشان شياطين اند
بيرون ميي ورندايشانرا از روشني بتاريكيها اين گروه ملازمان دوزخند ايشان در ان هميشه
ماندگانند ٢٥٧ اي نظر نمودي بسوي انكه حجت گرفت با ابرهيم در باره پروردگارش
باينكه داده بود او را خدا پادشاهي هنگامي كه گفت ابرهيم كه پروردگار من ان كسيست كه زنده
ميناياند ومميراند گفت من زنده ميكنم ومميرانم گفت ابرهيم پس بدرستي كه خدا ميي آورد آفتاب
را از مشرق پس بيار او را از مغرب پس مبهوت گرديد كسي كه كفر ورزيده بود وخدا براه
نميي آرد گروه ظالمانرا ٢٥٨ يا چون كسي كه گذشت بر قريه وان قريه افتاده بود بر سقفهاش
گفت چگونه زنده ميكرداند اينرا خدا بعد از مردنش پس ميرانيد او را خدا صد سال پس بر
انگيختش گفت چه قدر درنك كردي گفت درنك كردم يكروز يا پاره از روز گفت بلكه
درنك كردي صد سال پس نظر كن بسوي طعام خود وشراب خود كه متغير نشده ونظر
كن بسوي درازگوش خود واز براي انكه بگردانيم تورا نشانه براي مردمان ونظر
كن بسوي استخوانها كه چگونه بر بالاي هم ميگذاريم انها را بعد ازان ميپوشانيم
انها را گوشتي پس چون آشكار شد او را گفت ميدانم كه خدا بر هر چيز تواناست ٢٥٩ و
هنگامي كه گفت ابرهيم اي پروردگار من بنما مرا كه چگونه زنده ميكردواني مردگانرا گفت
آيا ايمان نياورده گفت اري وليكن از براي انكه بيارامد دلم گفت پس بگير چهار تا از پرنده

Digitized by Google

فصرهن إليك ثم اجعل على كل جبل منهن جزءا ثم ادعهن يأتينك سعيا واعلم أن الله عزيز حكيم ٢٦٠ مثل الذين ينفقون أموالهم في سبيل الله
كمثل حبة أنبتت سبع سنابل في كل سنبلة مائة حبة والله يضاعف لمن يشاء والله واسع عليم ٢٦١ الذين ينفقون أموالهم في سبيل الله
ثم لا يتبعون ما أنفقوا منا ولا أذى لهم أجرهم عند ربهم ولا خوف عليهم ولا هم يحزنون ٢٦٢ قول معروف ومغفرة خير من صدقة يتبعها
أذى والله غني حليم ٢٦٣ يا أيها الذين آمنوا لا تبطلوا صدقاتكم بالمن والأذى كالذي ينفق ماله رئاء الناس ولا يؤمن بالله واليوم الآخر فمثله

پس منضم کن انها را بسوی خود بعد ازان بکردان بر هر کوهی از انها پاره را پس بخوان انها را که
بیایند ترا بشتاب وبدان که خدا غالبی است محکم کار ٢٦٠ مثل کسانی که نفقه میکنند
مالهای خود را در راه خدا چون مثل دانه ایست که بروياند هفت خوشه که در هر خوشه
صد دانه باشد وخدا زیاد مینماید برای کسی که میخواهد وخدا کشاده بسیار داناست
٢٦١ انانکه انفاق میکنند مالهای خود را در راه خدا پس از دنبال نمیدارند انچه را انفاق
کرده اند منتی ونه ازاری مر ایشانرا است مزد شان نزد پروردگارشان ونیست هیچ ترسی
بر ایشان ونه ایشان اند وهکین میشوند ٢٦٢ گفتار خوبی ودرگذشتی بهتر است از صدقه
که ازپی درآید انرا ادیتی وخدا بی نیاز بسیار بردبار است ٢٦٣ ای انکسانی که گرویده اند باطل
مکنید صدقه های خود را منت نهادن وایذا نمودن مانند کسی که نفقه میکند مال خود را از
جهت خودنمائی بمردمان وایمان نمی آورد بخدا وروز اخرت پس مثل او چون مثل سنگ
هموار ایست که بران خاکی باشد پس برسد بان بارانی درشت قطره پس واگذارد انرا سادہ
قادر نیستند بر چیزی از انچه کسب کرده اند وخدا راه نمائی نمیکند گروه کافرانرا ٢٦٠
ومثل انانکه نفقه میکنند مالهای خود را جهت طلب خوشنودی خدا وثابت کردانیدن از خود
ها شان چون مثل بوستانیست که بر بلندی باشد که رسیده باشد انرا باراني بزرك قطره
پس بیارد میوه اش را دو برابر پس اگر نرسد بان باران درشت قطره پس باران خورد قطره و
خدا بانچه میکنید بیناست ٢٦٥ ایا دوست میدارد یکی از شما اینکه بوده باشد برای او
بوستانی از درختان خرما وانگورها که میرفته باشد از زیر ان هر هما مر او را باشد دران از همه
میوها ورسیده باشد باو پیری ومر او را باشد فرزندان ناتوان پس برسد انرا گردبادی که
دران اتشی باشد پس بسوزد همچنین بیان میکند خدا برای شما نشانها شاید شما تامل
نمائید ٢٦٦ ای کسانی که ایمان اورده اند نفقه دهید از پاکیزهای انچه کسب کرده اید وازانچه
بیرون اورده ایم برای شما از زمین وقصد مکنید ناپاك را که ازان نفقه کنید ... ومال انکه
نیستید شما گیرنده ان مگر انکه چشم بپوشانید دران وبدانید که خدا بی نیاز ست ستوده
٢٦٨ شیطان وعده میدهد شما را درویشی وامر میکند شما را ببدی وخدا وعده میدهد
شما را امرزشی از خود وافزونی وخدا کشاده بسیار داناست ٢٦٩ میدهد حکمت را هر که
بخواهد وکسی که داده شود حکمت را پس تحقیق که عطا کرده شده نیکوئی بسیار را واگاه

کمثل صفوان عليه تراب فأصابه
وابل فتركه صلدا لا يقدرون على
شيء مما كسبوا والله لا يهدي القوم
الكافرين ٢٦٤ ومثل الذين ينفقون
أموالهم ابتغاء مرضات الله وتثبيتا
من أنفسهم كمثل جنة بربوة أصابها
وابل فآتت أكلها ضعفين فإن لم
يصبها وابل فطل والله بما تعملون
بصير ٢٦٥ أيود أحدكم أن تكون
له جنة من نخيل وأعناب تجري من
تحتها الأنهار له فيها من كل الثمرات
وأصابه الكبر وله ذرية ضعفاء فأصابها
إعصار فيه نار فاحترقت
كذلك يبين الله لكم الآيات لعلكم
تتفكرون ٢٦٦ يا أيها الذين آمنوا
أنفقوا من طيبات ما كسبتم ومما
أخرجنا لكم من الأرض ولا تيمموا الخبيث
منه تنفقون ولستم بآخذيه
إلا أن تغمضوا فيه واعلموا أن الله غني
حميد ٢٦٧ الشيطان يعدكم الفقر
ويأمركم بالفحشاء والله يعدكم
مغفرة منه وفضلا والله واسع عليم
٢٦٨ يؤتي الحكمة من يشاء ومن يؤت
الحكمة فقد أوتي خيرا كثيرا وما
يذكر

غنيكردند

لا يكلف الله نفسا الا وسعها لها ما كسبت وعليها ما اكتسبت ربنا لا تؤاخذنا ان نسينا او اخطانا ربنا ولا تحمل علينا اصرا كما حملته
على الذين من قبلنا ربنا ولا تحملنا ما لا طاقة لنا به واعف عنا واغفر لنا وارحمنا انت مولينا فانصرنا على القوم الكافرين سورة عمران مدنية
بسم الله الرحمن الرحيم الم ١ الله لا اله الا هو الحي القيوم ٢ نزل عليك الكتاب بالحق مصدقا لما بين يديه وانزل التورية والا
نجيل من قبل هدى للناس وانزل الفرقان ان الذين كفروا بايات الله لهم عذاب شديد ٣ والله عزيز ذو انتقام ٤ ان الله

عمران ٣ الجزو ستيم

لا يخفى عليه شيء في الارض ولا في
السماء ٥ هو الذي يصوركم
في الارحام كيف يشاء لا اله
الا هو العزيز الحكيم ٦ هو الذي
انزل عليك الكتاب منه ايات
محكمات هن ام الكتاب واخر
متشابهات فاما الذين في قلوبهم
زيغ فيتبعون ما تشابه منه ابتغاء
الفتنة وابتغاء تاويله وما يعلم
تاويله الا الله والراسخون في العلم
يقولون امنا به كل من عند
ربنا وما يذكر الا اولوا الالباب ٧
ربنا لا تزغ قلوبنا بعد اذ هديتنا
وهب لنا من لدنك رحمة انك
انت الوهاب ٨ ربنا انك جامع
الناس ليوم لا ريب فيه ان الله
لا يخلف الميعاد ٩ ان الذين
كفروا لن تغني عنهم اموالهم
ولا اولادهم من الله شيئا
واولئك هم وقود النار ١٠

تکلیف نمیکند خدا هیچ نفسی را مگر باندازه طاقتش برای اوست آنچه کسب کرده و بر
اوست آنچه اکتساب کرده پروردگار ما مؤاخذه مکن ما را اگر فراموش کرده باشیم یا خطا
نموده باشیم پروردگار ما بار مکن بر ما بار گرانی را چنانچه بار کردی آنرا بر کسانی که پیش
از ما بوده اند پروردگار ما و بار مکن ما را چیزی که نیست توانائی ما را بآن و درگذر از ما
و بیامرز ما را و رحم کن ما را تو ولی و آقای ما پس یاری ده ما را بر گروه کافران ٦ ٢٨٦

سورة آل عمران مدنی و نیست آیة و آن صد است

بنام خدای بخشاینده مهربان

الم ١ خدا نیست معبودی مگر او که زنده پاینده است ٢ فرو فرستاد بر تو
کتاب را براستی در حالتی که تصدیق کننده است مر آنچه را که پیش از اوست و فرو فرستاد
توریة و انجیل را از پیش رحمت راهنمائی مر مردمان را و فرستاد فرقان را بدرستی که آنانکه
کافر شدند بآیتهای خدا مر ایشانرا است عقوبتی سخت ٣ و خدا عزیز صاحب انتقام است
٤ بدرستی که خدا پوشیده نیست بر او چیزی در زمین و نه در آسمان ٥
اوست آنکه میسازد صورتهای شما را در رحمها بهر گونه که میخواهد نیست پرستیده
شده مگر او که از بسیاری محکم کار ٦ اوست آنکه فرو فرستاد بر تو کتاب را از آن
آیتها نیست محکم که آنها اصل کتابست و دیگرها متشابهاتست پس اما کسانی
که در دلهای ایشان کجی است پس پیروی مینمایند آنچه را که متشابه شده از آن بجهت
طلب فتنه و طلب تاویلش و نمیدانند تاویلش را مگر خدا و ثابتان در دانش میگویند
ایمان آوردیم بآن همه از نزد پروردگار ماست و متذکر نمیشوند مگر صاحبان عقلان ٧
پروردگار ما مایل بکجی مکردان دلهای ما را بعد از آنکه راه نمائی کردی ما را و ببخش ما را
از نزد خود رحمتی بدرستی که تو تو بسیار بخشاینده ٨ پروردگار ما بدرستی
که تو جمع کننده آدمیانی برای روزی که نیست شکی در آن بدرستی
که خدا خلف نمیکند وعده را ٩ بدرستی که آنانکه کافر گردیدند
هرگز دفع نکند از ایشان مالهای ایشان و نه فرزندان ایشان از خدا
چیزیرا و آنان گروه ایشانند پر افروزنده آتش ١٠

كذابي فرعون والذين من قبلهم كذبوا بآياتنا فأخذهم الله بذنوبهم والله شديد العقاب ١١ قل للذين كفروا ستغلبون و
تحشرون الى جهنم وبئس المهاد ١٢ قد كان لكم آية في فئتين التقتا فئة تقاتل في سبيل الله وأخرى كافرة يرونهم مثليهم رأي العين
والله يؤيد بنصره من يشاء إن في ذلك لعبرة لأولي الأبصار ١٣ زين للناس حب الشهوات من النساء والبنين والقناطير المقنطرة من الذهب
والفضة والخيل المسومة والأنعام والحرث ذلك متاع الحيوة الدنيا والله عنده حسن المآب ١٤ قل أؤنبئكم بخير من ذلكم للذين اتقوا

عند ربهم جنات تجري من تحتها
الأنهار خالدين فيها وأزواج مطهرة
ورضوان من الله والله بصير بالعباد
١٥ الذين يقولون ربنا إننا آمنا
فاغفر لنا ذنوبنا وقنا عذاب النار
١٦ الصابرين والصادقين والقانتين
والمنفقين والمستغفرين بالأسحار
١٧ شهد الله أنه لا إله إلا هو و
الملائكة وأولوا العلم قائما بالقسط
لا إله إلا هو العزيز الحكيم ١٨ إن
الدين عند الله الإسلام وما اختلف
الذين أوتوا الكتاب إلا من بعد
ما جاءهم العلم بغيا بينهم ومن
يكفر بآيات الله فإن الله سريع الحساب
١٩ فإن حاجوك فقل أسلمت وجهي
لله ومن اتبعن وقل للذين أوتوا
الكتاب والأميين ءأسلمتم فإن
أسلموا فقد اهتدوا وإن تولوا فإنما
عليك البلاغ والله بصير بالعباد
٢٠ إن الذين يكفرون بآيات الله
ويقتلون النبيين بغير حق ويقتلون
الذين يأمرون بالقسط من الناس
فبشرهم بعذاب أليم ٢١

ت عادت آل فرعون وکسانی است که پیش از ایشان بودند دروغ شمردند آیتهای ما را پس
گرفتار ایشان را بگناهانشان وخدا سخت عقوبتست ١١ بگو مر کسانی را که کافر
دیدند زود باشد که مغلوب شوید ومحشور شوید بسوی جهنم و بد قرار
گاهیست ١٢ بتحقیق که بود از برای شما نشانی در دو گروه که بهم رسیدند یکروهی
کار میکردند در راه خدا و دیگری کافر بودند که میدیدند یکروه اول را دو برابر خود
رأی العین وخدا تایید میکند بیاری خود هر که را میخواهد بدرستی که درین هر آینه
عبرتیست مر صاحبان دیده ها را ١٣ آراسته شده برای مردمان دوستی خواهشها از زنان
وپسران ومالهای بسیار فراهم آمده از طلا و نقره واسبان نشان دار وچهارپایان وزراعت
این همه مزه مندی زندگانی دنیاست وخدا نزد اوست خوبی جای بازگشت ١٤ بگو یا خبر
دهم شما را بهتر از اینها از برای آنانست که پرهیزکاری نمودند نزد پروردگارشان بوستانها
که میرود از زیر آنها نهرها جاویدان در آنها وجفتهای پاکیزه وخوشنودی
از خدا وخدا بینا است ببندگان ١٥ آنکسانی که میگویند پروردگار ما بدرستی
ما ایمان آوردیم پس بیامرز برای ما گناهان ما را ونگاه دار ما را از عذاب آتش ١٦
شکیبایان وراست گویان وفرمانبران وانفاق کنندگان واستغفار کنندگان در سحرها ١٧
گواهی داد خدا اینکه نیست معبودی مگر او وفرشتگان وصاحبان دانش ایستاده
بعدالت نیست معبودی مگر او که ارجمند محکمکار است ١٨ بدرستی که
دین نزد خدا اسلامست واختلاف نکردند آنانکه داده شده اند کتاب را مگر
بعد آنکه آمد ایشانرا دانش بسبب از حد در گذشتن در میان ایشان وکسی که کافر
شود بآیتهای خدا پس بدرستی که خدا زود حسابیست ١٩ پس اگر حجت کنند با تو پس بگو
که گردانیدم خود را برای خدا وکسی که پیروی کرد مرا و بگو مر آنانرا که داده شده اند کتاب را و با
امیان که آیا مسلمان شده اید پس اگر مسلمان شدند پس بتحقیق که
هدایت یافته اند واگر روگردانیدند پس بدرستی که نیست بر تو مگر رسانیدن
خدا بینا است ببندگان ٢٠ بدرستی که آنان که کافر میشوند بآیتهای
خدا ومیکشند پیغمبرانرا بغیر حق ومیکشند آنانرا که امر مینمایند بعدل
از مردمان پس بشارت ده ایشانرا بعقوبتی دردناک ٢١

Digitized by Google

اولئك الذين حبطت اعمالهم في الدنيا والاخرة وما لهم من ناصرين ٢٣ الم تر الى الذين اوتوا نصيبا من الكتاب يدعون الى كتاب الله ليحكم
بينهم ثم يتولى فريق منهم وهم معرضون ٢٣ ذلك بانهم قالوا لن تمسنا النار الا اياما معدودات وغرهم في دينهم ما كانوا يفترون ٢٤
فكيف اذا جمعناهم ليوم لا ريب فيه ووفيت كل نفس ما كسبت وهم لا يظلمون ٢٥ قل اللهم مالك الملك تؤتي الملك من تشاء وتنزع
الملك ممن تشاء وتعز من تشاء وتذل من تشاء بيدك الخير انك على كل شيء قدير ٢٦ تولج الليل في النهار وتولج النهار في الليل

وتخرج الحي من الميت وتخرج الميت
من الحي وترزق من تشاء بغير حساب
٢٧ لا يتخذ المؤمنون الكافرين اولياء
من دون المؤمنين ومن يفعل
ذلك فليس من الله في شيء الا ان
تتقوا منهم تقية ويحذركم الله
نفسه والى الله المصير ٢٨ قل ان
تخفوا ما في صدوركم او تبدوه
يعلمه الله ويعلم ما في السموات
وما في الارض والله على كل شيء قدير
٢٩ يوم تجد كل نفس ما عملت
من خير محضرا وما عملت من سوء
تود لو ان بينها وبينه امدا
بعيدا ويحذركم الله نفسه والله
رؤف بالعباد ٣٠ قل ان كنتم تحبون
الله فاتبعوني يحببكم الله ويغفر لكم
ذنوبكم والله غفور رحيم ٣١ قل
اطيعوا الله والرسول فان تولوا فان
الله لا يحب الكافرين ٣٢ ان الله
اصطفى ادم ونوحا وال ابرهيم وال
عمران على العالمين ٣٣ ذرية بعضها
من بعض والله سميع عليم ٣٤

انها كسانيند كه تباه شده كردارهاي ايشان در دنيا واخرت ونيست مرايشانرا
هيچ ياري دهنده ٢٢ ايا نظر نكردي بسوي انانكه داده شده اند بهره از كتاب كه خوانده
ميشوند بسوي كتاب خدا تا حكم كند ميان ايشان پس رو ميكرداند گروهي از ايشان و
حال انكه ايشان اعراض كنندگانند ٢٣ اين بسبب انست كه ايشان گفتند
كه نخواهد رسيد بما آتش مگر در روزهاي شمرده شده وفريفته ايشانرا در دين
ايشان انچه بودند كه افترا مي بستند ٢٤ پس چگونه باشد هرگاه جمع كنيم ايشانرا براي
روزي كه نيست شكي در ان وتمام داده شود هر نفسي انچه را كسب كرده وايشان ستم
رسيده نخواهند شد ٢٥ بگو بارالها صاحب ملكا ميدهي پادشاهي هركه را ميخواهي
وميگيري پادشاهي را از هركه ميخواهي وعزيز ميكني هركه را ميخواهي وخوار ميكردني
هركه را ميخواهي در دست تست نيكي بدرستي كه تو بر هر چيزي توانائي ٢٦ در
مي اوري شب را در روز ودر مي اوري روز را در شب وبيرون مي اوري زنده را از مرده و
بيرون مي اوري مرده را از زنده وروزي ميدهي بهركه ميخواهي بيشمار ٢٧ بايد فرا
نگيرند مؤمنان كافران را دوستان از غير مؤمنان وكسي كه بكند اينرا پس نيست از
خدا در چيزي مگر انكه پرهيز كنيد از راه تقيه ومي ترساند شما را خدا از خودش و
بسوي خدا است بازگشت ٢٨ بگو اگر پنهان داريد انچه را در سينهاي شما است يا
اشكار كنيد انرا ميداند انرا خدا وميداند انچه را در اسمانها وانچه را در زمين است و
خدا بر هر چيزي توانا است ٢٩ روزي كه مي يابد هر نفسي انچه كرده است از نيكي
در حالتي كه حاضر كرده وانچه كرده است از بدي دوست ميدارد كاش اينكه
باشد ميان او ميان او مسافتي دور ومي ترساند شما را خدا از خودش
وخدا مهربانست ببندگان ٣٠ بگو اگر هستيد كه دوست داريد خدا را
پس پيروي كنيد مرا تا دوست دارد شما را خدا وبيامرزد براي شما گناهان شما
را وخدا امرزنده ايست مهربان ٣١ بگو فرمانبرداري كنيد خدا ورسول را
پس اگر روبگردانند پس بدرستي كه خدا دوست نميدارد كافرانرا ٣٢
بدرستي كه خدا برگزيد ادم ونوح وال ابرهيم وال عمران را بر عالميان ٣٣ ذريتي
را كه بعضي از ايشان از بعضي اند وخدا شنواي داناست ٣٤

Digitized by Google

إذ قالت امرأت عمران رب إني نذرت لك ما في بطني محررا فتقبل مني إنك أنت السميع العليم ٣٥ فلما وضعتها قالت رب إني وضعتها أنثى والله أعلم بما وضعت وليس الذكر كالأنثى وإني سميتها مريم وإني أعيذها بك وذريتها من الشيطان الرجيم ٣٦ فتقبلها ربها بقبول حسن وأنبتها نباتا حسنا وكفلها زكريا كلما دخل عليها زكريا المحراب وجد عندها رزقا قال يا مريم أنى لك هذا قالت هو من عند الله إن الله يرزق من يشاء بغير حساب ٣٧ هنالك دعا زكريا ربه قال رب هب لي من لدنك ذرية

الجزء السابع

چون گفت زن عمران پروردگارمن بدرستي كه من نذر كردم براي تو طفلي را كه در شكم من است درحالتي كه آزاد شده پس قبول كن ازمن بدرستي كه تو توئي شنواي دانا ٣٥ پس چون گذاشت حمل خود را گفت پروردگارمن بدرستي كه من گذاشتم حمل خود را دختر درحالتي كه دختر آزاد شده است بآنچه گذاشته ونيست پسر مثل دختر وبدرستي كه من نام گذاشتم او را مريم وبدرستي كه من در پناه تو درمي آورم او را وفرزندان او را از شيطان رانده شده ٣٦ پس قبول نمود او را پروردگار او وقبول نمودن نيكو ورويانيدش رويانيدن نيكو وكفيل گردانيدش زكريا را هرگاه درآمدي براو زكريا درمحراب عبادت يافتي نزد او روزي گفت اي مريم از كجا براي تست اين گفت اين از نزد خدا است بدرستي كه خدا روزي ميدهد هر كه را مي خواهد بيشمار ٣٧ دراينجا خواند زكريا پروردگار خود را گفت اي پروردگار من ببخش بمن از نزد خود فرزندان پاكيزه بدرستي كه تو شنواي دعائي ٣٨ پس ندا كرد او را فرشتگان درحالتي كه او ايستاده بود كه نماز ميكرد درمحراب اينكه خدا مژده ميدهد تو را بيحيي تصديق كننده بكلمه كه از نزد خدا است ومهتري وبازدارنده نفس خود را از معاشرت زنان وپيغمبري از شايستگان ٣٩ گفت پروردگار من از كجا خواهد شد مرا پسري وتحقيق كه رسيده مرا پيري وزن من نازائيده است گفت همچنين خدا ميكند آنچه ميخواهد ٤٠ گفت پروردگار من بگردان براي من نشانه گفت نشانه تو اينست كه سخن نگوئي با مردمان سه روز مگر باشاره ويادكن پروردگار خود را بسيار وتسبيح گو در آخر روز ودر بامداد ٤١ وچون گفتند فرشتگان اي مريم بدرستي كه خدا برگزيد تو را وپاكيزه گردانيد تو را برگزيد تو را بر زنان عالميان ٤٢ اي مريم عبادت كن مر پروردگار خود را وسجود كن وركوع كن با ركوع كنندگان ٤٣ اين از خبرهاي پنهان است كه وحي ميفرستيم آنرا بسوي تو وبودي تو نزد ايشان ان هنگام كه مي انداختند قلمهاي خود را كه كدام يك از ايشان متكفل مريم شود وبودي تو نزد ايشان انگاه كه نزاع ميكردند ٤٤ چون گفتند فرشتگان اي مريم بدرستي كه خدا بشارت ميدهد تو را بكلمه از نزد خود كه نام او مسيح عيسى پسر مريم است درحالتي كه برگزيده است در دنيا واخرت واز مقربانست ٤٥ وسخن ميكند با مردمان در گهواره ودرسن كهولت واز شايستگان است ٤٦ گفت پروردگار من از كجا خواهد بود مرا فرزند ونرسيده است بمن مردي گفت چنين خدا مي آفريند هر كه را خواهد هرگاه قرار داد امري را

طيبة إنك أنت السميع الدعاء ٣٨ فنادته الملئكة وهو قائم يصلي في المحراب أن الله يبشرك بيحيى مصدقا بكلمة من الله وسيدا وحصورا ونبيا من الصالحين ٣٩ قال رب أنى يكون لي غلم وقد بلغني الكبر وامرأتي عاقر قال كذلك الله يفعل ما يشاء ٤٠ قال رب اجعل لي آية قال آيتك ألا تكلم الناس ثلثة أيام إلا رمزا واذكر ربك كثيرا وسبح بالعشي والإبكار ٤١ وإذ قالت الملئكة يا مريم إن الله اصطفيك وطهرك واصطفيك على نساء العالمين ٤٢ يا مريم اقنتي لربك واسجدي واركعي مع الركعين ٤٣ ذلك من أنباء الغيب نوحيه إليك وما كنت لديهم إذ يلقون أقلامهم أيهم يكفل مريم وما كنت لديهم إذ يختصمون ٤٤ إذ قالت الملئكة يا مريم إن الله يبشرك بكلمة منه اسمه المسيح عيسى ابن مريم وجيها في الدنيا والآخرة ومن المقربين ٤٥ ويكلم الناس في المهد وكهلا ومن الصالحين ٤٦ قالت رب أنى يكون لي ولد ولم يمسسني بشر قال كذلك الله يخلق ما يشاء إذا قضى أمرا

بَعْدَ اِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ ۹۹ وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَاَنْتُمْ تُتْلَى عَلَيْكُمْ اٰيَاتُ اللّٰهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِاللّٰهِ فَقَدْ هُدِيَ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۱۰۰
يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۱۰۱ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ
كُنْتُمْ اَعْدَاۤءً فَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَاَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ اِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلٰى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَاَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ ۱۰۲ وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ اُمَّةٌ يَدْعُونَ اِلَى الْخَيْرِ وَيَاْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۱۰۳ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا

وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاۤءَهُمُ
الْبَيِّنَاتُ وَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
۱۰۴ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ
فَاَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ اَكَفَرْتُمْ
بَعْدَ اِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا
كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۱۰۵ وَاَمَّا الَّذِينَ
ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللّٰهِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۱۰۶ تِلْكَ اٰيَاتُ اللّٰهِ
نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللّٰهُ
يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ۱۰۷ وَلِلّٰهِ مَا
فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاِلَى اللّٰهِ
تُرْجَعُ الْاُمُورُ ۱۰۸ كُنْتُمْ خَيْرَ اُمَّةٍ
اُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَاْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ
وَلَوْ اٰمَنَ اَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا
لَهُمْ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَاَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ
لَنْ يَضُرُّوكُمْ اِلَّا اَذًى وَاِنْ يُقَاتِلُوكُمْ
يُوَلُّوكُمُ الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ ۱۱۰
ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ اَيْنَ مَا ثُقِفُوٓا
اِلَّا بِحَبْلٍ مِنَ اللّٰهِ وَحَبْلٍ مِنَ النَّاسِ
وَبَاۤءُو بِغَضَبٍ مِنَ اللّٰهِ وَضُرِبَتْ
عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوا
يَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُونَ
الْاَنْبِيَاۤءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا
وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ۱۱۱

شما را بعد از ایمان اوردن شما کافران ۹۹ وچگونه کافر میشوید وحال آنکه شما خوانده
میشود بر شما ایتهای خدا و در میان شما است پیغمبر او وکسی که چنگ در زند بدین خدا
پس بتحقیق که هدایت یافته شده براه راست ۱۰۰ ای آنانکه ایمان اورده اند بپرهیزید
از خدا حق پرهیز کاریش ونمیرید زنهار مگر وحال آنکه شما مسلمان باشید ۱۰۱ و
چنگ در زنید بریسمان خدا همگی ومتفرق نشوید ویاد کنید نعمت خدا را بر خودان
هنگام که بودید شما دشمنان پس الفت داد میان دلهای شما پس گردیدید بنعمت
او برادران وبودید بر کنار گوی از اتش پس نجات داد شما را از ان همچنین بیان میکند خدا
برای شما نشانهای خود را شاید شما هدایت یابید ۱۰۲ و باید که باشند از شما
گروهی که بخوانند بسوی خوبی وامر فرمایند بمعروف ونهی فرمایند از منکر واین گروه
ایشانند رستگاران ۱۰۳ ومباشید مانند انانکه جدا شدند واختلاف کردند
بعد از انکه امد ایشانرا معجزهای روشن واین گروه براي ایشانست عذابی عظیم ۱۰۴
روزی که سفید شود روهائی وسیاه گردد روهائی پس اما انانکه سیاه شد روهای
ایشان ایا کافر شدید بعد از ایمانتان پس بچشید عذاب را ببسبب انچه بودید که
که کافر شدید ۱۰۵ واما انانکه سفید شد روهای ایشان پس در رحمت خدا اند
ایشان در ان جاودانیانند ۱۰۶ این ایتهای کتاب خداست میخوانیم انها را بر تو بحق
ونیست خدا که اراده کند ظلمی را برای عالمیان ۱۰۷ ومر خدا را راست هرچه در اسمانها
وهرچه در زمین است وبسوی خدا برگردانیده میشود امرها ۱۰۸ هستید بهترین امتی
که بیرون اورده شده از برای مردمان امر میفرمائید مردمان را بنیکی ونهی میفرمائید ایشانرا
از بدی وایمان میاورید بخدا واگر ایمان اورند اهل کتاب از یهود ونصاری هر اینه بودبهتر
برای ایشان از ایشان مؤمنانند وبیشترین ایشان فاسقانند ۱۰۹ هیچ ضرر نمیرسانند
شما را مگر ازیتی واگر کارزار کنند با شما میگردانند بشما پشتها را پس یاری کرده نشوند
۱۱۰ زده شده است بر ایشان خواری هر کجا یافت شوند مگر بعهدی از خدا ومیثاقی از مردمان
وبازگشتند بغضبی از خدا وزده شده بر ایشان تنگدستی این ببسبب انست که ایشان بودند
که کافر میشدند بایتهای خدا ومیکشتند پیغمبران را بغیر حق این ببسبب
انست که عصیان ورزیدند وبودند که از حد در میگذشتند ۱۱۱

بنشستند

لَيْسُوا سَوَاءً مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ۱۱۲ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ۱۱۳ وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ۱۱۴
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۱۱۵ مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ
الْحَيَوةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۱۱۶ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

نيستند يكسان از اهل كتاب گروهي اند ثابت قدم كه ميخوانند آيتهاي خدا را وحال انكه ايشان سجده
ميكنند ۱۱۳ ايمان مي آورند بخدا و روز آخر و امر ميفرمايند بنيكي و نهي مينمايند از بدي
و ميشتابند در نيكيها و اين گروه از شايستگانند ۱۱۴ و آنچه ميكنند از نيكوئي پس هرگز
ناسپاسي كرده نميشوند از و خدا داناست بپرهيزكاران ۱۱۵ بدرستي كه آنانكه كافر شدند
كفايت نميكند از ايشان مالهاي ايشان و نه فرزندان ايشان از خدا چيزي را و اين گروه
اصحاب آتشند ايشانند در آن هميشگيان ۱۱۶ مثل آنچه نفقه ميكنند در اين زندگاني دنيا
مانند مثل بادي است كه در آن سرماي سخت است كه رسيده باشد بكشت زار گروهي كه
ستم كرده اند بر نفسهاي خود پس تباه كند آنرا و ستم نكرده ايشان را خدا ولي خودهاشان
ستم ميكنند ۱۱۷ اي گروهي كه ايمان آورده اند فرا مگيريد همگي از غيرتان كه تقصير
نميكنند باشما در فساد دوست داشتند رنج يافتن شما را بتحقيق كه آشكار شد
دشمني از دهنهاي ايشان و آنچه پنهان ميدارد سينهاي ايشان بزرگتر است بتحقيق كه
روشن كرديم براي شما آيتها را اگر هستيد كه بفهميد ۱۱۸ آگاه باشيد كه
شما اينهائيد كه دوست ميداريد ايشان را و دوست نميدارند شما را و حال
آنكه ايمان مي آوريد بكتاب همه اش و هرگاه برخورند بشما گفتند ايمان آورديم و چون
خلوت كردند گزيدند بر شما انگشتان را از خشم بگو كه بميريد بخشم خود بدرستي كه خدا
داناست بآنچه در سينهاست ۱۱۹ اگر برسد شما را خوبي بد ميايد ايشان را و اگر برسد شما
را بدي شاد ميشوند بآن و اگر صبر كنيد و بپرهيزيد ضرر نميرساند بشما مكر ايشان
چيزي بدرستي كه خدا بآنچه ميكنند فرا گيرنده است ۱۲۰ و هنگامي را كه بيرون رفتي
بامداد از اهل خود جا ميداد مؤمنان را در جاها براي كارزار و خدا شنواي داناست
۱۲ آنگاه كه قصد كردند دو گروه از شما اينكه بد دلي كنند و خدا ست يار ايشان
و بر خدا پس بايد كه توكل كنند مؤمنان ۱۲۱ و بتحقيق كه ياري كرد شما را خدا در بدر و حال
آنكه شما بوديد ذليلان پس بپرهيزيد از خدا شايد شما شكر كنيد ۱۲۲ هنگامي كه مي
گفتي مر مؤمنان را آيا هر آينه كفايت نميكند شما را اينكه امداد كند شما را پروردگار
شما به سه هزار از فرشتگان فرو فرستاده شدگان ۱۲۳ آري اگر صبر كنيد و بپرهيزيد و بيايند
شما را از همين ساعتشان اين مدد كند شما را پروردگار شما به پنج هزار از فرشتگان نشان كرده ۱۲۴

آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ
لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ
قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ
وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا
لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ۱۱۸
هَا أَنْتُمْ أُولَاءِ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ
وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ
قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ
الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ
إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۱۱۹
إِنْ تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ
تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا
وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ
اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ۱۲۰ وَإِذْ غَدَوْتَ
مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۱۲۱ إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ
مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى
اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۱۲۲ وَلَقَدْ
نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا
اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۱۲۳ إِذْ
تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ
يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِنَ
الْمَلَائِكَةِ مُنْزَلِينَ ۱۲۴ بَلَى إِنْ تَصْبِرُوا
وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فَوْرِهِمْ هَذَا
يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِنَ
الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ۱۲۵

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُعَاسًا يَغْشَىٰ طَائِفَةً مِنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ
يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ
مَا قُتِلْنَا هَاهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ١٥٢ إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ

عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ١٥٣ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا
فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًّى لَوْ كَانُوا
عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ
ذَٰلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحْيِي
وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
١٥٤ وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ
مِمَّا يَجْمَعُونَ ١٥٥ وَلَئِنْ مُتُّمْ أَوْ
قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ ١٥٦ فَبِمَا
رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ
فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ
فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ
فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ١٥٧ إِنْ
يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ
يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ
مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ١٥٨ وَمَا كَانَ
لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ
بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوَفَّىٰ
كُلُّ نَفْسٍ

پس فرو فرستاد بر شما بعد از غم ایمنی پینکی را که فرو میگرفت طایفه از شما را و
طایفه بتحقیق که بغم افکنده بود ایشان را نفسهای ایشان گمان میبردند بخدا غیر حق را
گمان جاهلیت میگفتند یا باشد ما را از امر هیچ چیزی بگوید درستی که امر همه اش
مر خدا یراست پنهان میکنند در نفسهای خود چیزی را که اشکار نمیکنند برای
تو میگویند اگر بودی برای ما از امر چیزی کشته نمیشدیم اینجا بگو اگر میبودید در
خانهای خود هر اینه بیرون میامدند آنانکه نوشته شده بود بر ایشان کشته شدن
بسوی خوابگاههای خود و تا آنکه ازمایش کند خدا آنچه را که در سینهای شماست
و تا خالص کند آنچه را در دلهای شماست و خدا داناست بآنچه در سینهاست
١٥٢ بدرستی که آنانکه پشت کردند از شما در روزی که بهم رسیدند آن دو
گروه جز این نیست که لغزانید ایشان را شیطان بسبب بعض آنچه کسب کرده اند
و هر اینه بتحقیق در گذشت خدا از ایشان بدرستی که خدا آمرزگار بردبار است
١٥٣ ای آنانکه ایمان اورده اند مباشید مانند آنانکه کافر شده اند و
گفتند مر برادران خود را هرگاه رفتند در زمین یا بودند جهاد کنندگان
اگر بودند نزد ما نمی مردند و نه کشته میشدند تا آنکه بکرداند خدا این را حسرتی
در دلهای ایشان و خدا زنده میکند و میمیراند و خدا بآنچه میکنید بیناست
١٥٤ و البته اگر کشته شدید در راه خدا یا مردید هر اینه آمرزشی از نزد خدا و
رحمتی بهتر است از آنچه جمع میکنید ١٥٥ و البته اگر مردید یا کشته شدید
هر اینه بسوی خدا محشور میشوید ١٥٦ پس بسبب رحمتی از خدا نرمی کردی برای
ایشان و اگر بودی بدخوی سخت دل هر اینه پراکنده میگشتند از دور تو پس
در گذر از ایشان و استغفار کن برای ایشان و مشورت نما ایشان را در کار پس
چون عزم کردی پس توکل نما بر خدا بدرستی که خدا دوست میدارد توکل
کنندگان را ١٥٧ اگر یاری دهد شما را خدا پس نباشد غلبه کننده مر شما را
و اگر خوار کند شما را پس کیست که مدد کند شما را از بعد او و بر خدا باید توکل
کنند مؤمنان ١٥٨ و نباشد هیچ پیغمبر را آنکه خیانت کند و کسی که خیانت
کند بیاید بآنچه خیانت کرده در روز قیامت پس تمام داده میشود هر نفسی

Digitized by Google

مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۱۵۹ أَفَمَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۱۶۲ هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ
وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ۱۶۳ لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۱۶۴ أَوَلَمَّا أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَيْهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ
أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۱۶۵ وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ۱۶۶ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا

وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
أَوِ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَا
اتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ لِلْكُفْرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ
مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ
مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ
۱۶۷ الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا
لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ فَادْرَءُوا عَنْ
أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
۱۶۸ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ
رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ۱۶۹ فَرِحِينَ بِمَا
آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ
بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ
أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۱۷۰
يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ
وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ
۱۷۱ الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ
مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ
أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقَوْا أَجْرٌ عَظِيمٌ
۱۷۲ الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ
النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ
فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ
وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ۱۷۳

آنچه را کسب کرده و ایشان ستم کرده نشوند ۱۵۹ آیا آن کسی که پیروی کرد خوشنودی
خدا را مانند کسی است که بازگشته بخشمی از خدا و جایگاه او دوزخ است و بد
جای بازگشتی است ۱۶۲ ایشان مرتبها اند نزد خدا و خدا بینا است بآنچه میکنند
۱۶۳ هر آینه بتحقیق که منت نهاد خدا بر مؤمنان آنگاه که برانگیخت در میان
ایشان پیغمبری از خودهاشان که میخواند بر ایشان آیتهای او را و پاکیزه میکند
ایشانرا و می آموزد بایشان کتاب و حکمت را و اگر چه بودند پیش از این هر آینه در
ضلالتی هویدا ۱۶۴ آیا و چون رسید بشما بلائی بتحقیق که رسانیدید شما دو
مثل آنرا گفتید از کجا این رسیده بگو آن از نزد نفسهای شما بود بدرستی که خدا بر
هر چیزی تواناست ۱۶۵ و آنچه رسید بشما در روزی که بهم رسیدند آن دو
گروه پس بفرمان خدا بود و تا بداند مؤمنان را ۱۶۶ و تا بداند آنانرا که نفاق ورزیدند
و گفته شد مر ایشانرا که بیایید کارزار کنید در راه خدا یا دفع کنید گفتند اگر
میدانستیم کارزار را هر آینه پیروی میکردیم شما را ایشان مر کفر را در این روز نزدیکتر
بودند از ایشان مر ایمان را میگویند بدهانهای خود آنچه را نیست در دلهای ایشان
و خدا داناتر است بآنچه پنهان میدارند ۱۶۷ آنانکه گفتند در حق برادران خود
و حال آنکه نشسته بودند اگر فرمان بردند ما را کشته نشدند بگو پس دفع کنید
از نفسهای خود مرگ را اگر هستید راست گویان ۱۶۸ و مپندار البته آنانرا که
کشته شدند در راه خدا مردگان بلکه زندگانند نزد پروردگار خود که روزی
داده میشوند ۱۶۹ در حالتی که شادمانند بآنچه داده ایشانرا خدا از فضل خود و خوشحال میشوند
بجهت آنکسانی که ملحق نشده اند بایشان از پس ایشان اینکه نیست ترسی بر ایشان
و نه ایشان اندوهگین میشوند ۱۷۰ مسرور میشوند بنعمتی از خدا و فضلی و اینکه خدا
ضایع نمیکند مزد مؤمنان را ۱۷۱ آنانکه اجابت کردند مر خدا و رسول را بعد از آنکه
رسیده بود ایشانرا جراحت از برای آنانکه نیکوئی کردند از ایشان و پرهیزکاری
نمودند مزد بزرگیست ۱۷۲ آنانی که گفتند مر ایشانرا مردم که بدرستی که
مردم بتحقیق که جمعیت کرده اند برای شما پس بترسید شما از ایشان پس افزود
ایشانرا ایمان و گفتند بس است ما را خدا و نیکو وکیلی است ۱۷۳

فانقلبوا بنعمة من الله وفضل لم يمسسهم سوء واتبعوا رضوان الله والله ذو فضل عظيم ١٧٢ إنما ذلكم الشيطان يخوف
أوليائه فلا تخافوهم وخافون إن كنتم مؤمنين ١٧٣ ولا يحزنك الذين يسارعون في الكفر إنهم لن يضروا الله شيئا
يريد الله ألا يجعل لهم حظا في الآخرة ولهم عذاب عظيم ١٧٤ إن الذين اشتروا الكفر بالإيمان لن يضروا الله شيئا
ولهم عذاب أليم ١٧٥ ولا يحسبن الذين كفروا أنما نملي لهم خير لأنفسهم إنما نملي لهم ليزدادوا إثما ولهم عذاب مهين

ما كان الله ليذر المؤمنين على
ما أنتم عليه حتى يميز الخبيث
من الطيب وما كان الله ليطلعكم
على الغيب ولكن الله يجتبي من
رسله من يشاء فآمنوا بالله
ورسله وإن تؤمنوا وتتقوا
فلكم أجر عظيم ١٧٩ ولا يحسبن
الذين يبخلون بما آتاهم الله من
فضله هو خيرا لهم بل هو شر لهم
سيطوقون ما بخلوا به يوم
القيامة ولله ميراث السموات و
الأرض والله بما تعملون خبير
١٨٠ لقد سمع الله قول الذين
قالوا إن الله فقير ونحن أغنياء
سنكتب ما قالوا وقتلهم الأنبياء
بغير حق ونقول ذوقوا عذاب
الحريق ١٨١ ذلك بما قدمت
أيديكم وأن الله ليس بظلام
للعبيد ١٨٢ الذين قالوا إن الله
عهد إلينا ألا نؤمن لرسول
حتى يأتينا بقربان تأكله
النار قل قد جاءكم رسل من
قبلي بالبينات وبالذي قلتم
فلم قتلتموهم إن كنتم صادقين
١٨٣

پس باز كردند بانعمت عظيم از جانب خدا وفضلي نرسيد ايشانرا هيچ بدي وپيروي
كردند خوشنودي خدارا وخدا صاحب فضل عظيم است ١٧٢ جز اين نيست
كه اين شيطانست كه ميترساند از مشركين دوستان خود را پس مترسيد ازايشان
وبترسيد ازمن اگر هستيد مؤمنان ١٧٣ وبايد كه اندوهگين نسازند ترا
آنانكه ميشتابند در كفر بدرستي كه ايشان هرگز ضرر نميرسانند بخدا هيچ
ضرري ميخواهد خدا اينكه قرار ندهد براي ايشان بهره در آخرت وبراي
ايشانست عذاب عظيم ١٧٤ بدرستي كه آنانكه خريدند كفر را بايمان ضرر
نميرسانند خدارا هيچ ضرري وبراي ايشانست عذابي دردناك ١٧٥ وبايد كه گمان
نبرند آنانيكه كافر شده اند اينكه مهلت دادن ما ايشانرا بهتر است براي نفسهاي
ايشان بدرستي كه جز اين نيست كه ما مهلت ميدهيم ايشانرا براي آنكه زياده كنند
گناهانرا وبراي ايشانست عذابي خوار كننده ١٧٦ نيست خدا آنكه واگذارد مؤمنانرا
برآنچه شما بر آنيد تا جدا سازد پليد را از پاكيزه ونباشد خدا آنكه آگاه كرداند شمارا
بر غيب وليكن خدا برميگزيند از پيغمبران خود هركه را خواهد پس ايمان آوريد
بخدا وپيغمبران او واگر ايمان آريد وپرهيزكاري كنيد پس براي شماست مزدي
عظيم ١٧٧ وبايد كه گمان نبرند آنانكه بخيلي مينمايند بآنچه داده است ايشانرا
خدا از فضل خود آنرا نيكوئي براي خود بلكه آن بدست براي ايشان زود باشد
كه طوق كرده شوند آنچه را بخل ورزيده اند بآن در روز قيامت ومر خدا راست
ميراث آسمانها وزمين وخدا بآنچه ميكنيد آگاهست ١٧٨ هر آينه بتحقيق كه
شنيد خدا گفتار آنانرا كه گفتند بدرستي كه خدا فقير است ومائيم بي نيازان
زود باشد كه بنويسيم آنچه را گفته اند وكشتن ايشان پيغمبرانرا بناحق وخواهيم
گفت بچشيد عذاب سوزانرا ١٧٩ اين بسبب چيزيست كه پيش فرستاد
دستهاي شما واينكه خدا نيست ستمكار مر بندگانرا ١٨٠ آنانكه گفتند
بدرستي كه خدا عهد كرده باما اينكه ايمان نياوريم به پيغمبري تا آنكه بياورد ما را
بقرباني كه بخورد آنرا آتش بگو بتحقيق كه آمدند شما را پيغمبران پيش از من بامعجزهاي
روشن وبآنچه گفتيد پس چرا كشتيد ايشانرا اگر هستيد راست گويان ١٨١

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ۱۸۲ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ
أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ۱۸۳ لَتُبْلَوُنَّ فِي
أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ
مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ۱۸۴ وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا

پس اگر دروغ کوشمردند تو را پس بتحقیق که دروغ کوشمرده اند پیغمبرانی پیش از تو که آمدند
با معجزهای روشن و نوشتها و کتاب روشن کننده ۱۸۴ هر نفسی چشنده مرگست و جز
این نیست که تمام داده میشوید مزدهای خود را در روز قیامت پس هر که دور کرده آمد
شود از آتش و در آورده شود ببهشت پس بتحقیق رستگار شده و نیست زندگانی دنیا
مگر اسباب فریب ۱۸۵ البته امتحان کرده خواهید شد در مالهای خود و در نفسها
خود و البته خواهید شنید از آنانکه داده شده اند کتاب را پیش از شما و از آنانی که مشرک
شده اند ناخوش بسیار را و اگر صبر کنید و پرهیزکاری نمائید پس بدرستی که آن از
محکم کارها است ۱۸۶ و یاد کن هنگامی که گرفت خدا پیمان آنانرا که داده شده اند
کتاب را اینکه البته بیان کنند آنرا برای مردم و پنهان نکنند آنرا پس انداختند آنرا در پشتهای
خود و فروختند آنرا ببهای اندکی پس بد چیزیست آنچه را میخرند ۱۸۷ امید دار البته
انکروهی را که شاد میشوند باآنچه کرده اند و دوست دارند که ستوده شوند باآنچه
نکرده اند پس مپندار البته ایشانرا در مقام رستگاری از عذاب و برای ایشانست
عذاب دردناک ۱۸۸ و مر خدا یراست پادشاهی آسمانها و زمین و خدا بر هر چیزی
تواناست ۱۸۹ بدرستی که در آفرینش آسمانها و زمین و آمد شد شب و روز
هر آینه نشانهاست برای خداوندان عقلها ۱۹۰ آنانکه یاد میکنند خدا را ایستاده
و نشسته و بر پهلوهای خود و فکر میکنند در آفرینش آسمانها و زمین پروردگارما
نیافریدی این را باطل پاکی تو است پس نگاهدار ما را از عذاب دوزخ ۱۹۱ پروردگارما
بدرستی که تو هر که را در آوری در دوزخ پس بتحقیق که رسوا کرده او را و نیست برای
ستمکاران هیچ مددکاری ۱۹۲ پروردگارما بدرستی که ما شنیدیم منادی کننده
را که ندا میکرد برای ایمان باینکه ایمان بیاورید بپروردگار خود پس ایمان آوردیم
پروردگارما پس بیامرز برای ما گناهان ما را و محو کن از ما بدیهای ما را و
بمیران ما را با نیکوکاران ۱۹۳ پروردگارما و بده ما را با نچه وعده داده ما را بر
پیغمبران خود و رسوا مکن ما را در روز قیامت بدرستی که تو خلف نمیکنی وعده را
۱۹۴ پس اجابت کرد برای ایشان پروردگارایشان که من ضایع نمیکنم کار کننده
از شما را از مرد یا زن بعضی از شما از بعضی اند پس آنانکه مهاجرت کردند و بیرون

بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ
۱۸۵ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ
بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ
يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ
الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۱۸۸
وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۱۸۹ إِنَّ فِي
خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ
اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ
۱۹۰ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا
وَقُعُودًا وَعَلَى جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ
فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا
خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ
فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۱۹۱ رَبَّنَا إِنَّكَ
مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ
وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ۱۹۲ رَبَّنَا
إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ
أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ
لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَ
تَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ۱۹۳ رَبَّنَا وَآتِنَا
مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا
يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ
۱۹۴ فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي
لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ
أَوْ أُنْثَى بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَالَّذِينَ
هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا

کرده شدند

مِن دِيارِهِم وَاوذُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنهُم سَيِّئَاتِهِم وَلَأُدخِلَنَّهُم جَنَّاتٍ تَجرِي مِن تَحتِهَا الأَنهَارُ ثَوَابًا مِن عِندِ اللهِ
وَاللهُ عِندَهُ حُسنُ الثَّوَابِ ١٩٣ لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي البِلَادِ ١٩٤ مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأوَاهُم جَهَنَّمُ وَبِئسَ المِهَادُ
١٩٥ لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوا رَبَّهُم لَهُم جَنَّاتٌ تَجرِي مِن تَحتِهَا الأَنهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِن عِندِ اللهِ وَمَا عِندَ اللهِ خَيرٌ لِلأَبرَارِ
١٩٦ وَإِنَّ مِن أَهلِ الكِتَابِ لَمَن يُؤمِنُ بِاللهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيكُم وَمَا أُنزِلَ إِلَيهِم خَاشِعِينَ لِلهِ لَا يَشتَرُونَ بِآيَاتِ اللهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ

الجزء چهارده — نساء

لَهُم أَجرُهُم عِندَ رَبِّهِم إِنَّ اللهَ
سَرِيعُ الحِسَابِ ١٩٧ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا اصبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا
وَاتَّقُوا اللهَ لَعَلَّكُم تُفلِحُونَ ١٩٨

بِسمِ اللهِ الرَّحمٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي
خَلَقَكُم مِن نَفسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ
مِنهَا زَوجَهَا وَبَثَّ مِنهُمَا رِجَالًا
كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللهَ الَّذِي
تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالأَرحَامَ إِنَّ اللهَ
كَانَ عَلَيكُم رَقِيبًا ١ وَآتُوا اليَتَامَىٰ
أَموَالَهُم وَلَا تَتَبَدَّلُوا الخَبِيثَ
بِالطَّيِّبِ وَلَا تَأكُلُوا أَموَالَهُم إِلَىٰ
أَموَالِكُم إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ٢
وَإِن خِفتُم أَلَّا تُقسِطُوا فِي اليَتَامَىٰ فَا
نكِحُوا مَا طَابَ لَكُم مِنَ النِّسَاءِ مَثنَىٰ
وَثُلٰثَ وَرُبَاعَ فَإِن خِفتُم أَلَّا
تَعدِلُوا فَوَاحِدَةً أَو مَا مَلَكَت

فرق

کرده شدند از دیارشان و رنجانیده شدند در راه من و کارزار کردند و کشته شدند
هر اینه محو کنم البته از ایشان بدیهای ایشانرا و هر اینه داخل کنم ایشانرا در بهشتهائی
که میرود از زیر آنها نهرها ثوابی از نزد خدا و خدا نزد اوست نیکوئی ثواب ۱۹۳
نفریبد تورا آمد و رفت آنانکه کافر شدند در شهرها ۱۹۴ این بهره اندکیست بعد
ازاین جایگاه ایشان دوزخست و بد قرارگاهیست ۱۹۵ لیکن آنانکه پرهیز
کردند از پروردگارشان برای ایشانست بهشتهائی که میرود از زیر آنها جویها
در حالتی که همیشه باشند دران در حالتی که این ضیافتی است از جانب خدا
و آنچه نزد خداست بهتر است از برای نیکوکاران ۱۹۶ و بدرستی که بعضی
از اهل کتاب هر اینه کسی است که ایمان میاورد بخدا و بآنچه فرستاده شد
بسوی شما و آنچه فرستاده شده بسوی ایشان در حالتی که فروتنی نمایندگان
مر خدارا نمیفروشند بآیتهای خدا بهای اندک این کروه از برای ایشانست
مزد ایشان نزد پروردگارایشان بدرستی که خدا زود حسابست ۱۹۷ ای
کروهی که ایمان اورده اند صبر کنید و شکیبائی ورزید و آماده باشید برای
جهاد با کفار و پرهیزید از خدا شاید که شما رستگار شوید ۱۹۸

سورهٔ نساء یکصد و هفتاد و شش آیه و آن مدنیست

بنام خدای بخشاینده مهربان

ای کروه آدمیان بپرهیزید از پروردگار خود آنکه آفرید شمارا از نفس واحد
و آفرید از آن جفت آنرا و پراکنده کرد از آن دو مردان بسیار و زنان را و بپرهیزید
از خدائی که حاجت میطلبید از یکدیگر باو و از رحمها بدرستی که خدا هست
بر شما نگهبان ۱ و بدهید بیتیمان مالهای ایشانرا و بدل مکنید
ناپاکرا بپاکیزه و مخورید مالهای ایشانرا با مالهای خود بدرستی که این
هست گناهی بزرگ ۲ و اگر بترسید که عدالت نورزید در دختران یتیم
پس بنکاح کنید آنرا که خوش آید شمارا از زنان دو دو و سه سه و چهار چهار پس
اگر بترسید که بطریق عدالت سلوک نتوانید نمود پس یکی یا آنچه را که مالک

Digitized by Google

أيمانكم ذلك أدنى ألا تعولوا ٣ وآتوا النساء صدقاتهن نحلة فإن طبن لكم عن شيء منه نفسا فكلوه هنيئا مريئا
ولا تؤتوا السفهاء أموالكم التي جعل الله لكم قياما وارزقوهم فيها واكسوهم وقولوا لهم قولا معروفا ٤ وابتلوا اليتامى
حتى إذا بلغوا النكاح فإن آنستم منهم رشدا فادفعوا إليهم أموالهم ولا تأكلوها إسرافا وبدارا أن يكبروا ومن كان غنيا
فليستعفف ومن كان فقيرا فليأكل بالمعروف فإذا دفعتم إليهم أموالهم فأشهدوا عليهم وكفى بالله حسيبا ٥

للرجال نصيب مما ترك الوالدان
والأقربون وللنساء نصيب مما ترك
الوالدان والأقربون مما قل منه
أو كثر نصيبا مفروضا ٧ وإذا حضر
القسمة أولوا القربى واليتامى والمساكين
فارزقوهم منه وقولوا لهم قولا معروفا
٨ وليخش الذين لو تركوا من
خلفهم ذرية ضعافا خافوا
عليهم فليتقوا الله وليقولوا
قولا سديدا ٩
إن الذين يأكلون أموال اليتامى
ظلما إنما يأكلون في بطونهم
نارا وسيصلون سعيرا ١٠
يوصيكم الله في أولادكم للذكر
مثل حظ الأنثيين فإن كن
نساء فوق اثنتين فلهن ثلثا
ما ترك وإن كانت واحدة فلها
النصف ولأبويه لكل واحد
منهما السدس مما ترك إن
كان له ولد فإن لم يكن له
ولد وورثه أبواه فلأمه
الثلث فإن كان له إخوة فلأمه

شده دستهاي شما اين نزديكتر است باينكه ميل ننمائيد وبدهيد زنان
مهرهاي ايشانرا دراحالتي كه انها هديه ايشانست پس اگر بخوشدلي گذشتند
ازبراي شما ازچيزي ازمهر ازدل بخوريد انرا ساز كار وخوش گوار ٣ ومدهيد
بكم خردان مالهاي خودرا كه مقرر فرموده خدا براي شما ازجهت قيام معيشت
وروزي دهيد ايشانرا ازانها وجامه دهيد ايشانرا وبگوئيد مرايشانرا گفتار
نيكو ٤ وبيازمائيد يتيمانرا تا انگاه كه رسند بحد نكاح پس اگر يافتيد از
ايشان رشد را پس بدهيد بايشان مالهاي ايشانرا ومخوريد انرا ازروي
گزاف وازراه پيشي گرفتن بر بلوغ ايشان وكسي كه باشد بي نياز پس بايد كه عفت
ورزد وكسي كه بوده باشد محتاج پس بايد كه بخورد بخوبي پس هرگاه بدهيد
بايشان مالهاي ايشانرا پس گواه بگيريد برايشان وكافيست خدا حساب
كننده چيزها ٥ براي مردانست بهره ازانچه واگذاشته باشند پدر
ومادر وخويشان وازبراي زنان بهره ايست ازانچه واگذاشته باشند پدر
ومادر وخويشان ازانچه اندك باشد ازان يا بسيار بهره فرض كرده شده ٦
وهرگاه حاضر شوند برقسمت ميراث خداوندان خويشي ويتيمان وتنكدستان
پس روزي دهيد بايشان ازان وبگوئيد بايشان سخني نيكو ٧ وبايد كه بترسند
آنانكه اگر واگذارند بعد از خود فرزندان ضعيف كه خوف كردند برايشان
پس بايد كه بپرهيزند از خدا وبايد كه بگويند گفتار درستي ٨ بدرستي كه
آنانكه ميخورند مالهاي يتيمانرا بستم جز اين نيست كه ميخورند در شكمهاي
خويش آتش را وزود باشد كه درانداخته شوند باتش سوزان ٩ وصيت ميكند
شمارا خدا درباره فرزندان شما براي مردي مانند بهره دو زن پس اگر بوده
باشند زنان زياده از دو تا پس ايشانرا است دو ثلث انچه گذاشته
واگر بوده باشد يك دختر پس براي او نيمه ميراث است وبراي پدر ومادر
واز براي هريك از ايشان شش يك است از انچه گذاشته است اگر باشد
مر او را فرزندي پس اگر نباشد مر او را فرزندي وميراث برند او را پدر ومادرش
پس براي مادرش سه يكست پس اگر بوده باشد مر او را برادران پس مادر را

Digitized by Google

السدس من بعد وصية يوصي بها او دين اباؤكم وابناؤكم لا تدرون ايهم اقرب لكم نفعا فريضة من الله ان الله كان عليما
حكيما ۱۰ ولكم نصف ما ترك ازواجكم ان لم يكن لهن ولد فان كان لهن ولد فلكم الربع مما تركن من بعد وصية
يوصين بها او دين ولهن الربع مما تركتم ان لم يكن لكم ولد فان كان لكم ولد فلهن الثمن مما تركتم من بعد وصية
توصون بها او دين وان كان رجل يورث كلالة او امرأة وله اخ او اخت فلكل واحد منهما السدس فان كانوا اكثر من ذلك

اجزء چهارم

فهم شركاء في الثلث من بعد وصية
يوصى بها او دين غير مضار وصية
من الله والله عليم حليم ۱۱
تلك حدود الله ومن يطع الله
ورسوله يدخله جنات تجري
من تحتها الانهار خالدين فيها
وذلك الفوز العظيم ۱۲ ومن
يعص الله ورسوله ويتعد حدوده
يدخله نارا خالدا فيها وله
عذاب مهين ۱۳ واللاتي يأتين
الفاحشة من نسائكم فاستشهدوا
عليهن اربعة منكم فان شهدوا
فامسكوهن في البيوت حتى يتوفاهن
الموت او يجعل الله لهن سبيلا
۱۴ واللذان يأتيانها منكم فآذوهما
فان تابا واصلحا فاعرضوا عنهما
ان الله كان توابا رحيما ۱۵ انما
التوبة على الله للذين يعملون
السوء بجهالة ثم يتوبون من
قريب فاولئك يتوب الله
عليهم وكان الله عليما حكيما

۱۵

شش یکست بعد از وصیتی که وصیت نموده باشد بان یا قرضی پدران
شما و پسران شما نمیدانند که کدام یك از ایشان نزدیك ترند بشما از راه نفع
واجب کرده اند نیست از خدا بدرستی که خدا هست دانای درست
کردار ۱۰ و برای شماست نصف انچه گذاشته اند زنان شما اگر نباشد
مر ایشانرا فرزندی پس اگر باشد مر ایشانرا فرزندی پس برای شماست
چهاریك از انچه گذاشته اند بعد از وصیتی که وصیت نموده باشند
بان یا قرضی و برای ایشانست چهاریك از انچه گذاشته اید اگر نبوده باشد
شمارا فرزندی پس اگر باشد شمارا فرزندی پس مر ایشانرا هشت یکست
از انچه گذاشتید بعد از وصیتی که وصیت کرده باشید بان یا قرضی و اگر
بوده باشد مردی که میراث بُرده میشود از جهت کلاله یا زنی و مر او را برادر یا خواهر
باشد پس برای هریك از ان دو شش یکست پس اگر باشند بیشتر از این پس
ایشان شریکند در سه یك بعد از وصیتی که وصیت کرده میشود بان یا قرضی
در حالتی که زیان رساننده نباشد وصیتی از خدا و خدا دانای بُردبار است
۱۱ این حدهای خداست و هر که فرمان برد خدا و رسول او را در اورد او را به
بهشتهائی که میرود از زیر انها نهرها در حالتی که همیشه ماندگانند در ان
و اینست رستگاری عظیم ۱۲ و کسی که نافرمانی کند خدا و رسول او را و در
گذرد از حکمهای او در اورد او را بدوزخ که همیشه است در ان و برای اوست عذابی
خوار کننده ۱۳ و ان زنانی که بیایند بکاری زشت از زنان شما پس بطلبید
بگواه بر ایشان چهار تا از شما پس اگر گواهی دهند پس نگاه دارید ایشانرا در
خانها تا انگاه که بمیراند ایشانرا مرگ یا بکراند خدا از برای ایشان راهی ۱۴
و ان دو کس که بیایند بان از شما پس ازار رسانید ایشانرا پس اگر توبه کنند و
بصلاح اورند کار خود را پس دست بدارید از ایشان بدرستی که خدا هست
توبه پذیر مهربان ۱۵ جز این نیست که توبه پذیرفتن بر خدا از برای کسانی است
که میکنند بدی را بنادانی بعد از ان توبه کنند از نزدیك پس این گروه
قبول توبه کند خدا از ایشان و هست خدا دانای درست کردار ۱۶

۱۶ و نیست توبه

وليست التوبة للذين يعملون السيئات حتى إذا حضر أحدهم الموت قال إني تبت الآن ولا الذين يموتون وهم كفار أولئك أعتدنا
لهم عذابا أليما ١٨ يا أيها الذين آمنوا لا يحل لكم أن ترثوا النساء كرها ولا تعضلوهن لتذهبوا ببعض ما آتيتموهن إلا أن
يأتين بفاحشة مبينة وعاشروهن بالمعروف فإن كرهتموهن فعسى أن تكرهوا شيئا ويجعل الله فيه خيرا كثيرا ١٩ وإن
أردتم استبدال زوج مكان زوج وآتيتم إحداهن قنطارا فلا تأخذوا منه شيئا أتأخذونه بهتانا وإثما مبينا ٢٠ وكيف

ونيست توبه براي آنانكه ميكنند بديها را تا انگاه كه حاضر شود يكي از
ايشان را مرگ گويد بدرستي كه من توبه كردم اين زمان ونه آنانكه بميرند و
حال انكه ايشان كافران باشند اين گروه اماده كرده ايم براي ايشان عذابي
دردناك ١٧ اي آن گروهي كه ايمان آورده اند نيست حلال از براي شما
كه ميراث گيريد زنان را از روي كراهت ونه تنك گيريد ايشان را براي آنكه
ببريد پاره از آنچه داده ايد بايشان مگر آنكه بيايند بكار زشتي نمايان
وصحبت داريد با ايشان بروجه نيكو پس اگر كراهت داريد از ايشان پس
بسا باشد كه كراهت داريد شما چيزيرا وبگرداند خدا در آن نيكوئي
بسياري ١٨ واگر خواسته باشيد كه بدل گيريد زني را بجاي زني
وداده باشيد بيكي از ايشان مال بسياري پس مگيريد از او چيزيرا آيا
ميگيريد او را ببهتان وگناهي آشكار ١٩ وچگونه ميگيريد او را وبتحقيق
كه رسيده است بعضي از شما ببعضي وگرفته اند زنان از شما عهدي
محكم ٢٠ ونكاح مكنيد آنچه را كه نكاح كرده اند پدران شما از زنان
مگر آنچه كه بتحقيق گذشته بدرستي كه آن هست زشت وغضب كرده
وبد راهيست ٢١ حرام شده بر شما مادران شما ودختران شما و
خواهران شما وعمهاي شما وخالهاي شما ودختران برادر ودختران خواهر
و مادران شما كه شير داده اند بشما وخواهران شما از جهت شير خوردن
ومادران زنان شما ودختران زنان شما كه پرورش يافته اند در كنارهاتان
از زنانتان كه دخول كرده ايد بايشان پس اگر نبوده باشيد كه دخول كرده باشيد
بايشان پس نيست گناهي بر شما وزنان پسران شما كه از پشتهاي شما اند
وآنكه جمع كنيد ميان دو خواهر مگر آنچه بتحقيق گذشته بدرستي كه خدا
هست آمرزنده مهربان ٢٢ وشوهر دار آن از زنان مگر آنچه مالك
شد دستهاي شما نوشتن خدا است بر شما وحلال كرده شد براي شما
ماوراء اين تا آنكه طلب نماييد بمالهاي خود در حالتي كه باعفت باشيد
نه زناكنندگان پس آنچه متعه كرده ايد او را از آنها پس بدهيد بايشان مزدهاي

تأخذونه وقد أفضى بعضكم
إلى بعض وأخذن منكم ميثاقا
غليظا ٢١ ولا تنكحوا ما نكح
آباؤكم من النساء إلا ما قد سلف
إنه كان فاحشة ومقتا وساء
سبيلا ٢٢ حرمت عليكم أمهاتكم
وبناتكم وأخواتكم وعماتكم و
خالاتكم وبنات الأخ وبنات
الأخت وأمهاتكم اللاتي أرضعنكم
وأخواتكم من الرضاعة وأمهات
نسائكم وربائبكم اللاتي في حجوركم
من نسائكم اللاتي دخلتم
بهن فإن لم تكونوا دخلتم بهن
فلا جناح عليكم وحلائل
أبنائكم الذين من أصلابكم
وأن تجمعوا بين الأختين إلا
ما قد سلف إن الله كان
غفورا رحيما ٢٣ والمحصنات
من النساء إلا ما ملكت أيمانكم
كتاب الله عليكم وأحل لكم ما
وراء ذلكم أن تبتغوا بأموالكم
محصنين غير مسافحين فما
استمتعتم
به منهن فآتوهن أجورهن

ريضة ولا جناح عليكم فيما تراضيتم به من بعد الفريضة ان الله كان عليما حكيما ٢٣ ومن لم يستطع منكم طولا
ان ينكح المحصنات المؤمنات فمن ما ملكت ايمانكم من فتياتكم المؤمنات والله اعلم بايمانكم بعضكم من بعض فانكحوهن
باذن اهلهن واتوهن اجورهن بالمعروف محصنات غير مسافحات ولا متخذات اخدان فاذا احصن فان اتين بفاحشة
فعليهن نصف ما على المحصنات من العذاب ذلك لمن خشي العنت منكم وان تصبروا خير لكم والله غفور رحيم ٢٤ يريد الله

ليبين لكم ويهديكم سنن الذين
من قبلكم ويتوب عليكم والله
عليم حكيم ٢٥ والله يريد ان يتوب
عليكم ويريد الذين يتبعون
الشهوات ان تميلوا ميلا عظيما
٢٧ يريد الله ان يخفف عنكم
وخلق الانسان ضعيفا ٢٨
يا ايها الذين امنوا لا تاكلوا
اموالكم بينكم بالباطل الا ان
تكون تجارة عن تراض منكم و
لا تقتلوا انفسكم ان الله كان
بكم رحيما ٢٩ ومن يفعل ذلك
عدوانا وظلما فسوف نصليه
نارا وكان ذلك على الله يسيرا
٣٠ ان تجتنبوا كبائر ما تنهون
عنه نكفر عنكم سيئاتكم و
ندخلكم مدخلا كريما ٣١ ولا
تتمنوا ما فضل الله به بعضكم
على بعض للرجال نصيب مما
اكتسبوا وللنساء نصيب مما
اكتسبن واسئلوا الله من فضله
ان الله كان بكل شيء عليما ٣٢

ايشانرا درحالتي كه فريضه است ونيست حرجي برشما درانچه راضي
شديد بان ازبعد صداق واجب پس بدرستي كه خدا هست دانايي
درست كردار ٢٣ وهركه قدرت ندارد ازشما ازراه توانگري اينكه نكاح كند
زنان ازادمومنه را پس ازانها كه مالك شده دستهاي شما از كنيزان
شما ايمان دارا شند وخدا دانا تراست بايمان شما بارده شما از بعضي
پس بخواهيد ان كنيزان را برخصت صاحبشان وبدهيد بايشان مهرهاي
ايشانرا بخوبي درحالتي كه خداوندان عفت باشند نه زناكنندگان ونه
فراگيرندگان دوستان نهاني پس هرگاه بزني گرفته شدند پس اگر
بيايند بزنا پس برايشانست نصف انچه بر زنان ازاداست ازعذاب
ان براي كسي است كه بترسد ازرنج ازشما وصبر كردن بهتراست براي شما
وخدا امرزنده مهربانست ٢٤ ميخواهد خدا تا بيان كند براي شما
وبنمايد بشما راه كساني را كه پيش ازشما بوده اند وتوبه فرمايد شمارا وخدا
داناي درست كرداراست ٢٥ وخدا ميخواهد كه توبه دهد برشما
وميخواهند انانكه پيروي ميكنند خواهشهاي نفس خودرا اينكه ميل
كنيد شما ميل كردني بزرك ٢٧ ميخواهد خدا اينكه سبك كرداند
ازشما وافريده شده است ادمي ناتوان ٢٧ اي انكروهي كه ايمان اورده اند
مخوريد مالهاي خودرا ميانه خود بباطل مكر انكه بوده باشيد بازرگاني از
روي خوشنودي هريك ازشما ومكشيد خودرا بدرستي كه خدا هست
بشما مهربان ٢٨ وكسي كه كند انرا بروجه تعدي وستم پس زود باشد
كه بيندازيم اورا دراتش وهست اين برخدا اسان ٢٩ اگر اجتناب نمائيد
ازكناهان بزركي كه نهي كرده ميشويد ازان عفو خواهيم كرد ازشما بديهاي شما
را ودرخواهيم اورد شمارا بجاي شريفي ٣٢ وارزو مكنيد انچه را افزوني
داده خدا بان بعضي شمارا بربعضي براي مردان بهره ايست ازانچه كسب
كرده اند وبراي زنان بهره ايست ازانچه كسب كرده اند وبخواهيد
خدا را ازفضل او بدرستي كه خداست بهرچيزي دانا ٣٢

Digitized by Google

وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ فَآتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا
٣١ اَلرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ
لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَاللَّاتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ
سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيًّا كَبِيرًا ٣٤ وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا

وبراي هريك كردانيديم ميراث خواران ازانچه گذاشته اند پدر ومادران
ونزديكان وانانكه بايشان پيمان بست دستهاي شما پس بدهيد
بايشان بهرهٔ ايشانرا بدرستي كه خداهست برهرچيزي گواه ٣٢ مردان
كارگذارانند برزنان بسبب زيادتي كه داد خدا بعضي رايشانرا بر بعضي
وبسبب نفقاتي كه ميدهند ازمالهاي خود پس زنان صالحه فرمانبردارانند
ونگاه دارندگان مرغيب رابسبب نگاهباني خدا وان زنان كه ميترسيد
ازنافرماني ايشان پس نصيحت كنيد ايشانرا وكناره گيريد ازايشان در
خوابگاهها وبزنيد ايشانرا پس اگر فرمان برند شما را پس مجوئيد برايشان
راهي را بدرستي كه خداهست بلند درتبهٔ بزرگ مرتبه ٣٣ واگر
ترسيد ازناسازگاري ميان مرد وزن پس بفرستيد حكم كنندهٔ ازخويشان
مرد وحكم كنندهٔ ازخويشان زن اگر بخواهيد اصلاح اوردن راسازگاري
ميانكند خدا ميان ايشان بدرستي كه خداهست داناي آگاه ٣٤
وبپرستيد خدا را وشريك مسازيد باو چيزيرا وبا پدر ومادر نيكوئي كردن
وبصاحب قرابت ويتيمان ومسكينان وهمسايهٔ صاحب قرابت وهمسايهٔ بيگانه
ورفيق درپهلو ومسافر درمانده وانچه راملك شده دستهاي شما بدرستي
كه خدا دوست نميدارد كسي را كه باشد متكبر فخركننده ٣٥ انانيكه بخل
ميورزند وامر ميكنند مردم را ببخل ومي پوشانند انچه را كه داده ايشانرا
خدا ازفضل خود واماده كرده ايم براي كافران عذابي خواركننده ٣٦
وانانكه نفقه ميكنند مالهاي خود را بجهت رويي مردم وايمان نمي آورند
بخدا ونه بروز آخر وهركه بوده باشد شيطان مرا وراهمنشين پس بدهمنشيني
است ٣٧ وچه چيز بود برايشان اگر ايمان اوردندي بخدا وروز آخر
وصدقه كردندي ازانچه روزي كرده ايشانرا خدا وهست خدا بايشان
دانا ٣٨ بدرستي كه خدا ستم نميكند مقدار ذرّه واگر بوده باشد نيكي
افزايدانرا ومي دهد ازنزد خود مزد بزرگي ٣٩ پس چگونه باشد وقتي
كه بياوريم ازهر گروهي گواهي وبياوريم ترا برانها گواه ٤٠

يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلِيمًا خَبِيرًا ٣٤ وَاعْبُدُوا اللَّهَ
وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ
إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ
وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْبِ
وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا
فَخُورًا ٣٥ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَ
يَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ
مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا
لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ٣٦ وَ
الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ
وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ
لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ٣٧ وَ
مَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَ
كَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ٣٨ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ
مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً
يُضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا
عَظِيمًا ٣٩ فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا
مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا
بِكَ عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ شَهِيدًا ٤٠

Digitized by Google

يومئذ يود الذين كفروا وعصوا الرسول لو تسوى بهم الأرض ولا يكتمون الله حديثا ٤٣ يا أيها الذين آمنوا لا تقربوا الصلوة
وأنتم سكارى حتى تعلموا ما تقولون ولا جنبا إلا عابري سبيل حتى تغتسلوا وإن كنتم مرضى أو على سفر أو جاء أحد منكم
من الغائط أو لامستم النساء فلم تجدوا ماء فتيمموا صعيدا طيبا فامسحوا بوجوهكم وأيديكم إن الله كان عفوا غفورا
٤٤ ألم تر إلى الذين أوتوا نصيبا من الكتاب يشترون الضلالة ويريدون أن تضلوا السبيل ٤٥ والله أعلم بأعدائكم

وكفى بالله وليا وكفى بالله نصيرا ٤٦
من الذين هادوا يحرفون الكلم عن
مواضعه ويقولون سمعنا وعصينا
واسمع غير مسمع وراعنا ليا بألسنتهم
وطعنا في الدين ولو أنهم قالوا
سمعنا وأطعنا واسمع وانظرنا
لكان خيرا لهم وأقوم ولكن
لعنهم الله بكفرهم فلا يؤمنون إلا
قليلا ٤٧ يا أيها الذين أوتوا
الكتاب آمنوا بما نزلنا مصدقا
لما معكم من قبل أن نطمس وجوها
فنردها على أدبارها أو نلعنهم
كما لعنا أصحاب السبت وكان
أمر الله مفعولا ٤٨ إن الله لا يغفر
أن يشرك به ويغفر ما دون ذلك
لمن يشاء ومن يشرك بالله فقد
افترى إثما عظيما ٤٩ ألم تر
إلى الذين يزكون أنفسهم بل الله
يزكي من يشاء ولا يظلمون
فتيلا ٥٠ انظر كيف يفترون
على الله الكذب وكفى به
إثما مبينا ٥١

امروز دوست ميدارند انانكه كافر شدند ونافرماني كردند رسول را كه
كاش هموار كرده شود بايشان زمين ونپوشانند از خدا حديثي را ٤٢
اي انكروهي كه ايمان آورده اند نزديك مشويد بنماز درحالتي كه مستان باشيد
تا بدانيد انچه را ميكوييد ونه درحالت جنابت مكر درحالتي كه راه كذه
باشيد تا اينكه غسل كنيد واكر بوده باشيد بيماران يا برسفري يا بيايد
يكي ازشما از غايط يا مباشرت كرده باشيد زنانرا پس نيابيد ابي پس تيمم
كنيد بخاك پاك پس مسح كنيد روهاي خودرا ودستهاي خودرا بدرستي
كه خدا هست درگذ ننده آمرزنده ٤٣ اي نمي نكري بسوي كساني كه
داده شده اند بهره از كتاب كه ميخرند كمراهي را وميخواهند كه كمكنيد شما
راه را ٤٤ وخدا دانا تراست بدشمنان شما وكافيست خدا يار وكافيست خدا
مددكار ٤٥ از انانكه يهود شده اند ميكردانند كلمها را از جاهايش و
ميكويند شنيديم ونافرماني كرديم وبشنو غير شنوند ومهلت ده
ما را پيچيدني بزبانهاشان وطعن زدني در دين واكر انكه ايشان ميكفتند
شنيديم وفرمانبرديم وبشنو ومهلت ده ما را هرآينه بود بهتر براي
ايشان ودرست تر ولكن لعنت كرد ايشانرا خدا بسبب كفرشان
پس ايمان نمي آورند مكر كمي ٤٦ اي انكروهي كه داده شده اند كتابرا
ايمان آوريد بانچه فرو فرستاديم درحالتي كه تصديق كننده است مر
انچه را كه باشما است پيش از انكه محو كردانيم روها را پس برگردانيم
انها را برپشتهاي انها يا لعن كنيم ايشانرا چنانچه لعن كرديم اصحاب شنبه
را وهست فرمان خدا كرده شده ٤٧ بدرستي كه خدا نمي آمرزد اينكه
شرك آورده شود باو ومي آمرزد انچه دون انست براي هركه خواهد وكسي كه
شرك آورد بخدا پس بتحقيق كه افترا كرده كناهي بزرك را ٤٨ اي نمي نكري بسوي
انانكه پاك ميشمارند نفسهاي خودرا بلكه خدا پاك ميسازد هركه
را ميخواهد وستم رسيده نشوند بقدر رشته كه درميان شكاف هسته خرماست
٤٩ بنكر كه چكونه افترا ميكنند برخدا دروغرا وبسنده ست ان كناه هويدا ٥١

Digitized by Google

الم تر الى الذين اوتوا نصيبا من الكتاب يؤمنون بالجبت والطاغوت ويقولون للذين كفروا هؤلاء اهدى من الذين امنوا سبيلا
۵۰ اولئك الذين لعنهم الله ومن يلعن الله فلن تجد له نصيرا ۵۱ ام لهم نصيب من الملك فاذا لا يؤتون الناس نقيرا ۵۲
ام يحسدون الناس على ما اتاهم الله من فضله فقد اتينا ال ابرهيم الكتاب والحكمة واتيناهم ملكا عظيما ۵۳ فمنهم من امن
به ومنهم من صد عنه وكفى بجهنم سعيرا ۵۴ ان الذين كفروا بايتنا سوف نصليهم نارا كلما نضجت جلودهم بدلناهم جلودا

غيرها ليذوقوا العذاب ان الله
كان عزيزا حكيما ۵۵ والذين
امنوا وعملوا الصالحات سندخلهم
جنات تجري من تحتها الانهر
خالدين فيها ابدا لهم فيها ازواج
مطهرة وندخلهم ظلا ظليلا ۵۶
ان الله يامركم ان تؤدوا الامانات
الى اهلها واذا حكمتم بين الناس
ان تحكموا بالعدل ان الله نعما
يعظكم به ان الله كان سميعا
بصيرا ۵۷ يا ايها الذين امنوا
اطيعوا الله واطيعوا الرسول
واولي الامر منكم فان تنازعتم
في شيء فردوه الى الله والرسول
ان كنتم تؤمنون بالله واليوم
الاخر ذلك خير واحسن تاويلا
۵۸ الم تر الى الذين يزعمون
انهم امنوا بما انزل اليك وما
انزل من قبلك يريدون ان
يتحاكموا الى الطاغوت وقد
امروا ان

ایا نمی نگری بسوی انانکه داده شده اند بهره را از کتاب ایمان می آورند
بجبت وطاغوت ومیگویند درحق انانکه کافر شده اند اینها راه یافته ترند
از انانکه ایمان آورده اند راهرا ۵۰ ان گروهند انانکه لعنت کرده ایشانرا
خدا وکسی که لعنت کند خدا پس هرگز نیابی برای او یاری کننده ۵۱
ایا مر ایشانرا بهره ایست از پادشاهی پس آن هنگام نخواهند داد بمردمان
بقدر رکوی که بر پشت دانه خرماست ۵۲ ایا حسد میبرند مردم را
برانچه داده ایشانرا خدا از فضل خود پس بتحقیق که دادیم ال ابرهیم را کتاب
وحکمت ودادیم ایشانرا پادشاهی عظیم ۵۳ پس بعضی از ایشان کسی بود
که ایمان آورد باو وبعضی از ایشان کسی بود که باز میداشت مردم را ازو وکافیست
دوزخ آتش افروخته ۵۴ بدرستی که آنان که کافر شدند بایتهای ما زود
باشد که بیندازیم ایشانرا در آتش هرگاه پخته شود پوستهای ایشان بدل کنیم
ایشانرا پوستهای غیر آنها را تا انکه بچشند عذاب را بدرستی که خدا هست
ارجمند درست کردار ۵۵ وانانکه ایمان آورده اند وکرده اند کارهای
شایسته بزودی درمی آوریم ایشانرا ببهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها
درحالتی که جاویدند درآن بهشتها همیشه ازبرای ایشانست درآنها زنان
پاکیزه ودرمی آوریم ایشانرا در سایه گسترده دایمی ۵۶ بدرستی که خدا امر
میفرماید شمارا انکه برسانید امانتها را بصاحبانشان وهرگاه حکم
کنید میان مردمان اینکه حکم کنید بعدالت بدرستی که خدا خوبست انچه پند میدهد
شمارا بدرستی که خدا هست شنوای بینا ۵۷ ای گروهی که ایمان آورده اند
فرمان برید خدا را وفرمان برید رسول را وخداوندان امر را از خود پس اگر
منازعه کنید در چیزی پس باز گردانیدش را بسوی خدا ورسول اگر هستید
که ایمان دارید بخدا وروز باز پسین این بهتر است شمارا ونیکوتر است
از راه عاقبت ۵۸ ایا نمی نگری بسوی انانکه گمان میبرند که ایشان ایمان
آورده اند بانچه فرو فرستاده شده بسوی تو وانچه فرو فرستاده شده پیش
از تو میخواهند که مرافعه برند بسوی طاغوت وحال انکه بتحقیق مامور شده اند

Digitized by Google

يكفروا به ويريد الشيطان ان يضلهم ضلالا بعيدا ٥٩ واذا قيل لهم تعالوا الى ما انزل الله والى الرسول رايت المنافقين
يصدون عنك صدودا ٦٠ فكيف اذا اصابتهم مصيبة بما قدمت ايديهم ثم جاءوك يحلفون بالله ان اردنا الا
احسانا وتوفيقا ٦١ اولئك الذين يعلم الله ما في قلوبهم فاعرض عنهم وعظهم وقل لهم في انفسهم قولا ٦٢ بليغا ٦٣
وما ارسلنا من رسول الا ليطاع باذن الله ولو انهم اذ ظلموا انفسهم جاءوك فاستغفروا الله واستغفر لهم الرسول لوجدوا

توابا رحيما ٦٤ فلا وربك
لا يؤمنون حتى يحكموك فيما
شجر بينهم ثم لا يجدوا في
انفسهم حرجا مما قضيت ويسلموا تسليما ٦٥ ولو انا
كتبنا عليهم ان اقتلوا انفسكم
او اخرجوا من دياركم ما فعلوه
الا قليل منهم ولو انهم فعلوا
ما يوعظون به لكان خيرا لهم
واشد تثبيتا ٦٦ واذا لآتيناهم
من لدنا اجرا عظيما ٦٧ ولهديناهم
صراطا مستقيما ٦٨ ومن
يطع الله والرسول فاولئك
مع الذين انعم الله عليهم من
النبيين والصديقين و
الشهداء والصالحين وحسن
اولئك رفيقا ٦٩ ذلك الفضل
من الله وكفى بالله عليما ٧٠
يا ايها الذين امنوا خذوا
حذركم فانفروا ثبات او
انفروا جميعا ٧١

که کافر شوند بان ومیخواهد شیطان که گمراه کند ایشانرا گمراهی دور ٥٩
وچون گفته شد بایشان که بیایید بسوی انچه فرو فرستاده است خدا
وبسوی رسول می بینی منافقانرا که باز دارند ازتو باز داشتنی ٦٠ پس
چگونه باشد هرگاه برسد ایشانرا مصیبتی ببسبب انچه پیش فرستاده
دستهای ایشان پس بیایند ترا سوگند میخورند بخدا که نخواستیم ما
مگر نیکوئی کردن وموافقت اندا حتن را ٦١ این گروهند انانکه میداند
خدا انچه را در دلهای ایشانست پس اعراض کن از ایشان ونصیحت کن
ایشانرا وبگو بایشان در نفسهای ایشان گفتاری ٦٢ رسا ٦٣ ونفرستادیم
هیچ پیغمبری مگر برای اینکه فرمان برده شود باذن خدا واگر انکه ایشان وقتی
که ستم کردند بر نفسهای خود بیامدندی ترا پس طلب امرزش کردندی
از خدا وطلب امرزش کرد برای ایشان رسول هرآینه می یافتند خدا را توبه
قبول کننده مهربان ٦٤ پس نه چنانست سوگند بپروردگار تو
که ایمان نخواهند اورد تا انکه حکم سازند ترا در انچه اختلاف شود میان
ایشان پس نیابند در نفسهای خود دلتنگی از انچه حکم کردی تو وانقیاد
کنند انقیاد کردنی ٦٥ واگر انکه ما نوشته بودیم برایشان که بکشید
نفسهای خود را یا بیرون روید از دیارتان نمیکردند انرا مگر کمی از ایشان واگر انکه
ایشان میکردند انچه را که پند داده میشدند بان هرآینه میبود بهتر
برای ایشان وسخت تر از حیثیت ثابت کردانیدن ٦٦ ودران هنگام هرآینه
خواهیم داد ایشانرا از نزد خود مزد بزرگی وهرآینه هدایت کنیم ایشانرا
براه راست ٦٧ وهرکسی که فرمانبرد خدا ورسول را پس انگروه با
انکسانیند که انعام کرده خدا برایشان از پیغمبران وبسیار راست گویان
وشهیدان وشایستگان ونیکویند این جماعت از جهت رفیق بودن ٦٨
ان فضل است از خدا وکافیست خدا از جهت دانش ٦٩ ای انگروهی
که ایمان اورده اند فرا گیرید سلاح خود را پس بیرون روید
فوج فوج یا بیرون روید در حالتی که مجتمع باشید ٧٠

وَانَّ مِنكُمْ لَمَن لَّيُبَطِّئَنَّ فَإِنْ أَصَابَتْكُم مُّصِيبَةٌ قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُن مَّعَهُمْ شَهِيدًا ٧٢ وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ
كَأَن لَّمْ تَكُم بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَا لَيْتَنِي كُنتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ٧٣ فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْ
الْآخِرَةِ وَمَن يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ٧٤ وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ
مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَٰذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَّنَا

وبدرستي كه بعضي از شما هر اينه كسي است كه دير حركت ميكند پس اگر
برسد شما را بلائي گويد بتحقيق كه انعام كرد خدا بر من چون نبودم با ايشان
حاضر ٧١ والبته اگر برسد بشما افزوني از خدا هر اينه گويند گويا
هرگز نبوده ميان شما و ميان او دوستي اي كاش من مي بودم با ايشان
پس فيروزي يافتي فيروزي بزرك ٧٢ پس بايد كه كارزار كنند
در راه خدا آنانكه خريده اند زندكاني دنيا را باخرت وكسي كه كارزار كند
در راه خدا پس كشته شود يا غالب آيد پس زود باشد كه بدهيم او را مزدي
بزرك ٧٣ وچيست مر شما را كه كارزار نميكنيد در راه خدا وضعيفان
از مردان وزنان وپسران آنانكه ميكويند پروردكار ما بيرون آور ما را
از اين قريه كه ستمكارند اهل آن ومقرر كن براي ما از نزد خود ياري
وقرار ده براي ما از نزد خود مددكاري ٧٤ آنانكه ايمان آورده اند
كارزار ميكنند در راه خدا وآنانكه كافر شده اند كارزار ميكنند در راه
طاغوت پس كارزار كنيد با دوستان شيطان بدرستي كه مكر
شيطان هست سست ٧٥ آيا نكاه نكردي بسوي آنانكه كفته
شد مر ايشانرا كه باز داريد دستهاي خود را وبر پا داريد نماز را و
بدهيد زكوة را پس چون نوشته شد بر ايشان كارزار ناكاه كروهي
از ايشان ميترسند از مردمان مثل ترس از خدا يا سخت تر بسبب
ترسيدن وكفتند پروردكار ما چرا نوشتي بر ما كارزار را چرا تا خير ننمودي
ما را تا مدتي نزديك ٧٦ بكو برخورداري دنيا اندكيست واخرت
بهتر است مر كسي را كه پرهيزكاري نمايد وستم رسيده نخواهيد شد
بمقدار رشته بسيار ضعيفي ٧٧ هرجا بوده باشيد دريابد شما را
مرك وهرچند بوده باشيد در برجهاي محكم واكر برسد ايشانرا خوبي
كويند اين از نزد خداست واكر برسد ايشانرا بدي كويند اين از نزد تست
بكو همه از نزد خداست پس چيست مر اين كروه را كه نزديك نيستند
كه بفهمند حديثي را ٧٨ آنچه رسيد بتو از خوبي پس از خداست وآنچه

مِن لَّدُنكَ نَصِيرًا ٧٥ الَّذِينَ
آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ
الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ
إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا
٧٦ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ
كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ
الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ
النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ
خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ
عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ
أَجَلٍ قَرِيبٍ ٧٧ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا
قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ
وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ٧٨ أَيْنَمَا
تَكُونُوا يُدْرِككُّمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنتُمْ
فِي بُرُوجٍ مُّشَيَّدَةٍ وَإِن تُصِبْهُمْ
حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَٰذِهِ مِنْ عِندِ اللَّهِ
وَإِن تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَٰذِهِ
مِنْ عِندِكَ قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِندِ اللَّهِ
فَمَالِ هَٰؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ
يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ٧٩ مَا أَصَابَكَ
مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا

مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ٧٩ مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّىٰ
فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ٨٠ وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ
يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ٨١ أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ
لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ٨٢ وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَىٰ أُولِي الْأَمْرِ

المجوز ويجبر

مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ
مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ
إِلَّا قَلِيلًا ٨٣ فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ
الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكُفَّ بَأْسَ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا
وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا ٨٤ مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً
حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا وَمَنْ
يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ
كِفْلٌ مِنْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
مُقِيتًا ٨٥ وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ
فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا
٨٦ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَىٰ
يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ
أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ٨٧
فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِئَتَيْنِ وَاللَّهُ
أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ
أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَ
مَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ
سَبِيلًا ٨٨

برسد بتو از بدي پس از نفس تست وفرستاديم تورا از براي مردمان
بپيغمبري وبس است خدا براي گواهي ٧٩ هركه فرمان برد رسول را پس
بتحقيق كه فرمان برده خدا را وهركه روگردان شود پس نفرستاديم ترا
برايشان نگاه دارنده ٨٠ وميگويند كه فرمانبردارييست پس هرگاه
بيرون روند از نزد تو تدبير ميكنند درشب طايفه از ايشان غير آنچه
را ميگوئي وخدا مي نويسد آنچه را تدبير ميكنند درشب پس اعراض
كن از ايشان وتوكل كن برخدا وبس است خدا براي وكالت ٨١ پس
آيا تأمل نميكنند منافقان قرآن را واگر بود از نزد غير خدا هرآينه مي يافتند
دران اختلاف بسياري ٨٢ وهرگاه بيايد ايشان را امري از ايمني يا
ترس فاش ميكنند آنرا واگر باز گردانند آنرا بسوي پيغمبر وبسوي صاحبان
امر از ايشان هرآينه خواهند دانست آنانكه استنباط ميكنند آنرا
از ايشان واگر نه بود فضل خدا بر شما ورحمت او هرآينه پيروي مينموديد
شيطان را مگر كي ٨٣ پس كارزار كن در راه خدا تكليف كرده
نميشوي مگر نفس خود را وترغيب نما مؤمنان را باشد كه خدا باز دارد
ضرر آناني كه كافر شدند وخدا سخت تر است در اسيب وشديد
تر است در عذاب نمودن ٨٤ هركه درخواست كند درخواستي نيكو
ميباشد مر او را بهره از آن وهركه درخواست نمايد درخواست بدي
ميباشد مر او را نصيبي از آن وهست خدا بر هرچيزي نگهبان ٨٥
وچون تحيت داده شوند بتحيتي پس تحيت دهيد بنيكوتر از آن يا برگردانيد
همانرا بدرستي كه خدا هست بر هرچيزي حساب نمايندة ٨٦ خدا
نيست معبودي سزاوار پرستش جز او هرآينه جمع خواهد كرد شما را
در روز قيامت نيست هيچ شكي دران وكيست راست گوتر از خدا در گفتار
٨٧ پس چيست مر شما را كه درباره منافقان دو گروه شده ايد وحال آنكه خدا بر
گردانيد ايشانرا ببب آنچه كسب كرده اند آيا ميخواهيد كه براه آوريد كسيرا كه
گمراه كرده خدا وهركه گمراه كند خدا پس هرگز نخواهي يافت براي او راهي ٨٨

Digitized by Google

وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ
حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ٨٩ إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ حَصِرَتْ
صُدُورُهُمْ أَنْ يُقَاتِلُوكُمْ أَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتَلُوكُمْ فَإِنِ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَأَلْقَوْا إِلَيْكُمُ
السَّلَمَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ٩٠ سَتَجِدُونَ آخَرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلَّمَا رُدُّوا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكِسُوا فِيهَا

دوست داشتند که کاش کافر شوید چنانچه کافر شدند پس یکسان باشید
یکسان پس فرا مگیرید از ایشان دوستان تا که هجرت کنند در راه خدا
پس اگر رو گردان شوند پس بگیرید ایشانرا و بکشید ایشانرا هر کجا بیابید
ایشانرا و فرا مگیرید از ایشان دوستی و نه یاوری ٨٩ مگر آنانی که پیوندند
بسوی گروهی که میان شما و میان ایشان عهدی باشد یا آمده باشند
شما را تنگ شده سینهاشان که کارزار کنند با شما یا کارزار کنند با
جماعتشان و اگر خواسته بودی خدا هر آینه غالب کردانیدی ایشانرا بر شما پس هر آینه
کارزار میکردند با شما پس اگر کناره گیرند از شما پس کارزار نکنند با شما و بیندازند
بسوی شما صلح را پس مقرر نفرموده خدا برای شما بر ایشان راهی ٩٠ زود
باشد که بیابید دیگرانرا که میخواهند اینکه ایمن شوند از شما و ایمن گردانند
گروه خود را هر گاه برگردانیده شوند بسوی فتنه برگردانیده شوند پس اگر
کناره نکنند از شما و نیندازند بسوی شما صلح را و باز ندارند دستهای
خود را پس بگیرید ایشانرا و بکشید شان هر کجا یابید شان و این گروه
قرار داده ایم برای شما بر ایشان تسلطی هویدا ٩١ و نباشد مؤمنی را اینکه
بکشد مؤمنی را مگر بخطا و کسی که بکشد مؤمنی را بخطا پس آزاد کردن گردن
مؤمنی و خونبهای تسلیم کرده شده باهلش مگر آنکه صدقه کنند پس اگر
باشد از گروهی دشمن مر شما را و حال آنکه او مؤمن باشد پس آزاد کردنیست
گردن مؤمنی است و اگر باشد از گروهی که میان شما و میان ایشان پیمانی
است پس خونبهای است تسلیم کرده شده بسوی اهلش و آزاد کردن گردن مؤمنی پس
هر که نیابد پس روزه داشتن دو ماه پی در پی است توبه از خدا و هست
خدا دانای درست کردار ٩٢ و کسی که بکشد مؤمنی را بعمد پس سزای
او دوزخ است درحالتی که جاوید است در آن و خشم کرد خدا بر او و لعنت
کرد او را و آماده کرده است برای او عذابی بزرگ ٩٣ ای انکروهی که
ایمان آورده اید چون سفر کنید در راه خدا پس تحقیق کنید و مگویید مر
کسی را که بیندازد بسوی شما سلام را نیستی مؤمن درحالتی که طلب نمائید

فَإِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمُ
السَّلَمَ وَيَكُفُّوا أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ
وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَ
أُولَٰئِكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ
سُلْطَانًا مُبِينًا ٩١ وَمَا كَانَ
لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَأً
وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَأً فَتَحْرِيرُ
رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ
أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَّدَّقُوا فَإِنْ كَانَ
مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ
مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ
فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ
رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ
شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِنَ اللَّهِ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ٩٢ وَمَنْ
يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ
خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَ
لَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ٩٣
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا
لِمَنْ أَلْقَىٰ إِلَيْكُمُ السَّلَمَ لَسْتَ مُؤْمِنًا
تَبْتَغُونَ عَرَضَ

Digitized by Google

الحيوة الدنيا فعند الله مغانم كثيرة كذلك كنتم من قبل فمن الله عليكم فتبينوا ان الله كان بما تعملون خبيرا ٩٤ لا يستوي
القاعدون من المؤمنين غير اولي الضرر والمجاهدون في سبيل الله باموالهم وانفسهم فضل الله المجاهدين باموالهم وانفسهم
على القاعدين درجة وكلا وعد الله الحسنى وفضل الله المجاهدين على القاعدين اجرا عظيما ٩٥ درجات منه ومغفرة ورحمة
وكان الله غفورا رحيما ٩٦ ان الذين توفيهم الملئكة ظالمي انفسهم قالوا فيم كنتم قالوا كنا مستضعفين في الارض قالوا الم تكن

الجزو نجبر ٥٨

ارض الله واسعة فتهاجروا فيها فاولئك مأوهم جهنم وساءت
مصيرا ٩٧ الا المستضعفين من
الرجال والنساء والولدان لا
يستطيعون حيلة ولا يهتدون
سبيلا فاولئك عسى الله ان
يعفو عنهم وكان الله عفوا غفورا
٩٨ ومن يهاجر في سبيل الله
يجد في الارض مراغما كثيرا و
سعة ومن يخرج من بيته مهاجرا
الى الله ورسوله ثم يدركه الموت
فقد وقع اجره على الله وكان الله
غفورا رحيما ٩٩ واذا ضربتم
في الارض فليس عليكم جناح
ان تقصروا من الصلوة ان خفتم
ان يفتنكم الذين كفروا ان
الكافرين كانوا لكم عدوا مبينا
١٠٠ واذا كنت فيهم فاقمت
لهم الصلوة فلتقم طائفة منهم
معك وليأخذوا اسلحتهم فاذا
سجدوا فليكونوا من ورائكم
ولتأت طائفة اخرى لم يصلوا
فليصلوا معك وليأخذوا
حذرهم

متاع زندكاني دنيا را پس نزد خدا ست غنيمتهاي بسيار همچنان بوديد
از پيش پس منت نهاد خدا بر شما پس تفحص كنيد بدرستي كه خدا
هست بانچه ميكنيد كاه ٩٤ نيستند يكسان نشستكان از
مؤمناني كه نبوده باشند صاحبان تنكي وجهاد كنندكان در راه خدا
بمالهاي خود ونفسهاي خود فضيلت داده خدا جهاد كنندكان را بمالهاشان
وجانهاشان برنشستكان بحسب مرتبه وهمرا وعده داده خدا نيكوئي
وزيادتي داده خدا جهاد كنندكان را برنشستكان مزدي بزرك ٩٥
مرتبهائي از او مرزش ورحمت وهست خدا امرزنده مهربان ٩٦ بدرستي
كه انانكه ميميرانند ايشانرا فرشتكان درحالتي كه ستمكاران اند نفسهاي
خودرا كفتند درچه بوديد كفتند بوديم ضعيفان در زمين كفتند يا نبود
زمين خدا فراخ پس مهاجرت ميكرديد دران پس اينكروه را مكاه ايشان
دوزخ است وبد است بحسب بازكشت ٩٧ مكر ضعيفان از مردان
وزنان وپسران كه نتوانائي ندارند حيلتي ونميابند راهي را پس اين كروه كاه
باشد كه خدا درگذرد از ايشان وهست خدا عفوكننده امرزنده ٩٨
وكسي كه مهاجرت كند در راه خدا ميابد در زمين رغم كاه بسيار و
فراخي وكسي كه بيرون رود از خانه خود درحالتي كه مهاجرت كننده
باشد بسوي خدا ورسول او پس دريابد او را مرك پس بتحقيق كه واجب
شد مزد او بر خدا وهست خدا امرزنده مهربان ٩٩ وهركاه مسافرت
كنيد در روي زمين پس نيست بر شما كناهي اينكه قصر كنيد از نماز
اكر ترسيد كه در بلا اندازند شما را انانكه كافر شده اند بدرستي
كه كافران هستند مر شما را دشمنان هويدا ١٠٠ وهركاه بوده باشي
در ايشان پس برپا داري براي ايشان نماز را پس بايد بايستند كروهي
از ايشان با تو وبايد فراكيرند اسلحه خود را پس چون سجده كنند
پس بايد كه بوده باشند از پشت سر شما وبايد كه بيايند كروه ديكر
كه نماز نكرده اند پس نماز كذارند با تو وبايد فراكيرند حذر خود

Digitized by Google

وَاَسْلِحَتِكُمْ وَدَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْ تَغْفُلُوْنَ عَنْ اَسْلِحَتِكُمْ وَاَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيْلُوْنَ عَلَيْكُمْ مَّيْلَةً وَّاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِنْ كَانَ بِكُمْ اَذًى
مِّنْ مَّطَرٍ اَوْ كُنْتُمْ مَّرْضٰٓى اَنْ تَضَعُوْٓا اَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوْا حِذْرَكُمْ اِنَّ اللّٰهَ اَعَدَّ لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابًا مُّهِيْنًا ١٠٢ فَاِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلٰوةَ فَاذْكُرُوا
اللّٰهَ قِيٰمًا وَّقُعُوْدًا وَّعَلٰى جُنُوْبِكُمْ فَاِذَا اطْمَاْنَنْتُمْ فَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ اِنَّ الصَّلٰوةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ كِتٰبًا مَّوْقُوْتًا ١٠٣ وَلَا تَهِنُوْا فِى ابْتِغَآءِ
الْقَوْمِ اِنْ تَكُوْنُوْا تَاْلَمُوْنَ فَاِنَّهُمْ يَاْلَمُوْنَ كَمَا تَاْلَمُوْنَ وَتَرْجُوْنَ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا يَرْجُوْنَ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ١٠٤ اِنَّآ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الْكِتٰبَ

واسلحهٔ خودرا دوست داشتند انانکه کافر شده اند که کاش غافل میشدید
از سلاحهای خود ومتاعهای خود پس حمله کنند برشما یك حمله ونیست
گناهی برشما اگر باشد بشما محنتی از باران یا بوده باشید بیماران اینکه
بگذارید سلاحهای خودرا وفراگیرید الات محافظت خودرا بدرستی
که خدا آماده کرده برای کافران عذابی خوار کننده ١٠٢ پس چون گذارید
نمازرا پس یاد کنید خدارا در حالت ایستادن ونشستن وبرپهلوهاتان
پس چون آرمیدید پس برپا دارید نمازرا بدرستی که نماز هست بر
مؤمنان نوشته شده وقت تعیین کرده شده ١٠٣ وسست مشوید
در طلب کردن اگر هستید که از آزار میکشید پس بدرستی که ایشان
از آزار میکشند ١٠٣ چنانچه از آزار میکشید وامید میدارید از خدا انچه را که
امید ندارند وهست خدا دانای درست کردار ١٠٤ بدرستی که
ما فرستادیم بسوی تو کتابرا براستی تا انکه حکم کنی میان مردم بانچه نمود
ترا خدا ومباش برای خیانت کنندگان دشمن ١٠٥ وطلب آمرزش کن
از خدا بدرستی که خدا هست آمرزنده مهربان ١٠٦ ومجادله مکن
از انکه خیانت میکنند نفسهای خودرا بدرستی که خدا دوست نمیدارد
کسی را که هست خیانت کار گناه کار ١٠٧ پنهان مینمایند از مردم
وپنهان نمیدارند از خدا وحال انکه او با ایشانست چون در شب تدبیر
میکنند انچه را نمی پسندد از گفتار وهست خدا بانچه میکنند احاطه
کننده ١٠٨ اگاه باشید شما که مجادله کردید از ایشان در زندگانی دنیا
پس کیست که مجادله کند با خدا از ایشان در روز قیامت یا کیست که
باشد برایشان نگهبان ١٠٩ وکسی که کند بدیرا یا ستم کند برنفس خود
پس طلب آمرزش کند از خدا می یابد خدارا آمرزنده مهربان ١١٠ وکسی
که کسب کند گناهی را پس جز این نیست که کسب میکند آنرا برنفس خود وهست
خدا دانای درست کردار ١١١ وکسی که کسب کند خطائی یا گناهی را پس رمی
کند بان سکنا پس بر تحقیق برداشته شد بهتان کرد فی وگناه ظاهر ١١٢

بالحق لتحكم بين الناس بما
اراك الله ولا تكن للخائنين
خصيما ١٠٥ واستغفر الله ان الله
كان غفورا رحيما ١٠٦ ولا
تجادل عن الذين يختانون انفسهم
ان الله لا يحب من كان خوانا
اثيما ١٠٧ يستخفون من الناس
ولا يستخفون من الله وهو معهم
اذ يبيتون ما لا يرضى من القول
وكان الله بما يعملون محيطا ١٠٨
ها انتم هؤلاء جادلتم عنهم
في الحيوة الدنيا فمن يجادل الله
عنهم يوم القيمة ام من يكون
عليهم وكيلا ١٠٩ ومن يعمل
سوءا او يظلم نفسه ثم يستغفر
الله يجد الله غفورا رحيما ١١٠
ومن يكسب اثما فانما يكسبه
على نفسه وكان الله عليما
حكيما ١١١ ومن يكسب خطيئة
او اثما ثم يرم به بريئا فقد
احتمل بهتانا واثما مبينا ١١٢

وكيلا ١١٣ لولا تفضل الله عليك ورحمته لهمت طائفة منهم ان يضلوك وما يضلون الا انفسهم وما يضرونك من شيء وانزل الله
عليك الكتاب والحكمة وعلمك ما لم تكن تعلم وكان فضل الله عليك عظيما ١١٤ لا خير في كثير من نجواهم الا من امر بصدقة
او معروف او اصلاح بين الناس ومن يفعل ذلك ابتغاء مرضات الله فسوف نؤتيه اجرا عظيما ١١٥ ومن يشاقق الرسول
من بعد ما تبين له الهدى ويتبع غير سبيل المؤمنين نوله ما تولى ونصله جهنم وساءت مصيرا ١١٦ ان الله لا يغفر ان

ع

يشرك به ويغفر ما دون ذلك لمن يشاء ومن يشرك بالله فقد ضل ضلالا بعيدا ١١٧ ان يدعون من دونه الا اناثا وان يدعون الا شيطانا مريدا ١١٨
لعنه الله وقال لاتخذن من عبادك نصيبا مفروضا ١١٩ ولاضلنهم ولامنينهم ولامرنهم فليبتكن اذان الانعام ولامرنهم فليغيرن خلق الله ومن
يتخذ الشيطان وليا من دون الله فقد خسر خسرانا مبينا ١٢٠ يعدهم ويمنيهم وما يعدهم الشيطان الا غرورا ١٢١ اولئك
مأواهم جهنم ولا يجدون عنها محيصا ١٢٢ والذين امنوا وعملوا الصالحات سندخلهم جنات تجري من تحتها
الانهار خالدين فيها ابدا وعد الله حقا ومن اصدق من الله قيلا ١٢٣

واگر نبود فضل خدا بر تو و رحمت او هر اينه قصد كرده بود ند گروهي را ايشان
كه گمراه نمايند ترا و نميكنند گمراه مگر نفسهاي خود را و ضرر نميرسانند ترا
از چيزي و فرو فرستاد خدا بر تو كتاب و حكمت را و آموخت ترا چيزي
كه نبودي كه بداني و هست فضل خدا بر تو بزرك ١١٣ نيست هيچ
خوبي در بسياري از سرگوشيهاي ايشان مگر كسي كه امر كند
بصدقه يا معروف يا اصلاح ميان مردم و كسي كه كند اين را بجهت
طلب خوشنودي خدا پس زود باشد كه بدهيم او را مزد بزرگ ١١٤
و كسي كه مخالفت كند با رسول از بعد آنكه ظاهر شده باشد مر او را راه
راست و پيروي كند غير راه مؤمنان را بگردانيم او را بر آنچه دوست
ميدارد و بيندازيم او را بدوزخ و بد است دوزخ جاي بازگشتن ١١٥
بدرستي كه خدا نميآمرزد اينرا كه شرك آورده شود باو و ميآمرزد ما دون
اين را براي هر كه ميخواهد و كسي كه شرك آورد بخدا پس بتحقيق كه گمراه
شده گمراهي دور ١١٦ ميخوانند از غير او مگر اناث را و نميخوانند مگر
شيطان سركش را ١١٧ كه لعنت كرد او را خدا و گفت هر اينه فرا
خواهم گرفت البته از بندگان تو بهره مقرري ١١٨ و هر اينه گمراه
خواهم ساخت البته ايشانرا و دراز ميدهم ايشانرا و هر اينه
خواهم فرمود البته ايشانرا پس خواهند شكافت البته گوشهاي چهارپايانرا و هر اينه خواهم فرمود البته ايشانرا پس تغيير خواهند داد البته
آفريدهٔ خدا را و كسي كه فرا گيرد شيطانرا ولي از غير خدا پس بتحقيق
كه زيان كرده زيان آشكار ١١٩ وعده ميدهد ايشانرا و در ازميدهد ايشانرا و نيست
وعده نميدهد ايشانرا شيطان مگر بجهت فريب ١٢٠
اينگروه را مكاه ايشان دوزخ است و نمي يابند از آن گريزگاهي ١٢١
و آنانكه گرويده اند و كرده اند كارهاي شايسته زود باشد
كه در آوريم ايشانرا ببهشتهائي كه ميرود از زير آنها جوها در حالتي كه جاويدند
در آنها هميشه وعده دادن خدا براستي و كيست راست گوتر از خدا در گفتار ١٢٢

لَيْسَ بِأَمَانِيِّكُمْ وَلَا أَمَانِيِّ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ١٢٣ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ
الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ١٢٤ وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ
لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ١٢٥ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
مُحِيطًا ١٢٦ وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتَامَى النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ

نساء ١٦ الجزء السادس

وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَ
الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ وَ
أَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَى بِالْقِسْطِ وَ
مَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ
عَلِيمًا ١٢٧ وَإِنِ امْرَأَةٌ خَافَتْ
مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا
بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَ
أُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ
تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ١٢٨ وَلَنْ
تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ
النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا
كُلَّ الْمَيْلِ فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ
وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ
كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ١٢٩ وَإِنْ
يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ
وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ١٣٠
وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنِ
اتَّقُوا اللَّهَ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ
مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ١٣١

نیست وعده خدا بارزوهای شما ونه ارزوهای اهل کتاب کسی که کند
بدی جزا داده شود بان ونیابد برای خود غیر از خدا دوستی ونه مددکاری
١٢٣ وکسی که کند از کارهای شایسته از مرد یا زن وحال انکه او مؤمن
باشد پس انگروه درایند بهشت وستم رسیده نشوند اندک ستی
١٢٤ وکیست بهتر بحسب دین از کسی که خالص کرداند نفس خود را برای
خدا وحال انکه او نیکوکار باشد وپیروی کند ملت ابرهیم را مایل
بحق وفرا گرفته خدا ابرهیم را دوست ١٢٥ ومر خدا راست انچه در
اسمانها وانچه در زمین است وهست خدا بهر چیزی فرا رسنده ١٢٦
وفتوی میخواهند از تو در زنان بگو خدا فتوی میدهد شما را در ایشان و
انچه خوانده میشود بر شما در کتاب در یتیمان زنانی که نمیدهید ایشانرا
انچه نوشته شده برای ایشان ورغبت میکنید اینکه نکاح کنید
ایشانرا وناتوانان از پسران وانکه بایستید از برای یتیمان بعدالت
وانچه کنید از نیکی بدرستی که خدا هست بان دانا ١٢٧ واگر زنی ترسد
از شوهرش سر باز زدنی یا روگردانیدنی پس نیست گناهی بر ان
دو اینکه صلح نمایند میان خود صلحی وصلح بهتر است وحاضر کرده شده
شده نفسها بخل را واگر نیکی کنید وپرهیزکاری نمایید پس بدرستی
که خدا هست بانچه میکنید اگاه ١٢٨ وهرگز نتوانید اینکه عدالت
کنید میان زنان وهرچند که حریص باشید پس میل مکنید تمام میل
که واگذارید او را مانند معلقه واگر بصلاح اورید وبپرهیزید
پس بدرستی که خدا هست امرزنده مهربان ١٢٩ واگر مفارقت کنند
از یکدیگر غنی گرداند خدا هر یک را از توانگریش وهست خدا فراخ
بخشش درست کردار ١٣٠ ومر خدا راست انچه در اسمانها وانچه
در زمین است وهر اینه بتحقیق که وصیت کرده ایم انانرا که داده شده اند
کتاب را از پیش شما وشما را اینکه بپرهیزید خدا را واگر کافر شوید پس
بدرستی که مر خدا راست انچه در اسمانها وانچه در زمین است وهست خدا بی نیاز ستوده ١٣١

Digitized by Google

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ۱۳۲ اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ اَيُّهَا النَّاسُ وَيَاْتِ بِاٰخَرِيْنَ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى ذٰلِكَ
قَدِيْرًا ۱۳۳ مَنْ كَانَ يُرِيْدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللّٰهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَكَانَ اللّٰهُ سَمِيْعًا بَصِيْرًا ۱۳۴ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
كُوْنُوْا قَوّٰمِيْنَ بِالْقِسْطِ شُهَدَآءَ لِلّٰهِ وَلَوْ عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ اَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِيْنَ اِنْ يَّكُنْ غَنِيًّا اَوْ فَقِيْرًا فَاللّٰهُ اَوْلٰى بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا
الْهَوٰٓى اَنْ تَعْدِلُوْا وَاِنْ تَلْوٗٓا اَوْ تُعْرِضُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ۱۳۵ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَالْكِتٰبِ الَّذِيْ

نَزَّلَ عَلٰى رَسُوْلِهٖ وَالْكِتٰبِ الَّذِيْٓ
اَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِاللّٰهِ
وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ
وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًا
بَعِيْدًا ۱۳۶ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
ثُمَّ كَفَرُوْا ثُمَّ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا
ثُمَّ ازْدَادُوْا كُفْرًا لَّمْ يَكُنِ اللّٰهُ
لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيْلًا
۱۳۷ بَشِّرِ الْمُنٰفِقِيْنَ بِاَنَّ لَهُمْ
عَذَابًا اَلِيْمًا ۱۳۸ الَّذِيْنَ يَتَّخِذُوْنَ
الْكٰفِرِيْنَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ
الْمُؤْمِنِيْنَ اَيَبْتَغُوْنَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَاِنَّ
الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيْعًا ۱۳۹ وَقَدْ نَزَّلَ
عَلَيْكُمْ فِي الْكِتٰبِ اَنْ اِذَا سَمِعْتُمْ
اٰيٰتِ اللّٰهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَاُ
بِهَا فَلَا تَقْعُدُوْا مَعَهُمْ حَتّٰى
يَخُوْضُوْا فِيْ حَدِيْثٍ غَيْرِهٖٓ اِنَّكُمْ
اِذًا مِّثْلُهُمْ اِنَّ اللّٰهَ جَامِعُ الْمُنٰفِقِيْنَ
وَالْكٰفِرِيْنَ فِيْ جَهَنَّمَ
جَمِيْعًا ۱۴۰ الَّذِيْنَ يَتَرَبَّصُوْنَ
بِكُمْ فَاِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِّنَ اللّٰهِ
قَالُوْٓا اَلَمْ نَكُنْ مَّعَكُمْ وَاِنْ كَانَ
لِلْكٰفِرِيْنَ نَصِيْبٌ ۱۴۱ قَالُوْٓا
اَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُمْ

ومر خدا راست آنچه در آسمانها وآنچه در زمین است وبس است خدا
وکیل ۱۳۲ اگر خواهد ببرد شما را ای آدمیان وبیاورد دیگران را وهست
خدا بر این توانا ۱۳۳ کسی که باشد که خواهد ثواب دنیا را پس نزد
خدا است ثواب دنیا وآخرت وهست خدا شنوای بینا ۱۳۴ ای
آنانکه ایمان آورده اند باشید ایستادگان بعدل گواهان از برای
خدا وهرچند که باشد بر نفسهای شما یا پدر ومادر وخویشان
نزدیک اگر بوده باشد تونگر یا تنگدست پس خدا سزاوار
تر است بهردو پس پیروی مکنید خواهش نفس را اینکه میل
کنید واگر بر پیچید یا اعراض کنید پس بدرستی که خدا هست بانچه
میکنید آگاه ۱۳۵ ای آنانکه ایمان آورده اند ایمان آورید بخدا و
رسول او وکتابی که فرو فرستاده بر رسول خود وکتابی که فرو فرستاده
از پیش وکسی که کافر شود بخدا وفرشتگان او وکتابهای او وپیغمبران
او وروز قیامت پس تحقیق که گمراه شد گمراهی دور ۱۳۶ بدرستی
که آنانکه ایمان آوردند پس کافر شدند پس ایمان آوردند پس کافر
شدند پس فزودند کفر را نباشد خدا آنکه بیامرزد ایشانرا ونه
انکه راه نمائی کند ایشانرا راهی ۱۳۷ مژده ده منافقانرا باینکه برای
ایشان است عذابی دردناک ۱۳۸ آنانکه میگیرند کافرانرا دوستان
از غیر مؤمنان آیا میطلبند نزد ایشان ارجمندی را پس بدرستی که
ارجمندی مر خدایرا است همه ۱۳۹ وبتحقیق که فرو فرستاده بر شما در
کتاب اینکه هرگاه بشنوید آیتهای خدا را که کفر ورزیده شود بان
واستهزا کرده شود بان پس منشینید با ایشان تا آنکه شروع کنند در
حکایتی غیر آن بدرستی که شما در اینوقت مثل ایشانید بدرستی که
خدا جمع آورنده منافقان وکافرانست در دوزخ همه را ۱۴۰ آنانکه انتظار
میبرند بشما پس اگر باشد برای شما فتحی از خدا گویند آیا نبودیم با شما
واگر نبود مر کافرانرا بهره ۱۴۱ گفتند آیا غالب نشدیم بر شما ومنع

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكٰفِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ١٤٢ إِنَّ الْمُنٰفِقِينَ يُخٰدِعُونَ اللَّهَ
وَهُوَ خٰدِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلٰوةِ قَامُوا كُسَالٰى يُرَآءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ١٤٣ مُذَبْذَبِينَ بَيْنَ ذٰلِكَ لَا إِلٰى
هٰؤُلَآءِ وَلَا إِلٰى هٰؤُلَآءِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ١٤٤ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكٰفِرِينَ أَوْلِيَآءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ
أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطٰنًا مُبِينًا ١٤٥ إِنَّ الْمُنٰفِقِينَ فِي الدَّرْكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ١٤٦ إِلَّا الَّذِينَ

نگردیم شمارا از مؤمنان پس خدا حکم میکند میان شما در روز قیامت
و هرگز نکرده اند خدا برای کافران بر مؤمنان راهی ١٤٢ بدرستی که منافقان
فریب میدهند خدا را و او فریب دهنده ایشانست و چون برخیزند
بسوی نماز می ایستند سستی کنندگان میمانند مردم را و یاد
نمیکنند خدا را مگر کمی ١٤٣ متردد ند در میان آن نه بسوی این گروهند
و نه بسوی آن گروه و کسی را که گمراه کند خدا پس هرگز نخواهی یافت برای
او راهی ١٤٤ ای انکروهی که ایمان آورده اند مگیرید کافران را
دوستان از غیر مؤمنان آیا میخواهید که بکرده اید برای خدا بر خود حجتی
هویدا ١٤٥ بدرستی که منافقان در طبقه زیرترین از آتش اند و هرگز
نمی یابی برای ایشان یاوری ١٤٦ مگر آنانکه توبه کرده اند و اصلاح
نموده اند و چنگ در زده اند بخدا و خالص کرده اند دین خود را
برای خدا پس آنگروه با مؤمنانند و زود باشد که بدهد خدا مؤمنان را
مزد بزرگی ١٤٧ چه میکند خدا بعذاب شما اگر شکر کرده باشید و
ایمان آورده باشید و هست خدا شاکر دانا ١٤٨ دوست نمیدارد
خدا بلند کردن صدا را ببدی از گفتار مگر کسی که ستم رسیده باشد
و هست خدا شنوای دانا ١٤٩ اگر ظاهر کنید نیکی را یا پنهان دارید
آنرا یا درگذرید از بدی پس بدرستی که خدا هست عفو کننده توانا ١٥٠
بدرستی که آنانکه کافر میشوند بخدا و پیغمبران او و میخواهند که جدائی
اندازند میان خدا و پیغمبران او و میگویند که ایمان می آوریم ببعضی و
کافر میشویم ببعضی و میخواهند که فرا گیرند میان آن راهی را ١٥١ آنگروه ایشانند
کافران حقیقةً و آماده کرده ایم برای کافران عذابی خوار کننده ١٥١ و آنانکه
ایمان آورده اند بخدا و پیغمبران او و جدائی نینداخته اند میان احدی
از ایشان این گروه زود باشد که بدهیم بایشان مزدهای ایشانرا و
هست خدا آمرزنده مهربان ١٥٢ سؤال میکند تورا اهل کتاب
اینکه فرود آوری بر ایشان کتابی از آسمان پس بتحقیق که سؤال کردند

ثَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ
وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولٰٓئِكَ
مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللَّهُ
الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ١٤٦ مَا
يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ
وَءَامَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا
عَلِيمًا ١٤٧ لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ
بِالسُّوٓءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظُلِمَ
وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ١٤٨
إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخْفُوهُ أَوْ تَعْفُوا
عَنْ سُوٓءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا
١٤٩ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَ
رُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ
اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ
بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ
أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيلًا
١٥٠ أُولٰٓئِكَ هُمُ الْكٰفِرُونَ حَقًّا وَ
أَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا
١٥١ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ
وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولٰٓئِكَ
سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أُجُورَهُمْ وَكَانَ اللَّهُ
غَفُورًا رَحِيمًا ١٥٢ يَسْئَلُكَ
أَهْلُ الْكِتٰبِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ
كِتٰبًا مِنَ السَّمَآءِ فَقَدْ سَأَلُوا

Digitized by Google

مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِن ذَٰلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِن بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَن ذَٰلِكَ
وَآتَيْنَا مُوسَىٰ سُلْطَانًا مُّبِينًا ١٥٣ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَ
أَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا ١٥٤ فَبِمَا نَقْضِهِم مِّيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِم بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَل طَبَعَ اللَّهُ
عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ١٥٥ وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا ١٥٦ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ

الجزو ششم — ٤٠ — نساء

وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ
لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ
لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُم بِهِ مِنْ
عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ
يَقِينًا ١٥٧ بَل رَّفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ
وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ١٥٨ وَ
إِن مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ
بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ
يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ١٥٩ فَبِظُلْمٍ
مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ
طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ
عَن سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ١٦٠ وَأَخْذِهِمُ
الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ
أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَ
أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا ١٦١ لَٰكِنِ
الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَ
الْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ
إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ
وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ
الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ
الْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ
أَجْرًا عَظِيمًا ١٦٢

از موسی بزرگتر از انرا پرسیدند بما بما خدا را آشکارا پس گرفتا یشانرا
صاعقه ببَبب ستم ایشان پس فرا گرفتند گوساله را بعد از انکه
آمد ایشانرا معجزها ي روشن پس درگذشتیم ازان و دادیم موسی را
سلطنتی هویدا ١٥٣ وبلند کردیم بر بالاي ایشان طورا ببب پیمان
ایشان وگفتیم مرایشانرا که در آیید دران در سجده کنندگان وگفتیم مر
ایشانرا که تعدي مکنید در شنبه وگرفتیم از ایشان پیماني سخت ١٥٤
پس ببَبب شکستن ایشان پیمان خودرا وکفر ایشان بآیتهاي خدا
وکشتن ایشان پیغمبرانرا بغیر حق وگفتن ایشان که دلهاي ما پوشیده است
بلکه مهر نهاد خدا برانها ببَبب کفر ایشان پس ایمان نمي آورند
مگر اندکي ١٥٥ وببَبب کفر ایشان وگفتار ایشان بر مریم بهتاني بزرگ
١٥٦ وگفتار ایشان که بدرستي که ما کشتیم مسیح عیسی پسر مریم رسول
خدا را ونکشتندش را ونه بردار کشیدندش را ولیکن مشتبه کرده شد
بر ایشان وبدرستي که انانکه اختلاف کردند دران هر آینه در شک
اند ازان نبود مر ایشانرا بان هیچ دانشي مگر پیروي کردن گمان ونکشتند
اورا یقینا ١٥٧ بلکه برداشت اورا خدا بسوي خود وهست خدا غالب درست
کردار ١٥٨ ونیست از اهل کتاب مگر انکه البته ایمان آورد باو پیش از
مرگ خود ودر روز قیامت باشد بر ایشان گواه ١٥٩ پس بسببي از ستم
یهود شدند حرام کردانیدیم بر ایشان پاکیزهائي که حلال کرده شده بود
مر ایشانرا وببب منع کردن ایشان از راه خدا بسیاري را ١٦٠ وگرفتن
ایشان ربارا وبتحقیق نهي کرده شده بودند ازان وخوردن ایشان مالهاي
مردم را بناحق واماده کرده ایم براي کافران از ایشان عذابي دردناک ١٦١
لیکن راسخان در علم از ایشان ومؤمنان ایمان مي آورند بانچه فرو
فرستاده شده بسوي تو وانچه فرو فرستاده شده پیش از تو وبر پا
دارندگان نماز ودهندگان زکوة وایمان آورندگان بخدا وروز آخرت
این گروه زود باشد که بدهیم ایشانرا مزدي بزرگ ١٦٢

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَىٰ نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ ۚ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ ۚ وَآتَيْنَا
دَاوُودَ زَبُورًا ١٦٣ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ۚ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا ١٦٤ رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ
لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ١٦٥ لَٰكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ ۖ وَالْمَلَائِكَةُ
يَشْهَدُونَ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ١٦٦ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا ١٦٧ إِنَّ الَّذِينَ

نساء ٥٥ الجزو شستم

بدرستي كه ما وحي كرديم بسوي تو چنانچه وحي كرديم بسوي نوح وپيغمبران بعد
ازاو ووحي فرستاديم بسوي ابرهيم واسمعيل واسحق ويعقوب وفرزندان او كان
يعقوب وعيسى وايوب ويونس وهرون وسليمان وداديم بداود زبوررا وپيغمبراني را
كه بتحقيق خوانديم حكايت ايشانرا برتو ازپيش وپيغمبراني راكه نخوانديم قصه
ايشانرا برتو وسخن كرد خداموسى راسخن كردني ١٦٣ پيغمبراني را مژده
دهندكان وترسانندكان تاانكه نبوده باشد براي مردم برخدا حجتي بعد
ازرسولان وهست خدا ارجمند درست كردار ١٦٤ ليكن خدا گواهي
ميدهد بانچه فرو فرستاده بسوي تو فرو فرستاده اورا بدانش خود و
فرشتكان گواهي ميدهند وكافيست خدا گواه ١٦٥ بدرستي كه
آنانكه كافر شدند وباز داشتند ازراه خدا بتحقيق كه گمراه شدند
گمراهي دوري ١٦٦ بدرستي كه آنان كه كافر شدند وستم كردند نباشد
خدا را آنكه بيامرزد مرايشانرا ونه اينكه راهنمائي نمايد بايشان راهي ١٦٧
مگر راه دوزخ درحالتي كه دائيم باشند دران هميشه وهست اين برخدا
آسان ١٦٨ اي گروه مردم بتحقيق كه آمد شمارا فرستاده بحق ازپروردگار
شما پس ايمان آوريد بهتراست براي شما واگر كافر شويد پس بدرستي كه
مرخدا يراست آنچه دراسمانها وزمين است وهست خدا داناي درست
كردار ١٦٩ اي اهل كتاب تجاوز مكنيد دردين خود ومگوييد بر
خدا جز حق را جز اين نيست كه مسيح عيسى پسر مريم رسول خدا است وكلمه او
كه افكنده آنرا بسوي مردم وروحي است ازو پس ايمان آوريد بخدا و
فرستادكان او ومگوييد كه سه است باز ايستيد بهتراست مرشما را
جز اين نيست كه الله خدائيست يكانه منزه است او ازانكه بوده باشد
مراورا فرزندي مراورا است آنچه دراسمانها وآنچه درزمين است و
كافيست خدا از جهت وكيل بودن ١٧٠ هرگز ننك ندارد مسيح ازانكه
بوده باشد بنده مرخدا را ونه فرشتكان مقربون وكسي كه ننك دارد از بندگي
او وسركشي نمايد پس زود باشد كه جمع كند ايشانرا بسوي خود همه را ١٧١

كفروا وظلموا لم يكن الله ليغفر
لهم ولا ليهديهم طريقا ١٦٨
إلا طريق جهنم خالدين فيها
أبدا وكان ذلك على الله يسيرا
١٦٩ يا أيها الناس قد جاءكم
الرسول بالحق من ربكم فآمنوا خيرا
لكم وإن تكفروا فإن لله ما في
السموات والأرض وكان الله عليما
حكيما ١٧٠ يا أهل الكتاب لا تغلوا
في دينكم ولا تقولوا على الله إلا
الحق إنما المسيح عيسى ابن مريم
رسول الله وكلمته ألقاها إلى
مريم وروح منه فآمنوا بالله
ورسله ولا تقولوا ثلاثة انتهوا
خيرا لكم إنما الله إله واحد
سبحانه أن يكون له ولد له
ما في السموات وما في الأرض وكفى
بالله وكيلا ١٧١ لن يستنكف
المسيح أن يكون عبدا لله ولا
الملائكة المقربون ومن يستنكف
عن عبادته ويستكبر فسيحشرهم
إليه جميعا ١٧٢

Digitized by Google

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنْكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا
أَلِيمًا ١٧٣ وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ١٧٤ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا
إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ١٧٥ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ
صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ١٧٦ يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنِ امْرُؤٌ هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ

الجزو ششم

پس اما آنانکه ایمان آوردند وکردند کارهای شایسته پس تمام
دهد بایشان مزدهاشانرا وبیفزاید ایشانرا از فضل خود واما آنانکه
ننك دارند وسرکشی کنند پس عذاب کند ایشانرا عذابی دردناك ١٧٣
ونیابند برای خودشان ازغیر خدا دوستی ونه یاوری ١٧٣ ای گروه
مردمان بتحقیق که آمد شمارا دلیلی ازپروردگار شما وفروفرستادیم بسوی
شما نوری هویدا ١٧٤ پس اما آنانکه ایمان آوردند بخدا وچنك درزدند
باو پس بزودی درآورد ایشانرا در رحمتی ازخود وافزونی وراه نماید ایشانرا
بسوی خود راهی راست ١٧٥ فتوی میخواهند ازتو بگو خدا فتوی میدهد
شمارا در کلاله اگر مردی بمیرد که نباشد مرا ورا فرزندی ومرا ورا خواهری
باشد پس برای اوست نصف آنچه گذاشته واو میراث میبرد اورا اگر
نباشد ازبرای اوفرزندی پس اگر باشند دوخواهر پس مرایشانراست
دوثلث ازانچه گذاشته واگر بوده باشند اخوه مردان وزنان پس ازبرای
مرد مثل نصیب دوزن است بیان میکند خدا ازبرای شما که مبادا گمراه

شوید وخدا بهرچیز داناست ١٧٦

سورهٔ مائده بصد وبیست آیه وان مدنیست

بنام خدای بخشاینده مهربان

ای آنانکه ایمان آورده اند وفا کنید بعقدها حلال کرده شده
ازبرای شما بهیمهٔ چهارپایان مگر آنچه خوانده میشود برشما درحالتی که
حلال دانندهٔ شکاری نباشید وحال آنکه شما محرمانید بدرستی
که خدا حکم میکند آنچه میخواهد ٢ ای آنانکه ایمان آورده اند
حلال مدارید مناسك خدارا ونه ماه حرام را ونه قربانی را ونه قلادها
را ونه قاصدان بیت الحرام را که میطلبند فزونی را ازپروردگار خودشان
وخوشنودیرا وچون محل شوید پس شکار کنید وبمعصیت نیندازد
شمارا دشمنی گروهی که بازکردانیدند شمارا ازمسجد الحرام

ما ترك وهو يرثها ان لم يكن
لها ولد فان كانتا اثنتين
فلهما الثلثان مما ترك وان
كانوا اخوة رجالا ونساء
فللذكر مثل حظ الانثيين
يبين الله لكم ان تضلوا والله
بكل شيء عليم ١٧٦

سورة المائدة مائة وعشرون آية

بسم الله الرحمن الرحيم
يا ايها الذين آمنوا اوفوا بالعقود
١ احلت لكم بهيمة الانعام الا
ما يتلى عليكم غير محلي الصيد
وانتم حرم ان الله يحكم ما يريد
٢ يا ايها الذين آمنوا لا تحلوا
شعائر الله ولا الشهر الحرام ولا
الهدي ولا القلائد ولا آمين
البيت الحرام يبتغون فضلا
من ربهم ورضوانا واذا حللتم
فاصطادوا ولا يجرمنكم شنآن
قوم ان صدوكم عن المسجد
الحرام

الجزو ششم

أَن تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ٣ حُرِّمَتْ
عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنزِيرِ وَمَا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا
مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَن تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذَٰلِكُمْ فِسْقٌ الْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَ
اخْشَوْنِ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ
مائده ٥ ع ١٧ الجزو ششم

اینکه از حد در گذرید و معاونت یکدیگر کنید بر نیکی و پرهیزکاری
و معاونت یکدیگر مکنید بر معصیت و تعدی کردن و بپرهیزید از خدا
بدرستی که خدا سخت عقوبت است ٣ حرام کرده شده است بر شما
مردار و خون و گوشت خوک و آنچه او از برداشته شده از برای غیر خدا
بآن و خفه شده و بزدن مرده و بافتادن از بلندی مرده و بضرب شاخ
مرده و آنچه را خورده باشد درنده مگر آنچه را تذکیه کرده باشید و آنچه
ذبح کرده شده بر سنگها و اینکه طلب قسمت کنید به تیرها این فواست
امروز ناامید شدند آنانکه کافر شدند از دین شما پس مترسید از ایشان
و بترسید از من امروز کامل ساختم از برای شما دین شما را و تمام کردم بر
شما نعمت خود را و راضی شدم از برای شما اسلام را دین پس کسیکه
مضطر شود در گرسنگی در حالتی که میل کننده نباشد بگناهی پس
بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست ٤ میپرسند ترا که چه چیز
حلال کرده شد مر ایشانرا بگو حلال کرده شد مر شما را پاکیزه ها و
آنچه آموخته کرده اید از شکار کیرندگان در حالتی که بسگ شکار
کنانید میآموزید آنها را از آنچه آموخته شما را خدا پس بخورید از آنچه
نگاه داشتند برای شما و یاد کنید نام خدا را بر آن و بپرهیزید از خدا
بدرستی که خدا زود حسابست ٥ امروز حلال شده برای شما
پاکیزه ها و خورد نی اینها که داده شده اند کتابرا حلالست برای شما
و خورد نی شما حلالست برای ایشان و زنان باعفت از زنان مؤمنه
و عفت دارنده گان از آنانی که داده شده اند کتابرا پیش از شما هرگاه
داده باشید بایشان مهرهای ایشانرا در حالتی که باعفت باشند
نه زناکاران و نه گیرندگان دوستان پنهانی و کسی که کافر شود
بایمان پس بتحقیق که باطل شد کردار او و او در آخرت از زیان کارانست
٦ ای آنکسانی که ایمان آورده اند چون برخیزید بنماز پس بشوئید
روهای خود را و دستهای خود را تا مرفقها و مسح کنید پاره از سرهای

لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ٤
يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ
أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُم
مِّنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ
مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ
عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ
٥ الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ
وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ
لَّكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَّهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ
مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ
إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ
غَيْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ
وَمَن يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ
عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ
٦ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ
إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ
وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا
بِرُءُوسِكُمْ

خود را ٦

وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ
تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ
وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ٧ وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَ
اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ٨ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَآنُ

مائدہ ۵ ع ۸ الجزو ششم

قَوْمٍ عَلَى أَنْ لَا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا
هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَاتَّقُوا اللَّهَ
إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ٩ وَ
عَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ
عَظِيمٌ ١٠ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ١١
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا
نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هَمَّ قَوْمٌ أَنْ
يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ
أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ١٢ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ
مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ
اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ
لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ
وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَ
أَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ
عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ
فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ١٣

خود را و پاهای خود را تا کعبین و اگر بوده باشید جنب پس طاهر شوید
و اگر بوده باشید بیمار یا بر سفری یا آمده باشد یکی از شما از غایط
یا مباشرت کنید با زنان پس نیابید آبی پس تیمم کنید بخاک پاکیزه پس مسح
کنید بروهای خود و دستهای خود از آن نمیخواهد خدا اینکه
بگرداند بر شما از تنگی ولیکن میخواهد که پاک سازد شما را و تمام نماید
نعمت خود را بر شما شاید که شما شکر کنید ۷ و یاد نمائید نعمت
خدا را بر شما و پیمان او را که پیمان بسته است با شما بان چون گفتید
که شنیدیم و فرمان بردار شدیم و بپرهیزید از خدا بدرستی که خدا
داناست بانچه در سینهاست ۸ ای گروهی که ایمان آورده اند
باشید قیام کنندگان از برای خدا گواهان بعدل و باید ندارد شما
را دشمنی گروهی بر اینکه عدالت نمائید که او نزدیک تر است مر پرهیزگاری
را و بپرهیزید از خدا بدرستی که خدا آگاهست بانچه میکنید ۹
وعده داده خدا انانی را که ایمان آورده اند و کرده اند کارهای پسندیده
از برای ایشانست امرزشی و مزدی بزرگ ۱۰ و انانکه کافر شدند
و تکذیب دروغ دادند بایتهای ما ایشان گروه اصحاب دوزخند ۱۱
ای گروهی که ایمان آورده اند یاد کنید نعمت خدا را بر شما آنوقتکه
قصد کردند گروهی که بکشایند بسوی شما دستهای خود را پس
باز داشت خدا دستهای ایشان را از شما و بپرهیزید از خدا و بخدا باید
توکل نمایند مؤمنان ۱۲ و هر آینه بتحقیق که گرفت خدا
پیمان از بنی اسرائیل و برانگیختیم از ایشان دوازده سرکرده و گفت
خدا بدرستی که من با شما ام البته اگر برپا دارید نماز را و بدهید
زکوة را و ایمان بیاورید به پیغمبران من و یاری نمائید ایشان را و قرض
دهید خدا را قرضی نیکو هر آینه بپوشانم از شما گناهان شما را
و البته داخل سازم شما را ببهشتهائی که میرود از زیر آنها جویها پس
کسی که کافر شود بعد از این از شما پس بتحقیق که گم کرده راست را ۱۳

فبما نقضهم ميثاقهم لعناهم وجعلنا قلوبهم قاسية يحرفون الكلم عن مواضعه ونسوا حظا مما ذكروا به ولا تزال تطلع
على خائنة منهم الا قليلا منهم فاعف عنهم واصفح ان الله يحب المحسنين ١٤ ومن الذين قالوا انا نصارى اخذنا ميثاقهم
فنسوا حظا مما ذكروا به فاغرينا بينهم العداوة والبغضاء الى يوم القيمة وسوف ينبئهم الله بما كانوا يصنعون ١٥
يا اهل الكتاب قد جاءكم رسولنا يبين لكم كثيرا مما كنتم تخفون من الكتاب ويعفوا عن كثير ١٦ قد جاءكم من الله

نور وكتاب مبين ١٧ يهدي به الله من اتبع رضوانه سبل
السلام ويخرجهم من الظلمات
الى النور باذنه ويهديهم
الى صراط مستقيم ١٨ لقد كفر
الذين قالوا ان الله هو المسيح
ابن مريم قل فمن يملك من الله
شيئا ان اراد ان يهلك
المسيح ابن مريم وامه ومن في
الارض جميعا ولله ملك
السموات والارض وما بينهما
يخلق ما يشاء والله على كل شيء
قدير ١٩ وقالت اليهود والنصارى
نحن ابناء الله واحباؤه قل فلم
يعذبكم بذنوبكم بل انتم
بشر ممن خلق يغفر لمن يشاء
ويعذب من يشاء ولله ملك
السموات والارض وما بينهما
واليه المصير ٢٠ يا اهل الكتاب
قد جاءكم رسولنا يبين لكم
على فترة

پس بسبب شكستن ايشان پيمان خود را لعن كرديم ايشانرا وكردانيديم
دلهاي ايشانرا سخت تغيير ميدهند كلامها را از مكانهاشان وفراموش
كردند بهره را از انچه اگاه كردانيده شدند بان وهميشه هستي تو كه
مطلع ميشوي برخيانتي از ايشان مگر اندكي از ايشان پس عفو كن از ايشان
ودر گذر ان بدرستي كه خدا دوست ميدارد خوبي كنندگانرا ١٤
واز انكساني كه گفتند بدرستي كه ما نصارائيم گرفتيم پيمان ايشانرا
پس فراموش كردند بهره از انچه اگاه كردانيده شده بودند بان پس
لازم كردانديم ميانه ايشان دشمني وبغض را تا روز قيامت و
زود باشد كه اگاه نمايد ايشانرا خدا بانچه بودند كه ميكردند ١٥
اي اهل كتاب بتحقيق كه امد شمارا پيغمبر ما بيان ميكند براي شما
بسياري را از انچه بوديد كه پنهان مينموديد از كتاب ودر ميگذرد از بسياري
١٦ بتحقيق كه امد شمارا از خدا نوري وكتابي روشن ١٧ راه مينمايد
بان خدا كسي را كه پيروي كند خوشنودي او را در راههاي سلامتي و
بيرون مي اورد ايشانرا از تاريكيها بسوي روشني باذن خود وراه مينمايد
ايشانرا براهي راست ١٨ هر اينه بتحقيق كه كافر گرديد بدانانكه گفتند
بدرستي كه خدا اوست مسيح پسر مريم بگو پس كيست كه منع كند از خدا
چيزي را اگر خواسته باشد كه هلاك كند مسيح پسر مريم ومادرش و
كساني را كه در زمينند همه ومر خدا يراست پادشاهي اسمانها وزمين
وانچه در ميانه انهاست مي افريند انچه را خواهد وخدا بر هر چيز تواناست
١٩ وگفتند يهود ونصارى كه ما پسران خدا ودوستان اوئيم بگو
پس چرا عذاب ميكند شمارا ببدي كناهان شما بلكه شما ادميايد
از جمله كساني كه افريده مي امرزد از براي هر كه خواهد وعذاب ميكند
هر كه را خواهد ومر خدا يراست پادشاهي اسمانها وزمين وانچه در
ميانه انهاست وبسوي اوست بازگشت ٢٠ اي اهل كتاب
بتحقيق كه امد شمارا پيغمبر ما روشن ميكرداند براي شما بر فاصله

يُرِيدُونَ أَنْ يَخْرُجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ ۳۷ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا
كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۳۸ فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۳۹ أَلَمْ تَعْلَمْ
أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۴۰ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا
يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ

سَمَّاعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ
يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ
فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ
يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۴۱
سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَّالُونَ لِلسُّحْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ
عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ
بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ۴۲ وَكَيْفَ يُحَكِّمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ
التَّوْرَاةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ
بِالْمُؤْمِنِينَ ۴۳ إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَاةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا
النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ

میخواهند که بیرون آیند از آتش نیستند ایشان بیرون آیندگان از
آن ومر ایشانرا است عذابی برقرار ۳۷ ومرد دزد وزن دزد پس ببرید
دستهای ایشانرا از جهت سزا دادن بسبب آنچه کرده اند عقوبتی از خدا
وخدا ارجمند بیست درست کردار ۳۸ پس هر که توبه کند از بعد
ستم کردنش واصلاح کرد پس بدرستی که خدا توبه میکند بر او بدرستی
که خدا آمرزنده ایست مهربان ۳۹ ایا نمیدانی که خدا مر او راست
پادشاهی آسمانها وزمین عذاب میکند هر که را میخواهد ومی آمرزد
هر که را میخواهد وخدا بر هر چیزی تواناست ۴۰ ای پیغمبر اندوهگین
نکردانند ترا آنانکه شتاب مینمایند در کفر از آنانکه گفتند بدهنهای
خود که ایمان آوردیم وایمان نیاورد دلهای ایشان واز آنانکه جهودیت را
اختیار کردند شنوندگانند مر دروغ را شنوندگانند مر گروه دیگر
را نیامده اند ترا تغییر میدهند گفتارها را از بعد جاهای
خود میگویند اگر داده شوید این را پس بگیرید ش واگر داده نشوید این را
پس حذر نمائید وکسی که میخواهد خدا محنت او را پس هرگز منع نمیتوانی
از برای او از خدا چیزی را آنگروهند آنانکه نخواسته خدا که پاک کرداند
دلهای ایشانرا برای ایشانست در دنیا رسوائی وبرای ایشانست
در آخرت عقوبتی بزرگ ۴۱ بسیار گوش دهندگانند مر دروغ را
پر خورندگانند مر حرام را پس اگر بیایند ترا پس حکم کن میانهٔ ایشان
یا روی گردان از ایشان واگر روی گردانی از ایشان پس هرگز زیان
نرسانند ترا چیزی واگر حکم کنی پس حکم کن میانهٔ ایشان بعدل بدرستی
که خدا دوست میدارد عدالت کنندگانرا ۴۲ وچگونه حکم میسازند
ترا وحال آنکه نزد ایشان تورات است که در آن حکم خدا است
پس ایشان رو میگردانند بعد از آن ونیستند ایشان گروه
ایمان داران ۴۳ بدرستی که ما فرو فرستادیم تورات را که در آنست
راه نمائی ورو شنائی حکم میکنند بآن پیغمبرانی که انقیاد نمودند برای

هادوا والربانيون والأحبار بما استحفظوا من كتاب الله وكانوا عليه شهداء فلا تخشوا الناس واخشون ولا تشتروا بآياتي
ثمنا قليلا ومن لم يحكم بما أنزل الله فأولئك هم الكافرون ۴۹ وكتبنا عليهم فيها أن النفس بالنفس والعين بالعين و
الأنف بالأنف والأذن بالأذن والسن بالسن والجروح قصاص فمن تصدق به فهو كفارة له ومن لم يحكم بما أنزل الله
فأولئك هم الظالمون ۵۰ وقفينا على آثارهم بعيسى ابن مريم مصدقا لما بين يديه من التورية وآتيناه الإنجيل فيه هدى

وتورية ومصدقا لما بين يديه
من التورية وهدى وموعظة
للمتقين ۵۱ وليحكم أهل الإنجيل
بما أنزل الله فيه ومن لم يحكم
بما أنزل الله فأولئك هم الفاسقون
۵۲ وأنزلنا إليك الكتاب بالحق
مصدقا لما بين يديه من الكتاب
ومهيمنا عليه فاحكم بينهم
بما أنزل الله ولا تتبع أهواءهم
عما جاءك من الحق لكل جعلنا
منكم شرعة ومنهاجا ولو شاء
الله لجعلكم أمة واحدة ولكن
ليبلوكم في ما آتاكم فاستبقوا
الخيرات إلى الله مرجعكم جميعا
فينبئكم بما كنتم فيه تختلفون
وأن احكم بينهم بما أنزل الله و
لا تتبع أهواءهم واحذرهم
أن يفتنوك عن بعض ما أنزل الله
إليك فإن تولوا فاعلم أنما

انانکه یهود شده اند وخدا پرستان وداناییان بانچه مامور بحفظ ان
بودند از کتاب خدا وبودند بران گواهان پس مترسید از مردمیان
وبترسید از من وبدل مکنید بایتهای من قیمت کمی را وکسی که حکم
نکند بانچه فرو فرستاده خدا پس ان گروه ایشانند کافران ۴۹
ونوشتیم ما برایشان دران اینرا که جان بجان وچشم بچشم وبینی ببینی
وگوش بگوش ودندان بدندان وجراحتها را قصاص است پس کسی که
صدقه کند بان پس ان کفاره ایست مراورا وکسی که حکم نکند
بانچه فرو فرستاده خدا پس انگروه ایشانند ستم کنندگان ۵۰
واز عقب درآوردیم بر پیهای ایشان عیسی پسر مریم را در حالتی که تصدیق
کننده بود مرانچه را که پیش از او بود از توریة ودادیم اورا انجیل که دران
هدایت وروشنائی است وتصدیق کننده بود مرانچه را پیش از ان
بود از توریة وهدایت وپندی است برای پرهیزکاران ۵۱
وباید که حکم کنند اهل انجیل بانچه فرو فرستاده خدا دران
وکسی که حکم نکند بانچه فرو فرستاده خدا پس انگروه ایشانند
فاسقان ۵۲ وفرو فرستادیم بسوی تو کتاب را براستی تصدیق کننده
مرانچه را که پیش از او بود از کتاب ونگهبان بران پس حکم کن میانه
ایشان بانچه فرو فرستاده خدا وپیروی مکن خواهشهای ایشانرا
از انچه آمده ترا از حق برای هریک از شما کردانیدیم شریعتی وراهی روشن
واگر میخواست خدا هر اینه میکردانید شما را یک امت ولیکن تا
آزمایش کند شما را در انچه داده شما را پس پیشی گیرید نیکیها
را بسوی خداست بازگشت شما همه پس آگاه خواهد کرد شما را
شما را بانچه هستید که در ان اختلاف مینمائید ۵۳ وانکه حکم
نمائی میانه ایشان بانچه فرو فرستاده خدا وپیروی مکن خواهشهای
ایشانرا وحذر کن ایشان را از ایشان اینکه بگردانند ترا از بعض انچه فرو
فرستاد خدا بسوی تو پس اگر رو بگردانند پس بدان بدرستیکه

ارادہ دارد

يُرِيدُ اللهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ۴۹ أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللهِ
حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۵۰ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ
مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۵۱ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَىٰ
أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَى اللهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسَرُّوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ ۵۲ وَيَقُولُ الَّذِينَ
آمَنُوا أَهَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللهِ

که اراده دارد خدا که مصیبت رساند ایشانرا بسبب بعضی از گناهان
ایشان وبدرستی که بسیاری از مردمان هرآینه فاسقانند ۴۹
پس یا حکم جاهلیت را طلب مینمایند و کیست نیکوتر از خدا در
حکم برای طایفه که یقین دارند ۵۰ ای گروهی که ایمان آورده اید
مگیرید یهودان و ترسایانرا دوستان بعضی از ایشان دوستان
بعضی اند وکسی که دوست دارد ایشانرا از شما پس بدرستی که او
از ایشانست بدرستی که خدا راهنمائی نمیکند گروه ستمکارانرا
۵۱ پس می بینی آنانرا که در دلهاشان مرضیست که شتاب مینمایند
در ایشان میگویند که میترسیم که برسد بما گردشی پس شاید که خدا
بیاورد فتحی یا فرمانی را از نزد خود پس خواهند گشت بر آنچه پنهان
میداشتند در نفسهای خود پشیمانان ۵۲ وگویند آنان که ایمان
آورده اند یا این گروه آنانند که سوگند خوردند بخدا غلیظ ترین
سوگندهاشان که ایشان هرآینه باشما اند ناچیز کردید کردهای
ایشان پس گردیدند زیانکاران ۵۳ ای جماعتی که ایمان آورده اید
کسی که برگردد از شما از دین خود پس زود باشد که بیاورد خدا جماعتی
را که دوست دارد ایشانرا و دوست دارند او را فروتنی کنندگان
بر مؤمنان سختی نمایندگان بر کافران ۵۴ جهاد می نمایند در راه خدا
و نمیترسند از ملامت هیچ ملامت کننده این فضل خداست عطا
میفرماید هر کس خواهد وخدا گشاده کار داناست ۵۵ جز این
نیست که ولی شما خداست و پیغمبر او و آنانکه ایمان آورده اند
آنچنان ایمان آورندگانی که برپا میدارند نماز را و میدهند زکوة
را و حال آنکه ایشان در رکوع اند ۵۶ وکسی که ولی گیرد خدا و
رسولش و آنانرا که ایمان آورده اند پس بدرستی که لشکر خدا ایشانند
غلبه کنندگان ۵۷ ای آنانی که ایمان آورده اند مگیرید آنانرا که
گرفته اند دین شما را استهزا و بازیچه از آنکسانی که داده شده اند

الكتاب من قبلكم الكفار اولياء واتقوا الله ان كنتم مؤمنين ۵۷ واذا ناديتم الى الصلوة اتخذوها هزوا ولعبا
ذلك بانهم قوم لا يعقلون ۵۸ قل يا اهل الكتاب هل تنقمون منا الا ان امنا بالله وما انزل الينا وما انزل
من قبل وان اكثركم فاسقون ۵۹ قل هل انبئكم بشر من ذلك مثوبة عند الله من لعنه الله وغضب عليه
وجعل منهم القردة والخنازير وعبد الطاغوت اولئك شر مكانا واضل عن سواء السبيل ۶۰ واذا جاءوكم

قالوا امنا وقد دخلوا بالكفر
وهم قد خرجوا به والله اعلم
بما كانوا يكتمون ۶۱ وترى
كثيرا منهم يسارعون في الاثم
والعدوان واكلهم السحت
لبئس ما كانوا يعملون ۶۲
لولا ينهاهم الربانيون والاحبار
عن قولهم الاثم واكلهم السحت
لبئس ما كانوا يصنعون ۶۳
وقالت اليهود يد الله مغلولة
غلت ايديهم ولعنوا بما قالوا
بل يداه مبسوطتان ينفق كيف
يشاء وليزيدن كثيرا منهم
ما انزل اليك من ربك
طغيانا وكفرا والقينا بينهم
العداوة والبغضاء الى يوم
القيمة كلما اوقدوا نارا للحرب
اطفاها الله ويسعون في الارض
فسادا والله لا يحب المفسدين
۶۴ ولو ان اهل الكتاب امنوا
واتقوا لكفرنا عنهم سيئاتهم
ولادخلناهم جنات النعيم ۶۵

کتابرا پیش از شما و کافرانرا دوستان و پرهیزید از خدا اگر هستید مؤمنان
۵۷ وچون ندا میکنید بسوی نماز میگیرند آنرا استهزا و بازیچه این بجهت
آنست که ایشان گروهیند که تعقل نمیکنند ۵۸ بگو ای اهل کتاب
آیا انتقام میکشید از ما مگر اینکه ایمان آوریم بخدا و آنچه فرو فرستاده
شده بسوی ما و آنچه فرو فرستاده شده پیش ازین و اینکه بیشترین
شما فاسقانند ۵۹ بگو یا خبر دهم شما را بدتر ازین از جهت پاداش
نزد خدا کسی که دور کرده از رحمت خود او را و خشم گرفته بر او
و گردانیده بعضی از ایشان را بوزینگان و خوکان و پرستیدند طاغوت را
این گروه بدترند از جهت مکان و گمراه ترند از راه راست ۶۰ و
چون بیایند شما را گویند ایمان آوردیم و بتحقیق که داخل شده اند
بکفر و ایشان بتحقیق که بیرون رفته اند بآن و خدا داناتر است
بآنچه هستند ایشان که پنهان میکنند ۶۱ و می بینی بسیاری
از ایشانرا که شتاب می نمایند در گناه و دشمنی و خوردن ایشان
حرامرا هر آینه بد است آنچه هستند که میکنند ۶۲ چرا نهی
نمی نمایند ایشانرا خدا شناسان و دانشمندان از گفتن ایشان گناه
را و خوردن ایشان حرامرا هر آینه بد است آنچه هستند که میکنند
۶۳ و گفتند یهودان که دست خدا بسته است بسته باد دست
ایشان و لعنت کرده شدند بسبب آنچه گفتند بلکه دستهای او
گشاده است انفاق میکند چنان که خواهد و هر آینه زیاد میکرداند
بسیاری را ایشانرا آنچه فرو فرستاده شده بسوی تو از پروردگارت
سرکشی و کفر و انداختیم میان ایشان دشمنی و کینه را تا روز قیامت هر گاه
افروختند آتشی را از برای کارزار فرو نشانید آنرا خدا و می شتابند
در زمین برای فساد نمودن و خدا دوست نمیدارد فساد نمایندگانرا ۶۴
و اگر اینکه اهل کتاب ایمان آورده بودند و پرهیزگاری نموده بودند هر آینه
بپوشانیدیم از ایشان گناهان ایشانرا و در آوردیم ایشانرا در بهشتهای باناز و نعمت ۶۵

واگر اینکه

Digitized by Google

ولو انهم اقاموا التورية والانجيل وما انزل اليهم من ربهم لاكلوا من فوقهم ومن تحت ارجلهم منهم امة مقتصدة و
كثير منهم ساء ما يعملون ۶۷ يا ايها الرسول بلغ ما انزل اليك من ربك وان لم تفعل فما بلغت رسالته والله
يعصمك من الناس ان الله لا يهدي القوم الكافرين ۶۸ قل يا اهل الكتاب لستم على شيء حتى تقيموا التورية و
الانجيل وما انزل اليكم من ربكم وليزيدن كثيرا منهم ما انزل اليك من ربك طغيانا وكفرا فلا تاس على القوم

الكافرين ۶۹ ان الذين امنوا
والذين هادوا والصابئون و
النصارى من امن بالله واليوم
الاخر وعمل صالحا فلا خوف
عليهم ولا هم يحزنون ۷۰ لقد
اخذنا ميثاق بني اسرائيل وارسلنا
اليهم رسلا كلما جاءهم رسول
بما لا تهوى انفسهم فريقا كذبوا
وفريقا يقتلون ۷۱ وحسبوا
الا تكون فتنة فعموا وصموا ثم تاب الله
عليهم ثم عموا وصموا كثير منهم
والله بصير بما يعملون ۷۲ لقد
كفر الذين قالوا ان الله هو المسيح
ابن مريم وقال المسيح يا بني اسرائيل
اعبدوا الله ربي وربكم انه من
يشرك بالله فقد حرم الله عليه
الجنة ومأوه النار وما للظالمين
من انصار ۷۳ لقد كفر الذين
قالوا ان الله ثالث ثلثة و

ما من

ماءده ۶۷ پنجم و ششم

واگر اینکه ایشان بپا داشتندي تورته وانجیل را وانچه فرو فرستاده شد
بسوي ایشان از نزد پروردگار ایشان هر اینه میخوردند از بالاشان واز زیر
پاهاشان از ایشان گروهي اند میانه رو وبسیاري از ایشان بدست
انچه میکنند ۶۷ اي پیغمبر برسان انچه را فرو فرستاده شده بسوي تو
از پروردگار تو واگر نکني پس نرسانیده رسالت اورا وخداي نگاه
دارد تورا از مردم بدرستي که خدا راهنمائي نمیکند جماعت کافران را
۶۸ بگواي اهل کتاب نیستید برچیزي تا انکه بپا دارید تورته وانجیل
را وانچه را که فرو فرستاده شد بسوي شما از پروردگار شما
وبتحقیق که زیاد میکرداند بسیاري را از ایشان انچه فرو فرستاده شد
بسوي تو از پروردگار تو سرکشي وکفر پس تاسف مخور بر گروه
کافران ۶۹ بدرستي که انانکه ایمان اورده اند وانانکه یهود شدند
وستاره پرستان وترسایان هر که ایمان اورد بخدا وروز اخر
وکرد خوب را پس نیست هیچ بیمي بر ایشان ونه ایشان اند وهکین میشوند
۷۰ بتحقیق که گرفتیم پیمان بني اسرائیل را وفرستادیم بسوي ایشان
پیغمبران هرگاه میامد ایشانرا پیغمبري بانچه مایل نبود نفسهاي ایشان
گروهي را تکذیب نمودند وگروهي را میکشتند ۷۱ وپنداشتند
که نخواهد بود بلائي پس کور شدند وکر شدند پس باز گشت
نمود خدا بر ایشان پس کور شدند وکر شدند بسیاري از ایشان
وخدا بیناست بانچه میکنند ۷۲ البته بتحقیق که کفر ورزیدند
انانکه گفتند بدرستي که خدا اوست مسیح پسر مریم وگفت
مسیح اي بني اسرائیل بپرستید خدا را که پروردگار من وپروردگار
شماست بدرستي که هر که شرک اورد بخدا پس بتحقیق حرام نموده
خدا بر او بهشت را وجایگاه او اتش است ونیست مر ستمکاران را
هیچ یاري نمایندگان ۷۳ البته بتحقیق که کفر ورزیدند
انانکه گفتند بدرستي که خدا سیمین سه تاست ونیست هیچ

حزب نهم

إِلٰهٌ إِلَّا إِلٰهٌ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۷۹ أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۸۰ مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ
انْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ انْظُرْ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ۸۱ قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَ
اللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۸۲ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَ

خدائي مكر خدائي يكانه واكر بازنه ايستند از انچه ميكويند هرآينه
برسد بانانكه كفر ورزيده اند از ايشان عذابي دردناك ۷۹ پس
ايا باز نكشت نميمانند بسوي خدا وامرزش مي طلبند از او وخدا آمرزنده
مهربانست ۸۰ نيست مسيح پسر مريم مكر فرستاده شده كه بتحقيق
كذشته اند پيش از و فرستاده شدكان ومادرش بسيار راست
كو بود بودند كه ميخوردند خوردني بنكر كه چكونه بيان ميكنيم از براي
شما ايتها را پس بنكر كه چكونه بركردانيده ميشوند ۸۱ بكو كه ايا
ميپرستيد بغير از خدا چيزي را كه مالك نيست براي شما ضرري ونه
نفعي را وخدا اوست شنواي دانا ۸۲ بكواي اهل كتاب غلو
منمائيد در دين خود بناحق وپيروي مكنيد خواهشهاي كروهي
را كه بتحقيق كمراه شدند از پيش وكمراه نمودند بسياري را وكمراه شدند
از راه راست ۸۳ لعنت كرده شدند انانكه كفر ورزيده اند از بني
اسرائيل بر زبان داود وعيسي پسر مريم ان بسبب نافرمانيشانست و
بودنشان كه از حد در ميكذشتند ۸۴ بودند كه باز نميايستادند
از منكري كه كردندي انرا هرآينه بد استانچه بودند كه ميكردند
۸۵ مي بيني بسياري از ايشانرا كه دوستي ميكنند انانيرا كه كافر
شدند هرآينه بد است انچه پيش فرستاد براي ايشان نفسهاي
ايشان اينكه خشم نمود خدا بر ايشان ودر عذاب ايشان جاويد خواهند
بود ۸۶ واكر بودند كه ايمان مي آوردند بخدا وپيغمبر وانچه فرو فرستاده
شده بسوي او نكرفتندي ايشانرا دوستان وليكن بسياري از ايشان
نافرماني كنندكانند ۸۷ هرآينه مي يابي البته سخت ترين مردم را
از روي دشمنيي مر انانيرا كه ايمان آورده اند يهودانرا وانانيرا
كه شرك آورده اند وهرآينه مي يابي البته نزديكترين ايشانرا از روي
دوستي براي انانكه ايمان آورده اند انانيرا كه كفتند بدرستي كه ما ترسايانيم
اين بجهت انست كه از ايشان كشيشان ورهبانانند واينكه ايشان كردن كشي نمايند ۸۸

اَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ
السَّبِيلِ ۷۸ لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ
وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا
عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ۷۹
كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ
فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ
۸۰ تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ
الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ
لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ
۸۱ وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ
أَوْلِيَاءَ وَلَٰكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَاسِقُونَ
۸۲ لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً
لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ
أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً
لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا
نَصَارَىٰ ذَٰلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قِسِّيسِينَ
وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

۸۸

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنَهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ٨٩
وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ٩٠ فَأَثَابَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ٩١ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ٩٢ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ٩٣ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا

مائده

طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ
مُؤْمِنُونَ ٩٤ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ
بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ
بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَّارَتُهُ
إِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ أَوْسَطِ
مَا تُطْعِمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ
أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ
ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ
إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
٩٥ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ
وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ
رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ٩٦ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ
أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ
فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ
ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ
أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ٩٧ وَأَطِيعُوا اللَّهَ
وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِنْ
تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا
الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ٩٨

وچون بشنوند انچه فرو فرستاده شد بسوي رسول مي بيني چشمهاي ايشانرا كه ميريزند از اشك از انچه شناختند از حق ميگويند پروردگار ما ايمان اوردیم پس بنویس ما را با گواهان ٨٩ وچیست ما را كه ايمان نياوديم بخدا وبانچه امده ما را از حق وحال انكه طمع داريم اينرا كه در اورد ما را پروردگار ما با گروه صالحان ٩٠ پس جزا داد ايشانرا خدا بسبب انچه گفتند بهشتهائي كه ميرود از زير انها نهرها هميشه گيانند در انها واين جزاي نيكي كنندگانست ٩١ وانانكه كفر ورزيدند وتكذيب كردند ايتهاي ما را انگروه يارانند دوزخ ٩٢ اي انانكه ايمان اوردید حرام مكردانيد پاكيزهاي انچه حلال كرد انيده خدا براي شما وتعدي مكنيد بدرستي كه خدا دوست نميدارد تعدي كنندگانرا ٩٣ وبخوريد از انچه روزي كرده شما را خدا حلال پاكيزه وبپرهيزيد از خدائي كه شما بان ايمان اورندگانيد ٩٤ نميگيرد شما را خدا به بيهوده در سوگندهاتان وليكن ميگيرد شما را بسبب بستنتان سوگندها را پس كفاره ان طعام دادن ده مسكين است از وسط انچه اطعام ميكنيد اهل خود را يا پوشاك ايشان يا ازاد كردن گردني پس كسي كه نيابد پس روزه داشتن سه روز است اين كفارهٔ سوگندهاي شما است چون سوگند خوريد ونگاه داريد سوگندهاي خود را همچنين بيان مينمايد خدا براي شما ايتش را شايد كه شما شكر كنيد ٩٥ اي گروهي كه ايمان اورده اند جز اين نيست كه شراب وقمار وبتان وازلام پليديست از كرد ار شيطان پس باز ايستيد از ان شايد كه شما رستگار شويد ٩٦ جز اين نيست كه ميخواهد شيطان اينكه بيندازد ميانهٔ شما دشمني وكينه در شراب وقمار وباز دارد شما را از ياد خدا واز نماز پس ايا هستيد شما باز ايستادگان ٩٧ وفرمان بريد خدا را وفرمان بريد رسول را وحذر نمائيد پس اگر اعراض نمائيد پس بدانيد كه نيست بر پيغمبر ما مگر رسانيدن اشكار

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا
وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۹۳ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِنَ الصَّيْدِ تَنَالُهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ وَ
لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَنِ اعْتَدَى بَعْدَ ذَٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۹۴ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَ
أَنْتُمْ حُرُمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ

مائده ۷۹ انجم وهفتم

نیست بر انانی که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته گناهی در انچه
خوردند هرگاه که پرهیزکاری نمودند و ایمان آوردند و کردند کارهای
شایسته پس پرهیزکاری نمودند و ایمان آوردند پس پرهیزکار شدند
و نیکوئی کردند و خدا دوست میدارد نیکوکارانرا ۹۴ ای کروهی
که ایمان آورده اید هرآینه ازمایش خواهد نمود شمارا خدا بچیزی از
شکار که میرسد بان دستهای شما و نیزهای شما تا انکه بداند خدا
کسی را که میترسد از او در نهان پس کسیکه از حد در گذرد بعد ازاین
پس مر اورا است عقوبت دردناک ۹۵ ای انانکه ایمان آورده اید
مکشید شکار را و حال انکه شما محرمان باشید و کسی که بکشد انرا
از شما بعمد پس جزا نیست مثل انچه کشته از چهارپایان که حکم کند بان دو
عادل از شما قربانیست رسیده بکعبه یا کفاره طعام مساکین است
یا برابر ان روزه داشتن تا بچشد وبال امرش را عفو کرد خدا از انچه گذشته
و کسی که باز این کار بکند دانسته پس انتقام میکشد خدا از او و خدا عزیز
صاحب انتقام است ۹۶ حلال کرده برای شما شکار دریا و طعام
ان متاعی برای شما است و برای قافله و حرام کرده شده بر
شما شکار صحرا مادام که شما محرم باشید و بپرهیزید خدائی را که
بسوی او محشور میشوید ۹۷ کرده خدا کعبه را بیت الحرام
جهت قوام از برای مردمان و ماه حرام و قربانی و قلادها را این برای انست
که بدانید که خدا میداند انچه در آسمانها و انچه در زمین است و اینکه
خدا بهر چیزی داناست ۹۸ بدانید اینکه خدا سخت عقوبتست
و اینکه خدا امرزنده مهربانست ۹۹ نیست بر رسول مگر رسانیدن
و خدا میداند انچه را ظاهر میسازید و انچه را میپوشانید ۱۰۰
بگو که یکسان نیست پلید و پاکیزه و اگرچه بشگفت آرد ترا بسیاری
پلید پس بپرهیزید خدا را ای صاحبان عقل شاید که شما
رستگار شوید ۱۰۱ ای کروهی که ایمان آورده اند مپرسید از

مَسَاكِينَ أَوْ عَدْلُ ذَٰلِكَ صِيَامًا
لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ عَفَا اللَّهُ عَمَّا
سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ۹۶ أُحِلَّ
لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا
لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ
صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا وَاتَّقُوا
اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۹۷ جَعَلَ
اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَامًا
لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ
وَالْقَلَائِدَ ذَٰلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۹۸
اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ
وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۹۹ مَا
عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ۱۰۰
قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ
وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا
اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ۱۰۱ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
لَا تَسْأَلُوا عَنْ

اشیاء ان تبد لکم تسؤکم وان تسئلوا عنها حین ینزل القرآن تبد لکم عفا الله عنها والله غفور حلیم ۱۰۲ قد سألها
قوم من قبلکم ثم اصبحوا بها کافرین ۱۰۳ ما جعل الله من بحیرة ولا سائبة ولا وصیلة ولا حام ولکن الذین کفروا یفترون
علی الله الکذب واکثرهم لا یعقلون ۱۰۴ واذا قیل لهم تعالوا الی ما انزل الله والی الرسول قالوا حسبنا ما وجدنا علیه
اباءنا اولو کان اباؤهم لا یعلمون شیئا ولا یهتدون ۱۰۵ یا ایها الذین امنوا علیکم انفسکم لا یضرکم من ضل اذا
اهتدیتم الی الله مرجعکم جمیعا فینبئکم بما کنتم تعملون ۱۰۶ یا
ایها الذین امنوا شهادة بینکم
اذا حضر احدکم الموت حین
الوصیة اثنان ذوا عدل منکم
او اخران من غیرکم ان انتم
ضربتم فی الارض فاصابتکم
مصیبة الموت تحبسونهما
من بعد الصلوة فیقسمان بالله
ان ارتبتم لا نشتری به ثمنا
ولو کان ذا قربی ولا نکتم شهادة
الله انا اذا لمن الاثمین ۱۰۷ فان
عثر علی انهما استحقا اثما
فاخران یقومان مقامهما من
الذین استحق علیهم الاولیان
فیقسمان بالله لشهادتنا
احق من شهادتهما وما اعتدینا
انا اذا لمن الظالمین ۱۰۸ ذلک
ادنی ان یاتوا بالشهادة علی
وجهها او یخافوا ان ترد ایمان
بعد ایمانهم واتقوا الله و

چیزهائی که اگر ظاهر کرده شود برای شما بد آید شما را و اگر بپرسید
از انها هنگامی که فرو فرستاده شود قرآن ظاهر کرده شود مر شما را عفو کرد
خدا از انها و خدا آمرزنده بردبار است ۱۰۲ بتحقیق که سؤال کردند
انها کروهی پیش از شما پس کشتند بسبب انها کافران ۱۰۳
نکرده اند خدا از بحیره و نه سائبه و نه وصیله و نه حام ولیکن
آنان که کافر شده اند افترا می بندند بر خدا دروغ را و بیشتر ایشان
نمی یابند بعقل ۱۰۴ و چون گفته شود بایشان بیایید بسوی آنچه فرو
فرستاده خدا و بسوی رسول گویند بسنده است ما را آنچه یافته ایم که
بران بودند پدران ما آیا و اگرچه بودند پدران ایشان که نمی دانستند
چیزی را و نه هدایت یافته بودند ۱۰۵ ای انکسانی که ایمان اورده اید بر
شماست نفسهای شما ضرر نرساند شما را کسی که گمراه شد هرگاه
هدایت یافته باشید بسوی خدا ست بازگشت شما همه پس خبر میدهد
شما را بانچه بودید که میکردید ۱۰۶ ای انکسانی که ایمان اورده اید شهادت
میان شما هرگاه حاضر شود یکی از شما را مرگ وقت وصیت دو صاحب
عدالت از شما یا دو تن دیگر از غیر شما اگر شما مسافر شوید در زمین
پس برسد شما را مصیبت مرگ نگاه دارید ان دو را از بعد نماز پس
سوگند خورند بخدا اگر شک دارید که ما نگرفته ایم بان بهائی
واگرچه خویش باشد و نمیپوشیم شهادت خدا را بدرستی که ما در ان
وقت از گناه کاران باشیم ۱۰۷ پس اگر اطلاع یافته شود بر اینکه ان دو
مستحق شده اند گناه را پس دو نفر دیگر می ایستند بجای ان دو
از انکسانی که استحقاق بر سانیده اند بر ایشان دوسزاوار تر پس قسم
میخورند بخدا که هر اینه شهادت ما راست تر است از شهادت ان
دو و تعدی نکرده ایم بدرستی که ما در این هنگام از ستمکاران
باشیم ۱۰۸ این نزدیکتر است که بیایند گواهان بروجه ان یا بترسند
که برگردانیده شود قسمها بعد از قسمهای ایشان و بپرهیزید از خدا و

Digitized by Google

واسمعوا والله لا يهدي القوم الفاسقين ۱۰۸ يوم يجمع الله الرسل فيقول ماذا اجبتم قالوا لا علم لنا انك انت علام الغيوب ۱۰۹
اذ قال الله يا عيسى ابن مريم اذكر نعمتي عليك وعلى والدتك اذ ايدتك بروح القدس تكلم الناس في المهد وكهلا واذ علمتك
الكتاب والحكمة والتورية والانجيل واذ تخلق من الطين كهيئة الطير باذني فتنفخ فيها فتكون طيرا باذني وتبرئ الاكمه والابرص
باذني واذ تخرج الموتى باذني واذ كففت بني اسرائيل عنك اذ جئتهم بالبينات فقال الذين كفروا منهم ان هذا الا سحر مبين ۱۱۰ واذ

الجزو الخامس

اوحيت الى الحواريين ان امنوا
بي وبرسولي قالوا امنا واشهد
باننا مسلمون ۱۱۱ اذ قال الحواريون
يا عيسى ابن مريم هل يستطيع
ربك ان ينزل علينا مائدة من
السماء قال اتقوا الله ان كنتم
مؤمنين ۱۱۲ قالوا نريد ان ناكل
منها وتطمئن قلوبنا ونعلم ان قد
صدقتنا ونكون عليها من
الشاهدين ۱۱۳ قال عيسى ابن
مريم اللهم ربنا انزل علينا
مائدة من السماء تكون لنا
عيدا لاولنا واخرنا وآية منك
وارزقنا وانت خير الرازقين ۱۱۴
قال الله اني منزلها عليكم فمن
يكفر بعد منكم فاني اعذبه
عذابا لا اعذبه احدا من العالمين
۱۱۵ واذ قال الله يا عيسى ابن مريم
ءانت قلت للناس اتخذوني
وامي الهين من دون الله قال
سبحانك ما يكون لي ان اقول
ما ليس لي بحق ان كنت قلته
فقد

وبشنوید وخدا هدایت نمینمایدکروه فاسقانرا ۱۰۸ روزی که جمع می
کند خدا پیغمبرانرا پس میگوید چه چیز جواب گفته شدید گویند پیغمبرا
نیست ما را دانشی بدرستی که توئی تو بسیار دانای پنهانها ۱۰۹
چون گفت خدا ای عیسی پسر مریم یاد کن نعمت مرا برخود وبر والده
خود وقتی که قوت دادم ترا بروح القدس سخن میکردی بامردمان
در گهواره ودر کهولت وهنگامی که تعلیم کردم ترا کتاب وحکمت وتورية
وانجیل ووقتی که میساختی از گل مانند شکل مرغ بفرمان من پس میدمیدی
در آن پس میشد مرغی بفرمان من وشفا میدادی کور مادرزاد وپیس را
بفرمان من وهنگامی که بیرون می آوردی مردگانرا بفرمان من و
هنگامی که باز داشتم بنی اسرائیل را از تو وقتی که آمدی ایشانرا بابینها
پس گفتند آنان که کافر شدند از ایشان نیست این مگر سحر هویدا ۱۱۰ وهنگامی
که وحی فرستادم بسوی حواریون اینکه ایمان بیاورید بمن وبرسول من
گفتند ایمان آوردیم وگواه باش باینکه ما منقادانیم ۱۱۱ وهنگامی که
گفتند حواریون ای عیسی پسر مریم آیا میتواند پروردگار تو اینکه فرو
فرستد برای ما مائده از آسمان گفت بپرهیزید از خدا اگر هستید
مؤمنان ۱۱۲ گفتند میخواهیم آنکه بخوریم از آن وارام گیرد دلهای ما وبدانیم
که بتحقیق راست گفته ما را وباشیم بر آن از گواهان ۱۱۳ گفت عیسی
پسر مریم خدا وندا پروردگار ما فرو فرست بر ما مائده از آسمان که بوده
باشد از برای ما عیدی برای اول ما واخر ما ونشانی از تو وروزی کن
ما را وتو بهترین روزی دهندگانی ۱۱۴ گفت بدرستی که من فرو
فرستنده ام آنرا بر شما پس کسی که کافر شود بعد از این از شما پس بدرستی
که من عذاب کنم او را عذابی که عذاب نکرده باشم بآن عذاب احدی از
عالمیانرا ۱۱۵ وچون گفت خدا ای عیسی پسر مریم آیا تو گفتی مردمانرا بگیرید مرا ومادر
مرا دو الله بغیر از خدا گفت عیسی پاک میدانم ترا نمیباشد مرا اینکه بگویم
چیزی که نیست مرا بآن واراکرده باشم آنرا پس بتحقیق

Digitized by Google

عَلَّامُ الْغُيُوبِ ۱۲۲ مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ
رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۱۲۳ إِنْ
تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۱۲۴ قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۱۲۵ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

که دانسته از امیدانی انچه در نفس منست و نمیدانم انچه در ذات
تواست بدرستی که تویی دانندهٔ غیبها ۱۲۲ نگفته ام بایشان
مگر انچه فرموده مرا بان اینکه بپرستید خدای مرا که پروردگار من
و پروردگار شماست و بودم بر ایشان گواه مادامی که بودم در میان ایشان
پس چون وفات دادی مرا بودی تو نگهبان بر ایشان و تو بر هر چیزی
گواهی ۱۲۳ اگر عذاب کنی ایشانرا بدرستی که ایشان بندگان
تواند و اگر بیامرزی مر ایشانرا پس بدرستی که تویی توانا جمند
درست کردار ۱۲۴ گفت خدای روزیست که نفع می بخشد راست
گویانرا راستی کوئی ایشان برای ایشانست بهشتهائی که
روانست از زیر انها نهرها جاویدند دران همیشه خوشنود شد
خدای از ایشان و خوشنود شدند ایشان از او اینست رستگاری
بزرگ ۱۲۵ مر خدایرا است پادشاهی اسمانها و زمین و انچه
درانهاست و او بر هر چیزی توانا است ۱۲۶

سورهٔ انعام مکیست و شصت و شش ایه و ان مکیست

بنام خدای بخشاینده مهربان
ستایش مر خدایرا که افرید اسمانها و زمین را و قرار داد تاریکیها
و روشنائی را پس انانکه کافر شدند بپروردگارشان عدیل
می ورزند ۱ اوست انکه افرید شمارا از گل پس مقرر کرد اجلی را و
اجل نام برده شده نزد اوست پس شما شک میکنید ۲ و اوست
خدا در اسمانها و در زمین میداند پنهان شمارا و اشکار شما را و می
داند انچه کسب میکنید ۳ و نمی ایدایشانرا هیچ ایه از ایتهای
پروردگارشان مگر انکه باشند از ان اعراض کنندگان ۴
پس بتحقیق که تکذیب کردند بحق چون امد ایشانرا پس زود باشد
که بیاید ایشانرا خبرهای انچه بودند که بان استهزا میکردند ۵

وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
۱۲۶ سورة الأنعام مائة وخمس وستون اية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ
ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ
يَعْدِلُونَ ۱ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ
مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَى أَجَلًا وَأَجَلٌ
مُسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ
۲ وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ
يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ
مَا تَكْسِبُونَ ۳ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ
آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا
عَنْهَا مُعْرِضِينَ ۴ فَقَدْ كَذَّبُوا
بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ
أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۵

الم يروا كم اهلكنا من قبلهم من قرن مكناهم في الارض ما لم نمكن لكم وارسلنا السماء عليهم مدرارا وجعلنا الانهار تجري من
تحتهم فاهلكناهم بذنوبهم وانشانا من بعدهم قرنا اخرين ٦ ولو نزلنا عليك كتابا في قرطاس فلمسوه بايديهم لقال الذين كفروا
ان هذا الا سحر مبين ٧ وقالوا لولا انزل عليه ملك ولو انزلنا ملكا لقضي الامر ثم لا ينظرون ٨ ولو جعلناه ملكا لجعلناه
رجلا وللبسنا عليهم ما يلبسون ٩ ولقد استهزئ برسل من قبلك فحاق بالذين سخروا منهم ما كانوا به يستهزءون ١٠ قل سيروا في الارض

ایا ندیدند که چندین هلاك کردیم پیش از ایشان از قرنی که متمکن کردیم
ایشانرا در زمین آنقدر که متمکن نکردیم برای شما وفرستادیم آسمانرا
برایشان پیاپی بارنده وگردانیدیم نهرها را روان از زیر ایشان پس
هلاك گردانیدیم ایشانرا بگناهان ایشان وآفریدیم از بعد ایشان
قرنی دیگررا ٦ واگر فرو فرستاده بودیم بر تو کتابی در کاغذی پس
لمس کرده بودند آنرا بدستهای خود هر آینه میگفتند آنانکه کافر
شدند نیست این مگر سحری هویدا ٧ وگفتند چرا فرو فرستاده نشد
بر او فرشته واگر فرو فرستاده بودیم فرشته را هر آینه منقضی شده
بود امر پس مهلت داده نمیشدند ٨ واگر میکردانیدیم اورا فرشته
هر آینه میگردانیدیم اورا مردی وهر آینه میپوشانیدیم بر ایشان
آنچه را میپوشند ٩ وبتحقیق که استهزا کرده شد بپیغمبران
پیش از تو پس فرا گرفت بآنانی که تمسخر میکردند از ایشان آنچه بودند
که بآن تمسخر میکردند ١٠ بگو سیر کنید در زمین پس بنگرید که چگونه
بوده عاقبت تکذیب کنندگان ١١ بگو برای کیست آنچه در آسمانها
وزمین است بگو برای خداست نوشته بر ذات خود رحمت را هر آینه
جمع خواهد کرد شمارا تا روز قیامت که نیست شکی در آن آنانکه
زیان کردند نفسهای خودرا پس ایشان ایمان نخواهند آورد
١٢ ومر اوراست آنچه آرام یافت در شب وروز واوست
شنوای دانا ١٣ بگو آیا غیر از خدا را بگیرم صاحب اختیار
پدید آورنده آسمانها وزمین واو میخوراند وخوراننده نمیشود
بگو بدرستی که من فرموده شده ام باینکه بوده باشم اول کسی که اسلام
آورد ومباش البته از مشرکین ١٤ بگو بدرستی که من
میترسم اگر عصیان ورزم پروردگار خودرا از عذاب روزی
عظیم ١٥ کسی که گردانیده شود از او در آن روز پس
بتحقیق که رحمت کرد اورا واین است فوزی هویدا ١٦

ثم انظروا كيف كان عاقبة
المكذبين ١١ قل لمن ما في السموات
والارض قل لله كتب على نفسه
الرحمة ليجمعنكم الى يوم القيمة لا
ريب فيه الذين خسروا انفسهم
فهم لا يؤمنون ١٢ وله ما سكن
في الليل والنهار وهو السميع
العليم ١٣ قل اغير الله اتخذ وليا
فاطر السموات والارض وهو يطعم
ولا يطعم قل اني امرت ان اكون
اول من اسلم ولا تكونن من
المشركين ١٤ قل اني اخاف
ان عصيت ربي عذاب يوم
عظيم ١٥ من يصرف عنه
يومئذ فقد رحمه وذلك
الفوز المبين ١٦

والكبوسا نما

وَإِن يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِن يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ١٨ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ
وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ١٩ قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَٰذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرَكُم
بِهِ وَمَن بَلَغَ أَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ آلِهَةً أُخْرَىٰ قُل لَّا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ وَإِنَّنِي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ
١٨ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ١٩ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ

كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الظَّالِمُونَ ٢٢ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا
ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ
شُرَكَاؤُكُمُ الَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ
٢٣ ثُمَّ لَمْ تَكُن فِتْنَتُهُمْ إِلَّا
أَن قَالُوا وَاللَّهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا
مُشْرِكِينَ ٢٤ انظُرْ كَيْفَ
كَذَبُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُم
مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ٢٥ وَمِنْهُم
مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ
قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ
وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِن يَرَوْا كُلَّ
آيَةٍ لَّا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّىٰ إِذَا
جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ
الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا
أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ٢٦ وَهُمْ
يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْأَوْنَ عَنْهُ
وَإِن يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا
يَشْعُرُونَ ٢٧ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا
عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَا لَيْتَنَا

واكر برساند ترا خداي ضرري پس نيست دفع كنندهٔ مر او را مكر او
واكر برساند ترا خيري پس او بر هر چيزي تواناست ١٨ واوست
غالب فوق بندكان خود واوست حكيم آكاه ١٩ بكو چه چيز
است بزركتر در شهادت بكو خدا شاهد است ميان من و ميان شما و
كرده شده بسوي من اين قرآن تا انكه بترسانم من شما را بان وكسي
را كه رسيد يا شما هرآينه كواهي ميدهيد اينكه با خدا است
خداياني ديكر بكو كواهي نميدهم بكو جز اين نيست كه اوست
خداي يكانه وبدرستي كه من بيزارم از انچه شريك ميكردانيد
٢٠ انانكه داديم ايشانرا كتاب ميشناسندو را چنانكه مي
شناسند پسران خودرا انانكه زيان كرده اند نفسهاي خودرا پس
ايشان ايمان نمي اورند ٢١ وكيست ستمكارتر ازانكه افترا كند
بر خدا دروغ يا تكذيب كرد باياتهاي او بدرستي كه او رستكار
نميكردانند ستمكارانرا ٢٢ وروزي كه حشر كنيم ايشانرا همه
پس ميكوئيم مر انانيرا كه شرك اوردند كجايند شريكان شما انان
كه بوديد كه كمان ميبرديد ٢٣ پس نباشد فتنه ايشان
مكر اينكه كويند بخداي كه پروردكار ماست كه نبوديم شرك
اورندكان ٢٤ بنكر چكونه دروغ ميكويند بر نفسهاي خود
وكم شد از ايشان انچه بودند كه افترا ميكردند ٢٥ وبعضي
از ايشان كسي است كه كوش ميدارد بسوي تو وكردانيديم بر دلهاي
ايشان پردها اينكه فهم كنند انرا ودر كوشهاي ايشان كراني واكر
ببينند همه ايتي را ايمان نمي اورند بان تا چون ايند ترا جدال
كنند با تو ميكويند انانكه كافر شدند نيست اين مكر افسانهاي
پيشينيان ٢٦ وايشان باز ميدارند ازان وكناره ميجويند ازان
وهلاك نكنند مكر نفسهاي خود را ومي نيابند ٢٧ واكر ببيني
هنكامي كه باز داشته شده باشند بر آتش پس كويند اي كاش

نرد ولا نکذب بایات ربنا ونکون من المومنین ۲۷ بل بدا لهم ما کانوا یخفون من قبل ولو ردوا لعادوا لما نهوا عنه
وانهم لکاذبون ۲۸ وقالوا ان هی الا حیاتنا الدنیا وما نحن بمبعوثین ۲۹ ولو تری اذ وقفوا علی ربهم قال الیس
هذا بالحق قالوا بلی وربنا قال فذوقوا العذاب بما کنتم تکفرون ۳۰ قد خسر الذین کذبوا بلقاء الله حتی اذا جاءتهم
الساعة بغتة قالوا یا حسرتنا علی ما فرطنا فیها وهم یحملون اوزارهم علی ظهورهم الا ساء ما یزرون ۳۱ وما الحیوة

الدنیا الا لعب ولهو ولدار
الاخرة خیر للذین یتقون
۳۲ افلا تعقلون ۳۳ قد
نعلم انه لیحزنک الذی یقولون
فانهم لا یکذبونک ولکن
الظالمین بایات الله یجحدون
۳۴ ولقد کذبت رسل
من قبلک فصبروا علی ما
کذبوا واوذوا حتی اتاهم
نصرنا ولا مبدل لکلمات الله
ولقد جاءک من نبا المرسلین
۳۵ وان کان کبر علیک
اعراضهم فان استطعت ان
تبتغی نفقا فی الارض او سلما
فی السماء فتاتیهم بایة ولو
شاء الله لجمعهم علی الهدی
فلا تکونن من الجاهلین ۳۶
انما یستجیب الذین

ناز کردانیده میشدیم وتکذیب نمیکردیم ایتهای پروردگار
خودرا ومیبودیم ازمومنان ۲۸ بلکه ظاهر شد مرایشانرا انچه بودند
که میپوشانیدند ازپیش واگر بازگردیده شوند هرآینه بازکردند
انچه نهی کرده شده اند ازان وبدرستی که ایشان هرآینه دروغ
باشند ۲۷ وگفتند نیست این مگر زندگانی ما در دنیا ونخواهیم
شد ما برانگیخته شدگان ۲۸ واگر ببینی وقتی که بازداشته شده
باشند کافران بر پروردگارشان گوید آیا نیست این بحق گویند
آری به پروردگار ما گوید پس بچشید عذابرا ببسبب انچه بودید
که کفر می ورزیدید ۲۹ بتحقیق که زیان کردند آنانکه تکذیب
کردند بلقاء خدا تا چون بیاید ایشانرا قیامت ناگهان گفتند
ای حسرت ما برانچه تقصیر کردیم دران وایشان برمیدارند
وزرهاشانرا برپشتهای خود آگاه باشید که بد است انچه وزر
برمیدارند ۳۰ ونیست زندگانی دنیا مگر بازی وبازیچه و
هرآینه خانه آخرت بهتر است برای آنانی که پرهیزگاری میکنند ۳۱
آیا پس درنمی یابید بعقل ۳۲ بتحقیق که میدانیم هرآینه اندوهگین
میسازد ترا انچه میگویند پس بدرستی که ایشان تکذیب نمیکنند
ترا ولیکن ستمکاران بایتهای خدا انکار مینمایند ۳۳ وهرآینه
بتحقیق که تکذیب کرده شدند پیغمبران پیش از تو پس صبر نمودند
برانچه تکذیب کرده شدند وآزار رسانیده شدند تا آنگاه
که آمد ایشانرا یاری ما ونیست تبدیل کننده مر کلمات خدارا
وبتحقیق که آمد ترا از خبر پیغمبران ۳۴ واگر باشد گران بر تو روی
گردانیدن ایشان پس اگر میتوانی که بجوئی سوراخی در زمین
یا نردبانی در آسمان پس بیاوری ایشانرا بآیتی واگر خواست
خدا باشد هرآینه جمع کرده بود ایشانرا بر هدایت پس مباش البته
از جاهلان ۳۵ جز این نیست که قبول اجابت میکنند آنانکه

بشنوند

يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ۳۶ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُنَزِّلَ آيَةً وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۳۷ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُمْ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ۳۸ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَإِ اللَّهُ يُضْلِلْهُ وَمَنْ يَشَأْ يَجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۳۹ قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۴۰ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ

إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ۴۱ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ۴۲ فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَٰكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۴۳ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ۴۴ فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۴۵ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ انْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ۴۶ قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ

میشنوند ومردگانرا برانگیزد ایشانرا خدا پس بسوی او باز گردیده شوند ۳۶ وگفتند چرا فرستاده نشد براو نشانی از پروردگار او بگو بدرستی که خدا تواناست براینکه بفرستد نشانی ولیکن بیشترین ایشان نمیدانند ۳۷ ونیست از جنبنده در زمین ونه پرنده که بپرد بدو بال خود مگر انکه امتانی چند مانند شما تقصیر نکردیم ما در این کتاب از چیزی پس بسوی پروردگارشان محشور میشوند ۳۸ وانانکه تکذیب کرده اند آیتهای ما را کرانند وگنگانند در تاریکیها کسی را که خواهد خدا گمراه میکندش وکسی را که خواهد میگرداندش براه راست ۳۹ بگو خبر دهید شما که اگر آید شما را عذاب خدا یا آید شما را قیامت آیا غیر خدا را میخوانید اگر باشید راست گویان ۴۰ بلکه او را خواهید خواند پس کشف میکند انچه را میخوانید بسوی او اگر خواهد وفراموش کنید انچه را شریک میاورید ۴۱ وهر آینه بتحقیق که فرستادیم بسوی امتان پیش از تو پس گرفتیم ایشانرا بسختی وبیماری تا شاید که ایشان زاری کنند ۴۲ پس چرا وقتی که آمد ایشانرا سختی ما زاری نکردند ولیکن سخت شده دلهای ایشان وزینت داد برای ایشان شیطان انچه بودند که میکردند ۴۳ پس چون فراموش کردند انچه پند داده شدند بان گشودیم برایشان درهای هر چیز را تا انگاه که شاد شدند بانچه داده شدند گرفتیم ایشانرا ناگاه پس ان هنگام ایشان نا امیدانند ۴۴ پس بریده شد دنبال گروهی که ستم کردند وستایش مر خدائیرا که پروردگار عالمیانست ۴۵ بگو چه می بینید اگر گرفت خدا گوش شما را ودیدهای شما را ومهر نهاد بردلهای شما کیست الهی غیر خدا که بدهد شما را ان بنگر چگونه میگردانیم آیتها را پس ایشان اعراض میکنند ۴۶ بگو چه می بینید شما اگر بیاید شما را

عَذَابُ اللّٰهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ۴۷ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۴۸ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۴۹ قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللّٰهِ وَلَا أَعْلَمُ
الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ۵۰ وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ
أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۵۱ وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ

عذاب خدا ناگاه یا آشکارا ایا هلاك کرده میشوند مگر گروه ستمکاران ۴۷
و نمیفرستیم پیغمبران را مگر مژده دهندگان و ترساننده گان پس
هر که ایمان آورد و صالح شد پس نیست خوفی بر ایشان و نه
ایشان اندوهگین میشوند ۴۸ و آنانکه تکذیب کردند آیتهای
ما را برسد ایشان را عذاب بسبب آنچه بودند که فسق میکردند ۴۹
بگو نمیگویم مر شما را که نزد منست خزانهای خدا و نمیدانم غیب
را و نمیگویم مر شما را اینکه من فرشته ام پیروی نمیکنم مگر آنچه
وحی کرده شود بسوی من بگو ایا یکسانند کور و بینا پس
ایا چرا تفکر نمیکنید ۵۰ و بترسان بآن آنانی را که میترسند اینکه
محشور شوند بسوی پروردگارشان نیست مر ایشان را غیر از او دوستی
و نه شفاعت خواهی شاید که ایشان پرهیزکار شوند ۵۱ و مران
آنانی را که میخوانند پروردگار خود را بصبح و شام میخواهند وجه او را
نیست بر تو از حساب ایشان هیچ چیز و نیست از حساب تو بر ایشان
هیچ چیز پس برانی ایشان را پس خواهی بود از ستمکاران ۵۲ و همچنین
آزمودیم بعض ایشان را ببعضی تا بگویند ایا این گروهند که منت نهاده
خدا بر ایشان از میان ما ایا نیست خدا داناتر بشکرگذاران ۵۳
و هر گاه بیایند تر آنانکه ایمان آورده اند بآیتهای ما پس بگو سلام
بر شما باد نوشته است پروردگار شما بر ذات خود رحمت را اینکه
انکسی که کرد از شما بدی را بنادانی پس توبه کرد بعد از آن و صالح شد
پس بدرستی که او آمرزنده مهربانیست ۵۴ و همچنین تفصیل
میدهیم آیتها را و تا روشن شود راه گناهکاران ۵۵ بگو بدرستی که من
منهی کرده شده ام از اینکه بپرستم آنهائی را که شما میخوانید از غیر خدا
بگو پیروی نمیکنم خواهشهای شما را بتحقیق که گمراه خواهم بود در
آن هنگام و نخواهم بود از راه یافتگان ۵۶ بگو بدرستی که من بر
حجتی روشنم از نزد پروردگار خود و تکذیب کردید بآن نیست نزد من

ما عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ
وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ
فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ۵۲
وَكَذَٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا
أَهَٰؤُلَاءِ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا
أَلَيْسَ اللّٰهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ۵۳
وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ
بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ
رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ
مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ
بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۵۴
وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ
سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ ۵۵ قُلْ إِنِّي نُهِيتُ
أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
قُلْ لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ
إِذًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ۵۶ قُلْ
إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ
مَا عِنْدِي

انچه فرستاده

وَإِنْ تُطِعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ۱۱۶ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ
مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۱۱۷ فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ۱۱۸ وَمَا لَكُمْ أَلَّا
تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ بِأَهْوَائِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ۱۱۹ وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ سَيُجْزَوْنَ
بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ۱۲۰ وَلَا تَأْكُلُوا
مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ
إِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ
لَيُوحُونَ إِلَى أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ
وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ
۱۲۱ أَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ
وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي
النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ
لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ
لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
۱۲۲ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ
قَرْيَةٍ أَكَابِرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا
فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ
وَمَا يَشْعُرُونَ ۱۲۳ وَإِذَا جَاءَتْهُمْ
آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَى
مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ
أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ
سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا
صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ
شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ۱۲۴
فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ

واگر فرمانبري بيشترين انانرا كه در روي زمين اند گمراه ميكنند ترا
از راه خدا پيروي نميكنند ايشان مگر گمانرا ونيستند ايشان مگر
آنكه دروغ ميگويند ۱۱۷ بدرستي كه پروردگار تو اوست داناتر
بكسي كه گمراه ميشود از راه او واو داناتر است براه يافتگان ۱۱۷
پس بخوريد ازانچه ياد كرده شود نام خدا بران اگر هستيد بايمان
ايمان آورندگان ۱۱۸ وچيست مر شمارا كه نميخوريد ازانچه ياد كرده شده
نام خدا بران وبتحقيق كه تفصيل داده براي شما انچه حرام كرد بر
شما مگر انچه مضطر شويد بان وبدرستي كه بسياري هر اينه گمراه
ميكنند بخواهشهاشان بدون دانشي وبدرستي كه پروردگار تو
اوست داناتر بتعدي كنندگان ۱۱۹ وواگذاريد اشكار گناه وپنهان
انرا بدرستي كه انانكه كسب ميكنند گناهرا زود باشد كه جزا داده شوند
بانچه بودند كه كسب ميكردند ۱۲۰ ومخوريد ازانچه ياد كرده نشده
باشد نام خدا بران وبدرستي كه ان هر اينه فسق است وبدرستي كه
شياطين هر اينه بپنهاني ميرسانند بسوي دوستان خود تا مجادله
كنند باشما واگر فرمان بريد ايشانرا بدرستي كه شما هر اينه شرك
آورندگانيد ۱۲۱ واياكسي كه بود مرده پس زنده گردانيديم اورا وگردانيديم
براي او نوري كه راه برود بان درميان مردمان مانند كسي است كه صفتش
اينست كه در تاريكيهاست نيست بيرون آينده ازان همچنين زينت
داده شده براي كافران انچه بودند كه ميكردند ۱۲۲ وهمچنين گردانيديم
در هر دهي بزرگان گناهكارانش را تا مكر كنند دران ومكر نميكنند
مگر بانفسهاي خود ونميفهمند ۱۲۳ وچون آيد ايشانرا آيتي گويند هرگز ايمان
نخواهيم آورد تا انكه داده شويم مثل انچه داده شدند پيغمبران خدا خدا
داناتر است كه بكجا ميگرداند رسالتش را زود باشد كه برسد
انانيرا كه عصيان كرده اند خواري نزد خدا وعذاب سخت بسبب انچه
بودند كه مكر ميكردند ۱۲۴ پس كسي را كه بخواهد خدا انكه هدايت

يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ كَذَٰلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ
عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ۱۲۵ وَهَٰذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا ۱۲۶ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ۱۲۷ لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ
عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۱۲۸ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ
مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَّلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ

کند اورا میکشاید سینه اورا برای اسلام وکسی را که خواهد گمراه کند
اورا میکرداند سینه اش را تنگ گرفته که گویا بالا میرود باسمان همچنین
میکرداند خدا پلید را بر انانکه ایمان نمی آورند ۱۲۵ واینست راه
پروردگار تو که راستیست ۱۲۶ بتحقیق که تفصیل داده ایم ایتها را برای گروهی
که پند می پذیرند ۱۲۷ برای ایشانست سرای سلامت نزد پروردگارشان واو ولی ایشانست بسبب انچه بودند که میکردند ۱۲۸
وروزی که حشر کنیم ایشانرا همه ای گروه جن بتحقیق که بسیار کرداینید
از آدمیان وگویند دوستان ایشان از آدمیان پروردگارما بهره مند
گردید بعضی از ما ببعضی ورسیدیم بآجلمان که تعیین کرده بودی
برای ما گوید آتش آرامگاه شماست جاودانیان دران مگر انچه خواست
خدا بدرستی که پروردگار تو درست کردار داناست ۱۲۹ وهمچنین
صاحب خبر میکردانیم بعضی ستمکارانرا بر بعضی ببسبب انچه بودند
که کسب میکردند ۱۳۰ ای گروه جن وانس آیا نیامد شمارا رسولانی
از شما که میخواندند بر شما آیات مرا ومیترسانیدند شمارا از ملاقات
این روز شما گفتند گواهی دادیم بر نفسهای خود وفریب داد ایشانرا
زندگانی دنیا وگواهی دادند بر نفسهای خود اینکه ایشان بودند
کافران ۱۳۱ ان از اینست که نبوده است پروردگار تو هلاک کننده
قریه ها بستم وحال انکه اهلش بیخبر اند ۱۳۲ و برای هر یک مرتبه ها
از انچه کرده اند ونیست پروردگار تو بیخبر از انچه میکنند ۱۳۳ وپروردگار
تو بی نیاز صاحب رحمت است اگر خواهد ببرد شمارا وجانشین سازد
از بعد شما انچه را خواهد چنانچه بدیدآورد شمارا از نسل گروهی دیگر
۱۳۴ بدرستی که انچه وعده کرده شدید هر آینه آینده است ونیستید
شما عاجز کنندگان ۱۳۵ بگو ای گروه من بکنید بر وفق توانائی بدرستی
که من کنندهام پس زود باشد که بدانید ۱۳۶ کسی را که میباشد
برای او سرانجام ان سرای بدرستی که رستگار نمیشوند ستمکاران ۱۳۷

إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۱۲۹ وَ
كَذَٰلِكَ نُوَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ
بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۱۳۰
يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ
رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ
آيَاتِي وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَاءَ
يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا شَهِدْنَا
عَلَىٰ أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ
أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ۱۳۱ ذَٰلِكَ
أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ
الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ
۱۳۲ وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُوا
وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ۱۳۳
وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ
يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ
بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ
ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ آخَرِينَ ۱۳۴ إِنَّمَا
تُوعَدُونَ لَآتٍ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ
۱۳۵ قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ
إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۱۳۶
مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ
لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ۱۳۷

Digitized by Google

وجعلوا لله مما ذرأ من الحرث والأنعام نصيبا فقالوا هذا لله بزعمهم وهذا لشركائنا فما كان لشركائهم فلا يصل إلى الله
وما كان لله فهو يصل إلى شركائهم ساء ما يحكمون ١٣٦ وكذلك زين لكثير من المشركين ١٣٧ قتل أولادهم شركاؤهم
ليردوهم وليلبسوا عليهم دينهم ولو شاء الله ما فعلوه فذرهم وما يفترون ١٣٨ وقالوا هذه أنعام وحرث حجر لا يطعمها
إلا من نشاء بزعمهم وأنعام حرمت ظهورها وأنعام لا يذكرون اسم الله عليها افتراء عليه سيجزيهم بما كانوا يفترون ١٣٩

وقالوا ما في بطون هذه الأنعام خالصة لذكورنا ومحرم على
أزواجنا وإن يكن ميتة فهم
فيه شركاء سيجزيهم وصفهم
إنه حكيم عليم ١٤٠ قد خسر الذين
قتلوا أولادهم سفها بغير علم
وحرموا ما رزقهم الله افتراء
على الله قد ضلوا وما كانوا
مهتدين ١٤١ وهو الذي أنشأ
جنات معروشات وغير معروشات
والنخل والزرع مختلفا أكله
والزيتون والرمان متشابها
وغير متشابه كلوا من ثمره
إذا أثمر وآتوا حقه يوم حصاده
ولا تسرفوا إنه لا يحب المسرفين
١٤٢ ومن الأنعام حمولة وفرشا
كلوا مما رزقكم الله ولا تتبعوا
خطوات الشيطان إنه
لكم عدو مبين ١٤٣

وكردانيد براي خدا از انچه افريد از زراعت وچهارپايان بهره پس
گفتند اين از براي خداست بگمانشان واين از براي شركاء ما ست
پس انچه هست براي شركاي ايشان پس نميرسد بخدا وانچه هست
براي خدا پس ان ميرسد بشريكان ايشان بد ست انچه حكم ميكنند
وهم چنين زينت داده براي بسياري از مشركان ١٣٨ كشتن فرزندان ايشان
را شريكان ايشان تا انكه هلاك سازند ايشانرا وتا مشتبه كردانند بر
ايشان دين ايشانرا واگر خواستي خدا نكردندي انرا پس واگذار ايشانرا
با انچه افترا ميكنند ١٣٩ وگفتند اين چهارپايان وزراعتي است حرام
نخورد انرا مگر كسي كه ميخواهيم بگمان خود وچهارپايانيست كه حرام كرده
شده است پشتهاي انها وچهارپايانيست كه ياد نميكنند نام خدا
را برانها بجهت افترا براو زود باشد كه جزا دهد ايشانرا بسبب
انچه بودند كه افترا ميكردند ١٤٠ وگفتند انچه در شكمهاي اين
چهارپايانست خالص از براي مردان ما ست وحرام كرده شده است
بر جفتهاي ما واگر باشد مرده پس ايشان در ان شريكانند زود باشد
كه جزا دهد ايشانرا بوصفشان بدرستي كه او محكم كار داناست ١٤١
بتحقيق كه زيان كردند انانكه كشتند فرزندان خود را از روي كم عقلي
بدون دانشي وحرام كردانيدند انچه را روزي ايشان كرده خدا از
راه افترا بر خدا بتحقيق كه گمراه شدند ونبودند راه يافتگان ١٤٢
واوست كه بديد اورد بوستانهاي برداربست انداخته وغير بر
داربست انداخته را ودرختان خرما وكشت زار طعامها كه مختلف
است خوردني ان وزيتون را وانار را مانند بهم وغير مانند بهم بخوريد
از ميوه ان چون ميوه اورد وبدهيد حق انرا روز درو ويد نشن واسراف
مكنيد بدرستي كه او دوست نميدارد اسراف كنندگانرا ١٤٣ واز
چهارپايان بار بردار وفرش را بخوريد از انچه روزي كرده شما را خدا
وپيروي مكنيد گامهاي شيطانرا بدرستي كه او مر شما را دشمني است هويدا ١٤٤

ثمانية ازواج من الضان اثنين ومن المعز اثنين قل آلذكرين حرم ام الانثيين امّا اشتملت عليه ارحام الانثيين نبّئوني بعلم ان
كنتم صادقين ۱۴۵ ومن الابل اثنين ومن البقر اثنين قل آلذكرين حرم ام الانثيين امّا اشتملت عليه ارحام الانثيين ام
كنتم شهداء اذ وصّيكم الله بهذا فمن اظلم ممّن افترى على الله كذبا ليضلّ الناس بغير علم ان الله لا يهدي القوم الظالمين ۱۴۶ قل لا
اجد في ما اوحي اليّ محرّما على طاعم يطعمه الّا ان يكون ميتة او دما مسفوحا او لحم خنزير فانّه رجس او فسقا اهلّ لغير الله به فمن اضطرّ

غير باغ ولا عاد فانّ ربّك غفور
رحيم ۱۴۷ وعلى الذين هادوا حرّمنا
كلّ ذي ظفر ومن البقر والغنم حرّمنا
عليهم شحومهما الّا ما حملت ظهورهما
او الحوايا او ما اختلط بعظم ذلك
جزيناهم ببغيهم وانّا لصادقون
۱۴۸ فان كذّبوك فقل ربّكم ذو
رحمة واسعة ولا يردّ بأسه عن
القوم المجرمين ۱۴۹ سيقول الذين
اشركوا لو شاء الله ما اشركنا ولا
آباؤنا ولا حرّمنا من شيء كذلك
كذّب الذين من قبلهم حتّى ذاقوا
بأسنا قل هل عندكم من علم فتخرجوه
لنا ان تتّبعون الّا الظنّ وان انتم
الّا تخرصون ۱۵۰ قل فلله الحجّة
البالغة فلو شاء لهداكم اجمعين
۱۵۱ قل هلمّ شهداءكم الذين
يشهدون ان الله حرّم هذا
فان شهدوا فلا تشهد معهم
ولا تتّبع اهواء الذين كذّبوا
بآياتنا والذين لا يؤمنون
بالآخرة وهم بربّهم يعدلون
۱۵۲

هشت جفت است ازميش دو واز بز دو بگو يا ان دو نر را حرام كرده يا ان دو ماده
را يا انچه را كه مشتملست بران رحمهاي دو ماده خبر دهيد مرا از روي دانش
اگر هستيد راست گويان ۱۴۵ واز شتر دو واز گاو دو بگو يا ان دو نر را حرام
كرده خدا يا ان دو ماده را يا انچه مشتملست بران رحمهاي دو ماده يا بوديد
شما حاضران هنگامي كه وصيت كرد شما را خدا باين پس كيست ستمكارتر
از انكه افترا كند بر خدا دروغي را تا گمراه كند مردم را بدون دانشي بدرستي
كه خدا هدايت نميكند گروه ستمكاران را ۱۴۶ بگو نمي يابم در انچه وحي
كرده شده بسوي من حرام كرده شده بر خورنده كه خورد انرا مگر انكه بوده باشد
مرده يا خون ريخته شده يا گوشت خوك پس بدرستي كه ان پليدست
يا بيرون از فرمان كه بانك زده شده براي غير خدا بان پس كسي كه مضطر
شد غير باغي ونه از حد در گذرنده پس بدرستي كه پروردگار تو امرزنده ايست
مهربان ۱۴۷ وبر انانيكه يهود شدند حرام كرديم هر صاحب ناخني را و
از گاو و گوسفند حرام كرديم بر ايشان پيه هاي انها مگر انچه را كه برداشته
پشتهاشان يا روده ها يا انچه اميخته باشد باستخوان اين را جزا داديم ايشانرا
بسبب ستم ايشان وبدرستي كه ما هر اينه راستگويانيم ۱۴۸ پس اگر تكذيب
كنند تو را پس بگو پروردگار شما صاحب رحمت گشاده است وبركردانيده نميشود
عذاب او از گروه گناهكاران ۱۴۹ بزودي ميگويند انانكه شرك اوردند اگر
خواستي خدا شرك نمي اورديم ونه پدران ما ونه حرام ميكرديم هيچ چيزرا
همچنين تكذيب كردند انانكه پيش از ايشان ميبودند تا انكه چشيدند عذاب
ما را بگو يا نزد شما هست هيچ دانشي پس بيرون اريد مرا براي ما پيروي نميكنيد
شما مگر گمان را ونيستيد شما مگر انكه دروغ ميگوئيد ۱۵۰ بگو پس خدا راست
حجت بالغه پس اگر خواستي خدا هر اينه هدايت كردي شما را همه ۱۵۱ بگو بيائيد
گواهان خود را كه گواهي دهند كه خدا حرام كرده اين را پس اگر گواهي دهند
پس گواهي مده با ايشان وپيروي مكن خواهشهاي انانيرا كه تكذيب نموده اند
نشانهاي ما را وانانكه ايمان نياوردند باخرت وايشان بپروردگار خود برابر ميكنند ۱۵۲

Digitized by Google

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا
تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۱۵۱ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ
الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ
كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۱۵۲ وَأَنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ

فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۱۵۳ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا
عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ
رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ۱۵۴ وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ
وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۱۵۵ أَنْ
تَقُولُوا إِنَّمَا أُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلَىٰ
طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا
عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ ۱۵۶
أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنْزِلَ عَلَيْنَا
الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ فَقَدْ
جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى
وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ بِآيَاتِ
اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ
يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ
الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ۱۵۷
هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ
أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ
رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ
لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ
آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ

بکو بیایید بخوانم انچه را حرام کرده پروردگار شما بر شما اینکه شریک مکردانید
با او چیزیرا و بپدر و مادر نیکی کردن و مکشید فرزندان خود را از ترس بی چیزی
ما روزی میدهیم شما را و ایشانرا و نزدیکی مکنید کارهای زشت را انچه ظاهر
باشد از انها و انچه پنهان باشد و مکشید نفسیرا که حرام کرده خدا مگر بحق
اینست که وصیت کرده خدا شما را بان شاید شما تعقل نمائید ۱۵۳ و نزدیک
مکنید مال یتیم را مگر بانچه ان بهتر است تا برسد بهنگام قوت خود و تمام
دهید کیل و ترازو را بعدل تکلیف نمیکنیم هیچ نفس را مگر بقدر گنجایش
او و چون بگویید پس عدالت نمائید و اگرچه بوده باشد صاحب قرابت و بعهد
خدا وفا کنید اینست که وصیت کرده شما را بان شاید شما پند پذیرید ۱۵۴
و اینکه این راه منست راست پس پیروی کنید انرا و پیروی مکنید راهها را کس
پراکنده سازد شما را از راه او اینست که وصیت کرده شما را بان شاید
که شما پرهیزکاری نمائید ۱۵۵ پس دادیم موسی را کتاب بتمامی بر کسی که نیکی
کرد و برای تفصیل هر همه چیز را و برای هدایت و رحمت شاید که ایشان بلقاء
پروردگار خود شان ایمان بیاورند ۱۵۶ و این کتابیست که فرو فرستاده ایم
انرا که مبارکست پس پیروی کنید انرا و پرهیزکاری نمائید باشد که شما رحم
کرده شوید ۱۵۸ که مبادا بگوئید که جز این نیست که فرستاده شده است
کتاب بر دو گروه پیش از ما و بدرستی که بودیم ما از خواندن ایشان هر اینه
بیخبران ۱۵۹ یا بگویید که اگر انکه ما فرو فرستاده شده بود بر ما کتاب
هر اینه بودیم راه یافته تر از ایشان پس بتحقیق که امد شما را حجتی از پروردگار
شما و هدایت و رحمتی پس کیست ستمکار تر از انکه تکذیب کرد ایتهای خدا
را و روگردانید از انها بزودی جزا خواهیم داد انانیرا که رو میگردانند
از ایتهای ما عذاب بد را بسبب انچه بودند که رو میگردانیدند ۱۶۰ ایا
انتظار میکشند مگر انکه بیایند ایشانرا فرشتگان یا بیاید پروردگار تو یا بیاید
بعضی از نشانهای پروردگار تو روزی که بیاید بعضی نشانهای پروردگار تو
نفع نمی بخشد نفسیرا ایمان او که نبوده که ایمان اورده باشد از پیش یا کسب

في ايمانها خيرا قل انتظروا انا منتظرون ۱۵۸ ان الذين فرقوا دينهم وكانوا شيعا لست منهم في شيء انما امرهم الى الله ثم
ينبئهم بما كانوا يفعلون ۱۵۹ من جاء بالحسنة فله عشر امثالها ومن جاء بالسيئة فلا يجزى الا مثلها وهم لا يظلمون ۱۶۰
قل انني هداني ربي الى صراط مستقيم ۱۶۱ دينا قيما ملة ابرهيم حنيفا وما كان من المشركين ۱۶۲ قل ان صلاتي ونسكي و
محياي ومماتي لله رب العالمين ۱۶۳ لا شريك له وبذلك امرت وانا اول المسلمين ۱۶۴ قل اغير الله ابغي ربا وهو رب

كل شيء ولا تكسب كل نفس الا
عليها ولا تزر وازرة وزر
اخرى ثم الى ربكم مرجعكم
فينبئكم بما كنتم فيه تختلفون
۱۶۵ وهو الذي جعلكم خلائف
الارض ورفع بعضكم فوق بعض
درجات ليبلوكم في ما اتيكم
ان ربك سريع العقاب
وانه لغفور رحيم ۱۶۶

سورة الاعراف مكية وهي مائتان وست
بسم الله الرحمن الرحيم
المص ۱ كتاب انزل اليك
فلا يكن في صدرك حرج منه
لتنذر به وذكرى للمؤمنين ۲
اتبعوا ما انزل اليكم من ربكم
ولا تتبعوا من دونه اولياء
قليلا ما تذكرون ۳ وكم من
قرية اهلكناها فجاءها
باسنا بياتا او هم قائلون ۴
فما كان دعوىهم اذ جاءهم
باسنا الا ان قالوا انا
كنا ظالمين ۵

كرده باشد در ايمان خود نيكي را بكو منتظر باشيد بدرستي كه ما منتظريم ۱۵۸
بدرستي كه آنانكه پراكنده كرده اند دين خود را و بودند گروه گروه نيستي از ايشان
در چيزي جز اين نيست كه كار ايشان بسوي خداست پس آگاه كرداند ايشان را بانچه
بودند كه ميكردند ۱۵۹ كسي كه بيارد نيكي را پس براي اوست ده مثل آن و
كسي كه بيارد بدي را پس جزا داده نميشود مگر بمانند آن و ايشان ستم كرده
نميشوند ۱۶۰ بگو بدرستي كه هدايت كرد مرا پروردگار من بسوي راه راست ۱۶۱
دين درستي ملت ابرهيم مايل بحق و نبود از شرك آورندگان ۱۶۲ بگو بدرستي
كه نماز من و مناسك حج من و زندگاني من و مردن من مر خدا را راست كه پروردگار
عالميانست ۱۶۳ نيست هيچ شريكي او را و باين مأمور شده ام و من اول مسلمانم
۱۶۴ بگو آيا غير خدا را طلب كنم پروردگاري و او پروردگار هر چيزيست و كسب
نميكند هر نفسي مگر بر اوست و برندارد هيچ برداريده بار گناه ديگري را
پس بسوي پروردگار شماست بازگشت شما پس آگاه گرداند شما را بانچه
بوديد كه در ان اختلاف ميكرديد ۱۶۵ و اوست كه گردانيد شما را خليفها
روي زمين و بلند گردانيد بعضي شما را بالاي بعضي مرتبها تا بيازمايد شما را
در انچه داد شما را بدرستي كه پروردگار تو زود عقوبتيست و بدرستي
كه او هر اينه امرزنده مهربانيست ۱۶۶

سورة اعراف دويست و پنج ايه و ان مكي است

بسم خداي بخشاينده مهربان

المص ۱ كتابيست فرو فرستاده شده بسوي تو پس نبايد تنگ باشد در سينه
تو تنگي از ان تا بترساني بان و پند دادنيست مر مومنان را ۲ پيروي كنيد
انچه را فرو فرستاده شد بسوي شما از پروردگار شما و پيروي مكنيد از غير او
دوستان را اندكي پند ميپذيريد ۳ و بسا از دهي كه هلاك كرديم پند
ان را پس امد ان را عذاب ما شبانگاه يا ايشان بودند خفتگان نيمروز ۴
پس نبود خواندن ايشان وقتي كه امد ايشان را عذاب ما مگر انكه گفتند بدرستي كه ما بوديم ستمكاران ۵

Digitized by Google

فَلَنَسْئَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْئَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ۶ فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ۷ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ
مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۸ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ۹ وَلَقَدْ
مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ۱۰ وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا
لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ۱۱ قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَ

خَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ۱۲ قَالَ فَاهْبِطْ
مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا
فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ۱۳
قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۱۴
قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ۱۵ قَالَ
فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ
صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ۱۶ ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ
مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ
وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ
وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ۱۷ قَالَ
اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَدْحُورًا ۱۸
لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ
مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ۱۹ وَيَا آدَمُ
اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ
فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا
هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ
۲۰ فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ
لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْآتِهِمَا
وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ
الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ
تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ۲۱

پس هر اینه پرسیم انانیرا که فرستاده شده بسوی ایشان والبته میپرسیم فرستادگان را ۶ پس هر اینه بخوانیم برایشان بدانش ونبودیم ما پنهانان ۷ ووزن کردن در آنروز حقست پس هر که گرانیت سنجیدهای او پس این گروه ایشانند رستگاران ۸ وهر که سبکیت سنجیدهای او پس این گروه انکسانی اند که زیان کرده اند نفسهای خودرا بسبب آنچه بودند که بآیتهای ما ستم میکردند ۹ وهر اینه بتحقیق که جا دادیم شما را در زمین وکردانیدیم برای شما در آن اسباب معیشت لیک اندکی آنچه شکر گذاری میکنید ۱۰ وهر اینه بتحقیق که آفریدیم شما را پس صورت دادیم شما را پس گفتیم بافرشتگان که سجده کنید مر آدم را پس سجده کردند مگر شیطان که نبود از سجده کنندگان ۱۱ گفت چه مانع شد ترا که سجده نکنی چون فرمودم ترا گفت من بهترم از او آفریدی مرا از آتش وآفریدی او را از گل ۱۲ گفت پس پایین رو از آن پس نباشد مر ترا اینکه کردن کشی در آن پس بیرون رو بدرستی که تو از خواریشدگانی ۱۳ گفت مهلت ده مرا تا روزی که برانگیخته میشوند ۱۴ گفت بدرستی که تو از مهلت دادهشدگانی ۱۵ گفت پس بسبب گمراه کردن تو مر ایشان را هر اینه می نشینم البته برای ایشان براه تو که راستیست ۱۶ پس هر اینه می آیم البته ایشانرا از پیش روی ایشان واز عقب سر ایشان واز جانبهای راست ایشان واز جانبهای چپ ایشان ونخواهی یافت بیشتر ایشان را شکرگذاران ۱۷ گفت بیرون رو از آن سرزنش کرده شده ورانده شده هر اینه آنکه پیروی کند ترا از ایشان هر اینه البته پر کنم دوزخ را از شما همگی ۱۸ وای آدم ساکن شو تو وجفت تو در بهشت پس بخورید از هر کجا که خواهید ونزدیک مشوید این درخت را پس خواهید بود از ستمکاران ۱۹ پس وسوسه کرد مر ایشانرا شیطان تا ظاهر کند برای ایشان آنچه پوشیده شده بود از ایشان از عورتهاشان وگفت نهی نکرد شما را پروردگار شما از این درخت مگر آنکه بشوید دو فرشته یا بشوید همیشه ماندگان ۲۰

وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ ٢٢ فَدَلَّاهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ
وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ ٢٣ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ
لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ٢٤ قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ ٢٥ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ
وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ٢٦ يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُوَارِي سَوْآتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَى ذَلِكَ خَيْرٌ ذَلِكَ

وسوگند خورد برای ایشان که بدرستی که من مر شما را از اهل اینه از پند دهندگانم ٢٢ پس فرود آورد ایشانرا بفریب پس چون چشیدند داران درخت ظاهر
شد مر ایشانرا عورتهای ایشان و شروع کردند که می چسپانیدند بر عورتهای
خود از برگ بهشت و او زداد ایشانرا پروردگار ایشان که آیا منع نکرده بودم
شما را از این درخت و بگفتم مر شما را که بدرستی که شیطان مر شما را
دشمنیست آشکار ٢٣ گفتند ای پروردگار ما ستم کردیم خود ما را و اگر نیامرزی
ما را و ببخشائی ما را هر اینه خواهیم بود از زیانکاران ٢٤ گفت فرود روید
بعضی از شما مر بعضی را دشمنید و مر شما راست در زمین جای قرار و اسباب
بهره مندیست تا وقتی ٢٥ گفت دران زندگانی میکنید و دران میمیرید
و ازان بیرون اورده میشوید ٢٦ ای فرزندان ادم بتحقیق که فرو فرستادیم
بر شما لباسی که بپوشاند عورتهای شما را و اثاث تجملی و لباس پرهیزگاری
ان بهتر است این از ایتهای خدا است شاید که ایشان پند پذیرند ٢٧
ای فرزندان ادم باید در بلا نیندازد البته شما را شیطان چنانکه بیرون
کرد پدر و مادر شما را از بهشت که می کند از ایشان جامهای ایشان
را تا بنماید بایشان عورتهای ایشانرا بدرستی که می بیند شما را او و
قبیله او از جائی که نمی بینید شما ایشانرا بدرستی که ما کردانیدیم شیاطین
را دوستان برای آنانکه ایمان نمی آورند ٢٨ و هرگاه کنند کار زشتی را
گویند که یافتیم بران پدران خود را و خدا امر فرموده ما را بان بگو بدرستی
که خدا امر نمیفرماید بکار زشت ایا میگویید بر خدا چیزی را که نمیدانید ٢٩
بگو امر کرد پروردگار من بعدل و راست سازید روهای خود را نزد هر مسجدی
و بخوانید او را در حالتی که خالص نمایندگانید برای او دین را چنانچه بدید
اورد شما را اول بار بازگشت خواهید کرد گروهی را هدایت کرد و گروهی
را سزاوار شد بر ایشان گمراهی بدرستی که ایشان فرا گرفته اند شیاطین
را دوستان بغیر از خدا و گمان میبرند که ایشان راه یافتگانند ٣٠
ای فرزندان ادم فرا گیرید زینت خود را نزد هر مسجدی و بخورید و بیاشامید

مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ٣٥
يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ
كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ
عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْآتِهِمَا
إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ
لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ
أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ٢٧
وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا
عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا
قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ
أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ
٢٩ قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا
وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ
تَعُودُونَ فَرِيقًا هَدَى وَفَرِيقًا
حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمُ
اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ
مُهْتَدُونَ ٣٠ يَا بَنِي آدَمَ
خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ
مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا

Digitized by Google

وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ۳۱ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۳۲ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَ
الْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۳۳ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا
جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ۳۴ يَا بَنِي آدَمَ إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَمَنِ اتَّقَىٰ

وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ۳۵ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ
۳۶ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ
كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُولَٰئِكَ
يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ حَتَّىٰ
إِذَا جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ
قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا
عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ
۳۷ قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ
مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ
كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّىٰ
إِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ
لِأُولَاهُمْ رَبَّنَا هَٰؤُلَاءِ أَضَلُّونَا
فَآتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ
قَالَ لِكُلٍّ ضِعْفٌ وَلَٰكِنْ لَا
تَعْلَمُونَ ۳۸ وَقَالَتْ أُولَاهُمْ
لِأُخْرَاهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا
مِنْ فَضْلٍ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا
كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ۳۹ إِنَّ الَّذِينَ
كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا
عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ

واسراف مکنید بدرستی که او دوست نمیدارد اسراف کنندگانرا ۳۱
بگو که حرام کرده زینت خدارا که بیرون آورد از برای بندگان خود و
پاکیزه‌ها از روزیرا بگو این برای آنانیست که ایمان آورده‌اند در زندگانی دنیا
خالص در روز قیامت همچنین بیان میکنیم آیتهارا برای گروهی که میدانند
۳۲ بگو جز این نیست که حرام کرده پروردگار من کارهای زشت را
آنچه ظاهر است ازان و آنچه پنهان است و گناه را و ستم را بناحق و اینکه
شریك دانید بخدا چیزیرا که فرو نفرستاده بان حجتی و اینکه بگویید
چیزیرا که نمیدانید ۳۳ و برای هر امتی وقتی است مقرر پس چون بیاید
اجلشان تاخیر نمایند ساعتی و نه پیشی کنند ۳۴ ای فرزندان
آدم اگر بیاید شمارا رسولانی از شما که بخوانند بر شما آیتهای مرا پس کسی که
پرهیزکاری نماید و بصلاح آید پس نیست ترسی بر ایشان و نه ایشان
اندوهگین شوند ۳۵ و آنها که تکذیب کردند آیتهای مارا و سرکشی
نمودند ازانها آنان یاران آتش اند ایشان درآن جاویدانند ۳۶
پس کیست ستمکارتر از آنکه بر بافد بر خدا دروغی را یا دروغ انگارد
نشانهای اورا این گروه میرسد ایشان را بهره ایشان از کتاب تا وقتی که
بیایند ایشانرا فرستادگان ما که بگیرند جان ایشانرا گویند که کجا
آنچه بودید که میخواندید از غیر خدا گویند که گم شدند از ما و گواهی دهند بر
نفسهای خود اینکه ایشان بودند کافران ۳۷ گوید درآیید در امتهائی
که بتحقیق گذشته‌اند پیش از شما از جن و انس در آتش هرگاه درآید گروهی
لعنت کند خواهرش را تا انگاه که در یابند درآن همگی گوید اخر شان بر اولشان ای پروردگار ما اینها گمراه نمودند ما را پس بده ایشانرا عذابی دو
چندان از آتش گوید برای هر یك دوچندانیست ولیکن نمیدانید ۳۸
و گوید اولشان مر اخرشانرا پس نیست شمارا بر ما هیچ مزیتی بچشیدان
عذابرا بسبب آنچه بودید که کسب میکردید ۳۹ بدرستی که آنانکه
دروغ انگاشتند آیتهای مارا و سرکشی کردند ازانها گشوده نمیشود برای

ابواب السماء ولا يدخلون الجنة حتى يلج الجمل في سم الخياط وكذلك نجزي المجرمين ۴۰ لهم من جهنم مهاد ومن فوقهم غواش
وكذلك نجزي الظالمين ۴۱ والذين امنوا وعملوا الصالحات لا نكلف نفسا الا وسعها اولئك اصحاب الجنة هم فيها خالدون
۴۲ ونزعنا ما في صدورهم من غل تجري من تحتهم الانهار وقالوا الحمد لله الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا ان هدانا
الله لقد جاءت رسل ربنا بالحق ونودوا ان تلكم الجنة اورثتموها بما كنتم تعملون ۴۳ ونادى اصحاب الجنة اصحاب النار

ایشان درهای آسمان ودر نیایند دربهشت تا درآید شتر در سوراخ
سوزن وهمچنین سزا میدهیم گناه کارانرا ۴۰ برای ایشان ازدوزخ
فراشی است وازبالای ایشان پوششها وهمچنین سزا میدهیم ستمکارانرا
۴۱ واناانکه ایمان اورده اند وکرده اند کارهای شایسته تکلیف
نمیکنیم هیچ نفسیرا مگر باندازه طاقتش این گروه اصحاب بهشتند ایشان
دران جاویدانند ۴۲ وبیرون کشیم انچه دردلهای ایشانست از
کینه میرود ازیرشان نهرها وگویند سپاس مرخدایرا که راه نمود
ما راباین ونبودیم ما که راه بریم اگرنه انکه هدایت کرده بود ما راخدای ما
بتحقیق که امدند فرستادگان پروردگار ما براستی وندا کرده شوند که
این بهشت میراث داده شده اید انرا بسبب انچه بودید که میکردید
۴۳ وندا کنند اصحاب بهشت اصحاب دوزخ راکه بتحقیق یافتیم انچه وعده
کرده بود ما را پروردگار ما حق پس ایا یافتید انچه وعده داده بود پروردگار شما
حق گویند اری پس اواز دهنده میان ایشان که لعنت خدای باد
برستمکاران ۴۴ انان که باز میدارند از راه خدا ومیجویند انرا کج وایشان
باخرت کافرانند ۴۵ ومیان این دو حجابیست وبر اعراف مردانی اند
که می شناسند هریکرا بسیمای ایشان وندا کنند یاران بهشت را
که درود بر شما باد در نیامده باشند انرا وایشان طمع دارند ۴۶
وچون گردانیده شود دیده های ایشان بجانب یاران دوزخ گویند ای
پروردگار ما مگردان ما را با گروه ستمکاران ۴۷ وندا کردند اصحاب
اعراف مردانیرا که میشناختند ایشانرا بسیماشان گفتند کفایت نکرد
از شما جمعیت شما وانچه بودید که کردن کبر میکردید ۴۸ ایا اینها
انان که سوگند میخوردید شما که نخواهد رسانید ایشانرا خدا برحمتی درایید در
بهشت که نیست هیچ ترسی برشما ونه شما اند وهناك شوید ۴۹ واواز
دهند اصحاب اتش اصحاب بهشت راکه بریزید برما از اب یا از انچه روزی
کرده شما را خدا گویند بدرستی که خدا حرام کرده است انها را بر کافران ۵۰

ان قد وجدنا ما وعدنا ربنا
حقا فهل وجدتم ما وعد
ربكم حقا قالوا نعم فاذن مؤذن
بينهم ان لعنة الله على الظالمين
۴۴ الذين يصدون عن سبيل الله
ويبغونها عوجا وهم بالاخرة
كافرون ۴۵ وبينهما حجاب
وعلى الاعراف رجال يعرفون
كلا بسيماهم ونادوا اصحاب
الجنة ان سلام عليكم لم
يدخلوها وهم يطمعون ۴۶
واذا صرفت ابصارهم تلقاء
اصحاب النار قالوا ربنا لا
تجعلنا مع القوم الظالمين ۴۷
ونادى اصحاب الاعراف رجالا
يعرفونهم بسيماهم قالوا ما اغنى
عنكم جمعكم وما كنتم تستكبرون
۴۸ اهؤلاء الذين اقسمتم لا ينالهم
الله برحمة ادخلوا الجنة لا خوف
عليكم ولا انتم تحزنون ۴۹ و
نادى اصحاب النار اصحاب
الجنة ان افيضوا علينا من
الماء او مما رزقكم الله قالوا
ان الله حرمهما على الكافرين
۵۰

الذين اتخذوا دينهم لهوا ولعبا وغرتهم الحيوة الدنيا فاليوم ننسيهم كما نسوا لقاء يومهم هذا وما كانوا بايتنا يجحدون ٥١
ولقد جئناهم بكتاب فصلناه على علم هدى ورحمة لقوم يؤمنون ٥٢ هل ينظرون الا تاويله يوم ياتي تاويله يقول
الذين نسوه من قبل قد جاءت رسل ربنا بالحق فهل لنا من شفعاء فيشفعوا لنا او نرد فنعمل غير الذي كنا نعمل قد خسروا
انفسهم وضل عنهم ما كانوا يفترون ٥٣ ان ربكم الله الذي خلق السموات والارض في ستة ايام ثم استوى على العرش

يغشى الليل النهار يطلبه حثيثا
والشمس والقمر والنجوم مسخرات
بامره الا له الخلق والامر تبارك
الله رب العالمين ٥٤ ادعوا
ربكم تضرعا وخفية انه لا يحب
المعتدين ٥٥ ولا تفسدوا في
الارض بعد اصلاحها وادعوه خوفا
وطمعا ان رحمت الله قريب من
المحسنين ٥٦ وهو الذي يرسل
الرياح بشرا بين يدي رحمته
حتى اذا اقلت سحابا ثقالا
سقناه لبلد ميت فانزلنا به
الماء فاخرجنا به من كل الثمرات
كذلك نخرج الموتى لعلكم
تذكرون ٥٧ والبلد الطيب
يخرج نباته باذن ربه والذي
خبث لا يخرج الا نكدا
كذلك نصرف الايات
لقوم يشكرون ٥٨ لقد
ارسلنا نوحا الى قومه فقال
يا قوم اعبدوا الله ما لكم
من اله غيره اني

انان كه فراگرفته اند دين خود را بي فايده وبازيچه وفريب داده ايشانرا زندگاني
دنيا پس امروز فراموش سازيم ايشانرا چنانچه فراموش ساختند برخوردن
روزشان اين وبودنشان كه بآيتهاي ما انكار ميكردند ٥١ وهر اينه بتحقيق
كه آورديم ايشانرا كتابي كه تفصيل داديم اورا بردانش هدايت ورحمت
براي گروهي كه ايمان آورند ٥٢ آيا انتظار ميبرند مگر تاويلش را
روزي كه ميايد تاويلش ميگويند آنانكه فراموش كرده اند اورا ازپيش
بتحقيق كه آمده اند فرستادگان پروردگار ما بحق پس آيا براي ما هست از
شفاعت خواهان پس شفاعت كنند براي ما يا برگردانيده شويم
پس بكنيم غير آنچه را بوديم كه ميكرديم بتحقيق كه زيان كردند نفسهاي خود
را وگم شد از ايشان آنچه بودند كه بر ميبافتند ٥٣ بدرستي كه
پروردگار شما خدائيست كه آفريده است آسمانها وزمين را در شش روز
پس مستولي شد بر عرش ميپوشاند شب را بروز ميطلبدش ابرعت و
آفتاب وماه وستارها تسخير كرده شده ها كرده شده اند بفرمان او
آگاه باشيد كه مراوراست خلق وامر بزرگست خدا پروردگار عالميان
٥٤ بخوانيد پروردگار خود را با تضرع وپنهان بدرستي كه او دوست
ندارد از حد گذرندگانرا ٥٥ وافساد مكنيد در زمين بعد از اصلاحش
وبخوانيدش را از روي ترس وطمع بدرستي كه رحمت خدا نزديكست
به نيكوكاران ٥٦ واوست كه ميفرستد بادها را مژده دهندگان
پيش روي رحمتش تا آنگاه كه بردارند ابرهاي گران بار را برانيم اورا بسوي
زميني مرده پس فرو فرستيم بآن آب پس بيرون آوريم از هر ميوها همچنين
بيرون ميآوريم مردگانرا شايد شما پند پذيريد ٥٧ وزمين پاكيزه
بيرون ميآيد روئيدني آن بفرمان پروردگارش وآنچه پليد است بيرون
نمي آيد مگر اندك بي نفع همچنين ميگردانيم نشانهاي خود را براي گروهي
كه شكر ميكنند ٥٨ هر اينه بتحقيق كه فرستاديم نوح را بسوي قومش پس گفت
اي گروه من بپرستيد خدا را نيست مر شما را هيچ معبودي غير او بدرستي

أخاف عليكم عذاب يوم عظيم ٥٩ قال الملأ من قومه إنا لنريك في ضلال مبين ٦٠ قال يا قوم ليس بي ضلالة ولكني رسول من رب العالمين ٦١ أبلغكم رسالات ربي وأنصح لكم وأعلم من الله ما لا تعلمون ٦٢ أوعجبتم أن جاءكم ذكر من ربكم على رجل منكم لينذركم ولتتقوا ولعلكم ترحمون ٦٣ فكذبوه فأنجيناه والذين معه في الفلك وأغرقنا الذين كذبوا بآياتنا إنهم كانوا قوما عمين ٦٤ وإلى عاد أخاهم هودا قال يا قوم اعبدوا الله ما لكم من إله غيره أفلا تتقون ٦٥ قال الملأ الذين كفروا من قومه إنا لنريك في سفاهة وإنا لنظنك من الكاذبين ٦٦ قال

اعراف ۱۰۵ الجزو هشتم

يا قوم ليس بي سفاهة ولكني رسول من رب العالمين ٦١ أبلغكم رسالات ربي وأنا لكم ناصح أمين ٦٢ أوعجبتم أن جاءكم ذكر من ربكم على رجل منكم لينذركم واذكروا إذ جعلكم خلفاء من بعد قوم نوح وزادكم في الخلق بسطة فاذكروا آلاء الله لعلكم تفلحون ٦٩ قالوا أجئتنا لنعبد الله وحده ونذر ما كان يعبد آباؤنا فأتنا بما تعدنا إن كنت من الصادقين ٧٠ قال قد وقع عليكم من ربكم رجس وغضب أتجادلونني في أسماء سميتموها أنتم وآباؤكم ما نزل الله بها من سلطان فانتظروا إني معكم من المنتظرين ٧١ فأنجيناه والذين معه برحمة منا وقطعنا دابر الذين كذبوا بآياتنا وما كانوا مؤمنين ٧٢ وإلى ثمود أخاهم صالحا قال يا قوم اعبدوا الله ما لكم من إله غيره قد جاءتكم بينة من ربكم

[illegible] میرسم برشما عذاب روز بزرك را ٥٩ گفتند جمعی از قوم او بدرستی كه ما ترا مینه می بینیم [illegible] و گمراهی اشكار ٦٠ گفت ای قوم من نیست مرا گمراهی ولیكن من فرستاده شده ام [illegible] از نزد پروردگار عالمیان ٦١ میرسانم بشما پیامهای پروردگار خود را و نصیحت میكنم شما را و میدانم از خدا انچه شما نمیدانید ٦٢ ایا تعجب نمودید از اینكه بیاید شما را پندی از نزد پروردگار شما بر مردی از شما تا بترساند شما را و تا پرهیزید و شاید كه شما رحم كرده شوید ٦٣ پس تكذیب كردند او را پس نجات دادیم او را و انها را كه با او بودند در كشتی و غرق كردیم انها را كه تكذیب كردند ایات ما را بدرستی كه انها بودند گروهی [illegible] ان ٦٤ و بسوی عاد برادر ایشان هود را گفت ای قوم من بپرستید خدا را نیست [illegible] شما را هیچ خدائی جز او ایا پس نمیپرهیزید ٦٥ گفتند جمعی كه كافر بودند از قوم او بدرستی كه ما ترا مینه می بینیم تو را در كم خردی و بدرستی كه ما ترا مینه می پنداریم تو را [illegible] دروغ گویان ٦٦ گفت ای قوم من نیست با من كم خردی ولیكن من فرستاده شده ام از نزد پروردگار عالمیان ٦٧ میرسانم بشما پیامهای پروردگار خود را و من شما را نصیحت كننده امینم ٦٨ و ایا تعجب نمودید از اینكه بیاید شما را پندی از پروردگار شما بر مردی از شما تا بترساند شما را و یاد كنید چون گردانید شما را جانشینان از بعد قوم نوح [illegible] و یاد كرد شما را در خلق قوتی پس یاد كنید نعمتهای خدا را تا شاید شما رستگار شوید ٦٩ گفتند ایا امده ما را تا پرستش نمائیم خدا را بتنهائی و واگذاریم انچه بودند [illegible] میپرستیدند پدران ما پس بیار ما را انچه وعده میدهی ما را اگر هستی از راست [illegible] ان ٧٠ گفت بتحقیق كه واقع شد برشما از نزد پروردگار شما عذاب و خشمی ایا جدال مینمائید با من در اسمهائی كه نامیده اید انها را شما و پدران شما فرو نفرستاد [illegible] با انها هیچ حجتی پس انتظار بكشید بدرستی كه من با شما از انتظار كشندگانیم ٧١ پس نجات دادیم او را و انانیرا كه با او بودند برحمتی از نزد خود و بریدیم دنباله انانیرا كه تكذیب كردند ایات ما را و نبودند مؤمنان ٧٢ و بسوی ثمود برادر ایشان صالح را گفت ای قوم من پرستش نمائید خدا را نیست مر شما را هیچ خدائی غیر او بتحقیق كه امد شما را معجزه روشنی از نزد پروردگار شما

Digitized by Google

هٰذِهٖ نَاقَةُ اللّٰهِ لَكُمْ اٰيَةً فَذَرُوْهَا تَاْكُلْ فِيْٓ اَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَمَسُّوْهَا بِسُوْٓءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۷۳ وَاذْكُرُوْٓا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ مِنْۢ بَعْدِ عَادٍ وَّبَوَّاَكُمْ
فِي الْاَرْضِ تَتَّخِذُوْنَ مِنْ سُهُوْلِهَا قُصُوْرًا وَّتَنْحِتُوْنَ الْجِبَالَ بُيُوْتًا فَاذْكُرُوْٓا اٰلَآءَ اللّٰهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ۷۴ قَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا
مِنْ قَوْمِهٖ لِلَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْا لِمَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ اَتَعْلَمُوْنَ اَنَّ صٰلِحًا مُّرْسَلٌ مِّنْ رَّبِّهٖ قَالُوْٓا اِنَّا بِمَآ اُرْسِلَ بِهٖ مُؤْمِنُوْنَ ۷۵ قَالَ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْٓا اِنَّا
بِالَّذِيْٓ اٰمَنْتُمْ بِهٖ كٰفِرُوْنَ ۷۶ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوْا يٰصٰلِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ۷۷ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ

اعراف ع ۱۰ الجزو هشتم

فَاَصْبَحُوْا فِيْ دَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ۷۸ فَتَوَلّٰى
عَنْهُمْ وَقَالَ يٰقَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ
رِسَالَةَ رَبِّيْ وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلٰكِنْ لَّا
تُحِبُّوْنَ النّٰصِحِيْنَ ۷۹ وَلُوْطًا اِذْ قَالَ
لِقَوْمِهٖٓ اَتَاْتُوْنَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ
بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ۸۰ اِنَّكُمْ
لَتَاْتُوْنَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُوْنِ
النِّسَآءِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُوْنَ ۸۱
وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّآ اَنْ قَالُوْٓا
اَخْرِجُوْهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ
يَّتَطَهَّرُوْنَ ۸۲ فَاَنْجَيْنٰهُ وَاَهْلَهٗٓ اِلَّا
امْرَاَتَهٗ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِيْنَ ۸۳
وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَّطَرًا فَانْظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِيْنَ ۸۴ وَاِلٰى مَدْيَنَ
اَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا
اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ قَدْ جَآءَتْكُمْ
بَيِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ فَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيْزَانَ
وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَآءَهُمْ وَلَا
تُفْسِدُوْا فِي الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا
ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۸۵
وَلَا تَقْعُدُوْا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوْعِدُوْنَ
۸۶ وَتَصُدُّوْنَ عَنْ

این ناقه خدا ست مرشما را ایتی پس بگذارید اورا که بخورد در زمین خدا و مسر نکنید ش ببدی
پس فرا گیرد شما را عذابی دردناک ۷۳ و یاد کنید چون کرد شما را جانشینان
بعد از عاد و جا داد شما را در زمین که فرا میگیرید از زمینهای نرم کوشکها و میتراشید
کوهها خانها پس یاد کنید نعمتهای خدا را و تباه کاری مکنید در زمین فساد کنند
۷۴ گفتند جماعتی که کردنکشی کردند از قوم او مر آنرا که ضعیف شمرده شده بودند
مر آنکسی را که ایمان آورده بود از ایشان آیا میدانید که صالح فرستاده شده ایست
از پروردگار خود گفتند بدرستی که ما بآنچه فرستاده شده بآن مؤمنانیم ۷۵ گفتند
آنانکه سرکشی کردند بدرستی که ما بآنچه ایمان آورده اید بآن کافرانیم ۷۶ پس پی کردند
آن ناقه را و سرباز زدند از فرمان پروردگار خود و گفتند ای صالح بیار ما را آنچه
وعده داده ما را اگر هستی از فرستاده شدگان ۷۷ پس فرا گرفت ایشانرا زلزله سخت
پس گشتند در خانه شان بیجان افتادگان ۷۸ پس روی کرد از ایشان و گفت ای
گروه من بتحقیق که رسانیدم شما را پیام پروردگار خود و نصیحت دادم مر شما را ولیکن
دوست نمیدارید نصیحت دهندگانرا ۷۹ و لوط را چون گفت مر قوم خود را آیا می ورزیدگان
زشت را پیشی نکرفته شما را باین هیچیک از عالمیان ۸۰ آیا شما هر اینه می آئید مردانرا بشهوت
بغیر از زنان بلکه شما گروهید اسراف کاران ۸۱ نبود جواب قوم او مگر آنکه گفتند بیرون
کنید ایشانرا از قریهٔ خود بدرستی که ایشان آدمیانی اند که پاک میخواهند باشند ۸۲
پس رهانیدیم او را و اهلش را مگر زنش را که بود از باقی ماندگان ۸۳ و باراندیم
بر ایشان بارانی پس بنگر که چگونه بود عاقبت گناه کاران ۸۴ و بسوی مدین برادر
ایشان شعیب را گفت ای گروه من بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ خدائی غیر
او بتحقیق که آمد شما را معجزهٔ از پروردگار شما پس تمام کنید پیمانه و ترازو
را و کم مکنید از مردم چیزهاشانرا و فساد مکنید
در زمین بعد از اصلاحش این بهتر
است برای شما اگر هستید مؤمنان ۸۵
و منشینید بهر راهی که بترسانید
و باز دارید از راه

سَبِيلِ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِهٖ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا وَاذْكُرُوٓا اِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَّرَكُمْ وَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ۸۶ وَاِنْ كَانَ طَآئِفَةٌ مِنْكُمْ اٰمَنُوا بِالَّذِي
اُرْسِلْتُ بِهٖ وَطَآئِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ۸۷ قَالَ الْمَلَاُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهٖ لَنُخْرِجَنَّكَ يٰشُعَيْبُ وَ
الَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَآ اَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ اَوَلَوْ كُنَّا كٰرِهِينَ ۸۸ قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ اِذْ نَجّٰىنَا اللّٰهُ مِنْهَا وَمَا
يَكُونُ لَنَآ اَنْ نَعُودَ فِيهَآ اِلَّآ اَنْ يَشَآءَ اللّٰهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَاَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ۸۹

وَقَالَ الْمَلَاُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهٖ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا اِنَّكُمْ اِذًا لَخٰسِرُونَ ۹۰ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
جٰثِمِينَ ۹۱ اَلَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَاَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا اَلَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخٰسِرِينَ ۹۲ فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ
وَقَالَ يٰقَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسٰلٰتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ اٰسٰى عَلٰى
قَوْمٍ كٰفِرِينَ ۹۳ وَمَآ اَرْسَلْنَا فِي
قَرْيَةٍ مِنْ نَبِيٍّ اِلَّآ اَخَذْنَآ اَهْلَهَا بِالْ
بَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ
۹۴ ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ
حَتّٰى عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ اٰبَآءَنَا
الضَّرَّآءُ وَالسَّرَّآءُ فَاَخَذْنٰهُمْ بَغْتَةً
وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۹۵ وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ
الْقُرٰٓى اٰمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ
بَرَكٰتٍ مِنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ وَلٰكِنْ
كَذَّبُوا فَاَخَذْنٰهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
۹۶ اَفَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ يَّاْتِيَهُمْ
بَاْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَآئِمُونَ ۹۷

خدا کسی را که ایمان آورده باو میخواهید از راه کج و یاد کنید چون بودید اندک پس بسیار کرد شما را و بنگرید که چگونه بود آخر کار فساد کنندگان ۸۶ و اگر باشد که گروهی از شما ایمان آورده اند بآنچه فرستاده شده ام بآن و گروهی ایمان نیاورده اند پس صبر کنید تا آنگاه که حکم کند خدا میان ما و او بهترین حکم کنندگانست ۸۷ گفتند جمعی که گردنکشی کرده بودند از قوم او که هر آینه بیرون کنیم البته ترا ای شعیب و آنانیرا که ایمان آورده اند با تو از دیه خود یا هر آینه برمیگردید بملت ما گفت شعیب یا و هر چند که باشیم کراهت دارندگان ۸۸ بتحقیق که بسته خواهیم بود بر خدا دروغی را اگر برگردیم در ملت شما بعد از آنکه نجات داده ما را خدا از آن و نباشد ما را که برگردیم بآن مگر آنکه خواهد خدا که پروردگار ماست فراگرفته پروردگار ما هر چیز را از راه دانش بر خدا توکل کردیم ای پروردگار ما بگشا میان ما و میان قوم ما بحق و تو بهترین گشایندگانی ۸۹ و گفتند جمعی که کافر بودند از قوم او هر آینه اگر پیروی کنید شعیب را بدرستی که شما در این وقت هر آینه زیانکارانید ۹۰ پس فراگرفت ایشانرا زلزله پس گشتند در خانه شان بی جان افتادگان ۹۱ آنانکه تکذیب کردند شعیب را گویا هرگز نبودند در آن آنانکه تکذیب کردند شعیب را بودند ایشان زیانکاران ۹۲ پس روی گردانید از ایشان و گفت ای قوم من هر آینه بتحقیق که رسانیدم بشما پیامهای پروردگار خود را و نصیحت کردم مر شما را پس چگونه اندوه خورم بر گروه کافران ۹۳ و نفرستادیم در هیچ دهی هیچ پیغمبری مگر آنکه گرفتیم اهل آنرا بسختیها و آزارها شاید ایشان زاری کنند ۹۴ پس بدل کردیم بجای بدی نیکی را تا آنکه بسیار شدند و گفتند بتحقیق که رسید بدران ما را آزارها و راحتها پس گرفتیم ایشانرا ناگاه و ایشان نمیدانستند ۹۵ و اگر آنکه اهل قریه ها ایمان آورده بودند و پرهیزگاری میکردند هر آینه میگشودیم بر ایشان برکتها از آسمان و زمین ولیکن تکذیب کردند پس گرفتیم ایشانرا بسبب آنچه بودند که کسب میکردند ۹۶ پس

آیا ایمن شدند اهل قریه ها اینکه بیاید
ایشانرا عذاب ما شبانگاه
و ایشان خوابیدگان
باشند ۹۷

آوامن اهل القری ان یاتیهم باسنا ضحی وهم یلعبون ۹۸ افامنوا مکر الله فلا یامن مکر الله الا القوم الخاسرون ۹۹ اولم یهد للذین یرثون
الارض من بعد اهلها ان لو نشاء اصبناهم بذنوبهم ونطبع علی قلوبهم فهم لا یسمعون ۱۰۰ تلک القری نقص علیک من انبائها ولقد جاءتهم
رسلهم بالبینات فما کانوا لیؤمنوا بما کذبوا من قبل کذلک یطبع الله علی قلوب الکافرین ۱۰۱ وما وجدنا لاکثرهم من عهد وان وجدنا
اکثرهم لفاسقین ۱۰۲ ثم بعثنا من بعدهم موسی بایاتنا الی فرعون وملائه فظلموا بها فانظر کیف کان عاقبة المفسدین ۱۰۳ وقال موسی

یا فرعون انی رسول من رب العالمین
۱۰۴ حقیق علی ان لا اقول علی الله
الا الحق قد جئتکم ببینة من ربکم
فارسل معی بنی اسرائیل ۱۰۵ قال
ان کنت جئت بایة فات بها ان
کنت من الصادقین ۱۰۶ فالقی عصاه
فاذا هی ثعبان مبین ۱۰۷ ونزع
یده فاذا هی بیضاء للناظرین ۱۰۸
قال الملا من قوم فرعون ان هذا
لساحر علیم ۱۰۹ یرید ان یخرجکم
من ارضکم فماذا تامرون ۱۱۰
قالوا ارجه واخاه وارسل فی
المدائن حاشرین ۱۱۱ یاتوک بکل
ساحر علیم ۱۱۲ وجاء السحرة فرعون
قالوا ان لنا لاجرا ان کنا نحن
الغالبین ۱۱۳ قال نعم وانکم لمن
المقربین ۱۱۴ قالوا یا موسی اما
ان تلقی واما ان نکون نحن الملقین
۱۱۵ قال القوا فلما القوا سحروا
اعین الناس واسترهبوهم وجاءوا
بسحر عظیم ۱۱۶

ایا وایمن اند اهل قریها اینکه بیاید ایشانرا عذاب ما چاشتگاه وایشان بازی کنند ۹۸
ایا پس ایمن اند از مکر خدا پس ایمن نیستند از مکر خدا مگر گروه زیانکاران ۹۹ وایا راه ننمود
انانرا که بمیراث میبرند زمین را بعد از اهل آن اینکه اگر خواهیم رسانیم ایشانرا
بگناهان ایشان ومهر زنیم بر دلهای ایشان پس ایشان نشنوند ۱۰۰ این قریها را
حکایت میکنیم بر تو از خبرهای انها وهر اینه بتحقیق که آمدند ایشانرا پیغمبران
ایشان با معجزهای روشن پس نبودند که بگروند بانچه تکذیب کرده بودند پیش از این
همچنین مهر میزند خدا بر دلهای کافران ۱۰۱ ونیافتیم ما برای بیشترین ایشان هیچ پیمانی
واگرچه یافتیم بیشترین ایشانرا فاسقان ۱۰۲ پس برانگیختیم بعد از ایشان موسی
را با معجزهای خود بسوی فرعون وجماعتش پس ستم کردند بانها پس بنگر چگونه بود
آخر کار فساد کنندگان ۱۰۳ وگفت موسی ای فرعون بدرستی که من فرستاده شده
از پروردگار عالمیان ۱۰۴ سزاوارم بر اینکه نگویم بر خدا مگر حق را بتحقیق که آمده ام شمارا
با معجزهٔ روشنی از نزد پروردگار شما پس بفرست با من فرزندان یعقوب را ۱۰۵ گفت اگر
هستی که آمده با معجزهٔ روشن پس بیار آنرا اگر هستی از راست گویان ۱۰۶ پس افکند
موسی عصای خود پس ناگاه اژدهائی شد هویدا ۱۰۷ وبیرون آورد دست خود را پس
ناگاه آن سفید بود برای بینندگان ۱۰۸ گفتند بزرگان از گروه فرعون بدرستی که
این هر اینه ساحریست بسیار دانا ۱۰۹ میخواهد که بیرون کند شمارا از زمین شما
پس چه میفرمائید ۱۱۰ گفتند باز دار او وبرادرش را وبفرست در شهرها جمع کنندگان
که بیاورند تو را هر ساحر دانائی را ۱۱۱ وآمدند ساحران فرعون را گفتند بدرستی
که برای ما هر اینه مزدیست اگر بوده باشیم ما غالبان ۱۱۲ گفت آری وبدرستی که
شما هر اینه از نزدیکانید ۱۱۳ گفتند ای موسی یا اینست که میاندازی ویا انکه باشیم
ما اندازندگان ۱۱۴ گفت بیندازید پس چون
انداختند سحر کردند دیده های مردم
را وترسانیدند ایشانرا و
آوردند سحر
بزرگی را ۱۱۵

Digitized by Google

وَاَوْحَيْنَا اِلٰى مُوْسٰٓى اَنْ اَلْقِ عَصَاكَ فَاِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَاْفِكُوْنَ ۱۱۷ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۱۱۸ فَغُلِبُوْا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوْا
صٰغِرِيْنَ ۱۱۹ وَاُلْقِيَ السَّحَرَةُ سٰجِدِيْنَ ۱۲۰ قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۱۲۱ رَبِّ مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ۱۲۲ قَالَ فِرْعَوْنُ اٰمَنْتُمْ بِهٖ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ اِنَّ
هٰذَا لَمَكْرٌ مَّكَرْتُمُوْهُ فِي الْمَدِيْنَةِ لِتُخْرِجُوْا مِنْهَآ اَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۱۲۳ لَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَاُصَلِّبَنَّكُمْ اَجْمَعِيْنَ ۱۲۴
قَالُوْٓا اِنَّآ اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُوْنَ ۱۲۵ وَمَا تَنْقِمُ مِنَّآ اِلَّآ اَنْ اٰمَنَّا بِاٰيٰتِ رَبِّنَا لَمَّا جَآءَتْنَا رَبَّنَآ اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَّتَوَفَّنَا مُسْلِمِيْنَ ۱۲۶ وَقَالَ الْمَلَاُ

وحی کردیم بسوی موسی که بیندار عصای خود را پس ناگاه آن فرو میبرد آنچه را بدروغ
مینمودند ۱۱۷ پس ثابت شد حق و نابود شد آنچه بودند که میکردند ۱۱۸ پس مغلوب
شدند آنجا و برگردیدند خوار شدگان ۱۱۹ و افتادند ساحران سجده کنندگان ۱۲۰
گفتند ایمان آوردیم بپروردگار عالمیان ۱۲۱ پروردگار موسی و هرون ۱۲۲ گفت فرعون
ایمان آوردید باو پیش از آنکه رخصت دهم مر شما را بدرستی که این کار هر اینه حیلتی است
که مکر کردید آن را در این شهر تا بیرون کنید از آن اهلش را پس زود باشد که بدانید
۱۲۳ هر اینه میبرم البته دستهای شما و پاهای شما را از خلاف پس هر اینه بردار
میکنم البته شما را همه ۱۲۴ گفتند بدرستی که ما بسوی پروردگار خود بازگشت
کنندگانیم ۱۲۵ و انتقام نمیکشی از ما مگر آنکه ایمان آوردیم بمعجزات پروردگار خود چون
آمد ما را ای پروردگار ما بریز بر ما صبری و بمیران ما را مسلمانان ۱۲۶ و گفتند بزرگان
از قوم فرعون آیا واگذاری موسی و قومش را تا فساد کنند در زمین و واگذارد ترا و
خدایان ترا گفت فرعون بزودی میکشیم پسران ایشان را و زنده میگذاریم زنان ایشان را
و بدرستی که ما بر بالای ایشان قهر کنندگانیم ۱۲۷ گفت موسی مر قوم خود را یاری
خواهید از خدا و صبر کنید بدرستی که زمین مر خدا را است میراث میدهد شهر هر که
را میخواهد از بندگان خود و عاقبت از برای پرهیزگاران است ۱۲۸ گفتند رنجانیده
شدیم پیش از آنکه بیائی ما را و از بعد آنکه آمدی ما را گفت که شاید پروردگار شما
هلاک کند دشمن شما را و جانشین کند شما را در زمین پس بنگرد که چگونه
میکنید ۱۲۹ و بتحقیق که گرفتیم آل فرعون را بقحط سالها و کمی از میوها تا شاید ایشان
پند پذیرند ۱۳۰ پس چون آمد ایشان را نیکی گفتند از برای ماست این و اگر میرسید
ایشان را بدی فال بد میزدند بموسی و کسی که بود با او آگاه باشید که نیست خیر
و شر ایشان مگر نزد خدا ولیکن بیشترین ایشان نمیدانند ۱۳۱ و گفتند هر چه بیاوری
ما را بآن از نشانه تا سحر کنی ما را بآن پس نیستیم مر ترا ایمان
آورندگان ۱۳۲ پس فرستادیم بر ایشان طوفان
و ملخ و کنه و وزغها و خون
و نشانهای

مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اَتَذَرُ مُوْسٰى وَقَوْمَهٗ لِيُفْسِدُوْا فِي الْاَرْضِ وَيَذَرَكَ وَاٰلِهَتَكَ
قَالَ سَنُقَتِّلُ اَبْنَآءَهُمْ وَنَسْتَحْيٖ نِسَآءَهُمْ
وَاِنَّا فَوْقَهُمْ قٰهِرُوْنَ ۱۲۷ قَالَ مُوْسٰى
لِقَوْمِهِ اسْتَعِيْنُوْا بِاللّٰهِ وَاصْبِرُوْا
اِنَّ الْاَرْضَ لِلّٰهِ يُوْرِثُهَا مَنْ يَّشَآءُ
مِنْ عِبَادِهٖ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِيْنَ ۱۲۸
قَالُوْٓا اُوْذِيْنَا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَاْتِيَنَا
وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسٰى رَبُّكُمْ
اَنْ يُّهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ
فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُوْنَ ۱۲۹
وَلَقَدْ اَخَذْنَآ اٰلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِيْنَ
وَنَقْصٍ مِّنَ الثَّمَرٰتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ
۱۳۰ فَاِذَا جَآءَتْهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوْا
لَنَا هٰذِهٖ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَّطَّيَّرُوْا
بِمُوْسٰى وَمَنْ مَّعَهٗ اَلَآ اِنَّمَا طٰٓئِرُهُمْ
عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ
۱۳۱ وَقَالُوْا مَهْمَا تَاْتِنَا بِهٖ مِنْ اٰيَةٍ
لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِيْنَ
۱۳۲ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوْفَانَ
وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ

آیات

مفصلات فاستكبروا وكانوا قوما مجرمين ۱۳۳ ولما وقع عليهم الرجز قالوا يا موسى ادع لنا ربك بما عهد عندك لئن كشفت عنا
الرجز لنؤمنن لك ولنرسلن معك بني اسرائيل فلما كشفنا عنهم الرجز الى اجل هم بالغوه اذا هم ينكثون ۱۳۴ فانتقمنا منهم فاغرقناهم
في اليم بانهم كذبوا بآياتنا وكانوا عنها غافلين ۱۳۵ واورثنا القوم الذين كانوا يستضعفون مشارق الارض ومغاربها التي
باركنا فيها وتمت كلمة ربك الحسنى على بني اسرائيل بما صبروا ودمرنا ما كان يصنع فرعون وقومه وما كانوا يعرشون ۱۳۶ وجاوزنا

ببني اسرائيل البحر فاتوا على قوم
يعكفون على اصنام لهم قالوا يا موسى
اجعل لنا الها كما لهم آلهة قال انكم
قوم تجهلون ۱۳۸ ان هؤلاء متبر
ما هم فيه وباطل ما كانوا يعملون
۱۳۹ قال اغير الله ابغيكم الها وهو
فضلكم على العالمين ۱۴۰ واذ
انجيناكم من آل فرعون يسومونكم
سوء العذاب يقتلون ابناءكم
ويستحيون نساءكم وفي ذلكم بلاء
من ربكم عظيم ۱۴۱ ووعدنا
موسى ثلثين ليلة واتممناها
بعشر فتم ميقات ربه اربعين
ليلة وقال موسى لاخيه هارون
اخلفني في قومي واصلح ولا تتبع
سبيل المفسدين ۱۴۲ ولما جاء
موسى لميقاتنا وكلمه ربه قال
رب ارني انظر اليك قال لن
تراني ولكن انظر الى الجبل فان
استقر مكانه فسوف تراني
فلما تجلى ربه للجبل جعله

جدا جدا پس كردن كشتى كردند وبودند كروه كناه كاران ۱۳۲ وچون واقع شد عذاب
ان عذاب كفتند اى موسى بخوان از براى ما پروردكار خود را بآنچه عهد كرد نزد تو كه اكر
بردارى از ما اين عذاب را هر آينه ايمان آوريم البته مر ترا والبته بفرستيم با تو بنى اسرائيل
پس چون برداشتيم از ايشان عذاب را تا مدتى كه ايشان بودند رسنده كانند آنكاه ايشان
پيمان ميشكنند ۱۳۳ پس انتقام كشيديم از ايشان پس غرق كرديم ايشان را در دريا
بسبب آنكه ايشان تكذيب كردند بآيتهاى ما را وبودند از آنها بيخبران ۱۳۴ وميراث
داديم كروهى را كه بودند كه ضعيف شمرده ميشدند مشرقهاى زمين و مغربهاى آن
كه بركت داده بوديم در آنها وتمام شد سخن پروردكار تو كه نيكو بود بر بنى اسرائيل ببسبب
صبر كردنشان وويران كرديم آنچه را بود كه ميساخت فرعون وقومش وآنچه بودند
بلند ميكردند ۱۳۵ وكذرانيديم بنى اسرائيل را از دريا پس آمدند بر كروهى كه پاس
ميداشتند بر بتانى كه مر ايشان را بود كفتند اى موسى بكردان براى ما خدائى چنانچه
ايشان را خدايانست كفت موسى بدرستى كه شما قوميد نادانان ۱۳۶ بدرستى كه اين
كروه هلاك كرده شده است آنچه ايشان در آنند ونابود است آنچه هستند كه
ميكنند ۱۳۷ كفت موسى آيا غير خدا را بجويم براى شما خدائى وحال آنكه او افزونى داده شما
را بر عالميان ۱۳۸ وچون نجات داديم شما را از آل فرعون كه ميچشيدند براى شما بدى عذاب را
ميكشتند پسران شما را وزنده ميكذاشتند زنان شما را ودر اين امتحانى بود از پروردكار
شما عظيم ۱۳۹ ووعده داديم موسى را سى شب وتمام كرديم آنرا بده پس تمام شد وقت
پروردكار او چهل شب وكفت موسى مر برادر خود هرون را جانشين باش مرا در قوم من
وبصلاح آور وپيروى مكن راه فساد كنندكان را ۱۴۰ وچون آمد موسى مر وعده كاه ما را
وسخن كرد او را پروردكار او كفت اى پروردكار من بنما مرا كه بنكرم بسوى تو كفت خدا
هركز نه بينى مرا وليكن بنكر بسوى اين كوه پس اكر آرام كرفت
بجاى خود پس زود باشد كه ببينى مرا پس چون
تجلى كرد پروردكار او بران
كوه كردانيد آن
كوه را

دکا وخر موسی صعقا فلما افاق قال سبحانک تبت الیک وانا اول المؤمنین ۱۴۳ قال یا موسی انی اصطفیتک علی الناس برسالاتی
وبکلامی فخذ ما اتیتک وکن من الشاکرین ۱۴۴ وکتبنا له فی الالواح من کل شیء موعظة وتفصیلا لکل شیء فخذها بقوة وامر
قومک یاخذوا باحسنها سارریکم دار الفاسقین ۱۴۵ سأصرف عن آیاتی الذین یتکبرون فی الارض بغیر الحق وان یروا کل آیة
لا یؤمنوا بها وان یروا سبیل الرشد لا یتخذوه سبیلا وان یروا سبیل الغی یتخذوه سبیلا ذلک بانهم کذبوا بآیاتنا وکانوا عنها

غافلین ۱۴۶ والذین کذبوا بآیاتنا
ولقاء الآخرة حبطت اعمالهم
هل یجزون الا ما کانوا یعملون ۱۴۷
واتخذ قوم موسی من بعده من حلیهم
عجلا جسدا له خوار الم یروا
انه لا یکلمهم ولا یهدیهم سبیلا
اتخذوه وکانوا ظالمین ۱۴۸
ولما سقط فی ایدیهم ورأوا انهم
قد ضلوا قالوا لئن لم یرحمنا ربنا
ویغفر لنا لنکونن من الخاسرین ۱۴۹
ولما رجع موسی الی قومه غضبان
اسفا قال بئسما خلفتمونی من
بعدی اعجلتم امر ربکم والقی
الالواح واخذ برأس اخیه یجره
الیه قال ابن ام ان القوم استضعفونی
وکادوا یقتلوننی فلا تشمت بی
الاعداء ولا تجعلنی مع القوم
الظالمین ۱۵۰ قال رب اغفر لی
ولاخی وادخلنا فی رحمتک و
انت ارحم الراحمین ۱۵۱ ان الذین
اتخذوا العجل سینالهم غضب
من ربهم وذلة فی الحیوة الدنیا

خورد وبر وافتاد موسی بیهوش پس چون بهوش آمد گفت پاکی تو توبه نمودم بسوی تو ومن اول
گروندگانم ۱۴۱ گفتای موسی بدرستی که من برگزیدم ترا بر مردمیان بر پیامهای خود وبکلام
خود پس بگیر انچه دادهام ترا وباش از شکرگذاران ۱۴۲ ونوشتیم برای او در لوحها از هر چیز
پندی وبیانی برای هر چیز پس بگیر اینرا بقوت وبفرما قوم خود را که بگیرند بهترینهای آن
باشد که بنمایم شما را سرای فاسقان ۱۴۳ بزودی میگردانم از آیات خود آنانرا که تکبر
میکنند در زمین بغیر حق واگر ببینند هر آیتی را ایمان نمیآورند بآن واگر ببینند راه رشد را
را نگیرند آنرا راه واگر به بینند راه گمراهی میگیرند آنرا راه این بسبب آنست که ایشان
تکذیب کردند بآیتهای ما را وبودند از آنها بیخبران ۱۴۴ وآنانکه تکذیب کردند بآیتهای
ما ولقای آخرت نابود شد کردارهای ایشان آیا جزا داده میشوند مگر انچه بودند
که میکردند ۱۴۵ وگرفتند قوم موسی از بعد او از زیورهاشان گوسالهٔ را جسدی
که مر آنرا آواز گاو بود آیا ندیدند که آن سخن نمیکرد با ایشان ونمی نمود ایشانرا
راهی گرفتند آنرا وبودند ستمکاران ۱۴۶ وچون خطا بی شد در دستهای
ایشان ودیدند که ایشان بتحقیق گمراه شده اند گفتند هر اینه اگر رحم نکند ما را
پروردگار ما ونیامرزد ما را هر اینه خواهیم بود البته از زیانکاران ۱۴۷ وچون برگشت
موسی بسوی قوم خود خشمگین اند وهناک گفت بد جانشینی کردید مرا از بعد من آیا
پیشی گرفتید فرمان پروردگار تانرا وانداخت لوحها را وگرفت سر برادرش را میکشید
او را بسوی خود گفت ای پسر مادر من بدرستی که قوم ضعیف کردند مرا ونزدیک بود
که بکشند مرا پس شاد مکن بمن دشمنانرا ومگردان مرا با گروه ستمکاران ۱۴۸ گفت
پروردگار من بیامرز برای من وبرای برادر من ودرآور ما را در رحمت خود وتو رحمت
کننده ترین رحمت کنندگانی ۱۴۹ بدرستی که آنانکه گرفتند گوسالهٔ را زود

برسد ایشانرا

خشمی از پرور
دگارایشان
وخواری در
زندگی دنیا

وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ١٥٢ وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ١٥٣ وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ
مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَاحَ وَفِي نُسْخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ١٥٤ وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِمِيقَاتِنَا فَلَمَّا
أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِيَّايَ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ
وَتَهْدِي مَنْ تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ١٥٥ وَاكْتُبْ لَنَا فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ

اعراف ۱۱۲ انجن و تمامر

قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ
وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا
لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ
وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ١٥٦
الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ
الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ
فِي التَّوْرٰيةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْ
مَعْرُوفِ وَيَنْهٰهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ
لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ
وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي
كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ
وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ
الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ أُولٰئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ١٥٧ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ
إِنِّي رَسُولُ اللّٰهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي
لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلٰهَ
إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللّٰهِ
وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ
بِاللّٰهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ ١٥٨ وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى
أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ

١٥٦

وهمچنین خواهیم افترا بندگان را ١٥٢ وآنانکه کردند بدیها پس توبه کردند از بعد آن و ایمان
آوردند بدرستی که پروردگار تو از بعد آن هر آینه امرزندهٔ مهربانست ١٥٣ وچون
فرونشست از موسی خشم گرفت لوحها را ودر نوشته آنها هدایتی ورحمتی بود برای
آنانکه ایشان از پروردگارشان میترسند ١٥٤ وبرگزید موسی از قوم خود هفتاد
مرد را برای وعدگاه ما پس چون گرفت ایشان را صاعقه گفت ای پروردگار من اگر
خواسته بودی هلاک کرده بودی ایشان را از پیش و مرا هم آیا هلاک میکنی ما را بآنچه
کرده اند کم خردان از ما نیست این مگر آزمایش تو گمراه میکنی بآن کسی را که میخواهی و
هدایت میکنی کسی را که میخواهی تو ئی صاحب اختیار ما پس بیامرز ما را ورحمت کن
ما را و تو بهترین امرزندگانی ١٥٥ ومنویس برای ما در این دنیا نیکی ودر آخرت بدرستی
که ما راه یافته ایم بسوی تو گفت عذاب من میرسانم بانکس که خواهم ورحمت من گنجایش
دارد هر چیز را پس زود بنویسیم آنرا برای آنانی که پرهیزگاری میکنند ومیدهند زکوة
را وآنانی که ایشان بآیتهای ما ایمان میآورند ١٥٦ آنکسانی که پیروی میکنند رسول را
که پیغمبر امی ست که می یابند او را نوشته شده نزد ایشان در توریة وانجیل امر میکند
ایشان را بمعروف ونهی مینماید ایشان را از منکر وحلال میکند برای ایشان پاکیزها را و
حرام میکرداند بر ایشان پلیدها را وبرمیدارد از ایشان بارگران ایشان را وغلهائی
که بود بر ایشان پس آنانی که ایمان آورده اند باو وتعظیم کرده اند او را ویاری نموده اند
او را وپیروی کردند آن نور را که فرو فرستاده شده با او این گروه ایشانند رستگاران
١٥٧ بگو ای مردمان بدرستی که من فرستادهٔ خدایم بسوی شما آنکه مرا و راست پادشاهی
آسمانها و زمین نیست معبودی بحق مگر او زنده میکند ومیمیراند پس ایمان
آورید بخدا ورسول او پیغمبر امی آنکه ایمان دارد بخدا وبسخنان او وپیروی کنید
او را شاید که شما هدایت یابید ١٥٨ وازقوم
موسی گروهی اند که راه
مینمایند بحق وبآن
عدالت
میکنند ١٥٩

وقطعناهم اثنتي عشرة اسباطا امما واوحينا الى موسى اذ استسقاه قومه ان اضرب بعصاك الحجر فانبجست منه اثنتا عشرة عينا
قد علم كل اناس مشربهم وظللنا عليهم الغمام وانزلنا عليهم المن والسلوى كلوا من طيبات ما رزقناكم وما ظلمونا ولكن
كانوا انفسهم يظلمون ١٦٠ واذ قيل لهم اسكنوا هذه القرية وكلوا منها حيث شئتم وقولوا حطة وادخلوا الباب
سجدا نغفر لكم خطيئاتكم سنزيد المحسنين ١٦١ فبدل الذين ظلموا قولا غير الذي قيل لهم فارسلنا عليهم رجزا من

وجدا جدا كردانيديم ايشانرا در وازده سبط امتها ووحي كرديم بسوي موسى هنكامي
كه طلب اب كردند اورا قومش اينكه بزن بعصايت ان سنك راپس روان شد
ازان دوازده چشمه بتحقيق كه دانستند هر مردي اب خورد خودرا وسايبانيديم
برايشان ابررا وفرو فرستاديم برايشان من وسلوى راكه بخوريد از پاكيزها انچه
روزي كرده ايم شمارا وستم نكردند برما وليكن بودند كه نفسهاي خودرا
ستم ميكردند ١٦٢ وهنكامي كه كفته شد مرايشانرا كه ساكن شويد اين قريه
را وبخوريد ازان هرچه خواستيد وبكوييد حطه وداخل در شويد سجده
كذاران تا بيامرزيم براي شما كناهان شمارا زود باشد كه بيفزائيم نيكوكارانرا
١٦٣ پس بدل كردند انانكه ستم كردند ازايشان سخن راغير انچه كفته شده بود
مرايشانرا پس فرستاديم برايشان عذابي از اسمان بسبب انچه بودند كه ستم
ميكردند ١٦٤ وبپرس ايشانرا از قريه كه بود نزديك دريا وقتيكه تعدي
ميكردند در شنبه چون مي امدند ايشانرا ماهيهاي ايشان در روز شنبه
ايشان پيدا وروزي كه شنبه نميكردند نمي امدند ايشان راهمچنين امتحان
ميكنيم ايشانرا بسبب انچه بودند كه نافرماني ميكردند ١٦٥ وچون كفتند كروهي
از ايشان چرا پند ميدهيد كروهي كه خداهلاك كننده ايشانست يا عذاب
كننده ايشانست عذابي سخت كفتند عذر خواستن بسوي پروردكار شما و
شايد كه ايشان پرهيزكار شوند ١٦٦ پس چون فراموش كردند انچه پند
داده شده بودند بان نجات داديم انانيرا كه نهي ميكردند از بدي وكرفتيم
انانيرا كه ستم كردند بعذاب سختي بسبب انچه بودند كه نافرماني ميكردند
١٦٧ پس چون سركشي كردند ازانچه منع كرده شده بودند ازان كفتيم مريشانرا
باشيد بوزينكان دور شدكان ١٦٨ وچون اعلام كرد پروردكار تو كه هر اينه
بر انكيزد البته برايشان تا روز قيامت كسيرا كه عذاب كند ايشانرا بد عذابي بدرستي
كه پروردكار تو هر اينه زود عقابست وبدرستي كه او هر اينه امرزنده ايست مهربان ١٦٩
وجدا جدا كردانيديم ايشانرا در زمين امتها بعضيشان شايستكان وبعضيشان غير
ن وازموديم ايشانرا بخوبيها وبدبها شايد كه ايشان بازكشت نمايند ١٧٠

السماء بما كانوا يظلمون ١٥٩
واسئلهم عن القرية التي كانت
حاضرة البحر اذ يعدون في السبت
اذ تاتيهم حيتانهم يوم سبتهم
شرعا ويوم لا يسبتون لا تاتيهم
كذلك نبلوهم بما كانوا يفسقون
١٦٤ واذ قالت امة منهم لم
تعظون قوما الله مهلكهم
او معذبهم عذابا شديدا
قالوا معذرة الى ربكم ولعلهم
يتقون ١٦٥ فلما نسوا ما ذكروا
به انجينا الذين ينهون عن
السوء واخذنا الذين ظلموا
بعذاب بئيس بما كانوا
يفسقون ١٦٦ فلما عتوا عما
نهوا عنه قلنا لهم كونوا قردة
خاسئين ١٦٧ واذ تاذن
ربك ليبعثن عليهم الى يوم
القيمة من يسومهم سوء العذاب
ان ربك لسريع العقاب وانه
لغفور رحيم ١٦٨ وقطعناهم
في الارض امما منهم الصالحون
ومنهم دون ذلك و
بلوناهم بالحسنات و
السيئات لعلهم
يرجعون ١٦٩

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَٰذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلُهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ
يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۱۶۹
وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ۱۷۰ وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ
بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۱۷۱ وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ

أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ
شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ
إِنَّا كُنَّا عَنْ هَٰذَا غَافِلِينَ ۱۷۲
أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا
مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ
أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ۱۷۳
وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ۱۷۴ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ
الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا
فَأَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ
الْغَاوِينَ ۱۷۵ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ
بِهَا وَلَٰكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ
وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ
إِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ
يَلْهَثْ ذَٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ
كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقَصَصَ
لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ۱۷۶ سَاءَ
مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ
۱۷۷ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِي وَمَنْ
يُضْلِلْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۱۷۸
وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنِّ
وَالْإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ
بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ
آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَالْ
أَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ
۱۷۹

پس درآمدند از بعد ایشان ناخلفان که بمیراث برند کتابرا میگرفتند متاع این ادنارا و میگفتند که زود امرزیده خواهد شد برای ما و اگر بیاید ایشانرا متاعی مانند آن میگرفتند آیا گرفته نشده برایشان پیمان کتاب اینکه نگویند بر خدا مگر حق را و خوانده اند آنچه در آنست و سرای آخرت بهتر است برای آنانکه میپرهیزند آیا پس تعقل نمیکنند ۱۶۹ و آنانکه چنگ در زده اند بکتاب و بپای داشتند نماز را بدرستی که ما ضایع نمیکنیم مزد اصلاح کنندگانرا ۱۷۰ و هنگامی که بلند کردیم کوه را بالای ایشان که گویا آن سایه بانی بود و گمان بردند که آن فرود آینده است بر ایشان بگیرید آنچه را دادیم شما را بقوت و یاد کنید آنچه را در آنست شاید که شما پرهیزکار شوید ۱۷۱ و هنگامی که گرفت پروردگار تو از فرزندان آدم از پشتهای ایشان فرزندان ایشانرا و گواه گرفت ایشانرا بر نفسهای خود شان که آیا نیستم من پروردگار شما گفتند آری گواه شدیم مبادا بگویید روز قیامت بدرستی که ما بودیم از این بیخبران ۱۷۲ یا بگویید جز این نیست که شرک آوردند پدران ما از پیش و بودیم ما فرزندان از بعد ایشان آیا پس هلاک میکنی ما را بسبب آنچه کردند تباه کاران ۱۷۳ و همچنین تفصیل میدهیم آیتهارا و شاید که ایشان بازگشت نمایند ۱۷۴ و بخوان بر ایشان خبر آنکسی که دادیم او را آیتهای خود را پس بیرون آمد از آنها پس بعقب او افتاد شیطان پس بود از گمراهان ۱۷۵ و اگر خواستیم هر آینه بلند کرده بودیم او را بآنها ولیکن او میل کرد بسوی زمین و پیروی کرد خواهش خود را پس مثل او چون مثل سگ است اگر حمله میکنی بر او زبان از دهان بیرون می آورد یا او را گذاری و زبان از دهن بیرون می آورد این مثل قومیست که تکذیب کردند آیتهای ما را پس بخوان قصها را شاید که ایشان فکر کنند ۱۷۶ بد است مثل آنکروهی که تکذیب کردند آیتهای ما را و نفسهای خود را بودند که ستم میکردند ۱۷۷ کسی را که هدایت کند خدا پس او هدایت یافته است و کسی را که گمراه کند پس آنگروه ایشانند زیانکاران ۱۷۸ و هر آینه بتحقیق که آفریدیم برای دوزخ بسیاری از جنیان و آدمیانرا ایشانرا دلهائی که نمی فهمند بآنها و مر ایشانرا است دیدهائی که نمی بینند بآنها و مر ایشانرا است گوشهائی که نمیشنوند بآنها آنها مانند چهارپایانند بلکه ایشان گمراه ترند آنگروه ایشانند بیخبران ۱۷۹

وَلِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰى فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۱۷۷ وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ
وَبِهِ يَعْدِلُونَ ۱۷۸ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ۱۷۹ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ۱۸۰ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا
بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۱۸۱ أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ
يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ۱۸۲ مَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۱۸۳ يَسْأَلُونَكَ

ومر خدا را است نامهاي نيكو پس بخوانيد او را بانها و بگذاريد كساني را كه ميل ميكنند
در نامهاي او بزودي جزا داده ميشوند انچه را كه بودند كه ميكردند ۱۷۷ و از انهاكه
افريديم گروهيند كه راه نمايند بحق و بان عدالت ميكنند ۱۷۸ و انان كه تكذيب
كردند بايتهاي ما بزودي در نوريم مرتبه مرتبه ايشانرا از هر جاكه ندانند
و مهلت دهم مر ايشانرا بدرستي كه كرفتن پنهان من سخت است ۱۸۰ ايا و
فكر نميكنند كه نيست بصاحب ايشان هيچ ديوانكي نيست او مكر ترساننده هويدا ۱۸۱
ايا و نظر نكردند در ملكوت اسمانها و زمين و انچه را افريد خدا از چيزي و در اين كه شايد
كه باشد بتحقيق نزديك رسيده اجل ايشان پس بكدام سخن بعد از ان ايمان خواهند اورد
۱۸۲ كسيرا كه كمراه كرداند خدا پس نيست راه نمائي براي او و وا ميكذارد ايشانرا در طغيان
خودشان كه حيران ميبوده باشند ۱۸۳ ميپرسند ترا از قيامت كه كي باشد
وقوع ان بكو جز اين نيست كه دانش ان نزد پروردكار منست پيدا نميكند انرا در وقتش
مكر او كران امد در اسمانها و زمين نمي ايد شما را مكر ناكاه ميپرسند ترا كه كويا تو دانائي
از ان بكو كه جز اين نيست كه علمش نزد خدا است وليكن بيشترين مردمان نميدانند ۱۸۴
بكو مالك نيستم براي نفس خود نفعي و نه ضرري را مكر انچه را خواسته باشد خدا
و اكر بودم كه ميدانستم غيب را هر اينه تحصيل بسيار كرده بودم از خير و نرسيده
بود مرا بدي نيستم من مكر ترساننده و مژده دهنده مر كروهي را كه ايمان ميارند ۱۸۵
اوست انكه افريد شما را از شخص واحد و كردانيد از ان زنش را تا ارام كيرد بسوي
او پس چون در بر كرفت او را برداشت باري سبك پس كذشت بان پس چون كران بار
شد خواندند خدا پروردكار شانرا كه اكر بدهي ما را شايسته هر اينه باشيم
البته از شكر كنندكان ۱۸۶ پس چون داد ايشانرا شايسته كردانيدند براي او شريكان
در انچه داد ايشانرا پس برتر است خدا از انچه شريك ميارند ۱۸۷ ايا شريك
ميسازند انچه را كه نميافريند چيزيرا و انها افريده ميشوند ۱۸۸ و نميتوانند
مر ايشانرا ياري كردني و نه نفسهاي خود را توانند ياري كنند ۱۸۹
و اكر بخوانيد ايشانرا سوي هدايت پيروي نكنند شما را يكسانست
بر شما خواه بخوانيد ايشانرا يا شما خاموش باشيد ۱۹۰

عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ
إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا
لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ
كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا
عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ۱۸۷ قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي
نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللّٰهُ وَ
لَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ
مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا
إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۱۸۸
هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ
وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا
فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيفًا
فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا اللّٰهَ
رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنَكُونَنَّ
مِنَ الشَّاكِرِينَ ۱۸۹ فَلَمَّا
آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ
فِيمَا آتَاهُمَا فَتَعَالَى اللّٰهُ عَمَّا
يُشْرِكُونَ ۱۹۰ أَيُشْرِكُونَ
مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
۱۹۱ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا
أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ۱۹۲
وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدٰى
لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ
أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ ۱۹۳

Digitized by Google

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَالُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ۱۹۱ أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ
بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا قُلِ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُونِ فَلَا تُنظِرُونِ ۱۹۲ إِنَّ وَلِيِّيَ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ
الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ۱۹۳ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنفُسَهُمْ يَنصُرُونَ ۱۹۴ وَإِن تَدْعُوهُمْ إِلَى
الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يَنظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ۱۹۵ خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ۱۹۶ وَإِمَّا يَنزَغَنَّكَ مِنَ

الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۱۹۷ إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا
إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ
تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُم مُّبْصِرُونَ ۱۹۸
وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ
لَا يُقْصِرُونَ ۱۹۹ وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِم
بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا قُلْ إِنَّمَا
أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِن رَّبِّي هَٰذَا
بَصَائِرُ مِن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۲۰۰ وَإِذَا قُرِئَ
الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنصِتُوا
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۲۰۱ وَاذْكُر
رَّبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً
وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ
وَالْآصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ
۲۰۲ إِنَّ الَّذِينَ عِندَ رَبِّكَ لَا
يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَ
يُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ۲۰۳

سورة الأنفال مدنية وهي مائة وخمس وسبعون آية وعشر ركوعات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنفَالِ
قُلِ الْأَنفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا
ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا
اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِن كُنتُم
مُّؤْمِنِينَ ۱

بدرستي كه آنانكه ميخوانيد از غير خدا بندگانند مانند شما پس بخوانيد
ايشانرا پس بايد اجابت كنند مر شمارا اگر هستيد راست گويان ۱۹۱ ايا مر
ايشانرا پاهائيست كه راه روند بانها يا مرايشانرا دستهائيست كه بگيرند بانها
يا مرايشانرا ديدهائيست كه به بينند بانها يا مرايشانرا گوشهائيست كه
بشنوند بانها بگو بخوانيد شريكهاي خودرا پس مكر كنيد بامن پس مهلت مدهيد
مرا ۱۹۲ بدرستي كه يار من خداييست كه فرو فرستاده كتابرا و او دوست ميدارد
شايستگانرا ۱۹۳ و آنانكه ميخوانيد از غير او توانائي ندارند ياري كردن شمارا و نه نفسهاي
خودرا ياري ميكنند ۱۹۴ و اگر بخوانيد ايشانرا بسوي هدايت نشنوند و مي بيني ايشانرا
كه مينگرند بسوي تو و حال آنكه ايشان نمي بينند ۱۹۵ بگير عفو را و امر كن بنيكوئي
و اعراض كن از نادانان ۱۹۶ و اگر از جانب شيطان وسوسه پس پناه بجوي خدا
بدرستي كه او شنواي داناست ۱۹۷ بدرستي كه آنانكه پرهيزگار شدند چون رسيد
ايشانرا خيالاتي از شيطان متذكر ميشوند پس آن هنگام ايشانند بينندگان ۱۹۸
و برادران ايشان ميكشانند ايشانرا در گمراهي پس كوتاهي نميكنند ۱۹۹ و هرگاه نياوري
ايشانرا آيه گويند چرا اختيار نكردي آنرا بگو جز اين نيست كه پيروي ميكنم آنچه وحي
كرده ميشود بسوي من از پروردگار من اين بينشهاست از پروردگار شما و راهنما و رحمتي
است مر گروه مومنانرا ۲۰۰ و هرگاه خوانده شود قرآن پس گوش كنيد مر آنرا و خاموش باشيد تا
شايد كه شما رحمت كرده شويد ۲۰۱ و ياد كن پروردگار خود را در نفس خود از روي زاري
و پنهاني و غير بلند از گفتار بصبح و شبانگاه و مباش از غافلان ۲۰۲ بدرستي
كه آنانكه نزد پروردگار تو اند كردن كشي نميكنند از بندگي كردن او و تسبيح ميكنند او را
و مر او را سجده ميكنند ۲۰۳

سورهٔ انفال هفتاد و شش آيه و آن مدني است

بنام خداي بخشاينده مهربان

ميپرسند تو را از غنيمتها بگو غنيمتها مر خدا و رسول راست پس بپرهيزيد خدا را و اصلاح
كنيد حال ميانهٔ خود تانرا و فرمان بريد خدا و رسول او را اگر هستيد مومنان ۱

Digitized by Google

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ٢ الَّذِينَ يُقِيمُونَ
الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ٣ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَّهُمْ دَرَجَاتٌ عِندَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ٤ كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِن
بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَارِهُونَ ٥ يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَمَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنظُرُونَ ٦
وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَن يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ

دابر الکافرین ۷ لیحق الحق و یبطل
الباطل ولو کرہ المجرمون ۸
اذ تستغیثون ربکم فاستجاب
لکم انی ممدکم بالف من
الملائکۃ مردفین ۹ وما جعلہ
اللہ الا بشری ولتطمئن بہ
قلوبکم وما النصر الا من عند
اللہ ان اللہ عزیز حکیم ۱۰
اذ یغشیکم النعاس امنۃ منہ
وینزل علیکم من السماء ماء
لیطہرکم بہ ویذہب عنکم
رجز الشیطان ولیربط علی قلوبکم
ویثبت بہ الاقدام اذ یوحی ربک
الی الملائکۃ انی معکم فثبتوا
الذین امنوا سالقی فی قلوب الذین
کفروا الرعب فاضربوا فوق
الاعناق واضربوا منہم کل
بنان ۱۱ ذلک بانہم شاقوا اللہ
ورسولہ ومن یشاقق اللہ ورسولہ
فان اللہ شدید العقاب ۱۲
ذلکم فذوقوہ وان للکافرین عذاب
النار ۱۳ یا ایہا الذین امنوا اذا لقیتم
الذین کفروا زحفا فلا تولوہم الادبار
ومن یولہم یومئذ دبرہ الا متحرفا
لقتال او متحیزا الی فئۃ فقد باء
بغضب من اللہ ومأوہ جہنم وبئس
المصیر ۱۴

بئس کشید

Digitized by Google

ز این نیست که مؤمنان آنانند که هرگاه یاد کرده شود خدا بترسد دلهای ایشان
یون خوانده شود بر ایشان آیتهای او زیاد نماید ایشانرا ایمان و بر پروردگار شان
وکل میکرده باشند ۲ آنانکه بپامیدارند نماز را و از آنچه روزی کرده ایم ایشانرا انفاق
یکنند ۳ آنگروه ایشانند مؤمنان حقا مر ایشانراست مرتبها نزد پروردگار شان
آمرزش و روزی نیکو ۴ همچنانکه بیرون آورد ترا پروردگار تو از خانه تو بحق و بدرستی که
گروهی از مؤمنان هر آینه ناخوش داشتند ۵ مجادله میکنند با تو در حق بعد از آنکه روشن
شد گویا رانده میشوند بسوی مرگ و ایشان نگاه میکنند ۶ و هنگامی را که وعده میداد
شما را خدا یکی از دو طایفه را اینکه ان مر شما راست و دوست میداشتید اینکه غیر ذات
شوکت بوده باشد مر شما را و میخواست خدا اینکه ثابت کند حق را بکلمات خود و قطع کند
دنباله کافران ۷ تا اینکه ثابت کرداند حق را و نابود کرداند باطل را و اگرچه ناخوش دارند
گناهکاران ۸ هنگامی که استغاثه میکردید پروردگار خود را پس اجابت کرد برای
شما اینکه من مدد کننده ام شما را بهزار از فرشتگان ازپی هم آیندگان ۹ و نکردانید
آنرا خدا مگر مژده و تا آرام گیرد بان دلهای شما و نیست یاری مگر از نزد خدا بدرستی
که خدا عزیز حکیم است ۱۰ وقتی که فرو گرفت شما را خواب امنی از او و فرو
میفرستاد بر شما از آسمان آبی تا پاک کرداند شما را بان و ببرد از شما کید شیطان را و
تا به بندد بر دلهای شما و تا ثابت کرداند بان قدمها را ۱۱ وقتی که وحی مینمود پروردگار
تو بسوی فرشتگان که من با شمایم پس ثابت قدم کردانید آنانرا که ایمان
آوردند زود باشد که بیندازم در دلهای آنانکه کافر شدند ترس را پس بزنید
بالای گردنها و بزنید از ایشان همه انگشتانرا ۱۲ این بسبب آنست که ایشان
مخالفت کردند با خدا و رسول او و هر که مخالفت نماید خدا و رسول او را پس بتحقیق
خدا سخت عقوبت است ۱۳ اینست پس بچشید آنرا و اینکه برای کافران است عذاب آتش ۱۴
ای گروهی که ایمان آورده اید هرگاه ملاقات کنید آنانرا که کافر شدند در جنگ مغلوبه
پس مگردانید با ایشان پشتهارا و کسی که بگرداند با ایشان در آن روز پشت خود را مگر
کرنده برای جنگ یا رونده بسوی گروهی پس بتحقیق که باز گردید بخشمی از خدا
و جایگاه او دوزخست و بد جای باز گشتی است ۱۴

فلم تقتلوهم ولكن الله قتلهم وما رميت اذ رميت ولكن الله رمى وليبلي المؤمنين منه بلاء حسنا ان الله سميع عليم ١٨ ذلكم
وان الله موهن كيد الكافرين ان تستفتحوا فقد جاءكم الفتح وان تنتهوا فهو خير لكم وان تعودوا نعد ولن تغني عنكم
فئتكم شيئا ولو كثرت وان الله مع المؤمنين ٢٠ يا ايها الذين امنوا اطيعوا الله ورسوله ولا تولوا عنه وانتم تسمعون ٢١
ولا تكونوا كالذين قالوا سمعنا وهم لا يسمعون ٢٢ ان شر الدواب عند الله الصم البكم الذين لا يعقلون ٢٣ ولو علم الله فيهم

خيرا لاسمعهم ولو اسمعهم لتولوا
وهم معرضون ٢٤ يا ايها الذين
امنوا استجيبوا لله وللرسول
اذا دعاكم لما يحييكم واعلموا ان
الله يحول بين المرء وقلبه وانه
اليه تحشرون ٢٥ واتقوا فتنة
لا تصيبن الذين ظلموا منكم
خاصة واعلموا ان الله شديد
العقاب ٢٦ واذكروا اذ انتم
قليل مستضعفون في الارض
تخافون ان يتخطفكم الناس
فاويكم وايدكم بنصره ورزقكم
من الطيبات لعلكم تشكرون
٢٧ يا ايها الذين امنوا لا تخونوا
الله والرسول وتخونوا اماناتكم
وانتم تعلمون ٢٨ واعلموا انما
اموالكم واولادكم فتنة وان
الله عنده اجر عظيم ٢٩ يا ايها
الذين امنوا ان تتقوا الله يجعل
لكم فرقانا ويكفر عنكم سيئاتكم
ويغفر لكم والله ذو الفضل العظيم ٣٠
واذ يمكر بك الذين
كفروا ليثبتوك او يقتلوك
او يخرجوك ويمكرون
ويمكر الله والله خير
الماكرين ٣١

پس نكشتيد ايشانرا وليكن خدا كشت ايشانرا ونه انداختي تو هنگامي كه انداختي
وليكن خدا انداخت وتا نعمت دهد مؤمنانرا ازان نعمتي نيكو بدرستي كه خدا شنوا
داناست ١٥ اينست وبدرستي كه خدا سست كننده مكر كافران است اگر طلب
فتح ميكرديد پس بتحقيق كه آمد شمارا فتح واگر باز ايستيد پس آن بهتر است براي شما
واگر باز گرديد باز گرديم وكفايت ننمايد هرگز از شما جمعيت شما چيزيرا واگرچه
بسيار باشد وبدرستي كه خدا با مؤمنانست ١٩ اي آنانكه ايمان آورده ايد
اطاعت نمائيد خدا ورسول اورا وروي مگردانيد ازاو وشما ميشنويد ٢٠ ومباشيد
مانند آنانكه گفتند شنيديم وايشان نميشنوند ٢١ بدرستي كه بدترين جنبندها
نزد خدا كران وگنگانند آنان كه تعقل نميكنند ٢٢ واگر دانستي خدا در ايشان
نيكوئي هرآينه ميشنوانيد ايشانرا واگر ميشنوانيد ايشانرا هرآينه برميگشتند
وايشان بودند اعراض كنندگان ٢٣ اي آناني كه ايمان آورده ايد اجابت نمائيد براي خدا
وبراي رسول هرگاه بخواند شمارا براي چيزي كه زنده نمايد شمارا وبدانيد كه خدا حايل
ميشود ميان مرد ودل او وآنكه اوست كه بسوي او محشور خواهيد شد ٢٤ وبپرهيزيد از فتنه
كه نرسد البته بآنانكه ستم نمودند از شما بتنهائي وبدانيد كه خدا سخت عقوبتست
٢٥ ويادكنيد وقتي راكه شما بوديد اندك زنانوان شمرده شده در زمين ميترسيديد
كه بربايند شمارا مردمان پس جاي داد شمارا وتقويت كرد شمارا بياري خود وروزي
كرد شمارا از پاكيزها شايد كه شما شكر كنيد ٢٦ اي آناني كه ايمان آورده ايد خيانت
مكنيد خدا ورسول را وخيانت مكنيد امانتهارا وشما ميدانيد ٢٧ وبدانيد
كه جز اين نيست كه مالهاي شما وفرزندهاي شما بلاست وآنكه خدا نزد اوست
مزدي بزرگ ٢٨ اي گروهي كه ايمان آورده ايد اگر بپرهيزيد
از خدا قرار ميدهد براي شما تميزي وعفو كند از شما
بديهاي شمارا وبيامرزد براي شما وخدا صاحب
فضل عظيم است ٢٩ ووقتي كه مكر ميكردند
با تو آنان كه كافر شدند اينكه حبس كنند ترا يا بكشند ترا يا
بيرون كنند ترا ومكر ميكردند ومكر ميكرد خدا وخدا بهترين مكر كنندگانست ٣٠

Digitized by Google

وهرگاه خوانده شود برایشان ایتهای ما گویند بتحقیق که شنیدیم اگر میخواستیم هر اینه
میگفتیم مانند این نیست این مگر افسانهای پیشینیان ۲۸ و وقتی که گفتند خدایا
اگر باشد این ان حقی که از نزد تست پس سنگ باران بر ما سنگها از آسمان یا بیاور
بما عذابی دردناک ۲۹ و نباشد خدا که عذاب کند ایشانرا و تو باشی درمیان
ایشان و نباشد خدا عذاب کننده ایشان و ایشان استغفار میکرده باشند و
چیست ایشانرا که عذاب نکند ایشانرا خدا و ایشان باز میدارند از مسجد الحرام و
نیستند دوستان او نیستند دوستان او مگر پرهیزگاران ولیکن بیشتر ایشان
نمیدانند ۳۰ و نبود نماز ایشان نزد خانه مگر صفیر و دست زدن پس بچشید
عقوبت را بسبب آنچه هستید که کفر میورزید ۳۱ بدرستی که آنانکه کافر شدند
نفقه میکنند مالهای خودرا تا باز دارند از راه خدا پس زود باشد که نفقه کنند
انهارا پس خواهد بود بر ایشان حسرت پس مغلوب میشوند ۳۲ و آنانکه کافر شدند
بسوی دوزخ حشر کرده میشوند ۳۳ تا جدا سازد خدا پلید را از پاکیزه و بگرداند
پلید را بعضی از را بر بعضی پس برسرهم گرداند از را همگی پس بگرداند از را در دوزخ این
گروه ایشانند زیانکاران ۳۴ بگو برای آنانکه کفر ورزیدند اگر باز ایستند
آمرزیده شود برای ایشان آنچه بتحقیق گذشته و اگر باز گردند پس بتحقیق که
گذشت عادت پیشینیان ۳۵ و بکشید ایشانرا تا نباشد فتنه و بوده باشد
دین همه اش برای خدا پس اگر باز ایستند پس بدرستی که خدا بآنچه میکنند بینا ست
۳۶ و اگر روبگردانند پس بدانید اینکه خدا مولای شما ست نیکو مولائیست
و نیکو یاوری ۳۷ و بدانید که آنچه غنیمت گرفته اید از چیزی پس بدرستی که برای
خدا ست پنجیک آن و برای رسول و برای صاحب قرابت و یتیمان و مسکینان و
در ماندهٔ راه اگر هستید که ایمان آورده اید بخدا و بآنچه فرو فرستادیم بر بندهٔ خود
روز تمیز روزی که بهم رسیدند دو جماعت و خدا بر هر چیزی توانا ست ۳۸ وقتی
که بودید شما در کنار وادی نزدیک تر و ایشان در کنار وادی دورتر
و سوار ان پایین تر بودند از شما و اگر وعده کرده بودید هر اینه اختلاف
میکردید در وعده ولیکن تا بجا آرد خدا کاریرا که بود کرده شده ۳۹

یُنفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ لِیَصُدُّوا عَنْ
سَبِیلِ اللّٰهِ فَسَیُنْفِقُونَهَا ثُمَّ
تَکُونُ عَلَیْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ یُغْلَبُونَ
۳۶ وَالَّذِینَ کَفَرُوا اِلٰی جَهَنَّمَ
یُحْشَرُونَ ۳۷ لِیَمِیزَ اللّٰهُ الْخَبِیثَ
مِنَ الطَّیِّبِ وَیَجْعَلَ الْخَبِیثَ
بَعْضَهُ عَلٰی بَعْضٍ فَیَرْکُمَهُ جَمِیعًا
فَیَجْعَلَهُ فِی جَهَنَّمَ اُولٰٓئِکَ هُمُ
الْخَاسِرُونَ ۳۸ قُلْ لِلَّذِینَ کَفَرُوا
اِنْ یَنْتَهُوا یُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ
وَاِنْ یَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّةُ
الْاَوَّلِینَ ۳۹ وَقَاتِلُوهُمْ حَتّٰی لَا
تَکُونَ فِتْنَةٌ وَیَکُونَ الدِّینُ
کُلُّهُ لِلّٰهِ فَاِنِ انْتَهَوْا فَاِنَّ اللّٰهَ بِمَا
یَعْمَلُونَ بَصِیرٌ ۴۰ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا
اَنَّ اللّٰهَ مَوْلٰیکُمْ نِعْمَ الْمَوْلٰی وَنِعْمَ النَّصِیرُ
۴۱ وَاعْلَمُوا اَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَیْءٍ فَاَنَّ
لِلّٰهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِی الْقُرْبٰی
وَالْیَتٰمٰی وَالْمَسٰکِینِ وَابْنِ السَّبِیلِ
اِنْ کُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ وَمَا اَنْزَلْنَا عَلٰی
عَبْدِنَا یَوْمَ الْفُرْقَانِ یَوْمَ الْتَقَی الْجَمْعَانِ
وَاللّٰهُ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ ۴۲ اِذْ اَنْتُمْ بِالْ
عُدْوَةِ الدُّنْیَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوٰی
وَالرَّکْبُ اَسْفَلَ مِنْکُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ
لَاخْتَلَفْتُمْ فِی الْمِیعَادِ وَلٰکِنْ لِیَقْضِیَ
اللّٰهُ اَمْرًا کَانَ مَفْعُولًا ۴۳

لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَى مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ۴۳ إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا وَلَوْ أَرَاكَهُمْ كَثِيرًا
لَفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۴۴ وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ الْتَقَيْتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ
فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۴۵ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۴۶ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ۴۷ وَلَا

تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ
۴۸ وَإِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ
وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ
وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَاءَتِ الْفِئَتَانِ
نَكَصَ عَلَى عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ
مِنْكُمْ إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي
أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ
۴۹ إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ
فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ
وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ۵۰ وَلَوْ تَرَى إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ
كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ
وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۵۱
ذَلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ
لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ۵۲ كَدَأْبِ
آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ
إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۵۳
ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً
أَنْعَمَهَا عَلَى قَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ
وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۵۴ كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ
وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ
فِرْعَوْنَ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ ۵۵

تا هلاك شود هر كه هلاك شد از حجتي روشن وزنده شود كسي كه زنده شد از
حجتي روشن وبدرستي كه خدا هر اينه شنواي داناست ۴۳ هنگامي كه نمود تو
ايشانرا خدا در خواب تو اندك واگر مينمود تو ايشانرا بسيار هر اينه بددل ميشديد
وهر اينه منازعه ميكرديد در آن امر وليكن خدا بسلامت داشت بدرستي كه او
داناست بآنچه در سينهاست ۴۴ وچون نمود شما ايشانرا وقتي كه بهم برخورديد
در چشمهاي شما اندك وكم نمود شمارا در چشمهاي ايشان تا انكه حكم نمايد خدا
كاريرا كه بود كرده شده وبسوي خدا بازگردانيده ميشود امرها ۴۵ اي گروهي كه
ايمان آورده اند هرگاه ملاقات كنيد فوجي را پس ثابت باشيد ويادكنيد
خدا را بسيار شايد كه شما رستگار شويد ۴۶ وفرمانبريد خدا ورسول
او را ونزاع مكنيد پس سستي ميكنيد ومير ود باد شما وشكيبائي كنيد بدرستي
كه خدا با شكيبايانست ۴۷ ومباشيد مانند آنهائي كه بيرون آمدند از ديار خود از
روي عجب وخودنمائي بمردمان وباز ميدارند از راه خدا وخدا بآنچه ميكنند احاطه دارنده
است ۴۸ وچون بياراست براي ايشان شيطان كردارهاي ايشانرا وگفت كه نيست غلبه
كننده مر شما را امروز از مردمان وبدرستي كه من پناهم مر شما را پس چون ديدند يكديگر را آن
دو گروه برگشت بر دو پاشنه اش وگفت تحقيق كه من بيزارم از شما بدرستي كه من ميبينم آنچه را كه نمي
بينيد بدرستي كه من ميترسم از خدا وخدا سخت عقوبتست ۴۹ هنگامي كه ميگفتند منافقان وآنانكه
در دلهاي ايشان بود مرض فريفته است اينانرا دين ايشان وهر كه توكل كند بر خدا پس بدرستي كه خدا
عزيز حكيم است ۵۰ واگر ميديدي وقتي را كه ميكرفتند جان آنانرا كه كافر بودند فرشتگان
ميزدند روهاي ايشان وپشتهاي ايشانرا وبچشيد عذاب سوزانرا ۵۱ اين بسبب آنچيزيست كه
فرستاد دستهاي شما واينكه خدا نيست ستمكننده مر بندگانرا ۵۲ چون عادت آل فرعون وآنانكه پيش از
ايشان بودند كافر شدند بآيات خدا پس گرفت ايشانرا خدا بگناهان ايشان بدرستي كه خدا توانا سخت عقوبتست ۵۳
اين بسبب آنست كه خدا نباشد تغيير دهنده نعمتي را كه نعام كرده آنرا بر گروهي تا آنگاه كه تغيير دهند
ايشان آنچه را كه در نفسهاي ايشانست وبدرستي كه خدا شنواي داناست ۵۴ مانند عادت آل
فرعونست وآنانكه پيش از ايشان بودند تكذيب كردند بآيات پروردگارشان پس هلاك
كرديم ايشانرا بسبب گناهان ايشان وغرق كرديم آل فرعون را وهمه بودند ستمكاران ۵۵

Digitized by Google

إِنَّ شَرَّ الدَّوَآبِّ عِندَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۵۳ الَّذِينَ عَاهَدتَّ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا
يَتَّقُونَ ۵۴ فَإِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِم مَّنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ۵۵ وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِن قَوْمٍ خِيَانَةً فَانبِذْ إِلَيْهِمْ
عَلَىٰ سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ ۵۶ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ۵۷ وَأَعِدُّوا لَهُم مَّا اسْتَطَعْتُم مِّن قُوَّةٍ
وَمِن رِّبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِن دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنفِقُوا مِن شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

بدرستي كه بدترين جنبندكان نزد خدا آنانيند كه كفر ورزيدند پس ايشان ايمان نمي
آورند ۵۳ آنانكه پيمان كردي از ايشان پس ميشكنند پيمان خود را در هر مرتبه و
ايشان نمي پرهيزند ۵۴ پس اگر دريابي ايشانرا در جنك پس پراكنده كردان بايشان
كسي را كه باشد در عقب ايشان شايد كه ايشان متذكر شوند ۵۵ واگر بيمي
البته از قومي خيانتي را پس بينداز بسوي ايشان بر يكسان بدرستي كه خدا
نمي دارد خيانت كنندكانرا ۵۶ ومپندارند البته كساني كه كافر شدند پيشي
گرفته اند بدرستي كه ايشان عاجز نميكنند ۵۷ ومهيا نمائيد براي
ايشان آنچه توانسته باشيد از توانائي واز بستن اسبان كه بترسانيد بآن
دشمن خدا ودشمن خود را وديگران از غير ايشانرا نميدانيد شما ايشانرا خدا
ميدانند ايشانرا وآنچه نفقه نمائيد از چيزي در راه خدا تمام داده ميشود بشما
وشما ستم كرده نخواهيد شد ۵۸ واگر ميل كردند مر صلح را پس ميل كن براي آن و
توكل نما بر خدا بدرستي كه اوست شنواي دانا ۵۹ واگر خواهند كه فريب دهند
ترا پس بدرستي كه بس است ترا خدا اوست آنكه قوت داده ترا بنصرت خود وبمومنان
۶۰ والفت افكند ميان دلهاي ايشان اگر صرف مينمودي آنچه در زمين است
همه را نميتوانستي الفت انداخت ميان دلهاي ايشان ولكن خدا تاليف كرد ميان
ايشان بدرستي كه او عزيز حكيم است ۶۱ اي پيغمبر بس است تو را خدا
وكسي كه پيروي كرده ترا از مومنان ۶۲ اي پيغمبر تحريص كن مومنانرا بر كار
زار اگر باشند از شما بيست صبر كننده غالب ميشوند دويست را واگر باشند
از شما صد غالب ميشوند هزار را از آنانكه كافر شده اند بسبب اينكه ايشان
گروهي اند كه نمي فهمند ۶۳ اكنون تخفيف داد خدا از شما ودانست اينكه در شما
ناتواني هست پس اگر بوده باشد از شما صد صبر كننده غالب ميايند دويست
را واگر باشند از شما هزار غالب ميشوند دو هزار را باذن خدا وخدا با صبر
كنندگانست ۶۴ نباشد مر پيغمبر را اينكه بوده باشد مر او را اسيران
تا آنكه كشتن بسيار بكند در زمين ميخواهند متاع دنيا
را وخدا ميخواهد آخرت را وخدا عزيز حكيم است ۶۵

يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ۶۰
وَإِن جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَ
تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ۶۱ وَإِن يُرِيدُوا أَن
يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ
الَّذِي أَيَّدَكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ
۶۲ وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنفَقْتَ
مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلَّفْتَ بَيْنَ
قُلُوبِهِمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ
إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۶۳ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ
حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ ۶۴ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ
الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِن يَكُن
مِّنكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا
مِائَتَيْنِ وَإِن يَكُن مِّنكُم مِّائَةٌ
يَغْلِبُوا أَلْفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ
قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ ۶۵ الْآنَ
خَفَّفَ اللَّهُ عَنكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ
فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِن يَكُن مِّنكُم
مِّائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِن
يَكُن مِّنكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ
اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ۶۶ مَا كَانَ
لِنَبِيٍّ أَن يَكُونَ لَهُ أَسْرَىٰ حَتَّىٰ يُثْخِنَ
فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ
الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۶۷

لَوْلَا كِتَابٌ مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۶۸ فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۶۹ يَا أَيُّهَا
النَّبِيُّ قُل لِّمَن فِي أَيْدِيكُم مِّنَ الْأَسْرَىٰ إِن يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ مِنكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۷۰
وَإِن يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِن قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۷۱ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوا وَّنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُم مِّن وَلَايَتِهِم مِّن
شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا وَإِنِ اسْتَنصَرُوكُمْ

اگر نبود نوشتهٔ از خدا که پیشی کرفته هر اینه مس کرده بود شمارا در آنچه کرفته اید ۶۸ عذابی عظیم ۶۸ پس بخورید از آنچه غنیمت کرفته اید حلال پاکیزه و بپرهیزید ۶۹ از خدا بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست ۷۰ ای پیغمبر بکو بانانکه در دست شما اند از اسیران اکر داند خدا در دلهای شما نیکوئی را میدهد شمارا بهتر از آنچه کرفته شد از شما و میآمرزد مر شمارا و خدا آمرزنده مهربانست ۷۱ و اکر خواهند که خیانت نمایند با تو پس بتحقیق که خیانت نموده اند خدا را پیش از این پس توانائی داد بر ایشان و خدا دانای حکیم است ۷۲ بدرستی که آنانکه ایمان آوردند و مهاجرت نمودند و جهاد کردند بمالهای خود و بنفسهای خود در راه خدا و آنانکه جای دادند و یاری کردند ایشان بعضشان دوستان بعضی اند و آنانکه ایمان آوردند و مهاجرت ننموده اند نیست مر شمارا از دوستی ایشان هیچ چیز تا آنکه مهاجرت نمایند و اکر یاری جویند از شما در دین پس بر شما است یاری کردن مکر بر کروهی که میان شما و میان ایشان پیمانی نیست و خدا بآنچه میکنید بیناست ۷۳ و آنانکه کفر ورزیدند بعضشان دوستان بعضی اند اکر نکنید آنرا خواهد شد فتنه در زمین و فسادی بزرک ۷۴ و آنانکه ایمان آورده اند و مهاجرت نمودند و جهاد کردند در راه خدا و آنانکه جا داده اند و یاری کردند آنکروه ایشانند مؤمنان حقا مر ایشانرا است آمرزشی و روزی خوب ۷۵ و آنانکه ایمان آوردند از بعد و مهاجرت کردند و جهاد کردند با شما پس اینکروه از شمایند و صاحبان رحمها بعضشان سزاوارترند ببعضی در کتاب خدا بدرستی که خدا بهمه چیز داناست ۷۶

سورهٔ توبه یکصد و بیست و نه آیه و آن مکی است

بیزاریست از خدا و رسول او بسوی آنانکه عهد بسته اید از مشرکان ۱ پس سیر کنید در زمین چهار ماه و بدانید اینرا که شما عاجز کننده خدا نیستید و اینکه خدا خوار کننده کافران است ۲ و اعلام نمودنیست از خدا و رسول او بسوی مردمان روز حج بزرک اینکه خدا بیزار است از مشرکان او رسولان

وَرَسُولُهُ

Digitized by Google

وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۳ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُّوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۵ فَإِذَا انْسَلَخَ
الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ
فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۶ وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَٰلِكَ

ورسول او پس اگر توبه نمودید پس آن بهتر است برای شما و اگر روگردان شدید پس
بدانید که شما عاجز کنندهٔ خدائید و مژده ده آنانرا که کفر ورزیده اند بعذابی
دردناک ۴ مگر آنانکه عهد بستید از مشرکان پس کم نکردند شما را چیزی و هم پشت
نشدند بر شما احدی را پس تمام کنید بسوی ایشان پیمان ایشانرا تا مدتشان بدرستی
که خدا دوست میدارد پرهیزکارانرا ۵ پس چون بگذرد ماههای حرام پس بکشید
مشرکانرا هر جا بیابیدایشانرا و بگیرید ایشانرا و محاصره کنید ایشانرا و بنشینید برای
ایشان در هر گذرگاهی پس اگر توبه نمودند و بپا داشتند نماز را و دادند زکوة را
پس خالی کردانید راه ایشانرا بدرستی که خدا آمرزندهٔ مهربانست ۶ و اگر یکی
از مشرکان پناه آورد بتو پس پناه ده او را تا بشنود کلام خدا را پس برسان او را
بمامنش این بسبب اینست که ایشان گروهی اند که نمیدانند ۷ چگونه باشد
برای مشرکان پیمانی نزد خدا و نزد رسول او مگر آنانرا که عهد بسته اید نزد
مسجد الحرام پس مادام که استقامت نمایند برای شما پس استقامت نمایید
برای ایشان بدرستی که خدا دوست میدارد پرهیزکارانرا ۸ چگونه و اگر غالب
آیند بر شما رعایت نمیکنند در شما قرابتی و نه عهدی راضی میدارند شما
را بدهنهاشان و سر باز میزنند دلهای ایشان و بیشترین ایشان فاسقانند ۹
فروختند بآیتهای خدا بهای اندکی پس باز داشتند از راه او بدرستی که ایشان
بد است آنچه را هستند که میکنند ۱۰ رعایت نمیکنند در مؤمنی قرابتی را و نه
پیمانی را و اینگروه ایشانند تعدی کنندگان ۱۱ پس اگر توبه کنند و بپا دارند نماز
را و بدهند زکوة را پس برادران شمایند در دین و بتفصیل بیان میکنیم آیتها را
برای گروهی که میدانند ۱۲ و اگر بشکنند مشرکان سوگندهای خود را از پس پیمان
خود و طعن کنند در دین شما پس بکشید پیشوایان کفر را بدرستی که ایشان
نیست قسمها مر ایشانرا شاید که ایشان باز ایستند ۱۳ آیا
کارزار نمیکنید با گروهی که شکستند سوگندهاشانرا و قصد
کردند بیرون کردن رسول و ایشان ابتدا کردند بر شما اول بار آیا میترسید از
ایشان پس خدا سزاوارتر است که بترسید از او اگر هستید مؤمنان ۱۴

بأيمانهم وهموا بإخراج الرسول وهم بدءوكم أول مرة أتخشونهم فالله أحق أن تخشوه إن كنتم مؤمنين ۱۴

بأیمانهم قوم لا یعلمون ۱۱ کیف یکون للمشرکین عهد عند الله وعند رسوله إلا الذین عاهدتم عند المسجد الحرام فما استقاموا لکم فاستقیموا لهم إن الله یحب المتقین ۸ کیف وإن یظهروا علیکم لا یرقبوا فیکم إلا ولا ذمة یرضونکم بأفواههم وتأبى قلوبهم وأکثرهم فاسقون ۹ اشتروا بآیات الله ثمنا قلیلا فصدوا عن سبیله إنهم ساء ما کانوا یعملون ۱۰ لا یرقبون فی مؤمن إلا ولا ذمة وأولئک هم المعتدون ۱۱ فإن تابوا وأقاموا الصلوة وآتوا الزکوة فإخوانکم فی الدین ونفصل الآیات لقوم یعلمون ۱۲ وإن نکثوا أیمانهم من بعد عهدهم وطعنوا فی دینکم فقاتلوا أئمة الکفر إنهم لا أیمان لهم لعلهم ینتهون ۱۳ ألا تقاتلون قوما نکثوا أیمانهم و

کار دارند کنید

قاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ ١٥ وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللّٰهُ عَلَىٰ
مَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ١٦ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلَا
رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً وَاللّٰهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ١٧ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللّٰهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ بِالْ
لْكُفْرِ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ١٨ إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللّٰهِ مَنْ آمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى

توبه

الجزو دهم ١٢٤

الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللّٰهَ فَعَسَىٰ
أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ
١٩ أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ
لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ٢٠ الَّذِينَ آمَنُوا
وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً
عِنْدَ اللّٰهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ٢١
يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ
وَجَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُقِيمٌ ٢٢
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهُ
أَجْرٌ عَظِيمٌ ٢٣ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ
أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى
الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ٢٤ قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ
وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ
وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ
تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ
تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللّٰهِ وَرَ
سُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ
فَتَرَبَّصُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللّٰهُ بِأَ
مْرِهِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْفَاسِقِينَ ٢٥

کار زار کنید با ایشان که عذاب میکند ایشانرا خدا بدستهای شما وخوار میکند
ایشانرا و یاری میدهد شمارا بر ایشان و شفا میدهد سینهای گروهی مومنان را
١٥ و ببرد خشمهای ایشانرا و توبه دهد خدا بر کسی که خواهد و خدا دانای حکیم است
١٦ یا پنداشتید که واگذاشته خواهید شد و هنوز ندانسته خدا آنانی را که
جهاد کردند از شما و فرا نگرفته اند از غیر خدا و غیر رسول او و غیر مومنان دوست
نهانی و خدا آگاهیست بانچه میکنید ١٧ نیست که باشد مر مشرکانرا آنکه عمارت
کنند مسجدهای خدارا گواهی دهندگان بر نفسهای خود بکفر این گروه تباه گردیده
کردارهای ایشان و در آتش اند ایشان جاودانیان ١٨ جز این نیست که عمارت میکند
مسجدهای خدارا کسی که ایمان آورده بخدا و روز بازپسین و بپا داشته نمازرا
و داده زکوة را و نترسیده مگر از خدا پس شاید این گروه که باشند از راه یافتگان
١٩ آیا کردانیدید بدادن حاجیان و عمارت مسجد الحرام مثل کسی که ایمان آورده
بخدا و روز آخر و جهاد کرده در راه خدا نیستند یکسان نزد خدا و خدا راهنمائی
نمیکند گروه ستمکارانرا ٢٠ کسانی که ایمان آورده اند و هجرت نموده اند و جهاد
کرده اند در راه خدا بمالهای خود و نفسهای خود بزرگ مرتبه ترند نزد خدا و این گروه
ایشانند ظفر یافتگان ٢١ مژده میدهد ایشانرا پروردگار ایشان برحمتی از خود
و خوشنودی و بهشتهائی که مر ایشانرا است در آنها نعمت دایمی ٢٢ جاویدان اند
در آنها همیشه بدرستی که خدا نزد اوست مزدی عظیم ٢٣ ای انگروهی که ایمان
آورده اند مگیرید پدران خود را و برادران خود را دوستان اگر برگزینند کفر را بر
ایمان و کسی که دوست دارد ایشانرا از شما پس آن گروه ایشانند
ستم کنندگان ٢٤ بگو اگر بوده باشند پدران شما و فرزندان شما و
برادران شما و زنان شما و خویشان شما و مالهائی
که کسب کرده اید آنها را و سودا گری
که میترسید از کسادی آن و مسکنهائی
که خوشنود بوید آنها را دوست تر است بوی شما از خدا و رسول او و جهاد در راه
او پس مترصد باشید تا بیارد خدا امر خود را و خدا راه نمائی نمیکند جماعت فاسقانرا ٢٥

بسم جنس راه نمیده

بسم عفوت خود را

Digitized by Google

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَ
لَيْتُمْ مُدْبِرِينَ ۲۶ ثُمَّ أَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ ۲۷ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَٰلِكَ
جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ۲۸ ثُمَّ يَتُوبُ اللّٰهُ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۲۹ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا
يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَٰذَا وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ إِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۳۰ قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا

هرآينه بتحقيق ياري نمود شما را خدا در موضعهاي بسيار و روز حنين چون بتعجب آورد
شما را بسياري شما پس كفايت ننمود از شما چيزي را و تنك شد بر شما زمين با
آن فراخي پس برگشتيد پشت كرده‌گان ۲۶ پس فرو فرستاد خدا آرام خود را
بر رسول خود و بر مؤمنان ۲۷ و فرو فرستاد لشكرهائي كه نميديديد آنها را و عذاب
كرد آنانرا كه كفر ورزيده بودند و اين سزاي كافرانست ۲۸ پس توبه ميدهد
خدا از بعد آن بر كسي كه خواهد و خدا آمرزنده ايست مهربان ۲۹ اي گروهي كه
ايمان آورده‌اند جز اين نيست كه مشركان پليدند پس نبايد كه نزديك شوند مسجد
الحرام را بعد از سال ايشان اين و اگر بترسيد تنگدستي را پس زود باشد كه بي‌نياز
كند شما را خدا از فضل خود اگر خواهد بدرستي كه خدا داناي حكيم است ۳۰ كشش
نمائيد آنانرا كه ايمان نمي‌آورند بخدا و نه بروز آخر و حرام نميكنند
آنچه را حرام كرده خدا و رسول او و نه پذيرند دين حق را از آنكساني كه داده شده‌اند
كتاب را تا آنكه بدهند جزيه را از دست و ايشان باشند خوار شده‌گان ۳۱ و گفتند
يهود كه عزير پسر خداست و گفتند نصاري كه مسيح پسر خداست اين گفتار ايشانست
بدهنهاشان مشابه ميسازند گفتار آنانرا كه كفر ورزيدند پيش از ايشان بكشد ايشانرا خدا
چگونه برگردانيده ميشوند ۳۲ گرفتند دانشمندان خود را و رهبانان خود را (بعز ضرب سين) خدايان
از غير خدا و مسيح پسر مريم را و مأمور نشده بودند مگر باينكه بنده‌گي نمايند خداي يگانه
را نيست معبودي بحق جز او پاك است او از آنچه شرك مي‌آورند ۳۳ ميخواهند
كه فرو نشانند نور خدا را بدهنهاي خود و ابا دارد خدا مگر آنكه
باتمام رساند نور خود را و اگرچه كراهت داشته باشند كافران ۳۴
اوست آنكه فرستاد رسول خود را بهدايت و دين حق تا غالب سازد
آنرا بر دينها همه و اگرچه ناخوش دارند مشركان ۳۵
اي گروهي كه ايمان آورده‌اند بدرستي كه بسياري
از دانشمندان و رهبانان هرآينه ميخورند مالهاي مردمان را
بباطل و باز ميدارند از راه خدا و آنانكه گنج مي‌نهند طلا و نقره را و انفاق
نميكنند آنها را در راه خدا پس مژده ده ايشانرا بعذابي دردناك ۳۶

يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللّٰهُ وَ
رَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ
مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّىٰ
يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ
۳۱ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللّٰهِ
وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللّٰهِ
ذَٰلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ
قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَاتَلَهُمُ
اللّٰهُ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ۳۲ اتَّخَذُوا
أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ
دُونِ اللّٰهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا
أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلٰهًا وَاحِدًا
لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ
۳۳ يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللّٰهِ
بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللّٰهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ
نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ۳۴
هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ
وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَ
لَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ۳۵ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ
لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ
وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ
وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَ
الْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ
فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۳۶

يوم يحمى عليها في نار جهنم فتكوى بها جباههم وجنوبهم وظهورهم هذا ما كنزتم لأنفسكم فذوقوا ما كنتم تكنزون ٣٧ إن عدة
الشهور عند الله اثنا عشر شهرا في كتاب الله يوم خلق السموات والأرض منها أربعة حرم ذلك الدين القيم فلا تظلموا فيهن
أنفسكم وقاتلوا المشركين كافة كما يقاتلونكم كافة واعلموا أن الله مع المتقين ٣٨ إنما النسيء زيادة في الكفر يضل به الذين
كفروا يحلونه عاما ويحرمونه عاما ليواطئوا عدة ما حرم الله فيحلوا ما حرم الله زين لهم سوء أعمالهم والله لا يهدي القوم الكافرين

٣٩ يا أيها الذين آمنوا ما لكم
إذا قيل لكم انفروا في سبيل الله
اثاقلتم إلى الأرض أرضيتم بالحيوة
الدنيا من الآخرة فما متاع
الحيوة الدنيا في الآخرة إلا قليل
٤٠ إلا تنفروا يعذبكم عذابا أليما
ويستبدل قوما غيركم ولا
تضروه شيئا والله على كل شيء
قدير ٤١ إلا تنصروه فقد
نصره الله إذ أخرجه الذين كفروا
ثاني اثنين إذ هما في الغار إذ
يقول لصاحبه لا تحزن إن الله
معنا فأنزل الله سكينته عليه وأيده
بجنود لم تروها وجعل
كلمة الذين كفروا السفلى وكلمة
الله هي العليا والله عزيز حكيم ٤٢
انفروا خفافا وثقالا وجاهدوا
بأموالكم وأنفسكم في سبيل الله
ذلكم خير لكم إن كنتم تعلمون ٤٣
لو كان عرضا قريبا وسفرا قاصدا
لاتبعوك ولكن بعدت عليهم
الشقة وسيحلفون بالله لو استطعنا
لخرجنا معكم يهلكون أنفسهم
والله يعلم إنهم لكاذبون ٤٤ عفا
الله عنك لم أذنت لهم حتى يتبين لك
الذين صدقوا وتعلم الكاذبين ٤٥

روزي كه كرم كرده شود برانها در آتش دوزخ پس داغ كرده شود بانها پيشانيها ايشان وپهلوها
ايشان وپشتهاي ايشان اينست آنچه كنج نهاده بوديد براي خودها تان پس بچشيد
آنچه را بوديد كه كنج مينهاديد ٣٦ بدرستي كه شمارهٔ ماهها نزد خدا دوازده ماهست
در كتاب خدا روزي كه آفريد آسمانها وزمين را ازانها چهار است كه حرام است اينست
دين درست پس ستم مكنيد درانها نفسهاي خود را وجنك كنيد بامشركان تمام چنانچه جنك
ميكنند باشما تمام واو بدانيد كه خدا با پرهيزكارانست ٣٧ نبست تاخير ماههاي حرام از
وقت مكر فزوني در كفر كراه كرده ميشوند بان انانكه كفر ورزيده اند حلال ميدانند ازان سالي
وحرام ميدانند ازان سالي تا موافق نمايند شمارهٔ آنچه را حرام كرد خدا پس حلال ميكردانند
آنچه را حرام كرده خدا زينت داده شده براي ايشان بدي كردارهاشان وخدا هدايت نميكند
گروه كافران را ٣٨ اي گروهي كه ايمان آورده ايد چيست مر شما را كه هرگاه گفته شود مر شما را
كه بيرون رويد در راه خدا سنگين ميشويد بزمين آيا راضي شده ايد بزندگاني دنيا از
آخرت پس نيست اسباب زندگاني دنيا در آخرت مگر اندكي اگر بيرون نرويد عقوبت خواهد
نمود شما را عقوبتي دردناك ٣٩ وبدل بما يد ديگر گروهي غير شما وزيان نميرسانيد
او را چيزي وخدا بر هر چيز تواناست ٤٠ اگر ياري ننمائيد او را پس بتحقيق كه ياري
نموده او را خدا آنوقت كه بيرون كردند او را آنان كه كافر بودند در حالتي كه دويمين دو بود
آنوقت كه آن دو در غار بودند چون ميگفت رسول مر يار خود را كه اندوه مخور بدرستي كه
خدا با ماست پس فرو فرستاد خدا آرام خود را بر او وقوت داد او را بلشكرهائي كه نميديديد
آنها را او گردانيد كلمهٔ آنانيرا كه كفر ورزيدند پست وكلمهٔ خدا آنست بالا وخدا غالبيست
محكم كار ٤٠ بيرون رويد در حالتي كه سبك وگران باشيد وجهاد كنيد بمالهاي خود
ونفسهاي خود در راه خدا اين بهتر است مر شما را اگر هستيد كه بدانيد ٤١ اگر بودي
مالي نزديك وسفري ميانه هر آينه پيروي ميكردند ترا وليكن دور
نمود بر ايشان مشقت سفر وزود باشد كه سوگند خورند بخدا كه اگر توانائي
ميداشتيم هر آينه بيرون ميآمديم باشما هلاك ميكردانند نفسهاشانرا وخدا ميداند
كه ايشان هر آينه دروغ گويانند ٤٢ درگذراند خدا از تو چرا دستوري دادي مر ايشانرا
تا ظاهر شود مر تو را آنانكه راست گفتند وبشناسي دروغ گويانرا ٤٣

دستوري نميخواهند ازتو انانكه ايمان آورده اند بخدا و روز آخرت اينكه جهاد كنند
بمالهاي خود ونفسهاي خود وخدا داناست بپرهيزكاران ۴۴ جز اين نيست كه
دستوري ميخواهند ازتو انانكه ايمان نمي آورند بخدا و روز آخرت وشك كرد دلهاي
ايشان پس ايشان در شك خود سرگردان ميكردند ۴۵ واگر اراده ميبودند بيرون رفتن
راه آينه مهيا ميبودند براي آن اسباب سفر را ولكن ناخوش داشت خدا برانگيخته شدن ايشان را
پس بازداشت ايشانرا وگفته شد كه بنشينند با نشستگان ۴۶ اگر بيرون مي
آمدند شما زيادتي نميكردند شما را مگر تباهي وهرآينه ميشتافتند ميان شما طلب
ميكردند براي شما فتنه را و در شما جاسوسان ميدارند مر ايشانرا و خدا داناست بستم
كنندگان ۴۷ هرآينه بتحقيق كه جست وجو نمودند فتنه را از پيش و بگردانيدند براي تو
كارها را تا آنگاه كه آمد حق وظاهر شد كار خدا و ايشان بودند ناخوش دارنده گان ۴۸ و از ايشان
كسي است كه ميگويد رخصت ده مرا و ببلا مينداز مرا آگاه باش كه در بلا افتادند و بدرستي
كه دوزخ هرآينه فراگيرنده است كافرانرا ۴۹ اگر برسد تورا خوبي بد ميآيد ايشانرا و اگر
برسد ترا مصيبتي گويند بتحقيق كه گرفتيم كار خود را از پيش و روگردانند وحال آنكه ايشان
شادمانانند ۵۰ بگو نميرسد بما مگر آنچه نوشته است خدا براي ما اوست صاحب
اختيار ما و بر خدا پس بايد توكل كنند مؤمنان ۵۱ بگو آيا انتظار ميبريد براي ما مگر يكي از دو
نيكوئي و ما انتظار ميبريم بشما آنكه برساند بشما خدا عذابي از نزد خود يا بدستهاي
ما پس انتظار كشيد بدرستي كه ما با شما انتظار كشندگانيم ۵۲ بگو نفقه كنيد
از روي خواهش يا از روي ناخواهشي كه قبول نخواهد شد از شما بدرستي كه شما
هستيد گروهي فاسقان ۵۳ ومنع نكرد ايشانرا اينكه قبول شود از ايشان صدقهاي
ايشان مگر آنكه ايشان كافر شدند بخدا و برسول او و نمي آيند بنماز
مگر آنكه ايشان كاهلانند و نفقه نميكنند مگر وحال آنكه ايشان ناخوش دارنگانند ۵۴ پس تعجب نيارد ترا اموالهاي ايشان و نه فرزندان ايشان
نميخواهد خدا مگر اينكه عذاب كند ايشانرا بآنها در زندگاني دنيا و هلاك شود نفسهاشان
وحال آنكه ايشان كافران باشند ۵۵ وسوگند ميخورند بخدا بدرستي كه ايشان هرآينه
از شمايند ونيستند ايشان از شما وليكن ايشان گروهي اند كه ميترسند ۵۶

الحق وظهر امر الله وهم كارهون
ومنهم من يقول ائذن لي
ولا تفتني الا في الفتنة سقطوا
وان جهنم لمحيطة بالكافرين ۵
ان تصبك حسنة تسؤهم
وان تصبك مصيبة يقولوا
قد اخذنا امرنا من قبل ويتولوا
وهم فرحون ۵۰ قل لن يصيبنا
الا ما كتب الله لنا هو مولينا
وعلى الله فليتوكل المؤمنون ۵۱
قل هل تربصون بنا الا احدى
الحسنيين ونحن نتربص بكم ان
يصيبكم الله بعذاب من عنده
او بايدينا فتربصوا انا معكم
متربصون ۵۲ قل انفقوا طوعا
او كرها لن يتقبل منكم انكم
كنتم قوما فاسقين ۵۳ وما منعهم
ان تقبل منهم نفقاتهم الا انهم
كفروا بالله وبرسوله ولا يأتون
الصلوة الا وهم كسالى ولا ينفقون
الا وهم كارهون ۵۴ فلا تعجبك
اموالهم ولا اولادهم انما يريد الله
ليعذبهم بها في الحيوة الدنيا وتزهق
انفسهم وهم كافرون ۵۵ ويحلفون
بالله انهم لمنكم وما هم منكم
ولكنهم قوم يفرقون ۵۶

لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَأً اَوْ مَغَارَاتٍ اَوْ مُدَّخَلًا لَّوَلَّوْا اِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ۵۷ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّلْمِزُكَ فِي الصَّدَقٰتِ فَاِنْ اُعْطُوْا مِنْهَا رَضُوْا وَ
اِنْ لَّمْ يُعْطَوْا مِنْهَا اِذَا هُمْ يَسْخَطُوْنَ ۵۸ وَلَوْ اَنَّهُمْ رَضُوْا مَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ وَقَالُوْا حَسْبُنَا اللّٰهُ سَيُؤْتِيْنَا اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ
وَرَسُوْلُهٗٓ اِنَّآ اِلَى اللّٰهِ رٰغِبُوْنَ ۵۹ اِنَّمَا الصَّدَقٰتُ لِلْفُقَرَآءِ وَالْمَسٰكِيْنِ وَالْعٰمِلِيْنَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوْبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ
وَالْغٰرِمِيْنَ وَفِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَابْنِ السَّبِيْلِ فَرِيْضَةً مِّنَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۶۰ وَمِنْهُمُ الَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ النَّبِيَّ وَيَقُوْلُوْنَ هُوَ اُذُنٌ

قُلْ اُذُنُ خَيْرٍ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَيُؤْمِنُ
لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
مِنْكُمْ وَالَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ رَسُوْلَ اللّٰهِ
لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۶۱ يَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ
لَكُمْ لِيُرْضُوْكُمْ وَاللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗٓ
اَحَقُّ اَنْ يُّرْضُوْهُ اِنْ كَانُوْا مُؤْمِنِيْنَ
۶۲ اَلَمْ يَعْلَمُوْٓا اَنَّهٗ مَنْ يُّحَادِدِ اللّٰهَ
وَرَسُوْلَهٗ فَاَنَّ لَهٗ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا
فِيْهَا ذٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيْمُ ۶۳
يَحْذَرُ الْمُنٰفِقُوْنَ اَنْ تُنَزَّلَ
عَلَيْهِمْ سُوْرَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِيْ
قُلُوْبِهِمْ قُلِ اسْتَهْزِءُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ
مُخْرِجٌ مَّا تَحْذَرُوْنَ ۶۴ وَلَئِنْ
سَاَلْتَهُمْ لَيَقُوْلُنَّ اِنَّمَا كُنَّا
نَخُوْضُ وَنَلْعَبُ قُلْ اَبِاللّٰهِ وَاٰيٰتِهٖ
وَرَسُوْلِهٖ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُوْنَ ۶۵
لَا تَعْتَذِرُوْا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ
اِيْمَانِكُمْ اِنْ نَّعْفُ عَنْ طَآئِفَةٍ
مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ طَآئِفَةً بِاَنَّهُمْ
كَانُوْا مُجْرِمِيْنَ ۶۶ اَلْمُنٰفِقُوْنَ وَ
الْمُنٰفِقٰتُ بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَاْمُرُوْنَ
بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوْفِ
وَيَقْبِضُوْنَ اَيْدِيَهُمْ
نَسُوا اللّٰهَ فَنَسِيَهُمْ
اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ
هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ۶۷

اکر بیابند پناهی یا غارها یا سوراخی که دران داخل شوند هر اینه رو کنند بسوی
آن وحال انکه ایشان بشتاب روند ۵۸ وبعضی ازایشان کسی است که عیب
کند ترا در صدقها پس اکر عطا کرده شد ند ازانها خوشنود شدند واکر عطا
کرده نشد ند ازانها دران هنکام ایشان خشمناک میشوند ۵۹ وانکه ایشان
راضی شده بودند انچه را داده بود بایشان خدا و رسول او وکفته بودند بس است
ما را خدا زود باشد که بدهد ما را خدا از فضل خود ورسول او بدرستی که ما
بسوی خدا رغبت دارانیم ۶۰ نیست صدقها مکر ابرای فقیران وبیچارکان وکارکنان
برانها والفت داده شده دلهای ایشان وبردکان و قرض داران ودر راه خدا و
راه کذران محتاج فریضه است از خدا وخدا دانای درست کردار است ۶۱ وازایشان
کسانیند که اذیت میرسانند پیغمبر را ومیکویند که او کوش است بکو که او کوش
نیکیست برای شما تصدیق میکند بخدا وتصدیق میکند مر مؤمنان را ورحمتست
برای انها که ایمان آورده اند ازشما وکسانی که میازارند رسول خدا را برای ایشان
عذابی دردناک ۶۲ قسم میخورند بخدا برای شما تا خوشنود کنند شما را وخدا و
پیغمبر او سزاوارتر اند که خوشنود کردانند او را اکر هستند مؤمنان ۶۳ ایا نمیدانند
که هر که خلاف کند با خدا ورسول او پس برای اوست آتش دوزخ درحالتی که جاوید
باشند دران اینست رسوائی عظیم ۶۴ میترسند منافقان که فرو فرستاده شود
برایشان سوره که خبر دهد ایشان را بانچه در دلهای ایشانست بکو تمسخر کنید بدرستی
که خدا بیرون آورنده است انچه را میترسید ۶۵ وهر اینه اکر بپرسی ازایشان میکویند
البته جز این نیست که بودیم که خوض میکردیم وبازی میکردیم بکو ایا بخدا وایتهای
او ورسول او بودید که استهزا میکردید ۶۶ عذر مخواهید بتحقیق که کافر شدید بعد
ازایمان خود اکر درکذریم از طایفه از شما عذاب کنیم کروهی را
بسبب انکه ایشان بودند کناهکاران ۶۷ مردان منافق و
زنان منافق بعضشان از بعضی اند امر میکنند بکار زشت ونهی میکنند
از نیکی ومیکیرند دستهای خود را فراموش کردند خدا را پس فراموش کرد
ایشان را بدرستی که منافقان ایشان اند بیرون رفتکان از فرمان ۶۸

وَعَدَ اللّٰهُ الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْمُنٰفِقٰتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعَنَهُمُ اللّٰهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ٦٩ كَالَّذِيْنَ مِنْ
قَبْلِكُمْ كَانُوْٓا اَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَّاَكْثَرَ اَمْوَالًا وَّاَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوْا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِيْنَ
مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِيْ خَاضُوْٓا اُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ٧٠
اَلَمْ يَاْتِهِمْ نَبَؤُا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوْحٍ وَّعَادٍ وَّثَمُوْدَ ٧١ وَقَوْمِ اِبْرٰهِيْمَ وَاَصْحٰبِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكٰتِ اَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ

وعده کرد خدا مردان منافق و زنان منافق و کافران را آتش دوزخ که جاوید
باشند دران ان بس است ایشانرا و لعنت کرد ایشانرا خدا و برای ایشانست
عذابی دایمی ۶۹ مانند آنانکه پیش از شما بودند سخت تر از شما در
قوت و بیشتر در مالها و فرزندان پس بهره مند شدند بنصیب خود پس بهره
شدید بنصیب خود چنانکه بهره مند شدند آنانی که بودند پیش از شما بنصیب
خود و فرو رفتید مانند آنانکه فرو رفتند این گروه نابود شد کرده های ایشان
در دنیا و آخرت و این گروه ایشانند زیانکاران ۷۰ ایا نیامده ایشانرا
خبر آنانکه بودند پیش از ایشان قوم نوح و عاد و ثمود ۷۱ و قوم ابرهیم
و اهل مدین و زیر و زبر کرده شده کان آمده اند ایشان را پیغمبران
با معجزه های روشن پس نبود که خدا ستم کرده باشد ایشانرا ولیکن
بودند که بر نفسهای خود ستم میکردند ۷۲ و مردان مؤمن و زنان
مؤمنه بعضشان دوستان بعضی اند امر میکنند به نیکی و نهی مینمایند
از کار زشت و بپا میدارند نماز را و میدهند زکوة را و فرمان
میبرند خدا و رسول او را این گروه بزودی رحمت کند ایشانرا خدا
بدرستی که خدا ارجمند درست کردار است ۷۳ وعده داده
خدا مردان مؤمن و زنان مؤمنه را بهشتهائی که روانست از زیر
انها جوها در حالتی که جاوید اند در انها و مسکنهائی پاکیزه
در بهشتهای جای اقامت و خوشنودی از خدا بزرگتر است
این آن رستگاری عظیم است ۷۴ ای پیغمبر جهاد کن با کفار و منافقان
و سخت بگیر بر ایشان و ارامگاه ایشان دوزخ است و بدجای بازگشتی است
۷۵ سوگند میخورند بخدا که نگفته اند هر اینه بتحقیق که گفتند کلمه کفر را و
کافر شدند بعد از مسلمان شدنشان و قصد کردند بانچه نرسیدند
کینه نورزیدند مگر اینکه بی نیاز کرد ایشانرا خدا و رسول او از فضل و رحمت خود
پس اگر توبه کنند میباشد بهتر برای ایشان و اگر روی بگردانند عذاب کند ایشانرا خدا
عذابی دردناک در دنیا و آخرت و نباشد مر ایشانرا در زمین هیچ یاری و نه مددکاری ۷۶

بِالْبَيِّنٰتِ فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ
وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ٧٠
وَالْمُؤْمِنُوْنَ وَالْمُؤْمِنٰتُ بَعْضُهُمْ
اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ يَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيْمُوْنَ
الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَ
يُطِيْعُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ اُولٰٓئِكَ
سَيَرْحَمُهُمُ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ
حَكِيْمٌ ٧١ وَعَدَ اللّٰهُ الْمُؤْمِنِيْنَ
وَالْمُؤْمِنٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ
تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا
وَمَسٰكِنَ طَيِّبَةً فِيْ جَنّٰتِ عَدْنٍ
وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ اَكْبَرُ ذٰلِكَ
هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ٧٢ يٰٓاَيُّهَا
النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ
وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ
وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ٧٣ يَحْلِفُوْنَ
بِاللّٰهِ مَا قَالُوْا وَلَقَدْ قَالُوْا
كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوْا بَعْدَ
اِسْلَامِهِمْ وَهَمُّوْا بِمَا لَمْ يَنَالُوْا
وَمَا نَقَمُوْٓا اِلَّآ اَنْ اَغْنٰىهُمُ اللّٰهُ
وَرَسُوْلُهٗ مِنْ فَضْلِهٖ فَاِنْ يَّتُوْبُوْا
يَكُ خَيْرًا لَّهُمْ وَاِنْ يَّتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمُ
اللّٰهُ عَذَابًا اَلِيْمًا فِي الدُّنْيَا
وَالْاٰخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْاَرْضِ
مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ٧٤

Digitized by Google

ومنهم من عاهد الله لئن اتانا من فضله لنصدقن ولنكونن من الصالحين ۷۷ فلما اتيهم من فضله بخلوا به وتولوا وهم
معرضون ۷۸ فاعقبهم نفاقا في قلوبهم الى يوم يلقونه بما اخلفوا الله ما وعدوه وبما كانوا يكذبون ۷۹ الم يعلموا
ان الله يعلم سرهم ونجواهم وان الله علام الغيوب ۸۰ الذين يلمزون المطوعين من المؤمنين في الصدقات والذين
لا يجدون الا جهدهم فيسخرون منهم سخر الله منهم ولهم عذاب اليم ۸۱ استغفر لهم او لا تستغفر لهم ان تستغفر لهم

سبعين مرة فلن يغفر الله لهم
ذلك بانهم كفروا بالله ورسوله
والله لا يهدي القوم الفاسقين
۸۲ فرح المخلفون بمقعدهم
خلاف رسول الله وكرهوا
ان يجاهدوا باموالهم وانفسهم
في سبيل الله وقالوا لا تنفروا
في الحر قل نار جهنم اشد حرا
لو كانوا يفقهون ۸۳
فليضحكوا قليلا وليبكوا كثيرا
جزاء بما كانوا يكسبون ۸۴
فان رجعك الله الى طائفة
منهم فاستاذنوك للخروج
فقل لن تخرجوا معي ابدا ولن
تقاتلوا معي عدوا انكم
رضيتم بالقعود اول مرة
فاقعدوا مع الخالفين ۸۵
ولا تصل على احد منهم مات
ابدا ولا تقم على قبره انهم
كفروا بالله ورسوله وماتوا
وهم فاسقون ۸۶ ولا تعجبك
اموالهم واولادهم انما
يريد الله ان يعذبهم
بها في الدنيا وتزهق
انفسهم وهم
كافرون ۸۷

وبعضي ايشان كسي است كه عهد كرد باخدا كه اگر بدهد ما را از فضل خود هر آينه
صدقه كنيم البته وهر آينه باشيم البته از شايستكان ۷۷ پس چون داد ايشانرا
از فضل خود بخل ورزيدند بان وبرگشتند وحال انكه ايشان اعراض كنندگان
بودند ۷۸ پس از پي در آورد ايشانرا نفاقي در دلهاي ايشان تا روزي كه بينند
او را بسبب انچه خلاف كردند باخدا انچه را كه وعده كرده بودند او را وبسبب انچه
بودند كه دروغ ميگفتند ۷۹ ايا ندانستند كه خدا ميداند پنهان ايشان واشكار
ايشانرا واينكه خدا داناست غيبها است ۸۰ انانكه عيب ميكنند
زيادة دهندگان از مؤمنان را در صدقها وانانرا كه نمييابند مگر طاقت خود را
پس استهزا ميكنند بايشان استهزا كند خدا بايشان وبراي ايشان است عذابي
دردناك ۸۱ طلب آمرزش بكن براي ايشان يا مكن طلب آمرزش براي ايشان اگر
طلب آمرزش كني براي ايشان هفتاد نوبت پس هرگز نخواهد آمرزيد خدا
ايشانرا اين بجهت انست كه ايشان كافر شدند بخدا ورسول او وخدا راه نمينمايد
گروه فاسقانرا ۸۲ شاد شدند آنهائي كه باز گذاشته شدند بنشستن ايشان
بعد از رسول خدا وناخوش داشتند كه جهاد كنند بمالهاي خود ونفسهاي
خود در راه خدا وگفتند بيرون مرويد در گرما بگو آتش
دوزخ سخت تر است در حرارت اگر باشند كه بفهمند ۸۳
پس بايد كه بخندند اندكي وبايد كه بگريند بسيار جزاي انچه بودند كه
كسب ميكردند ۸۴ پس اگر برگرداند ترا خدا بسوي گروهي از ايشان
پس دستوري خواهند از تو براي بيرون رفتن پس بگو بيرون نخواهيد
آمد با من هرگز وكارزار نخواهيد كرد با من دشمني را بدرستي
كه شما راضي شديد بنشستن اول بار پس بنشينيد با بازمانده كان
۸۵ ومكن نماز بر احدي از ايشان كه بميرد هرگز وما نايست بر قبر او بدرستي كه ايشان
كافر شدند بخدا ورسول او ومردند وحال انكه ايشان فاسقانند ۸۶ وتعجب نيارد
ترا مالهاي ايشان وفرزندان ايشان جز اين نيست كه ميخواهد خدا كه عذاب كند ايشانرا
بانها در دنيا وخلاي شود نفسهاي ايشان وحال انكه ايشان كافران باشند ۸۷

Digitized by Google

وَاِذَآ اُنْزِلَتْ سُوْرَةٌ اَنْ اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَجَاهِدُوْا مَعَ رَسُوْلِهِ اسْتَاْذَنَكَ اُولُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوْا ذَرْنَا نَكُنْ مَّعَ الْقٰعِدِيْنَ ۸۷
رَضُوْا بِاَنْ يَّكُوْنُوْا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُوْنَ ۸۸ لٰكِنِ الرَّسُوْلُ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ جَاهَدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ
وَاَنْفُسِهِمْ وَاُولٰٓئِكَ لَهُمُ الْخَيْرٰتُ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۸۹ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خَالِدِيْنَ فِيْهَا
ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۹۰ وَجَآءَ الْمُعَذِّرُوْنَ مِنَ الْاَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِيْنَ كَذَبُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ سَيُصِيْبُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

وهرگاه فرو فرستاده شود سوره که ایمان آورید بخدا و جهاد کنید
با رسول او رخصت خواهند از تو صاحبان مال از ایشان و گویند بگذار
ما را که باشیم با نشستگان ۸۸ خوشنود شدند باینکه باشند با باز
مانده گان و مهر زده بر دلهای ایشان پس ایشان نمیفهمند ۸۹ لیکن
پیغمبر و آنانکه ایمان آوردند با او جهاد کردند بمالهای خود و نفسهای
خود و ایشانرا برای ایشانست همه نیکیها و ایشانند رستگاران ۹۰
مهیا کرد خدا برای ایشان بهشتهائی که میرود از زیر آنها جوها جاودانیان
در آنها اینست رستگاری بزرگ ۹۱ و آمدند عذر خواهان از بادیه نشینان
تا رخصت داده شود مر ایشانرا و نشستند آنانکه دروغ گفتند خدا و رسول
او را بزودی میرسد آنانرا که کافر شدند از ایشان عذابی دردناک ۹۲
نیست بر ناتوانان و نه بر بیماران و نه بر آنانکه نمی یابند آنچه را نفقه کنند
حرجی تنگی هرگاه خالص شدند برای خدا و پیغمبر او نیست بر نیکوکاران
راهی و خدا آمرزنده مهربانست ۹۳ و نه بر آنانکه چون آمدند نزد تو تا سوارکنی
ایشانرا گفتی نمی یابم آنچه سوارکنم شما را بر آن برگشتند و حال آنکه چشمهای ایشان
میریخت اشک را از روی اندوه اینکه نمی یابند آنچه را که نفقه کنند ۹۴
نیست راه مگر بر آنانکه رخصت میجویند از تو و حال آنکه ایشان توانگرانند رضوا
شدند باینکه بوده باشند با باز مانده گان و مهر زد خدا بر دلهای ایشان
پس ایشان نمیدانند ۹۵ عذر می آورند بسوی شما چون باز گشتید
بسوی ایشان بگو عذر مکوئید که تصدیق نخواهیم نمود مر شما را بتحقیق که آگاه ساخت
ما را خدا از خبرهای شما و بزودی می بیند خدا کردار شما را و رسول
او پس بر گردانیده خواهید شد بسوی دانای نهان و آشکار پس آگاه میکند
شما را بآنچه بودید که میکردید ۹۶ زود باشد که قسم خورند بخدا برای شما
چون باز گردید بسوی ایشان تا رو بگردانید از ایشان پس رو
بگردانید از ایشان بدرستیکه ایشان پلیدند و جایگاه
ایشان دوزخ است بپاداش آنچه بودند که کسب میکردند ۹۷

مِنْهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۹۲ لَيْسَ عَلَى
الضُّعَفَآءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضٰى وَلَا
عَلَى الَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ مَا يُنْفِقُوْنَ
حَرَجٌ اِذَا نَصَحُوْا لِلّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ مَا
عَلَى الْمُحْسِنِيْنَ مِنْ سَبِيْلٍ وَاللّٰهُ
غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۹۳ وَّلَا عَلَى الَّذِيْنَ
اِذَا مَآ اَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَآ اَجِدُ
مَآ اَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَّاَعْيُنُهُمْ
تَفِيْضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا اَلَّا يَجِدُوْا
مَا يُنْفِقُوْنَ ۹۳ اِنَّمَا السَّبِيْلُ
عَلَى الَّذِيْنَ يَسْتَاْذِنُوْنَكَ وَهُمْ
اَغْنِيَآءُ رَضُوْا بِاَنْ يَّكُوْنُوْا
مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى
قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۹۴
يَعْتَذِرُوْنَ اِلَيْكُمْ اِذَا رَجَعْتُمْ
اِلَيْهِمْ قُلْ لَّا تَعْتَذِرُوْا لَنْ نُّؤْمِنَ
لَكُمْ قَدْ نَبَّاَنَا اللّٰهُ مِنْ اَخْبَارِكُمْ
وَسَيَرَى اللّٰهُ عَمَلَكُمْ وَ
رَسُوْلُهٗ ثُمَّ تُرَدُّوْنَ اِلٰى عٰلِمِ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۹۵ سَيَحْلِفُوْنَ
بِاللّٰهِ لَكُمْ اِذَا انْقَلَبْتُمْ اِلَيْهِمْ
لِتُعْرِضُوْا عَنْهُمْ فَاَعْرِضُوْا عَنْهُمْ
اِنَّهُمْ رِجْسٌ وَّمَاْوٰىهُمْ
جَهَنَّمُ جَزَآءً بِمَا كَانُوْا
يَكْسِبُوْنَ ۹۶

قسم خورند

يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ۹۶ الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ
أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۹۷ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ بِكُمُ الدَّوَائِرَ عَلَيْهِمْ
دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۹۸ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرُبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ
أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۹۹ وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ

بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا
عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
أَبَدًا ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۱۰۰ وَمِمَّنْ
حَوْلَكُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ
وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى
النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ
سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ
إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ ۱۰۱ وَآخَرُونَ
اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا
صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللَّهُ أَنْ
يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
۱۰۲ خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً
تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ
إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ۱۰۳ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ
يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ
الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ
الرَّحِيمُ ۱۰۴ وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ
عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَ
سَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۱۰۵
وَآخَرُونَ مُرْجَوْنَ
لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ
وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۱۰۶

قسم میخورند برای شما تا خوشنود شوید از ایشان پس اگر خوشنود شوید از ایشان
پس بدرستی که خدا خوشنود نمیشود از گروه فاسقان ۹۸ عربان بادیه سخت ترند
در کفر و نفاق و سزاوارترند اینکه ندانند حدهای انچه را فرو فرستاده خدا بر
پیغمبر خود و خدا دانا نیست درست کردار ۹۹ و بعضی از عربان بادیه کسی است
که میگیرد انچه را انفاق میکند محل تا وان و انتظار میبرد بشما گردشهای زمانه
را بر ایشانست گردش بد و خدا شنوای داناست ۱۰۰ و بعضی از عربان بادیه
کسیست که ایمان میاورد بخدا و روز آخر و میگیرد انچه خرج کند نزدیکیها نزد
خدا و دعاهای پیغمبر آگاه باشید که انها نزدیکیست برای ایشان بزودی در
میاورد ایشانرا خدا در رحمت خود بدرستی که خدا آمرزنده ایست مهربان ۱۰۱
و سبقت داران پیشینیان از مهاجران و انصار و انانکه پیروی کرده اند ایشانرا
به نیکوئی خوشنود شد خدا از ایشان و خوشنود شدند ایشان از او و اماده کرده از
برای ایشان بهشتهائی که میرود زیر انها نهرها جاویدانند در انها همیشه اینست
رستگاری عظیم ۱۰۲ و از انانکه در حوالی شما اند از اعراب بادیه منافقانند و
از اهل مدینه عادت کرده اند بر نفاق نمیدانی تو ایشانرا ما میدانیم ایشانرا بزودی
عذاب خواهیم کرد ایشانرا دو نوبت پس باز گردیده خواهند شد بسوی عذابی
بزرگ ۱۰۳ و دیگران اعتراف کردند بگناهان خود امیختند باهم عملی
شایسته را و دیگری بد را شاید خدا که باز گشت نماید بامرزش بر ایشان بدرستی که خدا
آمرزنده ایست مهربان ۱۰۴ بگیر از مالهای ایشان صدقه را که پاک کردانی ایشانرا و
پاکیزه کردانی ایشانرا بدان و دعا کن بر ایشان بدرستی که دعای تو ارام است مر ایشانرا
و خدا شنوای داناست ۱۰۵ ایا نمیدانند که خدا اوست که قبول میکند توبه را از
بندگان خود و میگیرد صدقها را و اینکه خدا اوست باز گشت نماینده مهربان
۱۰۶ و بگو عمل بکنید پس زود باشد که ببیند خدا عمل شما را و پیغمبر او و مومنان
و زود باشد که باز گردیده شوید بسوی دانای پنهان و اشکار پس اگاه میسازد
شما را بانچه بودید که میکردید ۱۰۷ و دیگران باز مانده کارند برای فرمان الهی یا عذاب
خواهد کرد ایشانرا و یا باز گشت مینماید بر ایشان بامرزش و خدا دانای حکیم است ۱۰۸

وانانکه

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ
وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ١٠٧ لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَمَسْجِدٌ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ
أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَّهِّرِينَ ١٠٨ أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شَفَا جُرُفٍ
هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ١٠٩ لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ

وانانکه فراکرفتند مسجدیرا بجهت ضرر رسانیدن وکفر وجدائی افکندن میان
مومنان وانتظار کشیدن مرکسی راکه جنك کرد باخدا وپیغمبر او ازپیش وهرآینه
سوکند میخورند البته که نخواسته ایم ما مکر خوبی را وخدا کواهی میدهد بدرستی
که ایشان هرآینه دروغ کویانند ۱۰۹ مایست دران هرکز هرآینه مسجدی که بنا کذاشته
شده بر پرهیزکاری از اول روز سزاوارتر است که بایستی دران دران مردانیند که دوست
دارند اینکه پاك شوند وخدا دوست میدارد پاکانرا ۱۱۰ ایا پس کسی که بنا کذاشته
اساس خودرا بر پرهیزکاری از خدا وخوشنودی بهتر است یا کسی که بنا نهاده اساس خود
را بر کنار رودخانه ریزنده پس فرو ریزد با او در آتش دوزخ وخدا راه نمی نماید کروه
ستمکارانرا ۱۱۱ همیشه خواهد بود بنای ایشان که بنا کرده اند از جهت شك در دلهای
ایشان مکر اینکه پاره پاره شود دلهای ایشان وخدا دانا نیست درست کردار ۱۱۲ بدرستی
که خدا خریده است از مومنان نفسهای ایشان ومالهای ایشان را باینکه برای ایشان
بهشت جنات میکنند در راه خدا پس میکشند وکشته میشوند وعده دادنی بران حق در
توریة وانجیل وقران وکیست وفا کننده تر بعهد خود از خدا پس شادمان باشید بخرید
وفروخت خودکه مبایعت کرده اید بان واین است رستکاری عظیم ۱۱۳ توبه کاران
عبادت کنندکان حمد کنندکان سیاحت کنندکان رکوع کنندکان سجود کنندکان
فرماینده کان بکار نیك وباز دارنده کان از کار زشت ونکاه دارندکان مرحدهای خدا
را وبشارت دهندکان مومنانرا ۱۱۴ نباشد مر پیغمبر را وانانیرا که ایمان اورده اند اینکه طلب آمرزش
نمایند برای شرك اورندکان واکرچه بوده باشند صاحبان خویشی از بعد ظاهر
شدن برایشان اینکه انان اهل دوزخند ۱۱۵ ونبود استغفار ابرهیم برای
پدرش مکر از وعده که وعده کرده بود انرا باو پس چون ظاهر شد مر او را که او
دشمن خداست بیزاری جست از او بدرستی که ابرهیم هرآینه بسیار
دعا کننده بردبار بود ۱۱۶ ونباشد خدا راکه کمراه کند قومی را بعد از انکه هدایت
کرده باشد ایشانرا تا انکاه که روشن کند برای ایشان انچه را پرهیز نمایند بدرستی
که خدا بهر چیزدانا است ۱۱۷ بدرستی که خدا مر او راست پادشاهی آسمانها و
زمین زنده میکند ومیمیراند ونیست مر شمارا بغیر از خدا هیچ یاری ونه هیچ مددکاری ۱۱۸

وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ١١٢ إِنَّ اللَّهَ
اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ
وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ
يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ
وَيُقْتَلُونَ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا
فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ
وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ
فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ
بِهِ وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ١١١
التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ
السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ
الْآمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ١١٢ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ
وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ
وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ
لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ١١٣ وَمَا
كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ
إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ
فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ
مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ
حَلِيمٌ ١١٤ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ
إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ
إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ١١٥ إِنَّ اللَّهَ لَهُ
مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ
وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا
نَصِيرٍ ١١٦

مرتبه تحقیق

لقد تاب الله على النبي والمهاجرين والأنصار الذين اتبعوه في ساعة العسرة من بعد ما كاد يزيغ قلوب فريق منهم ثم تاب
عليهم انه بهم رؤف رحيم ١١٧ وعلى الثلاثة الذين خلفوا حتى إذا ضاقت عليهم الأرض بما رحبت وضاقت عليهم انفسهم
وظنوا ان لا ملجأ من الله إلا إليه ثم تاب عليهم ليتوبوا إن الله هو التواب الرحيم ١١٨ يا أيها الذين امنوا اتقوا الله وكونوا
مع الصادقين ١١٩ ما كان لأهل المدينة ومن حولهم من الأعراب ان يتخلفوا عن رسول الله ولا يرغبوا بانفسهم عن نفسه

هر اينه بتحقيق كه باز كشت نمود خدا بامرزش بر نبي ومهاجران وانصاري كه پيروي
كردند اورا در وقت تنكي بعد از انكه نزديك بود كه بر كردد دلهاي فرقه از ايشان
پس باز كشت نمود بر ايشان بدرستي كه او بايشان بسيار مهربان بخشاينده
١١٩ وبر آن سه كه باز مانده بودند تا انكاه كه تنك شد بر ايشان زمين با آن
فراخي وتنك شد بر ايشان نفسهاي ايشان وداانستند كه پناهي نيست
از خدا مكر بسوي او پس باز كشت نمود ايشان را تا توبه كنند بدرستي كه خدا
اوست بسيار باز كشت نماينده بامرزش مهربان ١٢٠ اي تا انكه ايمان اورده
بپرهيزيد از خدا وباشيد با راست كويان ١٢١ نيست مر اهل مدينه وانانيرا
كه كرد اكرد ايشان باز بادية نشينان اينكه تخلف كنند از رسول خدا و
ميل كنند بنفسهاي خود از نفس او اين بجهت آنست كه ايشان نرسد شان
تشنكي ونه تعبي ونه كرسنكي در راه خدا وقدم بر ندارند قدم بر داشتني
كه بخشم آورد كافرانرا ونرسند از دشمني بمطلبي مكر انكه نوشته شود بر ايشان
بسبب انكار شايسته بدرستي كه خدا ضايع نميكند مزد
نيكوكارانرا ١٢٠ وانفاق نميكنند نفقه اندك ونه بسيار ونه
وقطع نميكنند وادي مكر نوشته شود براي ايشان تا جزا دهد
ايشانرا خدا نيكوتر از انچه هستند كه ميكنند ١٢١ ونباشد مؤمنانرا
كه بروند همكي پس چرا نروند از هر كروهي از ايشان جمعي تا تحصيل دانش
كنند در دين وتا بترسانند قوم خود را چون باز كشت كنند
بسوي ايشان تا شايد ايشان بترسند ١٢٢ اي تا انكه ايمان اورده اند
جنك كنيد با انانكه نزديك شمايند از كافران وبايد كه بيابند در شما درشتي
وبدانيد كه خدا با پرهيزكارانست ١٢٣ وهركاه كه فرو فرستاده شود سوره
پس از ايشان كسي است كه كويد كدام يك از شما زياد كرد اين سوره
ايماني پس اما انانكه ايمان اورده اند پس زياد نمود ايشانرا ايمان وايشان
شادمان ميشوند ١٢٤ واما انانكه در دلهاي ايشان مرضيست پس زياد نمود
ايشانرا پليدي بر پليدي ايشان ومردند وحال انكه ايشان بودند كافران ١٢٥

ذلك بانهم لا يصيبهم ظمأ ولا
نصب ولا مخمصة في سبيل الله
ولا يطئون موطئا يغيظ الكفار
ولا ينالون من عدو نيلا إلا
كتب لهم به عمل صالح إن
الله لا يضيع اجر المحسنين ١٢٠
ولا ينفقون نفقة صغيرة ولا
كبيرة ولا يقطعون واديا إلا
كتب لهم ليجزيهم الله احسن ما
كانوا يعملون ١٢١ وما كان
المؤمنون لينفروا كافة فلولا
نفر من كل فرقة منهم طائفة
ليتفقهوا في الدين ولينذروا
قومهم إذا رجعوا إليهم لعلهم
يحذرون ١٢٢ يا أيها الذين
امنوا قاتلوا الذين يلونكم من
الكفار وليجدوا فيكم غلظة
واعلموا ان الله مع المتقين ١٢٣
وإذا ما انزلت سورة فمنهم من
يقول أيكم زادته هذه إيمانا
فأما الذين امنوا فزادتهم إيمانا
وهم يستبشرون ١٢٤ و
أما الذين في قلوبهم
مرض فزادتهم رجسا
إلى رجسهم وماتوا وهم
كافرون ١٢٥

لَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ ١٢٨ وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ نَظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى
بَعْضٍ هَلْ يَرَاكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ١٢٩ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ
عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ١٣ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ ١٣١ سورة يونس مائة وتسع آيات مكية بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الر ١ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ

وآیاتی بینند اینکه ایشان مبتلا میشوند در هر سالی یکبار یا دو بار پس توبه نمیکنند
ونه ایشان پند میگیرند ١٢٨ وهرگاه که فرو فرستاده شود سوره نظر کنند بعضی
ایشان بسوی بعضی آیا می بیند شما را هیچ احدی پس برگردند برگردانیده است خدای
ایشان را ببسبب آنکه ایشان گروهی اند که نمی فهمند ١٢٩ هر آینه بتحقیق که آمد
شما را رسولی از نفسهای شما که گران است بر او رنج کشیدن شما شوق مند بر شما
بمومنان مهربان بخشاینده است ١٣٠ پس اگر روگردان شوند پس بگو بس است مرا خدای
معبودی سزاوار نیست معبودی مگر او بر او توکل کردم و او پروردگار عرش بزرگست ١٣١

سورة يونس عليه السلام يكصد و نه آيت است و امكي است

بنام خدای بخشاینده مهربان
الر ١ این آیتهای کتابیست که مشتملست بر حکمت ٢ آیا هست برای مردمان عجب
اینکه وحی فرستادیم بسوی مردی از ایشان که بترسان مردمان را و بشارت ده آنانرا که ایمان
آورده اند اینکه مر ایشانرا راست سابقه راستی نزد پروردگار ایشان گفتند کافران بدرستی که این
رسول هر آینه جادوگریست ظاهر ٣ بدرستی که پروردگار شما خدائیست که آفرید آسمانها
و زمین را در شش روز پس مستوی شد بر عرش تدبیر میکند کار را نیست هیچ شفاعت خواهی
مگر بعد از رخصت و اینست خدا که پروردگار شماست پس بپرستید او را آیا پس پند
نمیگیرید ٤ بسوی اوست بازگشت شما همه وعده کرد خدا حق بدرستی که او مبدی آفرینش
خلق را پس برمیگرداند او را تا جزا دهد آنانرا که ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته
بعدالت و آنانرا که کافر شده اند مر ایشانرا است شرابی از آب جوشان و عذابی دردناک
ببسبب آنچه بودند که کافر میشدند ٥ اوست آنکه کرد آفتاب را روشنائی و ماه را
نور و تقدیر کرد او را منزلها تا بدانید شمار سالها و حساب را آنرا نیافرید خدا این را مگر بحق
تفصیل میدهد آیتها را برای گروهی که میدانند ٦ بدرستی که در اختلاف شب و روز
و آنچه آفرید خدا در آسمانها و زمین هر آینه آیتهاست برای گروهی که پرهیزکاری مینمایند
٧ بدرستی که آنانکه امید ندارند ملاقات ما را و راضی شده اند بزندگانی
دنیا و مطمئن شده اند بان و آنانکه ایشان از آیتهای ما بیخبرانند ٨

الحكيم ٢ أكان للناس عجبا
أن أوحينا إلى رجل منهم أن أنذر
الناس وبشر الذين آمنوا أن
لهم قدم صدق عند ربهم
قال الكافرون إن هذا لساحر
مبين ٣ إن ربكم الله الذي
خلق السموات والأرض في ستة
أيام ثم استوى على العرش
يدبر الأمر ما من شفيع إلا من
بعد إذنه ذلكم الله ربكم
فاعبدوه أفلا تذكرون ٤ إليه
مرجعكم جميعا وعد الله حقا إنه
يبدؤا الخلق ثم يعيده ليجزي
الذين آمنوا وعملوا الصالحات
بالقسط والذين كفروا لهم شراب
من حميم وعذاب أليم بما كانوا
يكفرون ٥ هو الذي جعل
الشمس ضياء والقمر نورا وقدره
منازل لتعلموا عدد السنين
والحساب ما خلق الله ذلك إلا
بالحق يفصل الآيات لقوم يعلمون
٦ إن في اختلاف الليل والنهار
وما خلق الله في السموات والأرض لآيات
لقوم يتقون ٧ إن الذين لا يرجون
لقاءنا ورضوا بالحياة الدنيا واطمأنوا
بها والذين هم عن آياتنا غافلون

Digitized by Google

أُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ٩ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِن تَحْتِهِمُ
الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ١٠ دَعْوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ١١
وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُم بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ١٢ وَإِذَا
مَسَّ الْإِنسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرٍّ مَّسَّهُ كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٣ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا
الْقُرُونَ مِن قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَ
جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا
كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ
الْمُجْرِمِينَ ١٤ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ
فِي الْأَرْضِ مِن بَعْدِهِمْ لِنَنظُرَ كَيْفَ
تَعْمَلُونَ ١٥ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ
آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
لِقَاءَنَا ائْتِ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَٰذَا أَوْ
بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ
مِن تِلْقَاءِ نَفْسِي إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا
يُوحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ
رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ١٦ قُل
لَّوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ
وَلَا أَدْرَاكُم بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ
فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ١٧
فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ
كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ١٨
وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ
مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنفَعُهُمْ
وَيَقُولُونَ هَٰؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا
عِندَ اللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ
بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي
السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ
سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا
يُشْرِكُونَ ١٩

این کروه جای ایشان آتش است بسبب آنچه هستند که کسب میکنند
٩ بدرستی که آنان که ایمان آورده اند وکرده اند کارهای شایسته هدایت
میکند ایشانرا پروردکار ایشان بسبب ایمان ایشان میرود از زیر ایشان
نهرها در بهشتهای بانعمت ١٠ خواندن ایشان در آنها سبحانك اللهم
است ودرود ایشان در آنها سلام است واخر خواندن ایشان اینست که
الحمد لله رب العالمین ١١ واگر زود برساند خدا بمردم بدرا مانند زود رسانیدن
بایشان نیك را هر اینه حکم کرده شود بسوی ایشان اجل ایشان پس وا
میگذاریم آنانرا که امید ندارند لقای مارا در زیاده رویشان سرگردانان ١٢
وهرگاه برسد آدمی را آزاری بخواند ما را بپهلوش یا نشسته یا ایستا
پس چون برداریم ازان آزارش را میگذرد گویا که نخوانده ما را برای رنجی که رسیده بود
اورا همچنین زینت داده شده برای اسراف کنندگان آنچه هستند که میکنند
١٣ وهر اینه بتحقیق که هلاك کردیم ما قرنها پیش از شما چون ستم کردند وآمدند
ایشانرا پیغمبران ایشان بامعجزه های روشن ونبودند که ایمان آورند همچنین
سزا میدهیم گروه گناهکارانرا ١٤ پس گردانیدیم شما را جانشینان در زمین
از بعد ایشان تا بنگریم که چگونه میکنید ١٥ وهرگاه خوانده شود بر ایشان آیتهای
ما معجزه های روشن گویند آنان که امید ندارند ملاقات ما را بیاور قرآنی غیر این
یا بدل کن آنرا بگو نباشد مرا اینکه بدل کنم آنرا از پیش خود پیروی نمیکنم مگر آنچه
را که وحی کرده شد بسوی من بدرستی که من میترسم اگر نافرمانی کنم پروردگار خود را
از عقاب روز بزرك ١٦ بگو اگر میخواست خدا نمیخواندم آنرا بر شما ونه اعلام
میکردم شما را بان پس بتحقیق که درنك کردم در شما عمری پیش از ان
پس آیا تعقل نمی نمائید ١٧ پس کیست ستمکارتر از انکه افترا کند بر
خدا دروغی را یا دروغ انگارد آیتهای او را بدرستی که رستگار نمیشوند گناهکاران
١٨ ومیپرستند از غیر خدا چیزیرا که ضرر نمیرساند ایشانرا ونفع نمی بخشد ایشانرا و
میگویند اینها شفاعت خواهان مایند نزد خدا بگو آیا آگاه میسازید خدا را بآنچه
نمیداند در آسمانها ونه در زمین پاکست او وبلند از آنچه شریك میگردانید ١٩

وما كان الناس الا امة واحدة فاختلفوا ولولا كلمة سبقت من ربك لقضي بينهم فيما فيه يختلفون ٢٠ ويقولون
لولا انزل عليه اية من ربه فقل انما الغيب لله فانتظروا اني معكم من المنتظرين ٢١ واذا اذقنا الناس رحمة من بعد
ضراء مستهم اذا لهم مكر في اياتنا قل الله اسرع مكرا ان رسلنا يكتبون ما تمكرون ٢٢ هو الذي يسيركم في البر والبحر
حتى اذا كنتم في الفلك وجرين بهم بريح طيبة وفرحوا بها جاءتها ريح عاصف وجاءهم الموج من كل مكان وظنوا انهم

احيط بهم دعوا الله مخلصين
له الدين لئن انجيتنا من هذه
لنكونن من الشاكرين ٢٣
فلما انجيهم اذا هم يبغون في الارض
بغير الحق يا ايها الناس انما
بغيكم على انفسكم متاع الحيوة
الدنيا ثم الينا مرجعكم فننبئكم
بما كنتم تعملون ٢٤ انما مثل
الحيوة الدنيا كماء انزلناه
من السماء فاختلط به نبات
الارض مما يأكل الناس والانعام
حتى اذا اخذت الارض زخرفها
وازينت وظن اهلها انهم
قادرون عليها اتيها
امرنا ليلا او نهارا فجعلناها
حصيدا كان لم تغن بالامس
كذلك نفصل الايات لقوم
يتفكرون ٢٥ والله يدعوا
الى دار السلام ويهدي من
يشاء الى صراط مستقيم ٢٦
للذين احسنوا الحسنى
وزيادة ولا يرهق
وجوههم قتر ولا
ذلة اولئك اصحاب
الجنة هم فيها
خالدون ٢٧

وفتند درميان مكر بكار كروه پس اختلاف كردند واكرنه بود كلمه كه پيشي
كرفته از پروردكار تو هر اينه حكم كرده شدي ميان ايشان در انچه دران اختلاف
ميكنند ٢٠ وميكويند كه چرا فرو فرستاده نشد براو ايتي از پروردكار او
پس بكو جز اين نيست كه غيب مر خدا يراست پس انتظار بريد بدرستي
كه من باشما از انتظار برندكانم ٢١ وهركاه بچشانيم بردمان رحمتي
را بعد از ازاركه رسيده ايشانرا ان هنكام براي ايشانست مكري در اياتها
ما بكو خدا زودتر است در مكر بدرستي كه فرستادكان ما مينويسند
انچه را مكر ميكنيد ٢٢ اوست كه راه ميبرد شمارا در بيابان ودريا
تا انكه چون باشيد در كشتيها وروان شوند با ايشان ببادي
پاكيزه وشادمان شوند بان ايد ايشانرا باد تندي وايد ايشانرا موج از هرجا
وچنين پندند كه ايشان فرو كرفته شده بايشان بخوانند خدارا در حالتي كه
خالص كردانيده باشند براي او دين را كه اكر نجات دهي ما را از اين هر اينه
ميباشيم البته از شكركذاران ٢٣ پس چون نجات داد ايشانرا اين هنكام
ايشان جور ميكنند در زمين بناحواي ادميان نيست ستم شما مكر بر
نفسهاي شما در معاش كذاردن كاني دنيا پس بسوي ماست بازكشت شما
پس اكاه ميكردانيم شمارا بانچه هستيد كه ميكنيد ٢٤ نيست مثل زندكاني
دنيا مكر مانند ابي كه فرو فرستاديم انرا از اسمان پس اميخته شد بان رستني
زمين از انچه ميخورند ادميان وچهارپايان تا انكاه كه كرفت زمين زينت خود
را وارايسته كرديد وكمان بردند اهل ان كه ايشان توانايند بران امد انرا
امر ما در شب يا روز پس كردانيديم انرا دروديده كه كويا نروئيده
ديروز همچنين تفصيل ميدهيم ايتها را براي كروهي كه فكر ميكنند ٢٥ و
خدا ميخواند بسوي دار السلام وراه مينمايد هركه را خواهد براه
راست ٢٦ براي انان كه نيكي كردند نيكويست وزيادة
بران ونپوشد روهاي ايشانرا كردي ونه خواري انان
اصحاب بهشتند ايشان اند در ان جاودانيان ٢٧

وانانكه

والذين كسبوا السيئات جزاء سيئة بمثلها وترهقهم ذلة ما لهم من الله من عاصم كأنما اغشيت وجوههم قطعا من
الليل مظلما اولئك اصحاب النار هم فيها خالدون ٢٩ ويوم نحشرهم جميعا ثم نقول للذين اشركوا مكانكم انتم
وشركاؤكم فزيلنا بينهم وقال شركاؤهم ما كنتم إيانا تعبدون ٣٠ فكفى بالله شهيدا بيننا وبينكم إن كنا عن
عبادتكم لغافلين ٣١ هنالك تبلوا كل نفس ما اسلفت وردوا إلى الله مولاهم الحق وضل عنهم ما كانوا يفترون ٣٢

قل من يرزقكم من السماء والارض
امن يملك السمع والابصار
ومن يخرج الحي من الميت ويخرج
الميت من الحي ومن يدبر الامر
فسيقولون الله فقل افلا
تتقون ٣٣ فذلكم الله ربكم
الحق فماذا بعد الحق إلا الضلال
فانى تصرفون ٣٤ كذلك
حقت كلمة ربك على الذين
فسقوا انهم لا يؤمنون ٣٥ قل
هل من شركائكم من يبدؤا
الخلق ثم يعيده قل الله يبدؤا
الخلق ثم يعيده فانى تؤفكون ٣٦
قل هل من شركائكم من يهدي
إلى الحق قل الله يهدي للحق
افمن يهدي إلى الحق احق ان
يتبع امن لا يهدي إلا ان يهدى
فما لكم كيف تحكمون ٣٧ وما
يتبع اكثرهم إلا ظنا إن الظن لا
يغني من الحق شيئا إن الله عليم
بما يفعلون ٣٨ وما كان
هذا القرآن ان يفترى
من دون الله ولكن
تصديق الذي بين يديه و
تفصيل الكتاب لا ريب فيه
من رب العالمين ٣٩

وانانكه كتب كرده اند بديها را جزاي بديست بمانند آن وفرو كيرد ايشانرا
خواري نيست مر ايشانرا از خدا هيچ نگاهدارنده كويا پوشانيده شده روهاي
ايشان بپارهاء از شب درحالتي كه تاريك باشد اين كروه ياران آتشند ايشان
دران جاودانيان ٢٩ وروزي كه حشر كنيم ايشانرا همه پس كوئيم مر انانيرا كه شرك
آوردند باشيد بر جاي خود شما وشريكان شما پس جدائي فكنيم ميان ايشان و
كويند شريكان ايشان كه نبوديد شما كه ما را پرستيده باشيد ٣٠ پس بسنده
خدا كواه ميان ما وميان شما بدرستي كه بوديم ما از پرستش شما هر اينه بيخبران
٣١ انجا بيازمايد هر نفس انچه را پيش فرستاده وبركردانيده شوند بسوي خدا
صاحب اختيار ايشان كه حقيست وكم شود از ايشان انچه بودند كه افترا ميبودند
٣٢ بكو كيست كه روزي دهد شما را از اسمان وزمين يا كيست كه مالك باشد
كوش ودیدها را وكيست كه بيرون آورد زنده را از مرده وبيرون آورد مرده را از زنده
وكيست كه تدبير كند كار را پس بزودي ميكويند خدا ست پس بكو يا پرهيز
كاري نميكنيد ٣٣ پس اينست خدا پروردكار شما كه حقيست پس چه چيز است
بعد از حق مكر كمراهي پس بكجا بركردانيده ميشويد ٣٤ همچنين حق شد كلمة پروردكار
تو بر انانكه بيرون رفتند از فرمان اينكه ايشان ايمان نمي آورند ٣٥ بكو آيا
از شريكان شما كيست كه بديدا ورد نخست خلق را پس باز كرداند انرا بكو خدا
بديدا ورد خلق را نخست پس باز خواهد كردانيد انرا پس بكجا بركردانيده ميشويد ٣٦
بكو آيا از شريكان شما كيست كه راه نمايد بسوي حق بكو خدا راه مينمايد مر حق را آيا
پس كسي كه راه نمايد بسوي حق سزاوار تر است كه پيروي كرده شود يا انكه راه نيابد
مكر انكه راه نموده شود پس چيست مر شما را چكونه حكم ميكنيد ٣٧ ومتابعت
نميكنند بيشتر ايشان مكر كمانرا بدرستي كه كمان بي نياز نميكرداند
از حق چيزيرا بدرستي كه خدا داناست بانچه ميكنيد ٣٨ و
نيست اين قران كه بر بافته شود از غير خدا و
ليكن تصديق انچيزيست كه پيش ازان بوده وبيان
كتابيست كه نيست شكي دران كه از پروردكار عالميانست ٣٩

Digitized by Google

لم يقولون افتريه قل فاتوا بسورة مثله وادعوا من استطعتم من دون الله ان كنتم صادقين ۳۹ بل كذبوا بما لم يحيطوا
بعلمه ولما يأتهم تأويله كذلك كذب الذين من قبلهم فانظر كيف كان عاقبة الظالمين ۴۰ ومنهم من يؤمن به ومنهم
من لا يؤمن به وربك اعلم بالمفسدين ۴۱ وان كذبوك فقل لي عملي ولكم عملكم انتم بريئون مما اعمل وانا بريء مما
تعملون ۴۲ ومنهم من يستمعون اليك افانت تسمع الصم ولو كانوا لا يعقلون ۴۳ ومنهم من ينظر اليك افانت تهدي

العمي ولو كانوا لا يبصرون
۴۴ ان الله لا يظلم الناس
شيئا ولكن الناس انفسهم
يظلمون ۴۴ ويوم يحشرهم
كان لم يلبثوا الا ساعة من
النهار يتعارفون بينهم قد
خسر الذين كذبوا بلقاء الله
وما كانوا مهتدين ۴۵
وامانرينك بعض الذي نعدهم
او نتوفينك فالينا مرجعهم ثم
الله شهيد على ما يفعلون ۴۶
ولكل امة رسول فاذا جاء
رسولهم قضي بينهم بالقسط
وهم لا يظلمون ۴۷ ويقولون
متى هذا الوعد ان كنتم
صادقين ۴۸ قل لا املك لنفسي
ضرا ولا نفعا الا ما شاء الله
لكل امة اجل اذا جاء اجلهم
فلا يستأخرون ساعة ولا يستقدمون
۴۹ قل ارأيتم ان اتيكم عذابه
بياتا او نهارا ماذا يستعجل
منه المجرمون ۵۰ اثم اذا ما وقع
امنتم به الآن وقد كنتم به
تستعجلون ۵۱ ثم قيل للذين
ظلموا ذوقوا عذاب الخلد هل
تجزون الا بما كنتم تكسبون ۵۲

ایا میگویند که افترا کرده اورا بگو پس بیاورید سوره مثل آن و بخوانید
کسی را که توانید از غیر خدا اگر هستید راست گویان ۳۹ بلکه
تکذیب کردند بآنچه احاطه نکرده اند بدانش آن و نیامده ایشانرا تاویل آن همچنین
تکذیب کردند آنانکه بودند پیش از ایشان پس ببین چگونه بوده آخر کار
ستمکاران ۴۰ و از ایشان کسی است که ایمان می آورد بآن و از ایشان کسی است
که ایمان نمی آورد بآن و پروردگار تو داناتر است بفسادکنندگان ۴۱ و اگر تکذیب
کردند ترا پس بگو مرا است کردار من و مر شمارا است کردار شما شما بیزارید از
آنچه میکنم و من بیزارم از آنچه میکنید ۴۲ و از ایشان کسانند که گوش میدارند
بسوی تو پس آیا تو میشنوانی کران را و اگرچه باشند که بعقل نیابند ۴۳ و از
ایشان کیست که بنگرد بسوی تو آیا پس تو راه مینمائی کوران را و اگرچه باشند
که نه بینند ۴۴ بدرستی که خدا ستم نمیکند بمردم چیزرا ولیکن مردم نفسهای خودرا
ستم میکنند ۴۵ و روزی که حشر کند ایشانرا گویا درنگ نکرده اند مگر ساعتی
از روز بشناسند همدیگررا میان خود شان بتحقیق که زیان کردند آنانکه
تکذیب کردند بلقای خدا و نبودند راه یافتگان ۴۶ و اگر بنمائیم ترا پاره از آنچه
وعده داده ایم ایشانرا یا بمیرانیم ترا پس بسوی ما است بازگشت ایشان پس خدا
گواهست بر آنچه میکنند ۴۷ و برای هر امتی رسولیست پس چون بیاید رسول
ایشان حکم کرده میشود میان ایشان بعدل و ایشان ستم کرده نشوند ۴۸
و میگویند کی خواهد بود این وعده اگر هستید راست گویان ۴۹ بگو
من مالک نیستم برای نفس خود زیانی را و نه نفعی را مگر آنچه خواهد خدا
هر امتی را اجلیست چون آید اجل ایشان پس واپس نمانند ساعتی و پیشی نگیرند ۵۰ بگو
آیا دیدید که اگر بیاید شمارا عذاب او در شب هنگام خواب یا در روز
چه چیز را شتاب میکنند از آن گناهکاران ۵۱ آیا پس هرگاه
چون واقع شد ایمان می آورید بآن آیا این وقت و بتحقیق بودید که بآن
شتاب مینمودید ۵۲ پس گفته شود مر ستمکارانرا که ستم کردند بچشید عذاب
همیشه کیرا آیا جزا داده میشوید مگر بآنچه بودید که کسب میکردید ۵۳

Digitized by Google

وَيَسْتَنْبِئُونَكَ أَحَقٌّ هُوَ قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ۵۳ وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَأَسَرُّوا
النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۵۴ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَلَا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۵۵ هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۵۶ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ
لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ۵۷ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ۵۸ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا
أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ آللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ ۵۹ وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ
الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ۶۰ وَمَا
تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ
مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ
إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ
فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ
مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَ
لَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ۶۱
أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۶۲ الَّذِينَ آمَنُوا
وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۶۳ لَهُمُ الْبُشْرَى
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا
تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۶۴ وَلَا يَحْزُنْكَ
قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۶۵ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ
فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا
يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
شُرَكَاءَ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ
وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ۶۶

اجرؤیا ازدهم

وخبر میپرسند از تو که آیا حق است آن بگو آری بپروردگارم بدرستی
که آن هر اینه حقیست و نیستید شما عاجز کنندگان ۵۴ و اگر آنکه میبود
مر هر نفسی را که ستم کرده هر چه در زمین است هر اینه فدیه دادی آن
و پنهان داشتند پشیمانی را چون دیدند عذاب را و حکم کرده شود میان ایشان
بعدل و ایشان ستم کرده نشوند ۵۴ آگاه باشید بدرستی که مر خدا راست آنچه
در آسمانها و زمین است آگاه باشید بدرستی که وعدهٔ خدا حق است ولیکن
بیشتر ایشان نمیدانند ۵۵ او زنده میکند و میمیراند و بسوی او برگردانیده
میشوید ۵۶ ای مردمان بتحقیق که آمد شما را پندی از پروردگار شما و شفائی
برای آنچه در سینهاست و راهنمائی و رحمتی برای مؤمنان ۵۷ بگو بفضل خدا
و برحمت او پس باین باید شادمان شوند آن بهتر است از آنچه جمع میکنند ۵۸
بگو ای دیدید آنچه فرو فرستاد خدا برای شما از روزی پس گردانیدید از آن حرام و
حلالی بگو آیا خدا رخصت داده مر شما را یا بر خدا افترا می بندید ۵۹ و چیست
گمان آنانکه افترا میکنند بر خدا دروغ را روز قیامت بدرستی که خدا هر اینه
صاحب فضلیست بر مردمان ولیکن بیشتر ایشان شکر نمیکنند ۶۰ و نباشی
تو در امری و نخوانی از آن هیچ خواندنی و نکنید هیچ کاری مگر هستیم ما بر شما گواهان
وقتی که شروع مینمائید در آن و پوشیده نمیشود از پروردگار تو از مقدار ذرهٔ در
زمین و نه در آسمان و نه کوچکتر از این و نه بزرگتر مگر آنکه در کتاب روشن است ۶۱
آگاه باشید بدرستی که دوستان خدا نیست هیچ بیمی بر ایشان و نه ایشان
اندوهناک میشوند ۶۲ آنانکه ایمان آورده اند و بودند که پرهیزکاری میکردند
۶۳ مر ایشانرا است مژده در زندگانی دنیا و در آخرت نیست بدل کنندهٔ
مر کلمات خدا را اینست آن رستگاری عظیم ۶۴ و باید اندوهگین نسازد
ترا گفته ایشان بدرستی که عزت از برای خدا است همه اوست شنوای
دانا ۶۵ آگاه باش بدرستی که مر خدا راست هر که در آسمانها و هر که
در زمین است و پیروی نمیکنند آنانکه میخوانند بغیر از خدا شریکانرا
پیروی نمیکنند مگر گمانرا و نیستند ایشان مگر آنکه دروغ میگویند ۶۶

Digitized by Google

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ٦٧ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ
هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنْ عِندَكُم مِّن سُلْطَانٍ بِهَٰذَا أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ٦٨ قُلْ إِنَّ الَّذِينَ
يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ٦٩ مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا
يَكْفُرُونَ ٧٠ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُم مَّقَامِي وَتَذْكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ

فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ
ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً
ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ ٧١
فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُم مِّنْ
أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ
وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ٧٢
فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَمَن مَّعَهُ
فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَائِفَ
وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الْمُنذَرِينَ ٧٣ ثُمَّ بَعَثْنَا
مِن بَعْدِهِ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ
فَجَاءُوهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا
لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِن قَبْلُ
كَذَٰلِكَ نَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ
٧٤ ثُمَّ بَعَثْنَا مِن بَعْدِهِم مُّوسَىٰ
وَهَارُونَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا
مُّجْرِمِينَ ٧٥ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ
مِنْ عِندِنَا قَالُوا إِنَّ هَٰذَا لَسِحْرٌ
مُّبِينٌ ٧٦ قَالَ مُوسَىٰ أَتَقُولُونَ
لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَٰذَا وَلَا
يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ ٧٧ قَالُوا أَجِئْتَنَا
لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا
وَتَكُونَ لَكُمَا الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ
وَمَا نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِنِينَ ٧٨

اوست انکه بدید آورد برای شما شب را تا آرام گیرید دران و روز را بینا شونده
بدرستی که دراین هر آینه نشانهاست برای گروهی که بشنوند ۶۷
گفتند گرفته خدا فرزندی منزهیست او اوست بی نیاز مر اوراست انچه در
آسمانها و انچه در زمین است نیست نزد شما هیچ حجتی بدان ایا میگویید بر
خدا انچه را نمیدانید ۶۸ بگو بدرستی که انانکه افترا میکنند بر خدا دروغ را
رستگار نمیشوند ۶۹ اسباب معیشتی است در دنیا پس بوی ما ست
باز گشت ایشان پس بچشانیم بایشان عذاب سخت را ببسبب بودنشان که کفر
میورزیدند ۷۰ وبخوان برایشان خبر نوح را چون گفت مر قوم خود را
ای قوم من اگر هست بزرگ آمده بر شما اقامت من و اگاه نمودن من بایتهای
خدا پس بر خدا توکل نمودم پس جمع کردانید کار خود را با شریکان خود
پس باید که نباشد کار شما بر شما اندوه پس برسانید بوی من و مهلت
مدهید مرا ۷۱ پس اگر روبگردانید پس نخواستم از شما مزدی نیست مزد من مگر بر خدا
ومامور شده ام که بوده باشم از گردن نهندگان ۷۲ پس تکذیب کردند
اورا پس نجات دادیم اورا و هرکه را که بود با او در کشتی و گردانیدیم
ایشانرا جانشینان و غرق کردیم انانرا که تکذیب کردند بایتهای ما
پس بنگر چگونه بود عاقبت بیم کرده شدگان ۷۳ پس برانگیختیم از بعد او رسولان
بسوی قوم ایشان پس آمدند ایشانرا با معجزهای روشن پس نبودند که ایمان
آورند بانچه تکذیب کردند بان از پیش همچنین مهر مینهیم بر دلهای تجاوز
بدروندگان ۷۴ پس برانگیختیم از پس ایشان موسی و هرونرا بسوی فرعون
وجماعت او بایتهای ما پس کردن کشی کردند و بودند گروهی گناهکاران
۷۵ پس چون آمد ایشانرا حق از نزد ما گفتند بدرستی که این هر آینه جادوئیست
اشکارا ۷۶ گفت موسی ایا میگوئید حق را چون آمد شمارا ایا جادوئیست
این و رستگار نمیشوند جادوگران ۷۷ گفتند ایا
آمده ما را تا بگردانی ما را از انچه یافتیم بران پدران خود را و باشد
مر شما را بزرگی در زمین و نیستیم ما مر شما را گروندگان ۷۸

بفتحتین مر قیطرون

وقال فرعون ائتوني بكل ساحر عليم ٨١ فلما جاء السحرة قال لهم موسى القوا ما انتم ملقون ٨٢ فلما القوا قال موسى
ما جئتم به السحر ان الله سيبطله ان الله لا يصلح عمل المفسدين ٨٣ ويحق الله الحق بكلماته ولو كره المجرمون ٨٤
فما امن لموسى الا ذرية من قومه على خوف من فرعون وملائهم ان يفتنهم وان فرعون لعال في الارض وانه لمن
المسرفين ٨٥ وقال موسى يا قوم ان كنتم امنتم بالله فعليه توكلوا ان كنتم مسلمين ٨٦ فقالوا على الله توكلنا

ربنا لا تجعلنا فتنة للقوم
الظالمين ٨٧ ونجنا برحمتك
من القوم الكافرين ٨٨ واوحينا
الى موسى واخيه ان تبوءا
لقومكما بمصر بيوتا واجعلوا
بيوتكم قبلة واقيموا الصلوة
وبشر المؤمنين ٨٩ وقال موسى
ربنا انك اتيت فرعون و
ملاه زينة واموالا في الحيوة
الدنيا ربنا ليضلوا عن سبيلك
ربنا اطمس على اموالهم واشدد
على قلوبهم فلا يؤمنوا حتى يروا
العذاب الاليم ٩٠ قال قد
اجيبت دعوتكما فاستقيما
ولا تتبعان سبيل الذين لا
يعلمون ٩١ وجاوزنا ببني اسرائيل
البحر فاتبعهم فرعون وجنوده
بغيا وعدوا حتى اذا ادركه
الغرق قال امنت انه لا اله
الا الذي امنت به بنو اسرائيل
وانا من المسلمين ٩٢ الآن وقد
عصيت قبل وكنت من المفسدين
٩٣ فاليوم ننجيك ببدنك
لتكون لمن خلفك اية وان
كثيرا من الناس عن اياتنا
لغافلون ٩٤

وگفت فرعون بيا وريد مرا جادوگر دانائي ٨١ پس چون آمدند جادوگران
گفت مر ايشانرا موسى بيندازيد انچه راشما اندازنده ايد ٨٢
پس چون انداختند گفت موسى انچه اوريد شما انرا جادوست بدرستي
كه خداى برودي باطل كند انرا بدرستي كه خداى بصلاح نيارد كار فساد
كاران را ٨٣ وثابت سازد خداى حق را بكلمات خود واگرچه ناخوش دارند
گناه كاران ٨٤ پس ايمان نياورد بموسى مگر فرزندانى از قوم او بتر
ترسي از فرعون وجماعت ايشان كه سياست كند ايشان را وبدرستي كه
فرعون هر اينه بلندي نماينده بود در زمين وبدرستي كه او هر اينه بود
از اسراف كنندگان ٨٥ وگفت موسى اي قوم من اگر هستيد شما كه
ايمان آورده ايد بخداى پس بر او توكل كنيد اگر هستيد مسلمانان ٨٦
پس گفتند بر خداى توكل كرديم پروردگارما مگردان ما را فتنه براي
گروه ستمگاران ٨٧ ونجات ده ما را برحمت خود از گروه كافران ٨٨
ووحي كرديم بسوي موسى وبرادرش كه جاي بازگشت بگيريد براي قوم تا
بمصر خانهائي وبگردانيد خانهاي خود را قبله وبپاداريد نماز را ومژده ده
مؤمنان را ٨٩ وگفت موسى پروردگارما بدرستي كه تو داده
بفرعون وجماعت او زينت ومالها در زندگاني دنيا پروردگارما
تا گمراه كنند از راه تو پروردگارما محو وزوال فرست بر مالهاي ايشان
وسخت گير بر دلهاي ايشان پس ايمان نياورند تا ببينند عذاب دردناك را
٩٠ گفت بتحقيق كه اجابت شد دعاي شما پس ثابت باشيد وپيروي
مكنيد راه آنانرا كه نميدانند ٩١ وگذرانيديم بني اسرائيل را از دريا پس ازپي
درآمد ايشانرا فرعون ولشكريانش از روي ستم وتعدي تا آنگاه كه درفت
او را غرق گفت ايمان آوردم كه نيست خداى مگر آنكه ايمان آورده اند باو
اسرائيل ومن از مسلمانانم ٩٢ آيا حالا بتحقيق نافرماني كردي از پيش و بودي از مفسدان
٩٣ پس امروز ميرهانيم تورا ببدنت تا باشي براي آنانكه از پس تو
مي آيند آيتي وبدرستي كه بسياري از آدميان از آيتهاي ما هر اينه بيخبرانند ٩٤

Digitized by Google

وبتحقيق جاي داديم بني اسرائيل را جايگاهي شايسته وروزي كرديم ايشانرا از پاكيزه ها پس اختلاف نكردند تا آنكه آمد ايشانرا دانش بدرستي كه پروردگار تو حكم ميكند ميانه ايشان روز قيامت در آنچه بودند كه دران اختلاف ميكردند ۹۵ پس اگر هستي در شك از آنچه فروفرستاديم بسوي تو پس بپرس از آنانيكه ميخوانند كتاب را پيش از تو هرآينه بتحقيق كه آمد ترا حق از پروردگار تو پس مباش البته از شك آورندگان ۹۶ ومباش البته از آنانكه تكذيب كردند نشانهاي خدا را پس خواهي بود از زيانكاران ۹۷ بدرستي كه آنانكه ثابت شد بر ايشان كلمه پروردگار تو ايمان نمي آورند ۹۸ واگرچه بيايد ايشانرا هر آيتي تا كه ببينند عذاب دردناك را ۹۹ پس چرا نبود قريه كه ايمان آورده باشد پس نفع كند او را ايمان آن مگر قوم يونس كه چون ايمان آوردند دفع كرديم از ايشان عذاب خواري را در زندگاني دنيا وبهره وگردانيديم ايشانرا تا وقتي ۱۰۰ واگر خواستي پروردگار تو هرآينه ايمان آوردي هركه در زمين است همه ايشان تمامي آيا پس تو جبر ميكني مردمانرا تا باشند ايمان آورندگان ۱۰۱ ونباشد مر نفسي را كه ايمان آورد مگر باذن خدا ومي گردانند پليدي را بر آنانكه بعقل نمي يابند ۱۰۲ بگو بنگريد كه چيست در آسمانها وزمين وكفايت نميكند آيتها وبيمها از گروهي كه ايمان نمي آورند ۱۰۳ پس آيا انتظار ميبرند مگر مانند روزهاي آنانيكه گذشته اند پيش از ايشان بگو پس انتظار بريد بدرستي كه من با شما ام از انتظار كنندگان ۱۰۴ پس نجات ميدهيم پيغمبران خود را وآنانيرا كه ايمان آوردند همچنين حقيست بر ما كه نجات دهيم مؤمنانرا ۱۰۵ بگو اي مردمان اگر هستيد در شك از دين من پس نميپرستم آنانيرا كه ميپرستيد از غير خدا ولكن ميپرستم خداي را كه ميميراند شما را ومامورم كه باشم از مؤمنان ۱۰۶ واينكه راست دار روي خود را براي دين مايل از باطل بحق ومباش البته از شركت آورندگان ۱۰۷

قريه ايمنت فنفعها ايمانها
الا قوم يونس لما امنوا كشفنا
عنهم عذاب الخزي في الحيوة
الدنيا ومتعناهم الى حين ۹۸
ولو شاء ربك لامن من في
الارض كلهم جميعا افانت تكره
الناس حتى يكونوا مؤمنين ۹۹
وما كان لنفس ان تؤمن
الا باذن الله ويجعل الرجس
على الذين لا يعقلون ۱۰۰ قل
انظروا ماذا في السموات والارض
وما تغني الايات والنذر عن قوم
لا يؤمنون ۱۰۱ فهل ينتظرون
الا مثل ايام الذين خلوا من
قبلهم قل فانتظروا اني معكم من
المنتظرين ۱۰۲ ثم ننجي رسلنا
والذين امنوا كذلك حقا
علينا ننج المؤمنين ۱۰۳ قل يا
ايها الناس ان كنتم في شك من
ديني فلا اعبد الذين تعبدون
من دون الله ولكن اعبد الله
الذي يتوفيكم وامرت ان
اكون من المؤمنين ۱۰۴
وان اقم وجهك للدين
حنيفا ولا تكونن من
المشركين ۱۰۵

ولا تدع من دون الله ما لا ينفعك ولا يضرك فان فعلت فانك اذا من الظالمين ١٠٨ وان يمسسك الله بضر فلا
كاشف له الا هو وان يردك بخير فلا راد لفضله يصيب به من يشاء من عباده وهو الغفور الرحيم ١٠٩ قل يا ايها
الناس قد جاءكم الحق من ربكم فمن اهتدى فانما يهتدي لنفسه ومن ضل فانما يضل عليها وما انا عليكم
بوكيل ١١٠ واتبع ما يوحى اليك واصبر حتى يحكم الله وهو خير الحاكمين ١١١

سورة هود وهي مائة وثلث وعشرون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

الر ١ كتاب احكمت آياته ثم فصلت من لدن حكيم خبير
٢ الا تعبدوا الا الله اني لكم منه نذير وبشير ٣
وان استغفروا ربكم ثم توبوا اليه يمتعكم متاعا حسنا الى
اجل مسمى ويؤت كل ذي
فضل فضله وان تولوا فاني
اخاف عليكم عذاب يوم كبير
٤ الى الله مرجعكم وهو على
كل شيء قدير ٥ الا انهم
يثنون صدورهم ليستخفوا
منه الا حين يستغشون ثيابهم
يعلم ما يسرون وما يعلنون
انه عليم بذات الصدور ٦
وما من دابة في الارض الا على
الله رزقها ويعلم مستقرها ومستودعها
كل في كتاب مبين ٧ وهو الذي
خلق السموات والارض في ستة
ايام وكان عرشه على الماء ليبلوكم
ايكم احسن عملا ولئن
قلت انكم مبعوثون
من بعد الموت ليقولن الذين
كفروا ان هذا الا
سحر مبين ٨

وبخوان بغير از خدا چيزيرا كه نفع نميدهد ترا وزيان نميرساند ترا پس اگر كردي
پس بدرستي كه تو اهنكام ازستمكاراني ١٠٨ واگر برساند تورا خدا بضرري پس نيست
دفع كنندهٔ مر انرا بجز او واگر اراده كند تورا بخيري پس نيست برگرداننده مر فضل اورا
ميرساند انرا بكسي كه خواهد از بندگان خود واوست آمرزندهٔ مهربان ١٠٩ بگواي مردمان
بتحقيق كه آمد شمارا حق از پروردگار شما پس كسي كه هدايت يافت پس جز اين نيست كه هدايت ياقت
براي نفس خود وكسي كه گمراه شد پس جز اين نيست كه گمراه ميشود برخودش ونيستم من برشما وكيل
١١٠ وپيروي كن انچه را كه وحي كرده ميشود بسوي تو وصبر كن تا حكم كند خدا واو بهترين

حكم	سورهٔ هود يكصد و بيست و سه آيه ان مكي	كند كانست ١١١

بنام خداي بخشايندهٔ مهربان

الر ١ كتابيست كه محكم كردانيده شده است آيتهاي او پس تفصيل داده شده است
از نزد حكيم آگاه ٢ اينكه نپرستيد مگر خدا را بدرستي كه من مر شمارا از او بيم
كننده ومژده دهنده ام ٣ واينكه آمرزش خواهيد از پروردگار خود پس توبه كنيد
بسوي او تا بهره ورگند شمارا بهره مندي نيكو تا وقتي نام برده شده وبدهد هر
صاحب فضيلتي مر فضيلت او را واگر روگردان شويد پس بدرستي كه من ميترسم
برشما عذاب روز بزرگي را ٤ بسوي خداست بازگشت شما واو بر هر چيزي تواناست
٥ آگاه باشيد بدرستي كه ايشان شكن ميدهند سينهاي خود را تا پنهان
دارند از او آگاه باشيد اهنگام كه بر سر خود ميپوشانند جامهاشان را ميداند
خدا انچه را پنهان ميكنند وانچه را اشكار ميكنند بدرستي كه او داناست
بانچه در سينهاست ٦ ونيست هيچ جنبندهٔ در زمين مگر بر خداست روزي
انها وميداند قرارگاه انها او امانتگاه انها را همه در كتابيست روشن
٧ واوست انكه خلق كرد آسمانها وزمين را در شش روز وبود عرش او
بر اب تا بيازمايد شما را كه كدام يك شما نيكوكار تريد وهر اينه
اگر بگوئي باشان كه شما برانگيخته شده گانيد از پس مرگ هر اينه
خواهند گفت انانكه كافر شدند نيست اين مگر جادوئي روشن ٨

Digitized by Google

وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا
بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۹ وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَئُوسٌ كَفُورٌ ۱۰ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نَعْمَاءَ بَعْدَ
ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ۱۱ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۱۲ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ

وهر اینه اگر پس اندازیم از ایشان عذاب را تا مدتی شمرده شده هر اینه گویند
چه چیز باز میدارد آنرا اگاه باشید روزی که بیاید ایشانرا نیست بر
گردانیده شده از ایشان و فرو گیرد ایشان را انچه بودند که بان
استهزا میکردند ۹ و هر اینه اگر بچشانیم آدمی را از خود رحمتی بعد ازان
برداریم آنرا ازاو بدرستی که او نا امید ناسپاس است ۱۰ و اگر بچشانیم
او را نعمتی بعد از رنجی که رسید او را هر اینه میگوید البته رفت بدیها از من
بدرستی که او هست هر اینه شادمان و نازان ۱۱ مگر انانکه صبر نمودند و کردند
شایستها را انها مر ایشانرا است آمرزشی و مزدی بزرگ ۱۲ پس باشد که تو
ترک کننده باشی پاره انچه را وحی کرده میشود بسوی تو و تنگ باشد بان سینه
تو اینکه میگویند چرا فرو فرستاده نشد بر او گنجی یا نیامد با او فرشته
جز این نیست که تو بیم نماینده و خدا بر هر چیز وکیل است ۱۳ یا میگویند
که افترا کرد آنرا بگو پس بیاورید ده سوره مانند آن بر ساخته شده و
بخوانید آنرا که میتوانید از غیر خدا اگر هستید راست گویان ۱۴ پس اگر
اجابت نکردند مر شما را پس بدانید که انچه فرو فرستاده شده بدانش خدا است
و اینکه نیست معبودی مگر او پس آیا شما هستید مسلمانان ۱۵ کسی که باشد
که میخواهد زندگانی دنیا را و زینت آنرا تمام میدهیم بایشان کردهای ایشانرا
در این و ایشان در این کم کرده نشوند ۱۶ انها اند انانکه نیست مر
ایشانرا در آخرت مگر آتش و نابود شد انچه کردند در آن و
باطل شد انچه بودند که میکردند ۱۷ ایا پس کسی که بود
بر حجتی از پروردگار او و از پی آید او را گواهی از او و از پیش
او کتاب موسی که پیشوا و رحمت است انها ایمان میآورند
باو و کسی که کافر شود با او از دشمنان
پس آتش وعده گاه اوست پس مباش
در شک از آن بدرستی که آن حقیت
از پروردگار تو ولیکن بیشتر مردمان ایمان نمیآورند ۱۸

كَنْزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ
إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ
كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۱۳ أَمْ
يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا
بِعَشْرِ سُوَرٍ مِثْلِهِ مُفْتَرَيَاتٍ
وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۱۴
فَإِلَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا
أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا
إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ
۱۵ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ
فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ
۱۶ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ
فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ
مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۱۷
أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ
رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ
وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ
إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ
بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ
فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ
فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ
مِنْ رَبِّكَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يُؤْمِنُونَ ۱۸

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ أَلَا
لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ١٩ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ٢٠ أُولَٰئِكَ لَمْ
يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَ
مَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ٢١ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ٢٢ لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ

٢٣ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ٢٤ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ
كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصَمِّ وَالْبَصِيرِ
وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا
أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ٢٥ وَلَقَدْ
أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي
لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ٢٦ أَنْ لَا
تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ
عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ ٢٧
فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا
مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا
مِثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ اتَّبَعَكَ
إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَاذِلُنَا بَادِيَ
الرَّأْيِ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا
مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ
كَاذِبِينَ ٢٨ قَالَ يَا قَوْمِ
أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ
رَبِّي وَآتَانِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ فَعُمِّيَتْ
عَلَيْكُمْ أَنُلْزِمُكُمُوهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ
٢٩ وَيَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا
إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا
بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ
مُلَاقُو رَبِّهِمْ وَلَٰكِنِّي أَرَاكُمْ
قَوْمًا تَجْهَلُونَ ٣٠

وکیست ستمکارتر ازانکه افترا بندد بر خدا دروغی را این گروه عرض
کرده خواهند شد بر پروردگارشان ومیگویند گواهان که ایشانند
انانی که دروغ بسته اند بر پروردگارشان آگاه باشید که لعنت خدا
بر ستمکارانست ١٩ انان که باز داشته اند از راه خدا ومیخواهند راه کجی
وایشانند باخرت ایشان کافران ٢٠ این گروه نیستند عاجز کنندگان
در زمین ونیست مر ایشانرا از غیر خدا هیچ دوستان دوچندان میشود
مر ایشانرا عذاب نبودند که توانند گوش داشت ونبودند که
ببینند ٢١ این گروهند انانکه زیان کردند نفسهاشان را وگم شد
از ایشان انچه بودند که افترا می بستند ٢٢ ناچار بدرستی که ایشان در
اخرت ایشانند زیانکاران ٢٣ بدرستی که انان که ایمان اوردند وکردند
کارهای شایسته وفروتنی کردند بپروردگارخودشان این گروه اصحاب
بهشتند ایشان دران جاودانیانند ٢٤ مثل این دو گروه مانند کور وکر
وبینا وشنواست ایا یکسانند از روی مثل ایا پس چرا متذکر نمیشوید ٢٥
وهر اینه بتحقیق که فرستادیم نوح را بسوی قومش بدرستی که من مرشما را
نماینده اشکارم ٢٦ که میپرستید مگر خدا را بدرستی که من میترسم بر شما
عذاب روز دردناک را ٢٧ پس گفتند گروهی که کافر شدند از قوم او نمی بینیم
ترا مگر ادمی مانند ما ونمی بینیم ترا که پیروی تو کرده باشند مگر اناکه
ایشان اراذل ما بادی بدای اندیشه را ونمی بینیم مر شما را بر خود هیچ
زیادتی بلکه گمان میبریم شما را دروغ گویان ٢٨ گفت ای قوم
من ایا دیدید که اگر بوده باشم بر حجتی از پروردگارم وداده باشد مرا
رحمتی از نزد خود پس پوشیده مانند بر شما ایا جبر کنم شما را بان
وشما مر انرا ناخوش داشته باشید ٢٩ وای قوم من
نمیخواهم از شما بر ان مالی نیست مزد من مگر بر خدا
ونیستم من راننده اناکه ایمان اورده اند بدرستی که ایشان برخورد انند
بپروردگارخود ولیکن من می بینم شما را گروهی که جهل میکنید

وَيَا قَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۳۱ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ
إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ۳۲
قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۳۳ قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ
إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ۳۴ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ
وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۳۵ أَمْ يَقُولُونَ
افْتَرَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَيَّ
إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تُجْرِمُونَ
۳۶ وَأُوحِيَ إِلَى نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ
يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ
آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا
يَفْعَلُونَ ۳۷ وَاصْنَعِ الْفُلْكَ
بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِي
فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ
۳۸ وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا
مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأٌ مِنْ قَوْمِهِ
سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا
فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ
۳۹ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ
عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ
عَذَابٌ مُقِيمٌ ۴۰ حَتَّى إِذَا جَاءَ
أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ ۴۱ قُلْنَا
احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ
وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ
۴۲ وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرِيهَا
وَمُرْسَاهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ
۴۳ وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ
كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ
وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَبْ مَعَنَا
وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ ۴۴

وای قوم من کیست که یاری دهد مرا ازخدا اگر رانم ایشانرا آیا پس چرا
متذکر نمیشوید ۳۱ ونمیگویم مرشمارا که نزد منست خزانهای خدا ونمیدانم
غیب را ونمیگویم بدرستی که من فرشته ام ونمیگویم برای انانکه بخواری مینگرد
چشمهای شما هرگز نخواهد داد ایشانرا خدا خیری خدا داناتر است باچه در
نفسهای ایشانست بدرستی که من اهنگام باشم هرآینه ازستمکاران ۳۲
گفتند ای نوح بتحقیق که جدال کردی با ما پس بسیار کردی جدال با ما پس
بیار ودر ما را انچه وعده میدهی ما را اگر هستی ازراستگویان ۳۳ گفت جز این
نیست که می اورد شما را خدا اگر خواسته باشد ونیستید شما عاجز
کنندگان ۳۴ ونفع نمیکند شما را نصیحت من اگر خواهم که نصیحت کنم مر شما
را اگر باشد خدا که خواهد اینکه اغوا کند شما را اوست پروردگار شما بسوی او
برگردانیده میشوید ۳۵ ایا میگویند که افترا کرد آنرا بگو اگر افترا بسته ام آنرا
پس بر منست جرم کردن من ومن بیزارم از انچه جرم میکنید ۳۶ ووحی کرده شد
بسوی نوح اینکه هرگز ایمان نخواهند اورد از قوم تو مگر انکه بتحقیق ایمان اورده
اند ومحزون ببب انچه بودند که میکردند ۳۷ وبساز کشتی را بدیدهای ما
ووحی ما وخطاب مکن با من در انانکه ستم کردند بدرستی که ایشان غرق کرده شدگانند ۳۸
ومیساخت کشتی را وهرگاه میگذشتند بر او جمعی از قوم او استهزا
میکردند باو گفت اگر استهزا میکنید باما پس بدرستی که ما استهزا میکنیم باشما
همچنانچه استهزا میکنید ۳۹ پس زود باشد که بدانید کیست که می اید او را عذابی
خوار کند او را وفرود می اید بر او عذابی پاینده ۴۰ تا انگاه که امد فرمان ما وجوشید
تنور ۴۱ گفتیم بردارد در ان از هر دو جفتی دوتا واهل خود را مگر کسی که پیشی گرفته بود
گفتار وکسی که ایمان اورده وایمان نیاورده بود با او مگر اندکی ۴۲ وگفت سوار شوید
در ان بنام خدا گاه روفتن ان وگاه ایستادن ان بدرستی که پروردگار من هرآینه
صفت بسیار بخشنده ومهربانست ۴۳ وان روان میشد با ایشان در موجی مانند
کوهها وا واز داد نوح پسر خود را وبود در کناره
ای پسر من سوار شو با ما ومباش با کافران ۴۴

گفت زود باشد

قَالَ سَاٰوِيْٓ اِلٰى جَبَلٍ يَّعْصِمُنِيْ مِنَ الْمَآءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِلَّا مَنْ رَّحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِيْنَ
٤٤ وَقِيْلَ يٰٓاَرْضُ ابْلَعِيْ مَآءَكِ وَيٰسَمَآءُ اَقْلِعِيْ وَغِيْضَ الْمَآءُ وَقُضِيَ الْاَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُوْدِيِّ وَقِيْلَ بُعْدًا لِّلْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ
٤٥ وَنَادٰى نُوْحٌ رَّبَّهٗ فَقَالَ رَبِّ اِنَّ ابْنِيْ مِنْ اَهْلِيْ وَاِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَاَنْتَ اَحْكَمُ الْحٰكِمِيْنَ ٤٦ قَالَ يٰنُوْحُ اِنَّهٗ لَيْسَ مِنْ
اَهْلِكَ اِنَّهٗ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْـَٔلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ اِنِّيْٓ اَعِظُكَ اَنْ تَكُوْنَ مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ٤٧ قَالَ رَبِّ اِنِّيْٓ اَعُوْذُ

بِكَ اَنْ اَسْـَٔلَكَ مَا لَيْسَ لِيْ
بِهٖ عِلْمٌ وَاِلَّا تَغْفِرْ لِيْ وَتَرْحَمْنِيْٓ
اَكُنْ مِّنَ الْخٰسِرِيْنَ ٤٨ قِيْلَ يٰ
نُوْحُ اهْبِطْ بِسَلٰمٍ مِّنَّا وَبَرَكٰتٍ
عَلَيْكَ وَعَلٰٓى اُمَمٍ مِّمَّنْ مَّعَكَ وَ
اُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِّنَّا
عَذَابٌ اَلِيْمٌ ٤٩ تِلْكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ
الْغَيْبِ نُوْحِيْهَآ اِلَيْكَ مَا كُنْتَ
تَعْلَمُهَآ اَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ
هٰذَا فَاصْبِرْ اِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِيْنَ
٥٠ وَاِلٰى عَادٍ اَخَاهُمْ هُوْدًا قَالَ
يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ
اِلٰهٍ غَيْرُهٗ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُفْتَرُوْنَ
٥١ يٰقَوْمِ لَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ
اَجْرًا اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى الَّذِيْ
فَطَرَنِيْ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ٥٢
وَيٰقَوْمِ اسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ ثُمَّ
تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَآءَ عَلَيْكُمْ
مِّدْرَارًا وَّيَزِدْكُمْ قُوَّةً اِلٰى قُوَّتِكُمْ
وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِيْنَ ٥٣ قَالُوْا يٰ
هُوْدُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَّمَا نَحْنُ
بِتَارِكِيْٓ اٰلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَ
مَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِيْنَ ٥٤ اِنْ نَّقُوْلُ
اِلَّا اعْتَرٰىكَ بَعْضُ اٰلِهَتِنَا بِسُوْٓءٍ قَالَ
اِنِّيْٓ اُشْهِدُ اللّٰهَ وَاشْهَدُوْٓا اَنِّيْ
بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ٥٥

کفت زود باشد که جای کیرم بکوهی که نکاه می دارد مرا از اب کفت
نیست نکاه دارنده امروز از فرمان خدا مکر کسی را که رحم کرد و حایل شد
میان ایشان موج پس شد از غرق کرده شدکان ٤٤ وکفته شد ای زمین فرو بر
اب خود را و ای اسمان بر کیر و کم کرده شد اب و کذارده شد امر و قرار کرفت بر جودی
وکفته شد دوری باد مر کروه ستمکاران را ٤٥ وندا کرد نوح پروردکار خود را پس
کفت پروردکار من بدرستی که پسر من از اهل منست وبدرستی که وعدهٔ تو حقست
وتوئی حکم کننده ترین حکم کنندکان ٤٦ کفت ای نوح بدرستی که او نیست
از اهل تو بدرستی که او کردار ناشایسته پس سؤال مکن از من چیزی را
که نیست ترا بان دانشی بدرستی که من پند میدهم ترا اینکه باشی از نادانان
٤٧ کفت پروردکار من بدرستی که من پناه میجویم بتو اینکه سؤال کنم تو را چیزی را
که نیست مرا بان دانشی واکر نیامرزی مرا و رحم نکنی مرا باشم از زیان کاران
٤٨ کفته شد ای نوح فرود با بسلامتی از ما وبرکتها بر تو و بر
کروههائی از انانکه با تواند و کروهی که بزودی بهره ورخواهیم کرد
ایشانرا پس میرسد ایشانرا از ما عذابی دردناک ٤٩ این از خبرهای غیب است
که وحی میفرستیم انرا بسوی تو نبودی تو که بدانی انرا تو و نه قوم تو از پیش این
پس صبر کن بدرستی که عاقبت از برای پرهیزکاران است ٥٠ وبسوی عاد برادرشان
هود را کفت ای کروه من بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ معبودی جز او
نیستید شما مکر افترا کنندکان ٥١ ای قوم نمیخواهم از شما بر ان مزدی نیست
مزد من مکر بر انکه افرید مرا پا پس چرا نمی یابید بعقل ٥٢ وای قوم من امرزش
طلبید از پروردکار خود پس باز کشت کنید بسوی او تا بفرستد آسمان را بر شما
ریزان وبیفزاید شما را توانائی بتوانائی شما و روکردان
مشوید کناه کاران ٥٣ کفتند ای هود نیامدی ما را ببینه و نیستیم
ما واکذارندکان خدایان خود را از کفتار تو ونیستیم ما مر تو را ایمان
آورندکان ٥٤ نمیکوئیم مکر انکه رسانیده ترا بعضی از خدایان ما بدی کفت بدرستی
که من کواه میکیرم خدا را و کواه باشید اینکه من بیزارم از انچه شرک میاورید ٥٥

Digitized by Google

ازغیر او پس مکر کنید مرا همه پس مهلت مدهید مرا ۵۶ بدرستی که من توکل
کردم بر خدا پروردگار من و پروردگار شما نیست هیچ جنبنده مگر انکه او گیرنده
موی پیشانی اوست بدرستی که پروردگار من بر راه راست است ۵۷ پس اگر
روبگردانید پس بتحقیق که رسانیدم بشما انچه فرستاده شده ام بان بسوی
شما و جانشین خواهد کرد پروردگار من گروهی غیر شما را و ضرر نمیرسانید
او را چیزی بدرستی که پروردگار من بر هر چیزی نگاه دارنده است ۵۸
و چون امد امر ما نجات دادیم هود را و انانی را که ایمان اورده بودند با او
برحمتی از ما و نجات دادیم ایشانرا از عذاب غلیظ ۵۹ و این است عاد که انکار
کردند ایات پروردگار شانرا و نافرمانی کردند فرستادگان او را و پیروی
کردند فرمان هر جبار عناد کننده را ۶۰ و از پی اورده شدند در این دنیا لعنت را
و در روز قیامت اگاه باشید بدرستی که عاد کافر شدند پروردگار شانرا اگاه
باشید دوری است مر عاد را که قوم هود ند ۶۱ و بسوی ثمود برادرایشان صالح
را گفت ای قوم من بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ معبودی جز او افرید شما را
از زمین و عمر داد شما را در ان پس امرزش خواهید از او پس باز گشت کنید بسوی او
بدرستی که پروردگار من نزدیکست اجابت کننده ۶۲ گفتند ای صالح بتحقیق که
بودی در ما امید داشته شده پیش از این ایا نهی میکنی ما را بانکه بپرستیم انچه
میپرستیدند پدران ما و بدرستی که ما هر اینه در شکیم از انچه میخوانی ما را بسوی
او گمان اندازنده ۶۳ گفت ای قوم من خبر دهید که اگر باشم بر حجتی از پروردگار
خود و داده باشد مرا از خودش رحمتی پس کیست که یاری کند مرا از خدا
اگر نافرمانی کنم او را پس نمی افزائید مرا غیر زیانکاری ۶۴ و ای قوم من
این ناقه خداست برای شما نشانه پس بگذارید او را که بخورد در زمین خدا و
مرسانید باو بدی را پس بگیرد شما را عذابی نزدیک ۶۵ پس پی کردند
او را پس گفت تمتع کنید در خانه خود سه روز این وعده ایست تکذیب کرده نشده
۶۶ پس چون امد امر ما نجات دادیم صالح را و انانی که ایمان اوردند با او برحمتی
از ما و از خواری ان روز بدرستی که پروردگار تو اوست توانای عزیز ۶۷

از غیر او پس مکر کنید مرا همه پس مهلت مدهید مرا ۵۶ بدرستی که من توکل
کردم بر خدا پروردگار من و پروردگار شما نیست هیچ جنبنده مگر انکه او گیرنده
موی پیشانی اوست بدرستی که پروردگار من بر راه راست است ۵۷ پس اگر
روبگردانید پس بتحقیق که رسانیدم بشما انچه فرستاده شده ام بان بسوی
شما و جانشین خواهد کرد پروردگار من گروهی غیر شما را و ضرر نمیرسانید
او را چیزی بدرستی که پروردگار من بر هر چیزی نگاه دارنده است ۵۹
و چون امد امر ما نجات دادیم هود را و انانی را که ایمان اورده بودند با او
برحمتی از ما و نجات دادیم ایشانرا از عذاب غلیظ ۶۰ و این است عاد که انکار
کردند ایات پروردگار شانرا و نافرمانی کردند فرستادگان او را و پیروی
کردند فرمان هر جبار عناد کننده را ۶۱ و از پی اورده شدند در این دنیا لعنت را
و در روز قیامت اگاه باشید بدرستی که عاد کافر شدند پروردگار شانرا اگاه
باشید دوری است مر عاد را که قوم هود ند ۶۲ و بسوی ثمود برادرایشان صالح
را گفت ای قوم من بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ معبودی جز او افرید شما را
از زمین و عمر داد شما را در ان پس امرزش خواهید از او پس باز گشت کنید بسوی او
بدرستی که پروردگار من نزدیکست اجابت کننده ۶۳ گفتند ای صالح بتحقیق که
بودی در ما امید داشته شده پیش از این ایا نهی میکنی ما را بانکه بپرستیم انچه
میپرستیدند پدران ما و بدرستی که ما هر اینه در شکیم از انچه میخوانی ما را بسوی
او گمان اندازنده ۶۴ گفت ای قوم من خبر دهید که اگر باشم بر حجتی از پروردگار
خود و داده باشد مرا از خودش رحمتی پس کیست که یاری کند مرا از خدا
اگر نافرمانی کنم او را پس نمی افزائید مرا غیر زیانکاری ۶۵ و ای قوم من
این ناقه خداست برای شما نشانه پس بگذارید او را که بخورد در زمین خدا و
مرسانید باو بدی را پس بگیرد شما را عذابی نزدیک ۶۶ پس پی کردند
او را پس گفت تمتع کنید در خانه خود سه روز این وعده ایست تکذیب کرده نشده
۶۷ پس چون امد امر ما نجات دادیم صالح را و انانی که ایمان اوردند با او برحمتی
از ما و از خواری ان روز بدرستی که پروردگار تو اوست توانای عزیز ۶۸

العقبة الا ان عادا كفروا ربهم
الا بعدا لعاد قوم هود ۶۰ ع
والى ثمود اخاهم صالحا قال
يا قوم اعبدوا الله ما لكم
من اله غيره هو انشاكم من
الارض واستعمركم فيها فا
ستغفروه ثم توبوا اليه ان
ربي قريب مجيب ۶۱ قالوا
يا صالح قد كنت فينا مرجوا
قبل هذا اتنهانا ان نعبد
ما يعبد اباؤنا وانا لفي شك
مما تدعونا اليه مريب ۶۲
قال يا قوم ارايتم ان كنت
على بينة من ربي واتاني منه
رحمة فمن ينصرني من الله ان
عصيته فما تزيدونني غير
تخسير ۶۳ ويا قوم هذه ناقة
الله لكم اية فذروها تاكل في
ارض الله ولا تمسوها بسوء فيا
خذكم عذاب قريب ۶۴ فعقروها
فقال تمتعوا في داركم ثلثة
ايام ذلك وعد غير مكذوب
۶۵ فلما جاء امرنا نجينا صالحا
والذين امنوا معه برحمة منا
ومن خزي يومئذ ان ربك
هو القوي العزيز ۶۶

وَاَخَذَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَاَصْبَحُوْا فِيْ دِيَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ٩٤ كَاَنْ لَّمْ يَغْنَوْا فِيْهَا اَلَا اِنَّ ثَمُوْدَ كَفَرُوْا رَبَّهُمْ اَلَا بُعْدًا لِّثَمُوْدَ ٩٥
وَلَقَدْ جَآءَتْ رُسُلُنَآ اِبْرٰهِيْمَ بِالْبُشْرٰى قَالُوْا سَلٰمًا قَالَ سَلٰمٌ فَمَا لَبِثَ اَنْ جَآءَ بِعِجْلٍ حَنِيْذٍ ٩٦ فَلَمَّا رَآٰ اَيْدِيَهُمْ
لَا تَصِلُ اِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَاَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيْفَةً قَالُوْا لَا تَخَفْ اِنَّآ اُرْسِلْنَآ اِلٰى قَوْمِ لُوْطٍ ٩٧ وَامْرَاَتُهٗ قَآئِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنٰهَا
بِاِسْحٰقَ وَمِنْ وَّرَآءِ اِسْحٰقَ يَعْقُوْبَ ٩٨ قَالَتْ يٰوَيْلَتٰٓى ءَاَلِدُ وَاَنَا عَجُوْزٌ وَّهٰذَا بَعْلِيْ شَيْخًا اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ عَجِيْبٌ ٩٩ قَالُوْٓا

هود ١٥ الجزء الثاني عشر

اَتَعْجَبِيْنَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ رَحْمَتُ اللّٰهِ
وَبَرَكٰتُهٗ عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِ
اِنَّهٗ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ ٧٣ فَلَمَّا ذَهَبَ
عَنْ اِبْرٰهِيْمَ الرَّوْعُ وَجَآءَتْهُ الْبُشْرٰى
يُجَادِلُنَا فِيْ قَوْمِ لُوْطٍ ٧٤ اِنَّ
اِبْرٰهِيْمَ لَحَلِيْمٌ اَوَّاهٌ مُّنِيْبٌ ٧٥
يٰٓاِبْرٰهِيْمُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا اِنَّهٗ قَدْ
جَآءَ اَمْرُ رَبِّكَ وَاِنَّهُمْ اٰتِيْهِمْ عَذَابٌ
غَيْرُ مَرْدُوْدٍ ٧٦ وَلَمَّا جَآءَتْ رُسُلُنَا
لُوْطًا سِيْٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ
ذَرْعًا وَّقَالَ هٰذَا يَوْمٌ عَصِيْبٌ
٧٧ وَجَآءَهٗ قَوْمُهٗ يُهْرَعُوْنَ اِلَيْهِ
وَمِنْ قَبْلُ كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ
السَّيِّاٰتِ قَالَ يٰقَوْمِ هٰٓؤُلَآءِ
بَنَاتِيْ هُنَّ اَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللّٰهَ
وَلَا تُخْزُوْنِ فِيْ ضَيْفِيْ اَلَيْسَ مِنْكُمْ
رَجُلٌ رَّشِيْدٌ ٧٨ قَالُوْا لَقَدْ
عَلِمْتَ مَا لَنَا فِيْ بَنٰتِكَ مِنْ حَقٍّ
وَاِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيْدُ ٧٩ قَالَ
لَوْ اَنَّ لِيْ بِكُمْ قُوَّةً اَوْ اٰوِيْٓ اِلٰى
رُكْنٍ شَدِيْدٍ ٨٠ قَالُوْا يٰلُوْطُ اِنَّا
رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَّصِلُوْٓا اِلَيْكَ فَاَسْرِ
بِاَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ الَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ
مِنْكُمْ اَحَدٌ اِلَّا امْرَاَتَكَ اِنَّهٗ مُصِيْبُهَا
مَآ اَصَابَهُمْ اِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ
اَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيْبٍ ٨١

وگرفت انا نیرا که ستم کرده بودند صدای عظیمی پس صبح کردند درخانهای
خود فرومردگان ٩٤ که گویا هرگز نیا سوده بودند دران آگاه باشید بدرستی
که ثمود کافر شدند پروردگار شانرا آگاه باشید که دوریست مر ثمودرا
٩٥ وهر اینه بتحقیق که آمدند فرستادگان ما ابرهیم را بامژده گفتند
سلامی گفت سلام پس درنگ نکرد که آورد گوساله بریانی ٩٦ پس چون دید
دستهای ایشانرا که نمیرسد بان ناخوش داشت ایشانرا ودردل او ورد از
ایشان ترسی گفتند مترس بدرستی که ما فرستاده شده ایم بسوی قوم لوط
وزن او ایستاده بود پس خندید پس مژده دادیم اورا باسحق واز پس اسحق یعقوب
٩٧ گفت ای عجب آیا بزایم ومن پیرزنم واین شوهر من پیری بدرستی که این
هر اینه چیزیست عجیب ٩٨ گفتند آیا تعجب میکنی از امر خدا رحمت
خدا وبرکتهای او بر شما اهل بیت بدرستی که او ستوده ایست بزرگوار
٩٩ پس چون رفت از ابرهیم ان ترس وامد اورا مژده مجادله میکرد با ما در
قوم لوط ١٠٠ بدرستی که ابرهیم هر اینه بود بردبار بسیار آه کننده بازگشت
کننده ١٠١ ای ابرهیم درگذر از این بدرستی که بتحقیق امد فرمان پروردگار تو و
بدرستی که ایشان آینده است ایشانرا عذابی که برگردانیده نمیشود ١٠٢ وچون
امدند فرستادگان ما لوط را غمگین شد بسبب ایشان وتنگ شد ببسبب
ایشان درطاقت وگفت این روزیست سخت ١٠٣ وامدند اورا قومش که بشتابانده
میشوند بسوی او واز پیش بودند که میکردند بدها را گفت ای قوم من این دختران منند
ایشان پاکیزه ترند برای شما پس بترسید از خدا ورسوا مکنید مرا در میهمانان من ایا
نیست از شما مردی راه یافته بحق ١٠٤ گفتند هر اینه بتحقیق دانسته که نیست ما را
در دختران تو هیچ حقی وبدرستی که تو هر اینه می دانی انچه را میخواهیم ١٠٥ گفت کاش انکه
بودی مر ابشما قوتی یا جای میگرفتم بجای سخت ١٠٦ گفتند ای لوط بدرستی که ما فرستادگان
پروردگار تو ایم هرگز نخواهند رسید بتو پس شب ببر با اهل خود در پاره از شب والتفات
نکند از شما احدی مگر زن تو بدرستی که او رسنده است او را انچه که میرسد
ایشانرا بدرستی که موعد ایشان صبح است ایا نیست صبح نزدیک ١٠٧

فلما جاء امرنا جعلنا عالیها سافلها وامطرنا علیها حجارة من سجیل منضود ۸۲ مسومة عند ربک وما هی من الظالمین
ببعید ۸۳ والی مدین اخاهم شعیبا قال یا قوم اعبدوا الله ما لکم من الٰه غیره ولا تنقصوا المکیال والمیزان انی اریکم
بخیر وانی اخاف علیکم عذاب یوم محیط ۸۴ ویا قوم اوفوا المکیال والمیزان بالقسط ولا تبخسوا الناس اشیاءهم ولا تعثوا
فی الارض مفسدین ۸۵ بقیت الله خیر لکم ان کنتم مؤمنین ۸۶ وما انا علیکم بحفیظ قالوا یا شعیب اصلوتک تامرک

پس چون آمد فرمان ما کردانیدیم زبر ایشان زیرین و بارانیدیم بر ایشان سنگهائی از
گل پخته بسته برهم نشسته ۸۲ نشان کرده شده نزد پروردگار تو ونیست آن
از ستمکاران دور ۸۳ وبسوی مدین برادرایشان شعیب را گفت ای قوم من
بپرستید خدای را نیست مر شما را هیچ خدائی غیر او وکم مکنید پیمانه وترازو را بد درستی
که من می بینم شما را بخیر وبد رستی که من میترسم بر شما عذاب روزی را که احاطه کننده ۸۴
وای قوم من تمام کنید پیمانه را وترازو را بعدالت وکم مکنید مردمان را
چیزهاشان را وتباهی مکنید در زمین فساد کنندگان باقی مانده خدا بهتر است
مر شما را اگر هستید مؤمنان ۸۵ ونیستم من بر شما نگهبان گفتند ای شعیب آیا
نماز تو میفرماید تو را اینکه ترک کنیم آنچه را که می پرستیدند پدران ما یا اینکه
بکنیم در مالهای خود آنچه میخواهیم بدرستیکه تو هر آینه تو ئی بردبار رشید ۸۶
گفت ای قوم من خبر دهید که اگر باشم بر حجتی از پروردگار خود وروزی
داده مرا از خود روزی نیکوئی ونمیخواهم که مخالفت کنم شما را بسوی آنچه
نهی میکنم شما را از آن نمیخواهم مگر اصلاح تا توانم ونیست توفیق من مگر
بخدا بر و توکل کردم وبسوی او بازگشت میکنم ۸۷ وای قوم من بر ان نداردد
شما را مخالفت با من که برسد شما را مانند آنچه رسید بقوم نوح یا قوم هود
یا قوم صالح ونیستند قوم لوط از شما دور وامر زش خواهید از پروردگار خود
پس باز گشت کنید بسوی او بدرستی که پروردگار من بخشاینده
مهربانست ۸۸ گفتند ای شعیب نمی فهمیم بسیاری از آنچه میگوئی
وبدرستی که ما هر آینه می بینیم ترا ضعیف در میان ما واگر نبودند جماعت تو هر آینه سنگسار میکردیم ترا ونیستی
تو بر ما عزیز ۹۰ گفت ای قوم من آیا جماعت من عزیزترند
بر شما از خدا وگرفته اید او را عقبتان پس پشت افکنده
بدرستی که پروردگار من بآنچه میکنید احاطه
کننده است ۹۱ وای قوم من بکنید بر
نوا مایتان بدرستی که منم کننده زود باشد که بدانید ۹۲

لان نترک ما یعبد اباؤنا
او ان نفعل فی اموالنا ما نشاء
انک لانت الحلیم الرشید ۸۷
قال یا قوم ارایتم ان کنت علی
بینة من ربی ورزقنی منه
رزقا حسنا وما ارید ان
اخالفکم الی ما انهیکم عنه
ان ارید الا الاصلاح
ما استطعت وما توفیقی الا
بالله علیه توکلت والیه
انیب ۸۸ ویا قوم لا یجرمنکم
شقاقی ان یصیبکم مثل ما
اصاب قوم نوح او قوم هود
او قوم صالح وما قوم لوط
منکم ببعید ۸۹ واستغفروا ربکم
ثم توبوا الیه ان ربی رحیم
ودود ۹۰ قالوا یا شعیب ما
نفقه کثیرا مما تقول وانا
لنریک فینا ضعیفا ۹۱ ولولا
رهطک لرجمناک وما انت
علینا بعزیز ۹۲ قال یا قوم
ارهطی اعز علیکم من الله واتخذتموه
وراءکم ظهریا ان ربی بما
تعملون محیط ۹۳ ویا قوم اعملوا
علی مکانتکم انی عامل
سوف تعلمون

ذلك ليعلم اني لم اخنه بالغيب وان الله لا يهدي كيد الخائنين ۵۳ وما ابرئ نفسي ان النفس لامارة بالسوء الا ما رحم
ربي ان ربي غفور رحيم ۵۴ وقال الملك ائتوني به استخلصه لنفسي فلما كلمه قال انك اليوم لدينا مكين امين ۵۵ قال اجعلني
على خزائن الارض اني حفيظ عليم ۵۶ وكذلك مكنا ليوسف في الارض يتبوأ منها حيث يشاء نصيب برحمتنا من نشاء ولا
نضيع اجر المحسنين ۵۷ ولاجر الاخرة خير للذين امنوا وكانوا يتقون ۵۸ وجاء اخوة يوسف فدخلوا عليه فعرفهم وهم له

منكرون ۵۹ ولما جهزهم بجهازهم
قال ائتوني باخ لكم من ابيكم الا
ترون اني اوفي الكيل وانا
خير المنزلين ۶۰ فان لم تاتوني
به فلا كيل لكم عندي ولا تقربون
۶۱ قالوا سنراود عنه اباه وانا
لفاعلون ۶۲ وقال لفتيانه اجعلوا
بضاعتهم في رحالهم لعلهم يعرفونها
اذا انقلبوا الى اهلهم لعلهم يرجعون
۶۳ فلما رجعوا الى ابيهم قالوا يا
ابانا منع منا الكيل فارسل معنا
اخانا نكتل وانا له لحافظون ۶۴
قال هل امنكم عليه الا كما امنتكم
على اخيه من قبل فالله خير
حافظا وهو ارحم الراحمين ۶۵ و
لما فتحوا متاعهم وجدوا بضاعتهم
ردت اليهم قالوا يا ابانا ما نبغي هذه
بضاعتنا ردت الينا ونمير
اهلنا ونحفظ اخانا ونزداد
كيل بعير ذلك كيل يسير ۶۶
قال لن ارسله معكم حتى
تؤتون موثقا من الله لتاتنني
به الا ان يحاط بكم
فلما اتوه موثقهم
قال الله على ما نقول
وكيل ۶۷

این برای آنست که بداند که من خیانت نکردم او را به پنهانی و اینکه خدا راه نمیبرد
مکر خیانت کاران را ۵۳ و پاک نمیدارم نفس خود را بدرستی که نفس هر آینه بسیار
فرماینده بدیست مگر آنرا که رحم کرد پروردگار من بدرستی که پروردگار من آمرزنده
مهربانست ۵۴ و گفت پادشاه بیاورید نزد من او را تا خاص گردانم او را برای
خود پس چون سخن گفت با او گفت بدرستی که تو امروز نزد ما با منزلت امینی ۵۵
گفت مقرر کن مرا بر خزینهای زمین بدرستی که من نگاهدارنده دانایم
۵۶ و همچنین تمکین دادیم مر یوسف را در زمین که منزل میگرفت از آن هر جا که میخواست
میرسانیم برحمت خود کسی را که میخواهیم و ضایع نمیکنیم مزد نیکوکاران را ۵۷ و هر آینه
مزد آخرت بهتر است برای آنها که ایمان آوردند و بودند که پرهیزکاری میکردند ۵۸
و آمدند برادران یوسف پس درآمدند بر او پس شناخت ایشان را و ایشان بودند مر او را
شناسندگان ۵۹ و چون بساخت یوسف ساز سفر ایشان را گفت بیاورید نزد من
برادری که مر شما را ست از پدر شما آیا نمی بینید که من تمام میدهم پیمانه را و من بهترین فرودآورندگانم ۶۰ پس اگر نیاورید نزد من او را پس نخواهد بود پیمانه مر شما را نزد من و نزدیک مشوید مرا
۶۱ گفتند زود چاره میکنیم از او پدرش را و بدرستی که ما البته کننده گانیم ۶۲ و گفت
بغلامان خود که بگذارید سرمایه ایشان را در بارهای ایشان تا شاید ایشان بشناسند
آنرا چون برگردند باهل خود شاید که ایشان بازگردند ۶۳ پس چون بازگردیدند نزد پدر
پدرشان گفتند ای پدر ما باز داشته شد از ما پیمانه پس بفرست با ما برادر ما را تا
پیمانه بگیریم و بدرستی که ما مر او را هر آینه نگاهدارنده گانیم ۶۴ گفت یا ایمن کردانم
شما را بر او مگر چنانچه ایمن کردانیدم شما را بر برادرش از پیش پس خدا بهتر است از حیث نگاه
داری و اوست رحم کننده ترین رحم کننده گان ۶۵ و چون گشودند متاع خود را یافتند
سرمایه خود را رد شده بسوی ایشان گفتند ای پدر ما چه میخواهیم این سرمایه ماست که باز
پس داده شده بسوی ما و میآوریم خوردنی برای اهل خود و نگاه داری میکنیم برادر خود را
و زیاد میکنیم پیمانه شتر را این پیمانه اندکیست ۶۶ گفت نخواهم فرستاد هرگز او را
با شما تا بدهید مر من عهدی را بخدا که البته بیاورید بمن او را مگر آنکه فرو گرفته
شوید تمام پس چون دادند او را عهد خود را گفت خدا بر آنچه میگوییم وکیل است ۶۷

Digitized by Google

وقال يا بني لا تدخلوا من باب واحد وادخلوا من ابواب متفرقة وما اغني عنكم من الله من شيء ان الحكم الا لله عليه توكلت
وعليه فليتوكل المتوكلون ٦٧ ولما دخلوا من حيث امرهم ابوهم ما كان يغني عنهم من الله من شيء الا حاجة في نفس يعقوب
قضيها وانه لذو علم لما علمناه ولكن اكثر الناس لا يعلمون ٦٨ ولما دخلوا على يوسف اوى اليه اخاه قال اني انا اخوك فلا
تبتئس بما كانوا يعملون ٦٩ فلما جهزهم بجهازهم جعل السقاية في رحل اخيه ثم اذن مؤذن ايتها العير انكم لسارقون ٧٠

قالوا واقبلوا عليهم ماذا
تفقدون ٧١ قالوا نفقد صواع
الملك ولمن جاء به حمل بعير وانا
به زعيم ٧٢ قالوا تالله لقد
علمتم ما جئنا لنفسد في الارض
وما كنا سارقين ٧٣ قالوا فما
جزاؤه ان كنتم كاذبين ٧٤ قالوا
جزاؤه من وجد في رحله فهو
جزاؤه كذلك نجزي الظالمين ٧٥
فبدا باوعيتهم قبل وعاء اخيه
ثم استخرجها من وعاء اخيه
كذلك كدنا ليوسف ما كان
ليأخذ اخاه في دين الملك
الا ان يشاء الله نرفع درجات
من نشاء وفوق كل ذي علم عليم
٧٦ قالوا ان يسرق فقد سرق
اخ له من قبل فاسرها يوسف
في نفسه ولم يبدها لهم قال
انتم شر مكانا والله اعلم بما
تصفون ٧٧ قالوا يا ايها
العزيز ان له ابا شيخا
كبيرا فخذ احدنا مكانه
انا نراك من المحسنين ٧٨ قال
معاذ الله ان ناخذ الا من
وجدنا متاعنا عنده انا
اذا لظالمون ٧٩

وگفت اي پسران من داخل شويد از دري واحد وداخل شويد از درهاي پراكنده ودفع نميكنم
از شما از خدا هيچ چيز را نيست حكم مگر براي خدا بر و توكل كردم وبر او بس بايد توكل
كنند توكل كنندگان ٦٧ وچون درآمدند از انجا كه فرموده بود ايشان را پدر
ايشان نبود كه دفع كند از ايشان از خدا هيچ چيز مگر حاجتي در نفس يعقوب
كه بجا آورد او را وبدرستي كه او هر اينه صاحب علم بود براي انچه اموختيم او را ولكن
اكثر مردمان نميدانند ٦٨ وچون درآمدند بر يوسف جاي داد بسوي خود برادر
را گفت بدرستي كه من برادر تو ام پس غم مخور بآنچه بودند كه ميكردند ٦٩ پس
چون بساخت براي ايشان سامان را و ايشان را گذاشت جام از خورير ادر برادر
پس ندا كردند ندا كننده كه اي كاروانيان بدرستي كه شما هر اينه دزداني ٧٠
گفتند ورو كردند بايشان كه چه چيز گم كرده ايد ٧١ گفتند گم كرده ايم آبخور
پادشاه را وبراي كسي كه آورد او را بار شتريست ومن او را ضامنم ٧٢ گفتند بخدا قسم هر اينه
بتحقيق كه دانستيد كه نيامده ايم تا فساد كنيم در زمين ونيستيم دزدان
٧٣ گفتند پس چيست سزاي او اگر باشيد دروغ گويان ٧٤
گفتند سزاي او آن كسيست كه يافت شد در بار او پس آنكس سزاي اوست
همچنين سزا دهيم ستمكاران را ٧٥ پس آغاز كرد بظرفهاي بار ايشان پيش از ظرف
بار برادرش پس بيرون آورد آنرا از ظرف بار برادرش همچنين حيله كرديم براي
يوسف نبود كه بگيرد برادرش را در دين پادشاه مگر اينكه خواهد
خدا بلند ميكنيم درجهاي كسي را كه خواهيم وبالاي هر صاحب
دانشي دانائيست ٧٦ گفتند اگر دزدي كرد پس بتحقيق كه دزدي
كرد برادري كه مر او را از پيش بود پس پنهان داشت آنرا يوسف در نفس خود
واظهار نكرد آنرا براي ايشان گفت يوسف شما بد تريد
در منزلت وخدا داناتر است بآنچه وصف ميكنيد ٧٧ گفتند اي عزيز
بدرستي كه مر او را پدر پيريست بزرگ پس بگير يكي از ما را بجاي او بدرستي كه ما
مي بينيم ترا از نيكوكاران ٧٨ گفت يوسف پناه ميبرم بخدا اينكه بگيريم مگر كسي را كه
يافته ايم متاع خود را نزد او بدرستي كه ما آنوقت هر اينه ستمكاران باشيم ٧٩

فلما استيأسوا منه خلصوا نجيا قال كبيرهم ألم تعلموا أن أباكم قد أخذ عليكم موثقا من الله ومن قبل ما فرطتم في يوسف فلن
أبرح الأرض حتى يأذن لي أبي أو يحكم الله لي وهو خير الحاكمين ٨٠ ارجعوا إلى أبيكم فقولوا يا أبانا إن ابنك سرق وما شهدنا
إلا بما علمنا وما كنا للغيب حافظين ٨١ واسأل القرية التي كنا فيها والعير التي أقبلنا فيها وإنا لصادقون ٨٢ قال بل سولت
لكم أنفسكم أمرا فصبر جميل عسى الله أن يأتيني بهم جميعا إنه هو العليم الحكيم ٨٣ وتولى عنهم وقال يا أسفى على يوسف وابيضت

عيناه من الحزن فهو كظيم ٨٤
قالوا تالله تفتؤ تذكر يوسف
حتى تكون حرضا أو تكون من
الهالكين ٨٥ قال إنما أشكو
بثي وحزني إلى الله وأعلم من الله
ما لا تعلمون ٨٦ يا بني اذهبوا
فتحسسوا من يوسف وأخيه ولا
تيأسوا من روح الله إنه لا ييأس
من روح الله إلا القوم الكافرون
٨٧ فلما دخلوا عليه قالوا يا أيها
العزيز مسنا وأهلنا الضر وجئنا
ببضاعة مزجاة فأوف لنا الكيل
وتصدق علينا إن الله يجزي
المتصدقين ٨٨ قال هل علمتم
ما فعلتم بيوسف وأخيه إذ أنتم
جاهلون ٨٩ قالوا أإنك
لأنت يوسف قال أنا يوسف
وهذا أخي قد من الله علينا إنه
من يتق ويصبر فإن الله لا يضيع
أجر المحسنين ٩٠ قالوا تالله لقد
آثرك الله علينا وإن كنا لخاطئين ٩١ قال
لا تثريب عليكم اليوم يغفر الله لكم
وهو أرحم الراحمين ٩٢ اذهبوا
بقميصي هذا فألقوه على وجه
أبي يأت بصيرا وأتوني
بأهلكم أجمعين ٩٣

پس چون نا امید شدند از او خالص شدند راز گویان گفت بزرگ ایشان یا نمیدانید
اینکه پدر شما بتحقیق گرفت بر شما عهدی از خدا و از پیش آنچه تقصیر کردید در یوسف
پس نمیروم از این زمین تا آنگاه که رخصت دهد مرا پدرم یا حکم کند خدا برای من
و او بهترین حکم کنندگانست ٨٠ باز گردید بسوی پدر خود پس بگوئید ای پدر ما
بدرستی که پسر تو دزدی کرد و گواهی ندادیم مگر بآنچه دانستیم و نیستیم ما
مر غیبهای را نگاه داران ٨١ و بپرس از قریه که بودیم در آن و قافله که آمدیم در آن و بدرستی
که ما هر آینه راست گویانیم ٨٢ گفت بلکه آراسته است برای شما نفسهای شما
کاری را پس صبر نیکوست شاید خدا که بیاورد بمن ایشان را همه بدرستی که
او ست دانای درست کردار ٨٣ و روگردانید از ایشان و گفت ای اندوه
بر یوسف و سفید شد دو چشم او از اندوه پس او خشم فرو خورنده بود ٨٤ گفتند
بخدا همیشه یاد کنی یوسف را تا شوی بیمار یا شوی از هلاک شدگان ٨٥
گفت جز این نیست که شکوه میکنم پریشانی حالم را و اندوهم را بسوی خدا و
میدانم از خدا آنچه را که نمیدانید ٨٦ ای فرزندان من بروید پس تفحص کنید از
یوسف و برادرش و ناامید مگردید از رحمت خدا بدرستی که ناامید
نمیگردند از رحمت خدا مگر گروه کافران ٨٧ پس چون داخل شدند
بر او گفتند ای عزیز رسیده ما و خانواده ما را سختی و آورده ایم سرمایه
اندک پس تمام کن برای ما پیمانه را و صدقه کن بر ما بدرستی که خدا جزا میدهد
صدقه کنندگان را ٨٨ گفت آیا دانسته اید آنچه را کردید بیوسف و برادرش هنگامی
که بودید نادانان ٨٩ گفتند آیا بدرستی که تو هر آینه توئی یوسف گفت من یوسفم و
این برادر منست بتحقیق که منت نهاده خدا بر ما بدرستی که کسی که پرهیزکاری
نماید و صبر کند پس بدرستی که خدا ضایع نمیکند مزد نیکوکاران را
٩٠ گفتند بخدا سوگند که هر آینه بتحقیق برگزیده تر اخدا بر ما و بدرستی که
بودیم هر آینه گناهکاران ٩١ گفت نیست هیچ سرزنشی بر شما امروز بیامرزد
خدا مر شما را و او رحم کننده ترین رحم کنندگانست ٩٢ ببرید پیراهن مرا این پس
بیندازید مر او را بر روی پدرم بیاید بینا و بیائید بسوی من با کسان خود همگی ٩٣

ولما فصلت العير قال ابوهم اني لاجد ريح يوسف لولا ان تفندون ۹۴ قالوا تالله انك لفي ضلالك القديم ۹۵ فلما ان جاء
البشير القاه على وجهه فارتد بصيرا ۹۶ قال الم اقل لكم اني اعلم من الله ما لا تعلمون ۹۷ قالوا يا ابانا استغفر لنا ذنوبنا
انا كنا خاطئين ۹۸ قال سوف استغفر لكم ربي انه هو الغفور الرحيم ۹۹ فلما دخلوا على يوسف اوى اليه ابويه وقال ادخلوا
مصر ان شاء الله امنين ۱۰۰ ورفع ابويه على العرش وخروا له سجدا وقال يا ابت هذا تاويل رؤياي من قبل قد جعلها ربي

وچون جدا شد کاروان کفت پدر ایشان بدرستي که من هر اینه مي یابم بوي یوسف را اکرنه اینکه خرف میشمارید مرا ۹۴ کفتند بخدا که بدرستي که تو هر اینه باشي در کمراهیت
کهن پیشین بود ۹۵ پس چون آمد مژده دهنده بیفکند انرا بر روي او پس کشت بینا ۹۶
کفت یعقوب ایا نکفتم مر شما را بدرستي که من میدانم از خدا چیزیرا که نمیدانید ۹۷
کفتند اي پدر ما آمرزش خواه براي ما کناهان ما را بدرستي که ما هستیم
کناهکاران ۹۸ کفت زود باشد که طلب مغفرت کنم براي شما از پروردکار
خود بدرستي که اوست او آمرزنده مهربان ۹۹ پس چون در آمدند بر یوسف
جاي داد بسوي خود پدر و مادرش را و کفت درایید مصر را اکر خواسته باشد خدا
ایمنان ۱۰۰ و بالا برد پدر و مادرش را بر تخت و بر افتادند مر او را سجده کنان
و کفت اي پدر من این تعبیر خواب من است از پیش بتحقیق که کردانید
آنرا پروردکار من حق و بتحقیق که احسان نمود بمن هنکامي که بیرون
آورد مرا از زندان و آورد شما را از بادیه از بعد انکه افساد نمود شیطان
میان من و میان برادران من بدرستي که پروردکار من بسیار لطف نماینده
است براي انچه خواهد بدرستي که اوست او دانا اي حکیم ۱۰۱ پروردکار
من بتحقیق که عطا فرمودي بمن از پادشاهي و بیاموختي مرا از تعبیر
خوابها پدیدا ورنده آسمانها و زمین توئي متولي کار من در دنیا
و آخرت بمیران مرا در حالتي که مسلمان باشم و در رسان مرا بشایستکان ۱۰۲ این از خبرهاي
نهانیست که وحي میفرستیم آنرا بسوي تو و نبودي نزد ایشان هنکامي که اتفاق نمودند
کار خود و حال انکه ایشان مکر مینمودند ۱۰۳ و نیستند بیشتر مردمان و اکرچه حریص
باشي بمؤمن شدن ایشان ۱۰۴ و نمیخواهي از ایشان بر ان هیچ مزدي نیست آن مکر پندي
مر عالمیانرا ۱۰۵ و بسا از ایتي که در آسمانها و زمین که میکذرند بر آنها و حال انکه ایشان از
آنها رو کردانند کانند ۱۰۶ و ایمان نمي آورند بیشتر ایشان بخدا مکر و حال انکه ایشان شریک
آورندکانند ۱۰۷ آیا ایمنند از اینکه بیاید ایشانرا پوشاننده از عذاب خدا یا انکه بیاید
ایشانرا قیامت ناکهان و ایشان ندانند ۱۰۸ بکو این راه منست میخوانم بسوي خدا بر بینائي
من و کسیکه پیروي کند مرا و منزهست خدا و نیستم من از شریک آورندکان ۱۰۹

حقا و قد احسن بي اذ اخرجني
من السجن و جاء بكم من البدو
من بعد ان نزغ الشيطان بيني
و بين اخوتي ان ربي لطيف لما
يشاء انه هو العليم الحكيم ۱۰۰
رب قد اتيتني من الملك و علمتني
من تاويل الاحاديث فاطر السموات
و الارض انت وليي في الدنيا
و الاخرة توفني مسلما و الحقني
بالصالحين ۱۰۱ ذلك من انباء
الغيب نوحيه اليك و ما كنت
لديهم اذ اجمعوا امرهم و هم
يمكرون ۱۰۲ و ما اكثر الناس
و لو حرصت بمؤمنين ۱۰۳ و ما
تسئلهم عليه من اجر ان هو
الا ذكر للعالمين ۱۰۴ و كاين من
اية في السموات و الارض يمرون
عليها و هم عنها معرضون ۱۰۵
و ما يؤمن اكثرهم بالله الا و هم
مشركون ۱۰۶ افامنوا ان
تاتيهم غاشية من عذاب الله او
تاتيهم الساعة بغتة و هم لا يشعرون
۱۰۷ قل هذه سبيلي ادعو الى
الله على بصيرة انا و من اتبعني
و سبحان الله و ما انا من
المشركين ۱۰۸

وما ارسلنا من قبلك الا رجالا نوحي اليهم من اهل القرى افلم يسيروا في الارض فينظروا كيف كان عاقبة الذين من قبلهم ولدار الاخرة خير للذين اتقوا افلا تعقلون ١٠٨ حتى اذا استيأس الرسل وظنوا انهم قد كذبوا جاءهم نصرنا فنجي من نشاء ولا يرد باسنا عن القوم المجرمين ١٠٩ لقد كان في قصصهم عبرة لاولي الالباب ١١٠ ما كان حديثا يفترى ولكن تصديق الذي بين يديه وتفصيل كل شيء وهدى ورحمة لقوم يؤمنون ١١١ سورة الرعد ثلث واربعون اية مكية

الجزء السابع عشر ١٤٢ رعد

بسم الله الرحمن الرحيم

المر ١ تلك ايات الكتاب والذي
انزل اليك من ربك الحق ولكن
اكثر الناس لا يؤمنون ٢ الله
الذي رفع السموات بغير عمد
ترونها ثم استوى على العرش
وسخر الشمس والقمر كل يجري
لاجل مسمى يدبر الامر يفصل
الايات لعلكم بلقاء ربكم
توقنون ٣ وهو الذي مد الارض
وجعل فيها رواسي وانهارا ومن
كل الثمرات جعل فيها زوجين
اثنين يغشي الليل النهار ان في
ذلك لايات لقوم يتفكرون ٤ وفي
الارض قطع متجاورات وجنات
من اعناب وزرع ونخيل صنوان
وغير صنوان يسقى بماء واحد
ونفضل بعضها على بعض في الاكل
ان في ذلك لايات لقوم يعقلون
٥ وان تعجب فعجب قولهم ءاذا
كنا ترابا ءانا لفي خلق جديد
ءاولئك الذين كفروا
بربهم واولئك الاغلال
في اعناقهم واولئك
اصحاب النار هم فيها
خالدون ٦

ونفرستاديم پيش از تو مگر مردانى را كه وحى ميفرستاديم بايشان از اهل قريه‌ها آيا پس
راه نميروند در زمين تا ببينند كه چگونه بود عاقبت آنان كه پيش از ايشان بودند وهر آينه
سراى آخرت بهتر است براى آنانكه پرهيزكارى نموده‌اند آيا پس تعقل نميكنيد ١٠٨ تا
انگاه كه مايوس شدند پيغمبران وگمان كردند كه ايشان بتحقيق كه بدروغ
كونى نسبت داده شده‌اند امداد ايشان را آيا رسيد ما پس رهانيده شد هركس كه ميخواستيم
وبرگردانيده نميشود عذاب ما از گروه گناهكاران ١٠٩ هر آينه بتحقيق كه هست در
قصه‌هاى ايشان عبرتى از براى صاحبان عقلها ١١٠ نيست حديثى كه افترا كرده شود و
ليكن تصديق آنچيزيست كه پيش از او آمده و بيان كننده هرچيزيرا وهدايت ورحمتى مر

سورة رعد چهل و سه آيه

گروهى را كه ايمان مى‌آورند ١١١ است

بسم خداى بخشاينده مهربان

المر ١ اين آيتهاى كتابيست وآنچيزى كه فرو فرستاده شده بسوى تو از پروردگار تو
حقيست وليكن بيشترين مردم ايمان نمى‌آورند ٢ خداست آنكه برافراشته آسمانها را
بدون ستونى كه ببينيد آنها را پس مستوى شد بر عرش ومسخر كرد آفتاب وماهرا
هريك روان ميشوند تا هنگامى نام برده شده تدبير مينمايد امررا تفصيل ميدهد آيتها را
تا شايد شما بلقاء پروردگار خود يقين نمائيد ٣ واوست آنكه پهن كرد زمين را وبديد آورد
دران كوهها وهرها را واز كل ميوها بديد آورد در زمين دو صنف دو تا ميپوشاند شب
را بر روز بدرستى كه در اين هر آينه آيتهاست براى گروهى كه تفكر نمايند ٤
ودر زمين قطعه‌هاست نزديك بيكديگر وبوستانهاست از انگورها وكشتزارها
وخرماستانهاست دو تا از يك بيخ رسته وغير دو تا از يك بيخ رسته آب خورده ميشوند يك
آب وزيادتى ميدهيم بعضى از آنها را بر بعضى در ميوه بدرستى كه در اين هر آينه
آيتهاست براى گروهى كه تعقل ميكنند ٥ واگر عجب ميدارى پس عجبست
گفتار ايشان كه آيا انوقت كه بوده باشيم خاك آيا ما هر آينه باشيم در آفرينش
نوى ٦ اينها آنانند كه كافر شدند بپروردگار خود واينها غلها در گردنهاى ايشانست
واينها ياران آتشند ايشان دران هميشه كيانند ٧

Digitized by Google

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثُلَاتُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَىٰ ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ
الْعِقَابِ ۸ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ۹ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ
أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ۱۰ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ۱۱ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ
أَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ۱۲ لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ

وبشتاب میخواهند ازتو بدیرا پیش ازخوبی وبتحقیق که گذشته پیش ازایشان عقوبتها
وبدرستی که پروردگار توهرآینه خداوند امرزش است مرادمیانرا برستم ایشان و
بدرستی که پروردگار توهرآینه سخت عقوبتیست ۸ ومیگویند انانکه کافر
شدند چرا فرو فرستاده نشد براو آیتی از پروردگارش نیستی تو مگر بیم دهنده
وبرای هر قومیست راهنمائی ۹ خدا میداند انچه را برمیدارد هر مادهٔ وانچه را
که بکاهد رحمها وانچه را بیفزاید وهرچیزی نزد او باندازه ایست ۱۰ دانای
نهان واشکار بزرگوار برتر است ۱۱ یکسانیست ازشما هرکه پنهان
دارد گفتار را وهرکه اشکار نماید آنرا وکسیکه او پوشانده است بشب واشکار
کننده است بروز ۱۲ مراورا است فرشتگانی از پیش هم در اینده گان از پشت سر وی
واز پی سر او که نگاه میدارند اورا از فرمان خدا بدرستی که خدا تغییر نمیدهد
انچه را باجمعی است تا که تغییر دهند ایشان انچه را بانفسهای ایشانست وهرگاه
خواهد خدا بکسی بدی عقوبتی را پس نیست باز کردانیدنی مراورا ونیست مرایشانرا
ازغیر او هیچ والی ۱۳ اوست انکه مینماید بشما برق را برای ترس وطمع وبدید
میاورد ابرهای گران بارانرا ۱۴ وتسبیح کوید رعد بستایش او و
فرشتگان از ترس او وفرو فرستد صاعقها را پس برساند انرا بهرکه خواهد
وایشان مجادله میکنند در خدا او سخت عقوبت ۱۵ مراورا است
دعوت حق وانان که میخوانند از غیر او اجابت نمی نمایند مرایشانرا بچیزی
مگر مانند کشاینده دو کف خود بسوی آب تا برسد بدهنش ونیست آن
رسنده بان ودنیست دعای کافران مگر در گمراهی ۱۶ ومر خدا را سجده میکند هر
که در آسمانها وزمین است از روی رضا و ناچار وسایهای ایشان در صبحها
وعصرها ۱۷ بگو کیست پروردگار آسمانها وزمین بگو خدا است بگو ایا پس گرفتید
شما بغیر از او مددگارانی که مالک نیستند برای نفسهای خود نفعی ونه ضرری
بگو ایا یکسانند کور وبینا ۱۸ ایا ایا یکسانند تاریکیها ونور وشبیه ۱۹ یا انوبانید
برای خدا شریکانی که بیافریدند مثل افریدن او مشتبه شده است افریده برایشان
بگو خدا است افریننده هرچیز واوست یکتای بسیار غالب ۲۰

امر الله ان الله لا يغير ما بقوم
حتى يغيروا ما بانفسهم واذا اراد الله
بقوم سوء فلا مرد له وما لهم
من دونه من وال ۱۳ هو الذي
يريكم البرق خوفا وطمعا وينشئ
السحاب الثقال ۱۴ ويسبح الرعد
بحمده والملئكة من خيفته و
يرسل الصواعق فيصيب بها
من يشاء وهم يجادلون في الله
وهو شديد المحال ۱۵ له دعوة
الحق والذين يدعون من دونه
لا يستجيبون لهم بشيء الا كباسط
كفيه الى الماء ليبلغ فاه وما
هو ببالغه وما دعاء الكافرين
الا في ضلال ۱۶ ولله يسجد
من في السموات والارض طوعا
وكرها وظلالهم بالغدو والاصال
۱۷ قل من رب السموات والارض
قل الله قل افاتخذتم من دونه اولياء
لا يملكون لانفسهم نفعا ولا
ضرا قل هل يستوي الاعمى والبصير
ام هل تستوي الظلمات والنور
ام جعلوا لله شركاء خلقوا كخلقه
فتشابه الخلق عليهم قل الله
خالق كل شيء وهو الواحد
القهار ۲۱

فرو فرستاد

انزل من السماء ماء فسالت اودية بقدرها فاحتمل السيل زبدا رابيا ومما يوقدون عليه في النار ابتغاء حلية او متاع
زبد مثله كذلك يضرب الله الحق والباطل فاما الزبد فيذهب جفاء واما ما ينفع الناس فيمكث في الارض كذلك
يضرب الله الامثال ٣٢ للذين استجابوا لربهم الحسنى والذين لم يستجيبوا له لو ان لهم ما في الارض جميعا ومثله معه لافتدوا
به اولئك لهم سوء الحساب ٣٣ ومأواهم جهنم وبئس المهاد ٣٤ افمن يعلم انما انزل اليك من ربك الحق كمن هو اعمى

انما يتذكر اولوا الالباب ٣٥
الذين يوفون بعهد الله ولا
ينقضون الميثاق ٣٦ والذين
يصلون ما امر الله به ان يوصل
ويخشون ربهم ويخافون سوء
الحساب ٣٧ والذين صبروا ابتغاء
وجه ربهم واقاموا الصلوة و
انفقوا مما رزقناهم سرا وعلانية
ويدرءون بالحسنة السيئة اولئك
لهم عقبى الدار ٣٨ جنات
عدن يدخلونها ومن صلح من
ابائهم وازواجهم وذرياتهم
والملئكة يدخلون عليهم من كل
باب ٣٩ سلام عليكم بما
صبرتم فنعم عقبى الدار ٤٠ والذين
ينقضون عهد الله من بعد ميثاقه
ويقطعون ما امر الله به ان يوصل
ويفسدون في الارض اولئك
لهم اللعنة ولهم سوء الدار ٤١
الله يبسط الرزق لمن يشاء و
يقدر وفرحوا بالحيوة الدنيا
وما الحيوة الدنيا في الاخرة الا متاع
٤٢ ويقول الذين كفروا لولا
انزل عليه اية من ربه قل ان
الله يضل من يشاء ويهدي
اليه من اناب ٤٣

فرو فرستاد از اسمان ابي پس روان شد رود خانها باندازشان پس برداشت ان
اب روان كف بلند را واز انچه برمحايفرو زند بران در اتش براي طلب زيوري يا
مايه تعيش كفيست مانند ان همچنين مثل ميزند خدا حق و باطل را پس اما ان كف
ميرود انداخته شده واما انچه نفع ميرساند مردمانرا پس قرار ميكيرد در زمين
همچنين ميزند خدا مثلها را ٣٢ براي انانكه اجابت نموده اند مر پروردكار خود را
نيكوئي وانانكه اجابت ننمودند مر او را اكر اينكه باشد مر ايشانرا انچه در
زمين است همه ومانند ان با ان هر اينه فداد هند ان را انكروه مر ايشانرا ست
بدي حساب ٣٣ وارامكاه ايشان دوزخست وبد استان بستر ٣٤
ايا پس كسي كه داند اينرا كه انچه فرو فرستاده شده بسوي تو از پروردكار تو حق است
مثل كسي است كه او كور است پند نمي پذيرند مكر صاحبان عقلها ٣٥ انانكه وفا
ميمايند بعهد خدا ونميشكنند پيمانرا ٣٦ وانانكه ميپيوندند انچه را فرموده خدا
بان انكه پيوندكرده شود وميترسند از پروردكار خود وميترسند از بدي حساب ٣٧
وانانكه صبر كردند براي طلب رضاي پروردكار خود وبپا داشتند نماز را وانفاق
كردند از انچه روزي كرديم ايشانرا در نهاني واشكارا ودفع ميمايند بخوبي بدي را
انها مر ايشانرا ست عاقبت انسراي ٣٨ بهشتهاي اقامت داخل ميشوند انها را
وكساني كه شايسته باشند از پدران ايشان وزنان ايشان وفرزندان ايشان و
فرشتكان در ايند بر ايشان از هر دري ٣٩ سلام بر شما بسبب صبر كردن
شما پس نيكوست عاقبت ان سراي ٤٠ وانانكه ميشكنند پيمان خدا را پس از محكم
بستن ان وقطع ميمايند انچه را فرموده خدا بان كه پيوند كرده شود
وفساد ميمايند در زمين اين كروه مر ايشانرا ست لعنت ومر ايشانرا ست
بدي ان سراي ٤١ خدا كشاده ميكرداند روزي را براي هر كه
خواهد وتنك مكرداند وشادمان شدند بزندكاني دنيا ونيست
زندكاني دنيا در اخرت مكر متاعي ٤٢ وميكويند انانيكه كافر شدند چرا فرو
فرستاده نشد بر او ايتي از پروردكار او بكو بدرستيكه خدا كمراه ميكند
كسي را كه ميخواهد وهدايت ميكند بسوي خود كسي را كه بازكشت نموده ٤٣

الذين امنوا وتطمئن قلوبهم بذكر الله الا بذكر الله تطمئن القلوب ۲۹ الذين امنوا وعملوا الصالحات طوبى لهم وحسن مآب
كذلك ارسلناك في امة قد خلت من قبلها امم لتتلو عليهم الذي اوحينا اليك وهم يكفرون بالرحمن قل هو ربي لا
الا هو عليه توكلت واليه متاب ۳۰ ولو ان قرانا سيرت به الجبال او قطعت به الارض او كلم به الموتى بل لله الامر جميعا
افلم ييئس الذين امنوا ان لو يشاء الله لهدى الناس جميعا ولا يزال الذين كفروا تصيبهم بما صنعوا قارعة او تحل قريبا من

دار هم حتى ياتي وعد الله ان
الله لا يخلف الميعاد ۳۱ ولقد
استهزئ برسل من قبلك
فاملیت للذين كفروا ثم اخذتهم
فكيف كان عقاب ۳۲ افمن
هو قائم على كل نفس بما كسبت
وجعلوا لله شركاء قل سموهم
ام تنبئونه بما لا يعلم في الارض
ام بظاهر من القول بل زين
للذين كفروا مكرهم وصدوا
عن السبيل ومن يضلل الله
فما له من هاد ۳۳ لهم عذاب
في الحيوة الدنيا ولعذاب الاخرة
اشق وما لهم من الله من واق ۳۴
مثل الجنة التي وعد المتقون
تجري من تحتها الانهار اكلها
دائم وظلها تلك عقبى الذين
اتقوا وعقبى الكافرين النار ۳۵
والذين اتيناهم الكتاب يفرحون
بما انزل اليك ومن الاحزاب
من ينكر بعضه قل انما امرت ان
اعبد الله ولا اشرك به اليه ادعوا
واليه مآب ۳۶ وكذلك انزلناه
حكما عربيا ولئن اتبعت اهوآءهم بعد
ما جآءك من العلم ما لك من الله
من ولي ولا واق ۳۷

آنان كه ايمان آوردند ومي آرامد دلهاي ايشان بياد خدا آگاه باشيد كه بياد
خدا آرام مي يابد دلها ۲۹ آنانكه ايمان آوردند وكردند كارهاي شايسته
زندگاني خوشيست مرايشانرا ونيكوئي بازگشت ۳۰ همچنين فرستاديم ترا
در امتي كه بتحقيق گذشتند پيش از ايشان امتها تا بخواني بر ايشان آنچه را وحي
كرديم بسوي تو وايشان كفر ميورزند بخداي بخشاينده بگو او پروردگار منست نيست الهي
مگر او بر او توكل نمودم وبسوي اوست بازگشت من ۳۱ واگر آنكه باشد قرآني كه روان
كرده شود بآن كوهها يا پاره پاره كرده شود بآن زمين يا بسخن آورده شود بآن مرده كان
بلكه مر خدا راست امر همگي آيا پس ندانستند آنانكه ايمان آوردند اينرا كه اگر خواستي خدا
هر اينه راهنمائي كردي مردم را همه وهميشه آنان كه كافر شدند برسد ايشانرا بسبب
آنچه كرده اند بلائي كوبنده دلها يا فرود آيد نزديك بسراي ايشان يا بيايد
وعده خدا بدرستي كه خدا خلف نمايد وعده را ۳۲ وهر اينه بتحقيق كه استهزا
كرده شد بپيغمبراني پيش از تو پس مهلت دادم مر آنانرا كه كافر شدند پس گرفتم ايشانرا
پس چگونه بود عقوبت من ۳۳ آيا پس كسي كه او نگهبانست بر هر نفسي بآنچه كسب كرد
وگردانيدند براي خدا شريكان بگو نام هنيد ايشانرا يا آگاه ميكرد ايد او را بآنچه نميداند
در زمين يا بظاهر از گفتار بلكه آراسته شده براي آنانكه كافر شدند مكر ايشان وباز
داشته شده اند از راه وكسي را كه گمراه كند خدا پس نيست مر او را هيچ هادي ۳۴ مر ايشان
راست عذابي در زندگاني دنيا وهر اينه عذاب آخرت سخت تر است ونيست مر ايشانرا
از خدا هيچ نگاه دارنده ۳۵ مثل بهشتي كه وعده داده شده اند پرهيزگاران كه ميرود از
زير آنها نهرها ميوه آن هميشه كيست وسايه اش اينست عاقبت كساني كه پرهيزگاري
نمودند وعاقبت كافران آتش است ۳۶ وآنانكه داديم ايشانرا كتاب شاد مان
ميشوند بآنچه فرو فرستاده شده بسوي تو واز آن طائفها كيست كه
انكار ميكند بعضي را بگو جز اين نيست كه فرموده شده ام كه بپرستم خدا را
وشريك نياورم باو بسوي او ميخوانم وبسوي اوست بازگشت من ۳۷ وهمچنين
فرو فرستاديم اينرا حكمي عربي وهر اينه اگر پيروي كني خواهشهاي ايشانرا بعد
از آنچه آمده تو را از دانش نباشد مر ترا از خدا هيچ يار وري ونه هيچ نگاهدارنده ۳۸

Digitized by Google

ولقد ارسلنا رسلا من قبلك وجعلنا لهم ازواجا وذرية وما كان لرسول ان يأتي بآية الا باذن الله لكل اجل كتاب ٣٨ يمحو الله ما يشاء ويثبت وعنده ام الكتاب ٣٩ وان ما نرينك بعض الذي نعدهم او نتوفينك فانما عليك البلاغ وعلينا الحساب ٤٠ اولم يروا انا نأتي الارض ننقصها من اطرافها والله يحكم لا معقب لحكمه وهو سريع الحساب ٤١ وقد مكر الذين من قبلهم فلله المكر جميعا يعلم ما تكسب كل نفس وسيعلم الكفار لمن عقبى الدار ٤٢ ويقول الذين كفروا لست مرسلا

٤٣ قل كفى بالله شهيدا بيني وبينكم ومن عنده علم الكتاب

سورة ابراهيم عليه السلام پنجاه و دو آيه است و آن مكي است

بسم الله الرحمن الرحيم

الر ١ كتاب انزلناه اليك لتخرج الناس من الظلمات الى النور باذن ربهم الى صراط العزيز الحميد ٢ الله الذي له ما في السموات وما في الارض وويل للكافرين من عذاب شديد ٣ الذين يستحبون الحيوة الدنيا على الاخرة ويصدون عن سبيل الله ويبغونها عوجا اولئك في ضلال بعيد ٤ وما ارسلنا من رسول الا بلسان قومه ليبين لهم فيضل الله من يشاء ويهدي من يشاء وهو العزيز الحكيم ٥ ولقد ارسلنا موسى بآياتنا ان اخرج قومك من الظلمات الى النور وذكرهم بايام الله ان في ذلك لآيات لكل صبار شكور ٦ واذ قال موسى لقومه اذكروا نعمة الله عليكم اذ انجيكم من ال فرعون يسومونكم سوء العذاب ويذبحون ابناءكم ويستحيون نساءكم وفي ذلكم بلاء من ربكم عظيم ٧

وهر اينه بتحقيق كه فرستاديم رسولان پيش ازتو وكردانيديم براي ايشان زنان وفرزندان ونباشد رسولرا كه بيارد آيتي را مگر بفرمان خداي براي هر اجلي ٣٨ نوشته ايست محو ميناميد خدا انچه را ميخواهد واثبات ميكرداند انچه را خواهد ونزد اوست اصل كتاب ٣٩ واگر بنماييم تو بعض انچه را كه وعده كرده ايم ايشانرا يا ميرانيم ترا پس جز اين نيست كه برتست رسانيدن وبرماست حساب ٤٠ آيا وندينند كه ما ميآييم زمين را كم ميكنيم اطرافرا از اطراف آن وخدا حكم ميكند نيست هيچ پس انداز نده مر حكم اورا واو زود حساب كنندگانست ٤١ وبتحقيق كه مكر نمودند آنانكه پيش ازايشان بودند پس مر خدايرا است مكر همگي ميداند انچه كسب ميكند هر نفسي وزود باشد كه بدانند كافران كه براي كيست عاقبت آن سراي ٤٢ ومي گويند آنانكه كافر شده اند نيستي فرستاده شده ٤٣ بگو بس است خدا گواه ميانه من وميانه شما وكسي كه نزد اوست دانش كتاب

الر ١ كتابيست كه فرو فرستاديم ازانبوي تو تا بيرون اوري مردم را از تاريكيها بسوي روشنائي بفرمان پروردگارايشان بسوي راه آنكه ارجمند ستوده است ٢ خداي كه مراورا است انچه در آسمانها واانچه در زمين است وواي مر كافرانرا از عذابي سخت ٣ آنان كه اختيار ميكنند زندگاني دنيا را بر آخرت وباز ميدارند از راه خدا ومي خواهند آنرا كج آنها در گمراهي دور ٤ ونفرستاديم هيچ رسولي را مگر بلغت قوم او تا بيان كند براي ايشان پس گمراه ميكند خدا هر كه را خواهد وهدايت ميكند هر كه را خواهد واوست ارجمند درست كردار ٥ وهر اينه بتحقيق كه فرستاديم موسي را با معجزات خود كه بيرون اور قومت را از تاريكيها بسوي نور ويادآوري كن ايشانرا بروزهاي خدا بدرستي كه در اين هر اينه آيتهاست براي هر بسيار صبر نمايندهٔ شكر گذار ٦ وهنگامي كه گفت موسي مر قوم خود را كه ياد كنيد نعمت خدا را بر شما وقتي كه رهانيد شما را از آل فرعون كه ميچشانيدند بشما بدي عذاب او ميكشتند پسران شما را وزنده ميگذاشتند زنان شما را ودر اين از مايشي بود از پروردگار شما بزرگ ٧

Digitized by Google

وَاِذْ تَاَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَاَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ اِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ۸ وَقَالَ مُوسٰى اِنْ تَكْفُرُوا اَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا فَاِنَّ اللّٰهَ
لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ ۹ اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا اللّٰهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
فَرَدُّوا اَيْدِيَهُمْ فِي اَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا اِنَّا كَفَرْنَا بِمَا اُرْسِلْتُمْ بِهِ وَاِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا اِلَيْهِ مُرِيبٍ ۱۰ قَالَتْ رُسُلُهُمْ اَفِي اللّٰهِ
شَكٌّ فَاطِرِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ اِلٰى اَجَلٍ مُسَمًّى قَالُوا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ اَنْ تَصُدُّونَا

وهنگامي را که اعلام نمود پروردگار شما بدرستي که اگر شکر کنيد هر اينه زياد
ميدهم البته شما را و اگر کفران ورزيد بدرستي که عذاب من هر اينه سخت است ۸
وگفت موسي اگر کافر شويد شما و هر که در زمين است همه پس بدرستي که خدا هر اينه
بي نياز ستوده ۹ آيا نيامد شما را خبر آنانکه پيش از شما بودند گروه نوح و
عاد و ثمود و کساني که بودند از بعد ايشان که نميدانند ايشان را مگر خدا آمدند ايشان را رسولان
ايشان با معجزه هاي روشن پس برگردانيدند دستهاي خود را در دهنهاي خود و گفتند بدرستي
که ما کافر شديم بانچه فرستاده شده ايد بان و بدرستي که ما هر اينه در شکيم از انچه
ميخوانيد ما را بسوي ان بدگمان نمايندگان ۱۰ گفتند رسولان ايشان آيا در خدا شکي است خداي
پديد اورنده آسمانها و زمين ميخواند شما را تا بيامرزد براي شما از گناهان شما و باز پس دارد
شما را تا وقتي نام برده شده گفتند نيستيد شما مگر آدمي مانند ما ميخواهيد که باز داريد
ما را از انچه بود که ميپرستيدند پدران ما پس بيا وريد ما را حجتي روشن ۱۱ گفتند مر ايشان را
رسولان ايشان که نيستيم ما مگر آدمي مانند شما وليکن خدا منت مي نهد بر هر که ميخواهد از
بندگان خود و نباشد ما را که بياريم شما را حجتي مگر بفرمان خدا و بر خدا پس بايد توکل کنند ايمان
آورندگان ۱۲ و چيست ما را که توکل نکنيم بر خدا و حال انکه بتحقيق نموده بما راههاي ما را و هر اينه
صبر کنيم البته بر انچه ازار کرديد ما را و بر خدا پس بايد توکل کنند توکل کنندگان ۱۳ و گفتند آنانکه
کافر شدند مر رسولان خود را که هر اينه بيرون ميکنيم البته شما را از زمين خود يا هر اينه برميگرديد
البته بکيش ما پس وحي نمود بسوي ايشان پروردگار ايشان که هر اينه هلاک کنيم البته ستمکاران را ۱۴
و هر اينه ساکن ميگردانيم شما را در زمين از بعد ايشان ان مر کسي را که ترسيد از مقام من و
ترسيد از وعيد من ۱۵ و طلب فتح کردند و نوميد شد هر گردن کش ستيزه گري ۱۶ از پس او دوزخ
و اب داده ميشود از اب چرک ۱۷ و خورد جرعه جرعه ميشاماندش را و نزديک نيست که فرو برد انرا
و بيايد او را مرگ از هر جا و حال انکه نيست او مرده و از پس او عذابي سخت است ۱۸ مثل آنانکه
کافر شدند بپروردگار خود شان کردارهاي ايشان مانند خاکستريست که سخت بوزد
بان باد در روزي تند بادي توانائي ندارند از انچه کسب کرده اند بر چيزي عجب
نيست ان گمراهي دور ۱۹ آيا نديدي اينرا که خدا بديد اورده آسمانها و زمين
را بحق اگر خواهد ببرد شما را و بيارد خلقي تازه ۲۰

عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَاؤُنَا فَاْتُونَا
بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۱۱ قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ اِنْ
نَحْنُ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ
يَمُنُّ عَلٰى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا
كَانَ لَنَا اَنْ نَاْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ اِلَّا
بِاِذْنِ اللّٰهِ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ
۱۲ وَمَا لَنَا اَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللّٰهِ وَقَدْ
هَدٰيٰنَا سُبُلَنَا وَلَنَصْبِرَنَّ عَلٰى مَا
اٰذَيْتُمُونَا وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ
۱۳ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ
لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ اَرْضِنَا اَوْ لَتَعُودُنَّ فِي
مِلَّتِنَا فَاَوْحٰى اِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ
الظّٰلِمِينَ ۱۴ وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ الْاَرْضَ
مِنْ بَعْدِهِمْ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ
وَعِيدِ ۱۵ وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ
كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ۱۶ مِنْ وَرَائِهِ
جَهَنَّمُ وَيُسْقٰى مِنْ مَاءٍ صَدِيدٍ ۱۷
يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَاْتِيهِ
الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ
وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ۱۸ مَثَلُ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ اَعْمَالُهُمْ
كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ
عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا
عَلٰى شَيْءٍ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلٰلُ الْبَعِيدُ ۱۹
اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ
بِالْحَقِّ اِنْ يَشَاْ يُذْهِبْكُمْ وَيَاْتِ بِخَلْقٍ
جَدِيدٍ ۲۰

Digitized by Google

ما ذلك على الله بعزيز ۲۱ وبرزوا لله جميعا فقال الضعفاء للذين استكبروا إنا كنا لكم تبعا فهل أنتم مغنون عنا من عذاب الله
من شيء قالوا لو هدانا الله لهديناكم سواء علينا أجزعنا أم صبرنا ما لنا من محيص ۲۲ وقال الشيطان لما قضي الأمر إن الله
وعدكم وعد الحق ووعدتكم فأخلفتكم وما كان لي عليكم من سلطان إلا أن دعوتكم فاستجبتم لي فلا تلوموني ولوموا
أنفسكم ما أنا بمصرخكم وما أنتم بمصرخي إني كفرت بما أشركتمون ۲۳ من قبل إن الظالمين لهم عذاب أليم ۲۴ وأدخل الذين

آمنوا وعملوا الصالحات جنات
تجري من تحتها الأنهار خالدين
فيها بإذن ربهم تحيتهم فيها
سلام ۲۵ ألم تر كيف ضرب الله
مثلا كلمة طيبة كشجرة طيبة
أصلها ثابت وفرعها في السماء
۲۶ تؤتي أكلها كل حين بإذن
ربها ويضرب الله الأمثال
للناس لعلهم يتذكرون ۲۷
ومثل كلمة خبيثة كشجرة
خبيثة اجتثت من فوق الأرض
ما لها من قرار ۲۸ يثبت الله
الذين آمنوا بالقول الثابت في
الحياة الدنيا وفي الآخرة ويضل
الله الظالمين ويفعل الله ما يشاء
۲۹ ألم تر إلى الذين بدلوا نعمت الله
كفرا وأحلوا قومهم دار البوار ۳۰
جهنم يصلونها وبئس القرار ۳۱
وجعلوا لله أندادا ليضلوا عن
سبيله قل تمتعوا فإن مصيركم
إلى النار ۳۲ قل لعبادي الذين
آمنوا يقيموا الصلوة وينفقوا
مما رزقناهم سرا وعلانية
من قبل أن يأتي يوم
لا بيع فيه ولا
خلال ۳۳

ونيست اين بر خدا دشوار ۲۱ وظاهر شدند براي خدا همكي پس كفتند ناتوانان مر
انانرا كه كردن كشي نموده اند بدرستي كه ما بوديم مر شمارا پيرو پس آيا شما دفع
كننده ايد ازما از عذاب خدا هيچ چيزرا كفتند اكر هدايت ميكرد ما را خدا هر آينه هدايت
ميكرديم ما شمارا يكسانست بر ما خواه بنالیم وخواه صبر نمائيم نيست براي ما هيچ كريز
كاهي ۲۲ وكويد شيطان انهنكام كه كذارده شد امر بدرستي كه خدا وعده كرد شما را
وعدهٔ حق ووعده دادم من شمارا پس خلف نمودم شمارا ونبود مرا بر شما هيچ تسلطي
مكر انكه خواندم شمارا پس اجابت نموديد مرا پس ملامت مكنيد مرا وملامت
كنيد نفسهاي خود را نيستم من فرياد رس شما ونيستيد شما فرياد رس مر
بدرستي كه من كافر شدم بانچه شريك كردانيديد مرا ۲۳ از پيش بدرستي كه ظالمان
كنندكان مرايشانراست عذابي دردناك ۲۴ ودر آورده شوند انانكه ايمان آوردند
وكردند كارهاي شايسته بهشتهائي كه ميرود از زير انها نهرها جاودانيانند
در انها باذن پروردكارشان درود ايشان در انها سلام است ۲۵ آيا ناديد كه چكونه
زد خدا مثلي كلمهٔ پاكيزه مانند درختي است پاكيزه كه ريشه اش قايم است و
شاخش در آسمانست ۲۶ ميدهد ميوهٔ خود را هر هنكام بفرمان پروردكارش ومي زند
خدا مثلها براي مردمان شايد ايشان پند پذيرند ۲۷ ومثل كلمهٔ ناپاك مانند
درخت ناپاكيست كه روئيده باشد جثهٔ ان از بالاي زمين نباشد مر انرا هيچ
قراري ۲۸ ثابت ميكند خدا انانرا كه ايمان آورده اند بكفتار ثابت در زندكاني
دنيا ودر آخرت وكمراه ميكردانند خدا ظالمانرا ومي كند خدا انچه را بخواهد ۲۹
آيا نديدي بسوي انانكه تبديل كردند نعمت خدا را بكفران وفرود آوردند
قوم خود را بسراي هلاكت ۳۰ جهنم است در آيند انرا وبد قرارگاهيست ۳۱ وكردانيدند
بندند براي خدا مانندها تا كمراه كنند از راه او بكو بهره
ببريد پس بدرستي كه بازكشت شما بسوي آتش است ۳۲
بكو مر بندكان مرا كه ايمان آورده اند بپادارند
نماز را وانفاق كنند از انچه روزي كرده ايم ايشانرا
نهان واشكار پيش از انكه بيايد روزي كه نه بيعيست در آن ونه دوستي ۳۳

۳۱ عم خذلانست

اللهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَ
سَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ ۳۳ وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَآئِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۳۴ وَآتَاكُمْ مِّنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِن تَعُدُّوا
نِعْمَتَ اللهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ الْإِنسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ۳۵ وَإِذْ قَالَ إِبْرٰهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَن نَّعْبُدَ الْأَصْنَامَ
۳۶ رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضْلَلْنَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَن تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۳۷ رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنتُ مِن ذُرِّيَّتِي

بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِندَ بَيْتِكَ
الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلٰوةَ فَاجْعَلْ
أَفْئِدَةً مِّنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ
وَارْزُقْهُم مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَشْكُرُونَ ۳۸ رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ
مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَىٰ عَلَى
اللهِ مِن شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ
۳۹ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى
الْكِبَرِ إِسْمٰعِيلَ وَإِسْحٰقَ إِنَّ رَبِّي
لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ ۴۰ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ
الصَّلٰوةِ وَمِن ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ
دُعَاءِ ۴۱ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ
وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ۴۲
وَلَا تَحْسَبَنَّ اللهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ
الظَّالِمُونَ ۴۳ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ
تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ۴۴ مُهْطِعِينَ
مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ
وَأَفْئِدَتُهُمْ هَوَاءٌ ۴۵ وَأَنذِرِ النَّاسَ
يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ
ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخِّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ ۴۶
نُّجِبْ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرُّسُلَ أَوَلَمْ
تَكُونُوا أَقْسَمْتُم مِّن قَبْلُ مَا لَكُم مِّن زَوَالٍ
۴۷ وَسَكَنتُمْ فِي مَسَاكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا
أَنفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَ
ضَرَبْنَا لَكُمُ الْأَمْثَالَ ۴۸ وَقَدْ مَكَرُوا
وَعِندَ اللهِ مَكْرُهُمْ وَإِن كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ
مِنْهُ الْجِبَالُ ۴۹

خدا ئيست انكه بديد آورد آسمانها وزمين را وفرو فرستاد از آسمان آبي پس بيرون آورد بآن از
ميوه ها روزي براي شما ومسخر كرد براي شما كشتي را تا روان شود در دريا بفرمان او ومسخر كرد شما را
براي شما نهرها را ۳۴ ومسخر كرد شما را آفتاب وماه را كه بسرعت روند ومسخر كرد براي
شما شب وروز را ۳۵ وداد بشما از هرچه سؤال كرديد از او اگر بشمارند نعمت خدا را نتوانيد
شمرد بدرستي كه آدمي هر آينه ظلم كننده ايست بسيار ناسپاس وهنگامي كه گفت
ابرهيم پروردگارا من بگردان اين شهر را آمن ودور گردان مرا وفرزندان مرا از اينكه بپرستيم
بتان را ۳۶ پروردگارا من بدرستي كه ايشان گمراه نمودند بسياري از مردم پس هركه
پيروي كند مرا پس بدرستي كه او از منست وهركه نافرماني كند مرا پس بدرستي
كه تو آمرزنده مهربانيء ۳۷ پروردگارما بدرستي كه من ساكن گردانيدم بعضي از
فرزندان خود را در وادي غير صاحب زرع نزد خانه تو كه حرام كرده شده است
پروردگارما تا بپادارند نماز را پس بگردان دلهاي مردم را كه ميل كند بسوي
ايشان وروزي ده ايشان را از ميوها شايد ايشان شكر كنند ۳۸ پروردگارما بدرستي
كه تو ميداني آنچه پنهان داريم وآنچه آشكار ميسازيم وپوشيده نيست بر خدا هيچ چيز
در زمين ونه در آسمان ۳۹ ستايش مر خدا را كه بخشيد بمن در حال پيري اسمعيل واسحق
را بدرستي كه پروردگار من هر آينه شنونده دعاست ۴۰ پروردگارمن بگردان مرا بپادارنده
نماز وازفرزندان مرا پروردگارما وقبول نما دعاي مرا ۴۱ پروردگارما بيامرز مرا ومر پدر
ومادر مرا ومر مؤمنان را روزي كه برپا شود حساب ۴۲ وميندار خدا را غافل از آنچه ميكنند
ستمكاران ۴۳ جز اين نيست كه تأخير مينمايد ايشان را براي روزي كه خيره ميكرددران ديدها ۴۴
در حالتي كه شتابنمايندگان باشند برداشتندگان سرهاي خود را بر نگردد بسوي ايشان نظر ايشان
ودلهاي ايشان خالي است وفهم ۴۵ ويم نامردم را از روزي كه بيايد ايشان را عذاب پس گويند ستمكاران كه
پروردگارما پس بازدار ما را تا مدتي نزديك ۴۶ تا اجابت كنيم
دعوت تو را وپيروي كنيم ايا نبوديد كه سوگند ميخورديد پيش از اين كه نيست مر شما را هيچ زوالي ۴۷
وساكن شديد در مسكنهاي بانكه ستم كردند بر نفسهاي خود وظاهر شده مر شما را كه چگونه كرديم
با ايشان وزديم براي شما مثلها ۴۸ وبتحقيق كه مكر كردند مكر خود را ونزد خداست مكر
ايشان واگرچه بود مكر ايشان كه بر طرف شود از آن كوهها ۴۹

فلا تحسبن الله مخلف وعده رسله ان الله عزيز ذو انتقام ٤٧ يوم تبدل الارض غير الارض والسموات وبرزوا لله الواحد القهار
٤٨ وترى المجرمين يومئذ مقرنين في الاصفاد ٤٩ سرابيلهم من قطران وتغشى وجوههم النار ٥٠ ليجزي الله كل نفس ما كسبت ان الله
سريع الحساب ٥١ هذا بلاغ للناس ولينذروا به وليعلموا انما هو اله واحد وليذكر اولوا الالباب ٥٢ سورة الحجر تسع وتسعون اية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم الر ١ تلك ايات الكتاب وقرآن مبين ٢ ربما يود الذين كفروا لو كانوا مسلمين ٣ ذرهم ياكلوا ويتمتعوا

الجزء الحادي عشر ١١٧ حجر

ويلههم الامل فسوف يعلمون ٣ وما اهلكنا من قرية الا ولها
كتاب معلوم ٤ ما تسبق من امة اجلها وما يستاخرون ٥ وقالوا
يا ايها الذي نزل عليه الذكر
انك لمجنون ٦ لو ما تاتينا بالملائكة
ان كنت من الصادقين ٧
ما ننزل الملائكة الا بالحق وما كانوا
اذا منظرين ٨ انا نحن نزلنا الذكر
وانا له لحافظون ٩ ولقد ارسلنا
من قبلك في شيع الاولين ١٠ وما
ياتيهم من رسول الا كانوا به يستهزءون
١١ كذلك نسلكه في قلوب المجرمين ١٢
لا يؤمنون به وقد خلت سنة
الاولين ١٣ ولو فتحنا عليهم بابا
من السماء فظلوا فيه يعرجون ١٤
لقالوا انما سكرت ابصارنا بل نحن
قوم مسحورون ١٥ ولقد جعلنا
في السماء بروجا وزينها للناظرين
١٦ وحفظناها من كل شيطان رجيم
١٧ الا من استرق السمع فاتبعه
شهاب مبين ١٨ والارض مددناها
والقينا فيها رواسي وانبتنا فيها
من كل شيء موزون ١٩ وجعلنا
لكم فيها معايش ومن لستم له
برازقين ٢٠

پس بپندارى البته خداى را خلف كننده وعده خود است رسولان خود را بدرستى كه خداى ارجمند
صاحب انتقام است ٤٨ روزى كه بدل كرده شود زمين بغير اين زمين و آسمانها و ظاهر شوند مردمان
خداى يگانه قهر كننده ٤٩ و ببيني گناه كاران را در آن روز بسته شده در زنجيرها ٥٠ پيراهنهاى
ايشان از قطران است و بپوشد روهاى ايشان را آتش ٥١ تا جزا دهد خداى هر نفسى را آنچه
كسب كرده بدرستى كه خداى زود حسابيست ٥٢ اين كفايتست مردمان را و تا ترسانيده شوند بآن
و تا بدانند كه جز اين نيست كه اوست خداى يگانه و تا پند گيرند صاحبان عقلها

سورة حجر نود و نه آيه است و آن مكيست

بنام خداى بخشاينده مهربان
الر ١ اين آيتهاى كتاب و قرآنيست روشن ٢ بسا آرزو كنند آنانكه كفر ورزيده اند كه كاشكى
مسلمانان ٣ واگذار ايشان را كه بخورند و برخوردار كردند و مشغول كرد ايشان را آرزو پس زود
باشد كه بدانند ٤ و هلاك نكرديم هيچ قريه را مگر و حال آنكه مر او را زمانى بود نوشته معلوم
پيشى نكرد هيچ امتى اجل خود را و باز پس نمانند ٥ و گفتند اى آنكه فرو آمده بر او ذكر بدرستى
هر اينه ديوانه ٦ چرا نمى آورى بما فرشتگان را اگر هستى از راست گويان ٧ فرو نمى فرستيم فرشتگان
مگر بحق و نباشند آنگاه مهلت داده شدگان ٨ بدرستى كه ما فرو فرستاديم ذكر را و بدرستى كه ما
مر او را هر آينه نگهبانيم ٩ و هر آينه بتحقيق كه فرستاديم پيش از تو در طوائف پيشينيان ١٠ و نمى آمد
ايشان را هيچ پيغمبرى مگر آنكه بودند كه باو استهزا ميكردند ١١ همچنين در مى آوريم آنرا در دلهاى
گناه كاران ١٢ ايمان نمى آورند بآن و بتحقيق گذشت سنت پيشينيان ١٣ و اگر ميگشاديم بر ايشان
دريرا از آسمان پس ميبودند كه اكثر اوقات در آن بالا روند ١٤ هر آينه ميگفتند جز اين نيست كه بسته
شده ديده هاى ما بلكه ما ايم گروهى جادو كرده شدگان ١٥ و البته بتحقيق كه گردانيديم در
آسمان برجها و آراستيم آنرا از براى نگرندگان ١٦ و نگاه داشتيم آنرا از
هر شيطان رانده شده ١٧ مگر آنكه بدزدى داشت گوش را پس از پى در آمده
باشد او را پاره آتشى روشن ١٨ و زمين را باز كشيديم آنرا و افكنديم در آن كوههاى
استوار و رويانيديم در آن از هر چيزى سنجيده ١٩ و گردانيديم از براى شما در آن
اسباب معيشت و كسى را كه نيستيد شما مر او را روزى دهندگان ٢٠

وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ٢٢ وَأَرْسَلْنَا الرِّيَاحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ
لَهُ بِخَازِنِينَ ٢٣ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ٢٤ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ٢٥ وَإِنَّ
رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ٢٦ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ٢٨ وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ
السَّمُومِ ٢٩ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ٣٠ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ

ونیست هیچ چیز مگر اینکه نزد ماست خزینهای آن وفرو نمیفرستیم انرا مگر باندازهٔ معلوم ٢٢ وفرستادیم بادها را آبستن کنندها پس فرو فرستادیم از آسمان آبی پس بیاشامانیدیم
شما آنرا ونیستید شما مر آنرا خزینه داران ٢٣ وبدرستی که ما هر آینه زنده میگردانیم ومیمیرانیم
وما ئیم میراث برندگان ٢٤ وبتحقیق که دانستیم پیشروندگان از شما وبتحقیق که دانستیم
واپس ماندگان را ٢٥ وبدرستی که پروردگار تو او جمع میکند ایشانرا بدرستی که او ست
درست کردار دانا ٢٦ وهر آینه بتحقیق که بدیدا وردیم آدمی را از گل خشک شده از لای بدبو
شده ٢٨ وپدر جنیان را پیش بدیدا وردیم او را پیش از آدم از آتش بی دود ٢٩ وهنگامی که گفت
پروردگار تو مر فرشتگان را بدرستی که من بدیدا ورنده ام آدمی را از گل خشک شده از لای بدبو شده
٣٠ پس چون درست خلقت کردم او را ودمیدم در او از روح پس بیفتید مر او را سجده کنندگان
٣١ پس سجده کردند فرشتگان همان هیئت مجموعی ٣٢ مگر شیطان که ابا نمود از اینکه
باشد با سجده کنندگان ٣٣ گفت ای شیطان چیست مر ترا که نباشی با سجده کنندگان ٣٤
گفت نیستم که سجده نمایم مر آدمی را که افریدهٔ او را از گل خشک از لای بدبوی پوسیده ٣٥
گفت پس بیرون رو از آن پس بدرستی که تو رانده شدهٔ ٣٦ وبدرستی که بر تست لعنت تا روز
قیامت ٣٧ گفت پروردگار من پس مهلت ده مرا تا روزی که برانگیخته شوند ٣٨ گفت پس
بدرستی که تو از مهلت داده شدگانی ٣٩ تا روز وقت معلوم ٤٠ گفت پروردگار من بسبب گمراه
نمودن تو مرا هر آینه بیاراییم البته از برای ایشان در زمین وهر آینه گمراه کردانم البته ایشانرا
همگی ٤١ مگر بندگان ترا از ایشان که خالص شدگان باشند ٤٢
گفت این راهیست بر من راست ٤٣ بدرستی که بندگان من نیست مر ترا
بر ایشان تسلطی مگر آنکه پیروی نموده باشد ترا از گمراهان ٤٤ وبدرستی
که دوزخ هر آینه وعدگاه ایشانست همگی ٤٥ مر ترا را هفت دراست
برای هر دری از ایشان پاره ایست قسمت شدهٔ ٤٦ بدرستی که پرهیزگاران
در باغها ند وچشمه سارها ٤٧ در آئید در آنها بسلامتی ایمنان ٤٨
وبیرون کنیم آنچه را در سینهای ایشانست از کینه برادران اند بر تختها روبها
بیکدیگر آورده ٤٩ نرسد ایشانرا در آنها هیچ تعبی ونخواهند بود ایشان از آنها
بیرون کرده شدگان ٥٠ خبر ده بندگان مرا اینکه منم من آمرزندهٔ مهربان ٥١

٣١ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ
٣٢ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ
السَّاجِدِينَ ٣٣ قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا
لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ٣٤
قَالَ لَمْ أَكُنْ لِأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ
مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ٣٥
قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ٣٦
وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ
٣٧ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ
يُبْعَثُونَ ٣٨ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ
٣٩ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ٤٠
قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ
لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ
٤١ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ٤٢
قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ٤٣
إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ
إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ٤٤
وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ٤٥
لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ
جُزْءٌ مَقْسُومٌ ٤٦ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ
وَعُيُونٍ ٤٧ ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِنِينَ
٤٨ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ
إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ٤٩
لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا
بِمُخْرَجِينَ ٥٠ نَبِّئْ عِبَادِي أَنِّي
أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ٥١

وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ٥٠ وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ٥١ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ٥٢ قَالُوا لَا
تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ٥٣ قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُونَ ٥٤ قَالُوا بَشَّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَانِطِينَ ٥٥
قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ٥٦ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ٥٧ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُجْرِمِينَ ٥٨ إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا
لَمُنَجُّوهُمْ أَجْمَعِينَ ٥٩ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ ٦٠ فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ٦١ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ٦٢ قَالُوا بَلْ

جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ ٦٣
وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ٦٤
فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ
أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ
وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ٦٥ وَ
قَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ
هَٰؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مُصْبِحِينَ ٦٦ وَ
جَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ
٦٧ قَالَ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا
تَفْضَحُونِ ٦٨ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ
٦٩ قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ
٧٠ قَالَ هَٰؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ
فَاعِلِينَ ٧١ لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي
سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ٧٢ فَأَخَذَتْهُمُ
الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ٧٣ فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا
سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً
مِنْ سِجِّيلٍ ٧٤ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ
لِلْمُتَوَسِّمِينَ ٧٥ وَإِنَّهَا لَبِسَبِيلٍ
مُقِيمٍ ٧٦ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ
٧٧ وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ
لَظَالِمِينَ ٧٨ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا
لَبِإِمَامٍ مُبِينٍ ٧٩ وَلَقَدْ كَذَّبَ
أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ ٨٠ وَآتَيْنَاهُمْ
آيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ٨١
وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا آمِنِينَ
٨٢ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ٨٣

وايينكه عذاب من آنست عذاب دردناك ٥٠ وخبرده ايشانرا ازمهمانان ابرهيم ٥١ هنكامي كه در
آمدند برو پس گفتند سلامي راگفت بدرستي كه ما ازشما ترسندگانيم ٥٢ گفتند مترس بدرستي
كه ما بشارت ميدهيم تورا بپسر دانا ٥٣ گفت آيا بشارت دادبد مرا باينكه رسيده است مرا پيري
پس بچه بشارت ميدهيد مرا ٥٤ گفتند مژده داده ايم ترا براستي پس مباش ازنااميدان ٥٥ گفت و
كيست كه نااميد شود ازرحمت پروردگار خود مگر گمراهان ٥٦ گفت پس چيست كار بزرك شما اي
فرستادگان ٥٧ گفتند بدرستي كه ما فرستاده شده ايم بسوي گروه گناهكاران ٥٨ مگر آل لوط
را بدرستي كه ما هرآينه نجات دهنده ايم ايشانرا همگي ٥٩ مگر زنش را كه تقدير كرده ايم كه او
هرآينه ازباز ماندگان است ٦٠ پس چون آمدند آل لوط را فرستاده شدگان ٦١ گفت لوط بدرستي
كه شما گروهيد بيگانگان ٦٢ گفتند بلكه آمده ايم ترا بانچه بودند كه دران شك ميداشتند
٦٣ وآمده ايم ترا بحق وبدرستي كه ما هرآينه راستگويانيم ٦٤ پس ببرون برعيال خود در
پاره از شب وتابع شو تفاهاي ايشانرا وبايد كه نگاه نكند ازشما
احدي وبرويد بجاله ازموده شده ايد ٦٥ وگذارش داديم بسوي او اين امر را كه بنياد
اين گروه بريده شده است درحالتي كه صبح نمايندگان بودند ٦٦ وآمدند اهل آن
شهر كه شادماني ميكردند ٦٧ گفت لوط بدرستي كه اين گروه ميهمانان منند پس رسوا
منمائيد مرا ٦٨ وبپرهيزيد ازخدا وخوار مكردانيد مرا ٦٩ گفتند آيا نهي نكرديم ترا از
عالميان ٧٠ گفت اينها دختران منند اگر هستيد كنندگان ٧١ سوگند بزندگي تو بدرستي كه
ايشان هرآينه درمستي خود گمراه ميشوند ٧٢ پس فراگرفت ايشانرا او ازهلاك كننده
بروشني روزدرآمدگان ٧٣ پس گردانيديم زبر آنرا زيران وبارانيديم برايشان سنگها
را ازسجيل ٧٤ بدرستي كه دراين هرآينه آيتهاست براي صاحبان فراست ٧٥ وبدرستي
كه ان قريه هرآينه درراهيست پايدار ٧٦ بدرستي دراين هرآينه آيتست براي مؤمنان
٧٧ واگرچه بودند يارانِ ايكه هرآينه ستمكنندگان ٧٨ پس انتقام كشيديم ازايشان و
بدرستي كه ايشان هرآينه درراهي اند هويدا ٧٩ وهرآينه بتحقيق كه بدروغ كوئي نسبت
دادند يارانِ حجر رسولانرا ٨٠ واورديم برايشان آيتهاي خود را پس بودند ازانها روگردانان
٨١ وبودند كه ميتراشيدند ازكوهها خانها ايمنان ٨٢ پس فراگرفت
ايشانرا آنغرّه هلاك كننده صبح نمايندگان ٨٣

فما اغنى عنهم ما كانوا يكسبون ٨٥ وما خلقنا السموات والارض وما بينهما الا بالحق وان الساعة لاتية فاصفح الصفح الجميل ٨٦ ان
ربك هو الخلاق العليم ٨٧ ولقد اتيناك سبعا من المثاني والقرآن العظيم ٨٨ لا تمدن عينيك الى ما متعنا به ازواجا منهم ولا
تحزن عليهم واخفض جناحك للمؤمنين ٨٩ وقل اني انا النذير المبين ٩٠ كما انزلنا على المقتسمين ٩١ الذين جعلوا القرآن عضين ٩٢
فوربك لنسئلنهم اجمعين ٩٣ عما كانوا يعملون ٩٤ فاصدع بما تؤمر واعرض عن المشركين ٩٥ انا كفيناك المستهزئين ٩٦ الذين يجعلون

پس كفايت نكرد ازايشان آنچه بودند كه كسب ميكردند ٨٤ ونيافريديم آسمانها وزمين را وآنچه
را درميانه آن دو است مگر بحق وبدرستي كه قيامت هر آينه آينده است پس درگذر درگذشتن
نيكو ٨٥ بدرستي كه پروردگار تو اوست آفريننده دانا ٨٦ وهر آينه بتحقيق كه داديم ترا
هفت از مثاني وقرآن عظيم ٨٧ مكشان البته دو ديده خود را بسوي چيزهائي كه بهرمند
كرديم بآن اصنافي را از ايشان وايمن ومحزون براي ايشان وفرود آر بال خود را براي ايمانوردگان
٨٨ وبگو بدرستي كه من ترساننده بيان كننده ام ٨٩ همچنانكه فرو فرستاديم بر تقسيم كنندگان
٩٠ آناني كه گردانيدند قرآن را پارها ٩١ پس بپروردگار تو كه هر آينه بپرسيم البته از ايشان همگي
از آنچه بودند كه ميكردند ٩٢ پس اشكارا آنچه را فرموده شده وروبگردان از مشركان ورندگان ٩٣
بدرستي كه ما كفايت نموديم از تو استهزا كنندگان را ٩٤ آنانكه شريك ميكردانند با خداي
ديگر پس زود باشد كه بدانند ٩٥ وهر آينه بتحقيق كه ميدانيم اينرا كه تو تنگ ميشود سينه
بسبب آنچه ميگويند پس تسبيح كن بستايش پروردگار خود وباش از سجده كنندگان ٩٦ وبپرست
پروردگار خود را بيايد ترا يقين ٩٧

سورة نحل يكصد وبيست وهشت آيه وازمكي است

بنام خداي بخشاينده مهربان

نزديك شد امر خدا پس شتاب مطلب نماييد آنرا منزهست او وبلند از آنچه شريك ميكردانند
فرو ميفرستد فرشتگان را باروح از امرش بر هركه خواهد از بندگان خود اينكه بيم نمائيد كه
نيست معبودي مگر من پس بپرهيزيد من ٢ خلق كرد آسمانها وزمين را بحق برتر است از آنچه
شريك ميكنند ٣ آفريد آدمي را از نطفه پس اكنون او جدال كننده آشكار ٤ وچهارپايان را
آفريد شما را براي شما در آنها پوشش است ومنفعتها واز آنها ميخوريد ٥ وازبراي شما در آنها
جمالي است هنگامي كه ميآريد وانگاه كه سرميدهيد بچراگاه ٦ وميكشند بارهاي شما
را بسوي شهري كه نباشيد شما رسنده بآن شهر مگر بر نيم نفسها بدرستي كه پروردگار
شما هر آينه مهربانيست رحم كننده ٧ واسبان واستران وخران را تا سوار شويد آنها
را وبراي زينت ومي آفريند آنچه نميدانيد ٨ وبر خداست نمودن راه ميانه واز آنها
منحرف است واگر خواستي خدا هر آينه براه ميانه راه نمائي نمودي شما را همگي ٩

مع الله الها آخر فسوف يعلمون ٩٨
ولقد نعلم انك يضيق صدرك
بما يقولون فسبح بحمد ربك وكن
من الساجدين ٩٩ واعبد ربك
حتى ياتيك اليقين ٩٩

سورة النحل مائة وثمان اياتها

بسم الله الرحمن الرحيم

اتى امر الله فلا تستعجلوه سبحانه
وتعالى عما يشركون ١ ينزل
الملئكة بالروح من امره على من
يشاء من عباده ان انذروا انه
لا اله الا انا فاتقون ٢ خلق
السموات والارض بالحق تعالى
عما يشركون ٣ خلق الانسان
من نطفة فاذا هو خصيم مبين ٤
والانعام خلقها لكم فيها دفء
ومنافع ومنها تاكلون ٥ ولكم
فيها جمال حين تريحون وحين
تسرحون ٦ وتحمل اثقالكم الى
بلد لم تكونوا بالغيه الا بشق
الانفس ان ربكم لرءوف رحيم ٧
والخيل والبغال والحمير لتركبوها
وزينة ويخلق ما لا تعلمون ٨
وعلى الله قصد السبيل
ومنها جائر ولو شاء لهديكم
اجمعين ٩

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ١٠ يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ
كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ١١ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ
لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ١٢ وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ١٣ وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا
طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاخِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ١٤ وَأَلْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ

أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ١٥ وَعَلَامَاتٍ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ١٦ أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ١٧
وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ١٨ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ١٩
وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ٢٠ أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ
أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ٢١ إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
قُلُوبُهُمْ مُنْكِرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ٢٢
لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ
وَمَا يُعْلِنُونَ ٢٣ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الْمُسْتَكْبِرِينَ ٢٤ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ٢٥ لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً
يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ
يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا سَاءَ مَا
يَزِرُونَ ٢٦ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ فَأَتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ
فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ
مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ٢٧ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ
تُشَاقُّونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ
الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ٢٨

اوست انکه فرو فرستاد از آسمان آبی را برای شما از آنست نوشیدنی و از آنست درختکه
برگهای او میچرانید ۱۰ میرویاند برای شما بان کشت زار و زیتون و درختان خرما و انگورها
و از همه میوها بدرستی که در این هر آینه آیتی است برای گروهی که تفکر میکنند ۱۱ و مسخر کرد
برای شما شب و روز و آفتاب و ماه را و ستارها مسخر اند بامر او بدرستی که در این هر آینه آیتهاست
برای گروهی که تعقل مینمایند ۱۲ و آنچه را آفرید برای شما در زمین در حالتی که مختلف است
رنگهای آن بدرستی که در این هر آینه آیتی است برای گروهی که پند گیرند ۱۳ و اوست که
مسخر کرد آنرا که دریا را تا بخورید از آن گوشتی تازه و بیرون آورید از آن زیوری که میپوشید
آنرا و می بینی کشتیها را شکافنده در آن و تا بجوئید از فضل او و شاید شما شکر گذارید ۱۴
و افکند در زمین کوههای ستوار را که حرکت در آورد شما را و نهرها و راهها را تا شاید شما
راه یابید ۱۵ و علامتها و ستارها ایشان راه مییابند ۱۶ آیا پس آنکه خلق مینماید مانند
کیست که خلق نمینماید آیا پس پند نمیگیرید ۱۷ و اگر بشمارید نعمتهای خدا را شمار
در نیاورید آنها را بدرستی که خدا هر آینه آمرزنده ایست مهربان ۱۸ و خدا میداند آنچه را
نهان میدارید و آنچه را آشکار مینمائید ۱۹ و آنانکه میخوانند از غیر خدا خلق نمیکنند چیزی را
و ایشان خلق کرده میشوند ۲۰ مرده گانند نه زنده گان و نمیدانند که کی برانگیخته میشوند ۲۱
خدای شما خدائیست یگانه پس آنانکه ایمان نمیاورند بآخرت دلهای ایشان
انکار نماینده است و ایشان گردن کشانند ۲۲ حقا که خدا میداند آنچه را نهان
میدارند و آنچه را آشکار مینمایند ۲۳ بدرستی که او دوست نمیدارد گردن کشان را ۲۴
و هرگاه گفته شود بایشان که چیز فرو فرستاده پروردگار شما کیست گویند افسانهای
پیشینیان ۲۵ تا بردارند بارهای گناهان خود را بتمام در روز قیامت و از بارهای کسانی
آنانرا که گمراه مینمایند ایشان را بدون دانشی گاه باشید که بدست آنچه بار کنند میکشند
۲۶ بتحقیق که مکر نمودند آنانکه بودند پیش از ایشان پس آمد فرمان خدا
بناهای ایشان را از قاعدها پس افتاد بر ایشان سقف از زیر ایشان
و آمد ایشان را عذاب از جائی که نمیفهمند ۲۷ پس در روز قیامت خوار
نماید ایشان را و گوید کجایند شریکان من که بودید که خلاف مینمودید در
آنها گویند آنانکه داده شده اند دانش را بدرستی که خواری امروز و بدی بر کافرانست ۲۸

Digitized by Google

الذين تتوفاهم الملئكة ظالمي انفسهم فالقوا السلم ما كنا نعمل من سوء بلى ان الله عليم بما كنتم تعملون ٢٩ فادخلوا ابواب جهنم خلدين
فيها فلبئس مثوى المتكبرين ٣٠ وقيل للذين اتقوا ماذا انزل ربكم قالوا خيرا للذين احسنوا في هذه الدنيا حسنة ولدار الاخرة
خير ولنعم دار المتقين ٣١ جنت عدن يدخلونها تجري من تحتها الانهر لهم فيها ما يشاءون كذلك يجزي الله المتقين ٣٢ الذين
تتوفاهم الملئكة طيبين ٣٣ يقولون سلم عليكم ادخلوا الجنة بما كنتم تعملون ٣٤ هل ينظرون الا ان تاتيهم الملئكة او ياتي امر ربك

كذلك فعل الذين من قبلهم وما
ظلمهم الله ولكن كانوا انفسهم يظلمون
٣٥ فاصابهم سيئات ما عملوا وحاق
بهم ما كانوا به يستهزءون ٣٦
وقال الذين اشركوا لو شاء الله ما
عبدنا من دونه من شيء نحن ولا
اباؤنا ولا حرمنا من دونه من شيء
كذلك فعل الذين من قبلهم فهل
على الرسل الا البلغ المبين ٣٧
ولقد بعثنا في كل امة رسولا
ان اعبدوا الله واجتنبوا الطغوت
فمنهم من هدى الله ومنهم من حقت
عليه الضلالة فسيروا في الارض
فانظروا كيف كان عاقبة المكذبين
٣٨ ان تحرص على هدىهم فان الله
لا يهدي من يضل وما لهم من
ناصرين ٣٩ واقسموا بالله جهد
ايمانهم لا يبعث الله من يموت بلى
وعدا عليه حقا ولكن اكثر الناس
لا يعلمون ٤٠ ليبين لهم الذي
يختلفون فيه وليعلم الذين كفروا
انهم كانوا كذبين ٤١ انما
قولنا لشيء اذا اردناه ان نقول
له كن فيكون ٤٢ والذين هاجروا
في الله من بعد ما ظلموا لنبوئنهم في
الدنيا حسنة ولاجر الاخرة اكبر لو
كانوا يعلمون ٤٣

انانکه میمیرانند ایشانرا فرشتکان ستم کنندگان نفسهای خود پس دراندازند
صلح را که نبودیم که بکنیم هیچ بدی آری بدرستی که خدا داناست بانچه در دنیا که می
کردید ٢٩ پس درائید درهای دوزخ را جاودانیان دران پس هرآینه بد است جایگاه تکبر
کنندگان ٣٠ وگفته شد مر انانی را که پرهیزکاری نموده اند چه چیز را فرو فرستاده پروردگار
شما گفتند خیر مر انانی را که نیکی کردند دراین دنیا نیکیست وهرآینه سرای آخرت بهتر است
وهرآینه نیکوست سرای پرهیزکاران ٣١ بهشتهای باقامت درایند درانها میرود
از زیر انها نهرها مر ایشانرا است درانها انچه خواهند همچنین جزا میدهد خدا پرهیز
کارانرا ٣٢ انانکه میمیرانند ایشانرا فرشتکان پاکیزه کنان ٣٣ گویند سلام بر شما درائید بهشت
را ببسبب انچه بودید که میکردید ٣٤ ایا انتظار میبرند مکر اینرا که بیایندایشانرا فرشتکان
یا بیاید امر پروردگار تو همچنین کردند انانکه پیش ازایشان بودند وستم ننموده ایشانرا خدا
ولیکن بودند که بر نفسهای خود ستم مینمودند ٣٥ پس رسید ایشانرا بدیهای انچه کردند
وفراگرفت ایشانرا انچه بودند که بان استهزا مینمودند ٣٦ وگفتند انانکه شرک ورزیدند
اگر خواستی خدا نمیپرستیدیم بغیر او هیچ چیز ما ونه پدران ما ونه حرام مینمودیم بدون حکم او
همچنین کردند انانکه پیش ازایشان بودند پس ایا بر رسولان نیست مگر رسانیدن
هویدا ٣٧ وهرآینه بتحقیق که برانگیختیم در هر گروهی رسولیرا که بپرستید خدا را ودوری نمایید
از طاغوت پس ازایشان کسی است که راه نمائی کرد خدا واز ایشان کسی است که ثابت شد بر
او گمراهی پس راه روید در زمین پس بنگرید که چگونه بوده عاقبت تکذیب نمایندگان ٣٨
اگر حرص ورزی بر هدایت ایشان پس بدرستی که خدا هدایت نمیکند کسی را که گمراه می
میکند ونیست مر ایشانرا هیچ یاری دهندگان ٣٩ وسوگند خوردند بخدا سخت ترین سوگندهای
خود که برنمی انگیزد خدا کسی را که بمیرد آری وعده دادنیست بر او حق ولیکن بیشتر مردم
نمیدانند ٤٠ تا بیان کند برای ایشان انچه را اختلاف مینمایند دران وتا بدانند انانکه
کافر شدند اینکه ایشان بوده اند دروغ گویان ٤١ جز این نیست که قول ما مر چیزیرا چون
خواهیم اینرا است که گوئیم اینرا که باش پس میباشد ٤٢ وانانکه مهاجرت کردند در
خدا پس از انکه ستم کرده شده بودند هرآینه جا میدهیم البته ایشانرا در دنیا نیکو
وهرآینه مزد آخرت بزرگتر است اگر هستند که بدانند ٤٣

Digitized by Google

الذين صبروا وعلى ربهم يتوكلون ٤٣ وما ارسلنا من قبلك الا رجالا نوحي اليهم فسئلوا اهل الذكر ان كنتم لا تعلمون ٤٤ بالبينات و
الزبر وانزلنا اليك الذكر لتبين للناس ما نزل اليهم ولعلهم يتفكرون ٤٥ افامن الذين مكروا السيئات ان يخسف الله بهم الارض او
يأتيهم العذاب من حيث لا يشعرون ٤٦ او يأخذهم في تقلبهم فما هم بمعجزين ٤٧ او يأخذهم على تخوف فان ربكم لرءوف رحيم ٤٨ اولم
يروا الى ما خلق الله من شيء يتفيؤا ظلاله عن اليمين والشمائل سجدا لله وهم داخرون ٤٩ ولله يسجد ما في السموات وما في الارض من

دابة والملئكة وهم لا يستكبرون ٥٠
يخافون ربهم من فوقهم ويفعلون
ما يؤمرون ٥١ وقال الله لا تتخذوا
الهين اثنين انما هو اله واحد فاياي
فارهبون ٥٢ وله ما في السموات
والارض وله الدين واصبا افغير الله
تتقون ٥٣ وما بكم من نعمة فمن
الله ثم اذا مسكم الضر فاليه
تجئرون ٥٤ ثم اذا كشف الضر
عنكم اذا فريق منكم بربهم يشركون
٥٥ ليكفروا بما اتيناهم فتمتعوا
فسوف تعلمون ٥٦ ويجعلون
لما لا يعلمون نصيبا مما رزقناهم
تالله لتسئلن عما كنتم تفترون ٥٧
ويجعلون لله البنات سبحانه ولهم
ما يشتهون ٥٨ واذا بشر
احدهم بالانثى ظل وجهه مسودا
وهو كظيم ٥٩ يتوارى من القوم
من سوء ما بشر به ايمسكه على
هون ام يدسه في التراب الا
ساء ما يحكمون ٦٠ للذين لا
يؤمنون بالاخرة مثل السوء ولله
المثل الاعلى وهو العزيز الحكيم
٦١ ولو يؤاخذ الله الناس بظلمهم ما ترك
عليها من دابة ولكن يؤخرهم الى اجل مسمى
فاذا جاء اجلهم لا يستأخرون ساعة
ولا يستقدمون ٦٢

آنانکه صبر نمودند و بر پروردگار خود توکل مینمایند ٤٢ و نفرستادیم پیش از تو مگر مردانی که
وحی میفرستادیم بسوی ایشان پس بپرسید از اهل ذکر اگر هستید که نمیدانید ٤٣ ببرهانها
و کتابهای نوشته و فرو فرستادیم بسوی تو ذکر را تا بیان نمائی برای مردم انچه فرو فرستاده
شد بسوی ایشان و شاید ایشان تفکر کنند ٤٤ پس ایا ایمن شده اند آنانکه مکر کردند
بدها را که فرو برد خدا ایشان را بزمین یا بیاید ایشان را عذاب از جائی که در یافت نمایند ٤٥
یا بگیرد ایشان را در رفتن ایشان پس نیستند ایشان عاجز کنندگان ٤٦ یا بگیرد ایشان را بر
ترسی پس بدرستی که پروردگار شما هر اینه مهربانیست رحم نماینده ٤٧ و ایا نمی نگرند بسوی
انچه افریده خدا از چیزی که میگردد سایهای ایشان از جانب راست و چپها در حالتی که سجده کنندگان
مر خدا را و ایشان خوارند ٤٨ و مر خدا را سجده کند انچه در آسمانها و انچه در زمین است از
جنبنده و فرشتگان و ایشان گردن کشی نمینمایند ٤٩ میترسند از پروردگار خود از بالای ایشان
و میکنند انچه فرموده شده اند ٥٠ و گفت خدا مگیرید بخدائی دو خدا جز این نیست که او خدا
ئیست یگانه پس از من بترسید ٥١ و مر او راست انچه در آسمانها و زمین است و مر او راست
دین دایم و لازم پس ایا از غیر خدا میپرهیزید ٥٢ و انچه باشما است از نعمتی پس از خداست پس
هرگاه برسد شما را ضرری پس بسوی او زاری مینمائید ٥٣ پس چون بردارد ان ضرر را از شما ناگاه
گروهی از شما بپروردگار شان شرک میورزند ٥٤ تا کفران نمایند باانچه داده ایم ایشان را پس
بهره ور گردید پس زود باشد که بدانید ٥٥ و میگردانند برای انچه نمیدانند حصه از انچه
روزی نمودیم ایشان را سوگند بخدا که هر اینه پرسیده شوید البته از انچه عمر میکردید ٥٦
بندید ٥٧ و میگردانند برای خدا دختران منزهیست او و مر ایشان را است انچه میل دارند ٥٨
و هرگاه مژده داده شود یکی از ایشان بمونث بگردد روی او سیاه و او باشد
خشمناک ٥٩ پنهان شود از گروه خود از بدی انچه مژده داده شده بان که ایا نگاه
دارد ش بخواری یا پنهان کند ش در خاک اگاه باشید که بد است انچه حکم
میکنند ٦٠ مر انانی را که ایمان نمیاورند باخرت مثل بد است و مر خدا را است مثل برتر
و اوست غالب درست کردار ٦١ و اگر بگیرد خدا مردم را بستم ایشان نگذارد بر ان
هیچ جنبنده ولیکن باز پس انداز دایشان را تا مدت نام برده شده پس چون
در اید اجل ایشان باز پس نروند ساعتی و پیشی نکنند ٦٢

Digitized by Google

ويجعلون لله ما يكرهون وتصف ألسنتهم الكذب أن لهم الحسنى لا جرم أن لهم النار وأنهم مفرطون ۶۲ تالله لقد أرسلنا إلى
أمم من قبلك فزين لهم الشيطان أعمالهم فهو وليهم اليوم ولهم عذاب أليم ۶۳ وما أنزلنا عليك الكتاب إلا لتبين لهم الذي
اختلفوا فيه وهدى ورحمة لقوم يؤمنون ۶۴ والله أنزل من السماء ماء فأحيا به الأرض بعد موتها إن في ذلك لآية لقوم
يسمعون ۶۵ وإن لكم في الأنعام لعبرة نسقيكم مما في بطونه من بين فرث ودم لبنا خالصا سائغا للشاربين ۶۶ ومن ثمرات

النخيل والأعناب تتخذون منه
سكرا ورزقا حسنا إن في ذلك
لآية لقوم يعقلون ۶۷ وأوحى
ربك إلى النحل أن اتخذي من
الجبال بيوتا ومن الشجر ومما
يعرشون ۶۸ ثم كلي من كل الثمرات
فاسلكي سبل ربك ذللا يخرج
من بطونها شراب مختلف ألوانه
فيه شفاء للناس إن في ذلك
لآية لقوم يتفكرون ۶۹ والله خلقكم
ثم يتوفاكم ومنكم من يرد إلى
أرذل العمر لكي لا يعلم بعد علم
شيئا إن الله عليم قدير ۷۰ والله
فضل بعضكم على بعض في الرزق فما
الذين فضلوا برادي رزقهم على
ما ملكت أيمانهم فهم فيه سواء
أفبنعمة الله يجحدون ۷۱ والله
جعل لكم من أنفسكم أزواجا وجعل
لكم من أزواجكم بنين وحفدة ورزقكم
من الطيبات أفبالباطل يؤمنون
وبنعمت الله هم يكفرون ويعبدون
من دون الله ما لا يملك لهم رزقا
من السموات والأرض شيئا
ولا يستطيعون فلا تضربوا لله
الأمثال إن الله يعلم وأنتم
لا تعلمون ۷۴

ومیکردانند برای خدا آنچه را که کراهت دارند ووصف میکند زبانهای ایشان دروغ
را که مرایشانراست نیکوئی حقا که برای ایشانست آتش وبدرستی که ایشان پیشداشته
شدگانند ۶۲ بخدا سوگند که هرآینه بتحقیق که فرستادیم بسوی طایفهائی که بودند پیش
از تو پس آراست برای ایشان شیطان کردهای ایشانرا پس او یار ورایشانست امروز و
برای ایشانست عذاب دردناک ۶۳ وفرو نفرستادیم بر تو قرآنرا مگر برای آنکه بیان کنی از
برای ایشان آنچه اختلاف نمودند دران وراهنمائی ورحمتی برای گروهی که ایمان میآورند
۶۴ وخدا فرو فرستاد از آسمان آبی پس زنده کرد بان زمین را بعد از مردن ان بدرستی که در
این هرآینه آیتیست مر گروهی را که میشنوند ۶۵ وبدرستی که مر شمارا در چهارپایان هرآینه
عبرتیست میآشامانیم شمارا از آنچه در شکمهای ایشانست از میان سرگین وخون شیر صافی گوارا
مر آشامندگانرا ۶۶ واز میوههای درختان خرما وانگورها فرا میگیرید از ان مست کننده
وروزی خوبی را بدرستی که در این هرآینه آیتیست برای گروهی که تعقل میکنند ۶۷
ووحی نمود پروردگار تو بسوی مگس عسل که بگیر از کوهها خانها واز درخت واز آنچه
داربست کنند ۶۸ پس بخور از همه میوهها پس برو راههای پروردگار خود را رام شدگان بیرون
آید از شکمهای آنها آشامیدنی که مختلف است رنگهای آن در آن شفائیست مر مردمرا
بدرستی که در این هرآینه آیتیست برای گروهی که تفکر میکنند ۶۹ وخدا بدید
آورد شمارا پس میمیراند شمارا وازشما کسی است که رد کرده شود بخوارترین زندگی
تا ندانند بعد از دانشی چیزیرا بدرستی که خدا دانائیست توانا ۷۰ وخدا فزونی
داد بعضی از شمارا بر بعضی در روزی پس نیستند آنانی که افزونی یافته اند رد کنند کان
روزیهای خود برآنچه مالک شده دستهای ایشان پس ایشان در آن یکسان باشند
آیا پس بنعمت خدا انکار میکنند ۷۱ وخدا کرد آنید برای شما از خودهاتان
جفتهارا وکرد آنید برای شما از جفتهاتان فرزندان و نوادگان را وروزی
داده شمارا از پاکیزهها پس آیا بباطل ایمان میآورند وبنعمت خدا ایشان
ناسپاسی مینمایند ۷۲ وميپرستند از غیر خدا چیزی را که مالک نمیباشد
برای ایشان روزیرا از آسمانها وزمین چیزیرا وتوانند پس مزنید
برای خدا مثلها بدرستی که خدا میداند وشما نمیدانید ۷۳

ضرب الله مثلا عبدا مملوكا لا يقدر على شيء ومن رزقناه منا رزقا حسنا فهو ينفق منه سرا وجهرا هل يستوون الحمد لله بل اكثرهم
لا يعلمون ٧٥ وضرب الله مثلا رجلين احدهما ابكم لا يقدر على شيء وهو كل على مولاه اينما يوجهه لا يات بخير هل يستوي هو
ومن يامر بالعدل وهو على صراط مستقيم ٧٦ ولله غيب السموات والارض وما امر الساعة الا كلمح البصر او هو اقرب ان الله على
كل شيء قدير ٧٧ والله اخرجكم من بطون امهاتكم لا تعلمون شيئا وجعل لكم السمع والابصار والافئدة لعلكم تشكرون ٧٨ الم يروا

الى الطير مسخرات في جو السماء ما
يمسكهن الا الله ان في ذلك لايات
لقوم يؤمنون ٧٩ والله جعل من
بيوتكم سكنا وجعل لكم من جلود
الانعام بيوتا تستخفونها يوم ظعنكم
ويوم اقامتكم ومن اصوافها واوبارها واشعارها اثاثا ومتاعا
الى حين ٨٠ والله جعل لكم مما
خلق ظلالا وجعل لكم من الجبال
اكنانا وجعل لكم سرابيل تقيكم
الحر وسرابيل تقيكم باسكم
كذلك يتم نعمته عليكم لعلكم
تسلمون ٨١ فان تولوا فانما عليك
البلاغ المبين ٨٢ يعرفون نعمت الله
ثم ينكرونها واكثرهم الكافرون ٨٣
ويوم نبعث من كل امة شهيدا ثم
لا يؤذن للذين كفروا ولا هم يستعتبون
٨٤ واذا راى الذين ظلموا العذاب فلا
يخفف عنهم ولا هم ينظرون ٨٥ و
اذا راى الذين اشركوا شركاءهم قالوا
ربنا هؤلاء شركاؤنا الذين كنا
ندعو من دونك فالقوا اليهم
القول انكم لكاذبون ٨٦ و
القوا الى الله يومئذ السلم
وضل عنهم ما كانوا
يفترون ٨٧

بزد خدا مثلي زده شده كه توانائي ندارد بهيچ چيز وكسي كه روزي عطا نموده باشيم
اورا از خود روزي نيكو پس او نفقه نمايد از آن پنهان واشكارا آيا يكسانند ستايش خدا
بلكه بيشترين ايشان نميدانند ٧٦ وزده خدا مثلي دو مرد يكي را كه يكي از ايشان گنگست قدرت
ندارد بر هيچ چيزي واو گرانست بر صاحبش بهر جا متوجه ميسازدش نمياورد بنيكوئي آيا يكسانست
او وكسي كه فرمايد بعدالت واو بر راه راستي باشد ٧٧ واز براي خداست نهاني آسمانها
وزمين ونيست امر قيامت مگر مانند نگريستن ديده يا آن نزديك تر است بدرستي
كه خدا بر هر چيزي تواناست ٧٨ وخدا بيرون آورد شما را از شكمهاي مادران شما كه نميدانستيد
هيچ چيزرا وگردانيد براي شما گوش وچشمها ودلها را تا شايد شما شكر كنيد ٧٩ آيا بنظر
نمي نمائيد بسوي پرندگان تسخير شدگان در ميان آسمان نگاه نميدارد آنها را بغير از خدا
بدرستي كه در اين هر آينه آيتهاست براي گروهي كه ايمان مي آورند ٨٠ وخدا گردانيد براي شما
از خانهاي شما آرامگاهي وگردانيد براي شما از پوستهاي چهارپايان خانهائي كه سبك ميابيد
آنها را در روز كوچتان ودر روز درنگتان واز پشمهاي آنها وكركهاي آنها وموهاي آنها اثاثها
پوشيدني وبرخورداري تا هنگامي ٨١ وخدا گردانيد براي شما از آنچه آفريده است سايبانها
وگردانيد براي شما از كوهها جاهاي پنهان بودن وگردانيد براي شما پيراهنها كه نگاه دارد
شما را از گرما وليباسهاي جنگ كه نگاه دارد شما را از آسيب شما همچنين
تمام ميسازد نعمت خود را بر شما تا شايد شما گردن نهيد ٨٢ پس اگر برگردند
پس نيست بر تو مگر رسانيدن اشكار ٨٣ ميشناسند نعمت خدا را پس انكار
ميكنند آنرا وبيشتر ايشان كافرانند ٨٤ وروزي كه برانگيزيم از هر گروهي گواهي
پس اذن داده نشود براي آنانكه كفر ورزيده اند ونه ايشان طلب رضاجوئي
كرده شوند ٨٥ وهرگاه ببينند آنان كه ظلم نموده اند عذاب را پس سبك
كرده نميشود از ايشان ونه ايشان مهلت داده شوند ٨٦ وهرگاه ببينند
آنان كه شرك آورده اند شريكان خود را گويند پروردگارما اين
گروهند شريكان ما كه بوديم كه ميخوانديم بغير از تو پس بيفكنند بسوي
ايشان گفتار را كه بدرستي كه شما هر آينه دروغ گويانيد ٨٧ وبيفكنند بسوي
خدا در روز صلح را وگم شود از ايشان آنچه بودند كه افترا ميكردند ٨٨

Digitized by Google

الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله زدناهم عذابا فوق العذاب بما كانوا يفسدون ٨٩ ويوم نبعث في كل امة شهيدا عليهم من انفسهم و
جئنا بك شهيدا على هؤلاء ونزلنا عليك الكتاب تبيانا لكل شيء وهدى ورحمة وبشرى للمسلمين ٩٠ ان الله يامر بالعدل والاحسان
وايتاء ذي القربى وينهى عن الفحشاء والمنكر والبغي يعظكم لعلكم تذكرون ٩١ واوفوا بعهد الله اذا عاهدتم ولا تنقضوا الايمان بعد
توكيدها وقد جعلتم الله عليكم كفيلا ان الله يعلم ما تفعلون ٩٢ ولا تكونوا كالتي نقضت غزلها من بعد قوة انكاثا تتخذون ايمانكم

انان كه كفر ورزيده اند وباز داشته اند مردمانرا از راه خدا بيفزائيم ايشانرا عذابي برعذاب
بسبب انچه بودند كه افساد ميمودند ٨٩ وروزي كه برانگيزيم در هر گروهي گواهي برايشان از نفسهاي
ايشان وبياوريم ترا گواه برانها وفروفرستاديم برتو كتاب را بجهة بيان كامل مر هر چيز را وحجت
هدايت وصحت وبشارت مر مسلمانانرا ٩٠ بدرستي كه خدا امر ميفرمايد بعدالت ونيكوئي كردن
وعطا كردن خويشان ونهي ميفرمايد از كار زشت وناشايست وستم نمودن پند ميدهد شمارا
شايد شما آگاه شويد ٩١ ووفا كنيد بپيمان خدا هرگاه عهد بستيد ومشكنيد سوگندها را
پس از مؤكد كردن انها وتحقيق كه كرده ايد خدا را بر خود كفيل بدرستي كه خدا ميداند انچه
ميكنيد ٩٢ ومباشيد مانند زني كه كشود رشته خود را از بعد محكمي تارها تا بتابان
داده ميگيريد سوگندهاي خود را غش نمودني ميانه خود كه باشد كه هي تا فزون تر از گروهي چز
اين نيست كه ميازمايد شما را خدا بان وتا بيان نمايد براي شما در روز قيامت انچه هستيد كه
دران اختلاف ميناميد ٩٣ واگر خواستي خدا هر اينه كرداميدي شما را يك گروه وليكن گمراه
ميناميد كسي را كه ميخواهد وهدايت ميناميد كسي را كه ميخواهد وهر اينه سؤال كرده خواهيد شد
البته از انچه هستيد كه ميكنيد ٩٤ ومگيريد سوگندهاي خود را غش نمودني ميان خود پس
بلغزد قدمي پس از استواري ان وبچشيد بد را بسبب باز داشتن شما از راه خدا ومر شما راست
عذابي بزرك ٩٥ ومفروشيد بپيمان خدا را بهاي اندك بدرستي كه انچه نزد خداست بهتر
براي شما اگر هستيد كه بدانيد ٩٦ انچه نزد شماست فاني ميگردد وانچه نزد خداست
باقيست وهر اينه جزا ميدهيم البته انانرا كه صبر نموده اند مزد ايشانرا بهترين انچه
بودند كه عمل ميكردند ٩٧ كسي كه كرده باشد كار شايسته از مرد يا زن واو مؤمن باشد
پس هر اينه زنده داريم اورا زندگاني خوشي وهر اينه جزا دهيم ايشانرا مزد ايشان
بهترين انچه بودند كه عمل ميكردند ٩٨ پس هرگاه بخواني قرانرا
پس پناه جوي بخدا از شيطان رانده شده ٩٩ بدرستي كه نيست مر اورا تسلطي بر
انان كه ايمان اورده اند وبر پروردگارشان توكل ميكنند ١٠٠ نيست تسلط او مگر
برانان كه دوست ميدارندوا وانانكه ايشان باو شرك اورندگانند ١٠١
وهرگاه بدل نماييم ايه را بجاي ايه وخدا داناتر است بانچه فرو ميفرستد گويند
جز اين نيست كه تو افترا كننده بلكه بيشتر ايشان نميدانند ١٠٢

دخلا بينكم ان تكون امة هي اربى
من امة انما يبلوكم الله به وليبينن
لكم يوم القيمة ما كنتم فيه تختلفون
٩٣ ولو شاء الله لجعلكم امة واحدة
ولكن يضل من يشاء ويهدي من
يشاء ولتسئلن عما كنتم تعملون ٩٤
ولا تتخذوا ايمانكم دخلا بينكم
فتزل قدم بعد ثبوتها وتذوقوا السوء
بما صددتم عن سبيل الله ولكم عذاب
عظيم ٩٥ ولا تشتروا بعهد الله
ثمنا قليلا انما عند الله هو خير لكم
ان كنتم تعلمون ٩٦ ما عندكم
ينفد وما عند الله باق ولنجزين الذين
صبروا اجرهم باحسن ما كانوا يعملون
٩٧ من عمل صالحا من ذكر او انثى وهو
مؤمن فلنحيينه حياة طيبة ولنجزينهم
اجرهم باحسن ما كانوا يعملون ٩٨
فاذا قرات القران فاستعذ بالله
من الشيطان الرجيم ٩٩ انه ليس له
سلطان على الذين امنوا وعلى ربهم
يتوكلون ١٠٠ انما سلطانه على الذين
يتولونه والذين هم به مشركون ١٠١
واذا بدلنا اية مكان اية والله
اعلم بما ينزل قالوا انما انت
مفتر بل اكثرهم لا يعلمون

١٠٢

قل نزله روح القدس من ربك بالحق ليثبت الذين امنوا وهدى وبشرى للمسلمين ١٠٣ ولقد نعلم انهم يقولون انما يعلمه بشر لسان الذي
يلحدون اليه اعجمي وهذا لسان عربي مبين ١٠٤ ان الذين لا يؤمنون بايات الله لا يهديهم الله ولهم عذاب اليم ١٠٥ انما يفتري الكذب الذين
لا يؤمنون بايات الله واولئك هم الكاذبون ١٠٦ من كفر بالله من بعد ايمانه الا من اكره وقلبه مطمئن بالايمان ولكن من شرح بالكفر صدرا
فعليهم غضب من الله ولهم عذاب عظيم ١٠٧ ذلك بانهم استحبوا الحيوة الدنيا على الاخرة وان الله لا يهدي القوم الكافرين ١٠٨ اولئك الذين

طبع الله على قلوبهم وسمعهم وابصارهم
واولئك هم الغافلون ١٠٩ لا جرم
انهم في الاخرة هم الخاسرون ١١٠ ثم
ان ربك للذين هاجروا من بعد ما
فتنوا ثم جاهدوا وصبروا ان ربك
من بعدها لغفور رحيم ١١١ يوم
تاتي كل نفس تجادل عن نفسها و
توفى كل نفس ما عملت وهم لا يظلمون
١١٢ وضرب الله مثلا قرية كانت
امنة مطمئنة ياتيها رزقها رغدا
من كل مكان فكفرت بانعم الله فاذاقها
الله لباس الجوع والخوف بما
كانوا يصنعون ١١٣ ولقد جاءهم
رسول منهم فكذبوه فاخذهم العذاب
وهم ظالمون ١١٤ فكلوا مما رزقكم الله
حلالا طيبا واشكروا نعمت الله ان
كنتم اياه تعبدون ١١٥ انما حرم عليكم
الميتة والدم ولحم الخنزير وما اهل
لغير الله به فمن اضطر غير باغ ولا
عاد فان الله غفور رحيم ١١٦ ولا
تقولوا لما تصف السنتكم الكذب
هذا حلال وهذا حرام لتفتروا
على الله الكذب ان الذين يفترون
على الله الكذب لا يفلحون ١١٧
متاع قليل ولهم عذاب
اليم ١١٨

بكوفرود اورده انرا روح القدس از پروردگار تو بحق تا ثابت دارد انانرا كه ايمان اورده اند و بهدايت
هدايت ومژده مر مسلمانانرا ١٠٣ وهر اينه بتحقيق ميدانيم اينرا كه ايشان ميكويند نيا موخته انرا
مكر ادمي زبان انكسي كه مي كيبند از راست بسوي او عجميست واين زبان نيست عربي اشكار ١٠٤
بدرستي كه انانكه ايمان نمي اورند بايتهاي خدا هدايت نميكند ايشانرا خدا وبراي ايشانست
عذابي دردناك ١٠٥ همت مي بندند دروغ را مكر انانكه ايمان نمي اورند بايتهاي خدا وانها
ايشانند دروغ كويان ١٠٦ كسي كه كفر كويد بخدا پس از ايمانش مكر كسي كه اكراه كرده شود ودلش
ارميده باشد بايمان وليكن كسي كه كشاده باشد بكفر سينه را پس برايشانست غضب از خدا
وبراي ايشانست عذابي بزرك ١٠٧ اين بسبب انست كه ايشان دوست داشته اند زندكاني
دنيا را بر اخرت واينكه خدا هدايت نميكند كروه كافرانرا ١٠٨ انانند انها كه مهر زده خدا بر دلهاي
ايشان وكوش ايشان وديده هاي ايشان وانها ايشانند بيخبران ١٠٩ ناچار بدرستي كه انها در اخرت
ايشانند زيان كاران ١١٠ پس بدرستي كه پروردكار تو مر انانرا كه مهاجرت كردند از پس انكه
عذاب كرده شده بودند پس جهاد كردند وصبر نمودند پس بدرستي كه پروردكار تو از بعد ان هر اينه
امرزنده ايست مهربان ١١١ روزي بيايد كه هر نفسي مجادله كند از نفس خود و
تمام داده شود هر نفسي انچه كرده وايشان ستم كرده نشوند ١١٢ وزد خدا مثلي
قريه را كه بود ايمن ارميده مي امد انرا روزي او فراوان از هر جا پس كفران ورزيدند
بنعمتهاي خدا پس چشانيد ايشانرا خدا لباس كرسنكي وترس بسبب انچه بودند
كه ميكردند ١١٣ وهر اينه بتحقيق كه امد ايشانرا رسولي از ايشان پس تكذيب
كردند او را پس كرفت ايشانرا عذاب وايشان بودند ستمكاران ١١٤ پس بخوريد از انچه
روزي كرده است شمارا خدا حلال پاكيزه وشكر كنيد نعمت خدا را اكر هستيد كه
او را ميپرستيد ١١٥ جز اين نيست كه حرام شده بر شما مردار وخون وكوشت خوك وانچه
را بانك زده شده باشد براي غير خدا بان پس كسي كه مضطر شد غير باغي كننده ونه رد
كذرنده از حد پس بدرستي كه خدا امرزنده مهربانيست ١١٦ ومكوييد مر انچه ميرا
كه وصف ميكند زبانهاي شما دروغ را كه اين حلالست واين حرام است تا
افترا كنيد بر خدا دروغ وا بدرستي كه انانكه افترا ميكنند بر خدا دروغ را رستكار
نميشوند ١١٧ اسباب انتفاع اندكست وبراي ايشانست عذابي دردناك ١١٨

Digitized by Google

وعلى الذين هادوا حرمنا ما قصصنا عليك من قبل وما ظلمناهم ولكن كانوا أنفسهم يظلمون ١١٩ ثم إن ربك للذين عملوا السوء بجهالة ثم تابوا
من بعد ذلك وأصلحوا إن ربك من بعدها لغفور رحيم ١٢٠ إن إبراهيم كان أمة قانتا لله حنيفا ولم يك من المشركين ١٢١ شاكرا لأنعمه
اجتباه وهديه إلى صراط مستقيم ١٢٢ وآتيناه في الدنيا حسنة وإنه في الآخرة لمن الصالحين ١٢٣ ثم أوحينا إليك أن اتبع ملة إبراهيم
حنيفا وما كان من المشركين ١٢٤ إنما جعل السبت على الذين اختلفوا فيه وإن ربك ليحكم بينهم يوم القيامة فيما كانوا فيه يختلفون ١٢٥

ادع إلى سبيل ربك بالحكمة و
الموعظة الحسنة وجادلهم بالتي هي
أحسن إن ربك هو أعلم بمن ضل
عن سبيله وهو أعلم بالمهتدين
١٢٥ وإن عاقبتم فعاقبوا بمثل ما
عوقبتم به ولئن صبرتم لهو خير
للصابرين ١٢٦ واصبر وما صبرك
إلا بالله ولا تحزن عليهم ولا تك
في ضيق مما يمكرون ١٢٧ إن الله
مع الذين اتقوا والذين هم محسنون
١٢٩

سورة بني إسرائيل مائة واحدى عشرة آية

بسم الله الرحمن الرحيم

سبحان الذي أسرى بعبده ليلا من
المسجد الحرام إلى المسجد الأقصى الذي
باركنا حوله لنريه من آياتنا إنه
هو السميع البصير ١ وآتينا موسى
الكتاب وجعلناه هدى لبني إسرائيل
ألا تتخذوا من دوني وكيلا ذرية
من حملنا مع نوح إنه كان عبدا شكورا
٣ وقضينا إلى بني إسرائيل في الكتاب
لتفسدن في الأرض مرتين ولتعلن
علوا كبيرا ٤ فإذا جاء وعد
أولاهما بعثنا عليكم عبادا لنا
أولي بأس شديد فجاسوا
خلال الديار وكان وعدا
مفعولا ٥

وبر آنانكه يهود شدند حرام كرديم انچه را كه حكايت كرديم براي تو از پيش وستم نكرديم ايشانرا
وليكن بودند كه بر نفسهاي خود ستم ميكردند ١١٩ پس بدرستي كه پروردگار تو مر كساني را كه كرده
اند بدرا بنادانيي پس توبه كردند از پس ان واصلاح نمودند بدرستي كه پروردگار تو از پس ان هر اينه
امرزندهٔ مهربانست ١٢٠ بدرستي كه ابرهيم بود امتي فرمانبردار مر خدايرا مايل بحق ونبود از شرك
اورندگان ١٢١ شكر كننده مر نعمتهاي اورا برگزيد اورا و هدايت كرد اورا براه راست ١٢٢ و داديم
اورا در دنيا نيكوئي و بدرستي كه او در آخرت هر اينه از شايستگانست ١٢٣ پس وحي كرديم بسوي
تو انكه پيروي كن ملت ابرهيم را مايل بحق ونبود از شرك اورندگان ١٢٤ جز اين نيست كه كرانيده
شد شنبه بر آناني كه اختلاف كردند دران وبدرستي كه پروردگار تو هر اينه حكم ميكند
ميانهٔ ايشان روز قيامت در انچه بودند كه دران اختلاف ميكردند ١٢٥ بخوان بسوي راه
پروردگار خود بحكمت و پند نيكو و مجادله كن با ايشان بانچه نيكوتر است بدرستي كه پروردگار
تو اوست دانا تر بكسي كه گم شده از راه او و او دانا تر است براه يافتگان ١٢٦ و اگر عقوبت كنيد
پس عقوبت كنيد بمانند انچه عقوبت كرده شده ايد بان و هر اينه اگر صبر كنيد البته او بهتر
است براي صبر كنندگان ١٢٧ و صبر كن ونيست صبر تو مگر بخدا و اندوه مخور بر ايشان و مباش
در تنگي از انچه مكر ميكنند ١٢٨ بدرستي كه خدا با آنانيست كه پرهيزگاري نموده اند و با

سورهٔ بني اسرائيل يكصد و يازده ١١١ آيه است و آن مكي است ١٢٩

بنام خداي بخشايندهٔ مهربان

منزهست آنكه برد بشب بندهٔ خود را شبي از مسجد الحرام بسوي مسجد اقصي كه
بركت داديم حوالي اورا تا بنمائيم او را از آيتهاي خود بدرستي كه او اوست شنواي بينا
٢ و داديم بموسي كتاب را و گردانيديم او را هدايت براي بني اسرائيل اينكه مگيريد بغير
از من وكيلي فرزندان كساني كه برداشتيم با نوح بدرستي كه او بود بندهٔ بسيار شكر
كننده ٣ و اعلام نموديم بسوي بني اسرائيل در كتاب كه هر اينه
فساد خواهيد كرد البته در زمين دو بار و هر اينه گرده خواهيد كرد گردن
كشي بزرگ ٤ پس چون آمد وعده نخستين ان دو فرستاديم بر شما بندگان خود را كه
بودند صاحبان كار زار سخت پس بر كشتند ميانهٔ سراها و بود وعده كرده شده ٥

ثم رددنا لكم الكرة عليهم وامددناكم بأموال وبنين وجعلناكم اكثر نفيرا ٨ ان احسنتم احسنتم لانفسكم وان اسأتم فلها فاذا جاء وعد
الآخرة ليسوؤا وجوهكم وليدخلوا المسجد كما دخلوه اول مرة وليتبروا ما علوا تتبيرا ٩ عسى ربكم ان يرحمكم وان عدتم عدنا وجعلنا
جهنم للكافرين حصيرا ١٠ ان هذا القرآن يهدي للتي هي اقوم ويبشر المؤمنين الذين يعملون الصالحات ان لهم اجرا كبيرا ١١ وان الذين
لا يؤمنون بالآخرة اعتدنا لهم عذابا اليما ١٢ ويدع الانسان بالشر دعاءه بالخير وكان الانسان عجولا ١٣ وجعلنا الليل والنهار آيتين

فمحونا آية الليل وجعلنا آية النهار
مبصرة لتبتغوا فضلا من ربكم و
لتعلموا عدد السنين والحساب و
كل شيء فصلناه تفصيلا ١١ وكل
انسان الزمناه طائره في عنقه
ونخرج له يوم القيمة كتابا يلقاه
منشورا ١٢ اقرأ كتابك كفى
بنفسك اليوم عليك حسيبا ١٣
من اهتدى فانما يهتدي لنفسه
ومن ضل فانما يضل عليها ولا
تزر وازرة وزر اخرى وما كنا
معذبين حتى نبعث رسولا ١٤
واذا اردنا ان نهلك قرية امرنا
مترفيها ففسقوا فيها فحق عليها
القول فدمرناها تدميرا ١٥ وكم
اهلكنا من القرون من بعد نوح و
كفى بربك بذنوب عباده خبيرا بصيرا ١٦
من كان يريد العاجلة عجلنا له
فيها ما نشاء لمن نريد ثم جعلنا
جهنم يصلاها مذموما مدحورا ١٧
ومن اراد الآخرة وسعى لها سعيها وهو
مؤمن فاولئك كان سعيهم مشكورا
١٨ كلا نمد هؤلاء وهؤلاء من عطاء
ربك وما كان عطاء ربك محظورا ١٩
انظر كيف فضلنا بعضهم على بعض و
للآخرة اكبر درجات واكبر تفضيلا ٢٠

پس باز كردانيديم براي شما طفر را بر ايشان ومدد كرديم شما را بمالها وپسران وكردانيديم
شما را بيشتر ارزوي نفرة اگر نيكي نموديد نيكي نموده ايد براي نفسهاي خود واگر بدي كنيد
پس براي انهاست پس چون آمد وعدة ديگر تا بد سازند روهاي شما را وتا درايند مسجد را
چنانچه درآمدند بار اول بار وتا تباه كردانند انچه را غالب شدند تباه كردانيدني شايد پروردگار
شما كه رحم كند شما را واگر برگرديد برگرديم وكردانيديم دوزخ را براي كافران زندان
بدرستي كه اين قرآن راه مينمايد مر انچه راست كه آن پاينده تراست ومژده دهد مومنان را كه ميكنند
كارهاي شايسته اينكه مر ايشان راست مزدي بزرگ ٨ واينكه كسان كه ايمان نمي آرند باخرت
اماده كرده ايم براي ايشان عذابي دردناك ٩ ودعا ميكند آدمي ببدي مانند دعاي
بنيكي وهست آدمي شتاب كننده ١٠ وكردانيديم شب وروز را دو علامت پس محو كرديم
علامت شب را وكردانيديم علامت روز را روشن تا بجوييد فضلي از پروردگار خود وتا بدانيد
شمارة سالها ومحاسبة را وهر چيزي را تفصيل داديم انرا تفصيل دادني ١١ وهر آدمي را لازم
كردانيديم عمل او را در گردن وبيرون مي آوريم براي او روز قيامت نوشته كه بيند انرا كشوده
شده ١٢ بخوان نامة خود را بس است نفس تو امروز بر تو حساب كننده ١٣ كسي كه
هدايت يافت پس جز اين نيست كه هدايت مي يابد براي نفس خود وكسي كه گمراه شد پس
جز اين نيست كه گمراه ميشود بر ان وبر نمي دارد هيچ بردارندة بار گناه ديگري را ونيستيم ما عذاب
كنندگان تا انگاه كه بفرستيم پيغمبري ١٤ وهر گاه خواهيم اينكه هلاك كنيم قريه را امر كنيم
متنعمان انرا پس بيرون روند از فرمان خداوندان پس ثابت شود بر ان گفتار پس هلاك كرديم انرا
هلاك كردني ١٥ وبسيار هلاك كرديم از قريه ها از پس نوح وبس است پروردگار تو
بگناهان بندگان خود آگاه بيناء آكسي كه باشد كه بخواهد اين شتابنده را
بشتاب دهيم مر او را در ان انچه خواهيم براي هر كه خواهيم پس پديد كرديم براي
او دوزخ را در آيد انرا مذمت كرده شده رانده گشته ١٦ وكسي كه
خواهد اخرت را وسعي كند براي ان سعي انرا واو مومن باشد پس ايشانند كه هست سعي ايشان
مشكور ١٨ هر يك را امداد كنيم اينها را وانها را از بخشش پروردگار تو ونيست
بخشش پروردگار تو باز داشته شده ١٩ نظر كن چگونه زيادتي داده ايم بعضي ايشان را بر
بعضي وهر اينه اخرت بزرگتر است از حيثيت مرتبها وبزرگتر است در فزوني دادن ٢٠

لا تجعل مع الله الها اخر فتقعد مذموما مخذولا ۲۱ وقضى ربك الا تعبدوا الا اياه وبالوالدين احسانا اما يبلغن عندك الكبر احدهما
او كلاهما فلا تقل لهما اف ولا تنهرهما وقل لهما قولا كريما ۲۲ واخفض لهما جناح الذل من الرحمة وقل رب ارحمهما كما ربيانى صغيرا ۲۳
ربكم اعلم بما فى نفوسكم ان تكونوا صالحين فانه كان للاوابين غفورا ۲۵ وات ذا القربى حقه والمسكين وابن السبيل ولا تبذر
تبذيرا ۲۶ ان المبذرين كانوا اخوان الشياطين وكان الشيطان لربه كفورا ۲۷ واما تعرضن عنهم ابتغاء رحمة من ربك ترجوها فقل لهم

قولا ميسورا ۲۸ ولا تجعل يدك
مغلولة الى عنقك ولا تبسطها
كل البسط فتقعد ملوما محسورا ۲۹
ان ربك يبسط الرزق لمن يشاء و
يقدر انه كان بعباده خبيرا بصيرا
۳۰ ولا تقتلوا اولادكم خشية املاق
نحن نرزقهم واياكم ان قتلهم كان
خطا كبيرا ۳۱ ولا تقربوا الزنى انه
كان فاحشة وساء سبيلا ۳۲ ولا
تقتلوا النفس التى حرم الله الا بالحق
ومن قتل مظلوما فقد جعلنا لوليه
سلطانا فلا يسرف فى القتل انه كان
منصورا ۳۳ ولا تقربوا مال اليتيم
الا بالتى هى احسن حتى يبلغ اشده
واوفوا بالعهد ان العهد كان
مسئولا ۳۴ واوفوا الكيل اذا كلتم
وزنوا بالقسطاس المستقيم ۳۵ ذلك
خير واحسن تاويلا ۳۶ ولا
تقف ما ليس لك به علم ان السمع
والبصر والفؤاد كل اولئك كان
عنه مسئولا ۳۷ ولا تمش فى الارض
مرحا انك لن تخرق الارض ولن
تبلغ الجبال طولا ۳۸ كل
ذلك كان سيئه عند
ربك مكروها
۳۸

مكردان باخدا خداى ديكر پس بنشينى نكوهيده خوارشده ۲۱ وحكم كرده پروردكار تو كه مپرستيد
جز او را وبمادر وپدر نيكوئى كردن اگر برسد البته نزد تو بپيرى يكى از ايشان يا هر دو پس مگو
باايشان اف ومرنجان ايشانرا وبگو مر ايشانرا گفتار نيكوئى ۲۴ وبگستران براى ايشان بال
تذلل را از روى شفقت وبگو پروردكار من رحمت كن ايشانرا چنانكه تربيت كردند مرا
در كوچكى ۲۵ مر وردكار شما داناتر است بانچه در نفسهاى شما است اگر باشيد شايستگان
۲۶ پس بدرستى كه او هست ازبراى رجوع كنندگان امرزنده ۲۷ وبده صاحب قرابت را
حقش را وبيچاره ودرمانده برراه ومپاش پاشيدنى ۲۸ بدرستى كه پاشندگان هستند
برادران شياطين وهست شيطان مر پروردكار خود را ناسپاس ۲۹ واگر اعراض
كنى از ايشان بجهت طلب رحمتى از پروردكار خود كه اميدوار دارى پس بگو باايشان
گفتار خوشى ۳۰ ومگردان دست خود را بسته شده بگردن خود ومگشاانرا
تمام گشادن پس بنشينى نكوهيده باحسرت ۳۱ بدرستى كه پروردكار تو فراخ ميكرداند روزى را
مر كه خواهد وتنك ميكرد بدرستى كه او هست ببندگان خود آگاه بينا ۳۲ ومكشيد فرزندان
خود را از بيم تنگدستى ما روزى ميدهيم ايشانرا واشما را بدرستى كه كشتن
ايشان هست خطائى بزرگ ۳۳ ونزديك مشويد زنا را بدرستى كه او هست
كارزشتى وبدراهيست ۳۴ ومكشيد نفسى را كه حرام كرده خدا مگر بحق و
كسى كه كشته شود ستم رسيده پس بتحقيق كه گردانيديم مر وارث او را
تسلطى پس بايد كه اسراف نكند در كشتن بدرستى كه او هست نصرت داده
شده ۳۵ ونزديك مشويد مال يتيم را مگر بانچه كه او نيكوتر است تا انگاه
كه برسد بكمال خود ووفا كنيد بعهد بدرستى كه عهد باشد سؤال كرده
شده ۳۶ وتمام پيمائيد پيمانه را هر گاه پيمائيد ووزن كنيد بترازوى راست
۳۷ اين بهتر است ونيكوتر است از جهت ما ۳۸ وپيروى مكن چيزى را كه
نيست مر تو را بان دانشى بدرستى كه گوش وچشم ودل هريك ازانها
هست ازان پرسيده شده ۳۹ وراه مرو در زمين ازروى كبر بدرستى كه تو
هرگز پاره نتوانى كرد زمين را ونرسى بكوهها دردرازى ۴۰ همه اينها هست بدى
او نزد پروردگار تو ناخوش داشته شده ۴۱

Digitized by Google

ذٰلِكَ مِمَّا أَوْحٰى إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ إِلٰهًا آخَرَ فَتُلْقٰى فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ٣٩ أَفَأَصْفٰىكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ إِنَاثًا إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ٤٠ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ٤١ قُل لَّوْ كَانَ مَعَهُۥٓ ءَالِهَةٌ كَمَا
يَقُولُونَ إِذًا لَّابْتَغَوْا إِلٰى ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ٤٢ سُبْحٰنَهُۥ وَتَعٰلٰى عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ٤٣ تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوٰتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ
وَإِن مِّن شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِۦ وَلٰكِن لَّا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُۥ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ٤٤ وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْاٰنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

بِالْأٰخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا ٤٥ وَجَعَلْنَا
عَلٰى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِيٓ ءَاذَانِهِمْ
وَقْرًا وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْاٰنِ وَحْدَهُۥ وَلَّوْا عَلٰٓى أَدْبٰرِهِمْ نُفُورًا ٤٦
نَّحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِۦٓ إِذْ يَسْتَمِعُونَ
إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوٰٓى إِذْ يَقُولُ الظّٰلِمُونَ
إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ٤٧
ٱنظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ
فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ٤٨
وَقَالُوٓا أَءِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَٰتًا أَءِنَّا
لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ٤٩ قُلْ كُونُوا
حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ٥٠ أَوْ خَلْقًا مِّمَّا
يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَن
يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ
مَتٰى هُوَ قُلْ عَسٰٓى أَن يَكُونَ قَرِيبًا ٥١
يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِۦ وَ
تَظُنُّونَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ٥٢
وَقُل لِّعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ
إِنَّ الشَّيْطٰنَ يَنزَغُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطٰنَ
كَانَ لِلْإِنسٰنِ عَدُوًّا مُّبِينًا ٥٣
رَّبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِن يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِن يَشَأْ
يُعَذِّبْكُمْ وَمَآ أَرْسَلْنٰكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ٥٤
وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ
فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّـۧنَ عَلٰى بَعْضٍ وَ
ءَاتَيْنَا دَاوٗدَ زَبُورًا ٥٥

اینها از چیزهائیست که وحی کرده بسوی تو پروردگار تو از حکمت و مکن دان باخدا خدای دیگر
پس افکنده شوی در دوزخ ملامت کرده شده رانده شده ۳۹ آیا پس برگزید شما را
پروردگار شما بپسران و فراگرفت از فرشتگان دختران بدرستی که شما هر اینه
میگوئید گفتار بزرگی ۴۰ و هر اینه بتحقیق که بیان کردیم در این قرآن تا پند پذیرند
و نفور دایشان نزا مگر رمیدن ۴۱ بگو اگر بودی با او خدایان چنانچه میگویند آنوقت هر اینه
میجستند بسوی صاحب عرش راهی ۴۲ منزهست و بلند است از انچه میگویند بلندی
بزرگ ۴۳ تسبیح میکنند مر او را اسمانهای هفتگانه و زمین و هر که در انهاست و نیست
چیز مگر انکه تسبیح میکند بحمد او ولیکن نمی فهمید تسبیح ایشانرا بدرستی که او هست بردبار
امرزگار ۴۴ و چون بخوانی قرآنرا میگردانیم میان تو و میان انان که ایمان نمی اورند باخرت
پرده پوشیده شده ۴۵ و گردانیدیم بردلهای ایشان پوششها که مبادا بفهمند در گوشهاشان
گرانی و هرگاه یاد کنی پروردگار خود را در قرآن بتنهائی برگردند بر پشتهای خود نفرت کنندگان
ما دانا تریم بانچه گوش میدارند بان هنگامی که گوش میدارند بسوی تو و هنگامی که ایشان
راز گویانند هنگامی که گویند ستمکاران پیروی نمیکنید مگر مرد جادو کرده شده را ۴۶ بنگر
چگونه زده اند برای تو مثلها را پس گمراه شدند پس نمیتوانند یافت راهی را ۴۷ و گفتند ایا
هرگاه بوده باشیم استخوانها و ازهم پاشیده ها ایا ما هر اینه برانگیخته شویم افریدهٔ تازه ۴۸
بگو باشید سنگها یا اهن ۵۰ یا افریده از انچه بزرگ مینماید در سینهای شما پس زود باشد که
بگویند کیست که برمیگرداند ما را بگو انکه بدید اورد شما را اول بار
پس زود باشد که حرکت دهند بسوی تو سرهای خود را و گویند
کی خواهد بود این بگو شاید که باشد نزدیک ۵۱ روزی که میخواند
شما را پس اجابت میکنید بحمد او و گمان کنید که درنگ نکرده اید مگر اندکی ۵۲
و بگو مر بندگان مرا که بگویند انچه را که ان نیکوتر است بدرستی که شیطان افساد نماید
میان ایشان بدرستی که شیطان هست مر او دشمنی اشکار ۵۳ پروردگار شما داناتر
بشما اگر خواهد رحم میکند شما را یا اگر خواهد عذاب میکند شما را و نفرستادیم تو را بر ایشان
۵۴ و پروردگار تو داناتر است بهر که در اسمانها و زمین است و هر اینه بتحقیق که زیادتی
دادیم بعضی از پیغمبران را بر بعضی و دادیم بداود زبور را ۵۵

Digitized by Google

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ۵۶ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ
رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ۵۷ وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ
ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۵۸ وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ ۵۹ وَآتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا
وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ۶۰ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ

بگو بخوانید انانرا که گمان کردید از غیر او کاد رنیستند دفع کردن ضرر را از
شما و نه تغییر را ۵۶ انها کسانیند که میخوانند میجویند بسوی پروردگارشان وسیله
را کدامشان نزدیک ترند و امید وارند رحمت او را و میترسند از عذاب او بدرستی که عذاب
پروردگار تو هست حذر کرده شده ۵۷ و نیست هیچ قریه مگر انکه ما ئیم هلاک کننده اش پیش
از روز قیامت یا عذاب کننده اش عذابی سخت هست ان در کتاب نوشته شده ۵۸ و باز نداشت
ما را از انکه بفرستیم بایها را مگر انکه تکذیب کردند بانها پیشینیان ۵۹ و دادیم ثمود را ناقه
بینا کننده پس ظلم کردند بان و نمیفرستیم بایات را مگر بجهت ترسانیدن ۶۰ و چون گفتیم مر تورا
که پروردگار تو احاطه کرده بمردم و نکردانیدیم ان خوابی را که نمودیم بتو مگر ازمایشی
برای مردمان و ان درخت لعنت کرده شده را در قران و میترسانیم ایشانرا پس نمی افزاید ایشانرا
مگر سرکشی بزرگ ۶۱ و چون گفتیم مر فرشتگانرا سجده کنید مر آدم را پس سجده کردند مگر ابلیس
گفت ایا سجده کنم مر انکسی را که افریدی از گل ۶۲ گفت خبرده این کسی را که گرامی کردانیدی بر
من هر اینه اگر باز پس داری مرا تا روز قیامت هر اینه مستولی شوم البته در ذریه او را مگر اندکی ۶۳
گفت برو پس هر انکه پیروی کند ترا از ایشان پس بدرستی که دوزخ جزای
شما ست جزای تمام ۶۴ و ازجای بلغزان هر که را توانی از ایشان بانواز خود
و بران کن بر ایشان سوارگان و پیادگان خود را و شرکت کن با ایشان در
مالها و فرزندان و وعده ده ایشانرا و وعده ندهد ایشانرا شیطان مگر
بفریفتن ۶۵ بدرستی که بندگان من نیست مر ترا بر ایشان تسلطی و
کافیست پروردگار تو وکیل ۶۶ پروردگار شما انست که میراند
از برای شما کشتی را در دریا تا بجوئید از فضل او بدرستی که او هست
بشما مهربان ۶۷ و هرگاه برسد بشما گزندی در دریا گم شود هر
که را میخوانید مگر او پس چون نجات داد شما را بسوی بیابان روی
بر گردانید و هست آدمی ناسپاس ۶۸ ایا پس ایمن شدید از این که فرو برد شما را در جانب
بیابان یا بفرستد بر شما باد سنگ ریزه پس نیابید برای خود نگاهداری ۶۹ یا ایمن شدید
که باز گرداند شما را در آن یکبار دیگر پس بفرستد بر شما بادی صدای عظیم را پس غرق کند
شما را بسبب کافر شدنشان پس نیابید از برای خود بر ما بان مطالبه کننده ۷۰

فِي الْقُرْآنِ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا
طُغْيَانًا كَبِيرًا ۶۰ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ
اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا
إِبْلِيسَ قَالَ ۶۱ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ
طِينًا ۶۲ قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَٰذَا الَّذِي
كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَىٰ يَوْمِ
الْقِيَامَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا
۶۳ قَالَ اذْهَبْ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ
فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاؤُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا
۶۴ وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ
مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِمْ
بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِي
الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدْهُمْ وَمَا
يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ۶۵
إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ
وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا ۶۶ رَبُّكُمُ
الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ
لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ
رَحِيمًا ۶۷ وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي
الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ فَلَمَّا
نَجَّاكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ
الْإِنْسَانُ كَفُورًا ۶۸ أَفَأَمِنْتُمْ
أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا
أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ
ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ۶۹

ولقد كرمنا بني آدم وحملناهم في البر والبحر ورزقناهم من الطيبات وفضلناهم على كثير ممن خلقنا تفضيلا ٧١ يوم ندعوا كل اناس بامامهم فمن اوتي كتابه بيمينه فاولئك يقرءون كتابهم ولا يظلمون فتيلا ٧٢ ومن كان في هذه اعمى فهو في الاخرة اعمى واضل سبيلا ٧٣
وان كادوا ليفتنونك عن الذي اوحينا اليك لتفتري علينا غيره واذا لاتخذوك خليلا ٧٤ ولولا ان ثبتناك لقد كدت تركن اليهم شيئا قليلا ٧٥ اذا لاذقناك ضعف الحيوة وضعف الممات ثم لا تجد لك علينا نصيرا ٧٦ وان كادوا ليستفزونك من الارض ليخرجوك منها

واذا لا يلبثون خلافك الا قليلا ٧٧
سنة من قد ارسلنا قبلك من رسلنا
ولا تجد لسنتنا تحويلا ٧٨ اقم الصلوة
لدلوك الشمس الى غسق الليل وقرآن الفجر
ان قرآن الفجر كان مشهودا ٧٩ ومن
الليل فتهجد به نافلة لك عسى ان يبعثك
ربك مقاما محمودا ٨٠ وقل رب ادخلني مدخل صدق واخرجني مخرج صدق
واجعل لي من لدنك سلطانا نصيرا
٨١ وقل جاء الحق وزهق الباطل ان
الباطل كان زهوقا ٨٢ وننزل من
القرآن ما هو شفاء ورحمة للمؤمنين
ولا يزيد الظالمين الا خسارا ٨٣
٨٤ واذا انعمنا على الانسان اعرض
ونا بجانبه واذا مسه الشر كان
يوسا ٨٥ قل كل يعمل على شاكلته
فربكم اعلم بمن هو اهدى سبيلا
٨٦ ويسئلونك عن الروح قل الروح
من امر ربي وما اوتيتم من العلم الا
قليلا ٨٧ ولئن شئنا لنذهبن
بالذي اوحينا اليك ثم لا تجد لك
به علينا وكيلا ٨٨ الا رحمة من
ربك ان فضله كان عليك كبيرا
٨٩ قل لئن اجتمعت الانس والجن على
ان يأتوا بمثل هذا القرآن لا يأتون
بمثله ولو كان بعضهم لبعض ظهيرا ٩٠

وهر اينه بتحقيق كه كرامي داشتيم فرزندان آدم را وبار كرديم ايشانرا در بيابان ودريا
وروزي داديم ايشانرا از پاكيزها وزيادتي داديم ايشانرا بر بسياري از انكه آفريديم
زيادتي ٧١ روزي كه مينخوانيم هر مردي را بپيشواي ايشان پس هر كه داده شد كتاب او بدست
راست او پس ايشان مينخوانند كتابشانرا ونستم ديده نمي شوند بمقدار رشته كه در ميان دانه خرما
٧٣ وكسي كه هست در اين نابينا پس او در آخرت نابينا ست وگمراه تر براه ٧٣ وبدرستي كه نزديك
بودند كه در فتنه افكنند تورا از انچه وحي فرستاديم بسوي تو تا افترا كني بر ما غيرانرا وانگاه هر اينه
بگيرند ترا دوست ٧٤ واگر نه ان بود كه ثابت كردانيديم ترا هر اينه بتحقيق كه نزديك بودي
ميل كني بايشان چيزي اندك ٧٥ انگاه هر اينه ميچشانيديم ترا دوچندان زندگي ودوچندان
مردن پس نيابي زبراي خود برما يار دهي ٧٦ وبدرستي كه نزديك بودند كه برگنند تورا
از زمين تا بيرون كنند تورا ازان وانگاه درنك نميكردند پس تو مكراندكي ٧٧ طريقه
كساني كه فرستاديم پيش از تو از رسولان ما وني يابي مر طريقه ما را گردانيدني ٧٨ بپادار نماز
در وقت زوال افتاب تا تاريكي شب وخواندن صبح بدرستي كه خواندن صبح هست مشاهده
شده ٧٩ واز شب پس بيدار باش بان افزوني مر تورا شايد كه برانگيزاند تورا در
مقامي پسنديده شده ٨٠ وبكو پروردگارمن داخل كردان مرا داخل كردن راستي
وبيرون اوردمرا بيرون اوردن راستي وبكردان براي من از نزد خود تسلطي نصرت
كننده ٨١ وبكو امد حق وناچيز شد باطل بدرستي كه باطل هست ناچيز شونده
٨٢ وفرو ميفرستيم از قرآن انچه ان شفائيست وبخشايشي مر مومنانرا ٨٣ ونيفزايد
ستمكارانرا مكر زيانكاري ٨٤ وچون نعمت كنيم بر آدمي روي بگرداند
ودور شود بيكطرف وچون برسد اورا بدي باشد نوميد ٨٥ بكو هر كس كار كند بر
طريقه خود پس پروردگار شما داناتر است بانكه او راست تر است راهت را ٨٦ و
ميپرسند ترا از روح بكو روح از امر پروردگار منست وداده نشديد از دانش
مگر اندكي ٨٧ وهر اينه اگر خواهيم ببريم البته انچه وحي فرستاديم بسوي تو پس نيابي
از براي خود بان بر ما وكيلي ٨٨ مگر رحمتي از پروردگارت بدرستي كه فضل او
هست بر تو بزرگ ٨٩ بكو اگر فراهم اينند آدميان وجنيان بر انكه بيارند مانند اين قرآن نيارند
مانند ان واگرچه بوده باشد بعضي ايشان مر بعضي را هم پشت ٩٠

Digitized by Google

ولقد صرفنا للناس في هذا القرآن من كل مثل فأبى أكثر الناس إلا كفورا ٨٩ وقالوا لن نؤمن لك حتى تفجر لنا من الأرض ينبوعا ٩٠ أو تكون لك
جنة من نخيل وعنب فتفجر الأنهار خلالها تفجيرا ٩١ أو تسقط السماء كما زعمت علينا كسفا أو تأتي بالله والملئكة قبيلا ٩٢ أو يكون لك
بيت من زخرف أو ترقى في السماء ولن نؤمن لرقيك حتى تنزل علينا كتابا نقرؤه قل سبحان ربي هل كنت إلا بشرا رسولا ٩٣ وما منع
الناس أن يؤمنوا إذ جاءهم الهدى إلا أن قالوا أبعث الله بشرا رسولا ٩٤ قل لو كان في الأرض ملئكة يمشون مطمئنين لنزلنا عليهم من السماء

وهرا اینه بتحقیق که تفصیل دادیم برای مردم در این قران از هر مثلی پس سر باز زدند
بیشتر مردم مکر ناسپاسی را ٨٩ وگفتند هرگز ایمان نیاوریم مر تورا تا جاری
کنی برای ما از زمین چشمه ٩٠ یا باشد مر تورا بوستانی از درخت خرما وانگور پس
جاری بگردانی میان آن جاری نمودنی ٩١ یا بیفکنی آسمان را چنانکه گمان کردی بر
ما پاره پاره یا بیاری خدا و فرشتگان را برابر ما ٩٢ یا باشد مر تورا خانه از زر یا بالا روی
بآسمان وهرگز ایمان نیاوریم مر بالا رفتن تورا تا فرود آوری بر ما کتابی که بخوانیم آنرا
بگو منزهیست پروردگار من آیا هستم مگر آدمی فرستاده شده ٩٣ ومنع نکرد مردمرا آنکه
ایمان آرند چون آمد ایشانرا هدایت مگر آنکه گفتند آیا برانگیخت خدا آدمی را رسول
٩٤ بگو اگر بودندی در زمین فرشتگان که راه میرفته باشند آرمیده گان هرآینه
فرو فرستاده بودیم بر ایشان از آسمان فرشته را رسول ٩٥ بگو بس است خدا
گواه میان من ومیان شما بدرستی که او هست ببندگان خود آگاه بینا ٩٦
وکسی را که راه نماید خدا پس اوست هدایت یافته وکسی را که گمراه کند پس نیابی مر
ایشانرا دوستان از غیر او وحشر کنیم ایشانرا روز قیامت بر رویهاشان کوران وگنگان
وکران جایگاه ایشان دوزخ است هر بار که فرو نشیند بیفزائیم ایشانرا آتش شعله
ور ٩٧ اینست جزای ایشان ببسبب آنکه ایشان کافر شدند بآیتهای ما وگفتند یا چون باشیم
استخوانها وریزه ریزه ها آیا بدرستی که ما هرآینه برانگیخته شده گانیم آفرینشی نو ١٠٠
آیا ندیدند که خدائی که آفرید آسمانها وزمین را تواناست بر آن که بیافریند
مانند ایشانرا وگردانید برای ایشان اجلی که نیست شکی در آن پس سر باز زدند
ظالمان مگر ناسپاسی را ١٠١ بگو اگر شما مالک شوید خزینهای بخشش پروردگار
مرا آنگاه هرآینه امساک مینمودید از ترس نفقه کردن وهست آدمی بخیل ١٠٢
وهرآینه بتحقیق که دادیم موسی را نه آیه روشن پس بپرس بنی اسرائیل را آنگاه آمد ایشانرا
پس گفت مر او را فرعون بدرستی که من هرآینه گمان میبرم مر ترا ای موسی جادو کرده
شده ١٠٣ گفت هرآینه بتحقیق دانسته که فرو نفرستاده است اینها را مگر پروردگار آسمانها وزمین
حجتهای نمایان وبدرستی که من هرآینه گمان میبرم مر ترا ای فرعون هلاک شده ١٠٤ پس اراده کرد
که برکند ایشانرا از زمین پس غرق کردانیدیم او وکسانی را که با او بودند همگی ١٠٥

ملکا رسولا ٩٤ قل كفى بالله شهيدا
بيني وبينكم انه كان بعباده خبيرا
بصيرا ٩٦ ومن يهد الله فهو المهتد
ومن يضلل فلن تجد لهم أولياء من
دونه ونحشرهم يوم القيمة على
وجوههم عميا وبكما وصما مأواهم
جهنم كلما خبت زدناهم سعيرا ٩٧
ذلك جزاؤهم بأنهم كفروا بآياتنا
وقالوا أإذا كنا عظاما ورفاتا أإنا
لمبعوثون خلقا جديدا ٩٨ أولم
يروا أن الله الذي خلق السموات
والأرض قادر على أن يخلق مثلهم
وجعل لهم أجلا لا ريب فيه فأبى
الظالمون إلا كفورا ٩٩ قل لو أنتم
تملكون خزائن رحمة ربي إذا لأمسكتم
خشية الإنفاق وكان الإنسان
قتورا ١٠٠ ولقد آتينا موسى تسع
آيات بينات فسئل بني إسرائيل إذ
جاءهم فقال له فرعون إني لأظنك
يا موسى مسحورا ١٠١ قال لقد علمت
ما أنزل هؤلاء إلا رب السموات
والأرض بصائر وإني لأظنك يا
فرعون مثبورا ١٠٢ فأراد أن
يستفزهم من الأرض
فأغرقناه ومن معه
جميعا ١٠٣

وگفتیم

وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ۱۰۴ وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا
۱۰۵ وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا ۱۰۶ قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ
لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ۱۰۸ وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ۱۰۹ قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوِ ادْعُوا
الرَّحْمَٰنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا ۱۱۰ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ
يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا ۱۱۱

سورة الكهف مائة وعشرة آية مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ الْكِتَابَ
وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا قَيِّمًا لِيُنْذِرَ بَأْسًا
شَدِيدًا مِنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ ۲
الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ
أَجْرًا حَسَنًا مَاكِثِينَ فِيهِ أَبَدًا ۳ وَ
يُنْذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۴ مَا لَهُمْ
بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً
تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا
كَذِبًا ۵ فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ عَلَىٰ
آثَارِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَٰذَا الْحَدِيثِ
أَسَفًا ۶ إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ
زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا
۷ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا
جُرُزًا ۸ أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ
الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا
۹ إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا
رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا
مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ۱۰ فَضَرَبْنَا عَلَىٰ
آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ
عَدَدًا ۱۱ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ
أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا لَبِثُوا
أَمَدًا ۱۲

وگفتیم از پس او مر بنی اسرائیل را که ساکن شوید اندر زمین را پس هر گاه بیاید وعده آخرت آوریم
شما را بهم آمیخته و بجوفروستادیم اندرا و بحق فرو آمد و بفرستادیم ترا مگر مژده دهنده و بیم کننده
۱۰۶ و قرآنی را که جدا جدا کردیم اندرا تا بخوانی بر مردم بر اهستگی و فرو فرستادیم اندرا فرو فرستادنی
۱۰۷ بگو ایمان آورید بان یا ایمان نیاورید بدرستی که آنان که داده شده اند علم را پیش از آن چون
خوانده میشود بر ایشان بر او فتند بر زنخها سجده کنندگان و گویند منزه است پروردگار ما بدرستی
که هست وعده پروردگار ما هر اینه کرده شده ۱۰۸ و بر او فتند بر زنخها گریانند و زیادت کند ایشان را فروتنی
۱۰۹ بگو بخوانید خدای را یا بخوانید رحمن را هر کدام را که بخوانید پس
مر او راست نامهای نیکو و بلند مکن نماز را و آهسته مکن اندرا و بجوی میانه آن
راهی ۱۱۰ و بگو سپاس مر خدائی را که نگرفت فرزندی را و نباشد مر او را شریکی در
پادشاهی و نباشد مر او را یاوری از خواری و تعظیم کن او را تعظیم کردنی ۱۱۱

سورهٔ کهف یکصد و ده آیه است و آن مکی است

بسم الله خدای بخشاینده مهربان

ستایش مر خدائی را که فرو فرستاد بر بندهٔ خود کتاب را و نکرد اندر او کژی ۱ درحالتی که
راست درست است تا بترساند بعذابی سخت از نزد او و مژده دهد مؤمنان را ۲ آنانکه میکنند
کارهای شایسته آنکه مر ایشان را است مزدی نیکو ماکث کنندگان در آن همیشه ۳ و بیم نماید آنان را
که گفتند گرفت خدای فرزندی را ۴ نیست مر ایشان را بآن هیچ دانشی و نه مر پدران ایشان را بزرگ
است کلمه که بیرون می آید از دهنهای ایشان میگویند مگر دروغی را ۵ پس شاید که تو هلاک
کننده باشی خود را بر اثرهای ایشان اگر ایمان نیاورند باین قرآن از راه تاسف ۶ بدرستی
که گردانیدیم آنچه بر زمین است زینتی برای آن تا بیازمائیم ایشان را که کدام یک ایشان نیکوتر کردار
۷ و بدرستی که ما هر اینه گردانندهٔ ایم آنچه را بر آنست زمینی ساده ۸ آیا پنداشتی که اصحاب
کهف و رقیم بودند از آیتهای ما عجب ۹ وقتی که جای کردند جوانمردان بسوی غار پس
گفتند پروردگارا بده ما را از نزد خود رحمتی و مهیا کن برای ما از کار ما راه یافتنی بحق ۱۰
پس زدیم بر گوشهای ایشان در غار سالهای بشمار ۱۱ پس بر انگیختیم ایشان را تا بدانیم که کدام از
دو گروه شمارهٔ نگاه دارندهٔ تر است مر آنچه را که درنگ کردند از راه مدت ۱۲

Digitized by Google

نحن نقص عليك نبأهم بالحق إنهم فتية آمنوا بربهم وزدناهم هدى ١٣ وربطنا على قلوبهم إذ قاموا فقالوا ربنا رب السموات والأرض لن ندعو من
دونه إلها لقد قلنا إذا شططا ١٤ هؤلاء قومنا اتخذوا من دونه آلهة لولا يأتون عليهم بسلطان بين فمن أظلم ممن افترى على الله كذبا ١٥
وإذ اعتزلتموهم وما يعبدون إلا الله فأووا إلى الكهف ينشر لكم ربكم من رحمته ويهيئ لكم من أمركم مرفقا ١٦ وترى الشمس إذا طلعت تزاور عن
كهفهم ذات اليمين وإذا غربت تقرضهم ذات الشمال وهم في فجوة منه ذلك من آيات الله من يهد الله فهو المهتد ومن يضلل فلن تجد له وليا

ما ميخوانيم برتو خبر ايشانرا بحق بدرستي كه ايشان جوانان بودند كه ايمان آورده بودند بپروردگار
خود وزياد كرديم ايشانرا هدايت ١٣ وبستيم بردلهاي ايشان چون بايستادند پس گفتند
پروردگار ما پروردگار آسمانها وزمين است هرگز نميخوانيم از غير او الهي بتحقيق گفته باشيم آنگاه
دوازصوابي را ١٤ ايشانند قوم ما كه گرفتند از غير او خداياني چرا نمي آورند بر ايشان بحجتي
روشن پس كيست ستمكارتر از آنكه بست بر خدا دروغ را ١٥ وچون كناره كنيد بدان ايشان
وآنچه ميپرستند جز خدا پس جا بگيريد بسوي غار تا بگستراند براي شما پروردگار شما از رحمت
خود ومهيا كند براي شما از امرتان مايه نفعي را ١٦ ومي بيني آفتاب را كه چون برآمد ميگردد از
غار ايشان بجانب راست وچون فرو رفت قطع كند ايشانرا بجانب چپ وايشان در فراخي وند
از ان از اياتهاي خداست هركه را راه نمايد خدا پس او راست هدايت يافته وهركه را
گمراه كند پس هرگز نيابي مر او را دوستي راه نماينده ١٧ وپنداري ايشانرا بيدار ان وايشان
خفتگانند ومي گردانيم ايشانرا بجانب راست وبجانب چپ وسگ ايشان گشاده است دو بازو بجز خود
را پيش ان قضا اگر مطلع شدي بر ايشان هر آينه روي بگردانيدي از ايشان بگريختن وهر آينه پر شدي از ايشان ترس ١٨
وهمچنين برانگيختيم ايشانرا تا بپرسند ميان خود گفت گوينده از ايشان چند گاه درنگ كرديد گفتند
درنگ كرديم يكروز يا بعض روزي گفتند پروردگار شما داناتر است بانچه درنگ كرديد پس بفرستيد
يكي تانرا اين درمهاي خود باين شهر پس بنگرد كدام يك ان پاكيزه تر است در طعام پس بيارد روزي شما از وي
ازان وبايد كه لطف كند واگاهي ندهد بشما احدي را ١٩ بدرستي كه ايشان اگر دست يابند بر شما سنگسار كنند
شما را يا برگردانند شما را در ملت خود ورستگار نشوي بدانگاه هرگز ٢٠ وهمچنين مطلع كرديم بر ايشان
تا بدانند كه وعده خدا حق است وانكه قيامت نيست شكي در ان هنگامي كه نزاع ميكردند ميان خود در كار شان
پس گفتند بنا كنيد بر ايشان بنائي پروردگار ايشان داناتر است بحالشان گفتند آنانكه غالب شدند بر كار شان هر آينه
بسازيم بر ايشان مسجدي ٢١ بروديم ميگويند كه سه كس بودند چهارمشان سگشان بود ومي گويند پنج تن بودند
ششمشان سگشان بود انداختني بغيب ومي گويند هفت تا بودند وهشتم ايشان سگشان
بود بگو پروردگار من داناتر است بشمار ما ايشان را ندانند ايشان را مگر اندكي ٢٢
پس جدل مكن در عدد شان مگر جدلي ظاهر ومپرس فتوي در ايشان از انها احدي را ٢٣ ومگو البته
مر چيزي را كه من كننده ام انرا فردا مگر اينكه خواهد خدا و ياد كن پروردگار خود را چون فراموش
كني وبگو شايد هدايت كند مرا پروردگار من نزديكتر از اين از راه هدايت يافتن ٢٤

مرشدا ١٧ وتحسبهم ايقاظا وهم
رقود ونقلبهم ذات اليمين وذات
الشمال وكلبهم باسط ذراعيه
بالوصيد لو اطلعت عليهم لوليت
منهم فرارا ولملئت منهم رعبا ١٨
وكذلك بعثناهم ليتساءلوا بينهم
قال قائل منهم كم لبثتم قالوا لبثنا
يوما او بعض يوم قالوا ربكم اعلم بما
لبثتم فابعثوا احدكم بورقكم هذه
الى المدينة فلينظر ايها ازكى طعاما
فليأتكم برزق منه وليتلطف ولا
يشعرن بكم احدا ١٩ انهم ان يظهروا
عليكم يرجموكم او يعيدوكم في ملتهم
ولن تفلحوا اذا ابدا ٢٠ وكذلك اعثرنا
عليهم ليعلموا ان وعد الله حق وان
الساعة لا ريب فيها اذ يتنازعون
بينهم امرهم فقالوا ابنوا عليهم بنيانا
ربهم اعلم بهم قال الذين غلبوا على
امرهم لنتخذن عليهم مسجدا سيقولون
ثلثة رابعهم كلبهم ويقولون خمسة
سادسهم كلبهم رجما بالغيب ويقولون
سبعة وثامنهم كلبهم قل ربي اعلم
بعدتهم ما يعلمهم الا قليل ٢١ فلا تمار
فيهم الا مراء ظاهرا ولا تستفت فيهم منهم
احدا ٢٢ ولا تقولن لشيء اني فاعل ذلك
غدا الا ان يشاء الله واذكر ربك اذا نسيت
وقل عسى ان يهدين ربي لاقرب من هذا
رشدا ٢٣

Digitized by Google

ولبثوا في كهفهم ثلاث مائة سنين وازدادوا تسعا ٢٥ قل الله اعلم بما لبثوا له غيب السموات والارض ابصر به واسمع ما لهم من دونه من ولي
ولا يشرك في حكمه احدا ٢٦ واتل ما اوحي اليك من كتاب ربك لا مبدل لكلماته ولن تجد من دونه ملتحدا ٢٧ واصبر نفسك مع الذين يدعون
ربهم بالغداة والعشي يريدون وجهه ولا تعد عيناك عنهم تريد زينة الحيوة الدنيا ولا تطع من اغفلنا قلبه عن ذكرنا واتبع هويه وكان
امره فرطا ٢٨ وقل الحق من ربكم فمن شاء فليؤمن ومن شاء فليكفر انا اعتدنا للظالمين نارا ٢٩ احاط بهم سرادقها وان يستغيثوا يغاثوا

بماء كالمهل يشوي الوجوه بئس الشراب
وساءت مرتفقا ٣٠ ان الذين امنوا
وعملوا الصالحات انا لا نضيع اجر من
احسن عملا ٣١ اولئك لهم جنات
عدن تجري من تحتهم الانهار يحلون
فيها من اساور من ذهب ويلبسون
ثيابا خضرا من سندس واستبرق
متكئين فيها على الارائك نعم
الثواب وحسنت مرتفقا ٣١ واضرب
لهم مثلا رجلين جعلنا لاحدهما
من اعناب وحففناهما بنخل وجعلنا
بينهما زرعا ٣٢ كلتا الجنتين اتت
اكلها ولم تظلم منه شيئا وفجرنا
خلالهما نهرا ٣٣ وكان له ثمر فقال
لصاحبه وهو يحاوره انا اكثر
منك مالا واعز نفرا ٣٤ ودخل
جنته وهو ظالم لنفسه قال ما اظن
ان تبيد هذه ابدا وما اظن الساعة
قائمة ولئن رددت الى ربي لاجدن
خيرا منها منقلبا ٣٥ قال له صاحبه
وهو يحاوره اكفرت بالذي خلقك
من تراب ثم من نطفة ثم سواك
رجلا لكنا هو الله ربي ولا اشرك
بربي احدا ٣٦ ولولا اذ دخلت
جنتك قلت ما شاء الله لا قوة الا
بالله ان ترن انا اقل منك مالا وولدا ٣٧

ودرنك كردند درغارشان سيصد سال وزياده كردند نه را ٢٦ بكوخدا دانا تراست
بانچه درنك كردند مراوراست نهاني سمانها وزمين چه بينا است بان وچه شنوا است نيست
مرايشانرا ازغير اوهيچ ياوري وشريك نكند درحكم خود احدرا ٢٧ وبخوان انچه را وحي شده
بسوي تو ازكتاب پروردكارت نيست بدل كننده مر كلمه هاي ورا وهركز نيابي ازغير او پناهي
را ٢٨ وصبر بده نفس خودرا با انانكه ميخوانند پروردكار خودرا بامداد وشبانكاه ميخواهند
وجهش را ومكذران دوچشمت را ازايشان كه بخواهي زينت زندكاني دنيارا واطاعت مكن
كسي راكه غافل كرديم دل اورا ازذكر خود وپيروي كرد هواي خودرا وباشد
كارا وتباه ٢٩ وبكوحق ازپروردكار شما است پس هركه خواهد پس ايمان اورد وهر
كه خواهد پس كافر شود بدرستي كه ما اماده كرده ايم براي ظالمان اتشي را ٣٠ كه احاطه
كرده بايشان سراپرده ان واكر فرياد رسي خواهند فرياد رسيده شوند بابي چون فلز كداخته
كه بريان ميكند روها را بدست ان شراب وبداست ازجهت تكيه كاه ٣١ وبدرستي كه
انان كه ايمان اوردند وكردند شايستها را بدرستي كه ما ضايع نميكنيم مزد كسي كه نيكو
كرد عمل را ٣٢ انكروه مرايشانرا است بهشتهاي جاي اقامت دائمي كه ميرود اززير انها
نهرها رنيوركرده شوند درانها ازدست رنجها ازطلا ومي پوشند جامهاي سبز ازديباي
نيك ودياي ستبر تكيه كرده درانها برتختها نيكواست ان ثواب ونيكواست ازجهت
تكيه كاه ٣٣ وبزن براي ايشان مثلي را دو مرد كه كردانيديم ازبراي يكيشان دو باغ از
انكورها وكرفتيم دورا دورانها را بدرخت خرما وكردانيديم ميانه ان دو مزرعه ٣٤ هردوان
باغ اوردند ميوه خودرا وكم نكردند ازان چيزي را وروان كرديم ميان هردو نهري ٣٥ وبود مر
اورا ميوه پس كفت مر هم صحبت خودرا واو كفتكو ميكرد با او كه من بيشترم از تو بمال وعزيز
ترم در مرد ومدد ٣٦ وداخل شد درباغ خود واوستم كار بود مر نفس خودرا كفت كمان
نبرم انكه ويران شود اين هركز وكمان نبرم قيامت را برپا واكر باز كردانيده شوم بسوي
پروردكار خود هر اينه بيابم بهتر ازاين جاي بازكشت ٣٧ كفت مر اورا هم صحبتش واو كفتكو ميكرد
با او اياكافر شدي بانكه افريد ترا ازخاك پس ازنطفه پس راست كرد ترا مردي لكن اوست
پروردكار من وشريك نكردانم بپروردكار خود احدرا ٣٨ وچرا هنكامي كه رفتي درباغ خود
نكفتي انچه خواست خدا نيست قوت مكر بخدا اكر مي بيني كه من كمترم ازتو در مال وفرزند ٣٩

Digitized by Google

فعسى ربي أن يؤتين خيرا من جنتك ويرسل عليها حسبانا من السماء فتصبح صعيدا زلقا ۴۰ أو يصبح ماؤها غورا ۴۱ فلن تستطيع له
طلبا ۴۲ وأحيط بثمره فأصبح يقلب كفيه على ما أنفق فيها وهي خاوية على عروشها ويقول يا ليتني لم أشرك بربي أحدا ۴۳ ولم تكن له فئة
ينصرونه من دون الله وما كان منتصرا ۴۴ هنالك الولاية لله الحق هو خير ثوابا وخير عقبا ۴۵ واضرب لهم مثل الحيوة الدنيا كماء أنزلناه
من السماء فاختلط به نبات الأرض فأصبح هشيما تذروه الرياح وكان الله على كل شيء مقتدرا ۴۶ المال والبنون زينة الحيوة الدنيا والباقيات

الصالحات خير عند ربك ثوابا وخير أملا ۴۷ ويوم نسير الجبال وترى الأرض بارزة وحشرناهم فلم
نغادر منهم أحدا ۴۸ وعرضوا على ربك صفا لقد جئتمونا كما خلقناكم أول مرة بل زعمتم ألن نجعل لكم موعدا
۴۹ ووضع الكتاب فترى المجرمين مشفقين مما فيه ويقولون يا ويلتنا مال هذا الكتاب لا يغادر صغيرة ولا
كبيرة إلا أحصيها ووجدوا ما عملوا حاضرا ولا يظلم ربك أحدا ۵۰ وإذ قلنا للملائكة اسجدوا لآدم فسجدوا
إلا إبليس كان من الجن ففسق عن أمر ربه أفتتخذونه وذريته أولياء من دوني وهم لكم عدو بئس للظالمين
بدلا ۵۱ ما أشهدتهم خلق السموات والأرض ولا خلق أنفسهم وما كنت متخذ المضلين عضدا ۵۲ ويوم يقول
نادوا شركائي الذين زعمتم فدعوهم فلم يستجيبوا لهم وجعلنا بينهم موبقا
۵۳ ورأى المجرمون النار فظنوا أنهم مواقعوها ولم يجدوا عنها مصرفا
۵۴ ولقد صرفنا في هذا القرآن للناس من كل مثل وكان الإنسان أكثر شيء جدلا ۵۵

پس شاید پروردگار من که بدهد مرا بهتر از باغ تو و بفرستد بران عذابی از آسمان
پس بگردد زمینی بی گیاه ۴۰ یا بگردد آب آن بزمین فرو رفته پس هرگز نتوانی مر او را طلب کردن ۴۱
و فراگرفته شد بمیوه آن پس گردید که میگرداند دو کف خود را بر آنچه خرج کرده در ان و آن
افتاده بود بر سقفهای خود و میگفت ای کاشکی من شریک نموده بودم با پروردگار خود احدی را ۴۲
نبود مر او را جماعتی که یاری دهند او را از غیر خدا و نبود یاری دهی ۴۳ در انجا حال پادشاهی
مر خدای حق است او بهتر است از حیثیت ثواب و بهتر از حیثیت عاقبت ۴۴ و بزن
برای ایشان مثل زندگانی دنیا را که چون ابریست که فرو فرستادیم آنرا از آسمان پس بیامیخت
بآن گیاه زمین پس گردید خشک که پراکنده کند آنرا بادها و هست خدا بر همه چیز
توانا ۴۵ مال و پسران زینت زندگانی دنیاست و باقی مانده کارهای شایسته بهتر
است نزد پروردگار تو از روی ثواب و بهتر است از روی امید ۴۶ و روزی که براه
میبریم کوهها را و می بینی زمین را ظاهر و حشر کنیم ایشانرا پس فرو نگذاریم از ایشان
احدی را ۴۷ و عرض کرده شدند بر پروردگار تو صف کشیده هر آینه بتحقیق که آمدید
مر ما را چنانکه آفریده بودیم شما را اول بار بلکه پنداشته بودید که هرگز نمیکردانیم برای شما
وعده گاهی ۴۸ و گذاشته شد کتاب پس بینی گناهکاران را ترسان از انچه در انست
و میگویند ای وای بر ما چیست این نامه را که فرو نگذاشته گناه خردی را و نه گناه بزرگی را
مگر که در شمارد در او و یافتند انچه کرده اند حاضر و ستم نکند پروردگار تو احدی را
۴۹ و هنگامی که گفتیم مر فرشتگانرا که سجده کنید آدم را پس سجده کردند مگر ابلیس
که بود از جن پس بیرون رفت از فرمان پروردگار خود ایا پس میگیرید او را و فرزندان
او را دوستان از غیر من و ایشان مر شما را دشمنند بد است مر ستمگاران را بدل ۵۰
حاضر نکردانیدیم ایشانرا آفرینش آسمانها و زمین و نه در آفرینش خودشان
و نبودم گیرنده گمراه کنندگان مددکار ۵۱ و روزی که گوید ندا کنید انبازان مرا
آنانکه گمان کرده بودید پس بخوانند ایشانرا پس جواب ندادند ایشانرا و گردانیدیم
میان ایشان جای هلاکی را ۵۲ و دیدند گناهکاران آتش را پس دانستند که ایشان افتادنیانند
در ان و نیافتند از ان جای باز گشتن ۵۳ و هر آینه بتحقیق که بیان کردیم در این
قرآن برای مردم از هر مثلی و هست آدمی بیشتر چیزی در جدل ۵۴

وما منع الناس ان يؤمنوا اذ جاءهم الهدى ويستغفروا ربهم الا ان تاتيهم سنة الاولين او ياتيهم العذاب قبلا ٥٥ وما نرسل المرسلين الا
مبشرين ومنذرين ٥٦ ويجادل الذين كفروا بالباطل ليدحضوا به الحق واتخذوا اياتي وما انذروا هزوا ومن اظلم ممن ذكر بايات ربه فاعرض
عنها ونسي ما قدمت يداه انا جعلنا على قلوبهم اكنة ان يفقهوه وفي اذانهم وقرا وان تدعهم الى الهدى فلن يهتدوا اذا ابدا وربك الغفور
ذو الرحمة لو يؤاخذهم بما كسبوا لعجل لهم العذاب بل لهم موعد لن يجدوا من دونه موئلا ٥٨ وتلك القرى اهلكناهم لما ظلموا وجعلنا لمهلكهم

موعدا ٥٩ واذ قال موسى لفتيه لا ابرح
حتى ابلغ مجمع البحرين او امضي حقبا
٦٠ فلما بلغا مجمع بينهما نسيا حوتهما
فاتخذ سبيله في البحر سربا ٦١ فلما
جاوزا قال لفتيه اتنا غداءنا لقد لقينا
من سفرنا هذا نصبا ٦٢ قال ارايت
اذ اوينا الى الصخرة فاني نسيت الحوت
وما انسانيه الا الشيطان ان اذكره
واتخذ سبيله في البحر عجبا ٦٣ قال
ذلك ما كنا نبغ فارتدا على اثارهما
قصصا ٦٤ فوجدا عبدا من عبادنا
اتيناه رحمة من عندنا وعلمناه من
لدنا علما ٦٥ قال له موسى هل اتبعك
على ان تعلمن مما علمت رشدا ٦٦
قال انك لن تستطيع معي صبرا ٦٧ و
كيف تصبر على ما لم تحط به خبرا
٦٨ قال ستجدني ان شاء الله صابرا و
لا اعصي لك امرا ٦٩ قال فان اتبعتني
فلا تسالني عن شيء حتى احدث لك
منه ذكرا ٧٠ فانطلقا حتى اذا ركبا
في السفينة خرقها قال اخرقتها لتغرق
اهلها لقد جئت شيئا امرا ٧١ قال
الم اقل انك لن تستطيع معي صبرا
قال لا تؤاخذني بما نسيت ولا
ترهقني من امري عسرا ٧٢ فانطلقا حتى
اذا لقيا غلاما فقتله قال اقتلت نفسا
زكية بغير نفس لقد جئت شيئا نكرا ٧٣

وبا نداشت مرد مرا كه ايمان اورند آنگاه كه ما مدايشانرا هدايت وامرزش خواهند از پروردگار خود مگر
كه بيايد ايشانرا عادت پيشينيان يا بيايد ايشانرا عذاب برابر ٥٥ ونفرستاديم رسولانرا مگر مژده دهندگان
وبيم كنندگان ٥٦ ومجادله ميكنند آنانكه كافر شدند بباطل تا زايل كردانند بان حق را وگرفتند آيتهاى
ما وانچه را بيم كرده شدند استهزا وكيست ستمكارتر از كسي كه پند داده شد بايتهاى پروردگارش
پس روي بگردانيد ازان وفراموش كرد انچه را پيش فرستاده دو دستش بدرستيكه ما كرديم بر دلهاشان
پوششها كه مبادا بيابند انرا ودر گوشهاى ايشان گرانى را واگر بخوانى ايشانرا بسوى هدايت پس هرگز هدايت
نيابند آن هنگام هيچ وقت وپروردگار تو است آمرزگار صاحب رحمت اگر مؤاخذه ميكرد ايشانرا بانچه
كسب كرده اند هر اينه تعجيل ميفرمود براى ايشان عذابرا بلكه مر ايشانرا است وعده كاهى كه هرگز نيابند از غير
آن پناهى ٥٧ واين قريها اهلاك كرديم ايشانرا چون ستم كردند وگردانيديم براى اهلاك ايشان وقتى معين
٥٨ وهنگامى كه گفت موسى مر جوان خود را همينه من بروم تا برسيم بجاى فراهم آمدن دو دريا يا بروم روزگارى
دراز ٥٩ پس چون رسيدند بمجمل فراهم آمدن ميانه دو فراموش كردند ماهى خود را پس فرا گرفت راه خود را
در دريا گذر كنان ٦٠ پس چون گذشتند گفت موسى مر جوان خود را كه بيار ما چاشت ما را هر اينه تحقيق
كه ديديم از سفر ما بان اين تعبى ٦١ گفت يا ديدى كه چون جاى كرفتيم بان سنگ بر لب پس بدرستيكه
من فراموش كردم ان ماهى را وفراموش نكرده ام من انرا مگر شيطان اينكه مذكور كنم انرا وفرا گرفته راه خود را
در دريا بعجبى ٦٢ گفت ميناد آنچه بوديم كه جستيم پس بازگشتند بر اثرهاشان ازپى رفتنى ٦٣ پس يافتند
از بندگان ما را كه داده بوديم او را رحمتى از نزد خود واموخته بوديم او را از نزد خود علمى ٦٤ گفت مر او را
موسى يا ازپى دراييم ترا بر اينكه بياموزى مرا از انچه اموخته شده اى ازجهت رسيدن بحق ٦٥ گفت بدرستى
كه تو هرگز نتوانى با من صبر نمودن ٦٦ وچگونه صبر ميكنى بر انچه احاطه نكرده بان از راه خبر
داشتن ٦٧ گفت بزودى بيابى مرا اگر خواهد خدا شكيبا ونافرمانى نكنم مر ترا در هيچ كارى ٦٨
گفت پس اگر ازپى مياى مرا پس مپرس مرا از چيزى تا بديدارم از براى تو ازان بمذكور كردن ٦٩ پس
برفتند تا چون بر نشستند بر كشتى سوراخ كرد انرا گفت ايا سوراخ كردى انرا تا غرق كنى اهل انرا
بتحقيق كه آوردى چيزى ناشايستى را ٧٠ گفت ايا نگفتم بدرستى كه تو هرگز نتوانى با من صبر نمودن
٧١ گفت مگير مرا بانچه فراموش كردم وبار مكن مرا از كارم دشوارى را ٧٢ پس
برفتند تا چون برخوردند بكودكى پس كشت آن كودك را گفت ايا كشتى نفسى
پاكى را بغير نفسى هر اينه بتحقيق بجا آوردى چيزى زشتى را ٧٣

Digitized by Google

قال الم اقل لك انك لن تستطيع معي صبرا ٧٣ قال ان سألتك عن شيء بعدها فلا تصاحبني قد بلغت من لدني عذرا ٧٤ فانطلقا حتى اذا اتيا
اهل قرية استطعما اهلها فابوا ان يضيفوهما فوجدا فيها جدارا يريد ان ينقض فاقامه قال لو شئت لاتخذت عليه اجرا ٧٧ قال هذا فراق بيني
وبينك سأنبئك بتأويل ما لم تستطع عليه صبرا ٧٨ اما السفينة فكانت لمساكين يعملون في البحر فاردت ان اعيبها وكان وراءهم ملك يأخذ كل سفينة
غصبا ٧٩ واما الغلام فكان ابواه مؤمنين فخشينا ان يرهقهما طغيانا وكفرا ٨٠ فاردنا ان يبدلهما ربهما خيرا منه زكوة واقرب رحما ٨١ واما الجدار فكان

الكهف ١٩٣ الجزء ثامن عشر

لغلامين يتيمين في المدينة وكان
تحته كنز لهما وكان ابوهما صالحا
فاراد ربك ان يبلغا اشدهما ويستخرجا
كنزهما رحمة من ربك وما فعلته
عن امري ذلك تأويل ما لم تسطع
عليه صبرا ٨٢ ويسألونك عن ذي
القرنين قل سأتلو عليكم منه ذكرا ٨٣
انا مكنا له في الارض واتيناه من كل
شيء سببا ٨٤ فاتبع سببا ٨٥ حتى اذا بلغ
مغرب الشمس وجدها تغرب في عين
حمئة ووجد عندها قوما قلنا يا ذا
القرنين اما ان تعذب واما ان تتخذ
فيهم حسنا ٨٦ قال اما من ظلم فسوف
نعذبه ثم يرد الى ربه فيعذبه
عذابا نكرا ٨٧ واما من امن وعمل صالحا
فله جزاء الحسنى وسنقول له من امرنا
يسرا ٨٨ ثم اتبع سببا ٨٩ حتى اذا
بلغ مطلع الشمس وجدها تطلع على
قوم لم نجعل لهم من دونها سترا ٩٠
كذلك وقد احطنا بما لديه خبرا ٩١
ثم اتبع سببا ٩٢ حتى اذا بلغ بين
السدين وجد من دونهما قوما لا يكادون
يفقهون قولا ٩٣ قالوا يا ذا القرنين
ان يأجوج ومأجوج مفسدون في الارض
فهل نجعل لك خرجا على ان تجعل
بيننا وبينهم سدا ٩٤

كفت ايا نگفتم مر تورا كه بدرستي كه تو هرگز نتواني با من شكيبائي نمودن ٧٣ كفت اگر بپرسم تو
را از چيزي بعد ازاين پس رفاقت مكن با من بتحقيق كه رسيدي نزد من بعذر ٧٤ پس رفتند تا انكاه
كه آمدند بساكنان قريه كه طلب خورش نمودند از ساكنان آن پس سر باز زدند انكه ميهماني كنند
ان دورا پس يافتند در آن ديواري كه ميخواست كه بيفتد پس راست كرد آنرا كفت اگر
ميخواستي هر آينه فرا ميكرفتي بر اين مزدي ٧٧ كفت اينست جدائي ميانه من وميانه تو
بزودي آگاه كردانم تورا باخر كاري كه نتوانستي بر آن صبر نمودن ٧٨ اما كشتي پس بود
مر مسكينانرا كه كار ميكردند در دريا پس خواستم كه عيب ناك كنم آنرا و بود پيش
روي ايشان پادشاهي كه ميكرفت هر كشتي را بغصب ٧٩ واما آن پسر پس بودند پدر و مادر
او دو مؤمن پس ترسيديم كه برساند بايشان ارخد در كدشتي و ناسپاسي ٨٠ پس خواستيم
كه عوض دهدان دورا پروردكار ايشان بهتر ازوي بپاكيزكي و نزديكتر بمهرباني ٨١ واما
ديوار پس بود براي دو پسري كه يتيم بودند در آن شهر هست زير آن كنجي براي ايشان و بود
پدر ايشان شايسته پس خواست پروردكار تو كه برسند بحد بلوغ و برشد خود و بيرون آورند
دفينه خودرا از روي رحمتي از پروردكار تو و نكردم آنرا از روي اجتهاد خود اينست عاقبت آنچه نتوانستي
بر آن صبر كردن ٨٢ و ميپرسند تورا از ذي القرنين بكو بزودي خوانم بر شما از آن خبري ٨٣
بدرستي كه ما قوت داديم مر اورا در زمين و داديم اورا از هر چيزي سببي پس از پي رفت سببي ٨٤
تا هنكامي كه رسيد بجاي غروب كردن آفتاب يافت آنرا كه غروب ميكند در چشمه لاي داري و يافت
نزدان كروهي را كفتيم اي ذو القرنين يا آنست كه عذاب كني و يا آنكه ميكيري در ايشان نيكوئي ٨٥
كفت اما هر كه ستم كند پس زود باشد كه عذاب كنيم او را پس باز كردانيده شود بسوي پروردكار خود
پس عذاب كند او را عذابي سخت ٨٦ واما آنكه ايمان آورد و كرد كار شايسته پس مر او راست پاداش
نيكي و بزودي كوييم مر او را از فرمان خود آساني ٨٧ پس از پي رفت سببي ٨٨ تا چون رسيد بجاي برآمدن
آفتاب يافت آنرا كه برميآيد بر كروهي كه نكردانيديم بر ايشان از پيش آن پوششي ٨٩ همچنين و بتحقيق
كه فرا كرفتيم بآنچه نزد اوست از راه آكاهي ٩٠ پس از پي رفت سببي ٩١ تا آنكه رسيد
ميان دو سد يافت از پيش آن دو تا كروهي را كه نزديك نبودند كه بفهمند
كفتار را ٩٢ كفتند اي ذو القرنين بدرستي كه يأجوج و ماجوج تباهي كنندكانند
در زمين پس آيا كردانيم براي تو خرجي بر آنكه بكردانني ميانه ما و ميانه ايشان سدي ٩٣

Digitized by Google

قال ما مكني فيه ربي خير فاعينوني بقوة اجعل بينكم وبينهم ردما ٩٣ اتوني زبر الحديد حتى اذا ساوى بين الصدفين قال انفخوا حتى اذا جعله
نارا قال اتوني افرغ عليه قطرا فما اسطاعوا ان يظهروه وما استطاعوا له نقبا ٩٤ قال هذا رحمة من ربي فاذا جاء وعد ربي جعله دكاء و
وكان وعد ربي حقا ٩٥ وتركنا بعضهم يومئذ يموج في بعض ونفخ في الصور فجمعناهم جمعا ٩٦ وعرضنا جهنم يومئذ للكافرين عرضا ٩٧ الذين
كانت اعينهم في غطاء عن ذكري وكانوا لا يستطيعون سمعا ٩٨ افحسب الذين كفروا ان يتخذوا عبادي من دوني اولياء انا اعتدنا جهنم

للكافرين نزلا ٩٩ قل هل ننبئكم
بالاخسرين اعمالا ١٠٠ الذين ضل سعيهم
في الحيوة الدنيا وهم يحسبون انهم يحسنون
صنعا ١٠١ اولئك الذين كفروا بايات
ربهم ولقائه فحبطت اعمالهم فلا
نقيم لهم يوم القيمة وزنا ١٠٢ ذلك
جزاؤهم جهنم بما كفروا واتخذوا
اياتي ورسلي
هزوا ١٠٣ ان الذين امنوا وعملوا
الصالحات كانت لهم جنات الفردوس
نزلا ١٠٤ خالدين فيها لا يبغون
عنها حولا ١٠٥ قل لو كان البحر مدادا
لكلمات ربي لنفد البحر قبل ان
تنفد كلمات ربي ولو جئنا بمثله
مددا ١٠٦ قل انما انا بشر مثلكم يوحى
الي انما الهكم اله واحد فمن كان
يرجوا لقاء ربه فليعمل عملا صالحا
ولا يشرك بعبادة ربه احدا ١١٠

سورة كهيعص تسعون اية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

كهيعص ١ ذكر رحمت ربك عبده
زكريا ٢ اذ نادى ربه نداء خفيا
٣ قال رب اني وهن العظم مني و
اشتعل الراس شيبا ولم اكن
بدعائك رب شقيا ٤ واني خفت
الموالي من ورائي وكانت امراتي
عاقرا فهب لي من لدنك وليا ٥

كفت بخبر را متمكن گردانيده مراد ايشان بر وفق مراد من بمراست پس اعانت نمايد مرا بتوانائي تا بكند
ميانه شما وميانه ايشان سدي ٩٣ بياوريد مرا پارهاي آهن تا چون برابر شد ميانه آن دو كوه
بدميد تا هنگامي كه گردانيد آنرا آتش گفت بياوريد بمن تا بريزم بران مس گداخته پس نتوانستند
براميد بران ونتوانستند مر آنرا سوراخ نمودن ٩٤ گفت اين رحمتي است از پروردگار من پس هرگاه بيايد
وعده پروردگار من بگرداند آنرا ريزه ريزه وهست وعده پروردگار من راست ٩٥ ووا گذاريم بعضي ايشان را در آن روز
كه موج زنند در بعضي ودميده شود در صور پس گرد آوريم ايشان را گرد آوردني ٩٦ واشكار گردانيم دوزخ را
براي كافران اشكار كردني ٩٧ آناني كه بود ديدهاي ايشان در پرده از ياد من وبودند كه نميتوانستند شنيد
٩٨ آيا پنداشتند آنانكه كافر شده اند آنكه بگيرند بندگان مرا از غير من دوستان بدرستي كه ما آماده
دوزخ را براي كافران منزلي ٩٩ بگو آيا آگاه كرديم شما را بزيانكارترين در كردها ١٠٠ كساني كه ضايع شد
كوشش ايشان در زندگاني دنيا وايشان گمان ميكنند كه نيكو ميكنند كار را ١٠١ آنهايند آنانكه كافر شدند بآيات
خود ولقاء او پس تباه شد كردهاي ايشان پس بپانداريم براي ايشان در روز قيامت وزني ١٠٢ اينست كه سزاي ايشان
دوزخ است ببسبب آنچه كافر شدند وگرفتند آيتهاي مرا ورسولان مرا استهزا كرده شده كانا ١٠٣ بدرستي كه
ايمان آوردند وكردند كارهاي شايسته هست براي ايشان بهشتهاي فردوس ضيافتي ١٠٤ جاودانيان در آنها نجويند
از آنها گرديدني ١٠٥ بگو اگر باشد دريا مداد براي كلمات پروردگار من هر آينه تمام شود دريا پيش از آنكه تمام شود
پروردگار من واگرچه بياوريم مانند آنرا بمدد ١٠٦ بگو جز اين نيست كه من آدميام مانند شما وحي كرده ميشود
من كه نيست معبود شما مگر خداي يگانه پس كسي كه باشد كه اميد دارد لقاي پروردگار خود را پس بايد كه
كاري شايسته وشريك نگرداند بپرستش پروردگار خود احدي

سورة مريم عليها السلام نود وهشت اية وان مكي است

بنام خداي بخشاينده مهربان

كهيعص ١ ياد كردن رحمت پروردگار تو است بنده خود را زكريا ٢ هنگامي كه
داد پروردگار خود را آواز دادني نهاني ٣ گفت پروردگار من بدرستي كه
سستي شده است استخوان از من وشعله ور شده سر از زاه پيري ونبوده ام بخواندن تو
پروردگار من بي سعادت ٤ وبدرستي كه من ترسيدم از عم زاد گان
از پس خود وهست زن من نازاينده پس ببخش مرا از نزد خود وليي ٥

يرثني ويرث من ال يعقوب واجعله رب رضيا ٧ يازكريا انا نبشرك بغلام اسمه يحيى لم نجعل له من قبل سميا ٨ قال رب انى يكون لي غلام وكانت
امراتي عاقرا وقد بلغت من الكبر عتيا ٩ قال كذلك قال ربك هو علي هين وقد خلقتك من قبل ولم تك شيئا ١٠ قال رب اجعل لي اية
قال ايتك الا تكلم الناس ثلث ليال سويا ١١ فخرج على قومه من المحراب فاوحى اليهم ان سبحوا بكرة وعشيا ١٢ يايحيى خذ الكتاب بقوة
واتيناه الحكم صبيا ١٣ وحنانا من لدنا وزكوة وكان تقيا ١٤ وبرا بوالديه ولم يكن جبارا عصيا ١٥ وسلام عليه يوم ولد ويوم يموت و

يوم يبعث حيا ١٦ واذكر في الكتاب
مريم اذ انتبذت من اهلها مكانا
شرقيا ١٧ فاتخذت من دونهم حجابا
فارسلنا اليها روحنا فتمثل لها
بشرا سويا ١٨ قالت اني اعوذ بالرحمن
منك ان كنت تقيا ١٩ قال انما انا
رسول ربك لاهب لك غلاما زكيا
٢٠ قالت اني يكون لي غلام ولم
يمسسني بشر ولم اك بغيا ٢١ قال
كذلك قال ربك هو علي هين ولنجعله
اية للناس ورحمة منا وكان امرا
مقضيا ٢٢ فحملته فانتبذت به مكانا
قصيا ٢٣ فاجاءها المخاض الى جذع
النخلة قالت يالیتني مت قبل هذا وكنت
نسيا منسيا ٢٤ فناداها من
تحتها الا تحزني قد جعل ربك
تحتك سريا ٢٥ وهزي اليك بجذع
النخلة تساقط عليك رطبا جنيا
٢٦ فكلي واشربي وقري عينا فاما
ترين من البشر احدا ٢٧ فقولي
اني نذرت للرحمن صوما فلن اكلم
اليوم انسيا ٢٨ فاتت به قومها
تحمله قالوا يامريم لقد جئت شيئا
٢٩ يااخت هرون ما كان ابوك امرا
سوء وما كانت امك بغيا ٣٠ فاشارت
اليه قالوا كيف نكلم من كان في المهد
صبيا ٣١

كه ميراث برد مرا و ميراث برد از ال يعقوب و بكردان او را پروردگار من پسنديده
٧ اي زكريا بدستي كه ما مژده دهيم ترا به پسري كه نام او يحيى است نكرده ايم
مر او را از پيش همنامي ٨ گفت پروردگار من از كجا مي باشد مرا پسري و حال
آنكه هست زن من نازا و بتحقيق كه رسيده ام از پيري بنهايت ناتواني ٩
گفت همچنين گفت پروردگار تو كه اين بر من آسانست و بتحقيق كه خلق كردم ترا از پيش
و نبودي هيچ چيزي ١٠ گفت پروردگار من بكردان براي من نشانه گفت نشانه تو اينست
كه سخن نگوئي با مردم سه شبانه روز در حالتي كه صحيح باشي ١١ پس بيرون رفت بر قوم خود
از محراب پس اشاره كرد بسوي ايشان كه بپاكي ياد كنيد در بامداد و شبانگاه ١٢
اي يحيى بگير ان كتاب را بقوت و داديم او را حكم در حال كودكي ١٣ و رحمتي از نزد خود و پاكيزگي
و بود پرهيزگار ١٤ و مهربان با پدر و مادر خود و نبود گردنكش نافرمان ١٥ و سلام بر او روزي
كه زاده شد و روزي كه ميميرد و روزي كه برانگيخته مي شود زنده ١٦ و ياد كن در كتاب مريم را
چون كناره نمود از اهل خود بجائي شرقي ١٧ پس گرفت از پيش ايشان پرده پس فرستاديم بسوي او
روح خود را پس ممثل شد براي او آدمي درست اندام ١٨ گفت بدرستي كه من پناه مي جويم
بخداي بخشاينده از تو اگر هستي پرهيزگار ١٩ گفت نيستم من مگر فرستاده پروردگار تو
تا ببخشم مر ترا پسري پاكيزه ٢٠ گفت از كجا باشد مرا پسري و نرسيده بمن آدمي و نه
بوده ام بدكار ٢١ گفت همچنين گفت پروردگار تو اين بر من آسانست و تا بكردانيم او را
٢١ آيتي براي مردم و رحمتي از ما و هست امري مقرر شده ٢٢ پس حمل كرفت او را پس بكوشه
رفت با او بجاي دور ٢٣ پس بيا ورد او را درد زاييدن بسوي تنه درخت خرما گفت اي كاش
من مرده بودم پيش از اين و بودم واكذاشته شده فراموش شده ٢٤ پس ندا داد او را از زير پي او كه غم
مخور بتحقيق كه كرد آفريد پروردگار تو در زير تو جوي آب ٢٥ و بكش بسوي خود تنه درخت خرما را تا كه
بيفتد بر تو خرماي تر تازه چيده ٢٦ پس بخور و بياشام و روشن ساز چشم را پس اگر مي بيني
از آدميان احدي را ٢٧ پس بگو بدرستي كه من نذر كرده ام براي رحمن روزه پس سخن نميكنم امروز
هيچ آدمي را ٢٨ پس آورد او را نزد قوم خود كه برداشته بود او را گفتند اي مريم هر آينه بتحقيق كه
آوردي چيزي قبيح ٢٩ اي خواهر هرون نبود پدر تو مرد بد و نبود مادرت بدكار ٣٠ پس اشاره
نمود بسوي او گفتند چگونه سخن كنيم با كسي كه باشد در گهواره كودكي ٣١

قال اني عبد الله اتاني الكتاب وجعلني نبيا وجعلني مباركا اين ما كنت واوصاني بالصلوة والزكوة ما دمت حيا ٣١ وبرا بوالدتي ولم يجعلني
جبارا شقيا ٣٢ والسلام علي يوم ولدت ويوم اموت ويوم ابعث حيا ٣٣ ذلك عيسى ابن مريم قول الحق الذي فيه يمترون ٣٤ ما كان
لله ان يتخذ من ولد سبحانه اذا قضى امرا فانما يقول له كن فيكون ٣٥ وان الله ربي وربكم فاعبدوه هذا صراط مستقيم ٣٦ فاختلف الاحزاب
من بينهم فويل للذين كفروا من مشهد يوم عظيم ٣٧ اسمع بهم وابصر يوم ياتوننا لكن الظالمون اليوم في ضلال مبين ٣٨ وانذرهم يوم الحسرة

اذ قضي الامر وهم في غفلة وهم لا يؤمنون
٣٩ انا نحن نرث الارض ومن عليها
والينا يرجعون ٤٠ واذكر في الكتاب
ابرهيم انه كان صديقا نبيا ٤١ اذ
قال لابيه يا ابت لم تعبد ما لا
يسمع ولا يبصر ولا يغني عنك شيئا
٤٢ يا ابت اني قد جاءني من العلم ما لم
ياتك فاتبعني اهدك صراطا سويا
٤٣ يا ابت لا تعبد الشيطان ان
الشيطان كان للرحمن عصيا ٤٤
يا ابت اني اخاف ان يمسك عذاب
من الرحمن فتكون للشيطان وليا ٤٥
قال اراغب انت عن الهتي يا ابرهيم
لئن لم تنته لارجمنك واهجرني
ملييا ٤٦ قال سلام عليك سا
ستغفر لك ربي انه كان بي
حفيا ٤٧ واعتزلكم وما تدعون من
دون الله وادعوا ربي عسى الا اكون
بدعاء ربي شقيا ٤٨ فلما اعتزلهم
وما يعبدون من دون الله وهبنا
له اسحق ويعقوب وكلا جعلنا نبيا
٤٩ ووهبنا لهم من رحمتنا وجعلنا
لهم لسان صدق عليا ٥٠ واذ
كر في الكتاب موسى انه كان
مخلصا وكان رسولا
نبيا ٥١

گفت بدرستي كه من بنده خدايم داده مرا كتاب وكرد انيده مرا نبي وكرد انيد مرا بابركت هر
كجا باشم ووصيت فرمود مرا بنماز وزكوة ما دام كه زنده ام ٣١ ومهربان بمادرم ونكرد انيد
مرا كردن كش بدبخت ٣٢ وسلام برمن روزي كه زاده شدم وروزي كه ميميرم وروزي
كه برانگيخته شوم زنده ٣٣ اينست عيسى پسر مريم گفتاري درست راكه دران شك ميكنند
٣٤ نباشد مر خدا را كه فرا گيرد هيچ فرزندي منزهست او هرگاه حكم نمايد امري را پس جز اين
نيست كه گويد مر او را كه بشو پس ميشود ٣٥ وبدرستي كه خدا پروردگار من وپروردگار شماست
پس بپرستيد او را اين راهيست راست ٣٦ پس اختلاف نمودند طايفها از ميان خود
پس واي مر انانرا كه كافر شدند از حضور روزي بزرك ٣٧ چه شنوا باشند وچه بينا روزي
كه بيايند ما را ليكن ستمكاران امروز در گمراهيند هويدا ٣٨ وبيم نما ايشانرا از روز حسرت
وقتي كه گذارش داده شود كار وايشان در غفلتند وايشان ايمان نمي آورند ٣٩ بدرستي
كه ما ميراث ميبريم زمين را وهر كه را كه بر انيست وبسوي ما باز گردانيده ميشوند ٤٠
ويادكن در كتاب ابرهيم را بدرستي كه او بود راست گوي نبي ٤١ وقتي كه گفت
مر پدر خود را اي پدر من چرا ميپرستي انچه را كه نمي شنود ونمي بيند وكفايت نميكند از تو
چيزي را اي پدر من بدرستي كه بتحقيق آمده مرا از دانش انچه نيامده ترا پس پيروي كن
مرا تا هدايت نمايم تو را راهي راست ٤٢ اي پدر من مپرست شيطان را بدرستي كه شيطان
هست مر خداوند بخشاينده را نافرماني كننده ٤٣ اي پدر من بدرستي كه من ميترسم كه برسد
ترا عقوبتي از خداوند بخشاينده پس باشي مر شيطان را دوست ٤٤ گفت آيا روگردانيي تو
از الهان من اي ابرهيم هر اينه اگر باز نه ايستي هر اينه سنگسار كنم تو را البته ودور شو
از من مدتي مديده ٤٥ گفت سلام بر تو زود باشد كه امرزش خواهم براي تو از
پروردگار خود بدرستي كه او هست بمن بسيار مهربان ٤٦ وكناره ميكنم از شما
وانچه ميخوانيد از غير خدا ومي خوانم پروردگار خود را شايد كه نشوم بخواندن پروردگار خود بد
بخت ٤٧ پس چون كناره كرد از ايشان وانچه ميپرستيدند از غير خدا پس بخشيديم مر او را
اسحق ويعقوب وهر را كرد انيديم پيغمبر ٤٨ وبخشيديم مر ايشانرا از رحمت خود وكرد انيديم
براي ايشان زبان راستي بلند مرتبه ٤٩ ويادكن در كتاب موسى را بدرستي
كه او بود خالص كرد انيده شده وبود فرستاده شده پيغمبر ٥٠

Digitized by Google

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ۵۲ وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ۵۳ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ
وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ۵۴ وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَوٰةِ وَالزَّكَوٰةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ۵۵ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ۵۶ وَ
رَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ۵۷ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَّةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا
وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَٰنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ۵۸ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَوٰةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا ۵۹ إِلَّا

مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا
۶۰ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَٰنُ
عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا
۶۱ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا
وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۶۲
تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا
مَنْ كَانَ تَقِيًّا ۶۳ وَمَا نَتَنَزَّلُ إِلَّا
بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا
خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَٰلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ
نَسِيًّا ۶۴ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ
هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ۶۵ وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ
أَإِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا ۶۶
أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ
وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ۶۷ فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ
وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ
جِثِيًّا ۶۸ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ
أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَٰنِ عِتِيًّا ۶۹ ثُمَّ
لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا
۷۰ وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ
رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا ۷۱ ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ
اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا ۷۲
وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ
الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ
خَيْرٌ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ۷۳

وندا کردیم اورا از جانب طور ایمن و نزدیک کردانیدیم اورا رازگوینده ۵۲ وبخشیدیم
مر او را از رحمت خود برادرش هارون را پیغمبر ۵۳ ویاد کن در کتاب اسمعیل را بدرستی
که او بود راست وعده وبود فرستاده شده پیغمبر ۵۴ وبود که امر میفرمود کسان خود را بنماز
وزکوة وبود نزد پروردگار خود پسندیده ۵۵ ویاد کن در کتاب ادریس را بدرستی که او
بود بسیار راست گوی پیغمبر ۵۶ وبالا بردیم اورا بجای بلندی ۵۷ این گروه اینانند
که انعام فرمود خدا بر ایشان از پیغمبران از نسل آدم واز آنانکه سوار کردیم با نوح واز نسل
ابراهیم ویعقوب واز آنها که راهنمائی کردیم ومرکزیدیم هرگاه خوانده شود بر ایشان آیتهای
خدای بخشاینده براو فتند سجده کنندگان وگریه کنان ۵۸ پس بازماندند از پس
ایشان ناخلفهائی که ضایع کردند نماز را وپیروی کردند خواهشهای نفس را پس زود باشد که
برسند بجزای تباهی ۵۹ مگر کسی که توبه کرد وایمان آورد وکرد کار شایسته پس اینان درآیند
بهشت را وستم کرده نشوند چیزی ۶۰ بهشتهای باقامتی که وعده کرده خدای بخشاینده
بندگان خود را در نهانی بدرستی که هست وعده او آینده ۶۱ نمیشنوند در آنها سخن بیهوده مگر
سلام را وبرای ایشانست روزی ایشان در آنها بامداد وشبانگاه ۶۲ این آن بهشتی است که میراث
دهیم از بندگان خود هر که باشد پرهیزگار ۶۳ وفرود نمیآییم مگر بفرمان پروردگار تو را وراست
آنچه فرا پیش ماست وآنچه پس ماست وما بین آن واونیست پروردگار تو فراموشکار ۶۴ پروردگار
آسمانها وزمین وآنچه میانه آن دو است پس پرستش نما او را وصبر کن برای پرستیدن او آیا
میدانی مر او را همنامی ۶۵ ومیگوید آدمی یا هرگاه مردم هر اینه برانگیخته زود باشد
که ۶۶ آیا ویاد نمیآرد آدمی که ما آفریدیم او را از پیش ونبود چیزی ۶۷ پس قسم بپروردگار تو که هر اینه
حشر خواهیم کرد البته ایشان را با شیاطین پس هر اینه حاضر خواهیم کرد ایشان را گرد دوزخ بزانو
درآمدگان ۶۸ پس هر اینه بیرون آریم البته از هر فرقه هر کدام سخت ترند بر خدای بخشاینده از روی
گردن فرازی ۶۹ پس هر اینه ما دانائیم بآنانکه ایشان سزاوارترند بآن از حیث تذلیل ۷۰ ونیست شما
هیچ وارد شونده آن هست بر پروردگار تو واجب حکم کرده شده ۷۱ پس بر هانیم آنانیرا که پرهیزگاری
نموده اند وواگذاریم ستمکاران را در آن بزانو درآمدگان ۷۲ وچون خوانده شود بر ایشان
آیتهای ما که ایان باشند گویند آنانکه کافر شدند مر آنانیرا که ایمان آورده اند
کدام یک از این دو فرقه بهتر اند از روی مکان اقامت ونیکوترند از حیث مجلس ۷۳

Digitized by Google

وكم اهلكنا قبلهم من قرن هم احسن اثاثا ورئيا ۷۴ قل من كان في الضلالة فليمدد له الرحمن مدا ۷۵ حتى اذا رأوا ما يوعدون اما العذاب و
اما الساعة فسيعلمون من هو شر مكانا واضعف جندا ۷۶ ويزيد الله الذين اهتدوا هدى والباقيات الصالحات خير عند ربك ثوابا
وخير مردا ۷۷ افرأيت الذي كفر بآياتنا وقال لأوتين مالا وولدا ۷۸ اطلع الغيب ام اتخذ عند الرحمن عهدا ۷۹ كلا سنكتب ما يقول ونمد
له من العذاب مدا ۸۰ ونرثه ما يقول ويأتينا فردا ۸۱ واتخذوا من دون الله آلهة ليكونوا لهم عزا ۸۲ كلا سيكفرون بعبادتهم ويكونون عليهم
ضدا ۸۳ الم تر انا ارسلنا الشياطين

وچه بسيار هلاك كرديم پيش ازايشان از اهل زمانها كه ايشان نيكوتر بودند از روي متاع خانه
وهيئت ۷۴ بكو هركه باشد در گمراهي پس بايد مهلت دهد مر او را خداي بخشاينده مهلت دادني تا
آنگاهي كه ببينند آنچه را وعده كرده شده اند يا عذاب را و يا قيامت را پس بزودي بدانند كه كيست او
بدتر از روي جايگاه و ناتوانتر از جهت لشكر ۷۵ و بيفزايد خدا آنانرا كه هدايت يافته اند
هدايتي و آن پايندهاي شايسته بهتر است نزد پروردگار تو از جهت ثواب و بهتر است از روي بازگشت
۷۷ آيا پس ديدي آنرا كه كافر شد بآيتهاي ما و گفت البته داده شوم مالي و فرزندي را ۷۸ آيا اطلاع
يافته بر غيب يا فرا گرفته نزد خداي بخشاينده پيماني ۷۸ نه چنانست بزودي مينويسيم آنچه ميگويد
و طول ميدهيم براي او از عذاب طول دادني ۷۹ و ميراث ميگيريم او را از آنچه ميگويد و مي آيد ما را
تنها ۸۰ و گرفتند از غير خدا خدايان تا باشند براي ايشان عزتي ۸۱ نه چنانست بزودي كافر شوند بپرستيدن
ايشان و باشند بر ايشان ضد ۸۲ آيا نديدي كه ما فرستاديم شياطين را بر كافران كه تحريك كنند ايشانرا
تحريك كردني ۸۳ پس شتاب مكن بر ايشان جز اين نيست كه ميشماريم براي ايشان شمردني ۸۴
روزي كه حشر كنيم پرهيزگارانرا بسوي خداي بخشاينده سوارآن وارد شده ۸۵ و مي رانيم گنه كارانرا بسوي
دوزخ تشنگان ۸۶ مالك نميشوند شفاعت را مگر كسي كه فرا گرفته از نزد خداي بخشاينده پيماني ۸۷
و گفتند گرفته خداي بخشاينده فرزندي ۸۸ بتحقيق كه آورديد چيزي ناخوش ۸۹ نزديك است آسمانها كه بشكافند
از اين و شق شود زمين و فرو ريزد كوهها فرو ريختني ۹۰ كه خواندند براي خداي بخشاينده فرزندي ۹۱ و نسزد
مر خداي بخشاينده را كه فرا گيرد فرزندي ۹۲ نيست هر كه در آسمانها و زمين است مگر آنكه آيد بسوي خداي
بخشاينده بنده ۹۳ هر آينه بتحقيق كه حصر كرده ايشانرا و شمارده نمودني ايشانرا شمارده نمودني ۹۴ و همه شان
آيندهٔ او را روز قيامت تنها ۹۵ بدرستي كه آنانكه ايمان آوردند و كردند كارهاي شايسته
ميكرداند براي ايشان خداي بخشاينده دوستي را ۹۶ پس جز اين نيست كه آسان كردانيدم قرآن را بزبان تو تا بآن
مژده دهي بآن پرهيزگارانرا و بيم نمائي بآن گروه ستيزه كنندگانرا ۹۷ و چه بسيار هلاك كرديم پيش از ايشان از قرني

ايا مي بيني از ايشان هيچ احدي را يا مي شنوي مر ايشان را آواز اهسته ۹۸

سورة طه مكية وهي مائة وخمس وثلاثون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

طه ۱ ما انزلنا عليك القرآن
لتشقى ۲ الا تذكرة لمن يخشى ۳ تنزيلا ممن
خلق الارض والسموات العلى ۴

Digitized by Google

طه ۱ فرو نفرستاديم بر تو قرآنرا تا رنجه شوي ۲ ليكن پند دادنيست براي كسي
كه بترسد ۳ فرو فرستادني از آنكسي كه بيافريد زمين و آسمانهاي بلندرا ۴

الرَّحْمٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوٰى ۴ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرٰى ۵ وَاِنْ تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ فَاِنَّهٗ يَعْلَمُ السِّرَّ وَاَخْفَى ۶ اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَهُ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى ۷ وَهَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ مُوْسٰى ۸ اِذْ رَاَ نَارًا فَقَالَ لِاَهْلِهِ امْكُثُوْٓا اِنِّيْٓ اٰنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّيْٓ اٰتِيْكُمْ مِّنْهَا بِقَبَسٍ اَوْ اَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ۹ فَلَمَّآ اَتٰىهَا نُوْدِيَ يٰمُوْسٰٓى ۱۰ اِنِّيْٓ اَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ اِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۱۱ وَاَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوْحٰى ۱۲ اِنَّنِيْٓ اَنَا اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنَا فَاعْبُدْنِيْ ۱۳ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ لِذِكْرِيْ ۱۴ اِنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ اَكَادُ اُخْفِيْهَا لِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعٰى ۱۵ فَلَا يَصُدَّنَّكَ عَنْهَا مَنْ لَّا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوٰىهُ فَتَرْدٰى ۱۶

طٰهٰ ۱۹۹ الجزو شانزدهم

خداوند بخشاینده بر عرش مستولی شد ۴ مر اوراست آنچه در اسمانها و آنچه در زمین و آنچه در میانه
ان دو است و آنچه زیر طبقهٔ آخرین زمین است ۵ و اگر بلند کنی گفتار را پس بدرستی که او میداند نهانی و
پنهانتر را ۶ خدا نیست معبودی سزاوار پرستش مگر او مر اوراست نامهای نیک ۷ و آیا آمد تورا
حکایت موسی ۸ آنگاه که دید آتشی را پس گفت مر اهلش را درنگ نمائید بدرستی که من دیدم آتشی را شاید
که من بیاورم شما را از آن شعله یا بیابم بر آتش هدایتی ۹ پس چون آمد نزد آن ندا کرده شد که ای موسی
۱۰ بدرستی که من پروردگار توام پس بیرون کن نعلینت را بدرستی که تو در وادی پاکیزه طوائی ۱۱ و من
اختیار نموده ام تورا پس گوش دار مر آنچه را وحی کرده میشود ۱۲ بدرستی که منم من خدائی که نیست عبادت
کرده شدنی بحقیقت بجز من پس بپرست مرا ۱۳ و بپادار نماز را از برای ذکر من بدرستی که قیامت
آینده است میخواهم نهان دارم آنرا تا جزا داده شود هر نفسی بکوشش خود ۱۵ پس البته باز ندارد تورا
از آن کسی که ایمان نمیاورد بآن و پیروی نموده خواهش خود را پس هلاک گردی ۱۶ و چیست آن در
دست راست تو ای موسی ۱۷ گفت این چوب دست منست تکیه کنم بر آن و بریزانم بآن برگ را بر
گوسفندان خود و مراست در آن حاجتهای دیگر ۱۸ گفت بیندازش را ای موسی ۱۹ پس بیفکند عصا
را ناگاه آن ماری شد که میشتافت ۲۰ گفت بگیر آنرا و مترس بزودی باز گردانیم آنرا بصورت اولش
۲۱ و فراهم آور دست خود را بسوی بغل خود بیرون آید سفید نور از بدون بدی یعنی دیگر ۲۲
تا بنمائیم ترا از آیتهای خود که بزرگند ۲۳ برو بسوی فرعون بدرستی که او از حد گذشته است ۲۴
گفت پروردگار من گشاده گردان برای من سینهٔ مرا ۲۵ و آسان نما برای من کار مرا ۲۶ و بگشا بستگی
را از زبان من ۲۷ تا فهم کنند گفتار مرا ۲۸ و بگردان برای من وزیری از اهلم ۲۹ هرون برادر مرا ۳۰
محکم کن باو پشت مرا ۳۱ و شریک گردان او را در کار من ۳۲ تا بپاکی یاد نمائیم ترا بسیار ۳۳ و یاد
کنیم ترا بسیار ۳۴ بدرستی که تو هستی بما بینا ۳۵ گفت بتحقیق که داده شدی خواسته ات را
ای موسی ۳۶ و هر اینه بتحقیق که منت نهادیم بر تو بار دیگر ۳۷ وقتی که وحی کردیم بسوی مادر تو آنچه وحی
کرده میشود ۳۸ اینکه بیفکن او را در صندوق پس بیفکن آنرا در دریا پس بیفکند آنرا دریا بکنار تا
فرا گیرد او را دشمنی مر او راست و دشمنی که مر او راست و افکندم بر تو دوستی از خود و تا تربیت
کرده شوی بر نگهبانی من ۳۹ هنگامی که راه میرفت خواهر تو پس بگفت یا را نمائی کنم شما را بر کسی
که کفالت کند او را پس باز گردانیدیم ترا بسوی مادرت تا روشنائی یابد چشم او و اندوهگین نشود
و کشتی نفسی را پس نجات دادیم تورا از غم و آزمودیم تو را از مودتی ۴۰

وَمَا تِلْكَ بِيَمِيْنِكَ يٰمُوْسٰى ۱۷ قَالَ
هِيَ عَصَايَ اَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَاَهُشُّ
بِهَا عَلٰى غَنَمِيْ ۱۸ وَلِيَ فِيْهَا مَاٰرِبُ اُخْرٰى ۱۹
قَالَ اَلْقِهَا يٰمُوْسٰى ۲۰ فَاَلْقٰىهَا فَاِذَا هِيَ
حَيَّةٌ تَسْعٰى ۲۱ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ
سَنُعِيْدُهَا سِيْرَتَهَا الْاُوْلٰى ۲۲
وَاضْمُمْ يَدَكَ اِلٰى جَنَاحِكَ تَخْرُجْ
بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ سُوْٓءٍ اٰيَةً اُخْرٰى ۲۳
لِنُرِيَكَ مِنْ اٰيٰتِنَا الْكُبْرَى ۲۴ اِذْهَبْ
اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهٗ طَغٰى ۲۵ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ
لِيْ صَدْرِيْ ۲۶ وَيَسِّرْ لِيْٓ اَمْرِيْ ۲۷ وَ
احْلُلْ عُقْدَةً مِّنْ لِّسَانِيْ ۲۸ يَفْقَهُوْا قَوْلِيْ
۲۹ وَاجْعَلْ لِّيْ وَزِيْرًا مِّنْ اَهْلِيْ ۳۰ هٰرُوْنَ
اَخِي ۳۱ اشْدُدْ بِهٖٓ اَزْرِيْ ۳۲ وَاَشْرِكْهُ
فِيْٓ اَمْرِيْ ۳۳ كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيْرًا وَّنَذْكُرَكَ
كَثِيْرًا ۳۴ اِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيْرًا ۳۵ قَالَ
قَدْ اُوْتِيْتَ سُؤْلَكَ يٰمُوْسٰى ۳۶ وَلَقَدْ
مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً اُخْرٰى ۳۷ اِذْ اَوْحَيْنَا
اِلٰٓى اُمِّكَ مَا يُوْحٰٓى ۳۸ اَنِ اقْذِفِيْهِ
فِي التَّابُوْتِ فَاقْذِفِيْهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ
بِالسَّاحِلِ يَاْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّيْ وَعَدُوٌّ لَّهٗ
وَاَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّيْ وَلِتُصْنَعَ عَلٰى
عَيْنِيْ ۳۹ اِذْ تَمْشِيْٓ اُخْتُكَ فَتَقُوْلُ هَلْ
اَدُلُّكُمْ عَلٰى مَنْ يَّكْفُلُهٗ فَرَجَعْنٰكَ اِلٰٓى اُمِّكَ
كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَقَتَلْتَ نَفْسًا
فَنَجَّيْنٰكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنّٰكَ فُتُوْنًا ۴۰

Digitized by Google

لبثت سنين في اهل مدين ثم جئت على قدر يا موسى ٤١ واصطنعتك لنفسي ٤١ اذهب انت واخوك بآياتي ولا تنيا في ذكري ٤٢ اذهبا الى فرعون
انه طغى ٤٣ فقولا له قولا لينا لعله يتذكر او يخشى ٤٤ قالا ربنا انا نخاف ان يفرط علينا او ان يطغى ٤٥ قال لا تخافا انني معكما اسمع وارى
٤٦ فاتياه فقولا انا رسولا ربك فارسل معنا بني اسرائيل ولا تعذبهم قد جئناك بآية من ربك والسلام على من اتبع الهدى ٤٧ انا قد اوحي
الينا ان العذاب على من كذب وتولى ٤٨ قال فمن ربكما يا موسى ٤٩ قال ربنا الذي اعطى كل شيء خلقه ثم هدى ٥٠ قال فما بال القرون

الاولى ٥١ قال علمها عند ربي في
كتاب لا يضل ربي ولا ينسى ٥٢
الذي جعل لكم الارض مهدا وسلك
لكم فيها سبلا وانزل من السماء ماء
فاخرجنا به ازواجا من نبات شتى
٥٣ كلوا وارعوا انعامكم ان في
ذلك لآيات لاولي النهى ٥٤ منها
خلقناكم وفيها نعيدكم ومنها نخرجكم
تارة اخرى ٥٥ ولقد اريناه آياتنا
كلها فكذب وابى ٥٦ قال اجئتنا
لتخرجنا من ارضنا بسحرك يا موسى
٥٧ فلنأتينك بسحر مثله فاجعل
بيننا وبينك موعدا لا نخلفه
نحن ولا انت مكانا سوى ٥٨ قال
موعدكم يوم الزينة وان يحشر الناس
ضحى ٥٩ فتولى فرعون فجمع كيده ثم
اتى ٦٠ قال لهم موسى ويلكم لا تفتروا
على الله كذبا فيسحتكم بعذاب وقد
خاب من افترى ٦١ فتنازعوا امرهم
بينهم واسروا النجوى ٦٢ قالوا ان
هذان لساحران يريدان ان يخرجاكم
من ارضكم بسحرهما ويذهبا بطريقتكم
المثلى ٦٣ فاجمعوا كيدكم ثم ائتوا
صفا ٦٤ وقد افلح اليوم من استعلى
٦٥ قالوا يا موسى اما ان تلقي واما ان
نكون اول من القى ٦٦

پس درنك نمودي چند سال در اهل مدين پس آمدي بر اندازهٔ اي موسى وبر گزيديم ترا براي
خود ٤١ برو تو وبرادرت با آيتهاي من وسستي منمائيد در ياد نمودن من ٤٢ بروبد بسوي فرعون
بدرستي كه او در گذشته ازحد ٤٣ پس بگوييد مر او را گفتار نرمي تا شايد كه او پند پذيرد يا
بترسد ٤٤ گفتند پروردگارما بدرستي كه ما ميترسيم كه پيش گيري كند بر ما يا آنكه درگذرد
ازحد ٤٥ گفت مترسيد كه من با شما ايم ميشنوم ومي بينم ٤٦ پس برويد بنزد او پس بگوئيد بدرستي كه
ما فرستادگان پروردگار تو ئيم پس بفرست با ما بني اسرائيل را وعذاب مكن ايشان را بتحقيق كه آمديم
ترا بآيتي از پروردگار تو وسلامتي بر انكسيكه پيروي كرده راه راست را ٤٧ بدرستي كه وحي كرده شد
بسوي ما انكه عذاب خدا بر كسي است كه تكذيب نمود وروگردانيد ٤٨ گفت پس كيست پروردگار شما اي
موسى ٤٩ گفت پروردگار ما كسيست كه عطا فرمود هر چيزي آفرينشش را پس راه راست نمود ٥٠
گفت پس چيست حال قرنهاي پيشين ٥١ گفت دانش آن نزد پروردگار منست در كتابي كه خطا نمي
نمايد پروردگار من وفراموش نميكند ٥٢ آنكه او گردانيد براي شما زمين را بستر وبديد او در آن شما
دران راهها او فرو فرستاد از آسمان آبي پس بيرون آوريم از آن اصنافي از رويدنيهاي مختلف ٥٣ بخوريد
وبچرانيد چهارپايان خود را بدرستي كه در اين هر آينه آيتهاست براي صاحبان خرد ٥٤ از آن آفريديم
شما را ودران باز گردانيديم شما را واز آن بيرون مي آوريم شما را مرتبهٔ ديگر ٥٥ وهر آينه بتحقيق كه نموديم
ما باو آيتهاي خود را همه را پس تكذيب نمود وسر باز زد ٥٦ گفت آيا آمده ما را كه بيرون كني ما را از زمين
ما بجادوي خود اي موسى ٥٧ پس هر آينه آوريم بتو جادوئي مثل آن پس بگردان ميانهٔ ما
وميانهٔ خود وعده كاهي ٥٨ كه خلاف ننمائيم آنرا ما ونه تو در جائي هموار ٥٩ گفت وعدهٔ
گاه شما روز آرايش است واينكه گرد آورده شوند مردم هنگام چاشت ٦٠ پس
باز گشت فرعون پس جمع نمود مكر خود را پس آمد ٦١ گفت مر ايشان را موسى واي بر شما
افترا مكنيد بر خدا دروغ را پس درماند كند شما را بعذابي وبتحقيق كه نا اميد شد
هر كه افترا نمود ٦٢ پس بمنازعه رسانيدند كار شان را ميانهٔ خود وپنهان نمودند راز را ٦٣
گفتند بدرستي كه اين دو هر آينه جادوگرانند ميخواهند كه بيرون كنند شما را از زمين
شما بجادوي خود وبرانداز ند بين شما كه فاضلتر است ٦٤ پس جمع كنيد مكر خود را
پس بياييد صف كشيده ٦٥ وبدرستي كه فيروزي يافت امروز هر كه غالب آمد گفتند
اي موسى يا اينست كه بيفكني وبا آنست كه باشيم نخستين كسي كه بيفكند ٦٦

Digitized by Google

كلمة بل القوا فاذا حبالهم وعصيهم يخيل اليه من سحرهم انها تسعى ٦٧ فاوجس في نفسه خيفة موسى ٦٨ قلنا لا تخف انك انت الاعلى ٦٩ والق ما
في يمينك تلقف ما صنعوا انما صنعوا كيد ساحر ولا يفلح الساحر حيث اتى ٧٠ فالقي السحرة سجدا قالوا امنا برب هارون وموسى ٧١ قال امنتم
له قبل ان اذن لكم انه لكبيركم الذي علمكم السحر فلاقطعن ايديكم وارجلكم من خلاف ولاصلبنكم في جذوع النخل ولتعلمن اينا اشد عذابا
وابقى ٧٢ قالوا لن نؤثرك على ما جاءنا من البينات والذي فطرنا فاقض ما انت قاض انما تقضي هذه الحيوة الدنيا ٧٣ انا امنا برتنا ليغفر لنا

خطايانا وما اكرهتنا عليه من السحر
والله خير وابقى ٧٤ انه من يات
ربه مجرما فان له جهنم لا يموت فيها
ولا يحيى ٧٥ ومن ياته مؤمنا قد
عمل الصالحات فاولئك لهم الدرجات
العلى ٧٦ جنات عدن تجري من تحتها
الانهار خالدين فيها وذلك جزاؤ
من تزكى ٧٧ ولقد اوحينا الى موسى
ان اسر بعبادي فاضرب لهم طريقا
في البحر يبسا ٧٨ لا تخاف دركا ولا
تخشى ٧٩ فاتبعهم فرعون بجنوده
فغشيهم من اليم ما غشيهم واضل فرعون
قومه وما هدى ٨٠ يا بني اسرائيل
قد انجيناكم من عدوكم وواعدناكم
جانب الطور الايمن ونزلنا عليكم
المن والسلوى ٨١ كلوا من طيبات ما رزقناكم
ولا تطغوا فيه فيحل عليكم غضبي
ومن يحلل عليه غضبي فقد هوى
٨٢ واني لغفار لمن تاب وامن وعمل
صالحا ثم اهتدى ٨٣ وما اعجلك عن قومك
يا موسى ٨٤ قال هم اولاء على اثري
وعجلت اليك رب لترضى
٨٥ قال فانا قد فتنا قومك من بعدك
واضلهم السامري ٨٦ فرجع
موسى الى قومه غضبان
اسفا ٨٧

خرب

كفت بلكه بيفكنيد پس ناكاه رسيمانهاى ايشان وچوب دستهاى ايشان وانمود ميشد بموسى از جادوى
ايشان انيكه انها ميشتابند ٦٧ پس در يافت در دل خود ترسى موسى ٦٨ كفتيم مترس بدرستيكه تو توئى برترى
٦٩ وبيفكن انچه در دست راست تست تا ببلعد فرو برد انچه راساخته اند نيست انچه ساخته اند
مكر مكر جادوكر وفيروز نميكردد جادوكر هر جا كه ايد باكين افكنده شدند جادوكران سجده
كنندكان كفتند ايمان اورديم بپروردكار هرون وموسى ٧٠ كفت ايمان اورديد مرا ورا پيشتر از انكه
دستورى دهم شما را بدرستيكه او هر اينه بزرك شماست كه بياموخت شما را جادو پس هر اينه ببرم البته
دستهاى شما وپاهاى شما را از جانب مخالف وهر اينه بردار كنم البته شما را در تنهاى درخت خرما وهر اينه
بدانيد البته كه كدام يك از ما سخت تر است از جهت عذاب وپاينده تر ٧١ كفتند كه هركز اختيار
ننماييم تو را بر انچه آمد ما را از بيتها وانكه افريد ما را پس حكم كن انچه تو حكم كننده جز اين نيست كه
حكم ميكنى در اين زندكانى دنيا بدرستى كه ما ايمان اورديم بپروردكار خود تا بيامرزد براى ما كناهان ما
را وانچه را كه بزور باز داشتى ما را بر ان از جادو وخدا بهتر وپاينده تر است ٧٣ بدرستيكه هركه ايد پر
وردكار خود را كنه كار پس بدرستى كه براى اوست دوزخ نه ميرد در ان ونه زنده باشد ٧٤ وكسى كه
ايد او را در حالتى كه با ايمان باشد كه بتحقيق كرده باشد كارهاى شايسته پس انها براى ايشانست
مرتبهاى بلند بهشتها با اقامت كه ميرود از زير ايشان نهرها در حالتى كه جاودانيانند در انها واينست جزاى
كسيكه پاك شده ٧٥ وهر اينه بتحقيق كه وحى كرديم بسوى موسى كه بشب ببر بندكان مرا پس بكزان براى ايشان راهى
در دريا خشك نه بيم نخواهى داشت در يافتن را ونخواهى ترسيد ٧٧ پس از پى در امد ايشان را فرعون با
لشكرهاى خود پس فرو كرفت ايشان را از دريا انچه فرو كرفتشان وكمراه كرد فرعون قوم خود را وراهنمائى
نكرد ٧٨ اى بنى اسرائيل بتحقيق كه نجات داديم شما را از دشمن شما ووعده داديم شما را جانب طور ايمن
وفرو فرستاديم بر شما من وسلوى ٧٩ بخوريد از پاكيزهاى انچه روزى كرديم شما را وار حد در مكذريد در ان
پس فرو ايد بر شما خشم من وكسى كه فرو ايد بر او خشم من پس بتحقيق كه هلاك شده
٨٠ وبدرستيكه من هر اينه آمرزنده ام مر كسى را كه توبه نموده وايمان اورده وكرده
كارهاى شايسته را پس هدايت يافته وچه چيز شتابان نمود ترا از قوم تو اى موسى ٨١
كفت ايشانند اينان بر اثر من وشتافتم بسوى تو پروردكار من تا خوشنود شوى ٨٢
كفت پس بدرستى كه ما بتحقيق مبتلا ساختيم قوم تو را از بعد تو وكمراه كرد ايشان را سامرى ٨٣ پس باز كرديد موسى بسوى قوم خود خشمناك تاسف خورنده ٨٤

قال يا قوم الم يعدكم ربكم وعدا حسنا افطال عليكم العهد ام اردتم ان يحل عليكم غضب من ربكم فاخلفتم موعدي ٨٦ قالوا ما اخلفنا
موعدك بملكنا ولكنا حملنا اوزارا من زينة القوم فقذفناها فكذلك القى السامري ٨٧ فاخرج لهم عجلا جسدا له خوار فقالوا هذا الهكم
واله موسى فنسي ٨٨ افلا يرون الا يرجع اليهم قولا ٨٩ ولا يملك لهم ضرا ولا نفعا ٩٠ ولقد قال لهم هارون من قبل يا قوم انما فتنتم
به وان ربكم الرحمن فاتبعوني واطيعوا امري ٩١ قالوا لن نبرح عليه عاكفين حتى يرجع الينا موسى ٩٢ قال يا هارون ما منعك اذ رايتهم

ضلوا ٩٣ الا تتبعن افعصيت امري ٩٤
قال يابن ام لا تاخذ بلحيتي ولا براسي
اني خشيت ان تقول فرقت
بين بني اسرائيل ولم ترقب قولي
٩٥ قال فما خطبك يا سامري ٩٦
قال بصرت بما لم يبصروا به فقبضت
قبضة من اثر الرسول فنبذتها و
كذلك سولت لي نفسي ٩٧ قال
فاذهب فان لك في الحيوة ان
تقول لا مساس وان لك موعدا
لن تخلفه وانظر الى الهك الذي
ظلت عليه عاكفا لنحرقنه ثم
لننسفنه في اليم نسفا ٩٨ انما الهكم
الله الذي لا اله الا هو وسع كل
شيء علما ٩٩ كذلك نقص عليك
من انباء ما قد سبق وقد اتيناك
من لدنا ذكرا ١٠٠ من اعرض عنه
فانه يحمل يوم القيمة وزرا ١٠١ خالدين
فيه وساء لهم يوم القيمة حملا ١٠٢
يوم ينفخ في الصور ونحشر المجرمين
يومئذ زرقا ١٠٣ يتخافتون بينهم
ان لبثتم الا عشرا ١٠٤ نحن اعلم
بما يقولون اذ يقول امثلهم طريقة
ان لبثتم الا يوما ١٠٥ ويسئلونك
عن الجبال فقل ينسفها ربي
نسفا ١٠٦

كفت اي قوم من ايا وعده نداد شما را پروردگار شما وعده نيكو پس را يا دراز شد بر شما زمان
يا خواستيد كه فرود ايد بر شما خشمي از پروردگار شما پس خلف نموديد وعده مرا
٨٦ گفتند خلف نكرديم ما وعده تو را باختيار خود وليكن ما بار كرده شديم
از زيور قوم پس افكنديم انها را پس همچنين افكنده سامري ٨٧ پس بيرون آورد
براي ايشان گوساله بجسد كه مر او را بود فرياد پس گفتند اين خداي شما
وخداي موسي پس فراموش كرد ٨٨ ايا پس نمي بينند كه باز نميگرداند بسوي ايشان گفتار را
ومالك نيست براي ايشان زيانرا ونه سودرا ٨٩ وبتحقيق كه گفت مر ايشان را هارون
از پيش اي قوم من جز اين نيست كه مبتلا كرده شده ايد باين وبدرستي كه پروردگار
شما بخشاينده است پس پيروي كنيد مرا واطاعت كنيد امر مرا ٩٠ گفتند هميشه باشيم بر
ثابت قدمان تا باز گردد بسوي ما موسي ٩١ گفت اي هرون چه مانع شد ترا
كه ديدي ايشان را كه گمراه شدند از پيروي نمودن تو مرا ايا پس نافرماني كردي
امر مرا ٩٢ گفت اي پسر مادر من مگير ريش مرا ونه سر مرا بدرستي كه من ترسيدم كه
بگوئي جدائي افكندي ميان بني اسرائيل ونگاه نداشتي گفتار مرا ٩٣ گفت پس
بود مطلب تو اي سامري ٩٤ گفت بينا شدم بانچه بينا نشدند بان پس بركرفتم مشتي
از اثر فرستاده پس انداختم انرا وهمچنين بيارا است براي من نفس من ٩٥ گفت
برو بدرستي كه مر تراست در زندگي اينكه بگوئي مس كردني نيست وبدرستي كه مر تراست
وعده كه خلاف كرده نشوي انرا ونظر كن بسوي معبودت كه بودي هميشه بران مجاور
هر اينه بسوزانيم البته انرا پس براكنده كنيم انرا البته در دريا پراكنده كردني ٩٦ نيست
شما مگر خدائي كه نيست همعبادت كرده شده سزاوار عبادت بجز او فراگرفته هر چيز
بدانش ٩٧ همچنين حكايت كنيم بر تو از خبرهاي انچه بتحقيق كذشته وبتحقيق كه داديم
تو را از نزد خود ذكري ٩٨ كسي كه روكرداند از ان پس بدرستي كه او بردارد روز قيامت بار
وحالتي كه جاودانيانند در ان وبد است مر ايشان را در روز قيامت بار ٩٩ روزي كه دميده شود
وحشر كنيم كناهكاران را در انروز كبود چشمان ١٠٠ آهسته ميگويند ميان خود كه درنك نكرديد
تو بم بانچه ميگويند وقتي كه ميگويد خوبتر ايشان در مسلك در نك نكرديد مكر يكروز ١٠١ وميپرسند
از كوهها بگو پراكنده ميكند انها را پروردگار من پراكنده كردني

فيذرها قاعا صفصفا ١٠٧ لا ترى فيها عوجا ولا امتا ١٠٨ يومئذ يتبعون الداعي لا عوج له وخشعت الاصوات للرحمن فلا تسمع الا همسا ١٠٩
يومئذ لا تنفع الشفاعة الا من اذن له الرحمن ورضي له قولا ١١٠ يعلم ما بين ايديهم وما خلفهم ولا يحيطون به علما ١١١ وعنت الوجوه للحي
القيوم وقد خاب من حمل ظلما ١١٢ ومن يعمل من الصالحات وهو مؤمن فلا يخاف ظلما ولا هضما ١١٣ وكذلك انزلناه قرانا عربيا وصرفنا فيه من
الوعيد لعلهم يتقون ١١٤ او يحدث لهم ذكرا ١١٥ فتعالى الله الملك الحق ولا تعجل بالقران من قبل ان يقضى اليك وحيه وقل رب زدني علما ١١٦

پس واگذارد زمين را هموار ١٠٧ نه بيني دران کجي و نه بلندي ١٠٨ در آن روز پيروي کنند خواننده
را که نيست کجي مر او را و پست شود آوازها مر خداي بخشاينده پس نمي شنوي تو مگر آواز آهسته
١٠٩ در آن روز نفعي نبخشد شفاعت مگر کسي را که دستوري داده مر او را خداي بخشاينده و رضا داده
مر او را گفتار ١١٠ ميداند انچه در پيش روي ايشان است و انچه در پس سر ايشان است و احاطه نمايند باو از
راه دانش ١١١ و ذليل شد روها همه مر زنده پاينده و بتحقيق که نا اميد شد کسي که حمل نمود ظلمي را
١١٢ و کسي که کند از شايستها و او مومن باشد پس نترسد ستمي و نه شکستي ١١٣ و همچنين فرو فرستاديم
او را قرآني عربي و مکرر کرديم دران از وعيد شايد ايشان بپرهيزند ١١٤ يا احداث نمايد براي
ايشان پند کردني ١١٥ پس بلند مرتبه است خداي پادشاه حق و شتاب منماي بقران پيش از انکه گذارده
شود بسوي تو وحي ايشان و بگو پروردگارا من بيفزاي مرا دانش ١١٦ و هر اينه بتحقيق که عهد کرديم بسوي آدم
از پيش پس فراموش کرد و نيافتيم مر او را عزمي ١١٧ و هنگامي که گفتيم مر فرشتگان را که سجده نمائيد مر
آدم را پس سجده کردند مگر ابليس که سر باز زد ١١٨ پس گفتيم اي آدم بدرستي که اين دشمن است مر ترا و مر
جفت ترا پس بيرون نکند البته شما را از بهشت پس برنج افتي ١١٩ بدرستي که مر ترا است اينکه نه گرسنه
شوي دران و نه برهنه شوي ١٢٠ و بدرستي که تو نه تشنه گردي دران و نه گرمائي آفتاب بيني ١٢١ پس وسوسه
نمود بسوي او ابليس گفت اي آدم ايا دلالت کنم ترا بر درخت جاودانگي و پادشاهي که زايل نگردد ١٢٢ پس خوردند
از ان دو از ان پس ظاهر شد مر ان دو را عورتهاي ايشان و شروع نمودند که ميپوشانيدند بر ان دو از برگ
بهشت و نافرماني کرد آدم پروردگار خود را پس بي بهره شد ١٢٣ بعد ازان برگزيد او را پروردگار او پس باز
گشت نمود بر او و هدايت کرد ١٢٣ گفت فرو شويد از ان همه شما مر بعضي را دشمن است پس اگر بيايد
البته شما را از نزد من هدايتي پس هر که پيروي کند هدايت مرا پس نه گمراه ميشود و نه تعب ميکشد ١٢٤ و
هر که روگرداند از ذکر من پس بدرستي که مر او را است زندگاني تنگي و حشر ميکنيم او را روز قيامت نابينا ١٢٥
گفت پروردگارا من چرا حشر کردي مرا نابينا و بتحقيق که بودم بينا ١٢٦ گفت همچنين آمد تو را آيتهاي ما پس
گذاشتي ايتها را و همچنين امروز واگذاشته شوي ١٢٧ و همچنين سزا دهيم هر که را که
اسراف نمود و ايمان نياورد بايتهاي پروردگار خود و هر اينه عذاب آخرت سخت تر
و پاينده تر است ١٢٨ ايا پس راه ننمود مر ايشان را که چند هلاک
کرديم پيش از ايشان از قرنها که راه ميروند در
مسکنهاشان بدرستي که دراين هر اينه ايتهاست براي صاحبان خردها ١٢٩

ولقد عهدنا الى ادم من قبل فنسي
ولم نجد له عزما ١١٧ واذ قلنا
للملائكة اسجدوا لادم فسجدوا
الا ابليس ابى فقلنا يا ادم ان هذا
عدو لك ولزوجك فلا يخرجنكما
من الجنة فتشقى ١١٨ ان لك الا تجوع
فيها ولا تعرى ١١٩ وانك لا تظمؤا
فيها ولا تضحى ١٢٠ فوسوس اليه الشيطان
قال يا ادم هل ادلك على شجرة الخلد
وملك لا يبلى ١٢١ فاكلا منها فبدت
لهما سوءاتهما وطفقا يخصفان عليهما
من ورق الجنة وعصى ادم ربه فغوى
١٢٢ ثم اجتبيه ربه فتاب عليه
وهدى ١٢٣ قال اهبطا منها جميعا
بعضكم لبعض عدو فاما ياتينكم
مني هدى فمن اتبع هداي فلا يضل
ولا يشقى ١٢٤ ومن اعرض عن ذكري
فان له معيشة ضنكا ونحشره يوم
القيمة اعمى ١٢٥ قال رب لم حشرتني
اعمى وقد كنت بصيرا ١٢٦ قال كذلك
اتتك اياتنا فنسيتها وكذلك
اليوم تنسى ١٢٧ وكذلك نجزي من
اسرف ولم يؤمن باياتي ربه ولعذاب
الاخرة اشد وابقى ١٢٨ افلم يهد
لهم كم اهلكنا قبلهم من القرون يمشون
في مساكنهم ان في ذلك لايات لاولي النهى ١٢٩

ولولا كلمة سبقت من ربك لكان لزاما وأجل مسمى فاصبر على ما يقولون وسبح بحمد ربك قبل طلوع الشمس وقبل غروبها ومن آناء الليل فسبح
وأطراف النهار لعلك ترضى ۱۳۱ ولا تمدن عينيك إلى ما متعنا به أزواجا منهم زهرة الحيوة الدنيا لنفتنهم فيه ورزق ربك خير وأبقى ۱۳۲
وأمر أهلك بالصلوة واصطبر عليها لا نسئلك رزقا نحن نرزقك والعاقبة للتقوى ۱۳۳ وقالوا لولا يأتينا بآية من ربه أولم تأتهم بينة
ما في الصحف الأولى ۱۳۴ ولو أنا أهلكناهم بعذاب من قبله لقالوا ربنا لولا أرسلت إلينا رسولا فنتبع آياتك من قبل أن نذل ونخزى ۱۳۵ قل

كل متربص فتربصوا فستعلمون من أصحاب الصراط السوي ومن اهتدى ۱۳۶

سورة الأنبياء مائة واثنى عشر آية

بسم الله الرحمن الرحيم

اقترب للناس حسابهم وهم في غفلة معرضون ۱ ما يأتيهم من ذكر من ربهم محدث إلا استمعوه وهم يلعبون ۲
لاهية قلوبهم وأسروا النجوى الذين ظلموا هل هذا إلا بشر مثلكم أفتأتون السحر وأنتم تبصرون ۳ قال ربي يعلم
القول في السماء والأرض وهو السميع العليم ۴ بل قالوا أضغاث أحلام بل افتريه بل هو شاعر فليأتنا بآية
كما أرسل الأولون ۵ ما آمنت قبلهم من قرية أهلكناها أفهم يؤمنون ۶ وما أرسلنا قبلك إلا رجالا نوحي
إليهم فسئلوا أهل الذكر إن كنتم لا تعلمون ۷ وما جعلناهم جسدا لا يأكلون الطعام وما كانوا خالدين
۸ ثم صدقناهم الوعد فأنجيناهم ومن نشاء وأهلكنا المسرفين ۹ لقد أنزلنا إليكم كتابا فيه ذكركم أفلا
تعقلون ۱۰ وكم قصمنا من قرية كانت ظالمة وأنشأنا بعدها قوما آخرين ۱۱ فلما أحسوا بأسنا إذا
هم منها يركضون ۱۲

واگر نه بودكلمه كه پيشي كرفته از پروردكار تو هر آينه بودلازم ومدتي نام برده شده پس صبر نما بر آنچه مي
كويند وتسبيح كن بحمد پروردكار خود پيش از برامدن افتاب وپيش از فرو رفتن آن واز ساعتهاي شب پس
تسبيح كن ودر اطراف روز شايد كه تو خوشنود شوي ۱۳۱ ومكشر دو چشم خود را البته بسوي آنچه بهره داده
ساخته ايم بآن اصنافي از ايشان را زينت زندكاني دنيا تا بيازمائيم ايشان را دران وروزي پروردكار تو
بهتر است وپاينده تر ۱۳۲ وامر كن اهل خود را بنماز وصبر نما بران نمي خواهيم از تو روزي ما روزي ميدهيم تو را وعاقبت
براي پرهيزكاريست ۱۳۳ وكفتند چرا نمي آرد ما را آيتي از پروردكار ش يا ونيامد ايشان را حجت آنچه در
كتابهاي پيشينيان است ۱۳۴ واگر انكه ما هلاك ميكردانيديم ايشان را بعذابي از پيشش هر آينه ميكفتند پروردكارا
ما چرا نفرستادي بسوي ما رسولي پس پيروي كنيم آيتهاي تو را پيش از انكه ذليل شويم وخوار كرديم ۱۳۵
بكو هريك منتظريم پس انتظار بريد پس زود باشد كه بدانيد كه كيانند اصحاب راه راست

وكه هدايت يافته است

سورة الأنبياء مكية وهي مائة واثنتا عشرة آية

بسم الله الرحمن الرحيم

نزديك شد براي مردمان محاسبه ايشان وايشان در بيخبريند اعراض نمايندكان آيند ايشان را
هيچ پندي از جانب پروردكار ايشان نوي مكر انكه كوش دارند او را وحال انكه ايشان بازي ميكنند
غفلت وزودهاي ايشان وپنهان داشتند راز را انانكه ستم كردند يا اين باشد مكر آدمي مثل
شما ايا پس مي آييد جادو را وشما مي بينيد ۳ كفت پروردكار من ميداند كفتار در آسمان وزمين و
اوست شنواي دانا ۴ بلكه كفتند خوابهاي پريشانست بلكه بر بافته او را بلكه او شاعريست پس بيايد بما
ما را آيتي چنانچه فرستاده شدند پيشينيان ۵ ايمان نياوردند پيش از ايشان هيچ دهي كه هلاك
كرديم او را ايا پس ايشان ايمان خواهند آورد ۶ ونفرستاديم پيش از تو مكر مردانيرا كه وحي ميفرستاديم
بسوي ايشان پس بپرسيد اهل ذكر را اكر هستيد كه نميدانيد ۷ ونكردانيديم ايشان را
جسدي كه نخورند خوردنيرا ونبودند جاويدانيان ۸ پس راست كردانيديم ايشان را وعده
پس نجات داديم ايشان را وكسي را كه ميخواهيم وهلاك كردانيديم اسراف كنندكان را ۹ هر آينه
بتحقيق كه فرو فرستاديم بسوي شما كتابي را كه در او است پند شما ايا پس نميانديشيد ۱۰
وچند هلاك كرديم از قريه كه بود ستمكار وبديد آوردديم بعد از ايشان كروهي ديكر ۱۱ پس
چون احساس نمودند سختي عذاب ما را ناكاه ايشان از آن ميكريختند ۱۲

Digitized by Google

لا ترکضوا وارجعوا الی ما اترفتم فیه ومساکنکم لعلکم تسئلون ۱۳ قالوا یا ویلنا انا کنا ظالمین ۱۴ فما زالت تلک دعوهم حتی جعلناهم
حصیدا خامدین ۱۵ وما خلقنا السماء والارض وما بینهما لاعبین ۱۶ لو اردنا ان نتخذ لهوا لاتخذناه من لدنا ان کنا فاعلین ۱۷
بل نقذف بالحق علی الباطل فیدمغه فاذا هو زاهق ولکم الویل مما تصفون ۱۸ وله من فی السموات والارض ومن عنده لا یستکبرون
عن عبادته ولا یستحسرون ۱۹ یسبحون اللیل والنهار لا یفترون ۲۰ ام اتخذوا آلهة من الارض هم ینشرون ۲۱ لو کان فیهما آلهة الا الله

لفسدتا فسبحان الله رب العرش
عما یصفون ۲۲ لا یسئل عما یفعل
وهم یسئلون ۲۳ ام اتخذوا من
دونه آلهة قل هاتوا برهانکم
هذا ذکر من معی وذکر من قبلی بل
اکثرهم لا یعلمون الحق فهم معرضون
۲۴ وما ارسلنا من قبلک من رسول
الا نوحی الیه انه لا الٰه الا انا فاعبدون
۲۵ وقالوا اتخذ الرحمن ولدا سبحانه
بل عباد مکرمون ۲۶ لا یسبقونه
بالقول وهم بامره یعملون ۲۷ یعلم
ما بین ایدیهم وما خلفهم ولا
یشفعون الا لمن ارتضی وهم من
خشیته مشفقون ۲۸ ومن یقل منهم
انی الٰه من دونه فذلک نجزیه جهنم
کذلک نجزی الظالمین ۲۹ اولم یر
الذین کفروا ان السموات والارض
کانتا رتقا ففتقناهما وجعلنا من
الماء کل شیء حی افلا یؤمنون ۳۰
وجعلنا فی الارض رواسی ان تمید
بهم وجعلنا فیها فجاجا سبلا
لعلهم یهتدون ۳۱ وجعلنا السماء
سقفا محفوظا وهم عن آیاتها معرضون
۳۲ وهو الذی خلق اللیل والنهار
والشمس والقمر کل فی فلک
یسبحون ۳۳

مکر بزید و باز کردید بسوی انچه متنعم شده بودید دران و مسکنهاتان شاید پرسیده شوید
۱۴ گفتند ای وای برما بدرستی که ما بودیم ستمکاران ۱۵ پس همیشه بود این خواندن
ایشان تا گردانیدیم ایشانرا درویده فرو ماندگان ۱۶ و نیافریدیم آسمان و زمین و انچه
درمیانه اینها است بازی کنندگان ۱۷ اگر میخواستیم که فراگیریم لهو را هر اینه فرا می
گرفتیم انرا از نزد خود اگر بودیم کنندگان ۱۸ بلکه میاندازیم حق را بر باطل پس
میشکند انرا پس ناگاه ان باشد ناچیز و مر شما را است وای از انچه وصف میکنید
۱۹ و مر او راست هر که در آسمانها و زمین است و هر که نزد اوست کردن کشی
ننمایند از پرستش او و نه مانده شوند ۲۰ تسبیح میکنند در شب و روز سست
نمیشوند ۲۱ یا فرا گرفته اند الهانیرا از زمین که ایشان زنده کنند ۲۲ اگر
بودی دران دو الهانی غیر از خدای مر ای پرستش هر اینه تباه شدندان دو پس منزهست
خدای پروردگار عرش از انچه وصف میکنند ۲۳ پرسیده نشوند از انچه میکنند و
ایشان پرسیده شوند ۲۴ یا فرا گرفته اند بجز او خدایانی بگو بیارید حجت خود را
اینست ذکر کسانی که با منند و ذکر کسانی که پیش از من بودند بلکه بیشتر ایشان نمیدانند
حق را پس ایشان اعراض کنندگانند ۲۵ و نفرستادیم پیش از تو هیچ رسولی مگر
انکه وحی میفرستادیم بسوی او انکه نیست هیچ الهی مگر من پس بپرستید مرا ۲۶
و گفتند فرا گرفته خدای بخشاینده فرزندی منزهست او بلکه بندگانیند گرامی
داشته شدگان ۲۷ پیشی نکنند او را بگفتار و ایشان بفرمان او میکنند ۲۸
میداند انچه پیش روی ایشانست و انچه پس ایشانست و در خواست نمیکنند
مگر برای کسی که خواهد و ایشان از بیم او ترسانند ۲۹ و کسی که بگوید از ایشان بدرستی
که من الهی ام از غیر او پس ان سزا میدهیم او را جهنم همچنین سزا میدهیم ستمکاران را ۳۰ آیا او
ندیدند انانکه کافر شده اند انکه آسمانها و زمین بودند بسته پس گشاده کردیم انها را و
گردانیدیم از آب هر چیز زنده را پس ایا ایمان نمیاورند ۳۱ و بدیدا وردیم در زمین کوهها
مبادا بلرزد با ایشان را و بدید کردانیدیم دران راههای گشاده را تا شاید ایشان
هدایت یابند ۳۲ و گردانیدیم آسمان را سقفی نگاهداشته شده و ایشان از نشانهای ان اعراض
کنندگانند ۳۳ و اوست انکه افرید شب و روز و آفتاب و ماه هر یک در فلکی میروند ۳۴

وما جعلنا لبشر من قبلك الخلد افائن مت فهم الخالدون ٣٥ كل نفس ذائقة الموت ونبلوكم بالشر والخير فتنة والينا ترجعون ٣٦ واذا راك
الذين كفروا ان يتخذونك الا هزوا اهذا الذي يذكر الهتكم وهم بذكر الرحمن هم كافرون ٣٧ خلق الانسان من عجل سأريكم اياتي فلا
تستعجلون ٣٨ ويقولون متى هذا الوعد ان كنتم صادقين ٣٩ لو يعلم الذين كفروا حين لا يكفون عن وجوههم النار ولا عن ظهورهم ولا هم
ينصرون ٤٠ بل تأتيهم بغتة فتبهتهم فلا يستطيعون ردها ولا هم ينظرون ٤١ ولقد استهزئ برسل من قبلك فحاق بالذين سخروا منهم

ما كانوا به يستهزءون ٤٢ قل من
يكلؤكم بالليل والنهار من الرحمن
بل هم عن ذكر ربهم معرضون ٤٣
ام لهم الهة تمنعهم من دوننا لا
يستطيعون نصر انفسهم ولا هم منا
يصحبون ٤٤ بل متعنا هؤلاء و
اباءهم حتى طال عليهم العمر افلا
يرون انا نأتي الارض ننقصها من
اطرافها افهم الغالبون ٤٥ قل
انما انذركم بالوحي ولا يسمع الصم
الدعاء اذا ما ينذرون ٤٦ ولئن
مستهم نفحة من عذاب ربك ليقولن
يا ويلنا انا كنا ظالمين ٤٧ ونضع
الموازين القسط ليوم القيمة فلا تظلم
نفس شيئا وان كان مثقال حبة من خردل
اتينا بها وكفى بنا حاسبين ٤٨
ولقد اتينا موسى وهارون الفرقان
وضياء وذكرا للمتقين ٤٩ الذين
يخشون ربهم بالغيب وهم من الساعة
مشفقون ٥٠ وهذا ذكر مبارك
انزلناه افانتم له منكرون ٥١ و
لقد اتينا ابرهيم رشده من قبل
وكنا به عالمين ٥٢ اذ قال لابيه
وقومه ما هذه التماثيل التي انتم
لها عاكفون ٥٣ قالوا وجدنا
اباءنا لها عابدين ٥٤

ونكرو انيد بيمبر براي آدمي پيش از تو جاويد بود نرا پس اگر ايا ايشان جاودانيانند ٣٥ هر نفسي
چشندهٔ مرگست وازمايش ميكنيم شمارا بشر وخير از مايشي وبسوي ما بازكرديده ميشويد ٣٦
وچون ببينند ترا آنانكه كافر شدند فرا نگيرند ترا مگر باستهزا ايا اينست آنكه ذكر
ميكند الهان شمارا وايشان بذكر خداي بخشاينده ايشان كافرانند ٣٧ آفريده شد آدمي از شتاب
زود باشد كه بنمايم شمارا آيتهاي خود را پس شتاب مكنيد مرا ٣٨ وميكويند كي خواهد بود
اين وعده اگر هستيد راست كويان ٣٩ اگر بدانستندآنانكه كافر شدند وقتي را كه باز
نتوانند داشت از روهاي خود آتش را ونه از پشتهاي خود ونه ايشان يارى داده شوند
٤٠ بلكه آيد ايشانرا ناكهان پس متحير كند ايشانرا پس نتوانند دفع كرد آنرا ونه ايشان مهلت داده
شوند ٤١ وهر آينه بتحقيق كه استهزا كرده شد برسولاني پيش از تو پس فرو كرفت با
آنانكه استهزا كردند از ايشان آنچه بودند كه بان استهزا ميكردند ٤٢ بكو كيست كه
نكاه ميدارد شمارا در شب وروز از خداي بخشاينده بلكه ايشان از ذكر پروردكار خود
اعراض كنندكانند ٤٣ آيا مر ايشانرا آلهتست كه كفايت ميكند ايشانرا بغير ما نميتوانند
يارى كردن خودهاشانرا ونه ايشان از ما همراهي كرده ميشوند ٤٤ بلكه بهره ور كرديم
ايشانرا وپدران ايشانرا تا آنكه دراز شد بايشان مدت زندكاني پس آيا نمي بينند كه
ما مي ايم زمين را كم ميكنيم آنرا از اطراف آن آيا پس ايشان غلبه كنندكانند ٤٥ بكو جز
اين نيست كه بيم مي نمايم شمارا بوحي ونميشنوند كران خوانده هركاه كه بيم كرده شوند ٤٦
وهر آينه برسد ايشانرا اندك بوئي از عذاب پروردكار تو هر آينه كويند البته اي واي برما
بدرستي كه ما بوديم ستمكاران ٤٧ وميكذاريم ترازوهاي درست براي روز قيامت
پس ستم رسيده نشود نفسي چيزي را واكر باشد وزن يكدانهٔ از خردل بياوريم آنرا وبسيم ما
حساب كنندكان ٤٨ وهر آينه بتحقيق كه داديم موسى وهرون را فرقان و نور وپندي
مر پرهيزكارانرا ٤٩ آنانكه ميترسند پروردكار خود را در نهاني وايشان از قيامت
ترسندكانند ٥٠ واين ذكريست بابركت فرو فرستاديم آنرا پس شما مر آنرا انكار
كنندكانيد ٥١ وهر آينه بتحقيق كه داديم ابرهيم را كار دانيي او را از پيش وبوديم ما باو دانا
بيان ٥٢ چون كفت مر پدر خود وكروه خود را چيست اين تمثالها كه شما بيد مر آنها را كه شما بر آنها
بر پرستش ٥٣ كفتند يافتيم پدران خود را مر آنها را پرستش كنندكان ٥٤

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۵۴ قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ ۵۵ قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَ
أَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ۵۶ وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ ۵۷ فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ۵۸ قَالُوا مَنْ
فَعَلَ هَٰذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ۵۹ قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ۶۰ قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ۶۱ قَالُوا
أَأَنْتَ فَعَلْتَ هَٰذَا بِآلِهَتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ ۶۲ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَٰذَا فَاسْأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ۶۳ فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ۶۴

كفت بتحقيق كه هستيد شما و پدران شما در گمراهي هويدا ۵۴ گفتند يا آمده مارا براستي يا
تو از بازي كنندگاني ۵۵ گفت بلكه پروردگار شما پروردگار آسمانها و زمين است آنكه آفريد ايشانرا و
من بر آن از گواهانم ۵۶ و بخدا سوگند كه هر آينه چاره خواهم كرد بتان شما را بعد از آنكه روي بگردانيد
پشت كنندگان ۵۷ پس گردانيد ايشانرا پاره پاره مگر بزرگي كه بود مر ايشانرا شايد ايشان بسوي او باز
گشت كنند ۵۸ گفتند كه كرد اين را با الهان ما بدرستي كه او هر آينه از ستمكاران است ۵۹ گفتند
شنيديم جواني را كه ذكر ميكرد ايشانرا گفته ميشود مر او را ابراهيم ۶۰ گفتند پس بياوريد
او را بر نظرهاي مردم شايد كه ايشان گواهي دهند ۶۱ گفتند آيا تو كردي اين را
با الهان ما اي ابراهيم ۶۲ گفت بلكه كرد اين را بزرگ ايشان اين پس بپرسيد
ايشانرا اگر هستند كه سخن ميكنند ۶۳ پس بازگشت كردند بخودها شان پس
گفتند بدرستي كه شما ستمكاران ۶۴ پس نگونسار كرده شديد
بر سرها شان هر آينه بتحقيق كه دانستي كه نيستند اينها سخن گوينده ۶۵ گفت آيا
پس ميپرستيد از غير خدا آنچه را كه سودي ندهد شما را چيزي و نه زيان رساند شما را اف
مر شما را و مر آنچه را كه ميپرستيد از غير خدا پس آيا تعقل نمي نماييد ۶۶ گفتند بسوزانيد
او را و ياري كنيد الهان خود را اگر هستيد كنندگان ۶۷ گفتيم اي آتش بشو سرد و سلامتي
بر ابراهيم ۶۸ و اراده نمودند باو مكري پس گردانيديم ايشانرا زيانكاران ۶۹ و نجات داديم
او را و لوط را بسوي زميني كه بركت داديم در آن براي عالميان ۷۰ و بخشيديم مر او را اسحق
و يعقوب كه بودند فرزند فرزند و هر يك را گردانيديم شايستگان ۷۱ و گردانيديم ايشانرا
پيشوايان كه هدايت ميكردند باشند بفرمان ما و وحي فرستاديم بسوي ايشان كردن نيكيها
و بپا داشتن نماز و دادن زكوة را و بودند ما را پرستاران ۷۲ و لوط را داديم حكم و علم و
نجات داديم او را از قريه كه بود كه ميكرد بديها را بدرستي كه ايشان بودند گروه بدي
فاسقان ۷۳ و داخل گردانيديم او را در رحمت خود بدرستي كه او بود از شايستگان ۷۴ و
نوح را وقتي كه ندا كرد از پيش پس استجابت كرديم مر او را پس نجات داديم او را و اهلش را از
اندوه عظيم ۷۵ و ياري داديم او را از گروهي كه تكذيب نمودند آيتهاي ما را بدرستي كه ايشان
بودند گروه بدي پس غرق گردانيديم ايشانرا همگي ۷۶ و داود و سليمان را وقتي كه حكم ميكردند
در زرع چون بشب چوا كرده در آن زرع گوسفند قوم و بوديم مر حكم ايشانرا شاهدان ۷۸

فَنَكِسُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ
مَا هَٰؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ ۶۵ قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا
يَضُرُّكُمْ ۶۶ أُفٍّ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۶۷ قَالُوا حَرِّقُوهُ
وَانْصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ۶۸
قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ
إِبْرَاهِيمَ ۶۹ وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ
الْأَخْسَرِينَ ۷۰ وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى
الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ۷۱
وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَ
كُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ۷۲ وَجَعَلْنَاهُمْ
أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ
فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ
الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ ۷۳ وَ
لُوطًا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ
مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَائِثَ
إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاسِقِينَ ۷۴
وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ
۷۵ وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا
لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ
۷۶ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ
أَجْمَعِينَ ۷۷ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ
يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَشَتْ فِيهِ غَنَمُ
الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ۷۸

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ٨١ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِتُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ
فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ٨٢ وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ ٨٣ وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ
لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَٰلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ٨٤ وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ٨٥ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ
مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَىٰ لِلْعَابِدِينَ ٨٦ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ ٨٧ وَأَدْخَلْنَاهُمْ

أنبياء — الجزء هفتادم

فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ ٨٨
وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ
أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ
أَنْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي
كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ٨٩ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ
وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ
٩٠ وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي
فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ٩١ فَا
سْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَ
أَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ
فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا
وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ ٩٢ وَالَّتِي
أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ
رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً
لِلْعَالَمِينَ ٩٣ إِنَّ هَٰذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً
وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ٩٤
وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلٌّ إِلَيْنَا
رَاجِعُونَ ٩٥ فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ
وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّا
لَهُ كَاتِبُونَ ٩٦ وَحَرَامٌ عَلَىٰ قَرْيَةٍ
أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ٩٧
حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَ
هُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ٩٨ وَ
اقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ
أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا
فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَٰذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ١٠٠

پس فهمانيديم انرا بسليمان وهريك راداديم حكم ودانش وسخر كرديم باداود كوههارا حال انكه
تسبيح ميكردند ومرغانرا وهستيم كننده كان ٨١ واموختيم اورا ساختن لباس جنك
براي شما تا نگاه دارد شمارا از اسيبتان پس ايا هستيد شما شكر كذاران ٨٢ وبراي سليمان
باد را حال انكه تند بود ميرفت بفرمانش بسوي انزمينى كه بركت داديم دران وهستيم
بهر چيزي دانا ٨٣ واز ديوان كسانيرا كه غوص ميكردند براي او وميكردند
كاري غيران وبوديم مرايشانرا نكهبانان ٨٤ وايوب را وقتي كه ندا نمود پروردكار خودرا كه
رسيده مرا كرند وتو رحم كننده ترين رحم كنندكاني ٨٥ پس استجابت نموديم مراورا پس زايل
كرد انيديم انچه را بود باو از زيان وداديم باو اهلش را ومثلشانرا با ايشان رحمتي از نزد ما
وپندي مر پرستندكانرا ٨٦ واسمعيل را وادريس وذا الكفل را همه يك از صبر كنندكانند
٨٧ وداخل ساختيم ايشانرا در رحمت خود بدرستي كه ايشان از شايستكانند ٨٨ وصاحب
ماهي را وقتي كه رفت خشمناك پس كمان كرد كه هرگز تنك نكنيم مراو پس ندا كرد در تاريكيها
كه نيست الهي مكر تو منزهي ميدانم تورا بدرستي كه من هستم از ستمكاران ٨٩ پس استجابت
نموديم مراورا ونجات داديمش از غم وهمچنين نجات ميدهيم مؤمنانرا ٩٠ وزكريا را وقتي كه
ندا نمود پروردكارش را كه پروردكار من مكذار مرا تنها وتو بهترين وارثاني ٩١ پس مستجاب
نموديم مراورا وبخشيديم مراو زا يحيى وبصلاح اورديم براي او زنش را بدرستي كه ايشان
بودند كه ميشتافتند در نيكيها وميخواندند ما را از روي رغبت ورهبت وبودند مارا
فروتنى كنندكان ٩٢ وانزني را كه نگاه داشت فرج خودرا پس دميديم دران از روح خود
وكردانيديم اورا وپسرش را ايتي براي عالميان ٩٣ بدرستي كه اين ملت شما ست ملتي
كه ملت يكانه است ومن پروردكار شما يم پس بپرستيد مرا ٩٤ وپاره پاره كردند
امر شانرا ميانه خود همه بسوي ما بازگشت كنندكانند ٩٥ پس كسي كه كند
از كردهاي شايسته والا مؤمن باشد پس نيست انكاري مر كوششش اورا وبدرستي كه
ما مر اورا نويسندكانيم ٩٦ وحرامست بر قريه كه هلاك كرديم اورا اينكه ايشان بازنميكردند
٩٧ تا انكه كشوده شود يأجوج ومأجوج وايشان از هر بلندي ميشتافته باشند ٩٨
ونزديك شد وعده راست پس ناگهان باز مانده باشد ديدهاي انانكه كافر شده اند اي واي
برما تحقيق كه بوديم در غفلتي از اين بلكه بوديم ستمكاران ١٠٠

إنكم وما تعبدون من دون الله حصب جهنم أنتم لها واردون ١٠٣ لو كان هؤلاء آلهة ما وردوها وكل فيها خالدون ١٠٤ لهم فيها زفير
وهم فيها لا يسمعون ١٠٥ إن الذين سبقت لهم منا الحسنى أولئك عنها مبعدون ١٠٦ لا يسمعون حسيسها وهم فيما اشتهت أنفسهم
خالدون ١٠٧ لا يحزنهم الفزع الأكبر وتتلقاهم الملائكة هذا يومكم الذي كنتم توعدون ١٠٨ يوم نطوي السماء كطي السجل
للكتب كما بدأنا أول خلق نعيده وعدا علينا إنا كنا فاعلين ١٠٩ ولقد كتبنا في الزبور من بعد الذكر أن الأرض يرثها عبادي الصالحون

١١٠ إن في هذا لبلاغا لقوم عابدين
١١١ وما أرسلناك إلا رحمة للعالمين
١١٢ قل إنما يوحى إلي أنما إلهكم إله
واحد فهل أنتم مسلمون ١١٣ فإن
تولوا فقل آذنتكم على سواء وإن
أدري أقريب أم بعيد ما توعدون
١١٤ إنه يعلم الجهر من القول ويعلم
ما تكتمون ١١٥ وإن أدري لعله
فتنة لكم ومتاع إلى حين ١١٦ قال
رب احكم بالحق وربنا الرحمن
المستعان على ما تصفون ١١٧

سورة الحج ثمانية وسبعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

يا أيها الناس اتقوا ربكم إن زلزلة
الساعة شيء عظيم ١ يوم ترونها
تذهل كل مرضعة عما أرضعت
وتضع كل ذات حمل حملها وترى
الناس سكارى وما هم بسكارى
ولكن عذاب الله شديد ٢ ومن
الناس من يجادل في الله بغير علم
ويتبع كل شيطان مريد ٣ كتب
عليه أنه من تولاه فأنه يضله و
يهديه إلى عذاب السعير ٤ يا أيها
الناس إن كنتم في ريب من البعث
فإنا خلقناكم من تراب ثم من نطفة
ثم من علقة ثم من مضغة مخلقة

...قی که شما و انچه میپرستید ازغیر خدا مایه برافروختن دوزخید شما مر انرا وارد انید گاسید ١٠٣
اگر بودندایشان الهان درینجا مدندیگ انرا و همه دران جاودانیانند ١٠٤ مر ایشانرا نست دران ناله زار
ایشان دران نمیشنوند ١٠٥ بدرستی که انان که پیشی کرده برای ایشان از ما خوبی بها ازان دور کرده شد
گانند ١٠٦ نمیشنوند واز زبانه انش انرا و ایشان در انچه خواهش نمود نفسهای ایشان جاودانیانند
١٠٧ اندوهگین نسازد ایشانرا فزع اکبر و ملاقات کنند ایشانرا فرشتگان اینروز شما نست که
بدید که وعده داده میشدید ١٠٨ روزی که درچی نوردیم اسمانرا مانند درنوردیدن طومار
مکتوبها چنانچه بدیدا وردیم نخستین افرینش اعاده میکنیم انرا وعده ایست برما بدرستی که
ا هستیم کنندگان ١٠٩ وبتحقیق که نوشتیم در زبور از پس ذکر انکه زمین میراث میبرند انرا
ندگان من که شایستگانند ١١٠ بدرستی که دراین هرایینه کفایتیست برای گروهی عبادت
ندگان ١١١ و نفرستادیم ترا مگر بخشایشی مر عالمیانرا ١١٢ بگو جز این نیست که وحی میشود بسوی من
نیست الهشما مگر الهی یگانه پس شما هستید شما گردن نهندگان ١١٣ پس اگر روگردانند پس
اعلام کردم شما را بر یکسانی و نمیدانم ایا نزدیکست یا دور انچه وعده داده میشوید ١١٤ بدرستی
و میداند اشکار از گفتار را و میداند انچه را پنهان میدارید ١١٥ و نمیدانم شاید که ان فتنه
باشد مر شما را و برخورداری تا وقت مقدری ١١٦ گفت پروردگار من حکم کن بحق و پروردگار ما

بخشاینده یاری خواسته سورة حج هفتاد و یک آیة و نیست صد و هشت ابراهیم انچه وصف میکنید ١١٧

نام خدای بخشاینده مهربان

گروه ادمیان بپرهیزید از پروردگار خود بدرستی که زلزلهٔ روز قیامت چیزیست
عظیم ١ روزی که ببینید انرا غافل شود هر شیردهنده از انچه شیر داده و بگذارد هر
حاملهٔ بار خود را و به بینی مردم را مستان و نیستند ایشان مستان ولیکن عذاب
سخت است ٢ و از مردمان کسی است که مجادله مینماید در خدا بدون دانشی و
پیروی میکند هر شیطان سرکشی را ٣ نوشته شده بر او انکه هر که تبعیت نماید او را پس
بدرستی که او گمراه نماید او را و وا نماید او را بسوی عذاب آتش سوزان ٤ ای گروه
مردمان اگر هستید در شکی از بعث پس بدرستی که ما خلق کردیم شما را از خاک
پس از نطفه پس از پارهٔ خون بسته پس از پاره گوشت تمام الخلقه

وغير مخلقة لنبين لكم ونقر في الارحام ما نشاء الى اجل مسمى ثم نخرجكم طفلا ثم لتبلغوا اشدكم ومنكم من يتوفى ومنكم من يرد الى
ارذل العمر لكيلا يعلم من بعد علم شيئا وترى الارض هامدة فاذا انزلنا عليها الماء اهتزت وربت وانبتت من كل زوج بهيج ٥
ذلك بان الله هو الحق وانه يحيي الموتى وانه على كل شيء قدير ٦ وان الساعة اتية لا ريب فيها وان الله يبعث من في القبور ٧ ومن
الناس من يجادل في الله بغير علم ولا هدى ولا كتاب منير ٨ ثاني عطفه ليضل عن سبيل الله له في الدنيا خزي ونذيقه يوم القيمة

عذاب الحريق ٩ ذلك بما قدمت
يداك وان الله ليس بظلام للعبيد
١٠ ومن الناس من يعبد الله على حرف
فان اصابه خير اطمان به وان
اصابته فتنة انقلب على وجهه
خسر الدنيا والاخرة ذلك هو
الخسران المبين ١١ يدعو من دون
الله ما لا يضره وما لا ينفعه ذلك
هو الضلال البعيد ١٢ يدعو لمن
ضره اقرب من نفعه لبئس المولى
ولبئس العشير ١٣ ان الله يدخل
الذين امنوا وعملوا الصالحات جنات
تجري من تحتها الانهار ان الله يفعل
ما يريد ١٤ من كان يظن ان لن
ينصره الله في الدنيا والاخرة فليمدد
بسبب الى السماء ثم ليقطع
فلينظر هل يذهبن كيده ما يغيظ
١٥ وكذلك انزلناه ايات بينات
وان الله يهدي من يريد ١٦ ان
الذين امنوا والذين هادوا والصابئين
والنصارى والمجوس والذين اشركوا
ان الله يفصل بينهم يوم القيمة
ان الله على كل شيء شهيد ١٧
الم تر ان الله يسجد له من في
السموات ومن في الارض والشمس
والقمر والنجوم والجبال والشجر

وناتمام تا بيان كنيم براي شما وقرار دهيم در رحمها انچه راخواهيم تا مدتي نام برده
شده پس بيرون اوريم شما را كودكي تا برسيد بكمال خود واز شما كسي است كه
ميرانيده ميشود واز شما كسي است كه باز گردانيده ميشود بعمر وما يه ترين زندگي تا
انكه ندانند پس از دانش چيزيرا ومي بيني زمين را در حالتي مرده خشكيده
پس هرگاه فرو فرستيم بران اب را بجنبش ايد ونمو كند وبرويانند از هر صنفي
خوش بينده ٥ ان بسبب اينست كه خدا اوست حق واينكه او زنده ميكند مردگانرا و
اينكه او بهر چيزي تواناست ٦ واينكه روز قيامت ايندهاست نيست شكي در ان
واينكه خدا برمي انگيزاند كسانيرا كه در گورها يند ٧ واز مردم كسي است كه مجادله ميكند
در خدا بدون دانشي و نه هدايتي ونه كتابي نور دهنده ٨ منحرف ميگرداند جانبش را
تا گمراه كند از راه خدا مر اورا است در دنيا خواري وبچشانيم اورا در روز قيامت
عذاب سخت سوزاننده ٩ اين بسبب انست كه پيش فرستاده دستهاي تو و
انكه خدا نيست ستمكار مر بندگانرا ١٠ واز مردم كسي است كه ميپرستد خدا را
بركناري پس اگر برسد او را خيري ارام گيرد بان واگر برسد او را فتنه باز گردد
بر روش زيان كرد دنيا واخرت اينست ان زيان اشكار ١١ ميخواند از غير خدا
انچه ضرر نرساندش وانچه را سود نبخشدش اينست ان گمراهي دور ١٢ ميخواند كسي را
كه ضررش نزديكتر است از نفعش هر اينه بد صاحب خويشاوندي است وهر اينه بد
معاشريست ١٣ بدرستي كه خدا در اورد انانيرا كه ايمان اورده اند وكرده اند
كارهاي شايسته بهشتهائي كه ميرود از زيرانها نهرها بدرستي كه خدا ميكند
انچه ميخواهد ١٤ كسي كه هست كه گمان ميكند كه هرگز ياري نكند او را خدا در دنيا واخرت
پس بايد در ازكند ريسماني باسمان پس قطع كند پس نظر كند كه ايا ميبرد البته حيله اش انچه
خشم ميارد ١٥ وهمچنين فرو فرستاديم انرا احوال انكه ايتهائي روشن بود وانيكه خدا هدايت
ميكند هركه را خواهد ١٦ بدرستي كه انانكه ايمان اورده اند وانانكه جهود شدند وستارة
پرستان وترسايان ومجوسان وانانكه شرك اوردند بدرستي كه خدا حكم ميكند ميانه ايشان در
روز قيامت بدرستي كه خدا بر هر چيزي گواهست ١٧ ايا نمي بيني كه خدا سجده ميكند مر او را
در اسمانها وهركه در زمين است وافتاب وماه وستارگان وكوهها ودرختان

والدواب وكثير من الناس وكثير حق عليه العذاب ومن يهن الله فما له من مكرم ان الله يفعل ما يشاء ١٩ هذان خصمان اختصموا
في ربهم فالذين كفروا قطعت لهم ثياب من نار يصب من فوق رؤسهم الحميم ٢٠ يصهر به ما في بطونهم والجلود ٢١ ولهم مقامع من حديد
٢٢ كلما ارادوا ان يخرجوا منها من غم اعيدوا فيها وذوقوا عذاب الحريق ٢٣ ان الله يدخل الذين امنوا وعملوا الصالحات جنات تجري
من تحتها الانهار يحلون فيها من اساور من ذهب ولؤلؤا ولباسهم فيها حرير ٢٤ وهدوا الى الطيب من القول وهدوا الى صراط الحميد

الجزء هفتصد هم ٢١١ ج

وجنبندگان وبسیاری از آدمیان وبسیاری ثابت شد بر ایشان عذاب وکسی را که
خوار کند خدا پس نیست مر اورا هیچ عزیز دارنده بدرستی که خدا میکند آنچه میخواهد
١٨ این دو دو مخاصمند که خصومت کردند باهم در پروردگار خود پس انانکه کافر
شدند بریده شد برای ایشان جامه ها از آتش ریخته میشود از زبر سرهای
ایشان آب جوشان ١٩ که گداخته شود بان انچه در شکمهای ایشانست وپوستها
٢٠ وبرای ایشانست گرزها از آهن ٢١ هرگاه اراده کنند که بیرون آیند از آن
از اندوهی باز گردانیده شوند در آن وبچشید عذاب آتش سوزان را ٢٢ بدرستی که خدا
در آورد انانرا که ایمان آورده اند وکرده اند کارهای شایسته را ببهشتهائی که میرود
از زیر آنها نهرها را زیور داده شوند در آنها از دست برنجها از طلا ومروارید وجامهای ایشان
در آنها حریر است ٢٣ وراه نموده شدند بسوی پاکیزه از گفتار وراه نموده شده اند
براه ستوده ٢٤ بدرستی که انانکه کافر شده اند وباز میدارند از راه خدا ومسجد الحرام
که گردانیدیم اورا برای مردم در حالتی که یکسانند مقیم در آن وبیابانی وکسی که اراده کند
در آن بستمی مایل شدن از خوشتی را بچشانیم اورا از عذاب دردناک ٢٥ وچون تعیین کردیم
برای ابرهیم جای خانه را که شریک مکن بمن چیزرا وپاکیزه کن خانه مرا برای طواف
کنندگان وایستادگان ورکوع کنندگان سجده کنندگان ٢٦ وندا کن در میان مردمان بحج
تا بیایند تورا پیادگان وبر هر شتر لاغری که بیایند از هر راه دوری ٢٧ تا حاضر شوند
وببینند منفعتهائیرا که برای ایشانست ویاد کنند نام خدا در روزهای معلوم بر انچه روزی
کرد ایشانرا از بسته زبان چهارپایان پس بخورند از آنها وبخورانید سختی کشیده درویش
را ٢٨ پس باید که ازاله نمایند کثافتشانرا ووفا کنند نذرهای خود را وباید که طواف کنند
خانه دیرینه را ٢٩ اینست وکسی که بزرگ دارد حرمتهای خدا را پس آن بهتر است مر اورا
نزد پروردگارش وحلال کرده شده برای شما چهارپایان مگر انچه خوانده شود
بر شما پس دوری کنید پلیدی بت را که بتانند ودوری کنید از گفتار ناصواب
٣٠ حال انکه مخلصان باشید برای خدا نه شریک او ورندگان باو وکسی که شریک میآورد
بخدا پس همانا که در افتاده از آسمان پس برباید او را پرنده یا فرو برد او را دشبا بجائی دور ٣١ اینست
وکسی که بزرگ دارد قربانیهای خدا را پس بدرستی که آن از پرهیزگاری دلهاست ٣٢

٣٤ ان الذين كفروا ويصدون
عن سبيل الله والمسجد الحرام الذي
جعلناه للناس سواء العاكف
فيه والباد ومن يرد فيه بالحاد
بظلم نذقه من عذاب اليم ٢٥ واذ
بوانا لابرهيم مكان البيت ان لا
تشرك بي شيئا وطهر بيتي
للطائفين والقائمين والركع السجود
٢٦ واذن في الناس بالحج يأتوك
رجالا وعلى كل ضامر يأتين من
كل فج عميق ٢٧ ليشهدوا منافع
لهم ويذكروا اسم الله في ايام
معلومات على ما رزقهم من بهيمة
الانعام فكلوا منها واطعموا البائس
الفقير ٢٨ ثم ليقضوا تفثهم
وليوفوا نذورهم وليطوفوا بالبيت
العتيق ٢٩ ذلك ومن يعظم حرمات
الله فهو خير له عند ربه واحلت
لكم الانعام الا ما يتلى عليكم
فاجتنبوا الرجس من الاوثان واجتنبوا
قول الزور ٣٠ حنفاء لله غير
مشركين به ومن يشرك بالله فكانما
خر من السماء فتخطفه الطير او
تهوي به الريح في مكان سحيق ٣١
ذلك ومن يعظم شعائر الله فانها
من تقوى القلوب ٣٢

لكم فيها منافع إلى أجل مسمى ثم محلها إلى البيت العتيق ٣٣ ولكل أمة جعلنا منسكا ليذكروا اسم الله على ما رزقهم من بهيمة الأنعام
فإلهكم إله واحد فله أسلموا وبشر المخبتين ٣٤ الذين إذا ذكر الله وجلت قلوبهم والصابرين على ما أصابهم والمقيمي الصلوة ومما رزقناهم
ينفقون ٣٥ والبدن جعلناها لكم من شعائر الله لكم فيها خير فاذكروا اسم الله عليها صوافّ فإذا وجبت جنوبها فكلوا منها وأطعموا
القانع والمعتر كذلك سخرناها لكم لعلكم تشكرون ٣٦ لن ينال الله لحومها ولا دماؤها ولكن يناله التقوى منكم كذلك سخرها

لكم لتكبروا الله على ما هداكم و حزب
بشر المحسنين ٣٧ إن الله يدافع
عن الذين آمنوا إن الله لا يحب
كل خوان كفور ٣٨ أذن للذين
يقاتلون بأنهم ظلموا وإن الله على
نصرهم لقدير ٣٩ الذين أخرجوا
من ديارهم بغير حق إلا أن يقولوا
ربنا الله ولولا دفع الله الناس
بعضهم ببعض لهدمت صوامع و
بيع وصلوات ومساجد يذكر
فيها اسم الله كثيرا ولينصرن الله
من ينصره إن الله لقوي عزيز ٤٠
الذين إن مكناهم في الأرض أقاموا
الصلوة وآتوا الزكوة وأمروا
بالمعروف ونهوا عن المنكر ولله
عاقبة الأمور ٤١ وإن يكذبوك
فقد كذبت قبلهم قوم نوح و
عاد وثمود ٤٢ وقوم إبرهيم و
قوم لوط ٤٣ وأصحاب مدين
وكذب موسى فأمليت للكافرين
ثم أخذتهم فكيف كان نكير ٤٤
فكأين من قرية أهلكناها وهي
ظالمة فهي خاوية على عروشها
وبئر معطلة وقصر مشيد ٤٥
أفلم يسيروا في الأرض فتكون لهم
قلوب يعقلون بها أو آذان

مرشما راست در انها منفعتها تا مدتي نام برده شده پس جاي انها بسوي خانه ديرينه آ
٣٣ وبراي هر گروهي كرديديم قرباني تا ياد كنند نام خدارا برانچه روزي كرده
ايشانرا از بسته زبان چهارپايان پس خداي شما خداي يگانه است پس مراورا گردن
نهيد ومژده ده فروتنانرا ٣٤ انانكه چون ياد كرده شود خدا بترسد دلهاي ايشان
وصبر كنندگان برانچه رسيده ايشانرا وبپادارندگان نماز وازانچه روزي كرده ايم ايشان
نفقه ميكنند ٣٥ وشتران قرباني راكرديديم انهارا براي شما از نشانهاي خداي
شما راست در انها خير پس ياد كنيد نام خدارا برانها صف زدگان پس چون بيفتد
بر زمين پهلوهاشان پس بخوريد ازانها وبخورانيد قناعت كننده وسائل بكف را
همچنين مسخر كرديديم انهارا براي شما شايد شما سپاس گذاري كنيد ٣٦
هرگز نرسد خدارا گوشتهاي انها ونه خونهاي انها ولكن مي رسد اورا
پرهيزكاري از شما همچنين مسخر كرديد انهارا براي شما تا بزرگي ياد كنيد خدارا
برانچه هدايت نموده شمارا ومژده ده نيكوكارانرا ٣٧ بدرستي كه خدا دفع كند از انانكه
ايمان اورده اند بدرستي كه خدا دوست ندارد هر خيانت كننده ناسپاس را ٣٨ دستوري
داده شده مرانانرا كه مقاتله كرده شده اند بسبب انكه ايشان ستم كرده شده اند وبدرستي كه
بر نصرت ايشان هر اينه تواناست ٣٩ انانكه بيرون كرده شدند از خانهاي خود بغير حق مگر
انكه ميگفتند پروردگار ما خداست واگر نه دفع كردن خدا بودي مردم را بعضي ايشانرا بسبب
بعضي هر اينه ويران كرده شدي صومعها وكليساها وكنيسها ومسجدهائي كه ياد كرده
شود در انها نام خدا بسيار وهر اينه ياري كند البته خدا كسي را كه ياري كند اورا بدرستي
كه خدا هر اينه باقوت بسيار زبردست ٤٠ انانكه اگر جاي دهيم ايشانرا در زمين بپادارند
نماز را وبدهند زكوة را وامر كنند بمعروف وباز دارند از منكر ومر خدا راست انجام كارها
واگر تكذيب كنند ترا پس بتحقيق كه تكذيب كردند پيش از ايشان كروه نوح وعاد وثمود
وقوم ابرهيم وقوم لوط ٤٢ وياران مدين وتكذيب كرده شد موسى پس مهلت دادم
كافرانرا پس گرفتم ايشانرا پس چگونه بود انكار من ٤٣ پس بسا از قريه كه هلاك كرديم
انرا واوان ستمكار بود پس ان افتاده است بر سقفهايش وچاه معطل مانده و
كوشك بلند ٤٤ ايا پس نرفتند در زمين پس باشد مر ايشانرا دلهائي كه دريابند بانها يا گوشهائي

يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ۴۶ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ۴۷ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَمْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَيَّ الْمَصِيرُ ۴۸ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ۴۹ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۵۰ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۵۱ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ

که بشنوند بانها پس بدرستي که نباشد کور چشمها ولیکن کور است دلهائي که در سینها ست ۴۶ وبشتاب میخواهند ازتو عذاب را و هرگز خلاف نکند خدا وعدهٔ خود را و بدرستي که روزي نزد پروردگار تو چون هزار سال ست از انچه میشمارید ۴۷ وبسا از قریه که مهلت دادم مر انرا و ان ستمکار بود پس گرفتم انرا و بسوي منست بازگشت بگواي گروه ادمیان جز این نیست که من مر شما را بیم نماینده هویدا ۴۸ پس انانکه ایمان اوردند و کردند کارهاي شایسته را مر ایشانرا ست امرزش و روزي با برکت ۴۹ و انانکه شتافتند در ایتهاي ما در مقام عاجز نمودن در امدگان انها ند یاران دوزخ ۵۰ و نفرستادیم پیش از تو هیچ رسولي و نه پیغمبري مگر چون ارزو نمود افکندي شیطان در ارزوي او پس ناچیز میکرد خدا انچه را میافکند شیطان پس استوار میکرد خدا ایتهاي خود را و خدا دانائي درست کردار است ۵۱ تا بکند انچه میافکند شیطان بلائي براي انانکه در دلهاي ایشان مرض است و سخت است دلهاي ایشان و بدرستي که ستمکاران هر اینه در خلافند دور ۵۲ و تا بداند انانکه داده شده اند دانش را انکه ان حقست از پروردگار تو پس ایمان اورند بان پس نرم شود براي ان دلهاي ایشان و بدرستي که خدا هر اینه هدایت کنندهٔ انانیست که ایمان اورده اند بسوي راه راست ۵۳ و همیشه هستند انانکه کافر شده اند در شک ازان تا انکه بیاید ایشانرا قیامت ناگهان یا بیاید ایشانرا عذاب روزي عقیم ۵۴ پادشاهي در انروز خاص خداست حکم نماید میانه ایشان پس انانکه ایمان اورده اند و کرده اند کارهاي شایسته در بهشتهاي باناز و نعمتند ۵۵ و انانکه کافر شده اند و تکذیب کرده اند ایتهاي ما این گروه برایشانست عذاب خوار کننده ۵۶ و انانکه دور کردند اند ازخانمان خود در راه خدا پس کشته شدند یا مردند هر اینه روزي کند البته ایشانرا خدا روزي نیکو و بدرستي که خدا هر اینه او بهترین روزي دهندگانست ۵۷ هر اینه در اورد البته ایشانرا جایگاه درامدني که بپسندند انرا و بدرستي که خدا هر اینه دانائیست بردبار ۵۸ اینست و کسي که عقوبت رسانید بمثل انچه عقوبت رسانیده شد باو پس ستم کرده شد بر او هر اینه یاري کند البته او را خدا بدرستي که خدا هر اینه درگذرنده امرزگار ۵۹ ان بسبب اینست که خدا در میاورد شب را در روز و در میاورد روز را در شب و اینکه خدا شنواي داناست ۶۰ این بسبب انست که خدا اوست حق و اینکه انچه را میخوانند از غیر او انست باطل و اینکه خدا اوست بلند قدر بزرگوار ۶۱

وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۵۲ لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۵۳ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۵۴ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَقِيمٍ ۵۵ الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۵۶ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ۵۷ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۵۸ لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ۵۹ ذَلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ۶۰ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۶۱ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ۶۲

Digitized by Google

الم ترى ان الله انزل من السماء ماء فتصبح الارض مخضرة ان الله لطيف خبير ٦٣ له ما في السموات وما في الارض وان الله لهو الغني الحميد
٦٤ الم ترى ان الله سخر لكم ما في الارض والفلك تجري في البحر بامره ويمسك السماء ان تقع على الارض الا باذنه ان الله بالناس
لرؤف رحيم ٦٥ وهو الذي احياكم ثم يميتكم ثم يحييكم ان الانسان لكفور ٦٦ لكل امة جعلنا منسكا هم ناسكوه فلا ينازعنك
في الامر وادع الى ربك انك لعلى هدى مستقيم ٦٧ وان جادلوك فقل الله اعلم بما تعملون ٦٨ الله يحكم بينكم يوم القيمة
فيما كنتم فيه تختلفون ٦٩ الم

تعلم ان الله يعلم ما في السماء و
الارض ان ذلك في كتاب ان ذلك
على الله يسير ٧٠ ويعبدون
من دون الله ما لم ينزل به سلطانا
وما ليس لهم به علم وما للظالمين
من نصير ٧١ واذا تتلى عليهم
اياتنا بينات تعرف في وجوه
الذين كفروا المنكر يكادون يسطون
بالذين يتلون عليهم اياتنا قل
افانبئكم بشر من ذلكم النار
وعدها الله الذين كفروا وبئس
المصير ٧٢ يا ايها الناس ضرب
مثل فاستمعوا له ان الذين
تدعون من دون الله لن يخلقوا
ذبابا ولو اجتمعوا له وان يسلبهم
الذباب شيئا لا يستنقذوه
منه ضعف الطالب والمطلوب ما قدروا
الله حق قدره ان الله لقوي عزيز
٧٣ الله يصطفي من الملائكة رسلا
ومن الناس ان الله سميع بصير
٧٤ يعلم ما بين ايديهم وما
خلفهم والى الله ترجع الامور ٧٥
يا ايها الذين امنوا اركعوا واسجدوا
واعبدوا ربكم وافعلوا الخير
لعلكم تفلحون ٧٦

ای ناندیدی که خدای فرو فرستاد از آسمان آبی پس میگردد زمین سبز بدرستی که خدای
لطف کننده آگاهست ٦٣ مر اوراست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و بدرستی
که خدای هر اینه اوست بی نیاز ستوده ٦٤ ای ناندیده اینرا که خدای مسخر کرد شما را برای
شما آنچه در زمین است و کشتی را که میرود در دریا بفرمان او و نگاه میدارد آسمان را
آنکه بیفتد بر زمین مگر باذن او بدرستی که خدای بمردم هر اینه مهربان است بخشاینده
٦٥ و اوست که زنده کرد شما را پس میمیراند شما را پس زنده میکرداند شما را بدرستی
که آدمی هر اینه ناسپاس است ٦٦ برای هر گروهی قرار دادیم راه عبادتی که ایشان بجا
آورنده اند پس باید که نزاع نکنند البته با تو در این امر و بخوان بسوی پروردگار خود بدرستی
که تو هر اینه بر هدایت راستی ٦٧ و اگر مجادله کنند با تو پس بگو خدای داناتر است بآنچه
میکنید ٦٨ خدای حکم میکند میان شما در روز قیامت در آنچه هستید که در آن
اختلاف مینمایید ٦٩ ای ناندانسته اینرا که خدای میداند آنچه را در آسمان و زمین است
بدرستی که این در کتابیست بدرستی که این بر خدای آسانست ٧٠ و میپرستند از
غیر خدای آنچه را فرو نفرستاده بآن حجتی و آنچه را نیست مر ایشانرا بآن دانشی و
نیست مر ستمکاران را هیچ یاوری ٧١ و هرگاه خوانده شود بر ایشان آیتهای
ما که روشنند میشناسی در روهای آنانکه کافر شده اند ناخوشی را نزدیک میشوند
که حمله کنند بآنانکه میخوانند بر ایشان آیتهای ما را بگو ایا پس خبر دهم شما را
ببدتر از این آنشی است که وعده داده است خدای آنرا آنانرا که کافر شدند و بد بازگشتی است
آنآی ادمیان زده شد مثلی پس گوش دارید مر آنرا بدرستی که آنانکه میخوانید از غیر
خدای هرگز خلق نمایند مگسی را و اگرچه جمعیت نمایند برای آن و اگر برباید از ایشان
مگس چیزی را باز نستانند آنرا از آن ناتوانست طلب کننده و طلب کرده شده
نشناخته اند خدای را حق شناختنی و بدرستی که خدای هر اینه قویست آمرزنده
خدای بر میگزیند از فرشتگان رسولانی را و از ادمیان بدرستی که خدای شنوای
بیناست ٧٢ میداند آنچه پیش روی ایشانست و آنچه پی سر ایشانست و بسوی
خدای باز گردانیده میشود امور ٧٣ ای آنانکه ایمان آورده اند رکوع کنید و سجود کنید و بپرستید
پروردگار خود را و بکنید خوبی را شاید شما رستگار شوید ٧٤

Digitized by Google

وجاهدوا في الله حق جهاده هو اجتبيكم وما جعل عليكم في الدين من حرج ملة ابيكم ابرهيم هو سمىكم المسلمين ٧٨ من قبل وفي
هذا ليكون الرسول شهيدا عليكم وتكونوا شهداء على الناس فاقيموا الصلوة واتوا الزكوة واعتصموا بالله هو مولىكم فنعم
المولى ونعم النصير ٧٨ سورة المؤمنون مائة وثمان عشرة اية بسم الله الرحمن الرحيم قد افلح المؤمنون ١ الذين هم في صلاتهم خاشعون
٢ والذين هم عن اللغو معرضون ٣ والذين هم للزكوة فاعلون ٤ والذين هم لفروجهم حافظون ٥ الا على ازواجهم او ما ملكت ايمانهم

فانهم غير ملومين ٦ فمن ابتغى
وراء ذلك فاولئك هم العادون
٧ والذين هم لاماناتهم وعهدهم
راعون ٨ والذين هم على صلواتهم
يحافظون ٩ اولئك هم الوارثون
١٠ الذين يرثون الفردوس هم
فيها خالدون ١١ ولقد خلقنا
الانسان من سلالة من طين
ثم جعلناه نطفة في قرار مكين
١٢ ثم خلقنا النطفة علقة
فخلقنا العلقة مضغة فخلقنا
المضغة عظاما فكسونا العظام
لحما ثم انشاناه خلقا اخر فتبارك
الله احسن الخالقين ١٣ ثم انكم
بعد ذلك لميتون ١٤ ثم انكم
يوم القيمة تبعثون ١٥ ولقد
خلقنا فوقكم سبع طرائق وما
كنا عن الخلق غافلين ١٦ وانزلنا
من السماء ماء بقدر فاسكناه
في الارض وانا على ذهاب به
لقادرون ١٧ فانشانا لكم به
جنات من نخيل واعناب لكم
فيها فواكه كثيرة ومنها تاكلون
١٨ وشجرة تخرج من طور
سيناء تنبت بالدهن وصبغ
للاكلين ١٩

وبجاهده کنید در خدا حق مجاهده اش را که او برگزیده شما را ونکرده بر
شما در دین هیچ تنگی ملت پدر شما ابرهیم را او نامیده شما را مسلمانان ٧٨ پیش ازین
ودر این تا باشد این رسول گواه بر شما وباشید گواهان بر مردم پس بپادارید نماز را
وبدهید زکوة را وچنگ در زنید بخدا او خداوند کار شماست پس او نیکو خداوندی
ونیکو یاوریست ٧٨

سورهٔ مؤمنون یکصد وهیجده ایدن مکی است

بنام خداي بخشاينده مهربان

بتحقیق که رستگار شدند مؤمنان ١ آنان که ایشان در نماز خود خشوع نمایندگانند ٢
وآناني که ایشان از لغو اعراض کنندگانند ٣ وآنانکه ایشان مر زکوة را ادا کنندگانند ٤
وآنانکه ایشان مر فرجهاي خود را نگاهدارندگانند ٥ مگر بر زنان خود یا انچه مالک شده
دستهاي ایشان پس بدرستي که ایشان غیر ملامت کرده شدگانند ٦ پس کسي که جوید
سواي ان را پس انها ایشانند از حد در گذشتگان ٧ وآناني که ایشان مر امانتهاي خود را
پیمانهاي خود را رعایت کنندگانند ٨ وآنانکه ایشان بر نمازهاي خود محافظت میکنند ٩
انها ایشانند میراث برنده گاني ١٠ که میراث میبرند بهشت را ایشان در ان جاودانیانند
١١ وهر اینه بتحقیق که افریدیم آدمي را از خلاصه از گل پس گردانیدیم او را نطفه در جاي استوار
١٢ پس گردانیدیم ان نطفه را پارچهٔ خون بسته پس گردانیدیم ان پارچهٔ بسته را پاره گوشتي
پس گردانیدیم ان پاره گوشت را استخوانها پس پوشانیدیم ان استخوانها را گوشتي
پس خلق کردیم او را خلقي دیگر پس برتر آمد خدائي که نیکوترین افرینندگانست ١٣
پس بدرستي که شما بعد ازان هر اینه مردگانید ١٤ پس بدرستي که شما در روز قیامت بر
انگیخته میشوید ١٥ وبتحقیق که افریدیم بر زبر شما هفت طبقه ونیستیم ما از خلق غافلان ١٦
وفرو فرستادیم از اسمان ابي باندازه پس ساکن کردیم او را در زمین وبدرستي که ما بر بردن ان
هر اینه توانایانیم ١٧ پس بدیدا وردیم براي شما بان بوستانها از درختان خرما و
انگورها مر شما راست در انها میوهاي بسیار واز انها میخورید ١٨ ودرختي را که بیرون
میاید از طور سیناء میروید بار وغن ونانخورشي مر خورندگانرا ١٩

Digitized by Google

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ٢٢ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ٢٣ وَ
لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ٢٣ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ٢٣ إِنْ هُوَ إِلَّا
رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوا بِهِ حَتَّى حِينٍ ٢٥ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ٢٦ فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنِ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا فَإِذَا

المؤمنون ٢١ الفرقان

جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ ٢٧ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ
وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا
إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ٢٨ فَإِذَا اسْتَوَيْتَ
أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ٢٩ وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي
مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ
٣٠ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا
لَمُبْتَلِينَ ٣١ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ
قَرْنًا آخَرِينَ ٣١ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ
رَسُولًا مِنْهُمْ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا
لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ٣٢
وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَكَذَّبُوا بِلِقَاءِ الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ
مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ
مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ٣٣
وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ
إِذًا لَخَاسِرُونَ ٣٤ أَيَعِدُكُمْ
أَنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَ
عِظَامًا أَنَّكُمْ مُخْرَجُونَ ٣٥ هَيْهَاتَ
هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ٣٦ إِنْ هِيَ
إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَ
مَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ٣٧

وبدرستي كه مرشما راست درچهارپايان هرآينه عبرتي مي‌شما نيم شما را ازانچه كه در
شكمهاي انهاست ومرشما راست درانها منفعتهاي بسيار وازانها ميخوريد ٢٢ وبر
انها وبركشتيها سوار ميشويد ٢٣ وهرآينه بتحقيق كه فرستاديم نوح را بسوي قومش پس گفت
اي قوم من بپرستيد خدا را نيست مرشما را هيچ الهي غير او پس آيا نمي پرهيزيد ٢٣ پس گفتند
انجمعي كه كافر شده بودند از قوم او نيست اين مگر آدمي مانند شما ميخواهد كه زيادتي جويد
برشما واگر خواستي خدا هرآينه فرو فرستادي فرشتگان را نشنيديم اين را در پدران پيشينيان
خود ٢٣ نيست اين مگر مردي كه باو ست جنوني پس انتظار بريد باو تا مدتي ٢٥ گفت
پروردگار من مضرت ده مرا بانچه تكذيب كردند مرا ٢٦ پس وحي فرستاديم بسوي او
اينكه بساز كشتي را بملاحظهاي ما ووحي ما پس چون آمد امر ما وبجوش آمد
تنور ٢٧ پس ببر در كشتي از هر دوجفتي دو تا واهلت را مگر انكه پيشي كرفته
بر او كفتار ايشان وكفتكو مكن با من در انانكه ظلم كرده اند بدرستي
كه ايشان غرق كرده شدكانند ٢٨ پس چون برآمدي تو وكسيكه با تو باشد
بر كشتي پس بكو سپاس مر خدا يرا كه نجات داد ما را از كروه ظالمان ٢٩ وبكو
اي پروردكار من فرود آور مرا فرود آوردني بركت داده شده وتو بهترين فرود
آورندكاني ٣٠ بدرستي كه در اين هرآينه آيتهاست وبدرستي كه بوديم
هرآينه آزمايندكان ٣١ پس پديد آورديم از پس ايشان كروهي ديكر را ٣١
پس فرستاديم در ايشان رسولي از ايشان كه بپرستيد خدا را نيست
مرشما را هيچ الهي جز او آيا پس نمي پرهيزيد ٣٢ وكفتند بزركان از قوم او كه
كافر شده بودند وتكذيب كردند بلقاء آخرت را ونعمت داديم ايشان را در زندكاني
نيست اين مگر آدمي مثل شما ميخورد از انچه ميخوريد از ان ومي‌شامد از انچه مي‌شاميد ٣٣
وهرآينه اكر فرمان بريد آدمي مثل خود را بدرستي كه شما انكاه هرآينه زيانكار ايد ٣٤
آيا وعده ميدهد شما را كه شما چون بميريد وباشيد خاك و
استخوانها شما بيرون آورده شدكانيد ٣٥ دور است دور مر آنچه را وعده
داده ميشويد ٣٦ نيست آن مكر زندكي دنياي ما ميميريم
وزنده ميشويم ونيستيم ما بر انكيخته شدكان ٣٧

ان هو الا رجل افترى على الله كذبا وما نحن له بمؤمنين ۳۹ قال رب انصرني بما كذبون ۴۰ قال عما قليل ليصبحن نادمين ۴۱ فاخذتهم
الصيحة بالحق فجعلناهم غثاء فبعدا للقوم الظالمين ۴۲ ثم انشانا من بعدهم قرونا اخرين ۴۳ ما تسبق من امة اجلها وما يستاخرون
۴۴ ثم ارسلنا رسلنا تترا كلما جاء امة رسولها كذبوه فاتبعنا بعضهم بعضا وجعلناهم احاديث فبعدا لقوم لا يؤمنون ۴۵
ثم ارسلنا موسى واخاه هرون بايتنا وسلطان مبين ۴۶ الى فرعون وملائه فاستكبروا وكانوا قوما عالين ۴۷ فقالوا انؤمن

لبشرين مثلنا وقومهما لنا عابدون
۴۸ فكذبوهما فكانوا من المهلكين
۴۹ ولقد اتينا موسى الكتاب لعلهم
يهتدون ۵۰ وجعلنا ابن مريم
وامه اية وآويناهما الى ربوة
ذات قرار ومعين ۵۱ يا ايها الرسل
كلوا من الطيبات واعملوا صالحا
اني بما تعملون عليم ۵۲ وان هذه
امتكم امة واحدة وانا ربكم فاتقون
۵۳ فتقطعوا امرهم بينهم زبرا كل
حزب بما لديهم فرحون ۵۴ فذرهم
في غمرتهم حتى حين ۵۵ ايحسبون
انما نمدهم به من مال وبنين ۵۶
نسارع لهم في الخيرات بل لا يشعرون
۵۷ ان الذين هم من خشية ربهم مشفقون
۵۸ والذين هم بايات ربهم يؤمنون
۵۹ والذين هم بربهم لا يشركون ۶۰
والذين يؤتون ما اتوا وقلوبهم وجلة
انهم الى ربهم راجعون ۶۱
اولئك يسارعون في الخيرات وهم
لها سابقون ۶۲ ولا نكلف نفسا
الا وسعها ولدينا كتاب ينطق
بالحق وهم لا يظلمون ۶۳ بل
قلوبهم في غمرة من هذا ولهم
اعمال من دون ذلك هم
لها عاملون ۶۴

است او مگر مردی که بر بافته بر خدا دروغی را و نیستیم ما مر او را ایمان آورندگان ۳۹
گفت پروردگار من نصرت ده مرا بآنچه تکذیب کردند مرا ۴۰ گفت از پس اندک زمانی
هر آینه گردند البته پشیمانان ۴۱ پس گرفت ایشانرا نعره بحق پس گردانیدیم ایشانرا
خاشاک پس دوری باد مر گروه ستمکارانرا ۴۲ پس بدید آوردیم از پس ایشان گروهی
دیگر را ۴۳ پیشی نکند هیچ گروهی اجلش و نه باز پس ایستند ۴۴ پس فرستادیم
رسولان خود را پیاپی هر گاه آمد گروهی را رسولشان تکذیب کردند او را پس از پی
گردانیدیم بعضشانرا بعضی و گردانیدیم ایشانرا داستانها پس دوری باد مر گروهی را
که ایمان نمی آورند ۴۵ پس فرستادیم موسی و برادرش هرون را با نشانهای ما و حجتی
روشن ۴۶ بسوی فرعون و جماعت او پس سرکشی کردند و بودند گروهی متکبران
۴۷ پس گفتند آیا ایمان بیاوریم مردو آدمی مانند ما را و حال آنکه قوم ایشان دو مرها
را پرستندگانند ۴۸ پس تکذیب کردند آن دو را پس شدند از هلاک شدگان
۴۹ و بتحقیق که دادیم موسی را کتاب شاید ایشان هدایت یابند ۵۰ و گردانیدیم
پسر مریم و مادرش را آیتی و جای دادیم آن دو را بسوی زمین بلندی صاحب قرار و
آب روان ۵۱ ای رسولان بخورید از پاکیزه ها و بکنید شایسته را بدرستی که من
بآنچه میکنید دانایم ۵۲ و بدرستی که این ملت شماست ملتی یگانه و من پروردگار
شمایم پس بپرهیزید از من ۵۳ پس پاره پاره کردند امر شانرا میان خود پارها هر گروهی
بآنچه نزد ایشانست شادمانند ۵۴ پس واگذار ایشانرا در غفلتشان تا وقتی ۵۵
ایا می پندارند که آنچه امداد میکنیم ایشانرا بآن از مال و پسران ۵۶ سرعت میکنیم برای
ایشان در نیکوئیها بلکه در نمی یابند ۵۷ آنانکه ایشان از ترس پروردگار خود هراسانند
۵۸ و آنانکه ایشان بآیتهای پروردگار خود ایمان می آورند ۵۹ و کسانی که ایشان
بپروردگار خود شرک نمی آورند ۶۰ و آنانکه میدهند آنچه را داده اند و دلهای ایشان
بترسانست که ایشان بسوی پروردگار خود باز گشت کنندگانند ۶۱ ایشان میشتابند
در نیکیها و ایشان مر آنها را پیشی گیرندگانند ۶۲ و تکلیف نمیکنیم نفسی را مگر
قدر طاقتش و نزد ما کتابیست که سخن گوید بحق و ایشان ظلم کرده نمیشوند ۶۳ بلکه
دلهای ایشان در غفلتست از این و مر ایشانراست کردارها از غیر آن ایشان مر آنها را کنندگانند ۶۴

Digitized by Google

حتى إذا أخذنا مترفيهم بالعذاب إذا هم يجرون ٦٤ لا تجروا اليوم إنكم منا لا تنصرون ٦٥ قد كانت آياتي تتلى عليكم فكنتم على أعقابكم
تنكصون ٦٦ مستكبرين به سامرا تهجرون ٦٧ أفلم يدبروا القول أم جاءهم ما لم يأت آباءهم الأولين ٦٨ أم لم يعرفوا رسولهم فهم
له منكرون ٦٩ أم يقولون به جنة بل جاءهم بالحق وأكثرهم للحق كارهون ٧٠ ولو اتبع الحق أهواءهم لفسدت السموات والأرض ومن فيهن
بل أتيناهم بذكرهم فهم عن ذكرهم معرضون ٧١ أم تسئلهم خرجا فخراج ربك خير وهو خير الرازقين ٧٢ وإنك لتدعوهم إلى صراط

مستقيم ٧٣ وإن الذين لا يؤمنون
بالآخرة عن الصراط لناكبون ٧٤
ولو رحمناهم وكشفنا ما بهم من ضر
للجوا في طغيانهم يعمهون ٧٥ ولقد
لقد أخذناهم بالعذاب فما استكانوا
لربهم وما يتضرعون ٧٦ حتى إذا
فتحنا عليهم بابا ذا عذاب شديد
إذا هم فيه مبلسون ٧٧ وهو
الذي أنشأ لكم السمع والأبصار
والأفئدة قليلا ما تشكرون ٧٨
وهو الذي ذرأكم في الأرض و
إليه تحشرون ٧٩ وهو الذي
يحيي ويميت وله اختلاف الليل
والنهار أفلا تعقلون ٨٠ بل قالوا
مثل ما قال الأولون ٨١ قالوا أإذا
متنا وكنا ترابا وعظاما أإنا
لمبعوثون ٨٢ لقد وعدنا نحن
وآباؤنا هذا من قبل إن هذا إلا
أساطير الأولين ٨٣ قل لمن الأرض و
من فيها إن كنتم تعلمون ٨٤
سيقولون لله قل أفلا تذكرون
٨٥ قل من رب السموات السبع
ورب العرش العظيم ٨٦
سيقولون لله قل أفلا
تتقون ٨٧

تا چون بگيريم متنعمان ايشانرا بعقوبت ناگاه ايشان استغاثه نمايند ٦٥ استغاثه
مكنيد امروز بدرستي كه شما از ما ياري كرده نميشويد ٦٦ بتحقيق كه بودند آيتهاي من كه
خوانده ميشد برشما پس بوديد كه بر پاشنهاي خود برميگشتيد ٦٧ تكبر كنندگان
بآن افسانه در شب گويان كه هذيان ميگفتيد ٦٨ پس آيا تأمل نكردند آن گفتار را يا
آمد ايشانرا آنچه نيامد پدران ايشانرا كه بودند پيشينيان ٦٩ يا نميشناختند
رسولشانرا پس ايشان مر او را انكار كنندگانند ٧٠ يا ميگفتند با اوست جنوني بلكه
آمد ايشانرا بحق وبيشتر ايشان مر حق را ناخوش دارندگانند ٧١ واگر پيروي ميكرد حق
خواهشهاي ايشانرا هر آينه تباه ميشد آسمانها و زمين و هر كه در آنهاست بلكه داديم
بايشان ذكر ايشانرا پس ايشان از ذكر خود اعراض كنندگانند ٧٢ يا در خواست ميكني
از ايشان مزدي پس مزد پروردگار تو بهتر است و او بهترين روزي دهندگان ٧٣
و بدرستي كه تو هر آينه ميخواني ايشانرا بسوي راه راست ٧٤ و بدرستي كه آنانكه
ايمان نميآورند بآخرت از راه هر آينه بيرون روندگانند ٧٥ واگر بخشايش نماييم
ايشانرا و برداريم آنچه بايشانست از ضرر هر آينه لجاجت نمايند در زيادة رويشان
كه سركردان ميشوند ٧٦ و هر آينه بتحقيق كه گرفتيم ايشانرا بعقوبت پس ذليل
نشدند براي پروردگار خود وزاري نميكنند ٧٧ تا چون بكشوديم بر ايشان دري
صاحب عذابي سخت را ناگاه ايشان در آن مبهوت نااميدانند ٧٨ و اوست آنكه
بديد آورده براي شما گوش و ديدها و دلها را اندك چيست آنچه شكر ميكنيد ٧٩
و اوست آنكه پراكنده كرد شما را در زمين و بسوي او محشور ميشويد ٨٠ و اوست
كه زنده ميكند و ميميراند و مر او راست اختلاف شب و روز پس تعقل نميكنيد
٨١ بلكه گفتند مثل آنچه را گفتند پيشينيان گفتند آيا چون مرديم و شديم خاك
و استخوانها آيا ما هر آينه برانگيخته شدگانيم ٨٢ هر آينه بتحقيق كه وعده داده شديم
ما و پدران ما اينرا از پيش نيست اين مگر افسانهاي پيشينيان ٨٣ بگو مر كراست
زمين و آنكه در آنست اگر هستيد كه ميدانيد ٨٤ بزودي خواهند گفت مر
خدا راست بگو آيا پس در نمي يابيد ٨٥ بگو كيست پروردگار آسمانها هفت گانه
و پروردگار عرش بزرگ ٨٦ بزودي گويند مر خدا را راست بگو آيا پس پرهيزگاري نميكنيد ٨٧

Digitized by Google

قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ٨٨ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ٨٩ بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ
لَكَاذِبُونَ ٩٠ مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذًا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَا بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ ٩١
عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ٩٢ قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيَنِّي مَا يُوعَدُونَ ٩٣ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ٩٤ وَإِنَّا عَلَى أَنْ
نُرِيَكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَادِرُونَ ٩٥ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةَ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ٩٦ وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ٩٧

بکو کیست که بدست وست پادشاهی هر چیز دارد و او پناه میدهد و پناه داده نمیشود بر او اگر
هستید که میدانید ٨٨ بزودی خواهند گفت مر خدایرا است بکو پس زکجا فریب داده
میشوید ٨٩ بلکه آوردیم ایشانرا حق و بدرستی که ایشان هر اینه دروغ گویانند ٩٠
نگرفته است خدا هیچ فرزندی و نباشد با او هیچ الهی آنوقت هر اینه بردی هر الهی آنچه را
آفریده و هر آینه برتری جستندی بعضشان بر بعضی منزهست خدا از آنچه وصف
میکنند ٩١ دانای نهان و آشکار پس برتر است از آنچه شرک میاورند ٩٢ بکو
پروردگارا اگر بنمائی البته مرا آنچه وعده کرده میشوند ٩٣ پروردگارا پس مگردان مرا
در گروه ستمکاران ٩٤ و بدرستی که ما بر آنکه بنمائیم ترا آنچه وعده میدهیم ایشانرا قادر
توانائیم ٩٥ دفع کن بآنچه نیکوتر است بدیرا ما دانائیم بآنچه وصف میکنند ٩٦ و بکو
پروردگارا من پناه میگیرم بتو از وسوسهای شیاطین ٩٧ و پناه میجویم بتو پروردگارا من
آنکه حاضر شوند مرا ٩٨ تا چون آید یکیشانرا مرگ گوید پروردگارا من باز گردانید مرا ٩٩
شاید که من بکنم کار شایسته در آنچه ترک کرده ام نه چنین است بدرستی که آن
کلمه ایست که او گوینده آنست و از پس ایشان حایلیست تا روزی که برانگیخته شوند ١٠٠
پس چون دمیده شود در صور پس نباشد نسبهائی میان ایشان آنروز و نه از یکدیگر پرسش
میکنند باشند ١٠١ پس کسیکه گران باشد سنجیده شده هایش پس آنها ایشانند رستگاران
١٠٢ و کسی که سبک شد سنجیده هایش پس آنانند که زیان کرده اند بر خودشان در دوزخ
جاویدانیانند ١٠٣ میسوزاند روهای ایشانرا آتش و ایشان باشند در آن ترش رویان
١٠٤ یا نبود آیتهای من که خوانده میشد بر شما پس بودید که بآنها تکذیب میکردید ١٠٥
گویند پروردگارا ما غالب شد بر ما بدبختی ما و بودیم گروهی گمراهان ١٠٦ پروردگارا ما
بیرون کن ما را از آن پس اگر باز گردیم پس بدرستی که ما خواهیم بود ستمکاران ١٠٧ گوید
ساکن شوید بخواری در آن و تکلم منمائید با من ١٠٨ بدرستی که بود دسته از بندگان من
که میگفتند پروردگارا ما ایمان آوردیم پس بیامرز ما را و رحم کن ما را و تو بهترین رحم کنندگانی
١٠٩ پس گرفتید ایشانرا باستهزا تا فراموش کردانیدند شما را یاد کردن من و بودید که از
ایشان میخندید ١١٠ بدرستی که من عوض دادم ایشانرا امروز بسبب صبر ایشان بدرستی که
ایشان اینانند رستگاران ١١١ گفت چندی درنگ کردید در زمین بشمارهٔ سالها ١١٢

وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ٩٨ حَتَّى إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ
قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ٩٩ لَعَلِّي أَعْمَلُ
صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ
هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى
يَوْمِ يُبْعَثُونَ ١٠٠ فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا
أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ
١٠١ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ ١٠٢ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ
فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي
جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ١٠٣ تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ
النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ١٠٤ أَلَمْ
تَكُنْ آيَاتِي تُتْلَى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا
تُكَذِّبُونَ ١٠٥ قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا
شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ١٠٦ رَبَّنَا
أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ
١٠٧ قَالَ اخْسَئُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ١٠٨
إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِنْ عِبَادِي يَقُولُونَ
رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ
خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ١٠٩ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا
حَتَّى أَنْسَوْكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ
تَضْحَكُونَ ١١٠ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ
بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ ١١١
قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ
عَدَدَ سِنِينَ ١١٢

قالوا لبثنا يوما او بعض يوم فسئل العادين ۱۱۳ قال ان لبثتم الا قليلا لو انكم كنتم تعلمون ۱۱۴ افحسبتم انما خلقناكم عبثا وانكم الينا
لا ترجعون ۱۱۵ فتعالى الله الملك الحق لا اله الا هو رب العرش الكريم ۱۱۶ ومن يدع مع الله الها اخر لا برهان له به فانما حسابه عند
ربه انه لا يفلح الكافرون ۱۱۷ وقل رب اغفر وارحم وانت خير الراحمين ۱۱۸ سورة النور اربع وستون اية مدنية

بسم الله الرحمن الرحيم سورة انزلناها وفرضناها وانزلنا فيها ايات بينات لعلكم تذكرون ۱ الزانية والزاني فاجلدوا

الجزء وهيجدهم ۲۲ نور

كل واحد منهما مائة جلدة ولا
تاخذكم بهما رافة في دين الله
ان كنتم تؤمنون بالله واليوم الاخر
وليشهد عذابهما طائفة من
المؤمنين ۲ الزاني لا ينكح الا
زانية او مشركة والزانية لا
ينكحها الا زان او مشرك وحرم
ذلك على المؤمنين ۳ والذين
يرمون المحصنات ثم لم ياتوا باربعة
شهداء فاجلدوهم ثمانين جلدة
ولا تقبلوا لهم شهادة ابدا و
اولئك هم الفاسقون ۴ الا الذين
تابوا من بعد ذلك واصلحوا فان
الله غفور رحيم ۵ والذين يرمون
ازواجهم ولم يكن لهم شهداء
الا انفسهم فشهادة احدهم
اربع شهادات بالله انه لمن
الصادقين ۶ والخامسة ان
لعنت الله عليه ان كان من
الكاذبين ۷ ويدرؤا عنها
العذاب ان تشهد اربع شهادات
بالله انه لمن الكاذبين ۸ و
الخامسة ان غضب الله عليها
ان كان من الصادقين و
لولا فضل الله عليكم ورحمته و
ان الله تواب حكيم ۹ ان الذين جاؤا
بالافك عصبة منكم لا تحسبوه شرا

كويند درنك كرديم يكروز يا پاره از روز پس بپرس از شمارندكان ۱۱۳ كفت درنك نكرديم
مكر اندكي اكر انكه شما هستيد كه بدانيد ۱۱۴ پس اياپنداشتيد كه افريديم شمارا
عبث وانكه شما بسوي ما باز كردانيده نخواهيد شد ۱۱۵ پس برتر است خداي پادشا
حق نيست الهي مكر او كه پروردكار عرش كرامي است ۱۱۶ وكسي كه بخواند با خدا الهي ديكر
نيست حجتي مر او را بان پس جز اين نيست كه حساب او نزد پروردكار اوست بدرستي كه
رستكار نميشوند كافران ۱۱۷ وبكو پروردكارمن بيامرز ورحم كن وتو بهترين رحم كنندكاني ۱۱۸

سورة نور شصت و چهار ايه وان مدني است

بنام خداي بخشاينده مهربان
سوره ايست كه فرو فرستاديم انرا وفرض كردانيديم انرا وفرو فرستاديم دراين ايتهائي
روشن شايد شما پند كيريد ۱ زن زناكننده ومرد زناكننده پس بزنيد هريك ازان دو
را صد تازيانه وبايد كه فرا نكيرد شمارا بان دو تا مهرباني در دين خدا اكر هستيد كه ايمان
داريد بخدا وروز آخرت وبايد حاضر شوند عذاب ان دو را كروهي از مؤمنان ۲ مرد زنا
كار بايد نكاح نكند مكر زن زناكار يا زن شرك ورنده را و زن زناكننده بايد نكاح
نكند او را مكر مرد زناكاري يا مرد شرك ورنده وحرام كردانيده شده اين بر مؤمنان ۳
وكسانيكه نسبت بزنان پاكدامن دهند پس نياورند بكواهي چهار كواه پس بزنيد
ايشانرا هشتاد تازيانه وقبول مكنيد مر ايشان را كواهي هركز وانها ايشانند فاسقان
۴ مكر انكه توبه كردند بعد ازان واصلاح حال خود كردند پس بدرستي كه خدا آمرزنده
كار مهربانست ۵ وانانيكه نسبت زنا دهند بزنان خود ونباشد مر ايشانرا كواهان
مكر خودهاشان پس كواهي يكي از ايشان چهار كواهي دادنست بخدا بدرستي كه او
هر اينه از راست كويانست ۶ وپنجمين انكه لعنت خدا بر او اكر باشد از دروغ كويان
۷ ودفع ميكند از زن عقوبت را انكه كواهي دهد چهار كواهي بخدا اينكه بدرستي
كه او هر اينه از دروغ كويانست ۸ وپنجم انكه خشم خدا بر او باد اكر باشد از راست كويان
واكر نبودي فضل خدا بر شما ورحمت او وانكه خدا رجوع نمايندهٔ بامرزشكر درست كردار است
۹ بدرستي كه انانيكه آوردند دروغي بزرك را جماعتي از شما مپنداريد انرا شر

لكم بل هو خير لكم لكل امرئ منهم ما اكتسب من الاثم والذي تولى كبره منهم عذاب عظيم ١٠ لولا اذ سمعتموه ظن المؤمنون
والمؤمنات بانفسهم خيرا وقالوا هذا افك مبين ١١ لولا جاءو عليه باربعة شهداء فاذ لم ياتوا بالشهداء فاولئك عند الله هم
الكاذبون ١٢ ولولا فضل الله عليكم ورحمته في الدنيا والاخرة لمسكم في ما افضتم فيه عذاب عظيم ١٣ اذ تلقونه بالسنتكم و
تقولون بافواهكم ما ليس لكم به علم وتحسبونه هينا وهو عند الله عظيم ١٤ ولولا اذ سمعتموه قلتم ما يكون لنا ان نتكلم بهذا

برای شما بلکه ان خیر است برای شما برای هر مردی از ایشان است انچه را کسب کرده از
گناه و انکه متولی شده بزرگ انرا از ایشان برای اوست عذابی بزرگ ١٠ چرا چون شنیدید
انرا گمان بردید مردان مؤمن و زنان مؤمنه بخودها شان نیکی و گفتند که این دروغ بزرگیست
اشکار ١١ چرا نیاوردند بران چهار گواه پس وقتی که نیاوردند گواهان انرا پس انها نزد خدا
ایشانند دروغ گویان ١١ واگر نبودی فضل خدا بر شما و رحمت او در دنیا و اخرت هر اینه
رسید شما را در انچه گفتگو کردید در ان عذابی عظیم ١٢ هنگامی که فرا میگرفتید انرا
بزبانهای خود و میگفتید بدهنهای خود چیزی را که نیست مر شما را بان هیچ دانشی و می
پنداشتید انرا سهل و ان نزد خدا عظیمیست ١٣ و چرا چون شنیدید انرا نگفتید نشاید
ما را که سخن گوییم باین منزه دانیم ترا این بهتانیست عظیم ١٤ پند میدهد شما را خدا
مباد اگه برگردید بمثل ان هرگز اگر هستید مؤمنان ١٥ و بیان میکند خدا برای شما
ایتها را و خدا دانا نیست درست کردار ١٦ بدرستی که انانکه دوست میدارند
که فاش شود زشتکاری در انانکه ایمان اورده اند مر ایشانرا است عذابی دردناک ١٧
در دنیا و اخرت و خدا میداند و شما نمیدانید ١٨ واگر نبود فضل خدا بر شما و بخشایش
او و انکه خدا است مهربان رحیم ١٩ ای انانکه ایمان اورده اند پیروی مکنید گامهای
شیطانرا و کسی که پیروی کند گامهای شیطانرا پس بدرستی که او میفرماید بکار زشت
و ناپسند و اگر نبودی فضل خدا بر شما و رحمتش پاک نمیشد از شما هیچ احدی هرگز لیکن
خدا پاکیزه میکند هر کرا میخواهد و خدا شنوای داناست ٢٠ و باید سوگند نخورند
صاحبان افزونی از شما و وسعت براینکه ندهند صاحبان خویشی و بیچارگان را و هجرت
کنندگان در راه خدا را و باید که عفو کنند و درگذرانند ایا دوست نمیدارید که بیامرزد
خدا از برای شما و خدا امرزگاریست مهربان ٢١ بدرستی که انان که نسبت زنا
میدهند بزنان عفیفه بیخبر پاایمان لعنت کرده شده اند در دنیا و اخرت و برای ایشانست
عذاب بزرگی ٢٢ روزی که گواهی دهد بر ایشان زبانهای ایشان و دستهای
ایشان و پاهای ایشان باانچه بودند که میکردند ٢٣ انروز تمام میدهد ایشانرا
خدا جزای ایشانرا که حق است و میدانند که خدا اوست حق ظاهر ٢٤ زنان پلید
برای مردان پلیدند و مردان پلید برای زنان پلیدند و زنان پاکیزه برای مردان

سبحانك هذا بهتان عظيم ١٦ يعظكم الله ان تعودوا لمثله ابدا
ان كنتم مؤمنين ١٧ ويبين الله
لكم الايات والله عليم حكيم ١٨ ان
ان الذين يحبون ان تشيع الفاحشة
في الذين امنوا لهم عذاب اليم في ١٩
في الدنيا والاخرة والله يعلم و
انتم لا تعلمون ٢٠ ولولا فضل الله
عليكم ورحمته وان الله رؤف
رحيم ٢١ يا ايها الذين امنوا لا
تتبعوا خطوات الشيطان ومن يتبع
خطوات الشيطان فانه يامر بالفحشا
والمنكر ولولا فضل الله عليكم و
رحمته ما زكى منكم من احد
ابدا ولكن الله يزكي من يشاء و
الله سميع عليم ٢٢ ولا ياتل اولوا
الفضل منكم والسعة ان يؤتوا اولي
القربى والمساكين والمهاجرين في
سبيل الله وليعفوا وليصفحوا الا
تحبون ان يغفر الله لكم والله غفور
رحيم ٢٣ ان الذين يرمون المحصنات
الغافلات المؤمنات لعنوا في الدنيا
والاخرة ولهم عذاب عظيم ٢٤ يوم
تشهد عليهم السنتهم وايديهم و
ارجلهم بما كانوا يعملون ٢٥ يومئذ
يوفيهم الله دينهم الحق ويعلمون ان الله
هو الحق المبين ٢٦ الخبيثات للخبيثين
والخبيثون للخبيثات والطيبات

Digitized by Google

لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۲۷ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّىٰ تَسْتَأْنِسُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۲۸ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمُ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ۲۹ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ۳۰ قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ۳۱

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۳۲ وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۳۳ وَلْيَسْتَعْفِفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَآتُوهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا تُكْرِهُوا فَتَيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِههُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۳۴

پاکیزه اند ومردان پاکیزه برای زنان پاکیزه اند این کروه مبرا اند از انچه میکویند مر ایشانرا
امرزش وروزی باکرامت ۲۷ ای آنانکه ایمان آورده اند داخل مشوید بخانهای غیر
خانهای خود تا دستوری طلبید وسلام کنید بر اهل انها این بهتر است مر شما را شاید
که شما پند کیرید ۲۸ پس اکر نیابید در انها کسی را پس داخل شوید در انها تا دستوری
داده شود مر شما را واکر کفته شود مر شما را که باز کردید پس باز کردید این پاکیزه تر است
برای شما وخدا بانچه میکنید داناست ۲۹ نیست بر شما کناهی انکه در ایید خانهائی
که غیر نشیمن است که در انها متاعیست مر شما را وخدا میداند انچه را اشکار میکنید و
انچه را پنهان میدارید ۳۰ بکو مر مومنانرا که بپوشند دیدهای خود را ونکاه دارند
عورتهای خود را این پاکیزه تر است برای ایشان بدرستی که خدا آکاهیست بانچه
میکنند ۳۱ وبکو مر زنان مومنه را که بپوشند دیدهای خود را ونکاه دارند
عورتهای خود را وظاهر نسازند زینت خود را مکر انچه اشکار است ازان وبایدفرو
کذارند مقنعهای خود را بر کریبانهای خود وظاهر نکنند زینت خود را مکر برای شوهران
خود یا پدران خود یا پدران شوهران خود یا پسران خود یا پسران شوهران خود یا برادران
خود یا پسران برادران خود یا پسران خواهران خود یا زنان خود یا انچه مالک شده
دستهای ایشان یا تابعان غیر صاحبان حاجت از مردان یا کودکانی که مطلع نشده اند
بر عورتهای زنان وبایدنزنند بپاهاشان تا دانسته شود انچه پوشیده میدارند
از زینت خود وبازکشت نمایید بسوی خدا همکی ای کروه مومنان تا شاید که شما
رستکار شوید ۳۲ ونکاح کنید بی جفتانرا که از شما اند ونیکوکانرا از بندکان
شما وکنیزان شما اکر باشند درویشان غنی میکرداند ایشانرا خدا از فضل خود وخدا
کشاده داناست ۳۳ وبایدکه عفت ورزند انانکه نمی یابند نکاح را تا انکه بی نیاز
کرداند ایشانرا خدا از فضل خود وانانکه طلب مینمایند مکاتبه را از انها که مالک شده
دستهای شما پس مکاتب کنید ایشانرا اکر دانسته باشید در ایشان خیری
وبدهید ایشانرا از مال خدا که داده بشما وباکراه مدارید کنیزان خود را بر زنا اکر اراده
داشته باشند خود داری از زنا را تا بجویید متاع زندکانی دنیا واوکسی که اکراه کند
ایشانرا پس بدرستی که خدا پس از اکراه کردن ایشان امرزنده مهربانست ۳۴

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ۳۳ اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ
فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ
وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۳۴ فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ وَ
وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ۳۵ رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ

وهر اینه بتحقیق که فرو فرستادیم بسوی شما ایتهای روشن ومثلی را از انانی که گذشته
اند پیش از شما وپندی برای پرهیزکاران ۳۳ خدا نور اسمانها وزمین است مثل
نورش مانند چراغ دانیست که دران چراغیست که در شیشه ایست که ان شیشه
گویا ستاره ایست درخشان که افروخته باشد از درخت بابرکت زیتونی نه شرقیست
ونه غربی نزدیکست که روغنش روشن شود واگرچه نرسد انرا اتشی نوریست بر نور
هدایت کند خدا بنور خود هر که را خواهد ومیزند خدا مثلها را برای مردم وخدا بهر چیزی
داناست ۳۴ در خانهائیست که دستوری داده خدا که بلند کرده شود ویاد کرده شود
در انها نام او تسبیح میکند مر او را در انها در بامداد وشبانگاه ۳۵ مردانی که مشغول
نمیکرداند ایشانرا تجارتی ونه بیعی از ذکر خدا وبپا داشتن نماز وداد ن زکوة میترسند از
روزی که مضطرب میگردد دران دلها ودیده ها ۳۶ تا جزا دهد ایشانرا خدا نیکوترین انچه
کرده اند وبیفزاید ایشانرا از فضل خود وخدا روزی میدهد هر که را خواهد بدون حساب
وانانکه کافر شدند کردهای ایشان چون سرابیست در زمین هموار که می پندارد انرا تشنه
اب تا چون اید انرا نیابد انرا چیزی ویافت خدا را نزد ان پس تمام رساند باو حساب او را
وخدا زود حسابست ۳۷ یا مانند تاریکیهاییست در دریائی عمیق که فرو پوشدش انرا
موجی که از زبر ان باشد موجی از زبر ان باشد ابری تاریکیهاست بعض انها بالای بعضی
چون بیرون کند دست خود را نزدیک نبود که ببیند انرا وکسی که نکرداند خدا برای
او نوری پس نیست مر او را هیچ نوری ۳۸ ایا ندیدی که خدا تسبیح میکند مر او را هر که
در اسمانها وزمین است وپرنده صف زدگان هریک بتحقیق دانسته نماز خود وتسبیح
خود را وخدا داناست بانچه میکنند ۳۹ ومر خدا راست پادشاهی اسمانها وزمین
وبسوی خداست بازگشت ۴۰ ایا ندیدی که خدا میراند ابر را پس فراهم می اورد میانش
را پس میکرداند انرا بالای هم انبوه پس می بینی باران انرا که بیرون می ید از میان ان وفرو
میفرستد از اسمان از کوههائی که در انست از تگرگ پس میرساند انرا بهر که خواهد و
میگرداند انرا از هر که خواهد نزدیکست که روشنائی برقان که ببرد دیده ها را ۴۱
میگرداند خدا شب وروز را بدرستی که در این هر اینه عبرتیست مر صاحبان بینش را
وخدا خلق کرد هر جنبنده را از اب پس از ایشان کسیست که راه میرود بر شکم خود واز

یَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ۳۷ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا
وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ
يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ
الظَّمْآنُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ
يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فَوَفَّاهُ
حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۳۸
أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ
مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ
بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ
لَمْ يَكَدْ يَرَاهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ
لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ ۳۹ أَلَمْ تَرَ
أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَالطَّيْرُ صَافَّاتٍ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ
وَتَسْبِيحَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ۴۰
وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ
الْمَصِيرُ ۴۱ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا
ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا
فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنَزِّلُ
مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ
فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ
مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ
بِالْأَبْصَارِ ۴۲ يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَ
النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِأُولِي الْ
أَبْصَارِ وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ
فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَ

ایشان

منهم من يمشي على رجلين ومنهم من يمشي على اربع يخلق الله ما يشاء ان الله على كل شيء قدير ۴۶ لقد انزلنا آيات مبينات والله يهدي
من يشاء الى صراط مستقيم ۴۷ ويقولون آمنا بالله وبالرسول واطعنا ثم يتولى فريق منهم من بعد ذلك وما اولئك بالمؤمنين ۴۸
واذا دعوا الى الله ورسوله ليحكم بينهم اذا فريق منهم معرضون ۴۹ وان يكن لهم الحق يأتوا اليه مذعنين ۵۰ افي قلوبهم مرض ام
ارتابوا ام يخافون ان يحيف الله عليهم ورسوله بل اولئك هم الظالمون ۵۱ انما كان قول المؤمنين اذا دعوا الى الله ورسوله ليحكم

بينهم ان يقولوا سمعنا واطعنا
واولئك هم المفلحون ۵۲ ومن
يطع الله ورسوله ويخش الله و
يتقه فاولئك هم الفائزون ۵۳
واقسموا بالله جهد ايمانهم لئن امرتهم
ليخرجن قل لا تقسموا طاعة معروفة
ان الله خبير بما تعملون ۵۴ قل
اطيعوا الله واطيعوا الرسول فان
تولوا فانما عليه ما حمل وعليكم
ما حملتم وان تطيعوه تهتدوا
وما على الرسول الا البلاغ المبين
۵۵ وعد الله الذين آمنوا منكم
وعملوا الصالحات ليستخلفنهم
في الارض كما استخلف الذين من
قبلهم وليمكنن لهم دينهم الذي
ارتضى لهم وليبدلنهم من بعد
خوفهم امنا يعبدونني لا يشركون
بي شيئا ومن كفر بعد ذلك فا
ولئك هم الفاسقون واقيموا
الصلوة واتوا الزكوة واطيعوا
الرسول لعلكم ترحمون ۵۶ لا
تحسبن الذين كفروا معجزين في
الارض ومأوهم النار ولبئس
المصير ۵۷ يا ايها الذين آمنوا
ليستأذنكم الذين ملكت ايمانكم
والذين لم يبلغوا الحلم

ایشان کسیست که راه میرود بدو پا وازایشان کسیست که راه میرود بر چهار می آفریند
آنچه را خواهد بدرستی که خدا بر هر چیزی تواناست ۴۶ هر آینه بتحقیق که فرو فرستادیم
آیتهائی آشکار کننده وخدا هدایت میکند هر که را خواهد براه راست ۴۶ و
میگویند ایمان آوردیم بخدا وبرسول وفرمانبردیم پس برمیگردند گروهی از ایشان از بعد
آن ونیستند اینها مؤمنان ۴۷ وچون خوانده شوند بسوی خدا ورسول او تا حکم کند
میانه ایشان ناگاه گروهی از ایشان اعراض کنندگانند ۴۸ واگر باشد مر ایشانرا حق می
آیند بسوی او فرمانبردار ان ۴۹ آیا در دلهای ایشان مرضیست یا شک افتاده اند
یا میترسند که جور کند خدا بر ایشان ورسول او بلکه اینها ایشانند ستمکاران ۵۰
بدرستی که نیست گفتار مؤمنان چون خوانده شوند بسوی خدا ورسول او تا حکم کند
میانه ایشان مگر آنکه گویند شنیدیم وفرمانبردیم واینها ایشانند رستگاران ۵۱
وکسی که فرمان برد خدا ورسول او را وبترسد از خدا وبپرهیزد از او پس اینها ایشانند
بمطلب رسیدگان ۵۲ وسوگند خوردند بخدا سخت ترین سوگندهای خود که
هر آینه اگر فرمائی ایشانرا هر آینه بیرون میروند بگو سوگند مخورید طاعتیست
شناخته شده بدرستی که خدا آگاهست بآنچه میکنید ۵۳ بگو فرمانبرید خدا را
وفرمانبرید رسول را پس اگر روگردانند پس جز این نیست که بر اوست آنچه بار کرده
شده وبر شماست آنچه بار کرده شده اید واگر فرمانبرید او را راهدایت یابید ونیست
بر رسول مگر رسانیدن آشکار ۵۴ وعده داد خدا آنانرا که ایمان آورده اند از شما
وکردند شایستها را هر آینه خلافت دهد البته ایشانرا در زمین چنانچه خلیفه کرد اینها
آنانرا که پیش از ایشان بودند وهر آینه متمکن کرداند البته برای ایشان دین ایشانرا که
پسندیده برای ایشان وهر آینه بدل دهد ایشانرا از پس ترس ایشان ایمنی می پرستند
مرا شریک نمی سازند بمن چیزیرا وکسی که ناسپاسی کند بعد از آن پس اینها ایشانند فاسقان
وبپادارید نماز را وبدهید زکوة را وفرمانبرید پیغمبر را شاید شما رحم کرده شوید ۵۵
مپندار البته آنانرا که کافر شدند عاجز کنندگان در زمین وجایگاه ایشان آتشست
وهر آینه بدجای بازگشتیست ۵۶ ای آنانکه ایمان آورده اند باید که دستوری
خواهند از شما آنانی که مالک شده دستهای شما وآنانی که نرسیده اند بحد احتلام

منكم ثلاث مرات من قبل صلوة الفجر وحين تضعون ثيابكم من الظهيرة ومن بعد صلوة العشاء ثلاث عورات لكم ليس عليكم ولا
عليهم جناح بعدهن طوافون عليكم بعضكم على بعض كذلك يبين الله لكم الآيات والله عليم حكيم ٥٨ واذا بلغ الاطفال منكم
الحلم فليستاذنوا كما استاذن الذين من قبلهم كذلك يبين الله لكم آياته والله عليم حكيم ٥٩ والقواعد من النساء اللاتي لا يرجون
نكاحا فليس عليهن جناح ان يضعن ثيابهن غير متبرجات بزينة وان يستعففن خير لهن والله سميع عليم ٦٠ ليس على الاعمى حرج

ولا على الاعرج حرج ولا على المريض
حرج ولا على انفسكم ان تاكلوا
من بيوتكم او بيوت اباءكم او بيوت
امهاتكم او بيوت اخوانكم او
بيوت اخواتكم او بيوت اعمامكم
او بيوت عماتكم او بيوت
اخوالكم او بيوت خالاتكم او ما
ملكتم مفاتحه او صديقكم ليس
عليكم جناح ان تاكلوا جميعا
او اشتاتا فاذا دخلتم بيوتا فسلموا
على انفسكم تحية من عند الله
مباركة طيبة كذلك يبين الله
لكم الآيات لعلكم تعقلون ٦١
انما المؤمنون الذين امنوا بالله و
رسوله واذا كانوا معه على امر
جامع لم يذهبوا حتى يستاذنوه
ان الذين يستاذنونك اولئك
الذين يؤمنون بالله ورسوله
فاذا استاذنوك لبعض شانهم
فاذن لمن شئت منهم واستغفر
لهم الله ان الله غفور رحيم ٦٢
لا تجعلوا دعاء الرسول بينكم
كدعاء بعضكم بعضا قد يعلم الله
الذين يتسللون منكم لواذا فليحذر
الذين يخالفون عن امره ان تصيبهم
فتنة او يصيبهم عذاب اليم ٦٣

از شما سه بار پيش از نماز صبح ووقتي كه ميكذاريد جامهاي خودرا از ميان روز واز بعد نماز
خفتن سه عورتست مرشما را نيست برشما ونه برايشان گناهي بعد ازانها طواف كنندگانند
برشما بعضي از شما بر بعضي همچنين بيان ميكند خدا براى شما آيتها را وخدا داناى حكيم است
٥٨ وهركاه برسند كودكان از شما باحتلام پس بايد دستوري طلبند چنانكه دستوري
خواستند آنانكه پيش از ايشان بودند همچنين بيان ميكند خدا براى شما آيتهاي خودرا
خدا داناى حكيم است ٥٩ ونشستكان از زنانى كه اميد نميدارند نكاح را پس نيست
بر ايشان گناهى انكه بگذارند جامه هاى خودرا غير ظاهر كنندگان باراييشي واينكه عفت
نمايند بهتر است مر ايشانرا وخدا شنواى داناست ٦٠ نيست برنابينا حرجي ونه بر
لنگ حرجي ونه بر بيمار حرجي ونه برنفسهاى شما كه بخوريد از خانهاي شما
يا خانهاى پدران شما يا خانهاى مادران شما يا خانهاي برادران
شما يا خانهاى خواهران شما يا خانهاي عمّوهاي شما يا خانهاي عمّهاى
شما يا خانهاي خالوهاي شما يا خانهاى خاله هاي شما يا انچه كه مالك
شده باشيد كليدهاي انرا يا دوستان شما نيست برشما گناهي
كه بخوريد باهم يا جدا جدا پس هركاه درآييد خانه ها را پس سلام
كنيد برنفسهاى خودتان تحيتي از نزد خدا بابركت پاكيزه همچنين بيان
ميكند خدا براى شما آيتها را شايد كه شما تعقل كنيد ٦١ جز
اين نيست كه مؤمنان آنانند كه ايمان آورده اند بخدا ورسول او و
هركاه باشند با او بركاري جمع كننده نميروند تا دستوري
خواهند از او بدرستي كه آنانكه دستوري خواهند از تو آنها ايند آنانكه
ايمان مياورند بخدا ورسول او پس چون دستوري جويند از تو براي
بعضي كارهاشان پس دستوري ده براي كسي كه خواهي از ايشان
وآمرزش جوي براي ايشان از خدا بدرستي كه خدا آمرزگاريست مهربان ٦٢
مكردانيد خواندن رسول را ميان خود مانند خواندن بعض شما بعضي را بحقيقت ميداند خدا
آنانرا كه بيرون ميروند بتدريج از شما از زير پناه كردن پس بايد كه بترسند آنانكه مخالفت
ميكنند از فرمان او اينكه برسد ايشانرا بلائي يا برسد ايشانرا عذابي دردناك ٦٣

Digitized by Google

ألا إن لله ما في السموات والأرض قد يعلم ما أنتم عليه ويوم يرجعون إليه فينبئهم بما عملوا والله بكل شيء عليم ٦٥ سورة الفرقان مكية وهي مائة وسبع وسبعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

تبارك الذي نزل الفرقان على عبده ليكون للعالمين نذيرا ١ الذي له ملك السموات والأرض ولم يتخذ ولدا ولم يكن له شريك في الملك وخلق كل شيء فقدره تقديرا ٢ واتخذوا من دونه آلهة لا يخلقون شيئا وهم يخلقون ولا يملكون لأنفسهم ضرا ولا نفعا ولا يملكون موتا ولا حياة ولا نشورا ٣ وقال الذين كفروا إن هذا إلا إفك افتراه وأعانه عليه قوم آخرون فقد جاءوا ظلما وزورا ٤ وقالوا أساطير الأولين اكتتبها فهي تملى عليه بكرة وأصيلا ٥ قل أنزله الذي يعلم السر في السموات والأرض إنه كان غفورا رحيما ٦ وقالوا مال هذا الرسول يأكل الطعام ويمشي في الأسواق لولا أنزل إليه ملك فيكون معه نذيرا ٧ أو يلقى إليه كنز أو تكون له جنة يأكل منها وقال الظالمون إن تتبعون إلا رجلا مسحورا ٨ انظر كيف ضربوا لك الأمثال فضلوا فلا يستطيعون سبيلا ٩ تبارك الذي إن شاء جعل لك خيرا من ذلك جنات تجري من تحتها الأنهار ويجعل لك قصورا ١٠ بل كذبوا بالساعة وأعتدنا لمن كذب بالساعة سعيرا ١١ إذا رأتهم من مكان بعيد سمعوا لها تغيظا وزفيرا ١٢ وإذا ألقوا منها مكانا ضيقا مقرنين دعوا هنالك ثبورا ١٣ لا تدعوا اليوم ثبورا واحدا وادعوا ثبورا كثيرا ١٤ قل أذلك خير أم جنة الخلد التي وعد المتقون كانت لهم جزاء ومصيرا ١٥

آگاه باشيد بدرستي كه مر خداراست آنچه در آسمانها وزمين است بحقيقت ميداند بآنچه راشما برانيد ودروغ كه بار كرديده شوند بسوي وپس آگاه كرداند ايشانرا بآنچه كرده اند وخدا بهرچيزي | سورة فرقان هفتاد وهفت ايه دران مكي است | داناست ٦

بنام خداي بخشاينده مهربان

برتراست آنكه فروفرستاد فرقانرا بربنده خود تا بوده باشد مرعالميانرا بيم نماينده ١ آنكه مراورا راست پادشاهي آسمانها وزمين ونگرفته فرزندي ونبود مراورا شريكي در پادشاهي وآفريد هرچيزيرا پس تقدير كرد اورا تقديري كردني ٢ وگرفتند بغير از او خدايان كه نمي آفريدند چيزيرا وايشان آفريده ميشوند ومالك نميباشند برنفسهاي خود ضرريرا ونه سوديرا ومالك نميباشند مرك را ونه زندگي را ونه نشررا ٣ وگفتند آنانكه كافر شدند نيست اين مگر دروغ كه برباقته اورا ويارئ كردند وي برآن گروهي ديگران پس بحقيقت آمدند ظلمي وباطلي را ٤ وگفتند افسانهاي پيشينيانست كه نويسانيده آنهارا پس آن خوانده ميشود براو بامداد واخر روز ٥ بگو فروفرستاد آنرا آنكه ميداند پنهانرا در آسمانها وزمين بدرستي كه او هست آمرزگار مهربان ٦ وگفتند چيست مراين رسولرا كه ميخورد خوردني وراه ميرود در بازارها چرا فروفرستاده نشد بسوي او فرشته تا باشد با او بيم نماينده ٧ يا چرا انداخته نميشود بسوي وگنجي يا چرا نيست اورا بوستاني كه ميخورد ازو باشد ازان وگفتند ستمكاران كه پيروي نميكنيد مگر مردي سحر كرده شده ٨ بنگر كه چگونه زدند براي تو مثلها پس گمراه شدند پس نميتوانند يافت راهي را ٩ برتراست آنكه اگر خواهد بكرداند براي تو بهتر از اين بهشتهائي كه روان باشد از زيرآنها نهرها وبكرداند براي تو قصرها ١٠ بلكه تكذيب نمودند قيامت را واماده كرده ايم براي آنكه دروغ انگاشت بساعت را آتشي افروخته ١١ آنگاه كه ببيند ايشانرا از جاي دور شنوند براي آن جوش خشمي وخروشي ١٢ وچون افكنده شوند ازان در جاي تنگنائي قرين كرده شده گان بخوانند آنجا هلاك را ١٣ مخوانيد امروز هلاك واحدرا وبخوانيد هلاكت بسيار يرا ١٤ بگو ايا اين بهتر است يا بهشت جاودان كه وعده داده شده اند پرهيزگاران هست آن مر ايشان پاداش وبازگشتي براي ايشان

لهم فيها ما يشاءون خالدين كان على ربك وعدا مسئولا ۱۷ ويوم يحشرهم وما يعبدون من دون الله فيقول ءانتم أضللتم عبادي هؤلاء
أم هم ضلوا السبيل ۱۸ قالوا سبحانك ما كان ينبغي لنا أن نتخذ من دونك من أولياء ولكن متعتهم وآباءهم حتى نسوا الذكر وكانوا قوما
بورا ۱۹ فقد كذبوكم بما تقولون فما تستطيعون صرفا ولا نصرا ومن يظلم منكم نذقه عذابا كبيرا ۲۰ وما أرسلنا قبلك من المرسلين
إلا إنهم ليأكلون الطعام ويمشون في الأسواق وجعلنا بعضكم لبعض فتنة أتصبرون وكان ربك بصيرا ۲۱ وقال الذين لا يرجون

در آن انچه میخواهند جاودانیان هست بر پروردگار تو وعده سوال کرده شده ۱۷ وروزی
که حشر کند ایشانرا و انچه را که میپرستند از غیر خدا پس گوید ایا شما گمراه کردید بندگان
مرا اینها را یا ایشان گم کردند راه را ۱۸ گفتند پاکی تو نبود سزاوار ما را اینکه بگیریم
از غیر تو دوستان ولیکن برخورداری دادی ایشانرا و پدران ایشانرا تا فراموش کردند
ذکر را و بودند گروهی هلاک شده ۱۹ پس بحقیقت که تکذیب نمودند شما را با انچه میگوید
پس نمیتوانید گردانید نرا و نه یاری کردن را ۲۰ وکسی که ستم کند از شما بچشانیم او را
عذابی بزرگ ۲۱ ونفرستادیم پیش از تو رسولان مگر انکه ایشان هر اینه میخوردند خوردنی
و راه میرفتند در بازارها و گردانیدیم بعض شما را برای بعض ایا صبر خواهید کرد
و هست پروردگار تو بینا ۲۲ وگفتند انانکه امید نمیدارند لقای ما را چرا فرو
فرستاده نشدند بر ما فرشتگان یا چرا نمی بینیم پروردگار خود را هر اینه بحقیقت
که تکبر کردند در نفسهای خود و تمرد نمودند تمرد نمودنی بزرگ ۲۳
در انروز که ببینند فرشتگانرا نیست مژده انروز مر گناهکارانرا و گویند حرام شده
حرام شدنی ۲۴ ومتوجه شدیم بسوی انچه کرده اند از کردار پس گردانیدیم انرا باطل
و پراکنده ۲۵ اهل هشت انروز بهتر تند از جهت قرار و نیکوتر اند از راه محل استراحت ۲۶
و روزی که شکافته شود اسمان بسبب ابرها و فرو فرستاده شوند فرشتگان فرو فرستادنی
شدنی ۲۷ پادشاهی انروز حق است مر خدای بخشاینده را و باشد روزی بر کافران دشوار
۲۸ و روزی که بدندان گزد ستمکار بر دست خود را گوید ای کاش من گرفته بودم با ان رسول راه را
۲۹ ای وای گاشکی من نگرفته بودم فلان را دوست ۳۰ هر اینه بحقیقت که گمراه کرد انید
مرا از ذکر بعد از انکه امد مرا و هست شیطان مر ادمی را فرو گذارنده ۳۱
و گفت ان رسول ای پروردگار من بدرستی که قوم من گرفتند این
قرانرا متروک ۳۲ وهمچنین گردانیدیم برای هر پیمبری دشمنی را
از گناهکاران ۳۳ وبس است پروردگار تو برای راهنمائی
و مددکاری ۳۴ وگفتند انانکه کفر ورزیدند چرا فرو فرستاده
نشد بر او قران تمام یکبار همچنین تا ثابت داریم بان دل تو را و شمرده فرستادیم انرا
شمرده ۳۵ ونیارند تو را مثلی مگر انکه اوردیم ترا بحق و نیکوتر از روی بیان ۳۶

فتانا لولا أنزل علينا الملئكة أو
نرى ربنا لقد استكبروا في أنفسهم
وعتوا عتوا كبيرا ۲۱ يوم يرون
الملئكة لا بشرى يومئذ للمجرمين
ويقولون حجرا محجورا ۲۲ وقدمنا
إلى ما عملوا من عمل فجعلناه هباء
منثورا ۲۳ أصحاب الجنة يومئذ
خير مستقرا وأحسن مقيلا ۲۴
ويوم تشقق السماء بالغمام ونزل
الملائكة تنزيلا ۲۵ الملك يومئذ
الحق للرحمن وكان يوما على الكافرين
عسيرا ۲۶ ويوم يعض الظالم على
يديه يقول يا ليتني اتخذت مع
الرسول سبيلا ۲۷ يا ويلتى ليتني
لم أتخذ فلانا خليلا ۲۸ لقد أضلني
عن الذكر بعد إذ جاءني وكان
الشيطان للإنسان خذولا ۲۹
وقال الرسول يا رب إن قومي
اتخذوا هذا القرءان مهجورا ۳۰
وكذلك جعلنا لكل نبي عدوا من
المجرمين ۳۱ وكفى بربك هاديا
ونصيرا ۳۲ وقال الذين كفروا لولا
نزل عليه القرءان جملة واحدة كذلك
لنثبت به فؤادك ورتلناه ترتيلا
۳۳ ولا يأتونك بمثل إلا جئناك
بالحق وأحسن تفسيرا ۳۴

انانکه

الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ٣٤ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ٣٥
فَقُلْنَا اذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا ٣٦ وَقَوْمَ نُوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً وَأَعْتَدْنَا
لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ٣٧ وَعَادًا وَثَمُودَ وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَٰلِكَ كَثِيرًا ٣٨ وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ٣٩
وَلَقَدْ أَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أُمْطِرَتْ مَطَرَ السَّوْءِ أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ٤٠ وَإِذَا رَأَوْكَ إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَٰذَا

بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ٤١ إِنْ كَادَ
لَيُضِلُّنَا عَنْ آلِهَتِنَا لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا
عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ
الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ٤٢ أَرَأَيْتَ
مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ
عَلَيْهِ وَكِيلًا ٤٣ أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ
أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ
إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا
٤٤ أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ
الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا
ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ٤٥
ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ٤٦
وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا
وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا
٤٧ وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ
يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً طَهُورًا ٤٨ لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً
مَيْتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا
وَأَنَاسِيَّ كَثِيرًا ٤٩ وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ
بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ
إِلَّا كُفُورًا ٥٠ وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي
كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ٥١ فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ
وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ٥٢ وَهُوَ
الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ
وَهَٰذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا
بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا ٥٣

اناانکه حشر کرده میشوند بروهاشان بسوي دوزخ انها بدترند ازجهت جاي وگمراه
ترند از جهت راه ٣٤ وهرآینه بتحقیق دادیم موسی را کتاب وگردانیدیم با او برادر او هرون را
وزیر ٣٥ پس گفتیم بروید شما دو تا بسوي قومي که دروغ انگاشتند آیتهاي ما را پس هلاك
گردیم ایشانرا هلاك کردني ٣٦ وقوم نوح را چون تکذیب کردند رسولانرا غرق کردیم
ایشانرا وگردانیدیم ایشانرا براي مردمان آیتي واماده ساختیم براي ستمکاران عذابي دردناك
٣٧ وعاد وثمود را ویاران رس را وقرنهاي میانه انرا بسیار ٣٨ وهمه را زدیم براي او مثلها
وهمه را نابود کردیم نیست کردني ٣٩ وهرآینه بتحقیق گذشتند بر قریه که بارانیده شده بارانِ
بدي آیا پس نبودند که ببینند انرا بلکه هستند که امید نمیدارند نشور
را ٤٠ وچون ببینند ترا نمیگیرند ترا مگر استهزا آیا اینست انکه
برانگیخت خدا برسالت ٤١ بدرستي که نزدیك بود که گمراه
گرداند ما را از خداي ما اگر نه ان بود که صبر کرده بودیم برانها وزود
باشد که بدانند هنگامي که ببینند عذابرا که کیست گمراه گشته
تر از راه ٤٢ آیا دیدي انرا که گرفت خداي خود را خواهش نفس خود
آیا پس تو باشي براو وکیل ٤٣ یا مي پنداري که بیشترین ایشان میشنوند
یا تعقل میکنند نیستند ایشان مگر چون بهایم بلکه ایشان گمراه ترند براه
٤٤ آیا ندیدي بسوي پروردگارت که چگونه گسترانید سایه را واگر
خواستي هرآینه گردانیدي انرا ساکن پس گردانیدیم آفتابرا
برانها دلیلي ٤٥ پس گرفتیم انرا بسوي خود گرفتني آسان ٤٦ واوست انکه
گردانید براي شما شب را پوششي وخواب را راحتي وگردانید روز را اشکار شدن ٤٧
واوست انکه فرستاد بادها را مژده دهنده میان دو دست رحمت خود وفرو فرستادیم از آسمان
آبي پاك ٤٨ تا زنده کنیم بان بقعه مرده را وبیاشامانیم انرا از انچه افریدیم چهارپایان را ومردمان بسیار
را ٤٩ وهرآینه بتحقیق که گردانیدیم انرا میانه ایشان تا پند گیرند پس ابا نمودند بیشتر مردمان مگر
ناسپاسي را ٥٠ واگر خواسته بودیم هرآینه برانگیخته بودیم در هر قریه بیم نماینده پس فرمان مبر
کافرانرا وکوشش نما با ایشان کوششي بزرگ ٥١ واوست انکه بیامیخت باهم دو دریا را این شیرین
خوشگوار واین شور تلخ وگردانید میان ان دو تا حاجزي وسانري ممنوع ٥٢

Digitized by Google

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ۵۴ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ
عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا ۵۵ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۵۶ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۵۷ وَ
تَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا ۵۸ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ
اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَٰنُ فَاسْأَلْ بِهِ خَبِيرًا ۵۹ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَٰنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَٰنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ۶۰ تَبَارَكَ

واوست انکه افریدازاب ادمی را پس کردانید انرا نژادی وپیوندی وهست
پروردکار تو توانا ۵۴ وبپرستند ازغیر خدا چیزیرا که فایده نبخشد ایشانرا
ونه ضرر رساند ایشانرا وهست کافر برپروردکار خودهم پشت ۵۵ ونفرستادیم
ترا مگر مژده دهنده وبیم نماینده ۵۶ بگو نمیخواهم ازشما بران هیچ مزدی مگر انکه
خواست که بگیرد بسوی پروردکار خود راهی ۵۷ وتوکل کن برزنده
که نمیرد وبپاکی یاد کن اورا بسپاس او وبس باشد او بگناهان بندگان
خود اگاه ۵۸ انکه افرید اسمانها وزمین را انچه را میان انهاست درشش
روز پس مستولی شد برعرش خداوند بخشاینده پس بپرس ازان اگاهی را ۵۹
وچون گفته شود مرایشانرا که سجده کنید برای خدای بخشاینده گویند وچیست
خدای بخشاینده ایا سجده کنیم مرانچه را که میفرمائی مارا وزیاد نمود ایشانرا
نفرت ۶۰ برتر است انکه گردانید در اسمان برجها وگردانید دران چراغی و
ماهی روشن را ۶۱ واوست انکه گردانید شب وروز را خلیفه یکدیگر برای انکه خواهد
پند گیرد یا خواهد شکر گذاریرا ۶۲ وبندگان خدای بخشاینده انانند که راه میروند
برزمین باسانی وچون خطاب کنند ایشانرا نادانان گویند سلامی ۶۳ وانان
که شب را بروز میاورند برای پروردکار خود سجده کنندگان وبپا ایستادگان ۶۴
وانانکه میگویند ای پروردکار ما بگردان ازما عذاب دوزخ را بدرستی که عذاب
ان هست لازم بدرستی که ان بد قرارگاه ومقامیست ۶۵ وانانکه هرگاه
نفقه کنند اسراف نکنند وتنگ نگیرند وباشد میانهٔ ان اعتدالی ۶۶ وانانکه
نمیخوانند باخدا خدائی دیگر ونمیکشند نفسی را که حرام کرده خدا مگر باستحقاق وزنا
نمیکنند وهرکه میکند انرا میابد پاداش انها را ۶۷ زیاد کرده شود برای او عذاب روز
قیامت وجاوید ماند دران بخواری ۶۸ مگر انکه توبه کرد وایمان اورد وکرد کار شایسته
واپس انها بدل میکند خدا بدیهای ایشانرا بنیکیها وهست خدا امرزنده مهربان ۶۹ و
کسی که توبه کرد وکرد شایسته را پس بدرستی که او بازگشت میکند بسوی خدا بازگشتی
وانانکه حاضر نمیشوند باطل را وچون بگذرند بلغوی بگذرند کریمان ۷۲ وانانکه چون پند
داده شوند بایتهای پروردکارشان بروی نیفتند برانها کران وکوران ۷۳

الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ
فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ۶۱ وَهُوَ
الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً
لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا
۶۲ وَعِبَادُ الرَّحْمَٰنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ
عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ
الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ۶۳ وَالَّذِينَ
يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ۶۴
وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا
عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا
۶۵ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۶۶
وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ
يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَٰلِكَ قَوَامًا ۶۷
وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا
آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ
اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ
ذَٰلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ۶۸ يُضَاعَفْ لَهُ
الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ
مُهَانًا ۶۹ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ
عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ
حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۷۰
وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ
إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ۷۱ وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ
الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا
۷۲ وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ۷۳

والذين يقولون ربنا هب لنا من ازواجنا وذريتنا قرة اعين واجعلنا للمتقين اماما ٧٤ اولئك يجزون الغرفة بما صبروا ويلقون
فيها تحية وسلاما ٧٥ خالدين فيها حسنت مستقرا ومقاما ٧٦ قل ما يعبؤا بكم ربي لولا دعاؤكم فقد كذبتم فسوف يكون
لزاما ٧٧ سورة الشعراء مائتان وسبع وعشرون آية بسم الله الرحمن الرحيم طسم ١ تلك آيات الكتاب المبين ٢ لعلك باخع نفسك
الا يكونوا مؤمنين ٣ ان نشا ننزل عليهم من السماء آية فظلت اعناقهم لها خاضعين ٤ وما يأتيهم من ذكر من الرحمن محدث

الا كانوا عنه معرضين ٥ فقد
كذبوا فسيأتيهم انبؤا ما كانوا
به يستهزؤن ٦ اولم يروا الى
الارض كم انبتنا فيها من كل زوج
كريم ٧ ان في ذلك لآية وما
كان اكثرهم مؤمنين ٨ وان ربك
لهو العزيز الرحيم ٩ واذ نادى
ربك موسى ان ائت القوم الظالمين
١٠ قوم فرعون الا يتقون ١١ قال
رب اني اخاف ان يكذبون ١٢
ويضيق صدري ولا ينطلق
لساني فارسل الى هارون ١٣
ولهم علي ذنب فاخاف ان يقتلون ١٤
قال كلا فاذهبا بآياتنا انا معكم
مستمعون ١٥ فأتيا فرعون فقولا
انا رسول رب العالمين ١٦ ان
ارسل معنا بني اسرائيل قال الم
نربك فينا وليدا ولبثت فينا من عمرك
سنين ١٧ وفعلت فعلتك التي فعلت
وانت من الكافرين ١٨ قال فعلتها
اذا وانا من الضالين ١٩ ففررت
منكم لما خفتكم فوهب لي ربي
حكما وجعلني من المرسلين ٢١
وتلك نعمة تمنها علي ان عبدت
بني اسرائيل قال فرعون وما
رب العالمين ٢٣

وآنانكه گويند پروردگار ما بجز ما را از زبان ما و فرزندان ما روشني چشمها و بگردان
ما را براي پرهيزگاران پيشوا ٧٤ آنها جزا داده ميشوند درجهٔ بلند را بسبب آنچه
صبر كردند و سالميده ميشوند دران تحيت و سلام را ٧٥ جاودانيان دران نيكوست
جايگاه از جهت قرارگاه و مقام ٧٦ بگو چه اعتنا كند بشما پروردگار من اگر
نباشد دعاي شما پس بتحقيق تكذيب نموديد پس بزودي ميشود لازم ٧٧

سورهٔ شعراء مكي است و دويست و هفت آيه دارد

بنام خداي بخشاينده مهربان

طسم ١ اين آيتهاي كتاب روشن كننده است ٢ باشد كه تو هلاك كننده باشي نفس خود را
كه چرا نميشوند ايمان آورندگان ٣ اگر خواهيم فرو فرستيم بر ايشان از آسمان آيتي پس كردد
گردنهاي ايشان براي آن خضوع كنندگان ٤ و نمي آيد ايشان را از پند ذكري از خداي بخشاينده كه نو
بديد آورده شده مگر آنكه باشند از آن اعراض كنندگان ٥ پس بتحقيق كه تكذيب كردند پس زود
باشد كه بيايد ايشان را اخبارهاي آنچه بود ند كه بآن استهزا ميكردند ٦ آيا نديدند بسوي زمين
كه چه بسيار رويانيديم دران از هر جفتي نيكو ٧ بدرستي كه دراين هر آينه آيتي است و
نيستند بيشتر ايشان مؤمنان ٨ و بدرستي كه پروردگار تو هر آينه اوست عزيز مهربان ٩
و هنگامي كه ندا فرمود پروردگار تو موسي را كه بيا بقوم ستمكاران ١٠ قوم فرعون آيا نميپرهيزند
گفت پروردگار من بدرستي كه من ميترسم آنكه تكذيب كنند مرا ١١ و تنك ميشود سينه من
و روان نميشود زبان من پس بفرست بسوي هرون ١٢ و مر ايشانرا ست بر من گناهي پس ميترسم
كه بكشند مرا ١٣ گفت نرچنان نيست پس بروبد شما دو تا با آيتهاي ما بدرستي كه ما با شما ايم
شنوندگان ١٤ پس بياييد فرعون را بگوييد بدرستي كه ما ايم فرستاده پروردگار عالميان
١٥ كه بفرست با ما بني اسرائيل را گفت آيا نپروريديم ترا در خود در كودكي و درنك
كردي در ميان ما از عمرت سالها و كردي كردار خود را كه كردي و تو اي از ناسپاسان ١٦ گفت كردم آنرا آنگاه و من بودم از گم شدگان ١٧ پس گريختم از شما چون
ترسيدم از شما پس ببخشيد بمن پروردگار من حكمي را و گردانيد مرا از رسولان ١٩ و اين نعمتي است كه
منتي نهي بر من اينكه بنده گردانيدي بني اسرائيل را گفت فرعون و چيست پروردگار عالميان ٢٣

Digitized by Google

گفت پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان انهاست اگر هستید یقین کنندگان ۲۱ گفت
مر آنانرا که گرداگرد او بودند آیا نمیشنوید ۲۲ گفت پروردگار شما و پروردگار پدران شما پیشینیان ۲۳
گفت بدرستی که رسول شما که فرستاده شده بسوی شما هر آینه دیوانه است ۲۴ گفت
پروردگار مشرق و مغرب و آنچه میانه ان دو است اگر هستید که تعقل میکنید ۲۵ گفت هر آینه
اگر گرفتۀ خدائی جز من هر آینه بگردانم ترا از زندانکرده شدگان ۲۶ گفت آیا و اگرچه آورده باشم تو را
بچیزی روشن ۲۷ گفت پس بیار آنرا اگر هستی از راست گویان ۲۸ پس افکند عصای خود را
پس ناگهان آن اژدهائی بود آشکار ۲۹ و کشید دست خود را پس ناگهان آن
سفید نورانی بود برای نظر کنندگان ۳۰ گفت مر انجماعت را که دور او بودند بدرستی که این
هر آینه جادوگریست دانا ۳۱ میخواهد که بیرون کند شما را از زمین شما بسحر خویش پس چه
امر میکنید ۳۲ گفتند بازدار او را و برادر او را و بفرست در شهرها گردآورندگان ۳۳
تا بیاورند تو را هر جادوگر دانائی ۳۴ پس جمع کرده شدند جادوگران برای وعده گاه روز
معلوم ۳۵ و گفته شد برای مردمان آیا هستید شما جمع شوندگان ۳۶ شاید ما پیروی
کنیم جادوگران را اگر باشند ایشان غلبه کنندگان ۳۷ پس چون آمدند جادوگران گفتند
مر فرعون را آیا بدرستی که هست برای ما هر آینه مزدی اگر باشیم ما غلبه کنندگان ۳۸
گفت آری و بدرستی که شما آنگاه هر آینه باشید از مقربان ۳۹ گفت مر ایشانرا موسی که بیندازید
انچه شما اندازنده اید ۴۰ پس انداختند ریسمانهاشان را و چوبدستهاشانرا و گفتند بعزت
فرعون که بدرستی که ما ایم هر آینه ما غلبه کنندگان ۴۱ پس فکند موسی عصای خود را پس
ناگهان آن می ربود انچه را بدروغ میمودند ۴۲ پس افتاده شدند جادوگران سجده کنندگان ۴۳
گفتند ایمان آوردیم بپروردگار عالمیان ۴۴ پروردگار موسی و هرون ۴۵ گفت آیا ایمان
آوردید مر او را پیش از انکه رخصت دهم شما را بدرستی که او هر آینه بزرگ شماست انکه
آموخت شما را جادو پس هر آینه زود باشد که بدانید ۴۶ هر آینه قطع کنم دستهای شما را و
پاهای شما را از خلاف یکدیگر و هر آینه بردار کنم البته شما را همه ۴۷ گفتند نیست ترکند ما را بدرستی
که ما بسوی پروردگار خود بازگردندگانیم ۴۸ بدرستی که ما طمع داریم که بیامرزد برای ما پروردگار ما خطاهای ما
که ما هستیم اول ایمان آورندگان ۴۹ و وحی فرستادیم بسوی موسی که شب ببر بندگان مرا
بدرستی که شما پیروی رفته شدگانید ۵۰ پس فرستاد فرعون در شهرها گردآورندگان ۵۱

انرجه و اخاه و ابعث فی المدائن
حاشرین ۳۳ یاتوک بکل سحار
علیم ۳۴ فجمع السحرة لمیقات یوم
معلوم ۳۵ وقیل للناس هل انتم
مجتمعون ۳۶ لعلنا نتبع السحرة ان کانوا
هم الغالبین ۳۷ فلما جاء السحرة
قالوا لفرعون ائن لنا لاجرا ان
کنا نحن الغالبین ۳۸ قال نعم
وانکم اذا لمن المقربین ۳۹ قال
لهم موسی القوا ما انتم ملقون ۴۰
فالقوا حبالهم وعصیهم وقالوا
بعزة فرعون انا لنحن الغالبون ۴۱
فالقی موسی عصاه فاذا هی تلقف
ما یافکون ۴۲ فالقی السحرة ساجدین
۴۳ قالوا امنا برب العالمین ۴۴
رب موسی وهرون ۴۵ قال امنتم
له قبل ان اذن لکم انه لکبیرکم
الذی علمکم السحر فلسوف تعلمون
۴۶ لاقطعن ایدیکم وارجلکم
من خلاف ولاصلبنکم اجمعین ۴۷
قالوا لا ضیر انا الی ربنا منقلبون
۴۸ انا نطمع ان یغفر لنا ربنا
خطایانا ان کنا اول المؤمنین
۴۹ واوحینا الی موسی ان اسر
بعبادی انکم متبعون ۵۰ فارسل
فرعون فی المدائن حاشرین ۵۱

إِنَّ هٰؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ٥٤ وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ ٥٥ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَاذِرُونَ ٥٦ فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ٥٧ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ
كَرِيمٍ ٥٨ كَذٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ فَأَتْبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ٦٠ فَلَمَّا تَرَاءَى الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَىٰ إِنَّا لَمُدْرَكُونَ ٦١ قَالَ كَلَّا
إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ٦٢ فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ٦٣ وَأَزْلَفْنَا ثَمَّ
الْآخَرِينَ ٦٤ وَأَنْجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ٦٥ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ٦٦ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ٦٧ وَإِنَّ
رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ٦٨ وَاتْلُ

وبدرستي كه ايشان مرا اينه كروهيند اندك ٥٦ وبدرستي كه ايشان هستند ما را اهراينه
بخشم اورندكان ٥٧ وبدرستي كه ما ايم هراينه همكي حذر كنندكان ٥٨ پس بيرون
كرديم ايشانرا از بوستانها وچشمه ها ٥٩ وكنجها ومقام خوب ٦٠ همچنين ومراث
داديم اينها را بني اسرائيل پس از پي درآمدند ايشانرا در حال طلوع افتاب ٦١ پس چون
ديدند ان دو جماعت گفتند ياران موسى بدرستي كه ما هراينه دريافت شدكانيم
٦٢ گفت نرچنين است بدرستي كه با منست پروردگار من بزودي راه ميمايد
مرا ٦٣ پس وحي فرستاديم بسوي موسى كه بزن بچوب دست خود دريا را پس
شكافته شد پس بود هر پاره مانند كوهي عظيم ٦٣ ونزديك اورديم
انجا ديگرانرا ٦٤ ونجات داديم موسى را وانكه با او بود همه ٦٥ پس غرق
نموديم ديگرانرا ٦٦ بدرستي كه در اين هراينه ايتيست ونبودند بيشترين
ايشان ايمان اورندكان ٦٧ وبدرستي كه پروردگار تو هراينه اوست عزيز
مهربان ٦٨ وبخوان بر ايشان خبر ابرهيم را ٦٩ چون گفت مر پدر خود وقوم خود
را چه ميپرستيد گفتند ميپرستيم بتانرا پس ميكرديم مر انها را مقيمان پرستش
٧٢ گفت ايا ميشنوند از شما انگاه كه ميخوانيد يا سود ميدهند شما را يا ضرري
ميرسانند ٧٣ گفتند بلكه يافتيم پدران خود را كه چنين ميكردند ٧٤ گفت ايا پس
ديده ايد كه انچه هستيد كه مي پرستيد ٧٥ شما وپدران شما كه پيشينيانند
٧٦ پس بدرستي كه ايشان دشمنند مرا ي من مگر پروردگار عالميان ٧٧ انكه
افريد مرا پس او را ه مينمايد مرا ٧٨ وانكه او ميخوراند مرا ومي شاماند مرا ٧٩ وچون
بيمار شدم پس او شفا ميدهد مرا ٨٠ وانكه ميميراند مرا پس زنده ميكند مرا ٨١
وانكه اميد دارم كه بيامرزد مرا ي من گناه مرا در روز جزا ٨٢ پروردگار من ببخشش مرا حكم
وملحق گردان مرا بشايستگان ٨٣ وبگردان مرا ي من زبان راستي در اخرينگان ٨٤ وبگردان
مرا از وارثان بهشت پاداش ونعمت ٨٥ وبيامرز مر پدر مرا بدرستي كه او بود از گمراهان ٨٦ وخوار
مگردان مرا روزي كه برانگيخته ميشوند ٨٧ روزي كه سود ندهد مال وفرزندان ٨٨ مگر كسي
كه امد خدا را بادلي درست ٨٩ ونزديك كرده شود بهشت مر ي پرهيزگاران ٩٠ وظاهر كرده
شود دوزخ مر ي گمراهان ٩١ وگفته شود مر ايشانرا كه كجاست انچه بوديد كه ميپرستيد ٩٢

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرٰهِيمَ ٦٩ إِذْ قَالَ
لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ٧٠ قَالُوا
نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَاكِفِينَ
٧١ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ
٧٢ أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ ٧٣ قَالُوا
بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذٰلِكَ يَفْعَلُونَ
٧٤ قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ
٧٥ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمُ الْأَقْدَمُونَ ٧٦
فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ
٧٧ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ٧٨
وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ٧٩
وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ٨٠
وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ٨١
وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي
يَوْمَ الدِّينِ ٨٢ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَ
أَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ٨٣ وَاجْعَلْ لِي
لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ٨٤ وَ
اجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ٨٥ وَ
اغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ
٨٦ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ٨٧
يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ٨٨
إِلَّا مَنْ أَتَى اللّٰهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ٨٩
وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ٩٠
وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ ٩١ وَ
قِيلَ لَهُمْ أَيْنَمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ٩٢

Digitized by Google

مِنْ دُونِ اللّٰهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْتَصِرُونَ ۹۳ فَكُبْكِبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ۹۴ وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ۹۵ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ۹۶
تَاللّٰهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۹۷ إِذْ نُسَوِّيكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۹۸ وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ۹۹ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ۱۰۰
وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ۱۰۱ فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۱۰۲ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۱۰۳ وَإِنَّ رَبَّكَ
هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۱۰۴ كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ۱۰۵ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ۱۰۶ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۱۰۷ فَ

ز غیر خدا یاری میکنند شما را یا یاری میتوانند ۹۳ پس نگونسار افکنده شوند در آن
آیشان وگمراهان ۹۴ ولشکرهای شیطان همه ۹۵ گویند وایشان در آن خصومت
میکنند ۹۶ که بخدا که بودیم ما اینه در گمراهی هویدا ۹۷ آنگاه که برابر میکردیم شما را
با پروردگار عالمیان ۹۸ وگمراه نکردند ما را مگر گناهکاران ۹۹ پس نباشد ما را هیچ شفاعت
خواهان ۱۰۰ ونه دوستی مهربان ۱۰۱ پس کاش میبودی ما را بازگشتی پس میشدیم از
مؤمنان ۱۰۲ بدرستی که در این هر اینه ایتیست ونبودند بیشتر ایشان مؤمنان ۱۰۳
وبدرستی که پروردگار تو هر اینه اوست عزیز مهربان ۱۰۴ تکذیب نمودند قوم نوح
مرسلان را ۱۰۵ چون گفت مر ایشان را برادر ایشان نوح آیا نمیپرهیزید ۱۰۶ بدرستی که
من برای شما رسول امینم ۱۰۷ پس بترسید از خدا وفرمانبرید مرا ۱۰۸ ونمیخواهم از
شما بر آن هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار عالمیان ۱۰۹ پس بپرهیزید
از خدا وفرمانبرید مرا ۱۱۰ گفتند آیا ایمان آوریم برای تو وپیروی کردند تو را
ارذلون ۱۱۱ گفت ونیست دانش من بآنچه هستند که میکنند ۱۱۲ نیست حساب
ایشان مگر بر پروردگار من اگر بیابید ۱۱۳ ونیستم من راننده مؤمنان ۱۱۴ نباشم
من مگر بیم نماینده هویدا ۱۱۵ گفتند هر اینه اگر باز نایستی ای نوح هر اینه خواهی شد
البته از سنگسار شدگان ۱۱۶ گفت پروردگار من بدرستی که قوم من تکذیب کردند مرا
۱۱۷ پس حکم کن میان من ومیان ایشان حکم کردنی ونجات ده مرا وآنکه با منست از مؤمنان
۱۱۸ پس نجات دادیم او را وکسی که با او بود در کشتی پر ۱۱۹ پس غرق نمودیم بعد از آن باقی
ماندگان را ۱۲۰ بدرستی که در این هر اینه ایتی است ونبودند بیشتر ایشان
مؤمنان ۱۲۱ وبدرستی که پروردگار تو هر اینه اوست عزیز مهربان ۱۲۲ بدروغ
نسبت دادند عاد رسولان را ۱۲۳ هنگامی که گفت مر ایشان را برادرشان
هود آیا نمیپرهیزید ۱۲۴ بدرستی که من مر شما را رسولی امینم ۱۲۵ پس
بپرهیزید از خدا وفرمانبرید مرا ۱۲۶ ونمیخواهم از شما بر آن هیچ مزدی نیست
مزد من مگر بر پروردگار عالمیان ۱۲۷ آیا بنا میکنید بهر مکان مرتفعی
علامتی که بازی کنید ۱۲۸ ومیگیرید قصرهای
محکم باشد که شما جاوید بمانید ۱۲۹

تَتَّقُوا اللّٰهَ وَأَطِيعُونِ ۱۰۸ وَمَا
أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ
إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۱۰۹ فَاتَّقُوا
اللّٰهَ وَأَطِيعُونِ ۱۱۰ قَالُوا أَنُؤْمِنُ لَكَ
وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ۱۱۱
قَالَ وَمَا عِلْمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
۱۱۲ إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي
لَوْ تَشْعُرُونَ ۱۱۳ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ
الْمُؤْمِنِينَ ۱۱۴ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ
۱۱۵ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا نُوحُ لَتَكُونَنَّ
مِنَ الْمَرْجُومِينَ ۱۱۶ قَالَ رَبِّ إِنَّ
قَوْمِي كَذَّبُونِ ۱۱۷ فَافْتَحْ بَيْنِي وَ
بَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ ۱۱۸ فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ
فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ۱۱۹ ثُمَّ أَغْرَقْنَا
بَعْدُ الْبَاقِينَ ۱۲۰ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً
وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۱۲۱ وَ
إِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۱۲۲
كَذَّبَتْ عَادٌ الْمُرْسَلِينَ ۱۲۳ إِذْ قَالَ
لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ۱۲۴ إِنِّي
لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۱۲۵ فَاتَّقُوا اللّٰهَ
وَأَطِيعُونِ ۱۲۶ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ
أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ
۱۲۷ أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ
۱۲۸ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ
تَخْلُدُونَ ۱۲۹

وَاِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِيْنَ ۱۳۰ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ۱۳۱ وَاتَّقُوا الَّذِيْٓ اَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُوْنَ ۱۳۲ اَمَدَّكُمْ بِاَنْعَامٍ وَّبَنِيْنَ ۱۳۳ وَجَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ
۱۳۴ اِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ۱۳۵ قَالُوْا سَوَآءٌ عَلَيْنَآ اَوَعَظْتَ اَمْ لَمْ تَكُنْ مِّنَ الْوٰعِظِيْنَ ۱۳۶ اِنْ هٰذَآ اِلَّا خُلُقُ الْاَوَّلِيْنَ
۱۳۷ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِيْنَ ۱۳۸ فَكَذَّبُوْهُ فَاَهْلَكْنٰهُمْ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۱۳۹ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ۱۴۰
كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ الْمُرْسَلِيْنَ ۱۴۱ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوْهُمْ صٰلِحٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ۱۴۲ اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ۱۴۳ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ۱۴۴ وَمَآ

اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۱۴۵ اَتُتْرَكُوْنَ فِيْ مَا هٰهُنَآ اٰمِنِيْنَ ۱۴۶ فِيْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ۱۴۷ وَّزُرُوْعٍ وَّنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيْمٌ ۱۴۸ وَتَنْحِتُوْنَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوْتًا فٰرِهِيْنَ ۱۴۹ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ۱۵۰ وَلَا تُطِيْعُوْٓا اَمْرَ الْمُسْرِفِيْنَ ۱۵۱
الَّذِيْنَ يُفْسِدُوْنَ فِي الْاَرْضِ وَلَا يُصْلِحُوْنَ ۱۵۲ قَالُوْٓا اِنَّمَآ اَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِيْنَ ۱۵۳ مَآ اَنْتَ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا فَاْتِ بِاٰيَةٍ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۱۵۴
قَالَ هٰذِهٖ نَاقَةٌ لَّهَا شِرْبٌ وَّلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَّعْلُوْمٍ ۱۵۵ وَلَا تَمَسُّوْهَا بِسُوْٓءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ۱۵۶ فَعَقَرُوْهَا فَاَصْبَحُوْا نٰدِمِيْنَ ۱۵۷ فَاَخَذَهُمُ الْعَذَابُ
اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۱۵۸ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ۱۵۹ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوْطِ الْمُرْسَلِيْنَ ۱۶۰ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوْهُمْ لُوْطٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ۱۶۱ اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ۱۶۲ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ۱۶۳ وَمَآ اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۱۶۴ اَتَاْتُوْنَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعٰلَمِيْنَ ۱۶۵

وهر گاه بگیرید سخت بشدت میگیرید جبر کنندگان ۱۳۰ پس بپرهیزید از خدا و فرمانبرید
مرا و بپرهیزید از انکه امداد کرده شما را بانچه میدانید ۱۳۲ امداد نمود شما را بچهارپایان
و پسران و بوستانها و چشمه سارها ۱۳۴ بدرستی که من میترسم بر شما عذاب روزی عظیم را
۱۳۵ گفتند یکسانست بر ما ایا پند داده باشی یا نباشی از پند دهندگان ۱۳۶ نیست این
مگر عادت پیشینیان ۱۳۷ و نباشیم ما عذاب کرده شدگان پس تکذیب نمودند او را پس هلاک
کردانیدیم ایشانرا بدرستی که در این هر اینه ایتیست و نبودند بیشتر ایشان مومنان ۱۳۹
و بدرستی که پروردگار تو هر اینه اوست عزیز مهربان ۱۴۰ بدروغ نسبت دادند ثمود
رسولانرا ۱۴۱ هنگامی که گفت مر ایشانرا برادر ایشان صالح ایا نمیپرهیزید ۱۴۲ بدرستی
که من برای شما رسولی ام امین ۱۴۳ پس بترسید از خدا و فرمانبرید مرا ۱۴۴ و نمیخواهم از شما
بر ان هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار عالمیان ۱۴۵ ایا واگذاشته خواهید شد
در انچه اینجاست ایمنان ۱۴۶ در بوستانها و چشمه سارها ۱۴۷ و کشتها و نخلی که شکوفه
ان بالطافتست ۱۴۸ و میتراشید از کوهها خانهها شادکامان ۱۴۹ پس بپرهیزید از خدا
و فرمانبرید مرا ۱۵۰ و اطاعت مکنید فرمان اسراف کنندگانرا ۱۵۱ انانکه فساد میکنند در
زمین و اصلاح نمیکنند ۱۵۲ گفتند جز این نیست که تو از جادو کرده شدگانی ۱۵۳ نیستی تو
مگر آدمی مانند ما پس بیار نشانی اگر هستی از راستگویان ۱۵۴
گفت این شتر ماده ایست که مر او راست اب خوردنی و مر شما راست
اب خوردن روز معینی ۱۵۵ و مرسانید او را بدی پس بگیرد
شما را عذاب روز عظیم ۱۵۶ پس پی کردند او را پس گردیدند
پشیمانان ۱۵۷ پس گرفت ایشانرا عذاب بدرستی که در این
هر اینه ایتیست و نبودند بیشتر ایشان مومنان ۱۵۸ و بدرستی
که پروردگار تو هر اینه اوست عزیز مهربان ۱۵۹ تکذیب کردند
قوم لوط رسولانرا ۱۶۰ هنگامی که گفت مر ایشانرا برادر ایشان
لوط ایا نمیپرهیزید ۱۶۱ بدرستی که من مر شما را رسولی ام امین
۱۶۲ پس بپرهیزید خدا را و اطاعت کنید مرا ۱۶۳ و طلب نمیکنم از شما بر ان هیچ مزدی نیست
مزد من مگر بر پروردگار عالمیان ۱۶۴ ایا میایید نر بنگانرا از جهانیان ۱۶۵

و میگذارید

وتذرون ما خلق لكم ربكم من ازواجكم بل انتم قوم عادون ١٦٦ قالوا لئن لم تنته يا لوط لتكونن من المخرجين ١٦٧ قال اني لعملكم
من القالين ١٦٨ رب نجني واهلي مما يعملون ١٦٩ فنجيناه واهله اجمعين ١٧٠ الا عجوزا في الغابرين ١٧١ ثم دمرنا الاخرين ١٧٢
وامطرنا عليهم مطرا فساء مطر المنذرين ١٧٣ ان في ذلك لاية وما كان اكثرهم مؤمنين ١٧٤ وان ربك لهو العزيز الرحيم ١٧٥
كذب اصحاب الايكة المرسلين ١٧٦ اذ قال لهم شعيب الا تتقون ١٧٧ اني لكم رسول امين ١٧٨ فاتقوا الله واطيعون ١٧٩ وما اسئلكم

عليه من اجر ان اجري الا على رب العالمين ١٨٠ اوفوا الكيل ولا تكونوا من المخسرين ١٨١ وزنوا بالقسطاس المستقيم ١٨٢
ولا تبخسوا الناس اشياءهم ولا تعثوا في الارض مفسدين ١٨٣ واتقوا الذي خلقكم والجبلة الاولين ١٨٤ قالوا انما انت من
المسحرين ١٨٥ وما انت الا بشر مثلنا وان نظنك لمن الكاذبين ١٨٦ فاسقط علينا كسفا من السماء
ان كنت من الصادقين ١٨٧ قال ربي اعلم بما تعملون ١٨٨ فكذبوه
فاخذهم عذاب يوم الظلة انه
كان عذاب يوم عظيم ١٨٩ ان
في ذلك لاية وما كان اكثرهم مؤمنين
١٩٠ وان ربك لهو العزيز الرحيم
١٩١ وانه لتنزيل رب العالمين
١٩٢ نزل به الروح الامين ١٩٣
على قلبك لتكون من المنذرين ١٩٤
بلسان عربي مبين ١٩٥ وانه
لفي زبر الاولين ١٩٦ اولم يكن
لهم اية ان يعلمه علماء بني اسرائيل
١٩٧ ولو نزلناه على بعض الاعجمين ١٩٨
فقرأه عليهم ما كانوا به
مؤمنين ١٩٩

وميگذاريد انرا كه آفريده براى شما پروردگار شما از جفتهاى شما بلكه شما گروهيد از حد
درگذرندگان ١٦٦ گفتند هرآينه اگر باز نايستى اى لوط ميباشى البته از بيرون كرده
شدگان ١٦٧ گفت بدرستى كه من مر كردار شما را از دشمنانم ١٦٨ پروردگارا نجات
ده مرا و كسان مرا از آنچه ميكنند ١٦٩ پس نجات داديم اورا و كسان اورا همه ١٧٠ مگر
پيره زنى را در باقى ماندگان ١٧١ پس هلاك كرديم ديگرانرا ١٧٢ و باران انيديم بر ايشان
باراني پس بد است باران ترسانيده شدگان ١٧٣ بدرستى كه در ان هرآينه ايتيست
و نبودند بيشتر ايشان مؤمنان ١٧٤ و بدرستى كه پروردگار تو هرآينه اوست ارجمند
مهربان ١٧٥ تكذيب نمودند يارن ايكه فرستاده شدگانرا ١٧٦ چون گفت
مر ايشانرا شعيب ايا پرهيزگارى نميكنيد ١٧٧ بدرستى كه من براى شما رسولى ام امين
١٧٨ پس بپرهيزيد از خدا و فرمان بريد مرا ١٧٩ و طلب نمى نمايم از شما بر ان هيچ مزدى نيست مزد
من مگر بر پروردگار عالميان ١٨٠ تمام كنيد پيمانه را و مباشيد از يان رسانندگان ١٨١ و
زن كنيد بترازوى راست ١٨٢ و كم مكنيد مردم را چيزهاشانرا و تباه كارى مكنيد در زمين
افسادكنندگان ١٨٣ و بپرهيزيد از انكه آفريد شما و گروه پيشينيانرا ١٨٤ گفتند جز اين
نيست كه تو از جادو كرده شدگانى ١٨٥ و نيستى تو مگر آدمى مثل ما و بدرستى كه گمان ميكنيم
تورا هرآينه از دروغ گويان ١٨٦ پس فرود آور بر ما ابرپارهاى از آسمان اگر هستى از راست
گويان ١٨٧ گفت كه پروردگار من داناتر است بانچه ميكنيد ١٨٨ پس تكذيب كردند
اورا پس گرفتا يشانرا عذاب روز سايه بان بدرستى كه ان بود عذاب روزى
با عظمت ١٨٩ بدرستى كه در اين هرآينه ايتى است و نبودند بيشتر ايشان
مؤمنان ١٩٠ و بدرستى كه پروردگار تو هرآينه اوست ارجمند مهربان
١٩١ و بدرستى كه ان هرآينه فرو فرستادن پروردگار عالميانست
١٩٢ فرود آورده است بر ان روح الامين ١٩٣ بر دل تو تا باشى از ترسانندگان ١٩٤
بزبان عربى واضح ١٩٥ و بدرستى كه ان هرآينه در كتابهاى پيشينيانست ١٩٦ ايا نيست
مر ايشانرا ايتى انكه ميدانند انرا دانايان بنى اسرائيل
و اگر فرو فرستاده بوديم انرا بر بعض عجميان ١٩٧
پس خوانده بود انرا بر ايشان نبودند بان ايمان آورندگان ١٩٨ ١٩٩

كذلك سلكناه في قلوب المجرمين ١٩١ لا يؤمنون به حتى يروا العذاب الأليم ١٩٢ فيأتيهم بغتة وهم لا يشعرون ١٩٣ فيقولوا هل
نحن منظرون ١٩٤ أفبعذابنا يستعجلون ١٩٥ أفرأيت إن متعناهم سنين ١٩٦ ثم جاءهم ما كانوا يوعدون ١٩٧ ما أغنى عنهم ما
كانوا يمتعون ١٩٨ وما أهلكنا من قرية إلا لها منذرون ١٩٩ ذكرى وما كنا ظالمين ٢٠٠ وما تنزلت به الشياطين ٢٠١
وما ينبغي لهم وما يستطيعون ٢٠٢ إنهم عن السمع لمعزولون ٢٠٣ فلا تدع مع الله إلها آخر فتكون من المعذبين ٢٠٤ وأنذر

الجزء الثاني عشر ٢٣٦ نمل

عشيرتك الأقربين ٢٠٥ واخفض
جناحك لمن اتبعك من المؤمنين ٢١٥
فإن عصوك فقل إني بريء مما
تعملون ٢١٦ وتوكل على العزيز
الرحيم ٢١٧ الذي يراك حين
تقوم ٢١٨ وتقلبك في الساجدين
٢١٩ إنه هو السميع العليم ٢٢٠ هل
أنبئكم على من تنزل الشياطين
٢٢١ تنزل على كل أفاك أثيم ٢٢٢
يلقون السمع وأكثرهم كاذبون ٢٢٣
والشعراء يتبعهم الغاوون ٢٢٤
ألم تر أنهم في كل واد يهيمون ٢٢٥
وأنهم يقولون ما لا يفعلون ٢٢٦
إلا الذين آمنوا وعملوا الصالحات
وذكروا الله كثيرا وانتصروا من
بعد ما ظلموا وسيعلم الذين ظلموا
أي منقلب ينقلبون ٢٢٧

سورة النمل الجزء الثاني عشر

بسم الله الرحمن الرحيم

طس تلك آيات القرآن
وكتاب مبين ٢ هدى وبشرى
للمؤمنين ٣ الذين يقيمون الصلوة
ويؤتون الزكوة وهم بالآخرة هم
يوقنون ٤ إن الذين لا يؤمنون
بالآخرة زينا لهم أعمالهم فهم يعمهون

همچنین در اورديم انرا در دلهاي گناهكاران ١٩١ ايمان نمي آورند بان تا به
بينند عذاب دردناك را ١٩٢ پس بيايد ايشانرا ناگهان وايشان نميدانسته
باشند ١٩٣ پس گويند ايا ما مهلت داده شده گانيم ١٩٤ ايا پس بعذاب
ما شتاب مينمايند ١٩٥ ايا ديده كه اگر برخورداري دهيم ايشانرا سالها ١٩٦
پس بيايد ايشانرا انچه بودند كه وعده داده ميشدند ١٩٧ كفايت نكند از ايشان
انچه بودند كه بهره ورگرده ميشدند ١٩٨ وهلاك نكرديم هيچ قريه را مگر انكه
مر انهارا بيم نمايندگان ١٩٩ پند دادني و نيستيم ظلم كنندگان ٢٠٠ وفرو نياوردند انرا
شياطين ٢٠١ ومنزاوار نيستند مر ايشانرا و نميتوانند ٢٠٢ بدرستي كه ايشان از شنيدن هر اينه
معزول شدگانند ٢٠٣ پس مخوان با خداي الهي ديگر را پس باشي از عذاب كرده شدگان ٢٠٤ وبترسان
خويشان خود را كه نزديك تر اند ٢٠٥ وفرو گذار بال خود را براي كساني كه پيروي كردند ترا از
ايمان آورندگان ٢١٥ پس اگر نافرماني نمايند ترا پس بگو بدرستكه من بيزارم از انچه ميكنيد
واعتماد نما بر ارجمند مهربان ٢١٦ انكه مي بيند ترا هنگامه كه برميخيزي ٢١٧ وگرديدن ترا در بجدگان
٢١٨ بدرستي كه او وست شنوا دانا ٢١٩ اياخبر دهم شما را كه بركه فرود مي آيند شياطين ٢٢٠ فرو
مي آيند بر هر دروغ گوي گناهكاري ٢٢١ مي اندازند گوش را و بيشتر ايشان دروغ گويانند ٢٢٢
وشاعران پيروي ميكنند ايشانرا گمراهان ٢٢٣ ايا نديدي كه ايشان در هر وادي سرگشته
ميروند ٢٢٤ وانكه ايشان ميگويند انچه را كه نميكنند ٢٢٥ مگر انانكه ايمان اورده اند وكرده اند
كارهاي شايسته وذكر كرده اند خداي را بسيار وانتقام كشيدند پس از انكه ظلم كرده
شده بودند وزود باشد كه بدانند انانكه ستم كردند كه بكدام جايي باز گشتني

باز	سورهٔ نمل نود و چهار آیة و ان مکی است	میکردند ٢١٨

بنام خداي بخشاينده مهربان

طس ١ اين اياتهاي قران و كتابيست واضح ٢ هدايت و مژده
است مر مومنانرا ٣ انان كه بپا ميدارند نمازرا و ميدهند زكوة را و ايشان
باخرت ايشانند كه يقين ميدارند ٤ بدرستي كه انانكه ايمان نمي آورند باخرت
زينت داده ايم براي ايشان كردارهاشان را پس ايشان سركردان ميشوند ٥

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ ۲۲ وَإِنَّكَ لَتُلَقَّى الْقُرْآنَ مِن لَّدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ۲۳ إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي
آنَسْتُ نَارًا سَآتِيكُم مِّنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ آتِيكُم بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَّعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ۲۴ فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَن بُورِكَ مَن فِي النَّارِ وَمَنْ
حَوْلَهَا وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۲۵ يَا مُوسَىٰ إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۲۶ وَأَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّىٰ مُدْبِرًا
وَلَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسَىٰ لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ ۲۷ إِلَّا مَن ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۲۸ وَأَدْخِلْ

يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ
غَيْرِ سُوءٍ فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ
۱۳ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا
هَٰذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۱۴ وَجَحَدُوا بِهَا
وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا
فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ
۱۵ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا
وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَىٰ
كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ۱۶ وَوَرِثَ
سُلَيْمَانُ دَاوُودَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا
النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا
مِن كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْفَضْلُ
الْمُبِينُ ۱۷ وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ
مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ
۱۸ حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ
قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا
مَسَاكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَ
جُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۱۹
فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا وَقَالَ
رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي
أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ
أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ
فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ۲۰ وَتَفَقَّدَ
الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدْهُدَ
أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ ۲۱

ها ناشد که مرا بیشانرا است بدی عذاب وایشان در آخرت ایشانند زیان کارتران ۲۲
وبدرستی که تو هرآینه فرا داده میشوی قرآنرا از نزد محکم کار دانا ۲۳ وقتی را که گفت موسی مر کسان
خود را که بدرستی که من دیدم آتشی زود باشد که بیاورم شمارا از آن خبری یا بیاورم شمارا
شعله افروخته تا باشاید شما گرم شوید ۲۴ پس چون آمد آنرا ندا کرده شد که برکت داده شده
کسیکه در آن آتشست وکسی که در حوالی آنست ومنزهست خدا که پروردگار عالمیانست
۲۵ ای موسی بدرستی که منم خدای زبردست محکم کار ۲۶ وبیفکن چوب دست خود را پس چون
دید آنرا که حرکت میکند گویا که آن ماریست باریک بازگردید پشت کرده شده و عقب
سر نگاه نمیکرد ای موسی مترس بدرستی که نمیترسند نزد من مرسلان ۲۷ مگر کسی که ستم کرد
پس بدل آورد نیکی را پس از بدی پس بدرستی که من آمرزنده مهربانم ۲۸ وداخل کن دست
خود را در گریبان خود که بیرون آید سفید درخشنده از غیر بدی در نه آیات بسوی فرعون
وقومش بدرستی که ایشان هستند گروهی بیرون رفته کان از فرمان ۲۹ پس چون آمد
آنرا آیتهای ما بینا کننده گفتند این جادوئیست شکار ۳۰ وانکار نمودند آنرا وحال آنکه
یقین میداشتند آنرا نفسهای ایشان از روی ستمکاری وکردن فرازی پس بنگر که چگونه
بوده عاقبت فساد کنندگان ۳۱ وهرآینه بتحقیق که دادیم داود وسلیمان را دانشی وگفتند
هر دو ستایش مر خدایرا که زیادتی داد ما را بر بسیاری از بندگان مؤمن خود ۳۲ ومیراث برد سلیمان
داود را وگفت ای گروه مردم آموخته شده ایم زبان مرغانرا وعطا نموده
شده ایم از هر چیزی بدرستی که این هرآینه آنست افزونی آشکارا ۳۳
وگرد آورده شد برای سلیمان لشکرهای او از جن وآدمی وپرنده
پس ایشان باز داشته شده بودند ۳۴ تا چون آمدند بر
وادی مورچگان گفت مورچه ای گروه مورچگان درآیید در جایگاههای
خود تا درهم نشکنند شما را سلیمان ولشکریان او وایشان ندانند ۳۵
پس تبسم نمود خندان از گفتار آن وگفت پروردگار من در دل من انداز که سپاس
دارم نعمت تو را که انعام نمودی بر من وبر پدر ومادر من وآنکه بجا آورم شایسته
پسندیده را وداخل کردان مرا برحمت خود در بندگان شایسته خود ۳۶ و
تفقد نمود مرغانرا گفت چیست مرا که نمی بینم هدهدرا یا هست از غایبان ۳۷

لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَاذْبَحَنَّهُ أَوْ لَيَأْتِيَنِّي بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۲۲ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ
سَبَإٍ بِنَبَإٍ يَقِينٍ ۲۳ إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ۲۴ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ
لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ۲۵ أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ
الْخَبْءَ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ۲۶ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۲۷ قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ

كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۲۸ اذْهَبْ
بِكِتَابِي هَٰذَا فَأَلْقِهْ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ
عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ۲۹
قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَؤُا إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيَّ
كِتَابٌ كَرِيمٌ ۳۰ إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ
وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۳۱
أَلَّا تَعْلُوا عَلَيَّ وَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ۳۲
قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَؤُا أَفْتُونِي فِي أَمْرِي
مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُونِ

۳۳ قَالُوا نَحْنُ أُولُو قُوَّةٍ وَأُولُو
بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي
مَاذَا تَأْمُرِينَ ۳۴ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ
إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا
أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ
۳۵ وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ
فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ۳۶ فَلَمَّا
جَاءَ سُلَيْمَانَ قَالَ أَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ
فَمَا آتَانِيَ اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا آتَاكُمْ بَلْ أَنْتُمْ
بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ۳۷ ارْجِعْ
إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا
وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ
۳۸ قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَؤُا أَيُّكُمْ يَأْتِينِي
بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ
۳۹ قَالَ عِفْرِيتٌ مِنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ
بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ
وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ۴۰

هر اینه عذاب کنم البته اورا عذابی سخت یا البته بکشم اورا یا هر اینه بیاید مرا
باحجتی روشن پس درنك نمود زمانی اندك ۲۲ پس گفت که احاطه
کردم بچیزی که احاطه نکرده بان و اوردم ترا از سبا بخبری جزم ۲۳ بدرستی
که من یافتم زنیرا که پادشاهی میفرماید ایشانرا وداده شده از هرچیز و مراورا
سریری بزرك ۲۴ یافتم اورا و قومش را که سجده میفرمایند مر افتابرا از غیر خدا
وزینت داده برای ایشان شیطان کردارهای ایشانرا پس باز داشت ایشانرا
از راه پس ایشان راهی نمیابند ۲۵ اینکه سجده نکنند مر خدائی را که بیرون اورد
پنهان را در اسمانها و زمین و میداند انچه را که پنهان میدارید و انچه را که
اشکار میفرمائید ۲۶ خدائیست الهی مگر او که پروردگار عرش عظیم است
۲۷ گفت که بزودی نظر میکنم که ایا راست گفتی یا هستی از دروغ گویان
۲۸ ببر این نوشته مرا پس بیفکن بسوی ایشان پس باز گرد از ایشان پس
بنگر که بچه چیز باز میگردند ۲۹ گفت ای گروه اشراف بدرستی که افکنده
شده بسوی من نوشته بزرگواری ۳۰ بدرستی که ان از سلیمانست و بدرستی
که ان بنام خدای بخشاینده مهربانیست ۳۱ انکه بلندی مجوئید بر من و بیایید مرا
کردن نهندگان ۳۲ گفت ای گروه اشراف فتوی دهید مرا در کارم نباشم فیصل
دهنده امریرا تا حاضر کردید مرا ۳۳ گفتند ما خداوندان قوتیم و صاحبان
کارزار سختیم و امر با تست پس بنگر که چه میفرمائی ۳۴ گفت بدرستی که پادشاهان
چون در ایند قریه را اشباه میکنند انرا و میکردانند عزیزترین اهل انرا خوار و همچنین
میکنند ۳۵ و بدرستی که من فرستنده ام بسوی ایشان هدیه پس بنگرنده ام که
بچه باز میگردند فرستادگان ۳۶ پس چون امد سلیمانرا گفت ایا مدد میدهید
مرا بمالی پس انچه عطا نموده مرا خدا بهتر است از انچه عطا نموده شما را بلکه شما
بهدیه خود شاد میکنید ۳۷ باز گرد بسوی ایشان پس هر اینه می ایئم البته ایشانرا بلشکریکه
نیست طاقت بمقابله ایشان را و هر اینه اخراج میکنیم ایشانرا از ان وحال انکه ایشان ذلیلان باشند ۳۸ گفت ای گروه اشراف
کدام یك از شما می اورد بمن تخت او را پیش از انکه بیایند نزد من کردن نهادگان ۳۹ گفت دیوی از جن من
اورنده ام ستوانرا پیش از انکه برخیزی از جایت و بدرستی که من بر این هر اینه قوی امینم ۴۰

Digitized by Google

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ءَأَشْكُرُ
أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ٤٠ قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ
لَا يَهْتَدُونَ ٤١ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ٤٢ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ
تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ٤٣ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ

گفت آنکه نزد او بود علمی از کتاب من آورنده ام بتو آنرا پیش از آنکه برگردد بسوی تو نظر تو
پس چون دید آنرا قرار یافته نزد خود گفت این از فضل پروردگار منست تا بیازماید مرا که آیا
شکر میکنم یا ناسپاسی می نمایم و کسی که شکر کند جز این نیست که شکر میکند برای خود و کسی
که ناسپاسی کند پس بدرستی که پروردگار من بی نیاز نیست باکرم ٤٠ گفت ناشناخت
کنید برای او تخت او را تا بنگریم که آیا می یابد یا میباشد از آنانکه نمی یابند ٤١ پس
چون آمد گفته شد که آیا همچنین بود تخت تو گفت گویا که این همانست و داده شده
ایم ما دانش را پیش از این و بودیم ما مسلمانان ٤٢ و باز داشته او را آنچه بود که
میپرستید از غیر خدا بدرستی که او بود از گروه کافران ٤٣ گفته شد مر او را که درآی در
این صحن پس چون دید آنرا پنداشت آنرا آب دریا و برکشید زهر دو ساق پای خود گفت
بدرستی که این کوشکی است ساده از شیشها ٤٤ گفت پروردگار من بدرستی که من ستم کردم
بر خود و اسلام آوردم با سلیمان مر خدائی را که پروردگار عالمیانست ٤٥ و بتحقیق که
فرستادیم بسوی ثمود برادر ایشان صالح را که بپرستید خدا را پس ناگاه ایشان دو فرقه
شدند که خصومت مینمودند ٤٦ گفت ای قوم من چرا شتاب میکنید بدی را
پیش از خوبی چرا درخواست نمی نمائید مر زشت را از خدا تا شاید شما رحم کرده شوید
٤٧ گفتند فال بد میزنیم بتو و بآنانکه با تواند گفت فال بد شما راست نزد خدا بلکه
شما گروهید که مبتلا میکردید ٤٨ و بود در شهر نه گروه که افساد مینمودند در زمین و
بصلاح کار نمیپرداختند ٤٩ گفتند سوگند خورید باهم بخدا که هر آینه بتحقیق شبیخون بزنیم
او و اهلش را پس هر آینه گوئیم البته مر وارث خون او را که حاضر نبودیم در جای هلاک اهل او
و بدرستی که ما هر آینه راستگویانیم ٥٠ و مکر کردند مکر کردنی و مکر
کردیم مکر کردنی و ایشان در یافت نمیفهمند ٥١ پس بنگر چگونه بود انجام
مکر ایشان بدرستی که ما هلاک نمودیم ایشان و قوم ایشان را همه ٥٢ پس اینست خانهای
ایشان خالی افتاده بسبب ظلم کردنشان بدرستی که در این هر آینه آیتی است مر گروهی را که میدانند
٥٣ و رهانیدیم آنانیرا که ایمان آوردند و بودند که پرهیزکاری مینمودند و لوط را چون گفت با
گروه خود که آیا می بیدان کار زشت را و حال آنکه شما می بینید ٥٤ آیا بدرستی که شما هر آینه
می بیدان مردان را از راه خواهش از غیر زنان بلکه شما گروهید که نمیدانید ٥٥

قَمَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرَ ٤٤ قَالَتْ رَبِّ
إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ
سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٤٤ وَ
لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا
أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ
يَخْتَصِمُونَ ٤٥ قَالَ يَا قَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ
بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ
اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ٤٦
قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ
طَائِرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ
تُفْتَنُونَ ٤٧ وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ
تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ
وَلَا يُصْلِحُونَ ٤٨ قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ
لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ
مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا
لَصَادِقُونَ ٤٩ وَمَكَرُوا مَكْرًا وَ
مَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ٥٠
فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ
أَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ٥١
فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
٥٢ وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا
يَتَّقُونَ ٥٣ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ
الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ٥٤
أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ
دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ
٥٥

فما كان جواب قومه الا ان قالوا اخرجوا ال لوط من قريتكم انهم اناس يتطهرون ٥٦ فانجيناه واهله الا امرأته قدرناها من
الغابرين ٥٧ وامطرنا عليهم مطرا فساء مطر المنذرين ٥٨ قل الحمد لله وسلام على عباده الذين اصطفى آلله خير اما يشركون ٥٩ أ
امن خلق السموات والارض وانزل لكم من السماء ماء فانبتنا به حدائق ذات بهجة ما كان لكم ان تنبتوا شجرها ءاله مع الله
بل هم قوم يعدلون ٦٠ امن جعل الارض قرارا وجعل خلالها انهارا وجعل لها رواسي وجعل بين البحرين حاجزا ءاله مع الله

النمل ٢٧ الجزء وبيسئل

بل اكثرهم لا يعلمون ٦١ امن يجيب المضطر اذا دعاه ويكشف السوء ويجعلكم خلفاء الارض ءاله مع الله قليلا ما تذكرون ٦٢
امن يهديكم في ظلمات البر والبحر ومن يرسل الرياح بشرا بين يدي رحمته ءاله مع الله تعالى الله عما يشركون ٦٣ امن يبدؤا
الخلق ثم يعيده ومن يرزقكم من السماء والارض ءاله مع الله قل هاتوا برهانكم ان كنتم صادقين ٦٤ قل لا يعلم من في
السموات والارض الغيب الا الله وما يشعرون ايان يبعثون ٦٥ بل ادارك علمهم في الاخرة بل هم في شك منها بل هم منها عمون ٦٦
وقال الذين كفروا ءاذا كنا ترابا وابآؤنا ائنا لمخرجون ٦٧ لقد وعدنا هذا نحن وابآؤنا من قبل
ان هذا الا اساطير الاولين ٦٨ قل سيروا في الارض فانظروا كيف
كان عاقبة المجرمين ٦٩ ولا تحزن
عليهم ولا تكن في ضيق مما يمكرون
٧٠ ويقولون متى هذا الوعد
ان كنتم صادقين ٧١ قل عسى ان
يكون ردف لكم بعض الذي
تستعجلون ٧٢

پس نبود جواب قوم او مگر انكه گفتند بيرون كنيد منسوبان لوط را
از قريه خود بدرستيكه ايشان مردمانند كه خود را پاك ميشمارند ٥٨
پس نجات داديم او وكسانش را مگر زنش را كه تقدير فرموديم او را از جمله
بازماندگان ٥٩ وبارانيديم بر ايشان بارانى پس بد است باران ترسانيده
شدگان ٦٠ بگو سپاس مر خدايرا وسلام بر بندگان او كه برگزيده اياخدا
بهتر است يا انچه شريك قرار ميدهند ٦١ يا انكه آفريد آسمانها وزمين را وفرو
فرستاد براى شما از آسمان آبى پس رويانيديم بان بوستانهاى صاحب بهجت نيست
مر شما را انكه برويانيد درخت انها را ءايا الهيست باخدا بلكه ايشان گروهى اند كه
انحراف ميورزند ٦٢ يا انكه گردانيد زمين را قرارگاه وگردانيد درميان ان نهرها
وگردانيد مر انرا كوهها براى ان وگردانيد ميان دو دريا حايلى ءايا الهيست
باخدا بلكه بيشتر ايشان نميدانند ٦٣ يا انكه اجابت ميفرمايد درمانده را
هرگاه بخواندش وبرطرف ميگرداند گرفتارى را ومى گرداند شما را جانشينان زمين
ءايا الهيست باخدا اندك است انچه پند ميگيريد ٦٤ يا انكه راه مينمايد شما را در تاريكيهاى بيابان
ودريا وانكه ميفرستد بادها را مژده دهنده پيشاپيش رحمتش ءايا الهيست باخدا برتر است
خدا از انچه شريك ميگردانند ٦٥ يا انكه بخست آفريدخلق را پس باز ميگرداند انرا وانكه
روزى ميدهد شما را از آسمان وزمين ءايا خدائى هست باخداى بگو بياريد
حجت خود را اگر هستيد راستگويان ٦٦ بگو نميدانند هركه در آسمانها وزمين است
غيب را مگر خدا ودريافت نمى نمايند كه چه هنگام برانگيخته ميشوند ٦٧ بلكه بكمال
رسيده دانش ايشان در آخرت بلكه ايشان در شكند از ان بلكه ايشان از ان كورانند ٦٨
وگفتند انانكه كافر شدند ءايا هرگاه باشيم خاك وپدران ما ءاهرائينه بيرون آورده شدگان
خواهيم بود ٦٩ بتحقيق كه وعده داده شده ايم اينرا ما وپدران ما پيشتر ازاين نيست
اين مگر افسانهاى پيشينيان ٧٠ بگو راه رويد در زمين پس نظر نمائيد كه چگونه
بود عاقبت گنه كاران ٧١ واندوه مخور بر ايشان ومباش در تنگى از انچه مكر ميسازند
٧٢ ومى گويند كى خواهد بود اين وعده اگر هستيد راستگويان ٧٣ بگو شايد
كه باشد كه ازپى درايد مر شما را پاره از انچه بشتاب ميخواهيد ٧٤

Digitized by Google

وان ربك لذو فضل ولكن اكثرهم لا يشكرون ٧٥ وان ربك ليعلم ما تكن صدورهم وما يعلنون ٧٦
وما من غائبة في السماء والارض الا في كتاب مبين ٧٧ ان هذا القرآن يقص على بني اسرائيل اكثر الذي
هم فيه يختلفون ٧٨ وانه لهدى ورحمة للمؤمنين ٧٩ ان ربك يقضي بينهم بحكمه وهو العزيز العليم
٨٠ فتوكل على الله انك على الحق المبين ٨١ انك لا تسمع الموتى ولا تسمع الصم الدعاء اذا ولوا مدبرين ٨٢ وما انت بهاد العمي

عن ضلالتهم ان تسمع الا من
يؤمن بآياتنا فهم مسلمون ٨٣
واذا وقع القول عليهم اخرجنا
لهم دابة من الارض تكلمهم ان
الناس كانوا بآياتنا لا يوقنون
٨٤ ويوم نحشر من كل امة فوجا
ممن يكذب بآياتنا فهم يوزعون
٨٥ حتى اذا جاؤا قال اكذبتم
بآياتي ولم تحيطوا بها علما امّا
ذا كنتم تعملون ٨٦ ووقع القول
عليهم بما ظلموا فهم لا ينطقون
٨٧ الم يروا انا جعلنا الليل
ليسكنوا فيه والنهار مبصرا ان
في ذلك لآيات لقوم يؤمنون
٨٨ ويوم ينفخ في الصور ففزع من
في السموات ومن في الارض الا من
شاء الله وكل اتوه داخرين ٨٩
وترى الجبال تحسبها جامدة وهي
تمر مر السحاب صنع الله الذي
اتقن كل شيء انه خبير بما تفعلون
٩٠ من جاء بالحسنة فله خير منها
وهم من فزع يومئذ آمنون ٩١
ومن جاء بالسيئة فكبت وجوههم
في النار هل تجزون الا ما كنتم
تعملون ٩٢ انما امرت ان اعبد رب
هذه البلدة الذي حرمها وله كل شيء
وامرت ان اكون من المسلمين ٩٣

وبدرستي كه پروردگار تو هر اينه صاحب تفضل است بر مردمان وليكن بيشتر ايشان شكر
نميكذارند ٧٥ وبدرستي كه پروردگار تو هر اينه ميداند انچه را كه نهان ميدارد سينهها
ايشان وانچه را كه اشكار مينمايند ٧٦ ونيست هيچ نهاني در اسمان وزمين مكر در كتابي
هويدا ٧٧ بدرستي كه اين قران حكايت ميكند بر بني اسرائيل بيشتر انچه را كه ايشان در
ان اختلاف مينمايند ٧٨ وبدرستي كه ان هر اينه هدايت ورحمتي است مر مومنان را ٧٩ بدرستي
كه پروردگار تو حكم ميكند ميانهٔ ايشان بحكم خود واوست ارجمند دانا ٨٠ پس توكل كن بر
خدا بدرستي كه تو بر دين حق اشكار ٨١ بدرستي كه تو نميشنواني مردكانرا ونميشنواني كرانرا
ندا هركاه پشت كنند پس روندكان ٨٢ ونيستي تو هدايت كنندهٔ كوران از كمراهي ايشان
نميشنواني مكر كسيرا كه ايمان اورد بايتهاي ما پس ايشان كردن نهندكانند ٨٣
وچون واقع شد كفتار بر ايشان بيرون اوريم براي ايشان جنبندهٔ از زمين كه سخن
كند با ايشان كه مردمان بودند كه بايتهاي ما يقين نميكردند ٨٤ وروز كه محشر
كنيم از هر امتي كروهي را از انانكه تكذيب ميكنند ايتهاي ما را پس ايشان باز داشته
ميشوند ٨٥ تا چون امدند كفت ايا تكذيب نموديد ايتهاي مرا وحال انكه فرا
نرسيده ايد بان از راه دانش ايا چه چيز را بوديد كه ميكرديد ٨٦ وواقع
شد كفتار بر ايشان بسبب ستمي كه نمودند پس ايشان سخن نميكنند ٨٧ ايا ندانند
كه ما كردانيديم شب را تا بيارامند دران وروز را بينائي بخشي بدرستي كه اين
هر اينه ايتهاست مر كروهي كه ايمان ميارند ٨٨ وروزي كه دميده شود در
صور پس بترسد هر كه در اسمانها وهر كه در زمين است مكر كسي را كه خواهد خدا
وهمه ايند اورا ذليلان ٨٩ ومي بيني كوهها را مي پنداري انها را برجاي خود ايستاده
وانها ميكذرند مانند كذشتن ابر صنعت خدائي كه محكم ساخته هر چيزيرا بدرستي
كه او اكاهست بانچه ميكنيد ٩٠ هر كه اورد نيكي را پس از براي اوست بهتر از ان وايشان
از هراسي كه دران روزاست ايمنانند ٩١ وهر كه اورد بديرا پس نكونسار كرده شود
رويهاي ايشان در اتش ايا سزا داده ميشويد مكر انچه را بوديد كه ميكرديد ٩٢ جز اين
نيست كه فرموده شده ام كه بپرستم پروردكار اين شهر را كه حرام نموده انرا ومر اوراست
هر چيزي وفرموده شده ام كه باشم از اسلام اورندكان ٩٣

وان اتلوا القرآن فمن اهتدى فانما يهتدي لنفسه ومن ضل فقل انما انا من المنذرين ٩٢ وقل الحمد لله سيريكم آياته
فتعرفونها وما ربك بغافل عما تعملون ٩٣ سورة القصص مكية وهي ثمان وثمانون آية بسم الله الرحمن الرحيم طسم ١ تلك آيات
الكتاب المبين ٢ نتلوا عليك من نبإ موسى وفرعون بالحق لقوم يؤمنون ٣ ان فرعون علا في الارض وجعل اهلها
شيعا يستضعف طائفة منهم يذبح ابناءهم ويستحيي نساءهم انه كان من المفسدين ٤ ونريد ان نمن على الذين استضعفوا

وانكه بخوانم قرآنرا پس هر كه هدايت يافت پس هدايت نيافته مكر براي خود وهر كه
كمراه شد پس بكو جز اين نيست كه من از بيم نمايندكانم ٩٢ وبكو سپاس مر خدايرا كه زود
مينمايد بشما آيتهاي خودرا پس ميشناسيد آنهارا ونيست پروردكار تو بيخبر از آنچه

سورة قصص هشتاد و يكم است ٩٥ هشت آية وان مكي است

بنام خداي بخشاينده مهربان

طسم ١ اينست آيتهاي كتاب شكارا ٢ ميخوانيم بر تو بعضي از خبر موسى وفرعون بحق
براي كروهي كه ايمان ميآورند ٣ بدرستي كه فرعون بلندي نمود در زمين وكردانيد
اهل آنرا فرقه فرقه ضعيف ميداشت كروهي را از ايشان ميكشت پسران ايشانرا وزنده
ميكذاشت زنهاي ايشانرا بدرستي كه او بود از فساد كنندكان ٤ وميخواستيم كه منت
نهيم بر آنانيكه ضعيف كرده شدند در زمين وبكردانيم ايشانرا پيشوايان وبكردانيم
ايشانرا وارثان ٥ وفرمان روائي دهيم ايشانرا در زمين ونمائيم فرعون وهامان ولشكريان
ان دورا از ايشان آنچه ازبودند كه حذر ميبودند ٦ ووحي نموديم بسوي مادر موسى انكه
شيرده اورا پس هركاه بترسي از او پس بيفكن اورا در دريا ومترس واندوهكين مباش
بدرستي كه ما برگردانندهٔ اويم بسوي تو وكردانندهٔ اويم از فرستادكان ٧ پس بر
برگرفتند اورا كسان فرعون تا باشد مر ايشانرا دشمن واندوهي بدرستي كه فرعون وهامان
ولشكريان ان دو بودند خطاكاران ٨ وكفت زن فرعون روشنائي چشميست براي من وبراي تو
مكشيدش اورا شايد كه سود دهد ما را يا فراكيريم اورا فرزندي وحال انكه ايشان نميدانستند
وكرديد دل مادر موسى تهي از عقل بدرستي كه نزديك بود كه ظاهر كند بوراكر نه بود كه
بستيم بر دل او تا باشد از كروندكان ١٠ وكفت مر خواهر اورا كه از پي او برو پس ديد اورا از دور و
ايشان دريافت نميكردند ١١ وحرام كرديم بر او شيردهندكانرا از پيش پس كفت ايا دلالت
نمايم شمارا بر اهل خانه كه باخود كيرند اورا براي شما وايشان مر اورا نصيحت كنندكانند ١٢
پس باز كردانيديم اورا بسوي مادرش تا روشن شود چشم او واندوهكين نباشد وتا بداند اينزا كه
وعدهٔ خدا حقست ولكن بيشتر ايشان نميدانند ١٣ وچون رسيد بحد قوت خود و
تمام خلقت شد داديم او را حكمت ودانش وهمچنين جزا ميدهيم نيكوكارانرا ١٤

فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ
الْوَارِثِينَ ٥ وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ٦
وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ
فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ
وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ
إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ٧
فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ
عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ
وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ٨ وَ
قَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِي
وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا
أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ٩
وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَارِغًا إِنْ
كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَا
عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ١٠
وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ
عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ١١ وَ
حَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ
هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ
لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ١٢ فَرَدَدْنَاهُ
إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ
وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ١٣ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ
وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ
نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ١٤

وردامد

Digitized by Google

ودر آمد در شهر بر هنگام غفلتی از اهل آن پس یافت در آنجا دو مرد را که با هم جدال مینمودند
این از شیعهٔ او بود واین از عدوش پس طلب یاری نمود او را آنکه از شیعه اش بود بر آنکه از
عدوش بود پس مشتی زد او را موسی پس کشت او را گفت این از عمل شیطان است بدرستی که او
دشمنی است گمراه کننده اشکارا ۱۵ گفت پروردگارا من بدرستی که من ستم نمودم بر نفس
خود پس بیامرز مرا پس امرزید او را بدرستی که خدا اوست امرزندهٔ مهربان ۱۶ گفت ای
پروردگار من بآنچه انعام کرده بر من پس هرگز نشوم هم پشت مرکناه کاران را ۱۷ پس گردید در آن
شهر ترسان که مترصد میبود پس ناگاه آنکه بیاری طلبید او را دیروز طلب فریاد رسی نمود از او
گفت مر او را موسی بدرستی که تو هر آینه گمراهی هویدا ۱۸ پس چون خواست که بعنف بگیرد او
را که دشمنی بود مر هر دو را گفت ای موسی یا میخواهی اینکه بکشی مرا چنانکه کشتی نفسی را دیروز
نمیخواهی مگر اینرا که بوده باشی ستمکار در زمین ونمیخواهی اینرا که باشی از اصلاح کنندگان ۱۹
وآمد مردی از انتهای شهر که میشتافت گفت ای موسی بدرستی که جماعت اشراف با هم مشورت
مینمایند بواسطهٔ تو تا بکشند تو را پس بیرون رو بدرستی که من مر ترا از نصیحت کنندگانم ۲۰
پس بیرون رفت از آن ترسان مترصد میبود گفت پروردگار من برهان مرا از گروه ستمکنندگان
۲۱ وچون روا ورد بجانب مدین گفت شاید که پروردگار من هدایت کند مرا براه راست ۲۲
وچون وارد شد باب مدین یافت بر آن گروهی از مردم را که آب میدادند ویافت در پائین
از ایشان دو زن را که منع میکردند گفت چیست مطلب شما گفتند آب نمیدهیم تا انکه
باز گردند شبانان وپدر ما پیری کهن سال است ۲۳ پس آب داد مر ایشان را
پس باز گشت بسوی سایه پس گفت پروردگار من بدرستی که من مر آنچه را فرو
فرستی بسوی من از خیری محتاجم ۲۴ پس آمد او را یکی از آن دو که راه میرفت

از روی حیا گفت بدرستی که
پدرم میخواند ترا تا عوض
دهد ترا مزد آنکه آب دادی برای
ما پس چون آمد او را وخواند
بر او قصه را گفته ترسی مباش
یافتی از گروه ستمکاران ۲۵

بالذي هو عدو لهما قال يا
موسى اتريد ان تقتلني كما
قتلت نفسا بالامس ان تريد
الا ان تكون جبارا في الارض
وما تريد ان تكون من المصلحين
۱۹ وجاء رجل من اقصا المدينة
يسعى قال يا موسى ان الملاء
يأتمرون بك ليقتلوك فاخرج
اني لك من الناصحين ۲۰ فخرج منها
خائفا يترقب قال رب نجني
من القوم الظالمين ۲۱ ولما توجه
تلقاء مدين قال عسى ربي ان
يهديني سواء السبيل ۲۲ و
لما ورد ماء مدين وجد عليه
امة من الناس يسقون ووجد
من دونهم امرأتين تذودان قال
ما خطبكما قالتا لا نسقي حتى
يصدر الرعاء وابونا شيخ كبير
۲۳ فسقى لهما ثم تولى الى الظل
فقال رب اني لما انزلت الي من
خير فقير ۲۴ فجاءته احداهما
تمشي على استحياء قالت ان ابي
يدعوك ليجزيك اجر ما سقيت
لنا فلما جاءه وقص عليه القصص
قال لا تخف نجوت من القوم
الظالمين ۲۵

قالت احدیهما یا ابت استاجره ان خیر من استاجرت القوی الامین ۲۶ قال انی ارید ان انکحک احدی ابنتی هاتین علی
ان تاجرنی ثمانی حجج فان اتممت عشرا فمن عندک وما ارید ان اشق علیک ستجدنی ان شاء الله من الصالحین ۲۷ قال ذلک بینی
وبینک ایما الاجلین قضیت فلا عدوان علی والله علی ما نقول وکیل ۲۸ فلما قضی موسی الاجل وسار باهله انس من جانب
الطور نارا قال لاهله امکثوا انی انست نارا لعلی اتیکم منها بخبر او جذوة من النار لعلکم تصطلون ۲۹ فلما اتیها نودی من شاطئ

الوادی الایمن فی البقعة المبارکة
من الشجرة ان یا موسی انی انا الله
رب العالمین ۳۰ وان الق عصاک
فلما راها تهتز کانها جان
ولی مدبرا ولم یعقب یا موسی
اقبل ولا تخف انک من الامنین
۳۱ اسلک یدک فی جیبک تخرج
بیضاء من غیر سوء واضم الیک
جناحک من الرهب فذانک برهانان
من ربک الی فرعون وملائه انهم
کانوا قوما فاسقین ۳۲ قال رب
انی قتلت منهم نفسا فاخاف ان
یقتلون ۳۳ واخی هرون هو
افصح منی لسانا فارسله معی ردءا
یصدقنی انی اخاف ان یکذبون
۳۴ قال سنشد عضدک باخیک ونجعل لکما سلطانا فلا
یصلون الیکما بایاتنا انتما ومن
اتبعکما الغالبون ۳۵ فلما جاءهم
موسی بایاتنا بینات قالوا ما
هذا الا سحر مفتری وما سمعنا
بهذا فی آبائنا الاولین ۳۶ وقال
موسی ربی اعلم بمن جاء بالهدی
من عنده ومن تکون
له عاقبة الدار انه لا یفلح
الظالمون ۳۷

کفت یکی ازان دو ای پدر من بمزدوری بگیر او را بدرستی که بهتر کسی که بمزدوری گیری قوی
ان توانای امین است ۲۶ کفت بدرستی که من میخواهم که بنکاح تو در آورم یکی ازین دو دختر
را این دو بر انکه مزدور شوی مرا هشت سال پس اگر تمام کنی ده پس از نزد تست ومیخواهم که
مشقت تمام بر تو زود باشد که بیابی مرا اگر خواهد خدا از شایستکان ۲۷ کفت اینست میان
من ومیانه تو هر کدام ازان دو مدت را که بپایان آورم پس نباشد تعدی بر من وخدا
بر انچه میکویم وکیل است ۲۸ پس چون بسر رسانید ان مدت را ورو ان شد با اهلش
مشاهده نمود از جانب طور آتشی را کفت با اهلش درنک نمائید بدرستی که من
نمودم آتشی را شاید بیاورم ازان شما را خبری یا پاره از آتش شاید که شما کرم شوید
پس چون امد نزا او را ندا کرده شد از کناره رودی که بر جانب راست بود در قطعه زمین
برکت داده شده ازان درخت انکه ای موسی بدرستی که منم من خداوند پروردکار عالمیان
۳۰ وانکه بیفکن عصای خود را پس چون دیدا نرا که میجنبید کویا که ان ماری کوچک است
برکشت باز پس رونده وبعقب نمیکردید ای موسی رو آور ومترس بدرستی که تو از
ایمنانی ۳۱ در آور دست خود را در کریبان خود تا بیرون آید سفید درخشنده از غیر بدی
وبا هم آر بسوی خود بالت را از ترس پس این دو تا در حجتند از نزد پروردکار تو بسوی فرعون
واشراف ان بدرستی که ایشان هستند کروهی از فرمان خدا بیرون رفتکان ۳۲ کفت پروردکار
من بدرستی که من کشته ام از ایشان نفسی را پس میترسم که بکشند مرا ۳۳ وبرادر
هرون او فصیح تر است از من بزبان پس بفرست او را با من بمعونت مددکاری که تصدیق
مرا بدرستی که من میترسم که تکذیب کنند مرا ۳۴ کفت زود باشد که سخت نمائیم بازو
ترا ببرادرت ویکردانیم برای شما تسلطی پس نرسند بشما ببسبب اینهای ما شما و
هر که پیروی کند شما را غلبه کنندکانید ۳۵ پس چون امد ایشان را موسی با اینهای
ما که بودند واضح کفتند نیست این مکر جادوئی بر بافته شده و
نشنیدیم این را در پدران نخستین خود ۳۶ وکفت موسی
پروردکار من داناتر است بانکه امد باهدایت از نزد
او وانکه باشد مر او را عاقبت ان سرای بدرستی
که رستکار نمیشوند ستمکاران ۳۷

وقال فرعون يا أيها الملأ ما علمت لكم من إله غيري فأوقد لي يا هامان على الطين فاجعل لي صرحا لعلي أطلع إلى إله موسى
وإني لأظنه من الكاذبين ۳۸ واستكبر هو وجنوده في الأرض بغير الحق وظنوا أنهم إلينا لا يرجعون ۳۹ فأخذناه وجنوده
فنبذناهم في اليم فانظر كيف كان عاقبة الظالمين ۴۰ وجعلناهم أئمة يدعون إلى النار ويوم القيامة لا ينصرون ۴۱ وأتبعناهم
في هذه الدنيا لعنة ويوم القيامة هم من المقبوحين ۴۲ ولقد آتينا موسى الكتاب من بعد ما أهلكنا القرون الأولى بصائر للناس

وهدى ورحمة لعلهم يتذكرون
۴۳ وما كنت بجانب الغربي إذ
قضينا إلى موسى الأمر وما كنت
من الشاهدين ۴۴ ولكنا أنشأنا
قرونا فتطاول عليهم العمر وما
كنت ثاويا في أهل مدين تتلوا
عليهم آياتنا ولكنا كنا مرسلين
۴۵ وما كنت بجانب الطور إذ
نادينا ولكن رحمة من ربك لتنذر
قوما ما أتاهم من نذير من قبلك
لعلهم يتذكرون ۴۶ ولولا
أن تصيبهم مصيبة بما قدمت
أيديهم فيقولوا ربنا لولا أرسلت
إلينا رسولا فنتبع آياتك ونكون
من المؤمنين ۴۷ فلما جاءهم الحق
من عندنا قالوا لولا أوتي مثل
ما أوتي موسى أولم يكفروا بما
أوتي موسى من قبل قالوا سحران
تظاهرا وقالوا إنا بكل كافرون
۴۸ قل فأتوا بكتاب من عند الله
هو أهدى منهما أتبعه إن كنتم
صادقين ۴۹ فإن لم يستجيبوا
لك فاعلم أنما يتبعون أهواءهم
ومن أضل ممن اتبع هواه بغير
هدى من الله إن الله لا يهدي
القوم الظالمين ۵۰

وگفت فرعون اي گروه اشراف ندانستم مر شما را هيچ الهي غير خودم پس برافروز اتش براي من اي
هامان بر گل پس بساز براي من كوشكي شايد من برآيم بسوي خداي موسى و بدرستي كه من
هر اينه گمان ميبرم اورا از دروغ گويان ۳۸ و تكبر ورزيد او و لشكر يانش در زمين بناحق و
گمان بردند كه ايشان بسوي ما باز گردانيده نخواهند شد ۳۹ پس گرفتيم اورا و لشكرهاي
او را پس انداختيم ايشانرا در دريا پس بنگر چگونه بود عاقبت ستمكاران ۴۰ و گردانيديم
ايشانرا پيشوايان كه ميخوانند بسوي اتش و روز قيامت ياري داده نشوند ۴۱ و از پي در
اوردیم ايشانرا در اين دنيا لعنت و روز قيامت ايشانند از زشت شدگان ۴۲ و بتحقيق
كه داديم بموسى كتابرا از بعد انكه هلاك گردانيديم قرنهاي نخستين را كه دليلهاي نوراني بود
براي مردم و هدايت و رحمتي تا شايد ايشان پند پذيرند ۴۳ و نبودي در جانب غربي
انوقت كه گذارديم بسوي موسى امررا و نبودي از حاضران ۴۴ وليكن ما بديد اورديم قرنها
پس دراز شد بر ايشان عمرها و نبودي مقيم در ساكنان مدين كه ميخواند باشي بر ايشان
اياتهاي ما را وليكن ما بوديم فرستندگان ۴۵ و نبودي در جانب طور وقتي كه ندا فرموديم
وليكن رحمتي است از پروردگار تو تا بيم نمائي گروهي را كه نيامد ايشانرا هيچ بيم نمائي پيش از تو
شايد ايشان پند پذيرند ۴۶ و اگر نه ان بودي كه رسيد بايشان مصيبتي ببسبب انچه پيش
فرستاده دستهاي ايشان پس گويند پروردگارما چرا نفرستادي بسوي ما رسولي تا پيروي
نماييم اياتهاي ترا و باشيم از مؤمنان ۴۷ پس چون امد ايشانرا حق از نزد ما گفتند چرا داده
نشد مثل انچه داده شد بموسى ايا و كافر نشدند بانچه داده شد بموسى از پيش گفتند
دو سحرند كه هم پشت شده اند و گفتند بدرستي كه ما بهريك كافريم ۴۸
بگو پس بيا ورید كتابي از نزد خدا كه ان هدايت كننده باشد
از اين دو تا پيروي نمائيم انرا اگر هستيد راست گويان ۴۹
پس اگر اجابت نكنند مر تورا پس بدان كه پيروي نميكنند
مگر آرزوهاي خود را و كيست گمراه تر از
كسي كه پيروي كرده آرزوي خود را
بي هدايتي از خدا بدرستي كه خدا
هدايت نميكند گروه ستمكاران را ۵۰

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۵۱ اَلَّذِينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِهٖ هُمْ بِهٖ يُؤْمِنُونَ ۵۲ وَاِذَا يُتْلٰى عَلَيْهِمْ قَالُوٓا اٰمَنَّا بِهٖٓ اِنَّهُ
الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَآ اِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهٖ مُسْلِمِينَ ۵۳ اُولٰٓئِكَ يُؤْتَوْنَ اَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُونَ
۵۴ وَاِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ اَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَآ اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجٰهِلِينَ ۵۵ اِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ اَحْبَبْتَ
وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْدِي مَنْ يَشَآءُ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۵۶ وَقَالُوٓا اِنْ نَتَّبِعِ الْهُدٰى مَعَكَ نُتَخَطَّفْ مِنْ اَرْضِنَا اَوَلَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا اٰمِنًا يُجْبٰٓى

اِلَيْهِ ثَمَرٰتُ كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِنْ
لَدُنَّا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
۵۷ وَكَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطِرَتْ
مَعِيشَتَهَا فَتِلْكَ مَسٰكِنُهُمْ لَمْ
تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ اِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا
نَحْنُ الْوٰرِثِينَ ۵۸ وَمَا كَانَ رَبُّكَ
مُهْلِكَ الْقُرٰى حَتّٰى يَبْعَثَ فِٓي اُمِّهَا
رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِنَا وَمَا كُنَّا
مُهْلِكِي الْقُرٰٓى اِلَّا وَاَهْلُهَا ظٰلِمُونَ
۵۹ وَمَآ اُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ
وَاَبْقٰى اَفَلَا تَعْقِلُونَ ۶۰ اَفَمَنْ وَعَدْنٰهُ
وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ
مَتَّعْنٰهُ مَتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ۶۱ وَيَوْمَ
يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ اَيْنَ شُرَكَآءِيَ الَّذِينَ
كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ۶۲ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ
عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هٰٓؤُلَآءِ الَّذِينَ
اَغْوَيْنَآ اَغْوَيْنٰهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّاْنَآ
اِلَيْكَ مَا كَانُوٓا اِيَّانَا يَعْبُدُونَ
۶۳ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَآءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ
فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَاَوُا الْعَذَابَ
لَوْ اَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ۶۴
وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَآ اَجَبْتُمُ
الْمُرْسَلِينَ ۶۵ فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْاَنْبَآءُ
يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَآءَلُونَ ۶۶

وهر اینه بتحقیق که بهم پیوستیم برای ایشان گفتار را شاید ایشان پند پذیرند ۵۱ آنانکه
داده ایم ایشانرا کتاب پیش از آن ایشان بآن ایمان می آورند ۵۲ وهرگاه خوانده شود بر ایشان
گویند که ایمان آوردیم بآن بدرستی که آن حق است از پروردگار ما بدرستی که ما بودیم
پیش از آن مسلمانان ۵۳ آنها داده میشوند مزد ایشانرا دو باره بسبب صبری که کردند
و دفع میکنند بخوبی بدی را و از آنچه روزی کرده ایم ایشانرا انفاق میکنند ۵۴ وچون
بشنوند بیهوده را اعراض نمایند از آن وگویند برای ماست کردارهای ما وبرای شماست
کردارهای شما سلام بر شما طلب کاری نمینماییم نادانانرا ۵۵ بدرستی که تو راه نمیدهی
کسی را که دوست داری ولیکن خدا هدایت میکند هر که را خواهد واو داناتر ست
بهدایت یافتگان ۵۶ وگفتند اگر پیروی کنیم هدایت را با تو ربوده شویم از زمین خود
آیا وجای ندادیم مر ایشانرا حرمی امن که جمع کرده میشود بسوی آن میوهای هر چیز روزی
از نزد ما ولیکن بیشتر ایشان نمیدانند ۵۷ وبسا که هلاک کردیم از قریه که ارخده در کردگی
از ناز و نعمتش پس اینست مسکنهاشان که سکنی کرده نشده از بعد ایشان مگر اندکی و
هستیم ما میراث بران ۵۸ ونبوده پروردگار تو هلاک کننده قریه ها تا که برانگیزد در اصلش
رسولی که بخواند بر ایشان آیتهای ما را ونبودیم هلاک کننده قریه ها مگر وحال آنکه باشندگان
اهل آن ستمکاران ۵۹ وآنچه داده شده اید از چیزی پس مایه تعیش زندگانی دنیاست
وآرایش آن وآنچه نزد خداست بهتر وپاینده تر است آیا پس تعقل نمیکنید ۶۰ آیا پس کسی که وعده
دادیم او را وعده نیکو پس او ملاقات کننده باشد آنرا مانند کسیست که برخورداری دادیم او را
مایه تعیش زندگانی دنیا پس او روز قیامت از حاضر کرده شدگانست ۶۱ وروزی که ندا
فرماید ایشانرا پس گوید کجایند انبازان من آنها که بودید شما که گمان میکردید ۶۲ گفته شد
آنانکه واجب شده بر ایشان قول پروردگار ما اینها یند آنانیرا که گمراه کردیم گمراه کردیم ایشانرا
چنانکه گمراه شدیم بیزار شدیم بسوی تو نبودند ما را که میپرستیدند ۶۳ وگفته شود که
بخوانید شریکان خود را پس بخوانند ایشانرا پس اجابت ننمایند مر ایشانرا وبینند عذابرا
اگر آنکه ایشان بودند که هدایت می یافتند ۶۴ وروزی که ندا فرماید ایشانرا پس گوید
چه جواب دادید مرسلانرا ۶۵ پس پوشیده شود بر ایشان
خبرها در آن روز پس ایشان از هم سؤال نکنند ۶۶

فاما من تاب وامن وعمل صالحا فعسى ان يكون من المفلحين ٦٧ وربك يخلق ما يشاء ويختار ما كان لهم الخيرة سبحان الله وتعالى عما
يشركون ٦٨ وربك يعلم ما تكن صدورهم وما يعلنون ٦٩ وهو الله لا اله الا هو له الحمد في الاولى والاخرة وله الحكم واليه ترجعون ٧٠ قل
ارءيتم ان جعل الله عليكم الليل سرمدا الى يوم القيمة من اله غير الله يأتيكم بضياء افلا تسمعون ٧١ قل ارءيتم ان جعل الله عليكم النهار
سرمدا الى يوم القيمة من اله غير الله يأتيكم بليل تسكنون فيه افلا تبصرون ٧٢ ومن رحمته جعل لكم الليل والنهار لتسكنوا فيه

پس اما کسی که توبه کرد وایمان اورد وکرد شایسته را پس شاید که باشد از رستگاران
٦٧ وپروردگار تو می افریند انچه را میخواهد واختیار میکند ونباشد مر ایشانرا اختیار منزهست
خدا وبرتر است از انچه شرک می ورزند ٦٨ وپروردگار تو داند انچه را که نهان میدارد سینهای
ایشان وانچه را که اشکار میکنند ٦٩ واوست خدائی که نیست معبودی بحق مر او راست
ستایش در دنیا واخرت ومر او راست حکم وبسوی او باز گردانیده میشوید ٧٠ بگو خبر دهید
که اگر بگرداند خدا بر شما شب را پاینده تا روز قیامت کیست الهی غیر از خدا که بیاورد شما را
روشنی یا پس نمیشنوید ٧١ بگو خبر دهید که اگر گرداند خدا بر شما روز را پاینده تا روز
قیامت کیست الهی غیر از خدا که بیاورد بشما شبی را که راحت یابید دران ایا پس نمی بینید
٧٢ واز رحمت خود کرد انید برای شما شب وروز را تا انکه ارام کنید دران وتا بجوئید از
تفضل او وشاید شما شکر گذارید ٧٣ وروزی که ندا فرماید ایشانرا پس گوید کجایند انبازان
من انانکه بودید که گمان میبودید ٧٤ وبیرون اوردیم از هر گروهی گواهی پس گفتیم بیارید
حجت خود را پس دانستند که حق مر خدا راست وگم شد از ایشان انچه بودند که افترا
میکردند ٧٥ بدرستی که قارون بود از قوم موسی پس بلندی جست بر ایشان وادیم
اورا از گنجها انقدر بدرستی که کلیدهای ان هر اینه گرانی میکرد بر گروهی بسیار صاحب
قوت وقتی که گفت مر اورا قوم او شاد مان مباش بدرستی که خدا دوست ندارد شادمانانرا
٧٦ وبجوی در انچه داده بتو خدا سرای اخرت را وفراموش مکن بهره خود را از دنیا واحسان کن چنانکه
احسان کرده خدا با تو وطلب مکن فساد را در زمین بدرستی که خدا دوست نمیدارد فسادکنندگانرا ٧٧
گفت که داده نشده ام انرا مگر از روی دانشی که نزد منست ایا ونمیدانست
که خدا بتحقیق که هلاک کرده پیش از او از قرنها کسی را که او شدید تر بود از او در قوت
وبیشتر از راه جمعیت وپرسیده نخواهند شد از گناهانشان گناهکاران ٧٨ پس بیرون
امد بر گروه خود در ارایش خود گفتند انانکه میخواستند زندگانی دنیا را ای کاشکی
بودی ما را مثل انچه داده شده بقارون بدرستیکه او ان هر اینه صاحب بهره ایست عظیم
٧٩ وگفتند انانکه داده شده بودند دانش را وای بر شما ثواب خدا بهتر است
برای کسیکه ایمان اورده وکرده عمل شایسته را وداده
نمیشوند انرا مگر صبر کنندگان ٨٠

وليبتغوا من فضله ولعلكم تشكرون
٧٣ ويوم يناديهم فيقول اين
شركائي الذين كنتم تزعمون ٧٤
ونزعنا من كل امة شهيدا
فقلنا هاتوا برهانكم فعلموا ان
الحق لله وضل عنهم ما كانوا يفترون
٧٥ ان قارون كان من قوم موسى
فبغى عليهم واتيناه من الكنوز
ما ان مفاتحه لتنوء بالعصبة
اولي القوة اذ قال له قومه لا تفرح
ان الله لا يحب الفرحين ٧٦ وابتغ
فيما اتيك الله الدار الاخرة ولا
تنس نصيبك من الدنيا واحسن
كما احسن الله اليك ولا تبغ الفساد
في الارض ان الله لا يحب المفسدين
٧٧ قال انما اوتيته على علم عندي
اولم يعلم ان الله قد اهلك من
قبله من القرون من هو اشد منه
قوة واكثر جمعا ولا يسئل عن
ذنوبهم المجرمون ٧٨ فخرج على
قومه في زينته قال الذين يريدون
الحيوة الدنيا يا ليت لنا مثل ما
اوتي قارون انه لذو حظ عظيم
٧٩ وقال الذين اوتوا العلم ويلكم
ثواب الله خير لمن امن وعمل صالحا
ولا يلقاها الا الصابرون ٨٠

فخسفنا به وبداره الارض فما كان له من فئة ينصرونه من دون الله وما كان من المنتصرين ٨١ واصبح الذين تمنوا مكانه بالامس
يقولون ويكأن الله يبسط الرزق لمن يشاء من عباده ويقدر لولا ان من الله علينا لخسف بنا ويكأنه لا يفلح الكافرون ٨٢ تلك
الدار الاخرة نجعلها للذين لا يريدون علوا في الارض ولا فسادا والعاقبة للمتقين ٨٣ من جاء بالحسنة فله خير منها ومن
جاء بالسيئة فلا يجزى الذين عملوا السيئات الا ما كانوا يعملون ٨٤ ان الذي فرض عليك القرآن لرادك الى معاد قل ربي

العنكبوت ۱۴۸ الجزء الباقي

اعلم من جاء بالهدى ومن هو
في ضلال مبين ٨٥ وما كنت
ترجوا ان يلقى اليك الكتاب
الا رحمة من ربك فلا تكونن
ظهيرا للكافرين ٨٦ ولا يصدنك
عن ايات الله بعد اذ انزلت اليك
وادع الى ربك ولا تكونن من
المشركين ٨٧ ولا تدع مع الله
الها اخر لا اله الا هو كل شيء
هالك الا وجهه له الحكم و
اليه
ترجعون ٨٨

سورة العنكبوت مكية وهي تسع وستون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

الم ١ احسب الناس ان يتركوا
ان يقولوا امنا وهم لا يفتنون ٢
ولقد فتنا الذين من قبلهم فليعلمن
الله الذين صدقوا وليعلمن الكاذبين
٣ ام حسب الذين يعملون السيئات
ان يسبقونا ساء ما يحكمون
٤ من كان يرجوا لقاء الله فان
اجل الله لات وهو السميع العليم
٥ ومن جاهد فانما يجاهد لنفسه
ان الله لغني عن العالمين ٦ والذين
امنوا وعملوا الصالحات لنكفرن
عنهم سيئاتهم ولنجزينهم احسن
الذي كانوا يعملون ٧

پس فرو بردیم اورا و سرای اورا بزمین پس نبود مر اورا هیچ گروهی که یاری کنند اورا بغیر از خدا و نبود
از منع کنندگان عذاب خود ۸۱ و گشتند آنانکه آرزو میکردند منزلت اورا دیروز که میگفتند
چه مانند است بصواب اینکه خدا گشاده میکند روزی را برای کسی که میخواهد از بندگان خود
و تنگ میکرداند اگر نه ان بود که منت گذاشت خدا بر ما هر اینه فرو بردی ما را و چه میماند
بصواب که رستگاری نمی یابند کافران ۸۲ این سرای آخرت میکردانیم آنرا برای آنانکه نمیخواهند
علوی در زمین و نه فسادرا و عاقبت برای پرهیزکاران است ۸۳ کسی که آورد نیکی را پس مر اورا
بهتر از آن و کسی که آورد بدی را پس جزا داده نشوند آنانکه کرده اند بدیها را مگر انچه بودند که
میکردند ۸۴ بدرستی که آنکه واجب کرد بر تو قرآن را هر اینه باز گرداننده تست بجای
بازگشت بگو پروردگار من داناتر است بآنکه آمده باهدایت و آنکه او در گمراهیست هویدا ۸۵ و
نبودی تو که امید داری که القا کرده شود بسوی تو کتاب ولیکن بخشایشی بود از پروردگار تو پس
مباش البته هم پشت مر کافرانرا ۸۶ و باید که باز ندارند ترا از ایتهای خدا پس از آنکه فرستاده
شده بسوی تو و بخوان بسوی پروردگار خود و مباش البته از شرک ورزندگان ۸۷ و مخوان با خدا
خدای دیگر نیست معبودی جز او هر چیزی هالکست مگر ذات او مر اوراست حکم و بسوی او

سورهٔ عنکبوت شصت و نه آیه و هفت رکوع است ۸۷ باز گردیده میشوید

بسم الله الرحمن الرحیم بنام خدای بخشاینده مهربان

الم ۱ آیا پنداشتند مردمان که واگذاشته میشوند که بگویند ایمان آوردیم و ایشان
امتحان کرده نشوند ۲ و هر اینه بحقیقت که امتحان نمودیم آنانرا که پیش از ایشان بودند
پس هر اینه داند البته خدا آنانرا که راست گفتند و هر اینه بداند البته دروغ گویانرا ۳ یا
پنداشتند آنانکه میکنند بدیها را که پیشی کنند ما را بد است انچه حکم میکنند ۴ کسی که
هست که امید میدارد لقاء خدا را پس بدرستی که وقت مقرر خدا هر اینه آینده است و اوست
شنوای دانا ۵ و کسی که کوشش نماید پس جز این نیست که کوشش مینماید برای خود بدرستی
که خدا هر اینه بی نیاز است از عالمیان ۶ و آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته
هر اینه محو کردانیم البته از ایشان بدیهای ایشانرا و هر اینه پاداش
دهیم البته ایشانرا نیکوتر از انچه بودند که میکردند ۷

Digitized by Google

وصيت نموديم آدمي را باپدر و مادرش نيكي كردن و اگر جهد كنند تو را كه شريك كردانی بآن
چيزيرا كه نيست ترا بآن دانشي پس فرمان مبر ايشانرا بسوي منست بازگشت شما پس خبر دهيم
شمارا بآنچه بوديد كه ميكرديد ۸ و آنانكه ايمان آوردند و كردند شايستهارا هرآينه درآوريم
ايشانرا البته در زمرهٔ شايستگان ۹ و از مردمان كسي است كه ميگويد ايمان آورديم بخدا
پس چون ايذا كرده شود در خدا بكرداند ايذاي مردمرا مانند عذاب خدا و هرآينه اگر بيايد نصرتي
از پروردگار تو هرآينه گويند البته كه بدرستي كه ما بوديم با شما آيا و نيست خدا داناتر بآنچه در
سينههاي عالميانست ۱۰ و هرآينه ميداند خدا آنانرا كه ايمان آوردند و هرآينه ميداند
البته منافقانرا ۱۱ و گفتند آنانكه كافر شدند مر آنانرا كه ايمان آوردند پيروي كنيد راه ما را
و بايد كه برداريم گناهان شما را و نيستند ايشان برداركنندگان گناهان ايشان هيچ چيز بدرستي
كه ايشان هرآينه دروغ گويانند ۱۲ و هرآينه برميدارند گرانيهاشانرا و گرانيها را با گرانيهاشان و
هرآينه پرسيده شوند البته روز قيامت از آنچه بودند كه افترا ميكردند ۱۳ و هرآينه بتحقيق فرستاديم
نوح را بسوي قومش پس درنگ نمود در ايشان هزار سال مگر پنجاه سال پس گرفتايشانرا طوفان
و ايشان ستمكار بودند ۱۴ پس نجات داديم او را و ياران كشتي را و گردانيديم اينرا آيتي براي
عالميان ۱۵ و ابرهيم را هنگامي كه گفت مر قوم خود را بپرستيد خدا را و بپرهيزيد از او اين بهتر است
براي شما اگر هستيد كه بدانيد ۱۶ جز اين نيست كه ميپرستيد از غير خدا بتانرا و ميبنديد
دروغي را بدرستيكه آنانرا كه ميپرستيد از غير خدا مالك نميباشند براي شما روزي را پس بجوييد
نزد خدا روزي را و بپرستيد او را و شكر كنيد مر او را بسوي او بازگردانيده ميشويد ۱۷ و اگر تكذيب
نمائيد پس بتحقيق كه تكذيب كردند امتهاي پيش از شما و نيست بر رسول مگر رسانيدن
هويدا ۱۸ آيا ندانديدند كه چگونه بديد ميآورد خدا خلق را پس باز ميگرداند او را بدرستي كه اين بر
خدا آسانست ۱۹ بگو سير كنيد در زمين پس بنگريد كه چگونه بديد آورد خلق را پس خدا بديد
ميآورد نشاءهٔ آخرت را بدرستي كه خدا بر هر چيزي توانا است ۲۰ عذاب ميكند كسي را كه ميخواهد
و رحمت ميكند كسي را كه ميخواهد و بسوي او برگردانيده ميشويد ۲۱ و نيستيد
شما عاجز كنندگان در زمين و نه در آسمان
و نيست مر شما را از غير خدا هيچ دوستي
و نه مددكاري ۲۲

وَوَصَّيْنَا الْإِنسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِن جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۸
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۹ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ
وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ۱۰ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ
۱۱ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَايَاكُمْ وَمَا هُم بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَاهُم مِّن شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۱۲ وَلَيَحْمِلُنَّ

سكبوت — الجزو بيستم

اثقالهم و اثقالا مع اثقالهم و
ليسئلن يوم القيمة عما كانوا
يفترون ۱۳ و لقد ارسلنا نوحا
الى قومه فلبث فيهم الف سنة
الا خمسين عاما فاخذهم الطوفان
وهم ظالمون ۱۴ فانجيناه واصحب
السفينة وجعلناها اية للعالمين
۱۵ و ابرهيم اذ قال لقومه اعبدوا
الله واتقوه ذلكم خير لكم ان
كنتم تعلمون ۱۶ انما تعبدون
من دون الله اوثانا و تخلقون
افكا ان الذين تعبدون من دون
الله لا يملكون لكم رزقا فابتغوا
عند الله الرزق واعبدوه و
اشكروا له اليه ترجعون ۱۷
وان تكذبوا فقد كذب امم من
قبلكم و ما على الرسول الا البلغ
المبين ۱۸ اولم يروا كيف يبدئ
الله الخلق ثم يعيده ان ذلك
على الله يسير ۱۹ قل سيروا في
الارض فانظروا كيف بدء الخلق
ثم الله ينشئ النشاة الاخرة ان
الله على كل شيء قدير ۲۰ يعذب
من يشاء و يرحم من يشاء و اليه
تقلبون ۲۱ و ما انتم بمعجزين في الارض
و لا في السماء و ما لكم من دون الله
من ولي و لا نصير ۲۲

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَئِسُوا مِن رَّحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۲۳ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَن قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۲۴ وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن نَّاصِرِينَ ۲۵ فَآمَنَ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۲۶ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

۲۷ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُم بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ۲۸ أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَن قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۲۹ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ۳۰ وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُو أَهْلِ هَٰذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ۳۱ قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَن فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ۳۲ وَلَمَّا أَن جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنَجُّوكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا امْرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ۳۳ إِنَّا مُنزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَٰذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۳۴ وَلَقَد تَّرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۳۵ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۳۶ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ۳۷

وآنان که کافر شدند بآیتهای خدا ولقای او آنها نومید خواهند بود از رحمت من وآنها برای ایشان است عذابی دردناک ۲۳ پس نبود جواب قوم او مگر آنکه گفتند بکشید او را یا بسوزانیدش پس نجات داد او را خدا از آتش بدرستی که در آن هر آینه آیتهاست برای کروهی که ایمان می آورند ۲۴ وگفت جز این نیست که گرفته اید از غیر خدا بتانی را دوستی میان شما در زندگانی دنیا پس روز قیامت کافر میشوند بعض شما ببعضی ولعنت کنند بعض شما بعضی را وجای شما دوزخ است ونباشد برای شما هیچ مددکاران ۲۵ پس ایمان آورد مر او را لوط وگفت بدرستی که من هجرت کننده ام بسوی پروردگارم بدرستی که او ست عزیز حکیم ۲۶ وبخشیدیم برای او اسحق ویعقوب را وکردانیدیم در فرزندان او پیغمبری وکتاب را ودادیم باو مزدش را در دنیا وبدرستی که او در آخرت هر آینه از شایستگانست ۲۷ ولوط را هنگامی که گفت مر قوم خود را بدرستی که شما هر آینه میآیید کار زشتی را پیشی نکرفت شما را بان هیچ یک از عالمیان ۲۸ آیا بدرستی که شما هر آینه میآیید مردان را وی برید راهرا ومیآیید در محفل خود ناپسند را پس نبود جواب قوم او بجز آنکه گفتند بیار بما عذاب خدا را اکر هستی از راستکویان ۲۹ گفت پروردکار من یاری ده مرا بر ان کروه تباه کاران ۳۰ وچون آمدند فرستادکان ما ابراهیم را ببشارت گفتند بدرستی که ما هلاک کنندکانیم اهل این قریه را بدرستی که اهل آن بودند ستمکاران ۳۱ گفت بدرستی که در آنست لوط گفتند ما داناتریم بانکه در آنست هر آینه رهانیم او را واهل او را مکر زنش را که باشد از باقی ماندکان ۳۲ وچون که آمدند فرستادکان ما لوط را اندوهکین شد بسبب ایشان وتنک شد باو ایشان از روی طاقت وگفتند مترس واندوهکین مشو بدرستی که ما رهانندکانیم تو را واهل تو را مکر زنت را که باشد از باقی ماندکان ۳۳ بدرستی که ما فرود آورندکانیم بر اهل این قریه عذابی از آسمان بسبب آنچه بودند که فسق میکردند ۳۴ وهر آینه بحقیقت واکذاشتیم از آن آیتی روشن را برای کروهی که دریابند بعقل ۳۵ وبسوی مدین برادر ایشان شعیب را پس

گفت ای قوم من بپرستید خدا را وامید دارید باشید روز
باز پسین را وتباه کاری مکنید در زمین فسادکنندکان
۳۶ پس تکذیب کردند او را پس کرفت ایشان را
زلزله پس صبح کردند در خانهای خود
بر و افتادکان ۳۷

ولقد ارسلنا نوحا الى قومه فلبث فيهم الف سنة الا خمسين عاما فاخذهم الطوفان وهم ظالمون ۱۴ فانجيناه واصحاب السفينة وجعلناها آية للعالمين ۱۵ واذكر ابراهيم اذ قال لقومه اعبدوا الله واتقوه ذلكم خير لكم ان كنتم تعلمون ۱۶ انما تعبدون من دون الله اوثانا وتخلقون افكا ان الذين تعبدون من دون الله لا يملكون لكم رزقا فابتغوا عند الله الرزق واعبدوه واشكروا له اليه ترجعون ۱۷ وان تكذبوا فقد كذب امم من قبلكم وما على الرسول الا البلاغ المبين ۱۸ اولم يروا كيف يبدئ الله الخلق ثم يعيده ان ذلك على الله يسير ۱۹ قل سيروا في الارض فانظروا كيف بدأ الخلق ثم الله ينشئ النشأة الآخرة ان الله على كل شيء قدير ۲۰ يعذب من يشاء ويرحم من يشاء واليه تقلبون ۲۱ وما انتم بمعجزين في الارض ولا في السماء وما لكم من دون الله من ولي ولا نصير ۲۲ والذين كفروا بآيات الله ولقائه اولئك يئسوا من رحمتي واولئك لهم عذاب اليم ۲۳ فما كان جواب قومه الا ان قالوا اقتلوه او حرقوه فانجاه الله من النار ان في ذلك لآيات لقوم يؤمنون ۲۴ وقال انما اتخذتم من دون الله اوثانا مودة بينكم في الحياة الدنيا ثم يوم القيامة يكفر بعضكم ببعض ويلعن بعضكم بعضا ومأويكم النار وما لكم من ناصرين ۲۵ فآمن له لوط وقال اني مهاجر الى ربي انه هو العزيز الحكيم ۲۶ ووهبنا له اسحاق ويعقوب وجعلنا في ذريته النبوة والكتاب واتيناه اجره في الدنيا وانه في الآخرة لمن الصالحين ۲۷ ولوطا اذ قال لقومه انكم لتأتون الفاحشة ما سبقكم بها من احد من العالمين ۲۸ انكم لتأتون الرجال وتقطعون السبيل وتأتون في ناديكم المنكر فما كان جواب قومه الا ان قالوا ائتنا بعذاب الله ان كنت من الصادقين ۲۹ قال رب انصرني على القوم المفسدين ۳۰ ولما جاءت رسلنا ابراهيم بالبشرى قالوا انا مهلكو اهل هذه القرية ان اهلها كانوا ظالمين ۳۱ قال ان فيها لوطا قالوا نحن اعلم بمن فيها لننجينه واهله الا امرأته كانت من الغابرين ۳۲ ولما ان جاءت رسلنا لوطا سيء بهم وضاق بهم ذرعا وقالوا لا تخف ولا تحزن انا منجوك واهلك الا امرأتك كانت من الغابرين ۳۳ انا منزلون على اهل هذه القرية رجزا من السماء بما كانوا يفسقون ۳۴ ولقد تركنا منها آية بينة لقوم يعقلون ۳۵ والى مدين اخاهم شعيبا فقال يا قوم اعبدوا الله وارجوا اليوم الآخر ولا تعثوا في الارض مفسدين ۳۶ فكذبوه فاخذتهم الرجفة فاصبحوا في دارهم جاثمين ۳۷ وعادا وثمود وقد تبين لكم من مساكنهم وزين لهم الشيطان اعمالهم فصدهم عن السبيل وكانوا مستبصرين ۳۸ وقارون وفرعون وهامان ولقد جاءهم موسى بالبينات فاستكبروا في الارض وما كانوا سابقين ۳۹ فكلا اخذنا بذنبه فمنهم من ارسلنا عليه حاصبا ومنهم من اخذته الصيحة ومنهم من خسفنا به الارض ومنهم من اغرقنا وما كان الله ليظلمهم ولكن كانوا انفسهم يظلمون ۴۰ مثل الذين اتخذوا من دون الله اولياء كمثل العنكبوت اتخذت بيتا وان اوهن البيوت لبيت العنكبوت لو كانوا يعلمون

۴۱ ان الله يعلم ما يدعون من دونه من شيء وهو العزيز الحكيم ۴۲ وتلك الامثال نضربها للناس وما يعقلها الا العالمون ۴۳ خلق الله السموات والارض بالحق ان في ذلك لآية للمؤمنين ۴۴ اتل ما اوحي اليك من الكتاب واقم الصلوة ان الصلوة تنهى عن الفحشاء والمنكر ولذكر الله اكبر والله يعلم ما تصنعون ۴۵ ولا تجادلوا اهل الكتاب الا بالتي هي احسن الا الذين ظلموا منهم وقولوا امنا بالذي انزل الينا وانزل اليكم والهنا والهكم واحد ونحن له مسلمون ۴۶ وكذلك انزلنا اليك الكتاب فالذين اتيناهم الكتاب يؤمنون به ومن هؤلاء من يؤمن به وما يجحد بآياتنا الا الكافرون ۴۷ وما كنت تتلوا من قبله من كتاب ولا تخطه بيمينك اذا لارتاب المبطلون ۴۸ بل هو آيات بينات في صدور الذين اوتوا العلم وما يجحد بآياتنا الا الظالمون ۴۹ وقالوا لولا انزل عليه آيات من ربه قل انما الآيات عند الله وانما انا نذير مبين ۵۰

عنکبوت نام سورتی است مکی و مشتمل است بر شصت و نه آیت و هفت رکوع

الف لام میم ۱ آیا گمان کردند مردمان که رها کرده شوند باینکه گویند ایمان آوردیم و ایشان آزموده نشوند ۲ و بتحقیق آزمودیم کسانی را که پیش از ایشان بودند پس البته بداند خدا راستگویان را و البته بداند دروغگویان را ۳ یا گمان کردند آنانکه میکنند بدیها که پیشی کنند ما را بد است آنچه حکم میکنند ۴ هر که امید دارد دیدار خدا را پس بدرستی که وعدهٔ خدا هر آینه آمدنی است و او شنوای داناست ۵ و هر که جهاد کند پس جز این نیست که جهاد میکند برای نفس خود بدرستی که خدا بی نیاز است از عالمیان ۶ و آنانکه ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند البته محو کنیم از ایشان بدیهای ایشان را و البته جزا دهیم ایشان را بنیکوتر آنچه بودند که میکردند ۷ و وصیت کردیم آدمی را بنیکی کردن با پدر و مادر خود و اگر جهاد کنند ترا تا شریک گردانی بمن آنچه نیست ترا بدان هیچ دانشی پس فرمان مبر ایشان را بسوی من است بازگشت شما پس خبر دهم شما را بآنچه بودید که میکردید ۸ و آنانکه ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند البته در آوریم ایشان را در جمله نیکوکاران ۹ و از مردمان کسی هست که میگوید ایمان آوردیم بخدا پس چون رنج داده شد در راه خدا گرداند فتنهٔ مردمان را مانند عذاب خدا و اگر آید یاری از جانب پروردگار تو هر آینه گویند ما با شما بودیم آیا نیست خدا داناتر بآنچه در سینه‌های عالمیان است ۱۰ و البته بداند خدا آنانکه ایمان آوردند و البته بداند منافقان را ۱۱ و گفتند کافران مر آنانرا که ایمان آوردند پیروی کنید راه ما را و برداریم گناهان شما را و نیستند ایشان برداشتنی از گناهان ایشان چیزی هر آینه ایشان دروغگویانند ۱۲ و البته بردارند بارهای خود را و بارهائی با بارهای خود و البته پرسیده شوند روز قیامت از آنچه بودند که دروغ می‌بستند ۱۳ و بتحقیق فرستادیم نوح را بسوی قوم او پس درنگ کرد در میان ایشان هزار سال مگر پنجاه سال پس گرفت ایشان را طوفان در حالتی که ایشان ستمکار بودند ۱۴ پس نجات دادیم او را و اصحاب کشتی را و گردانیدیم کشتی را نشانه‌ای برای عالمیان ۱۵ و یاد کن ابراهیم را وقتی که گفت مر قوم خود را بپرستید خدا را و بترسید از او این بهتر است شما را اگر هستید که میدانید ۱۶ جز این نیست که میپرستید بجای خدا بتان را و میسازید دروغی را بتحقیق آنانکه میپرستید بجای خدا مالک نیستند شما را روزی پس طلب کنید نزد خدا روزی را و بپرستید او را و شکر کنید او را بسوی او بازگردانیده میشوید ۱۷ و اگر تکذیب کنید پس بتحقیق تکذیب کردند امتهائی پیش از شما و نیست بر رسول مگر رسانیدن آشکارا ۱۸ آیا ندیدند که چگونه آغاز میکند خدا آفرینش را پس باز میگرداند آنرا هر آینه این بر خدا آسان است ۱۹ بگو سیر کنید در زمین پس نظر کنید که چگونه آغاز کرد آفرینش را پس خدا پدید میکند پیدایش دیگر را هر آینه خدا بر هر چیزی تواناست ۲۰ عذاب میکند هر که را خواهد و رحم میکند هر که را خواهد و بسوی او برگردانیده میشوید ۲۱ و نیستید شما عاجز کنندگان خدا را در زمین و نه در آسمان و نیست شما را از غیر خدا هیچ دوستی و نه یاری ۲۲ و آنانکه کافر شدند بآیات خدا و بملاقات او آنانند که ناامید شدند از رحمت من و آنانند که ایشان را عذابی دردناک است ۲۳ پس نبود جواب قوم او مگر آنکه گفتند بکشید او را یا بسوزانید او را پس نجات داد او را خدا از آتش بدرستی که در این هر آینه آیتهائی است برای گروهی که ایمان میآورند ۲۴ و گفت ابراهیم جز این نیست که گرفتید بجای خدا بتان را دوستی میان خود در زندگانی دنیا پس روز قیامت کافر شود بعضی شما ببعضی و لعنت کند بعضی شما بعضی را و جای شما آتش است و نیست شما را هیچ یاری کنندگان ۲۵ پس ایمان آورد مر او را لوط و گفت من هجرت کننده‌ام بسوی پروردگار خود هر آینه او غالب است بر دشمنان خود و حکمت کننده است در کارها ۲۶ و بخشیدیم مر او را اسحاق و یعقوب و گردانیدیم در ذریت او پیغمبری و کتاب و دادیم او را مزد او در دنیا و هر آینه او در آخرت از شایستگان است ۲۷ و لوط را یاد کن وقتی که گفت مر قوم خود را هر آینه شما میکنید کار زشت را که پیش نکرده است شما را بآن هیچ کس از عالمیان ۲۸ هر آینه شما میآئید مردان را و میزنید راه را و میآورید در مجلس خود کار زشت را پس نبود جواب قوم او مگر آنکه گفتند بیار بر ما عذاب خدا را اگر هستی از راستگویان ۲۹ گفت پروردگار من یاری کن مرا بر گروه تباه کنندگان ۳۰ و چون آمدند فرستادگان ما ابراهیم را بمژده گفتند هلاک کنندگانیم ما اهل این دیه را بدرستی که اهل آن بودند ستمکاران ۳۱ گفت بدرستی که در آن لوط است گفتند ما داناتریم بآنکه در آنست هر آینه نجات دهیم او را و اهل او را مگر زن او بود از باقی ماندگان ۳۲ و چون آمدند فرستادگان ما لوط را بدی کرده شد بسبب ایشان و تنگ شد بایشان از روی تدبیر و گفتند مترس و اندوهگین مشو بدرستی که ما نجات دهندگانیم تو را و اهل تو را مگر زن تو بود از باقی ماندگان ۳۳ بدرستی که ما فرود آرندگانیم بر اهل این دیه عذابی از آسمان بسبب آنکه بودند که فسق میکردند ۳۴ و بتحقیق گذاشتیم از آن دیه نشانی روشن مر گروهی را که تعقل میکنند ۳۵ و بسوی مدین برادر ایشان را شعیب را پس گفت ای قوم من بپرستید خدا را و امید دارید روز آخرت را و مروید در زمین فساد کنندگان ۳۶ پس تکذیب کردند او را پس گرفت ایشان را زلزله پس صبح کردند در خانه‌های خود بحالتی که بر زانو افتادگان بودند ۳۷ و عاد و ثمود را و بتحقیق ظاهر شد بر شما از مسکنهای ایشان و آراست ایشان را شیطان اعمال ایشان را پس بازداشت ایشان را از راه و بودند بینادلان ۳۸ و قارون و فرعون و هامان و بتحقیق آمد ایشان را موسی بابینها پس سرکشی کردند در زمین و نبودند پیشی کنندگان ۳۹ پس هر یک را گرفتیم بگناهش پس از ایشان کسی بود که فرستادیم بر او سنگ بار و از ایشان کسی بود که گرفت او را آواز هولناک و از ایشان کسی بود که فرو بردیم او را در زمین و از ایشان کسی بود که غرق کردیم و نبود خدا که ستم کرده باشد ایشان را و لیکن بودند که بر خود ستم میکردند ۴۰ مثل آنان که میگیرند از غیر خدا دوستان چون مثل عنکبوت است که میگیرد خانه را و بدرستی که سست ترین خانه‌ها هر آینه خانه عنکبوت است اگر باشند که بدانند ۴۱ بدرستی که خدا میداند آنچه را میخوانند از غیر او از چیزی و اوست عزیز حکیم ۴۲ و این مثلها میزنیم ما آنها را برای مردمان و نمی‌یابند بعقل از مکردانایان ۴۳ آفرید خدا آسمانها و زمین را بحق بدرستی که در این هر آینه آیتیست برای مؤمنان ۴۴ بخوان آنچه را وحی کرده شد بسوی تو از کتاب و بپادار نماز را بدرستی که نماز باز میدارد از کار زشت و ناشایست و هر آینه یاد خدا بزرگتر است و خدا میداند آنچه میکنید ۴۵ و جدال منمایید با اهل کتاب مگر بآنچه نیکوتر است مگر آنانکه ستم کردند از ایشان و بگوئید ایمان آوردیم بآنچه فرو فرستاده شده بسوی ما و فرو فرستاده شده بسوی شما و خدای ما و خدای شما یکیست و ما مر او را گردن نهندگانیم ۴۶ و همچنین فرو فرستادیم بسوی تو کتاب را پس آنانکه دادیم ایشان را کتاب ایمان میآورند بآن و از ایشانست کسیست که ایمان میآورد بآن و انکار نمیکند مگر کافران ۴۷ و نبودی تو که بخوانی پیش از این هیچ کتابی را و نه که نوشته باشی آنرا بدست راست خود که آنگاه هر آینه شک میکردند باطل ملتان ۴۸ بلکه آن آیتهائیست روشن در سینه‌های آنانکه داده شده‌اند دانش را و انکار نمیکند بآیتهای ما مگر ستمکاران ۴۹ و گفتند چرا فرو فرستاده نشده بر او آیتها از پروردگارش بگو جز این نیست که آیتها نزد خداست و نیستم من مگر بیم نماینده

اولم یکفهم انا انزلنا علیک الکتاب یتلی علیهم ان فی ذلک لرحمة وذکری لقوم یؤمنون ۵۱ قل کفی بالله بینی وبینکم شهیدا
یعلم ما فی السموات والارض والذین امنوا بالباطل وکفروا بالله اولئک هم الخاسرون ۵۲ ویستعجلونک بالعذاب ولولا اجل
مسمی لجاءهم العذاب ولیاتینهم بغتة وهم لا یشعرون ۵۳ یستعجلونک بالعذاب وان جهنم لمحیطة بالکافرین ۵۴ یوم
یغشاهم العذاب من فوقهم ومن تحت ارجلهم ویقول ذوقوا ما کنتم تعملون ۵۵ یا عبادی الذین امنوا ان ارضی واسعة فایای

فاعبدون ۵۶ کل نفس ذائقة
الموت ثم الینا ترجعون ۵۷ والذین
امنوا وعملوا الصالحات لنبوئنهم
من الجنة غرفا تجری من تحتها
الانهار خالدین فیها نعم اجر
العاملین ۵۸ الذین صبروا و
علی ربهم یتوکلون ۵۹ وکاین
من دابة لا تحمل رزقها الله
یرزقها وایاکم وهو السمیع العلیم
۶۰ ولئن سالتهم من خلق السموات
والارض وسخر الشمس والقمر لیقولن
الله فانی یؤفکون ۶۱ الله
یبسط الرزق لمن یشاء من عباده
ویقدر له ان الله بکل شیء علیم
۶۲ ولئن سالتهم من نزل من السماء
ماء فاحیا به الارض من بعد موتها
لیقولن الله قل الحمد لله بل اکثرهم
لا یعقلون ۶۳ وما هذه الحیوة
الدنیا الا لهو ولعب وان الدار
الاخرة لهی الحیوان لو کانوا یعلمون
۶۴ فاذا رکبوا فی الفلک دعوا
الله مخلصین له الدین فلما نجیهم
الی البر اذا هم یشرکون ۶۵
لیکفروا بما اتیناهم ولیتمتعوا
فسوف یعلمون ۶۶ اولم یروا انا جعلنا
حرما امنا ویتخطف الناس من حولهم
افبالباطل یؤمنون وبنعمة الله
یکفرون ۶۷

ایا بس نیست ایشانرا اینکه ما فرو فرستادیم بر تو کتاب را خوانده میشود بر ایشان بدرستیکه
در این هر اینه بخشایشی و پندیست برای گروهی که ایمان می آورند ۵۱ بگو بس است خدا
میان من و میان شما گواه میداند انچه در آسمانهاو زمین است و انانکه ایمان آوردند بباطل
و کافر شدند بخدا انگروه ایشانند زیانکاران ۵۲ و بشتاب میخواهند ازتو عذاب را و اگر
نبودمدتی نام برده شده هر اینه آمدی ایشانرا عذاب و هر اینه بیاید البته ایشانرا ناگهان
و ایشان ندانند ۵۳ بشتاب میجویند ازتو عذاب را و بدرستی که دوزخ هر اینه احاطه کننده
بکافران ۵۴ روزی که فرو گیرد ایشانرا عذاب از بالای سر ایشان و از زیرهای ایشان و گوید
بچشید انچه را بودید که میکردید ۵۵ ای بندگان من انانکه ایمان اورده اند بدرستی که زمین
من فراخست پس مرا بپرستید ۵۶ هر نفسی چشنده مرگست پس بسوی ما باز گردیده میشوید
۵۷ و انانکه ایمان اوردند و کردند شایسته ها را هر اینه جای دهیم البته ایشانرا از
غرفهائی که روان شود از زیر انها نهرها جاویدان در انها نیکوست مزد عمل کنندگان ۵۸
انانکه شکیبائی ورزند و بر پروردگار خود توکل نمایند ۵۹ و بسا از جنبنده که برنمیدارد روزی
خود را خدا روزی میدهد انرا و شما را و اوست شنوای دانا ۶۰ و هر اینه اگر بپرسی ایشانرا
که کی افرید آسمانها و زمین را و مسخر کرد آفتاب و ماه را هر اینه گویند البته خدا است پس
بکجا برگردانیده میشوند ۶۱ خدا گشاده میکند روزی را برای هر که میخواهد از بندگانش و
تنگ میکرداند برایش بدرستی که خدا بهر چیزی داناست ۶۲ و هر اینه اگر بپرسی ایشانرا
که کی فرو فرستاده از آسمان آب را پس زنده کرداند بان زمین را از بعد موتان هر اینه البته
میگویند خدا بگو سپاس مر خدا را بلکه بیشتر ایشان نمی یابند بعقل ۶۳ و نیست این
زندگانی دنیا مگر بیفایده و بازیچه و بدرستی که سرای آخرت هر اینه انست زندگانی اگر
باشند که بدانند ۶۴ پس هرگاه برنشینند در کشتی بخوانند خدا را خالص کردانندگان مر
او دین را پس چون برهاند ایشانرا بسوی خشکی انگاه ایشان شرک میاورند ۶۵ تا کافر
شوند بانچه داده ایم ایشانرا و تا بهره ورگردند پس زود باشد که بدانند ۶۶ ایا ندیدند
که ما گردانیدیم حرم را امن و ربوده میشوند مردمان از حوالی
ایشان ایا پس بباطل ایمان میاورند و بنعمت خدا
کفران میورزند ۶۷

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰی عَلَی اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَآءَهٗ اَلَیْسَ فِیْ جَهَنَّمَ مَثْوًی لِّلْكٰفِرِیْنَ ۶۸ وَالَّذِیْنَ جَاهَدُوْا فِیْنَا لَنَهْدِیَنَّهُمْ
سُبُلَنَا وَاِنَّ اللّٰهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِیْنَ ۶۹ سُوْرَةُ الرُّوْمِ سِتُّوْنَ اٰیَةً مَكِّیَّةٌ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ الٓمّٓ ۱ غُلِبَتِ الرُّوْمُ فِیْ اَدْنَی الْاَرْضِ وَهُمْ
مِّنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَیَغْلِبُوْنَ ۳ فِیْ بِضْعِ سِنِیْنَ لِلّٰهِ الْاَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَیَوْمَئِذٍ یَّفْرَحُ الْمُؤْمِنُوْنَ بِنَصْرِ اللّٰهِ یَنْصُرُ مَنْ یَّشَآءُ وَ
هُوَ الْعَزِیْزُ الرَّحِیْمُ ۵ وَعْدَ اللّٰهِ لَا یُخْلِفُ اللّٰهُ وَعْدَهٗ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا یَعْلَمُوْنَ ۶ یَعْلَمُوْنَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَیٰوةِ الدُّنْیَا وَهُمْ عَنِ الْاٰخِرَةِ

وکیست ستمکارتر از انکه افترا کرد بر خدا دروغ را یا دروغ انکاشته حق را چون امد مر او را
نیست در دوزخ جای اقامت برای کافران ۶۸ و انانکه کوشش کردند در ما هر اینه هدایت
میکنیم البته ایشانرا براههای خود و بدرستی که خدا هر اینه با نیکوکار است ۶۹

سورهٔ روم شصت ایه و ان مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

الٓمّٓ ۱ مغلوب شدند رومیان در نزدیک ترین زمین و ایشان از پس مغلوب شدن ایشان
زود باشد که غلبه کنند ۳ در اندک سال مر خدا راست فرمان از پیش و از بعد و در ان روز
شاد میشوند مؤمنان بیاری خدا یاری میکند هر که را میخواهد و اوست عزیز مهربان ۵ و
عده کردن خدا خلاف نکند خدا وعدهٔ خود را ولیکن بیشتر مردمان نمیدانند ۶ میدانند
اشکارا از زندگانی دنیا و ایشان از اخرت ایشانند بیخبران ۷ ایا واندیشه نکردند در
نفسهای خود که نیافرید خدا اسمانها و زمین را و انچه در میانهٔ انهاست مگر بحق و مدتی نام
برده شده و بدرستی که بسیاری از مردم بلقای پروردگار خود هر اینه کافرانند ۸ ایا سیر نمیکنند
در زمین پس بنگرند چگونه بود عاقبت انانکه بودند پیش از ایشان بودند سخت تر از ایشان بتوانائی
و شیار نمودند زمین را و اباد کردند ان را بیشتر از انچه اباد کردند ان را و امدند ایشانرا رسولان
ایشان با بینها پس نبود خدا که ستم کند ایشانرا ولیکن بودند که نفسهای خود را ستم می
کردند ۹ پس بود عاقبت انانکه بد کردند بدتر اینکه دروغ انکاشتند ایتهای خدا را و بودند
که بان استهزا میکردند ۱۰ خدا میافریند خلق را بعد از ان اعاده میکند و را پس بسوی او باز
گشت مینمایند ۱۱ و روزی که قایم میشود قیامت نومید می شوند گناهکاران ۱۲ و نباشد
مر ایشانرا از شریکان ایشان شفیعان و باشند بشریکانشان ناکروندگان ۱۳ و روزی که
قایم شود قیامت انروز پراکنده میشوند ۱۴ پس اما انانکه ایمان
اوردند و کردند شایسته ها پس ایشان در بوستانی
مسرور میشوند ۱۵ و اما انانکه کافر شدند و تکذیب
کردند ایتهای ما را و لقای اخرت پس انها در عذاب
حاضر کرده شدگان اند ۱۶

وَهُمْ غٰفِلُوْنَ ۷ اَوَلَمْ یَتَفَكَّرُوْا فِیْ
اَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضَ وَمَا بَیْنَهُمَا اِلَّا بِالْحَقِّ
وَاَجَلٍ مُّسَمًّی وَاِنَّ كَثِیْرًا مِّنَ
النَّاسِ بِلِقَآءِ رَبِّهِمْ لَكٰفِرُوْنَ
۸ اَوَلَمْ یَسِیْرُوْا فِی الْاَرْضِ فَیَنْظُرُوْا
كَیْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ
كَانُوْٓا اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَّاَثَارُوا الْاَرْضَ
وَعَمَرُوْهَا اَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوْهَا وَ
جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَیِّنٰتِ فَمَا
كَانَ اللّٰهُ لِیَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْٓا
اَنْفُسَهُمْ یَظْلِمُوْنَ ۹ ثُمَّ كَانَ
عَاقِبَةَ الَّذِیْنَ اَسَٓاُوا السُّوْٓاٰی اَنْ
كَذَّبُوْا بِاٰیٰتِ اللّٰهِ وَكَانُوْا
بِهَا یَسْتَهْزِءُوْنَ ۱۰ اَللّٰهُ یَبْدَؤُا
الْخَلْقَ ثُمَّ یُعِیْدُهٗ ثُمَّ اِلَیْهِ تُرْجَعُوْنَ
۱۱ وَیَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ یُبْلِسُ
الْمُجْرِمُوْنَ ۱۲ وَلَمْ یَكُنْ لَّهُمْ مِّنْ
شُرَكَآئِهِمْ شُفَعٰٓؤُا وَكَانُوْا بِشُرَكَآئِهِمْ
كٰفِرِیْنَ ۱۳ وَیَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ
یَوْمَئِذٍ یَّتَفَرَّقُوْنَ ۱۴ فَاَمَّا الَّذِیْنَ
اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَهُمْ فِیْ
رَوْضَةٍ یُّحْبَرُوْنَ ۱۵ وَاَمَّا الَّذِیْنَ
كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰیٰتِنَا وَ
لِقَآءِ الْاٰخِرَةِ فَاُولٰٓئِكَ فِی
الْعَذَابِ مُحْضَرُوْنَ ۱۶

فَسُبْحَانَ اللّٰهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ۱۷ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ۱۸ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ
الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذٰلِكَ تُخْرَجُونَ ۱۹ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ
بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ۲۰ وَمِنْ
آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۲۱ وَمِنْ
آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ أَلْسِنَتِكُمْ وَأَلْوَانِكُمْ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالِمِينَ ۲۲ وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَ
الجزو بیست ویکم ۲۵۴ روم
النَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ
إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ
۲۳ وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا
وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَيُحْيِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ
فِي ذٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
۲۴ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ
وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً
مِنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ
۲۵ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ
كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ ۲۶ وَهُوَ الَّذِي
يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ
عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى فِي
السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ۲۷ ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِنْ
أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِمَّا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَاءَ فِيمَا رَزَقْنَاكُمْ
فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ
كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذٰلِكَ
نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
۲۸ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ
بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ
اللّٰهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۲۹
فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ
اللّٰهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ
لِخَلْقِ اللّٰهِ ذٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلٰكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۳۰

پس تسبیح خدا راست انگاه که شب میکنید و انگاه که بامداد میکنید ۱۷ و مر او راست ستایش
در آسمانها و زمین و اخر روز و انگاه که ظهر میکنید ۱۸ بیرون می آورد زنده را از مرده و بیرون
می آورد مرده را از زنده و زنده میکند زمین را بعد از مردن آن و همچنین بیرون آورده خواهید
شد ۱۹ و از آیات اوست آنکه آفرید شما را از خاك پس ناگهان شما آدمیانید که پراکنده می
شوید ۲۰ و از آیتهای اوست آنکه آفرید برای شما از نفسهای شما جفتها تا آرام یابید با آنها
و قرار داد میان شما دوستی و مهربانی را بدرستی که در این هر آینه آیتهاست برای گروهی
که اندیشه میکنند ۲۱ و از آیتهای اوست آفرینش آسمانها و زمین و اختلاف زبانهای شما
و رنگهای شما بدرستی که در این هر آینه آیتهاست برای عالمیان ۲۲ و از آیتهای اوست خواب
شما بشب و روز و جستن شما از فضل او بدرستی که در این هر آینه آیتهاست برای گروهی
که میشنوند ۲۳ و از آیتهای اوست که مینماید شما را برق از راه ترس و امید و فرو میفرستد
از آسمان آبی پس زنده میکند بآن زمین را پس از مردن آن بدرستی که در این هر آینه آیتها
برای گروهی که دریابند بعقل ۲۴ و از آیتهای اوست آنکه بپا ایستاده آسمان و زمین
بفرمان او پس چون خواند شما را خواندنی از زمین ناگهان شما بیرون میآیید ۲۵ و مر او راست
آنکه در آسمانها و زمین است همه مر او را فرمان دارانند ۲۶ و اوست آنکه آفرید خلق را پس
باز گرداند آنرا و آسانتر است بر او و مر او راست مثل بلند تر در آسمانها و زمین و اوست
عزیز حکیم ۲۷ زده برای شما مثلی از نفسهای شما آیا مر شما راست از آنچه مالك شده
دستهای شما از شریکان در آنچه روزی داده ایم شما را پس شما در آن یکسان باشید
می ترسید از ایشان چون ترسیدن شما از خودهاتان همچنین تفصیل میدهیم آیتها را
برای گروهی که تعقل میکنند ۲۸ بلکه پیروی کردند آنانکه ستم کردند خواهشهای
خود را بی دانشی پس کیست که راه نماید کسی را که گمراه کرد خدا
و نیست مر ایشان را از یاوران ۲۹ پس راست
گردان روی خود را برای دین مایل از باطل بحق
آفرینش خدا که آفرید مردمان را بر آن نیست
تبدیلی مر آفرینش خدا را این است دین راست
ولیکن بیشتر مردمان نمیدانند ۳۰

بلاغشر

سبیل الیه واتقوه واقیموا الصلوة ولا تکونوا من المشرکین ۳۲ من الذین فرقوا دینهم وکانوا شیعا کل حزب بما لدیهم فرحون
۳۳ واذا مس الناس ضر دعوا ربهم منیبین الیه ثم اذا اذاقهم منه رحمة اذا فریق منهم بربهم یشرکون ۳۴ لیکفروا بما
اتیناهم فتمتعوا فسوف تعلمون ۳۵ ام انزلنا علیهم سلطانا فهو یتکلم بما کانوا به یشرکون ۳۶ واذا اذقنا الناس رحمة
فرحوا بها وان تصبهم سیئة بما قدمت ایدیهم اذا هم یقنطون ۳۷ اولم یروا ان الله یبسط الرزق لمن یشاء ویقدر ان فی

ذلک لایات لقوم یؤمنون ۳۸ فات ذا القربی حقه والمسکین وابن السبیل ذلک خیر للذین یریدون وجه الله واولئک هم المفلحون ۳۹ وما اتیتم من ربا لیربوا فی اموال الناس فلا یربوا عند الله وما اتیتم من زکوة تریدون وجه الله فاولئک هم المضعفون ۴۰ الله الذی خلقکم ثم رزقکم ثم یمیتکم ثم یحییکم هل من شرکائکم من یفعل من ذلکم من شیء سبحانه وتعالی عما یشرکون ۴۱ ظهر الفساد فی البر والبحر بما کسبت ایدی الناس لیذیقهم بعض الذی عملوا لعلهم یرجعون ۴۲ قل سیروا فی الارض فانظروا کیف کان عاقبة الذین من قبل کان اکثرهم مشرکین ۴۳ فاقم وجهک للدین القیم من قبل ان یاتی یوم لا مرد له من الله یومئذ یصدعون ۴۴ من کفر فعلیه کفره ومن عمل صالحا فلانفسهم یمهدون ۴۵ لیجزی الذین امنوا وعملوا الصالحات من فضله انه لا یحب الکافرین ۴۶

بازگشت کنندگان بسوی او وبپرهیزید از او وبپادارید نماز را ومباشید از شرک ورزندگان
۳۲ از آنانکه پراکنده کردند دین خود را وشدند گروهها هر گروهی بآنچه نزد ایشانست شادمانند ۳۳ وچون برسد مردمان را زیانی بخوانند پروردگار خود را بازگشت کنندگان بسوی
او پس چون بچشاند ایشان را از خود رحمتی ناگاه فرقه از ایشان بپروردگارشان شرک می
آورند ۳۴ تا ناگاه فروشوند بآنچه داده ایم ایشان را پس برخوردار شوید یا بید پس زود باشد که
بدانید ۳۵ یا فروفرستادیم بر ایشان حجتی پس او تکلم میکند بآنچه هستید که بآن
شرک میآورند ۳۶ وچون بچشانیم مردم را رحمتی شاد گردند بآن واگر برسد ایشان را بدی
بسبب آنچه پیش فرستاده دستهای ایشان ناگاه ایشان نومید میشوند ۳۷ یا ندیدند
اینکه خدا گشاده میکند روزی را برای کسی که میخواهد وتنگ میکند بدرستی که در
این آیتهاست برای گروهی که ایمان میآورند ۳۸ پس بده صاحب قرابت را حقش را وبیچاره
را ودرمانده راه را این بهتر است برای آنانکه میخواهند خشنودی خدا را وآنها ایشانند
رستگاران ۳۹ وآنچه میدهید از زیادتی تا زیاده شود در مالهای مردمان پس زیاده نشود
نزد خدا وآنچه دهید از زکوة که اراده میکنید خشنودی خدا را پس آنها ایشانند مضاعف
کنندگان ۴۰ خدا است آنکه آفرید شما را پس روزی داده شما را پس میمیراند شما را پس زنده
میکند شما را آیا از شریکان شما کسی هست که بکند از این هیچ چیز منزهست او وبرتر است
از آنچه شرک میآورند ۴۱ ظاهر شد فساد در بیابان ودریا بسبب آنچه کسب کردند دستهای
مردم تا بچشاند ایشان را پاره از آنچه کرده اند شاید که ایشان بازگردند ۴۲ بگو سیر کنید
در زمین پس بنگرید چگونه بوده عاقبت آنانکه بوده اند از پیش بودند بیشتر ایشان شرک ورزندگان
۴۳ پس راست گردان روی خود را برای دین راست پیش از آنکه آید روزی که نیست
بازگردیدن او را از خدا از روز متفرق میشوند ۴۴ کسی که
کافر شده پس بر اوست کفر او وکسی که کرد شایسته را پس
برای نفسهای خود مهیا میکنند ۴۵ تا جزا دهد آنانرا که گرویده اند وکرده اند شایسته هارا از فضل خود
بدرستی که او دوست نمیدارد
کافران را ۴۶

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيَاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلْكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ٤٦ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ٤٧ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ
فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ
يَسْتَبْشِرُونَ ٤٨ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ ٤٩ فَانْظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
الجزوُ بیست ویکم ٢٥ روم

إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ٥٠ وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ
مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ
٥١ فَإِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَى وَلَا تُسْمِعُ
الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ٥٢
وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ
إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ
مُسْلِمُونَ ٥٣ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ
ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ
قُوَّةً ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا
يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ وَيَوْمَ
تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ
مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ كَذَلِكَ
كَانُوا يُؤْفَكُونَ ٥٥ وَقَالَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ
فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا
يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ
٥٦ فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا
مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ
٥٧ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا
الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ
جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ٥٨ كَذَلِكَ
يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
٥٩ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّنَّكَ
الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ٦٠

واز آیتهای اوست انکه میفرستد بادها را که مژده دهنده اند وتا بچشاند شما را از رحمت
خود وتا روان شود کشتی بفرمان او وتا بطلبید از فضل او وشاید که شما شکر کنید ٤٦
وهر اینه بتحقیق فرستادیم پیش از تو رسولان بسوی قومشان پس آمدند ایشان را با بینتها
پس انتقام کشیدیم از انانکه گناه کردند وهست حق بر ما یاری کردن مومنان ٤٧ خدا
انکه میفرستد بادها را پس بر می انگیزد ابر را پس بگستراند آنرا در آسمان چنانکه میخواهد
ومیکرداند آنرا قطعه قطعه پس می بینی باران را که بیرون می آید از میان آن پس چون رساند آن
هر که را خواهد از بندگان خود ناگاه ایشان خوشحال میشوند ٤٨ واگرچه بودند پیش
از انکه فرو فرستاده شود بر ایشان پیش از آن هر اینه مایوسان ٤٩ پس بنگر بسوی اثار
رحمت خدا چگونه زنده میکند زمین را پس از مردن آن بدرستی که آن هر اینه زنده کننده
مردگانست واو بر هر چیزی تواناست ٥٠ وهر اینه اگر بفرستیم بادی را پس دیدند آنرا زرد
شده هر اینه کردیدند از بعد آن که کفران میکردند ٥١ پس بدرستی که تو نمیشنوانی
مردگان را ونمی شنوانی کران را دعوت هرگاه برگردند پشت کنندگان ٥٢ ونیستی تو راه
نماینده کوران از گمراهی ایشان نمی شنوانی مگر کسی را که میگرود بآیتهای ما پس ایشانند
مسلمانان ٥٣ خدا ست انکه آفرید شما را از سستی پس کرد از بعد سستی توانائی
پس کرد از پس توانائی سستی وپیری می آفریند آنچه را میخواهد واوست دانای توانا
وروزی که قایم میشود قیامت سوکند میخورند کناهکاران که درنک نکردند مگر
ساعتی همچنین بودند که برکردیده میشدند ٥٥ وکویند انانکه داده شده اند دانش و
ایمان را هر اینه بتحقیق درنک نموده اید در کتاب خدا تا روز رستخیز پس این ست روز
رستخیز ولیکن شما بودید که نمیدانستید ٥٦ پس در آن روز سود نکند انانرا که ستم
کردند عذر خواهی ایشان ونه ایشان دلبیده میشوند باز کشت بحق را ٥٧ وهر اینه
بتحقیق زدیم برای مردم در این قرآن از هر مثلی واکر بیاری ایشانرا بآیتی هر اینه میکویند
البته انانکه کافر شدند نیستید شما مکر باطل ملتان ٥٨
همچنین مهر می نهد خدا بر دلهای انانکه نمیدانند ٥٩
پس صبر کن بدرستیکه وعده خدا حق آوریدنی ست
که سبک دارند تو را انانکه یقین نمیکنند ٦٠

الٓمٓ ١ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْحَكِيْمِ ٢ هُدًى وَّرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِيْنَ ٣ الَّذِيْنَ
يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوْقِنُوْنَ ٤ اُولٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى مِّنْ رَّبِّهِمْ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ٥ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ
يَّشْتَرِيْ لَهْوَ الْحَدِيْثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّيَتَّخِذَهَا هُزُوًا اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ٦ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيٰتُنَا وَلّٰى مُسْتَكْبِرًا
كَاَنْ لَّمْ يَسْمَعْهَا كَاَنَّ فِيْٓ اُذُنَيْهِ وَقْرًا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ٧ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ جَنّٰتُ النَّعِيْمِ ٨ خٰلِدِيْنَ

سورهٔ لقمان سي و چهار آيه و آن مكيست

بنام خداي بخشايندهٔ مهربان

الٓمٓ ١ اين آيتهاي كتابيست باحكمت ٢ رهنما و رحمتست براي نيكوكاران ٣ آنانكه بپا
ميدارند نماز را و ميدهند زكوة را و ايشان باخرت ايشان يقين ميدارند ٤ آنهايند بر هدايت
از پروردگارشان و آنها ايشانند رستگاران ٥ و از مردم كسي است كه ميخرد بيهوده سخن را تا
گمراه نمايد از راه خدا بي دانشي و فرا گيرد آنرا استهزا آنها مر ايشانراست عذابي خوار كننده ٦
و چون خوانده شود بر او ايتهاي ما روي گرداند تكبر كنده گويا كه نشنيده آنرا گويا در گوشهاي او
گرانيست پس مژده ده او را بعذابي دردناك ٧ بدرستي كه آنانكه ايمان آوردند و كردند نيكيها
را براي ايشانست بهشتهائي با نعمت ٨ جاويدند در آنها وعدهٔ داد خدا حق براستي و اوست
عزيز حكيم ٩ آفريد آسمانها را بدون ستوني كه مي بينيد آنها را و افكند در زمين كوهها مبادا كه بكرد
باشما و پراكنده كرد در آن از هر جنبنده و فرو فرستاديم از آسمان آبي را پس رويانيديم
در آن از هر صنفي نيكو ١٠ اين آفرينش خداست پس بنمائيد بمن كه چه چيز آفريده اند آنانكه
از غير او يند بلكه ستمكاران در گمراهي آشكارا هويدا ١١ و هر آينه بحقيقت داديم لقمان را حكمت
كه شكر كن خدا را و كسي كه شكر كند پس جز اين نيست كه شكر ميكند براي خودش و كسي
كه ناسپاسي كند پس بدرستي كه خداي بي نيازيست ستوده ١٢ و هنگامي كه گفت لقمان مر
پسر خود را و او پند ميداد او را اي پسرك من شرك مياور بخدا بدرستي كه شرك هر آينه
ظلميست عظيم ١٣ و وصيت فرموديم انسان را بپدر و مادرش برداشت او را مادرش سست
شدني بر سست شدني و بريد شير از شير دردو سالست اينكه شكر كن مرا و مر والدينت را بسوي منست
بازگشت ١٤ و اگر كوشش نمايند با تو بر آنكه شريك آوري بمن آنچه نيست مر ترا بآن دانشي پس
فرمان مبر ايشانرا و همراهي كن با هر دو در دنيا بنيكوئي و پيروي كن راه كسي را كه بازگشت
او بسوي منست پس بسوي منست بازگشت شما پس آگاه كنم شما را بآنچه بوديد كه ميكرديد
١٥ اي پسرك من بدرستي كه آن اگر باشد هم وزن دانهٔ از خردل پس باشد
در سنگي يا در آسمانها يا در زمين مي ورد آنرا خدا بدرستي كه
خدا صاحب لطف آگاهست ١٦

فيها وعد الله حقا وهو العزيز
الحكيم ٩ خلق السموات بغير عمد
ترونها والقى في الارض رواسي
ان تميد بكم وبث فيها من
كل دابة وانزلنا من السماء
ماء فانبتنا فيها من كل زوج
كريم ١٠ هذا خلق الله فاروني
ماذا خلق الذين من دونه بل الظالمون
في ضلل مبين ١١ ولقد اتينا
لقمان الحكمة ان اشكر لله و
من يشكر فانما يشكر لنفسه
ومن كفر فان الله غني حميد
١٢ واذ قال لقمان لابنه وهو
يعظه يبني لا تشرك بالله ان
الشرك لظلم عظيم ١٣ ووصينا
الانسان بوالديه حملته امه و
هنا على وهن وفصاله في عامين
ان اشكر لي ولوالديك الي المصير
١٤ وان جاهداك على ان تشرك
بي ما ليس لك به علم فلا تطعهما
وصاحبهما في الدنيا معروفا و
اتبع سبيل من اناب الي ثم الي
مرجعكم فانبئكم بما كنتم تعملون
١٥ يبني انها ان تك مثقال حبة
من خردل فتكن في صخرة او في السموات
او في الارض يات بها الله ان الله
لطيف خبير ١٦

Digitized by Google

يابني اقم الصلوة وامر بالمعروف وانه عن المنكر واصبر على ما اصابك ان ذلك من عزم الامور ١٧ ولا تصعر خدك للناس ولا تمش
في الارض مرحا ان الله لا يحب كل مختال فخور ١٨ واقصد في مشيك واغضض من صوتك ان انكر الاصوات لصوت الحمير ١٩
الم تروا ان الله سخر لكم ما في السموات وما في الارض واسبغ عليكم نعمه ظاهرة وباطنة ومن الناس من يجادل في الله بغير علم ولا
هدى ولا كتاب منير ٢٠ واذا قيل لهم اتبعوا ما انزل الله قالوا بل نتبع ما وجدنا عليه اباءنا اولو كان الشيطان يدعوهم

الى عذاب السعير ٢١ ومن يسلم
وجهه الى الله وهو محسن فقد
استمسك بالعروة الوثقى والى الله
عاقبة الامور ٢٢ ومن كفر فلا
يحزنك كفره اليينا مرجعهم
فننبئهم بما عملوا ان الله عليم
بذات الصدور ٢٣ نمتعهم قليلا
ثم نضطرهم الى عذاب غليظ ٢٤
ولئن سالتهم من خلق السموات
والارض ليقولن الله قل الحمد لله
بل اكثرهم لا يعلمون ٢٥ لله ما
في السموات والارض ان الله هو
الغني الحميد ٢٦ ولو ان ما في الارض
من شجرة اقلام والبحر يمده من
بعده سبعة ابحر ما نفدت كلمات
الله ان الله عزيز حكيم ٢٧ ما
خلقكم ولا بعثكم الا كنفس
واحدة ان الله سميع بصير ٢٨
الم تر ان الله يولج الليل في النهار
ويولج النهار في الليل وسخر الشمس
والقمر كل يجري الى اجل مسمى
وان الله بما تعملون خبير ٢٩
ذلك بان الله هو الحق وان ما يدعون
من دونه الباطل وان الله هو
العلي الكبير ٣٠ الم تر ان الفلك تجري
في البحر بنعمت الله ليريكم من اياته ان
في ذلك لايات لكل صبار شكور ٣١

ای پسرك من بپادار نماز را وامر كن بمعروف وباز دار از منكر وشكيبائي كن بر انچه رسد تو را
بدرستي كه اين از واجبات امور است ١٧ ومكردان بتكبر روي خود را براي مردم وراه مرو
در زمين از روي افتخار بدرستي كه خدا دوست ندارد هر متكبر فخر نمايندرا ١٨ وميانه رو
باش در رفتار خود وكم كردان ازا واز خود بدرستي كه ناخوش ترين اوازها آواز خرانست ١٩
آيا نديديد كه خدا مسخر كردانيد براي شما انچه در اسمانها وانچه در زمين است وتمام كرد انيد
بر شما نعمتهاي خود را اشكار ونهاني واز مردمان كسي است كه خصومت ميكند در خدا
بي دانشي ونه راهنمائي ونه كتابي روشن كننده ٢٠ وچون گفته شود مر ايشانرا كه پيروي
كنيد انچه را كه فرو فرستاده خدا گويند بلكه پيروي ميكنيم انچه را يافته ايم بران پدران خود را
آيا واگرچه باشد شيطان كه ميخواند ايشانرا بسوي عذاب آتش افروخته ٢١ وكسي كه تسليم
ميكند روي خود را بخدا واو نيكوكار باشد پس بحقيقت كه چنگ در زده بدست اويز
استواري وبسوي خدا ست انجام كارها ٢٢ وهر كه كافر شود پس نبايد اندوهگين كرداند تو را
كفر او بسوي ماست باز گشت ايشان پس گاه كرد انيم ايشانرا بانچه كرده اند بدرستي كه خدا
داناست بانچه در سينهاست ٢٣ بهره مند ميكنيم ايشانرا اندكي پس ناچار ميكرد انيم ايشانرا
بسوي عذابي سخت ٢٤ واگر پرسي ايشانرا كه كيست كه افريد اسمانها وزمين را هر اينه گويند
البته خدا بگو سپاس مر خدا يرا بلكه بيشتر ايشان نميدانند ٢٥ مر خدا يرا ست انچه در اسمانها
وزمين است بدرستي كه خدا اوست بي نياز ستوده ٢٦ واگر انكه باشد انچه در زمين است
از درخت قلمها ودريا مدد او از بعد ان هفت دريا تمام نشود كلمات خدا بدرستي كه خدا عزيز
حكيمست ٢٧ نيست آفرينش شما ونه برانگيختن شما مگر مانند نفس واحد بدرستي كه خدا
شنواي بيناست ٢٨ آيا نديدي كه خدا در ميآورد شب را در روز ودر ميآورد روز را در شب
ورام كرد انيده آفتاب وماهرا هريك ميروند تا مدتي نام برده شده واينكه خدا بانچه ميكنيد
كاهست ٢٩ اين بسبب انست كه خدا اوست حق واينكه انچه را ميخوانند از غير او باطل
واينكه خدا اوست بلند بزرك ٣٠ آيا نديدي كه كشتي روان
ميشود در دريا بنعمت خدا تا بنمايد شما را از آيات خود بدرستي
كه در اين هر اينه آيتهاست براي هر صبر
كننده شكر كذاري ٣١

وَإِذَا غَشِيَهُم مَّوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُم مُّقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ۳۲
يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ وَاخْشَوْا يَوْمًا لَّا يَجْزِي وَالِدٌ عَن وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَن وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ
الْحَيَوٰةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغَرُورُ ۳۳ إِنَّ اللَّهَ عِندَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ
مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ۳۴ سُورَةُ السَّجْدَةِ ثَلَاثُونَ آيَةً بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وچون فرو گیرد ایشانرا موجی مانند سایبانها بخوانند خدارا حال انکه خالص کننده اند برای اودین را پس چون نجات داد ایشانرا بسوی بیابان پس بعضی از ایشان باشند میانه رو و انکار نکند آیتهای ما را مگر هر غدار ناسپاس ۳۲ ای مردمان بپرهیزید پروردگار خود و بترسید از روزی که جزا نتواند داد پدر از فرزند خود و نه فرزند او جزا دهنده است از پدر ش چیزی را بدرستی که وعدهٔ خدا حق است پس نباید که فریب دهد شمارا زندگانی دنیا و نفریبد شمارا بخدا آن فریبنده ۳۳ بدرستی که خدا نزد اوست دانش قیامت و فرو میفرستد باران را و میداند آنچه در رحمهاست و نمیداند هیچ تنی که چه کسب میکند فردا و نمیداند هیچ تنی که در چه زمین می میرد بدرستی که خدا دانای آگاه ۳۴

سورهٔ سجده سی ایه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

الٓمٓ ۱ فرو فرستادن کتابست نیست شکی در آن از پروردگار عالمیان ۲ یا میگویند دروغ بست آنرا بلکه آن حق است از پروردگار تو تا بیم نمائی گروهی را که نیامده ایشانرا هیچ بیم نماینده از پیش تو شاید ایشان هدایت یابند ۳ خدا آنکسی است که آفرید آسمانها و زمین را و آنچه در میانه آنهاست در شش روز پس مستولی شد بر عرش نیست مر شمارا از غیر او هیچ دوستی و نه شفاعت خواهی آیا پس پند پذیر نمیشوید ۴ تدبیر مینماید کار را از آسمان بسوی زمین پس عروج میکند بسوی آن در روزی که هست اندازهٔ آن هزار سال از آنچه میشمارید ۵ آن دانای نهان و حاضر است عزیز مهربانست ۶ آنکه نیکو کرد هر چیز را که آفرید آنرا و آغاز نمود آفرینش آدم را از گل ۷ پس گردانید ذریت او را از نطفه کشیده از آبی خوار داشته شده ۸ پس راست کرد آنرا و دمید در او از روح خود و قرار داد برای شما گوش و دیده ها و دلها را کم است آنچه شکر میکنید ۹ و گفتند آیا چون گم گشتیم در زمین آیا بدرستی که ما هر آینه در آفرینش تازه ایم بلکه ایشان بملاقات پروردگار خود ناکرویدگانند ۱۰ بگو میمیراند شمارا ملک الموت آنکه موکل شده شما پس بسوی پروردگار خود باز گردیده میشوید ۱۱ و اگر ببینی آنگاه که گناهکاران سر هایشان نزد پروردگارشان پروردگار ما دیدیم و شنیدیم پس برگردان ما را تا بکنیم شایسته را بدرستی که ما یقین داریم ۱۲

الٓمٓ ۱ تَنزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ
فِيهِ مِن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۲ أَمْ يَقُولُونَ
افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ
قَوْمًا مَّا أَتَاهُم مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ
لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۳ اللَّهُ الَّذِي
خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى
الْعَرْشِ مَا لَكُم مِّن دُونِهِ مِن وَلِيٍّ
وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ۴
يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ
ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ
أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ۵ ذَٰلِكَ
عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ
الرَّحِيمُ ۶ الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ
خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنسَانِ مِن
طِينٍ ۷ ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِن سُلَالَةٍ
مِّن مَّاءٍ مَّهِينٍ ۸ ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ
فِيهِ مِن رُّوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا
تَشْكُرُونَ ۹ وَقَالُوا أَإِذَا ضَلَلْنَا
فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ
هُم بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ۱۰
قُلْ يَتَوَفَّاكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي
وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ۱۱ وَلَوْ
تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُو رُءُوسِهِمْ
عِندَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَ
ارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ۱۲

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدَاهَا وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ١٣ فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
هَذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ١٤ إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ
لَا يَسْتَكْبِرُونَ ١٥ تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ١٦ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ
قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٧ أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ ١٨ أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ

الجزو بیست ویکم — ع ٢ — سجده

الْمَأْوَى نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٩ وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ
كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا
عَذَابَ النَّارِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ
تُكَذِّبُونَ ٢٠ وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنَ
الْعَذَابِ الْأَدْنَى دُونَ الْعَذَابِ
الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ٢١ وَمَنْ
أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ
عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْتَقِمُونَ ٢٢
وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا
تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ
هُدًى لِبَنِي إِسْرَائِيلَ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ
أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَ
كَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ٢٣ إِنَّ
رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ٢٤
أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ
قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِنِهِمْ
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ أَفَلَا يَسْمَعُونَ
٢٥ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ
إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا
تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ
أَفَلَا يُبْصِرُونَ ٢٦ وَيَقُولُونَ
مَتَىٰ هَٰذَا الْفَتْحُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٢٧
قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ
وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ٢٨

واگر خواسته بوديم هر اينه داده بوديم هر نفسي را هدايت او وليكن حق است از من كه هر اينه پر كنم البته دوزخ را از جن وانس همه ١٣ پس بچشيد بسبب آنچه فراموش كرديد رسيدن روز خود را اين بدرستي كه ما فراموش كرديم شما را و بچشيد عذاب جاويد را بسبب آنچه بوديد كه ميكرديد ١٤ جز اين نيست كه ايمان مي آورند بآيتهاي ما آنانكه چون پند داده شوند بآنها بروي در افتند سجده كنند كنان وتسبيح كنند بستايش پروردگار خود وايشان سركشي نكنند ١٥ دور شود پهلوهاي ايشان از خوابگاهها ميخوانند پروردگار خود را از روي بيم واميد واز آنچه روزي كرده ايم ايشانرا انفاق كنند ١٦ پس نميداند نفسي آنچه پنهان كرده شده براي ايشان از روشني ديده ها پاداش بسبب آنچه بودند كه ميكردند ١٧ آيا پس كسي كه باشد مؤمن مانند كسي است كه باشد فاسق يكسان نيستند ١٨ اما آنانكه ايمان آوردند وكردند شايسته ها را پس براي ايشانست بهشتهاي جاي را مكاء پيشكشي باشد بسبب آنچه بودند كه ميكردند ١٩ واما آنانكه نافرماني كردند پس جايگاه ايشان آتش است هرچند خواهند كه بيرون آيند از آن باز گردانيده شوند در آن وگفته شود مر ايشانرا آنرا كه بچشيد عذاب آتشي را كه بودند كه بآن تكذيب ميكرديد ٢٠ وهر اينه بچشانيم البته ايشانرا از عذاب نزديكتر غير عذاب بزرگتر شايد كه ايشان باز گشت كنند ٢١ وكيست ستمكارتر از آنكه پند داده شد بآيات پروردگار خود پس روي گردانيد از آنها بدرستي كه ما از گناهكاران انتقام كشندگانيم ٢٢ وهر اينه بحقيقت داديم موسي را كتاب پس مباش در شكي از ملاقاتش وگردانيديم او را راهنما براي فرزندان يعقوب وگردانيديم از ايشان امامانيكه هدايت مينمودند بفرمان ما چون صبر كردند وبودند كه بآيتهاي ما يقين ميداشتند ٢٣ بدرستي كه پروردگار تو او حكم كند ميانه ايشان روز قيامت در آنچه بودند كه در آن اختلاف ميكردند ٢٤ آيا وراه ننمود مر ايشانرا آنكه بسيار هلاك كرديم پيش از ايشان از قرنها كه ايشان ميروند در مسكنهاي ايشان بدرستي كه در اين هر اينه آيتهاست آيا پس نميشنوند ٢٥ آيا ونديدند كه ما ميرانيم آب را بسوي زمين بي گياه پس بيرون مي آوريم بآن كشتي را كه ميخورند از آن چهارپايان ايشان وخودهاشان آيا پس نمي بينند ٢٦ وميگويند كي باشد اين فتح اگر هستيد راست گويان ٢٧ بگو روز فتح سودي نبخشد ايمان آنرا كه كافر شدند ايمان ايشان ونه ايشان مهلت داده شوند ٢٨

فاعرض عنهم واستظر انهم منتظرون ۲۹ سورة الاحزاب ثلاث وسبعون اية بسم الله الرحمن الرحيم يا ايها النبي اتق الله ولا تطع الكافرين
والمنافقين ان الله كان عليما حكيما ۱ واتبع ما يوحى اليك من ربك ان الله كان بما تعملون خبيرا ۲ وتوكل على الله وكفى بالله
وكيلا ۳ ما جعل الله لرجل من قلبين في جوفه وما جعل ازواجكم اللائي تظاهرون منهن امهاتكم وما جعل ادعياءكم
ابناءكم ذلكم قولكم بافواهكم والله يقول الحق وهو يهدي السبيل ۴ ادعوهم لابائهم هو اقسط عند الله فان لم تعلموا ابائهم

احزاب ۲۱ ۲۶ احقاف و بیست و یکم

پس روی کردان از ایشان و منتظر باش بدرستی که ایشان منتظرانند ۲۹

سورهٔ احزاب هفتاد و سه آیه و آن مدنی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

ای پیغمبر بپرهیز از خدا و اطاعت مکن کافران و منافقان را بدرستی که خدا هست دانای حکیم ۱ و پیروی کن آنچه را که وحی کرده میشود بسوی تو از پروردگار تو بدرستی که خدا هست بآنچه میکنید آگاه ۲ و توکل کن بر خدا و بس است خدا وکیل ۳ نکرد آنیده خدا برای مردی دو دل در اندرون او و نکرد آنید زنان شما را که ظهار میکنید از ایشان مادران شما و نکرد آنید پسرخواندگان شما را پسران شما این گفتار شماست بدهنهای شما و خدا میگوید راست را و او مینماید راه را ۴ بخوانید ایشانرا بپدران ایشان آن درست تر است نزد خدا پس اگر ندانید پدران ایشانرا پس برادران شمایند در دین و دوستان شمایند و نیست بر شما گناهی در آنچه خطا کردید بدان ولیکن آنچه بقصد گفته دلهای شما و هست خدا آمرزگار مهربان ۵ پیغمبر اولی است بمؤمنان از خودهاشان و زنان او مادران ایشان اند و صاحبان قرابت بعضی از ایشان سزاوارترند بعضی در کتاب خدا از مؤمنان و مهجرت کنندگان مگر آنکه بکنید بسوی دوستان خود نیکوئی هست این در کتاب نوشته شده ۶ و هنگامی که فرا گرفتیم از پیغمبران پیمان ایشانرا و از تو و از نوح و ابراهیم و موسی و عیسی پسر مریم و گرفتیم از ایشان پیمانی محکم ۷ تا بپرسد راست گویانرا از راستگوئی ایشان و مهیا کرد برای کافران عقوبتی دردناک ۸ ای انکروهی که ایمان آورده اند یاد کنید نعمت خدا را بر خودتان آنگاه که آمدند شما را لشکرها پس فرستادیم بر ایشان بادرا و لشکرهائی که نمی دیدید ایشانرا و هست خدا بآنچه میکنید بینا ۹ چون آمدند شما را از بالای شما و از پایین تر از شما و آنگاه که کردید دیدها و رسید دلها بجنجرها و گمان میبردید بخدا گمانها ۱۰ در آن مقام آزموده شدند مؤمنان و لرزانیده شدند لرزشی سخت ۱۱ و آنگاه که میگفتند منافقان و آنانکه در دلهای ایشان بود مرض وعده نکرده ما را خدا و رسول او مگر فریب را ۱۲

فاخوانكم في الدين ومواليكم وليس عليكم جناح فيما اخطاتم به ولكن ما تعمدت قلوبكم وكان الله غفورا رحيما ۵ النبي اولى بالمؤمنين من انفسهم وازواجه امهاتهم واولوا الارحام بعضهم اولى ببعض في كتاب الله من المؤمنين والمهاجرين الا ان تفعلوا الى اوليائكم معروفا كان ذلك في الكتاب مسطورا ۶ واذ اخذنا من النبيين ميثاقهم ومنك ومن نوح وابرهيم وموسى وعيسى بن مريم واخذنا منهم ميثاقا غليظا ۷ ليسئل الصادقين عن صدقهم واعد للكافرين عذابا اليما ۸ يا ايها الذين امنوا اذكروا نعمة الله عليكم اذ جاءتكم جنود فارسلنا عليهم ريحا وجنودا لم تروها وكان الله بما تعملون بصيرا ۹ اذ جاءوكم من فوقكم ومن اسفل منكم واذ زاغت الابصار وبلغت القلوب الحناجر وتظنون بالله الظنونا هنالك ابتلي المؤمنون وزلزلوا زلزالا شديدا ۱۰ واذ يقول المنافقون والذين في قلوبهم مرض ما وعدنا الله ورسوله الا غرورا ۱۱

Digitized by Google

وَإِذْ قَالَتْ طَّآئِفَةٌ مِّنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِّنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ
إِن يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِم مِّنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا الْفِتْنَةَ لَآتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا ١٢ وَلَقَدْ كَانُوا
عَاهَدُوا اللَّهَ مِن قَبْلُ لَا يُوَلُّونَ الْأَدْبَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ١٣ قُل لَّن يَنفَعَكُمُ الْفِرَارُ إِن فَرَرْتُم مِّنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذًا
لَّا تُمَتَّعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ١٤ قُلْ مَن ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُم مِّنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا

الجزء بيست ويكم ٢٦٢ احزاب

وَلَا نَصِيرًا ١٥ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ
مِنكُمْ وَالْقَآئِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ
إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا
١٦ أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَآءَ الْخَوْفُ
رَأَيْتَهُمْ يَنظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ
كَالَّذِي يُغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا
ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُم بِأَلْسِنَةٍ
حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَٰئِكَ لَمْ
يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ وَكَانَ
ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ١٧ يَحْسَبُونَ
الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِن يَأْتِ
الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُم بَادُونَ
فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنبَائِكُمْ
وَلَوْ كَانُوا فِيكُم مَّا قَاتَلُوا إِلَّا
قَلِيلًا ١٨ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ
فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ
لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ
وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ١٩ وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ
الْأَحْزَابَ قَالُوا هَٰذَا مَا وَعَدَنَا
اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَ
رَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا
وَتَسْلِيمًا ٢٠ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ
صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ
فَمِنْهُم مَّن قَضَىٰ نَحْبَهُ وَ
مِنْهُم مَّن يَنتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا
تَبْدِيلًا ٢١

وانگاه که کفتند کروهی از ایشان ای اهل مدینه نیست جای ایستادن برای شما پس بازکردید
و دستوری میخواستند کروهی از ایشان از پیغمبر میکفتند بدرستی که خانهای ما نا ایمنست
و نبودند نا ایمن میخواستند مکر کریز را و کر درآمده شده بودند بر ایشان از حوالیان پس خواسته
بودند فتنه را هر اینه آورده بودند بآن و درنك نمیکردند بآن مکر اندکی ١٢ و هر اینه بتحقیق
که عهد کردند با خدا از پیش که نکردانند پشتها را و هست پیمان خدا پرسیده شده ١٣
بکو هرکز سود ندهد شما را کریز اکر بکریزید از مردن یا کشته شدن و انکاه بهره داده نشوید
مکر اندکی ١٤ بکو کیست انکسی که نکاه دارد شما را از خدا اکر خواسته باشد بشما بدی یا
خواسته باشد بشما بخشایشی و نه یابند برای خود شان از غیر خدا یاری و نه یاوری ١٥
بتحقیق میداند خدا بازدارندکان را از شما و کویندکان مر برادران خود را که بیایید بسوی ما و
نمی یایند کارزار را مکر اندکی ١٦ بخیلانند بر شما پس چون ایدیم می بینی ایشان را که مینکرند بسوی
تو میکردد چشمهای ایشان مانند کسیکه بیهوشی طاری شده باشد بر او از مرك پس چون برود
ترسن زبان اوری کنند با شما بزبانهای تیز بخیلان بر خیر اینها ایمان نمی آورند پس ناچیز کرد خدا
کرده های ایشان را و بود آن بر خدا آسان ١٧ می پندارند طایفه دشمنان را که نرفته اند و اکر ایند طایفه
دشمنان دوست میدارند کهکاش ایشان بادیه نشینان بودند در اعراب میپرسیدند از اخبار
شما و اکر بودند در شما کارزار نمیکردند مکر کمی ١٨ هر اینه بتحقیق که بود مر شما را در رسول خدا
اقتدائی نیك برای کسی که بود که امید داشت خدا و روز آخرت را و یاد کرد خدا را بسیار ١٩
و چون دیدند مؤمنان آن طایفه دشمنان را کفتند اینست آنچه وعده داده ما را خدا و
او راست کفته خدا و رسول او و نیفزود ایشان را مکر ایمان و انقیاد ٢٠ از
مؤمنان مردمانیند که راست کردانیدند آنچه را عهد
بستند بر خدا بر آن پس از ایشان کسی است
که بجا آورد عهد خود را
و از ایشان کسی است
که انتظاری
کشد و تغییر ندادند
تغییر دادنی ٢١

ناجوادهد

ليعذب الله الصادقين بصدقهم ويعذب المنافقين ان شاء او يتوب عليهم ان الله كان غفورا رحيما ۲۵ وردّ الله الذين
كفروا بغيظهم لم ينالوا خيرا وكفى الله المؤمنين القتال وكان الله قويا عزيزا ۲۶ وانزل الذين ظاهروهم من اهل الكتاب
من صياصيهم وقذف في قلوبهم الرعب فريقا تقتلون وتاسرون فريقا ۲۷ واورثكم ارضهم وديارهم واموالهم و
ارضا لم تطؤها وكان الله على كل شيء قديرا ۲۸ يا ايها النبي قل لازواجك ان كنتن تردن الحيوة الدنيا وزينتها

فتعالين امتعكن واسرحكن سراحا
جميلا ۲۹ وان كنتن تردن الله
ورسوله والدار الاخرة فان الله
اعد للمحسنات منكن اجرا عظيما
۳۰ يا نساء النبي من يات منكن
بفاحشة مبينة يضاعف لها
العذاب ضعفين وكان ذلك
على الله يسيرا ۳۱ ومن يقنت
منكن لله ورسوله وتعمل صالحا
نؤتها اجرها مرتين واعتدنا
لها رزقا كريما ۳۲ يا نساء
النبي لستن كاحد من النساء
ان اتقيتن فلا تخضعن بالقول
فيطمع الذي في قلبه مرض و
قلن قولا معروفا ۳۳ وقرن في
بيوتكن ولا تبرجن تبرج الجاهلية
الاولى واقمن الصلوة واتين الزكوة
واطعن الله ورسوله انما يريد الله
ليذهب عنكم الرجس اهل
البيت ويطهركم تطهيرا
۳۴ واذكرن ما يتلى في بيوتكن
من اياات الله والحكمة ان الله
كان لطيفا خبيرا ۳۵ ان
المسلمين والمسلمات والمؤمنين
والمؤمنات والقانتين والقانتات
والصادقين والصادقات والصابرين

بزرگ ۲۷ خدا راست گویانرا براستی ایشان و عذاب کند منافقانرا اگر خواهد یا توبه
دهاید برایشان بدرستی که خدا هست آمرزگار مهربان ۲۸ و برگردانید خدا آنانرا
که کافر شدند باخشم ایشان نیافتند خیری و کفایت کرد خدا مؤمنانرا کارزار و هست
خدا توانای عزیز ۲۹ و فرود آورد آنانرا که پشتی کردند ایشانرا از اهل کتاب از حصارهای
ایشان و افکند در دلهای ایشان ترس را فرقه را میکشتید و اسیر میکردید فرقه را ۳۰
و میراث داد شمارا زمین ایشانرا و سراهای ایشانرا و مالهای ایشانرا و زمینی را که پا نکذاشته
بودید آنرا و هست خدا بر هر چیزی توانا ۳۱ ای پیغمبر بگو مر زنان خودرا اگر هستید که
میخواهید زندگانی این جهان و آرایش آنرا پس بیایید تا بهره و رکنم شمارا و رها کنم شمارا
رها کردن نیک ۳۲ و اگر هستید که میخواهید خدارا و پیغمبر او را و سرای آخرت را پس بدرستی
که خدا مهیا کرده برای نیکوکاران از شما مزد بزرگ ۳۳ ای زنان پیغمبر کسی که بیاید از
شما بکار زشتی اشکار افزون کرده شود برای او عذاب دو چندان و هست این بر خدا
آسان ۳۴ و کسی که اطاعت کند از شما مر خدا و رسول او را و بکند شایسته را میدهیم
او را مزد او را دوباره و مهیا کرده ایم برای او روزی نیکو ۳۵ ای زنان پیغمبر نیستید شما
مانند یکی از زنان اگر پرهیزکاری کنید پس باید که نرمی نکنید بگفتار پس طمع کند
آنکه در دل او مرضیست و بگویید گفتنی نیک ۳۶ و قرار گیرید در خانهای خود و آراسته
زینت مکنید اظهار کردن جاهلیت پیشین و بپای دارید نماز را و بدهید زکوة را و
فرمان برید خدا و پیغمبر او را جز این نیست که میخواهد خدا که ببرد از شما بدی را ای
اهل بیت و پاک کرداند شمارا پاک کرداندنی ۳۷ و یاد کنید آنچه خوانده میشود
در خانهای شما از آیتهای خدا و حکمت بدرستی که خدا هست صاحب
لطف آگاه ۳۸ بدرستی که مردان مسلمان و زنان
مسلمان و مردان با ایمان و زنان با ایمان و مردان
اطاعت کننده و زنان اطاعت
کننده و مردان راست گو و زنان
راست گو و مردان
شکیبا

والصابرات والخاشعين والخاشعات والمتصدقين والمتصدقات والصائمين والصائمات والحافظين فروجهم والحافظات
والذاكرين الله كثيرا والذاكرات اعد الله لهم مغفرة واجرا عظيما ۳۳ وما كان لمؤمن ولا مؤمنة اذا قضى الله ورسوله
امرا ان يكون لهم الخيرة من امرهم ومن يعص الله ورسوله فقد ضل ضلالا مبينا ۳۴ واذ تقول للذي انعم الله عليه وانعمت
عليه امسك عليك زوجك واتق الله وتخفي في نفسك ما الله مبديه وتخشى الناس والله احق ان تخشاه فلما قضى زيد

منها وطرا زوجناكها لكي لا
يكون على المؤمنين حرج في
ازواج ادعيائهم اذا قضوا منهن
وطرا وكان امر الله مفعولا ۳۷
ما كان على النبي من حرج فيما فرض
الله له سنة الله في الذين خلوا
من قبل وكان امر الله قدرا
مقدورا ۳۸ الذين يبلغون
رسالات الله ويخشونه ولا
يخشون احدا الا الله وكفى بالله
حسيبا ۳۹ ما كان محمد ابا
احد من رجالكم ولكن رسول الله
وخاتم النبيين وكان الله بكل
شيء عليما ۴۰ يا ايها الذين
امنوا اذكروا الله ذكرا كثيرا
وسبحوه بكرة واصيلا ۴۱ هو
الذي يصلي عليكم وملئكته
ليخرجكم من الظلمات الى النور
وكان بالمؤمنين رحيما ۴۳
تحيتهم يوم يلقونه سلام
واعد لهم اجرا كريما ۴۴
يا ايها النبي انا ارسلناك شاهدا
ومبشرا ونذيرا وداعيا الى الله
باذنه وسراجا منيرا ۴۶ وبشر
المؤمنين بان لهم من الله
فضلا كبيرا ۴۷

وزنان شكيبا ومردان خشوع كننده وزنان خشوع كننده ومردان صدقه دهنده وزنان
صدقه دهنده ومردان روزه دار وزنان روزه دار ومردان نگاه دارنده عورت خود را و
زنان نگاهدارنده ومردان ذكر كنندگان خدا را بسيار وزنان ذكر كننده مهيا كرده خدا
براي ايشان امرزشي ومزدي بزرگ ۳۵ ونباشد براي مرد مؤمن ونه زن مؤمنه هرگاه
حكم كند خدا ورسول او امري را اينكه باشد مر ايشانرا اختياري از امر ايشان وهركه نا
فرماني كند خدا ورسولش را پس بحقيقت گمراه شده گمراهي هويدا ۳۶ وهنگامي كه
ميگفتي مر انكسي را كه انعام نموده خدا بر او وانعام كرده بر او نگاه دار براي خود زن خود را
وبپرهيز از خدا ونهان ميداشتي در نفس خود آنچه را خدا آشكار نمايندهٔ اوست وميترسيدي
از مردم وخدا سزاوارتر است كه بترسي ورا پس چون گذارد زيد از او حاجت را تزويج كرديم
بتو او را تا نباشد بر مردمان گناهي در زنان پسرخواندگان ايشان هرگاه بجا آورده باشند
از ايشان حاجت را وهست فرمان خدا كرده شده ۳۷ نيست بر پيغمبر هيچ گناهي در آنچه
واجب كرده خدا براي او دستور خدا در آنانكه گذشتند از پيش وهست فرمان خدا
قراردادي تقدير كرده شده ۳۸ آنانكه ميرسانند رسالتهاي خدا را وميترسند از او و
نميترسند از كسي مگر خدا وبس است خدا حساب كننده ۳۹ نباشد محمد پدر هيچكس از
مردان شما وليكن رسول خدا است وخاتم پيغمبران وهست خدا بهر چيزي دانا ۴۰ اي
كروهي كه ايمان آورده ايد ياد نماييد خدا را ياد كردن بسيار وتسبيح كنيد او را بامداد و
شبانگاه ۴۱ اوست آنكه رحمت ميفرستد بر شما وفرشتگان او تا بيرون آورد شما
را از تاريكيها بسوي نور وهست بمؤمنان مهربان ۴۲ درود ايشان روزي كه
ملاقات كنندش سلام است ومهيا كرده براي ايشان مزد نيكوئي ۴۴

اي پيغمبر بدرستي كه ما فرستاديم تو را گواه ومژده دهنده وبيم
نماينده وخواننده بسوي خدا باذن او وچراغي روشن ۴۶
وبشارت ده مؤمنانرا باينكه
براي ايشانست از
جانب خدا فضلي
بزرگ ۴۷

ولا تطع الكافرين والمنافقين ودع اذاهم وتوكل على الله وكفى بالله وكيلا ع۴ يا ايها الذين امنوا اذا نكحتم المؤمنات ثم طلقتموهن
من قبل ان تمسوهن فما لكم عليهن من عدة تعتدونها فمتعوهن وسرحوهن سراحا جميلا ۴ يا ايها النبي انا احللنا لك ازواجك
اللاتي اتيت اجورهن وما ملكت يمينك مما افاء الله عليك وبنات عمك وبنات عماتك وبنات خالك وبنات خالاتك اللاتي
هاجرن معك وامرأة مؤمنة ان وهبت نفسها للنبي ان اراد النبي ان يستنكحها خالصة لك من دون المؤمنين قد علمنا ما

واطاعت مكن كافران را ومنافقان را واكذار اذيت ايشان را وتوكل كن برخدا وبس است خدا
وكيل ۴ اي انان كه ايمان اورده اند هرگاه نكاح كنيد زنان مومنه را پس طلاق دهيد
ايشان را پيش از انكه نزديكي نمائيد با ايشان پس نيست مر شما را بر ايشان هيچ عدة كه در
شمار ايد ان را پس بهره ور كنيد ايشان را ورها كنيد ايشان را ورها كردني نيكو ۴ اي
پيغمبر بدرستي كه ما حلال كرد انيديم براي تو زنان تو را انهائي را كه داده مهرهاي
ايشان را واني را كه مالك شده دست تو از انچه غنيمت داده خدا بر تو ودختران عم
تو را ودختران عمه هاي تو را ودختران خال تو را ودختران خاله هاي تو را انانكه هجرت
كرده اند با تو وزن مومنه اگر ببخشد نفس خود را براي پيغمبر اگر خواهد پيغمبر كه نكاح كند
او را خاص براي تست از غير مومنان بحقيقت دانستيم انچه را واجب كرديم بر ايشان در
حقهاي ايشان وانچه مالك شد دستهاي ايشان تا نباشد بر تو كناهي ومست خدا
امرزكار مهربان ۴ تاخير ميكني كسي را كه ميخواهي از ايشان وجاي ميدهي بسوي خود كسي را كه
ميخواهي وكسي را كه باز جوئي از انان كه عزل كرده پس نيست كناهي بر تو ان نزديكتر است بان
كه روشن كرد چشمهاي ايشان واند وهكين نكردند وخوشنود شوند بانچه داده ايشان را همه
ايشان وخدا ميداند انچه در دلهاي شماست وهست خدا دانا بردبار ۴ حلال نباشد
مر تو را زنان از بعد ونه انكه بدل كني بايشان از زنان وهرچند كه بشكفت ترا حسن
ايشان مكر انچه كه مالك شد دست راست تو وهست خدا بر همه چيز نكهبان ۴ اي
كروهي كه ايمان اورده اند داخل مشويد خانهاي پيغمبر را مكر انكه دستوري داده شود مر شما را
بسوي طعامي غير انتظار برنده كان رسيدن ان را وليكن چون خوانده شويد پس درايد پس چون
خورديد پس پراكنده كرديد ونه انس جوينده كان براي حكايتي بدرستي كه اين هست كه مي
رنجاند پيغمبر را پس شرم ميدارد از شما وخدا شرم ندارد از حق وهرگاه خواهيد از ايشان متاعي
را پس بخواهيد از ايشان از پس پرده ۴ اين پاكيزه تر است براي
دلهاي شما ودلهاي ايشان ونباشد مر شما را
اينكه برنجانيد پيغمبر خدا را ونه انكه بزني
بخواهيد زنان او را از بعد او هرگز بتحقيق
كه اين هست نزد خدا عظيم ۵

فرضنا عليهم في ازواجهم وما
ملكت ايمانهم لكيلا يكون
عليك حرج وكان الله غفورا رحيما
۴ ترجي من تشاء منهن وتؤوي
اليك من تشاء ومن ابتغيت ممن
عزلت فلا جناح عليك ذلك ادنى
ان تقر اعينهن ولا يحزنن ويرضين
بما اتيتهن كلهن والله يعلم ما
في قلوبكم وكان الله عليما حليما
۴ لا يحل لك النساء من بعد
ولا ان تبدل بهن من ازواج ولو
اعجبك حسنهن الا ما ملكت
يمينك وكان الله على كل شيء
رقيبا ۴ يا ايها الذين امنوا لا
تدخلوا بيوت النبي الا ان يؤذن
لكم الى طعام غير ناظرين اناه
ولكن اذا دعيتم فادخلوا فاذا
طعمتم فانتشروا ولا مستانسين
لحديث ان ذلكم كان يؤذي النبي
فيستحيي منكم والله لا يستحيي من الحق
واذا سالتموهن متاعا فسئلوهن
من وراء حجاب ۴ ذلكم اطهر
لقلوبكم وقلوبهن وما كان لكم
ان تؤذوا رسول الله ولا ان تنكحوا
ازواجه من بعده ابدا ان ذلكم
كان عند الله عظيما ۵

ان تبدوا شيئا او تخفوه فان الله كان بكل شيء عليما ٥٤ لا جناح عليهن في آبائهن ولا ابنائهن ولا اخوانهن
ولا ابناء اخوانهن ولا ابناء اخواتهن ولا نسائهن ولا ما ملكت ايمانهن واتقين الله ان الله كان على كل شيء شهيدا ٥٥ ان الله وملائكته يصلون
على النبي يا ايها الذين امنوا صلوا عليه وسلموا تسليما ٥٦ ان الذين يؤذون الله ورسوله لعنهم الله في الدنيا والاخرة واعد لهم عذابا
مهينا ٥٧ والذين يؤذون المؤمنين والمؤمنات بغير ما اكتسبوا فقد احتملوا بهتانا واثما مبينا ٥٨ يا ايها النبي قل لازواجك وبناتك

حزب

ونساء المؤمنين يدنين عليهن
من جلابيبهن ذلك ادنى ان
يعرفن فلا يؤذين وكان الله
غفورا رحيما ٥٩ لئن لم ينته
المنافقون والذين في قلوبهم مرض
والمرجفون في المدينة لنغرينك
بهم ثم لا يجاورونك فيها الا
قليلا ٦٠ ملعونين اينما ثقفوا
اخذوا وقتلوا تقتيلا ٦١ سنة
الله في الذين خلوا من قبل ولن
تجد لسنة الله تبديلا ٦٢ يسئلك
الناس عن الساعة قل انما علمها
عند الله وما يدريك لعل الساعة
تكون قريبا ٦٣ ان الله لعن الكافرين
واعد لهم سعيرا ٦٤ خالدين فيها
ابدا لا يجدون وليا ولا نصيرا ٦٥
يوم تقلب وجوههم في النار
يقولون يا ليتنا اطعنا الله واطعنا
الرسولا ٦٦ وقالوا ربنا انا
اطعنا سادتنا وكبرائنا فاضلونا
السبيلا ٦٧ ربنا اتهم ضعفين
من العذاب والعنهم لعنا كبيرا ٦٨
يا ايها الذين امنوا لا تكونوا كالذين
اذوا موسى فبرأه الله مما قالوا
وكان عند الله وجيها ٦٩ يا ايها
الذين امنوا اتقوا الله وقولوا قولا
سديدا ٧٠

اگر آشکار کنید چیزی را یا پنهان دارید از آنرا پس درستی که خدا هست بهر چیزی دانا ٥٤ نیست
گناهی بر ایشان در پدران ایشان و نه پسران ایشان و نه برادران ایشان و نه پسران برادران
ایشان و نه پسران خواهران ایشان و نه زنان ایشان و نه آنچه مالک شد دستهای ایشان
و بپرهیزید از خدا بدرستی که خدا هست بر هر چیزی گواه ٥٥ بدرستی که خدا و فرشتگان او
صلوات میفرستند بر پیغمبر ای آنانکه ایمان آورده اند صلوات فرستید بر او و سلام کنید سلام
کردنی ٥٦ بدرستی که آنانکه میرنجانند خدا و پیغمبر او را لعن کرد ایشان را خدا در دنیا و آخرت و مهیا
کرد برای ایشان عذابی خوار کننده ٥٧ و آنانکه میرنجانند مردان مؤمن و زنان مؤمنه را بغیر آنچه
کسب کرده باشند پس بتحقیق که برداشته اند افترائی و گناهی هویدا را ٥٨ ای پیغمبر بگو
مر زنان خود را و دختران خود را و زنان مؤمنان را که فرو اندازند بر خود هاشان از چادرهاشان
این نزدیک تر است بانکه شناخته شوند پس اذیت رسانیده نشوند و هست خدا امرزگار
مهربان ٥٩ هر آینه اگر باز نمایستند منافقان و آنانکه در دلهای ایشان مرض است و اراجیف
گویان در مدینه هر آینه میگماریم البته تو را با ایشان پس همسایگی نکنند تو را در آن مگر اندکی
٦٠ لعنت کرده شدگانند هر جا یافت شوند گرفته شوند و کشته شوند کشته شدنی ٦١
سنت خدا است در آنانکه گذشتند از پیش و نیابی مر سنت خدا را تغییری ٦٢ میپرسند تو را
مردم از قیامت بگو جز این نیست که دانش آن نزد خدا است و چه دانی تو شاید که قیامت باشد
نزدیک ٦٣ بدرستی که خدا لعنت کرده کافران را و آماده کرده برای ایشان آتش فرخته ٦٤
جاویدانیان در آن همیشه نمیابند یاری و نه یاوری ٦٥ روزی که گردانیده شود رویهاشان
ایشان در آتش گویند ای کاش ما فرمان برده بودیم خدا را و فرمان برده بودیم رسول را ٦٦
و گویند پروردگار ما بدرستی که ما فرمان بردیم مهتران ما را و بزرگان ما را پس گمراه کردند
ما را از راه ٦٧ پروردگار ما بده ایشان را دو چندان از عذاب و لعنت کن ایشان را لعنتی

٦٨ ای آنانکه ایمان آورده اند مباشید مثل آنانکه رنجانیدند موسی
را پس بری گردانید او را خدا از آنچه گفتند و بود نزد خدا
صاحب جاه ٦٩ ای آنانکه ایمان آورده اند
بپرهیزید از خدا و بگویید گفتاری
درست ٧٠

يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ۷۱ إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ
فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ۷۲ لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَ
الْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۷۳ سورة السبا اربع وخمسون وهي مكية بسم الله الرحمن الرحيم
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۱ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا

شايسته ميكردانند براى شما كردارهاى شما را وبيامرزد براى شما كناهان شما را
وكسى كه فرمانبردخدا ورسول او را پس بتحقيق فايز شد فوزى عظيمى را ۷۱ بدرستيكه ما
عرض كرديم امانت را بر آسمانها وزمين وكوهها پس ابا كردند كه متحمل شوند آنرا وترسيدند از آن
وبرداشت آنرا آدمى بدرستى كه او هست ستمكارى نادان ۷۲ تا عذاب كند خدا مردان
منافق وزنان منافق را ومردان مشرك وزنان مشرك را وتوبه دهد خدا بر مردان با ايمان
وزنان با ايمان وهست خدا آمرزكار مهربان ۷۳

سورة بنجاه وچهار ايه وان مكى است

بنام خداى بخشاينده مهربان

سپاس مرخدا را كه مر او راست آنچه در آسمانها وآنچه در زمين است ومر او راست
سپاس در آخرت واوست حكيم آگاه ۱ ميداند آنچه در ميآيد در زمين وآنچه بيرون ميآيد
از آن وآنچه فرود ميآيد از آسمان وآنچه بالا ميرود در آن واوست مهربان آمرزكار ۲ و
گفتند آنانكه كافر شدند نميآيد ما را قيامت بگو آرى بحق پروردگار من كه هر آينه خواهد
آمد البته شما را دانای نهانى پنهان نشود از او مثقال ذرّه در آسمانها ونه در زمين ونه
كوچكتر از آن ونه بزرگتر مگر در كتابيست هويدا ۳ تا جزا دهد آنرا كه ايمان آوردند و
كرده اند شايسته ها اينها مر براى ايشانست آمرزش وروزى خوب ۴ وآنانكه سعى كردند
در آيتهاى ما عاجز كنند كمان اينها براى ايشانست عذابى از عقوبت دردناك ۵ وميبيند
آنانكه داده شده اند دانش را كه آنچه فرو فرستاده شده بسوى تو از پروردگار تو اوست حق
وهدايت مينمايد بسوى راه عزيز ستوده ۶ وگفتند آنانكه كافر شدند آيا راه نمائى
كنيم شما را بمردى كه خبر ميدهد شما را كه چون پاره پاره كرده شديد هر پاره پاره
كردنى بدرستى كه شما هر آينه در آفرينش تازه ايد ۷ افترا كرد بر خدا دروغى يا با او ست
جنونى بلكه آنانكه ايمان نمى آورند بآخرت در عذاب وگمراهى دورند ۸ آيا پس نمى بينند

انچه ميان دستهاى ايشانست وانچه پس ايشانست از آسمان وزمين اگر خواهيم
فرو بريم ايشان را بزمين يا فكنيم بر ايشان پاره از آسمان بدرستى كه در اين
هر آينه آيتيست براى هر بنده بازگشت كننده ۹

وما ينزل من السماء وما يعرج
فيها وهو الرحيم الغفور ۲ وقال
الذين كفروا لا تاتينا الساعة
قل بلى وربي لتاتينكم عالم الغيب
لا يعزب عنه مثقال ذرة في السموات
ولا في الارض ولا اصغر من ذلك
ولا اكبر الا في كتاب مبين
۳ ليجزي الذين امنوا وعملوا الصالحات
اولئك لهم مغفرة ورزق كريم
۴ والذين سعوا في اياتنا معجزين
اولئك لهم عذاب من رجز اليم
۵ ويرى الذين اوتوا العلم الذي
انزل اليك من ربك هو الحق و
يهدي الى صراط العزيز الحميد ۶
وقال الذين كفروا هل ندلكم
على رجل ينبئكم اذا مزقتم كل
ممزق انكم لفي خلق جديد ۷
افترى على الله كذبا ام به
جنة بل الذين لا يؤمنون بالاخرة
في العذاب والضلال البعيد
۸ افلم يروا الى ما بين ايديهم
وما خلفهم من السماء والارض
ان نشا نخسف بهم الارض او
نسقط عليهم كسفا من السماء
ان في ذلك لاية لكل
عبد منيب ۹

ولقد آتينا داود منا فضلا يا جبال أوبي معه والطير وألنا له الحديد ١٠ أن اعمل سابغات وقدر في السرد واعملوا صالحا إني
بما تعملون بصير ١١ ولسليمان الريح غدوها شهر ورواحها شهر وأسلنا له عين القطر ومن الجن من يعمل بين يديه بإذن
ربه ومن يزغ منهم عن أمرنا نذقه من عذاب السعير ١٢ يعملون له ما يشاء من محاريب وتماثيل وجفان كالجواب وقدور
راسيات اعملوا آل داود شكرا وقليل من عبادي الشكور ١٣ فلما قضينا عليه الموت ما دلهم على موته إلا دابة الأرض تأكل

منسأته فلما خر تبينت الجن أن
لو كانوا يعلمون الغيب ما
لبثوا في العذاب المهين ١٤ لقد
كان لسبإ في مسكنهم آية جنتان
عن يمين وشمال ١٥ كلوا من
رزق ربكم واشكروا له بلدة
طيبة ورب غفور ١٦ فأعرضوا
فأرسلنا عليهم سيل العرم وبدلناهم بجنتيهم جنتين ذواتي
أكل خمط وأثل وشيء من سدر
قليل ١٧ ذلك جزيناهم بما كفروا
وهل نجازي إلا الكفور ١٨
وجعلنا بينهم وبين القرى التي
باركنا فيها قرى ظاهرة وقدرنا فيها
السير سيروا فيها ليالي وأياما
آمنين ١٩ فقالوا ربنا باعد بين
أسفارنا وظلموا أنفسهم فجعلناهم
أحاديث ومزقناهم كل ممزق إن
في ذلك لآيات لكل صبار شكور
٢٠ ولقد صدق عليهم إبليس ظنه
فاتبعوه إلا فريقا من المؤمنين ٢١
وما كان له عليهم من سلطان
إلا لنعلم من يؤمن بالآخرة ممن
هو منها في شك وربك على
كل شيء حفيظ

وهر اینه بتحقیق که دادیم داود را از خود زیادتی ای کوهها وای مرغان تسبیح کوئید با او و
نرم کردانیدیم برای او آهن را ١٠ که بساز زره‌های رسا واندازه نگاه دار در بافتن وبکنید
کار شایسته بدرستی که من بآنچه میکنید بینایم ١١ وبرای سلیمان باد را رفتن بامداد آنها
یکماهه راه بود وشبانگاه آن یکماهه راه وروان کردانیدیم برای او چشمه مس گداخته واز
جن کسی که کار میکرد پیش روی او باذن پروردگار او وهر که عدول مینمود از ایشان از فرمان
ما میچشانیم او را از عذاب آتش سوزان ١٢ کار میکردند برای او آنچه میخواست از بناهای عرفها
وصورتها وکاسهها چون حوضها ودیگهای برقرار کارها بکنید آل داود شکرانه وکمست از
بندگان من سپاس گذارنده ١٣ پس چون حکم فرمودیم بر سلیمان مرگ را راه ننمود ایشان را بر
مرگ او مگر جنبندهٔ زمین که میخورد عصای او را پس چون بیفتاد ظاهر شد جن که اگر بودند
که میدانستند غیب را درنگ نمیکردند در عذاب خوار کننده ١٤ هر اینه بتحقیق بود مر سبا
را در مسکن ایشان آیتی دو بوستان از راست وچپ ١٥ بخورید از روزی پروردگار خود وشکر
گذارید مر او را این شهریست پاکیزه وپروردگاری آمرزگار ١٦ پس روگردانیدند پس فرستادیم
بر ایشان سیل عرم را وبدل کردیم ایشان را بدو بوستانشان دو بوستانی صاحبان میوه
های بدطعم ودرخت کز وچیزی از درخت سدر اندکی ١٧ این جزا دادیم ایشان را بسبب کفر
ایشان وآیا پاداش میدهیم مگر ناسپاس را ١٨ وکردانیدیم میان ایشان ومیان قریهائی
که برکت نهاده ایم در آنها قریهای ظاهر را ومقرر داشتیم در آنها راه رفتن را راه روید
در آنها شبها وروزها ایمنان ١٩ پس گفتند پروردگار ما دوری انداز میان سفرهای ما
وستم کردند بر نفسهای خود پس کردانیدیم ایشان را داستانها وپراکنده کردیم ایشان را
تمامت پراکنده کی بدرستی که در این هر اینه آیتهاست برای هر شکیبائی سپاسگذار
٢٠ وبتحقیق که راست کردانید بر ایشان شیطان گمان خود را پس پیروی کردند
او را مگر فرقهٔ از مؤمنان ٢١ ونبود مر او را بر ایشان تسلطی
مگر برای آنکه بدانیم کسی را که ایمان میآورد
باخرت از کسی که او از آن در شک است
وپروردگار تو بر هر چیز
نگهبانست ٢٢

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ٢٣
وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ حَتَّى إِذَا فُزِّعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقَّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ٢٤ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ
مِنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَى هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ٢٥ قُلْ لَا تُسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نُسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ٢٦ قُلْ
يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ٢٧ قُلْ أَرُونِيَ الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٢٨

سبا ٢٤٧ الجزو بیست و دوم

بگو بخوانید آنانی را که گمان بردید از غیر خدا مالک نمیکردند وزن ذرّه در آسمانها و نه
در زمین و نیست مر ایشانرا در آن هیچ شرکتی و نیست مر او را از ایشان معاونی ٢٣ و سود
ندهد شفاعت نزد او مگر برای کسی که دستوری دهد مر او را تا چون برداشته شود
ترس از دلهای ایشان گویند چه چیز گفت پروردگار شما گویند حق را و اوست بلند
قدر بزرگ مرتبه ٢٤ بگو کیست که روزی میدهد شما را از آسمانها و زمین بگو خدا
و بدرستی که ما یا شما هر آینه بر هدایتیم یا در گمراهی هویدا ٢٥ بگو پرسیده نمیشوید از
آنچه گناه کرده ایم و پرسیده نشویم از آنچه میکنید ٢٦ بگو جمع میکند میان ما پروردگار ما
پس حکم کند میان ما بحق و اوست حکم کننده دانا ٢٧ بگو بنمایید بمن آنانرا که ملحق ساخته اید
با او شریکان نه چنین است بلکه اوست خدای ارجمند درست کردار ٢٨ و نفرستادیم
ترا مگر عام برای مردمان مژده دهنده و بیم نماینده ولیکن بیشتر مردم نمیدانند ٢٩ و
میگویند کی باشد این وعده اگر هستید راست گویان ٣٠ بگو مر شما راست وقت وعده
روزی که باز پس نمیمانید از آن ساعتی و پیش نمی افتید ٣١ و گفتند آنانکه کافر شدند هرگز
ایمان نمی آوریم باین قرآن و نه باآنچه پیش از آنست و اگر ببینی آنوقت را که ستمکاران باز
داشته شدگانند نزد پروردگارشان باز گردانند بعضیشان بسوی بعضی گفتار را گویند
آنانکه ضعیف شمرده شده اند مر آنانرا که بزرگی جستند اگر نبودید شما هر آینه بودیم ما
مؤمنان ٣٢ گویند آنانکه بزرگی نمودند مر آنانی را که ضعیف شمرده شدند آیا ما منع کردیم
شما را از هدایت پس از آنکه آمد شما را بلکه بودید گناهکاران ٣٣ و گویند آنانکه ضعیف
شمرده شده بودند مر آنانرا که بزرگی جستند بلکه گیل شب و روز آنگاه که میفرمودید
ما را که کافر شویم بخدا و بگردانیم برای او همتایان و نهان داشتند پشیمانی را چون
دیدند عذاب را و گردانیدیم غلها را در گردنهای آنانکه کافر شدند آیا جزا داده میشوند
مگر آنچه بودند که میکردند ٣٤ و نفرستادیم در قریه هیچ بیم نماینده مگر آنکه گفتند
مستمگران آن بدرستی که ما بآنچه فرستاده شده اید کافرانیم ٣٥
و گفتند ما بیشتریم در مالها و فرزندان
و نیستیم ما عذاب کرده
شده گان ٣٦

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِلنَّاسِ
بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ٢٩ وَيَقُولُونَ مَتَى
هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٣٠
قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَأْخِرُونَ
عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ
٣١ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ
بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ
وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ
رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ الْقَوْلَ
يَقُولُ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ
اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ
٣٢ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ
اسْتُضْعِفُوا أَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ عَنِ
الْهُدَى بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ
مُجْرِمِينَ ٣٣ وَقَالَ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا
لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ
بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا وَأَسَرُّوا
النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا
الْأَغْلَالَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا
هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
٣٤ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ
إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ
كَافِرُونَ ٣٥ وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا
وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ٣٦

بگو

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
وَمَكْرُ أُولٰئِكَ هُوَ يَبُورُ ١١ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثٰى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ
مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرٌ ١٢ وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهٰذَا مِلْحٌ
أُجَاجٌ وَمِنْ كُلٍّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ١٣

انجمن بیست و دویم ٢٢ فاطر

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ
فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ
يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ
لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ١٣ إِنْ تَدْعُوهُمْ
لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا
اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُونَ
بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ
١٤ يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللّٰهِ
وَاللّٰهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ١٥ إِنْ يَشَأْ
يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ١٦ وَمَا
ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيزٍ ١٧ وَلَا تَزِرُ
وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرٰى وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ
إِلٰى حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ
ذَا قُرْبٰى إِنَّمَا تُنْذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ
رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلٰوةَ
وَمَنْ تَزَكّٰى فَإِنَّمَا يَتَزَكّٰى لِنَفْسِهِ وَ
إِلَى اللّٰهِ الْمَصِيرُ ١٨ وَمَا يَسْتَوِي
الْأَعْمٰى وَالْبَصِيرُ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَ
لَا النُّورُ وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ ١٩
وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ
إِنَّ اللّٰهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ وَمَا أَنْتَ
بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ ٢٢ إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ
٢٣ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَ
نَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا

نذیر ٢١

کسی که باشد که بخواهد عزت را پس مر خدا را است عزت همگی بسوی او و بالا میرود سخن پاکیزه و
کردار شایسته بالا میبرد او را و آنانکه مکر میکنند بدیها را مر ایشان را است عذاب سختی و
مکر ایشان تباه میشود ١١ و خدا آفرید شما را از خاک پس از نطفه پس کرد شما را جفتها
و بار حمل برنمیدارد هیچ زنی و نمیکاهد مگر بدانش او و عمر داده نمیشود هیچ عمر داده شده و نمیکاهد
نمیشود از عمر او مگر آنکه در کتابیست بدرستی که این بر خدا آسانست ١٢ و یکسان نباشند
آن دو دریا این خوشگوار تشنه کوار را خوش کوار است اشامیدن آن و این شور تلخ است
و از هر یک میخورید گوشتی تازه و بیرون میآورید زیوری که میپوشید او را و می بینی کشتیها
را در آن شکافنده تا آب تا جویید از فضل او و شاید شما شکر کنید ١٣ در می آورد شب
را در روز و در می آورد روز را در شب و مسخر کرد آفتاب و ماه را هریک روان میشوند
تا وقتی که نام برده شده اینست خدا پروردگار شما مر او را است پادشاهی و آنانرا که میخوانید
از غیر او مالک نه اند هیچ پوست هسته خرمائی را ١٤ اگر بخوانید شان نشنوند خواندن
شما را و اگر بشنوند اجابت نکنند مر شما را و روز قیامت انکار میکنند بشرک شما و خبر
نمیدهد تو را مانند آگاه بحق ١٥ ای مردمان شما محتاجانید بسوی خدا و خدا اوست
بی نیاز ستوده ١٦ اگر خواهد ببرد شما را و بیاورد بآفرینش تازه و نیست این بر خدا
دشوار ١٧ و برنمیدارد هیچ بردارنده بار گناه دیگری را و اگر بخواند گران بار کرده شده
بسوی برداشتن آن برداشته نشود از او چیزی و اگرچه باشد صاحب قرابت بیم نمیدهی
مگر آنانرا که میترسند از پروردگار خود بنهانی و بپا داشته اند نماز را و هر که پاکیزه گی ورزد
پس جز این نیست که پاکیزه گی میورزد برای خودش و بسوی خدا است بازگشت ١٨ و
نیست یکسان نابینا و بینا و نه تاریکیها و نه روشنی و نه
سایه و نه باد گرم ١٩ و نیستند یکسان زندها و نه مرده ها
بدرستی که خدا میشواند بهر که میخواهد و نه تو
شنواننده کسانی که در گورهایند نیستی تو
مگر بیم نماینده ٢٢ بدرستی که ما فرستادیم ترا
بحق مژده دهنده و بیم کننده و نیست هیچ
امتی مگر آنکه گذشته در ایشان بیم کننده ٢١

Digitized by Google

وان یکذبوک فقد کذب الذین من قبلهم جاءتهم رسلهم بالبینات وبالزبر وبالکتاب المنیر ۲۳ ثم اخذت الذین کفروا فکیف
کان نکیر ۲۳ الم تر ان الله انزل من السماء ماء فاخرجنا به ثمرات مختلفا الوانها ومن الجبال جدد بیض وحمر مختلف الوانها
وغرابیب سود ۲۴ ومن الناس والدواب والانعام مختلف الوانه کذلک انما یخشی الله من عباده العلماء ان الله عزیز غفور ۲۵
ان الذین یتلون کتاب الله واقاموا الصلوة وانفقوا مما رزقناهم سرا وعلانیة یرجون تجارة لن تبور ۲۶ لیوفیهم اجورهم و

واگر تکذیب کند ترا پس تحقیق که تکذیب نمودند آنانکه بودند پیش از ایشان آمدند ایشانرا
رسولان ایشان با بینتها و با صحیفها و با کتاب روشن کننده ۲۳ پس گرفتم آنانرا که کافر
شدند پس چگونه باشد انکار من ۲۳ آیا ندیدی که خدا فرو فرستاده از آسمان آبی پس
بیرون آوردیم بآن میوه هائی مختلف رنگهای آنها و از کوهها خطها است سفید ها و سرخها
که مختلف است رنگهاشان و سیاههای بسیار سیاه ۲۴ و از آدمیان و جنبندگان
و چهارپایان مختلف است رنگهای آن همچنین نترسد از خدا از بندگان او مگر دانایان
بدرستی که خدا عزیز است آمرزگار ۲۵ بدرستی که آنانکه میخوانند کتاب خدا را و بپا
داشتند نماز را و نفقه کنند از آنچه ما روزی کرده ایم ایشانرا نهانی و آشکارا امید میدارند
تجارتی را که هرگز کساد نکرده ۲۶ تا تمام دهد ایشانرا مزدهاشانرا و زیاده دهد ایشانرا
از فضل خود بدرستی که او آمرزگار است سپاس گذارنده ۲۷ و آنچه وحی فرستادیم بسوی
تو از قرآن او حقست تصدیق نماینده مر آنچه را که پیش از اوست بدرستی که خدا ببندگان
خود هر اینه بآگاه است ۲۸ پس بمیراث دادیم آن کتابرا بآنانکه برگزیده ایم از بندگان خود
پس بعضی از ایشان ستمکار نفس خود را و از ایشان میانه رو است و از ایشان
پیشی گیرنده است بخوبیها باذن خدا این است فضل بزرگ ۲۹ بهشتهای باقامت
درایند آنها را زیور کرده شوند در آنها از دستبندهائی از طلا و مروارید و پوششان ایشان
در آنها ابریشمین است ۳۰ و گویند ستایش مر خدائی را که برد از ما اندوه را بدرستی
که پروردگار ما هر اینه آمرزگار است سپاس گذار ۳۱ آنکه فرود آورد ما را در سرای
اقامت از فضل خود نرسد بما در آن تعبی و نرسد بما در آن ماندگی ۳۲ و آنانکه کافر شدند
مر ایشانرا است آتش دوزخ نه حکم کرده شود بر ایشان پس بمیرند و نه تخفیف داده
شود از ایشان از عذاب همچنین سزا دهیم هر ناسپاسی را ۳۳ و ایشان بفریاد ایند در آن که
پروردگارا ما بیرون کن ما را تا بکنیم کار شایسته غیر آنچه بودیم که میکردیم آیا زنده
نداشتیم شما را آنقدر که پند گیرد در آن آنکس که پند میگیرد و آمد شما را ایم نماینده
۳۴ پس بچشید پس نباشد مر ستمکارانرا هیچ مددکاری ۳۵ بدرستی که خدا دانای
نهان آسمانها و زمین است بدرستی که او دانا است
بآنچه در سینهاست ۳۶

یزیدهم من فضله انه غفور شکور
۳۱ والذی اوحینا الیک من الکتاب
هو الحق مصدقا لما بین یدیه
ان الله بعباده لخبیر بصیر ۳۲ ثم
اورثنا الکتاب الذین اصطفینا
من عبادنا فمنهم ظالم لنفسه
ومنهم مقتصد ومنهم سابق
بالخیرات باذن الله ذلک هو الفضل
الکبیر ۳۳ جنات عدن یدخلونها
یحلون فیها من اساور من ذهب
ولؤلؤا ولباسهم فیها حریر ۳۴
وقالوا الحمد لله الذی اذهب عنا
الحزن ان ربنا لغفور شکور
۳۵ الذی احلنا دار المقامة من
فضله لا یمسنا فیها نصب ولا
یمسنا فیها لغوب ۳۶ والذین
کفروا لهم نار جهنم لا یقضی علیهم
فیموتوا ولا یخفف عنهم من
عذابها کذلک نجزی کل
کفور ۳۷ وهم یصطرخون
فیها ربنا اخرجنا نعمل صالحا
غیر الذی کنا نعمل اولم نعمرکم
ما یتذکر فیه من تذکر وجاءکم
النذیر ۳۸ فذوقوا فما للظالمین
من نصیر ۳۹ ان الله عالم غیب
السموات والارض انه علیم بذات
الصدور ۴۰

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ
كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ۳۷ قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي
السَّمَاوَاتِ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَتِهِ مِنْهُ بَلْ إِنْ يَعِدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ۳۸ إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ۳۹ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ

۲۲۲

الجزو بیست و دویم

جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى
الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَا زَادَهُمْ
إِلَّا نُفُورًا ۴۲ اسْتِكْبَارًا فِي الْأَرْضِ
وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ
السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ
إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ ۴۳ فَلَنْ تَجِدَ
لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۴۲ وَلَنْ
تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ۴۳ أَوَلَمْ
يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوا
أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ
لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا
فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا
۴۴ وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا
كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَىٰ ظَهْرِهَا
مِنْ دَابَّةٍ وَلَٰكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ
مُسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ
كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا ۴۵

سورهٔ یس ثلثمائة و نوزده آیه مکیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يس ۱ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ۲
إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
۳ تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۴ لِتُنْذِرَ
قَوْمًا مَا أُنْذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ
لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ
فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۷

اوست که کردانید شمارا خلیفها در زمین پس هر که کفر ورزید پس بر اوست کفر او ونمی
افزاید کافرانرا کفر ایشان نزد پروردگار ایشان مگر دشمنی ونمی افزاید کافرانرا کفر ایشان
مگر زیانکاری ۳۷ بگو یا دیدید شما زان خودرا که میپرستید از غیر خدا بنمایید بمن که
چه چیز آفریده اند از زمین یا مر ایشانرا است شرکتی در آسمانها یا دادیم ایشانرا کتابی
پس ایشانند بر حجتی ازان بلکه وعده نمیدهند ستمکاران بعضی ایشان بعضی را مگر فریب
۳۸ بدرستی که خدا نگاه میدارد آسمانها وزمین را از انکه زایل شوند وهر اینه اگر زایل
گردند نگاه ندارد انهارا هیچکس از پس ان بدرستی که اوست بردبار آمرزگار ۳۹ وسوگند
خوردند بخدا غایت سوگندان خود که هر اینه اگر آید ایشانرا ایم نماینده هر اینه باشند هدایت
یافته تر از یکی امتان پس چون که آمد ایشانرا ایم نماینده نیفزود ایشانرا مگر رمیدن ۴۰ برای
تکبر نمودن در زمین ومکر بد وفرو نیاید مکر بد مگر باهلش پس آیا چشم میدارند مگر
طریقهٔ پیشینیانرا ۴۱ پس هرگز نیابی مر سنت خدارا تغیری ۴۲ ونیابی مر سنت خدارا گردیدنی
۴۳ آیا وراه نرفتند در زمین پس بنگرند که چگونه بوده انجام انانکه بودند پیش از ایشان و
بودند سخت تر از ایشان بقوت ونیست خدا که عاجز کند او را هیچ چیز در آسمانها ونه
در زمین بدرستی که او هست دانای توانا ۴۴ واگر بگیرد خدا آدمیانرا بانچه کسب کرده اند
باز نگذاشتی بر پشت ان هیچ جنبنده ولیکن پس اندازد ایشانرا تا مدتی معین پس چون
آید اجلشان پس بدرستی که خدا هست ببندگان خود بینا ۴۵

سورهٔ یس هشتاد و سه آیه و در مکیست

بنام خدای بخشاینده مهربان

یس ۱ قسم بقرآن باحکمت ۲ بدرستی که تو هر اینه از فرستادگانی بر راه راست
۳ فرو فرستادن ارجمند مهربان ۴ تا بیم نمائی گروهی
را همچنانکه بیم داده شده اند پدران ایشان
پس ایشان غافلانند ۵ هر اینه بتحقیق که
ثابت شد گفتار بر بیشتر ایشان پس
ایشان ایمان نمی آرند ۷

بدرستی

اذ جعلنا فی اعناقهم اغلالا فهی الی الاذقان فهم مقمحون ۸ وجعلنا من بین ایدیهم سدا ومن خلفهم سدا فاغشیناهم فهم لا یبصرون
۹ وسواء علیهم ءانذرتهم ام لم تنذرهم لا یؤمنون ۱۰ انما تنذر من اتبع الذکر وخشی الرحمن بالغیب فبشره بمغفرة واجر
کریم ۱۱ انا نحن نحیی الموتی ونکتب ما قدموا وءاثارهم وکل شیء احصیناه فی امام مبین ۱۲ واضرب لهم مثلا اصحاب القریة
اذ جاءها المرسلون ۱۳ اذ ارسلنا الیهم اثنین فکذبوهما فعززنا بثالث فقالوا انا الیکم مرسلون ۱۴ قالوا ما انتم الا بشر مثلنا

وما انزل الرحمن من شیء ان انتم
الا تکذبون ۱۵ قالوا ربنا یعلم
انا الیکم لمرسلون ۱۶ وما علینا
الا البلاغ المبین ۱۷ قالوا انا
تطیرنا بکم لئن لم تنتهوا لنرجمنکم
ولیمسنکم منا عذاب الیم ۱۸
قالوا طائرکم معکم ائن ذکرتم
بل انتم قوم مسرفون ۱۹ وجاء
من اقصا المدینة رجل یسعی قال
یا قوم اتبعوا المرسلین ۲۰ اتبعوا
من لا یسئلکم اجرا وهم مهتدون
۲۱ وما لی لا اعبد الذی فطرنی
والیه ترجعون ۲۲ ءاتخذ من
دونه ءالهة ان یردن الرحمن بضر
لا تغن عنی شفاعتهم شیئا ولا
ینقذون ۲۳ انی اذا لفی ضلال
مبین ۲۴ انی امنت بربکم فاسمعون
۲۵ قیل ادخل الجنة قال یا لیت
قومی یعلمون ۲۶ بما غفر لی ربی
وجعلنی من المکرمین ۲۷ وما انزلنا
علی قومه من بعده من جند
من السماء وما کنا منزلین ۲۸
ان کانت الا صیحة واحدة فاذا
هم خامدون ۲۹ یا حسرة علی العباد
ما یاتیهم من رسول الا کانوا
به یستهزءون ۳۰

بدرستی که ما گردانیدیم در گردنهای ایشان غلها پس آن تا زنخهاست پس ایشان سر
بسوی گردانیده شدگانند ۹ وگردانیدیم از پیش روی ایشان سدی واز پس ایشان سدی
پس پوشانیدیم ایشان را پس ایشان نه بینند ۱۰ ویکسانست بر ایشان خواه بیم نمائی
ایشان را واگر خواه بیم نمائی ایشان را ایمان نمی آورند ۱۱ جز این نیست که بیم میتوانی کسی را که
پیروی کند ذکر را وبترسد از خدای بخشاینده بنهانی پس مژده دهش او را بآمرزشی ومزدی
گرامی ۱۲ بدرستی که ما زنده می کنیم مردگان را ومی نویسیم آنرا که پیش فرستاده اند واثرها
شان را وهر چیز را شمرده ایم آنرا در کتابی هویدا ۱۳ وبزن برای ایشان مثل اصحاب
قریه را چون آمدند بآن فرستادگان ۱۴ آنگاه که فرستادیم بسوی ایشان دو تن
پس بدروغ نسبت کردند آن دو را پس قوی ساختیم بسیمین پس گفتند بدرستی
ما بسوی شما فرستادگانیم ۱۵ گفتند نیستید شما مگر آدمی مانند ما وفرو نفرستاده
است خدای بخشاینده هیچ چیز نیستید شما مگر اینکه دروغ میگویید ۱۶ گفتند پروردگار
ما میداند که ما بسوی شما هر اینه فرستاده گانیم ۱۷ ونیست بر ما مگر رسانیدن هویدا
۱۸ گفتند بدرستی که ما فال بد گرفتیم بشما هر اینه اگر باز نایستید هر اینه سنگسار
می کنیم شما را وهر اینه البته رسد شما را از ما عذابی دردناک ۱۹ گفتند فال بد شما با
شماست آیا اگر پند داده شوید بلکه شما گروهید اسراف کنندگان ۲۰ وآمد از دور
مردی از جای آن شهر مردی که می شتافت گفت ای گروه من پیروی کنید فرستادگان را ۲۱
پیروی کنید کسی را که نمی خواهد از شما مزدی وایشان هدایت یافتگانند ۲۲ وچیست
مرا که نپرستم آفریدگاری را که فرید مرا وبسوی او باز گردانیده میشوید ۲۳ آیا از غیر او
گیرم خدایانی اگر خواهد من خدای بخشاینده گزندی کفایت نکند از من شفاعت ایشان چیزی را وخلاص
نکنند مرا ۲۴ بدرستی که من آنگاه هر اینه در گمراهی باشم هویدا ۲۵ بدرستی که من ایمان آوردم
به پروردگار شما پس بشنوید از من ۲۶ گفته شد که درای در بهشت گفت ای کاش قوم من
میدانستند ۲۷ بچه سبب آمرزید مرا پروردگار من وگردانید مرا از گرامی داشته شدگان ۲۸
وفرو نفرستادیم بر قوم او از بعد او هیچ لشکری از آسمان ونبودیم فرو فرستندگان ۲۹ نبود مگر
یک فریاد پس ناگاه ایشان بودند فسردگان ۳۰ ای دریغ بر بندگان که نیامد ایشان را
هیچ رسولی مگر آنکه بودند که بآن استهزا میکردند ۳۱

الم يروا كم اهلكنا قبلهم من القرون ٣١ انهم اليهم لا يرجعون ٣٢ وان كل لما جميع لدينا محضرون ٣٣ وآية لهم الارض الميتة
احييناها واخرجنا منها حبا فمنه يأكلون ٣٤ وجعلنا فيها جنات من نخيل واعناب وفجرنا فيها من العيون ٣٥ ليأكلوا من ثمره
وما عملته ايديهم افلا يشكرون ٣٦ سبحان الذي خلق الازواج كلها مما تنبت الارض ومن انفسهم ومما لا يعلمون ٣٧ وآية
لهم الليل نسلخ منه النهار فاذا هم مظلمون ٣٨ والشمس تجري لمستقر لها ذلك تقدير العزيز العليم ٣٩ والقمر قدرناه منازل

حتى عاد كالعرجون القديم ٣٩
لا الشمس ينبغي لها ان تدرك
القمر ولا الليل سابق النهار وكل
في فلك يسبحون ٤٠ وآية
لهم انا حملنا ذريتهم في الفلك
المشحون ٤١ وخلقنا لهم من مثله
ما يركبون ٤٢ وان نشأ نغرقهم
فلا صريخ لهم ولا هم ينقذون
٤٣ الا رحمة منا ومتاعا الى حين
٤٤ واذا قيل لهم اتقوا ما بين
ايديكم وما خلفكم لعلكم ترحمون
٤٥ وما تأتيهم من آية من آيات
ربهم الا كانوا عنها معرضين
٤٦ واذا قيل لهم انفقوا مما رزقكم
الله قال الذين كفروا للذين
آمنوا انطعم من لو يشاء الله اطعمه
ان انتم الا في ضلال مبين ٤٧
ويقولون متى هذا الوعد ان
كنتم صادقين ٤٨ ما ينظرون
الا صيحة واحدة تأخذهم وهم
يخصمون ٤٩ فلا يستطيعون
توصية ولا الى اهلهم يرجعون
٥٠ ونفخ في الصور فاذا هم من الاجداث
الى ربهم ينسلون ٥١ قالوا يا ويلنا
من بعثنا من مرقدنا هذا ما وعد
الرحمن وصدق المرسلون ٥٢

ایا ندیدند که چندین هلاك کردیم پیش از ایشان از قرنها ٣١ آنکه انها بسوی ایشان
باز نگردند ٣٢ ونیست همه مگر جمیع نزد ما حاضر کرده شده اند ٣٣ وآیتی است برای
ایشان زمین مرده زنده کردیم انرا وبیرون آوردیم ازان دانه را پس از ان میخورند ٣٤
وکرده شدیم دران بوستانها از خرما بن وانگورها وروان کردیم دران از چشمه ها
٣٥ تا بخورند از میوه ان وانچه را ساخت از دستهای ایشان ایا پس چرا شکر نمیکنند
٣٦ منزهست انکه آفرید جفتها را همه انها را از انچه میرویاند زمین واز خودهاشان
واز انچه نمیدانند ٣٧ وآیتی است برای ایشان شب که بیرون میکشیم ازان روز را پس انگاه
ایشان در تاریکی اند ٣٨ وآفتاب میرود برای قرارگاهی که مر اوراست اینست قرار داد عزیز
دانا ٣٩ وماه را قرار دادیم انرا منزلها تا باز گشت مانند چوب خوشه خرمای کهنه ٤٠
نه آفتاب میسزد مران را که دریابد ماه را ونه شب پیشی گیرنده روز است وهریک در
فلکی میروند ٤١ وآیتی است برای ایشان انکه ما بار کردیم اولاد ایشان را در کشتی پر
کرده شده ٤٢ وآفریدیم برای ایشان از مثل ان انچه که سوار میشوند ٤٣ واگر خواهیم
غرق میکنیم ایشان را پس نیست فریاد رسی برای ایشان ونه ایشان خلاص کرده
میشوند ٤٤ مگر رحمتی از ما ومتعه تا وقتی ٤٥ وچون گفته شود ایشان را که
بپرهیزید انچه پیش روی شماست وانچه در پس شماست باشد که شما رحمت کرده شوید
٤٦ ونمی آید ایشان را هیچ ایتی از ایات پروردگار ایشان مگر انکه باشند ازان اعراض کنندگان
٤٧ وچون گفته شود مر ایشان را که انفاق کنید از انچه روزی کرده شما را خدا گویند انانکه
کافر شدند مر انانرا که ایمان اوردند ایا طعام دهیم کسی را که اگر میخواست خدا طعام
کرده بود او را نیستید شما مگر در گمراهی هویدا ٤٨ وگویند کی خواهد بود این وعده
اگر هستید راست گویان ٤٩ انتظار نمیکشند مگر یک فریاد را که میگیرد ایشان را
وایشان خصومت میکرده باشند ٥٠ پس نتوانند وصیتی کردن ونه بسوی کسان
خود باز میگردند ٥١ ودمیده شود در صور پس انگاه ایشان از قبرها بسوی پروردگار شان
میشتابند ٥٢ گویند ای وای بر ما که برانگیخت ما را از خوابگاه
ما اینست انچه وعده کرده خدای بخشنده
وراست گفتند مرسلان ٥٢

ان كانت الا صيحة واحدة فاذا هم جميع لدينا محضرون ٥٣ فاليوم لا تظلم نفس شيئا ولا تجزون الا ما كنتم تعملون ٥٤ ان اصحب
الجنة اليوم في شغل فاكهون ٥٥ هم وازواجهم في ظلال على الارائك متكئون ٥٦ لهم فيها فاكهة ولهم ما يدعون ٥٧ سلم
قولا من رب رحيم ٥٨ وامتازوا اليوم ايها المجرمون ٥٩ الم اعهد اليكم يا بني ادم ان لا تعبدوا الشيطان انه لكم عدو مبين
٦٠ وان اعبدوني هذا صراط مستقيم ٦١ ولقد اضل منكم جبلا كثيرا ٦٢ افلم تكونوا تعقلون ٦٣ هذه جهنم التي كنتم

توعدون ٦٤ اصلوها اليوم
بما كنتم تكفرون ٦٥ اليوم
نختم على افواههم وتكلمنا ايديهم
وتشهد ارجلهم بما كانوا
يكسبون ٦٦ ولو نشاء لطمسنا
على اعينهم فاستبقوا الصراط فانى
يبصرون ٦٧ ولو نشاء لمسخناهم
على مكانتهم فما استطاعوا مضيا
ولا يرجعون ٦٨ ومن نعمره ننكسه
في الخلق افلا يعقلون ٦٩ وما
علمناه الشعر وما ينبغي له ان هو
الا ذكر وقرآن مبين ٧٠ لينذر
من كان حيا ويحق القول على
الكافرين ٧١ اولم يروا انا
خلقنا لهم مما عملت ايدينا انعاما
فهم لها مالكون ٧٢ وذللناها
لهم فمنها ركوبهم ومنها يأكلون
٧٣ ولهم فيها منافع ومشارب
افلا يشكرون ٧٤ واتخذوا
من دون الله الهة لعلهم ينصرون
٧٥ لا يستطيعون نصرهم وهم
لهم جند محضرون ٧٦ فلا يحزنك
قولهم انا نعلم ما يسرون وما يعلنون
٧٧ اولم ير الانسان انا خلقناه
من نطفة فاذا هو خصيم
مبين ٧٨

نباشد بحريك نعره پس ناگاه ايشان همه نزد ما حاضر شدگانند ٥٣ پس امروز ستم
كرده نميشود هيچ نفسي چيزيرا وجزا داده نميشويد مگر انچه را بوديد ٥٤ ميكرديد
بدرستي كه ياران بهشت امروز در شغلي اند شادي كنندگان ٥٥ ايشان وزنان
ايشان در سايها بر تختها تكيه زده گانند ٥٦ مر ايشانراست دران ميوه ومر ايشانرا
انچه خواهش ميكنند ٥٧ سلام گفتني از پروردگار مهربان ٥٨ وجدا شويد امروز اي
گناهكاران ٥٩ اي عهد نكردم بشما اي فرزندان ادم كه مپرستيد شيطانرا بدرستي
كه او مر شمارا دشمني است هويدا ٦٠ وانكه بپرستيد مرا اينست راه راست ٦١ وهر اينه
بحقيقت گمراه كرد از شما خلقي بسيار ٦٢ ايا پس نبوديد كه تعقل كنيد ٦٣ اينست
دوزخي كه بوديد كه بان وعده داده ميشديد ٦٤ در ايد امروز انرا بسبب انكه
بوديد كه كفر ميورزيديد ٦٥ امروز مهر نهيم بر دهنهاي ايشان وسخن گويند باما
دستهاي ايشان وگواهي دهند پاهاي ايشان بانچه بودند كه كسب ميكردند
٦٦ واگر ميخواستيم هر اينه ميپوشيديم بر چشمهاي ايشان پس پيش گيري ميكردند
راه را پس كجا ميديدند ٦٧ واگر ميخواستيم هر اينه مسخ ميكرديم ايشانرا بر جايگاه
ايشان پس نتوانستند گذشتني ونه برگشتي ٦٨ وهر كسي را كه عمر دهيم او را
برگردانيم او را در افرينش ايا پس تعقل نميكنند ٦٩ ونياموخته ايم او را شعر وسزاوار
مر او را نيستان نميكوشد مگر ذكري وقرانيكه واضح ٧٠ تا بيم كند كسي را كه باشد زنده وثابت
شود گفتار بر كافران ٧١ ايا نديدند كه ما افريديم براي ايشان انچه ساخته است
دستهاي ما چهارپايان را پس ايشان مر انها را مالكند ٧٢ ورام كرديم انها را
براي ايشان پس از انهاست سواري ايشان واز انها ميخورند ٧٣ ومر ايشانراست
در انها منفعتها واشاميدنيها ايا پس شكر نميكنند ٧٤ وگرفتند از غير خدا خدايان
شايد كه ايشان ياري كرده شوند ٧٥ نميتوانند ياري كردن ايشانرا وانها مر
ايشانرا لشكريند حاضر كرده شده ٧٦ پس نباشد كه اندوهگين سازد ترا
گفتار ايشان بدرستي كه ما ميدانيم انچه را كه نهان ميدارند وانچه را كه اشكارا ميكنند
٧٧ ايا نديد ادمي كه ما افريديم او را از نطفه پس ناگهان او
جدال كننده ايست هويدا ٧٨

وضرب لنا مثلا ونسي خلقه قال من يحيي العظام وهي رميم ٧٩ قل يحييها الذي انشاها اول مرة وهو بكل خلق عليم ٨٠ الذي
جعل لكم من الشجر الاخضر نارا فاذا انتم منه توقدون ٨١ اولیس الذي خلق السموات والارض بقادر على ان يخلق مثلهم
بلى وهو الخلاق العليم ٨٢ انما امره اذا اراد شيئا ان يقول له كن فيكون ٨٣ فسبحان الذي بيده ملكوت كل شيء واليه
ترجعون ٨٤ سورة والصافات مائة واثنتان وثمانون اية والصافات صفا ١ فالزاجرات زجرا ٢ بسم الله الرحمن الرحيم
الصافات ٢٧ الجزو وبيست وسوم

فالتاليات ذكرا ٣ ان الهكم لواحد
٤ رب السموات والارض وما
بينهما ورب المشارق ٥ انا زينا
السماء الدنيا بزينة الكواكب
وحفظا من كل شيطان مارد
٦ لا يسمعون الى الملا الاعلى
ويقذفون من كل جانب دحورا
٨ ولهم عذاب واصب ٩ الا من
خطف الخطفة فاتبعه شهاب
ثاقب ١٠ فاستفتهم اهم اشد خلقا
ام من خلقنا انا خلقناهم من طين
لازب ١١ بل عجبت ويسخرون ١٢ واذا
ذكروا لا يذكرون ١٣ واذا رأوا اية
يستسخرون ١٤ وقالوا ان هذا
الا سحر مبين ١٥ اذا متنا وكنا
ترابا وعظاما انا لمبعوثون ١٦
او ابآؤنا الاولون ١٧ قل نعم وانتم
داخرون ١٨ فانما هي زجرة واحدة
فاذا هم ينظرون ١٩ وقالوا يا ويلنا
هذا يوم الدين ٢٠ هذا يوم الفصل
الذي كنتم به تكذبون ٢١
احشروا الذين ظلموا وازواجهم و
ما كانوا يعبدون ٢٢ من دون
الله فاهدوهم الى صراط الجحيم ٢٣
وقفوهم انهم مسئولون ٢٤ ما
لكم لا تناصرون ٢٥

وزد براى ما مثلى وفراموش كرد آفرينش خود را گفت كيست كه زنده ميكند استخوانها
را واينها پوسيده شده است ٧٩ بگو زنده ميكند انها را انكه بديد كردشان اول
بار واو بهر آفريدهٔ داناست ٨٠ انكه كرد اينه براى شما از درخت سبز آتش را پس
آنگاه شما ازان مى افروزيد ٨١ آيا ونيست انكه آفريد آسمانها وزمين را توانا بر
انكه بيافريند مانند ايشانرا آرى واوست آفرينندهٔ دانا ٨٢ نيست فرمان او هرگاه
خواهد چيزى را امكر انكه گويد مر او را كه بشو پس ميشود ٨٣ پس منزهست انكه بدست
اوست پادشاهى هر چيز وبسوى او باز گردانيده ميشويد ٨٤

سورهٔ صافات يكصد و هشتاد و يك آيه مكى است

بنام خداى بخشاينده مهربان
بصف زدگان صف زدنى ١ پس زجر كنندگان زجر كردنى ٢ پس تلاوت كنندگان
ذكرى ٣ بدرستى كه الهٔ شما هر اينه يگانه است ٤ پروردگار آسمانها وزمين وآنچه
ميانهٔ اينهاست وپروردگار مشرقهاست ٥ بدرستى كه ما آراستيم آسمان نزديكتر
را بزيورى كه ستاره گانست ٦ ونگاه داشتنى از هر شيطان سركشى ٧ كه گوش نتوانند
داشت بسوى كلام اشراف فرشتگان كه در مقام برترند وتير شهاب زده ميشوند از
هر جانبى براى راندن ٨ ومر ايشانرا است عذابى دايمى ٩ مگر انكه بدزدى ربود چيزى
پس از پى درايد او را تير افروز درخشنده ١٠ پس طلب بيان كن از ايشان كه آيا ايشان سخت
ترند بخلقت يا آنانكه آفريديم بدرستى كه ما آفريديم ايشانرا از گل چسبنده ١١ بلكه تعجب كردى
واستهزا ميكنند وچون پند داده شوند پند نگيرند ١٢ وچون ببينند آيتى را استهزا كنند
١٣ وگويند نيست اين مگر جادوئى هويدا ١٤ آيا چون بميريم وباشيم خاك واستخوانها
آيا بدرستى كه ما هر اينه برانگيخته شدگانيم ١٥ آيا وپدران پيشينيان ما ١٦ بگو آرى
وشما ليد خواران ١٧ پس نيست اين مگر يك فرياد پس ناگهان ايشان نظر نمايند ١٨ وگويند اى واى بر ما اين روز
جزاست ١٩ اين روز حكم است كه بوديد بدان تكذيب ميكرديد ٢٠ جمع آوريد ستمگران را وهمتايان ايشانرا و
آنچه را بودند كه ميپرستيدند ٢١ از غير خدا پس بنمائيد ايشانرا بسوى راه دوزخ ٢٢ وبازداريد ايشانرا بدرستى
كه ايشان سؤال كرده شدگانند ٢٣ چيست مر شما را كه يارى يكديگر نميكنيد ٢٤

Digitized by Google

بل هم اليوم مستسلمون ۲۷ وأقبل بعضهم على بعض يتساءلون ۲۸ قالوا إنكم كنتم تأتوننا عن اليمين ۲۹ قالوا بل لم تكونوا مؤمنين
۳۰ وما كان لنا عليكم من سلطان بل كنتم قوما طاغين ۳۱ فحق علينا قول ربنا إنا لذائقون ۳۲ فأغويناكم إنا كنا غاوين ۳۳
فإنهم يومئذ في العذاب مشتركون ۳۴ إنا كذلك نفعل بالمجرمين ۳۵ إنهم كانوا إذا قيل لهم لا إله إلا الله يستكبرون
۳۶ ويقولون أئنا لتاركوا آلهتنا لشاعر مجنون ۳۷ بل جاء بالحق وصدق المرسلين ۳۸ إنكم لذائقوا العذاب الأليم ۳۹ و

بلکه ایشان امروز گردن نهندگانند ۲۷ و روکند برخی از ایشان بر برخی که از هم میپرسند
۲۸ گویند بدرستی که شما بودید که میآمدید ما را از راست ۲۹ گویند که بلکه شما
نبودید مؤمنان ۳۰ و نبود ما را بر شما هیچ تسلطی بلکه بودید گروهی زیاده روان ۳۱ پس
ثابت شد بر ما گفتار پروردگار ما بدرستی که ما هر آینه چشندگانیم ۳۲ پس گمراه کردیم
شما را بدرستی که ما بودیم گمراهان ۳۳ پس بدرستی که ایشان در این روز در عذاب شریکانند
۳۴ بدرستی که ما همچنین می کنیم با گنه کاران ۳۵ بدرستی که ایشان بودند که چون گفته
میشد مر ایشان را که نیست الهی مگر خدا سرکشی مینمودند ۳۶ و میگفتند آیا بدرستی که ما
هر آینه واگذارندگانیم خدایان خود را برای شاعری دیوانه ۳۷ بلکه آمد بحق و تصدیق نمود
مرسلان را ۳۸ بدرستی که شما هر آینه چشندگان عذاب دردناکید ۳۹ و سزا داده نمیشوید
مگر آنچه را بودید که میکردید ۴۰ مگر بندگان خدا که خالص کرده شده اند ۴۱ ایشان
را برای ایشانست روزی معلومی ۴۲ میوه ها و ایشان گرامی داشته شده گانند ۴۳ در بهشتهای
با ناز و نعمت ۴۴ بر تختها برابر یکدیگر ۴۵ بگردش در آورده میشود بر ایشان جامی از شراب
جاری ۴۶ سفیدی بالذت مر آشامندگان را ۴۷ نه در آن فسادیست و نه ایشان
از آن مست کرده میشوند ۴۸ و نزد ایشان باشند زنان کوتاه نظران فراخ چشم ۴۹
گویا که ایشان تخم مرغانند پوشیده شده ۵۰ پس رو کنند بعضیشان بر بعضی که
میپرسند از یکدیگر ۵۱ گوید گوینده از ایشان بدرستی که من بود برای من همنشینی ۵۲ که
میگفت آیا بدرستی که تو هر آینه از تصدیق کنندگانی ۵۳ آیا هرگاه بمیریم و شویم
خاک و استخوانها آیا بدرستی که ما هر آینه سزا دادگانیم ۵۴ گوید آیا شما فرا نگرندگانید
۵۵ پس فرا نگریست پس دید او را در میان دوزخ ۵۶ گوید بخدا سوگند بدرستی که
نزدیک بودی که هر آینه هلاک شوی ۵۷ و اگر نبودی نعمت پروردگار من هر آینه بودی
از حاضر کرده شدگان ۵۸ آیا پس نه ایم ما مردگان ۵۹ بجز مردن نخستین ما و نه ایم
ما عذاب کرده شدگان ۶۰ بدرستی که این هر آینه است رستگاری بزرگ ۶۱ برای
مانند این پس باید کار کنند کار کنندگان ۶۲ آیا آن بهتر است از روی پیشکش یا درخت
زقوم ۶۳ بدرستی که ما گردانیدیم آنرا بلائی برای ظلم کنندگان ۶۴ بدرستی که آن
درختی است که بیرون میآید در قعر دوزخ ۶۵

ما تجزون إلا ما كنتم تعملون ۴۰ إلا عباد الله المخلصين ۴۱
أولئك لهم رزق معلوم ۴۲ فواكه وهم مكرمون ۴۳
في جنات النعيم ۴۴ على سرر متقابلين ۴۵
يطاف عليهم بكأس من معين ۴۶ بيضاء لذة للشاربين ۴۷
لا فيها غول ولا هم عنها ينزفون ۴۸ وعندهم قاصرات الطرف عين ۴۹
كأنهن بيض مكنون ۵۰ فأقبل بعضهم على بعض يتساءلون ۵۱
قال قائل منهم إني كان لي قرين ۵۲ يقول أئنك لمن المصدقين ۵۳
أإذا متنا وكنا ترابا وعظاما أئنا لمدينون ۵۴ قال هل أنتم مطلعون ۵۵
فاطلع فرآه في سواء الجحيم ۵۶ قال تالله إن كدت لتردين ۵۷ ولولا نعمة
ربي لكنت من المحضرين ۵۸ أفما نحن بميتين ۵۹ إلا موتتنا
الأولى وما نحن بمعذبين ۶۰ إن هذا لهو الفوز العظيم ۶۱
لمثل هذا فليعمل العاملون ۶۲ أذلك خير نزلا أم شجرة الزقوم ۶۳
إنا جعلناها فتنة للظالمين ۶۴ إنها
شجرة تخرج في أصل الجحيم ۶۵

طلعها كانه رؤس الشياطين ٦٦ فانهم لاكلون منها فمالئون منها البطون ٦٧ ثم ان لهم عليها لشوبا من حميم ٦٨ ثم ان
مرجعهم لالى الجحيم ٦٩ انهم الفوا آباءهم ضالين ٧٠ فهم على آثارهم يهرعون ٧١ ولقد ضل قبلهم اكثر الاولين ٧٢
ولقد ارسلنا فيهم منذرين ٧٣ فانظر كيف كان عاقبة المنذرين ٧٤ الا عباد الله المخلصين ٧٥ ولقد نادينا نوح فلنعم
المجيبون ٧٦ ونجيناه واهله من الكرب العظيم ٧٧ وجعلنا ذريته هم الباقين ٧٨ وتركنا عليه في الاخرين ٧٩ سلام

على نوح في العالمين ٨٠ انا كذلك
نجزي المحسنين ٨١ انه من عبادنا
المؤمنين ٨٢ ثم اغرقنا الاخرين ٨٣
وان من شيعته لابرهيم ٨٤ اذ
جاء ربه بقلب سليم ٨٥ اذ قال
لابيه وقومه ماذا تعبدون ٨٦
ائفكا آلهة دون الله تريدون
٨٧ فما ظنكم برب العالمين ٨٨
فنظر نظرة في النجوم ٨٩ فقال
اني سقيم ٩٠ فتولوا عنه مدبرين
٩١ فراغ الى آلهتهم فقال الا
تاكلون ٩٢ مالكم لا تنطقون
٩٣ فراغ عليهم ضربا باليمين ٩٤
فاقبلوا اليه يزفون ٩٥ قال
اتعبدون ما تنحتون ٩٦ والله
خلقكم وما تعملون ٩٧ قالوا
ابنوا له بنيانا فالقوه في الجحيم
٩٨ فاراد وا به كيدا فجعلناهم
الاسفلين ٩٩ وقال اني ذاهب
الى ربي سيهدين ١٠٠ رب
هب لي من الصالحين ١٠١
فبشرناه بغلام حليم ١٠٢ فلما بلغ معه
السعي قال يا بني اني ارى في
المنام اني اذبحك فانظر ماذا
ترى ١٠٣ قال يا ابت افعل ما تؤمر
ستجدني ان شاء الله من الصابرين ١٠٤

باران گويا كه ان سرهاى شياطين است ٦٦ پس بدرستى كه ايشان هر اينه خورند
گانندازان پس پركنند گانندازان شكمها را ٦٧ پس بدرستيكه مر ايشانرا است بران
هر اينه اميزشى از اب جوشان ٦٨ پس بدرستى كه بازگشت ايشان هر اينه بسوى دوزخ
است ٦٩ بدرستى كه ايشان يافتند پدران خود را گمراهان ٧٠ پس ايشان بر اثرهاى
ايشان بشتاب ميروند ٧١ وهر اينه بتحقيق گمراه شدند پيش از ايشان بيشتر
پيشينيان ٧٢ وهر اينه بتحقيق فرستاديم درميان ايشان ترساندگان را ٧٣
پس نظر كن كه چگونه باشد عاقبت ترسانيده شدگان ٧٤ مگر بندگان خدا كه
خالص كرده شدگانند ٧٥ وهر اينه بتحقيق خواند ما را نوح پس هر اينه نيك
اجابت كنندگانيم ٧٦ ونجات داديم او را واهلش را از اندوه بزرگ ٧٧ وگردانيديم
نسل او را اينها باز ماندگان ٧٨ وباقى گذاشتيم بر او در آخرين ٧٩ سلام است بر
نوح در جهانيان ٨٠ بدرستى كه ما همچنين پاداش ميدهيم نيكوكاران را ٨١ بدرستيكه
او از بندگان ما است كه مؤمنانند ٨٢ پس غرق نموديم ديگران را ٨٣ وبدرستى كه
از پيروان او است ابرهيم ٨٤ چون آمد پروردگار خود را با دلى بسلامت ٨٥ چون گفت
مر پدر خود وگروه خود را چه چيز را ميپرستيد ٨٦ آيا از روى دروغ الهانيرا غير از
خدا ميخواهيد ٨٧ پس چيست گمان شما بپروردگار عالميان ٨٨ پس نگريست نگريستنى
در ستارگان ٨٩ پس گفت بدرستى كه من بيمارم ٩٠ پس اعراض كردند از او پشت
كنندگان ٩١ پس ميل كرد بسوى الهان ايشان پس گفت آيا چرا نميخوريد ٩٢ چيست
مر شما را كه سخن نميگوييد ٩٣ پس ميل كرد بر ايشان زدنى بدست راست ٩٤ پس
روى كردند بسوى او كه ميشتافتند ٩٥ گفت آيا ميپرستيد انچه را ميتراشيد ٩٦ و
خدا آفريده شما را وانچه را كه ميسازيد ٩٧ گفتند بنا كنيد براى او بنائى پس بيندازيد
او را در آتش ٩٨ پس خواستند با او مكرى پس گردانيديم ايشانرا پست ترينان ٩٩
وگفت بدرستى كه من روانه ام بسوى پروردگارم زود باشد كه هدايت كند مرا ١٠٠
پروردگارا مرا ببخش مرا از شايستگان ١٠١ پس بشارت داديم او را بپسرى بردبار ١٠٢ پس
چون رسيد با او بسعى گفت اى پسرك من بدرستيكه من ديدم در خواب ١٠٣ كه من ذبح ميكنم ترا پس
نگر چه مى بينى گفت اى پدر من بكن انرا كه فرموده شدى زود باشد كه بيابى مرا اگر خواهد خدا صابر كنندگان ١٠٤

Digitized by Google

پس چون کردن نهادند و بر روی او فکندند او را بیکسوی پیشانی ۱۰۵ و او را ندادیم او را که ای
ابراهیم ع ۱۰۶ بتحقیق که راست کردانیدی خواب را بدرستی که ما همچنین پاداش میدهیم
نیکوکاران را ۱۰۷ بدرستی که این هر اینه ابتلائی است آشکار ۱۰۸ و فدا دادیم او
را بذبحی عظیم ۱۰۹ و باقی گذاشتیم بر او در پسینیان ۱۱۰ سلام بر ابراهیم ۱۱۱ همچنین پاداش
دهیم نیکوکاران را ۱۱۲ بدرستی که او از مؤمنان بندگان ما ست ۱۱۳ و بشارت دادیم او را
باسحق پیغمبری از شایستگان ۱۱۴ و برکت نمودیم بر او و بر اسحق و از نسلان دو نیکوکار
و ستمکار است بر نفس خود آشکارا ۱۱۵ و هر اینه بتحقیق که منت نهادیم بر موسی و هرون
ع ۱۱۶ و رهانیدیم ان دو را و کروهشان را از غمی بزرگ ۱۱۷ و یاری کردیم ایشان را پس بودند
ایشان غلبه کنندگان ۱۱۸ و دادیم ایشان را کتابی واضح ۱۱۹ و نمودیم ایشان را راه راست
۱۲۰ و باقی گذاشتیم بر ایشان در پسینیان ۱۲۱ سلام بر موسی و هرون ۱۲۲ بدرستی که
ما همچنین پاداش دهیم نیکوکاران را ۱۲۳ بدرستی که ان دو از مؤمنان بندگان ما ایند
۱۲۴ و بدرستی که الیاس هر اینه از فرستادگان ست ۱۲۵ چون گفت مر قوم خود را ایا
نمی پرهیزید ع ۱۲۶ ایا میخوانید بت را و باز میگذارید نیکوترین آفرینندگان را ۱۲۷ خدای
را که پروردگار شما و پروردگار پدران پیشینیان شما ست ۱۲۸ پس تکذیب نمودند
او را پس بدرستی که هر اینه حاضر کرده شدگانند ۱۲۹ مگر بندگان خدا را که خالص
کرده شدگانند ۱۳۰ و باقی گذاشتیم بر او در پسینیان ۱۳۱ درود باد بر الیاسین
۱۳۲ بدرستی که ما همچنین جزا میدهیم نیکوکاران را ۱۳۳ بدرستی که او از مؤمنان
بندگان ماست ۱۳۴ و بدرستی که لوط هر اینه از فرستادگان ست ۱۳۵ چون
نجات دادیم او را و اهلش را همگی ع ۱۳۶ مگر پیره زنی که در بازماندگان بود ۱۳۷ پس
هلاک کردانیدیم دیگران را ۱۳۸ و بدرستی که شما هر اینه میگذرید بر ایشان
بامدادکنندگان ۱۳۹ و در شب ایا پس تعقل نمیمائید ۱۴۰ و بدرستی که یونس هر اینه
از مرسلانست ۱۴۱ هنگامی که گریخت بسوی کشتی پر کرده شده ۱۴۲ پس قرعه زد پس بود
از انداخته شدگان بقرعه ۱۴۳ پس فرو برد او را ماهی و او ملامت کننده بود ۱۴۴ پس
اگر نه اینکه او بود از تسبیح کنندگان ۱۴۵ هر اینه درنگ نمودی در شکم ان تا
روزی که برانگیخته شوند ع ۱۴۶

الصراط المستقیم ۱۱۸ و ترکنا علیه
فی الآخرین ۱۱۹ سلام علی موسی
و هرون ۱۲۰ انا کذلک نجزی
المحسنین ۱۲۱ انهما من عبادنا
المؤمنین ۱۲۲ و ان الیاس لمن
المرسلین ۱۲۳ اذ قال لقومه الا
تتقون ع ۱۲۴ اتدعون بعلا و تذرون
احسن الخالقین ۱۲۵ الله ربکم و رب اٰبائکم
الاولین ۱۲۶ فکذبوه فانهم
لمحضرون ۱۲۷ الا عباد الله
المخلصین ۱۲۸ و ترکنا علیه فی
الآخرین ۱۲۹ سلام علی
الیاسین ۱۳۰ انا کذلک نجزی
المحسنین ۱۳۱ انه من عبادنا
المؤمنین ۱۳۲ و ان لوطا لمن
المرسلین ۱۳۳ اذ نجیناه و اهله
اجمعین ۱۳۴ الا عجوزا فی الغابرین
۱۳۵ ثم دمرنا الآخرین
۱۳۶ و انکم لتمرون علیهم
مصبحین ۱۳۷ و باللیل افلا
تعقلون ۱۳۸ و ان یونس لمن
المرسلین ۱۳۹ اذ ابق الی الفلک
المشحون ۱۴۰ فساهم فکان من المدحضین
۱۴۱ فالتقمه الحوت و هو
ملیم ۱۴۲ فلولا انه کان من المسبحین
۱۴۳ للبث فی بطنه الی
یوم یبعثون ع ۱۴۴

فنبذناه بالعراء وهو سقيم ۱۴۶ وأنبتنا عليه شجرة من يقطين ۱۴۷ وأرسلناه إلى مائة ألف أو يزيدون ۱۴۸ فآمنوا فمتعناهم
إلى حين ۱۴۹ فاستفتهم ألربك البنات ولهم البنون ۱۵۰ أم خلقنا الملئكة إناثا وهم شاهدون ۱۵۱ ألا إنهم من إفكهم ليقولون
ولد الله وإنهم لكاذبون ۱۵۲ أصطفى البنات على البنين ۱۵۳ مالكم كيف تحكمون ۱۵۴ أفلا تذكرون ۱۵۵ أم لكم سلطان
مبين ۱۵۶ فأتوا بكتابكم إن كنتم صادقين ۱۵۷ وجعلوا بينه وبين الجنة نسبا ولقد علمت الجنة إنهم لمحضرون ۱۵۸ سبحان

الجزء الثالث والعشرون وسلم

ص ۲۸۰

عما يصفون ۱۵۹ إلا عباد الله المخلصين ۱۶۰ فإنكم وما تعبدون ۱۶۱ ما أنتم عليه بفاتنين ۱۶۲ إلا من هو صال
الجحيم ۱۶۳ وما منا إلا له مقام معلوم ۱۶۴ وإنا لنحن الصافون ۱۶۵ وإنا لنحن المسبحون ۱۶۶ وإن
كانوا ليقولون ۱۶۷ لو أن عندنا ذكرا من الأولين ۱۶۸ لكنا عباد الله المخلصين ۱۶۹ فكفروا به فسوف يعلمون ۱۷۰
ولقد سبقت كلمتنا لعبادنا المرسلين ۱۷۱ إنهم لهم المنصورون ۱۷۲ وإن جندنا لهم الغالبون
۱۷۳ فتول عنهم حتى حين ۱۷۴ وأبصرهم فسوف يبصرون ۱۷۵ أفبعذابنا يستعجلون ۱۷۶ فإذا
نزل بساحتهم فساء صباح المنذرين ۱۷۷ وتول عنهم حتى حين ۱۷۸
وأبصر فسوف يبصرون ۱۷۹ سبحان ربك رب العزة عما يصفون
۱۸۰ وسلام على المرسلين والحمد لله رب العالمين ۱۸۱

سورهٔ ص شمارهٔ شصت و هشت

بسم الله الرحمن الرحيم

ص ۱ والقرآن ذي الذكر بل الذين

پس فکندیم او را بصحرای خالی از درخت و گیاه و او بیمار بود ۱۴۶ و رویانیدیم بر بالای سر او درختی از کدو ۱۴۷ و فرستادیم او را بسوی صد هزار یا زیاده می‌آمدند ۱۴۸
پس ایمان آوردند پس کامران کردانیدیم ایشان را تا وقتی ۱۴۹ پس طلب بیان کن از ایشان که آیا
پروردگار تراست دختران و مر ایشان راست پسران ۱۵۰ یا بیافریدیم فرشتگان را دختران
و ایشان بودند حاضران ۱۵۱ آگاه باش بدرستی که ایشان از دروغ گویان هر اینه
میگویند ۱۵۲ فرزند آورده خدا و بدرستی که ایشان هر اینه دروغ گویانند ۱۵۳ آیا بر
گزیده دختران را بر پسران ۱۵۴ چیست مر شما را چگونه حکم میکنید ۱۵۵ آیا پس آگاه نمیگردید
یا مر شما راست حجتی روشن ۱۵۶ پس بیاورید کتاب خود را اگر هستید راست گویان
۱۵۷ و کردانیدند میانهٔ او و میانهٔ جنیان نسبی و هر اینه بتحقیق که دانسته اند جنیان
که ایشان هر اینه حاضر کرده شدگانند ۱۵۸ منزهست خدا از آنچه وصف میکنند ۱۵۹
مگر بندگان خالص کردانیده شدهٔ خدا ۱۶۰ پس بدرستی که شما و آنچه میپرستید ۱۶۱
شما بر او گمراه کنندگان ۱۶۲ مگر کسی را که او در آینده دوزخست ۱۶۳ و نیستیم ما مگر
مر او را جایگاهست معلوم ۱۶۴ و بدرستی که ما هر اینه صف زده گانیم ۱۶۵ و بدرستی که ما
هر اینه تسبیح کنندگانیم ۱۶۶ و اگر چه بودند که هر اینه میگفتند اگر آنکه نزد ما بودی ذکری از پیشینیان
۱۶۷ هر اینه بودیم بندگان خالص کردانیده شدهٔ خدا ۱۶۸ پس کافر شدند بان پس زود باشد
که بدانند ۱۶۹ و هر اینه بتحقیق که پیشی کرفته کفتار ما بر بندگان ما را که فرستاده شده اند
۱۷۰ بدرستی که ایشان البته ایشان نصرت داده شدگانند ۱۷۱ و بدرستی که لشکر ما هر آینه
ایشان غلبه نمایندگانند ۱۷۲ پس رو بگردان از ایشان تا هنگامی ۱۷۳ و بینا کن ایشان را پس
زود باشد که ببینند ۱۷۴ آیا پس بعذاب ما شتاب مینمایند ۱۷۵ پس چون فرود آید بفضای
ایشان پس بد باشد صباح بیم داده شدگان ۱۷۶ و رو بگردان از ایشان تا هنگامی ۱۷۷
و ببین پس زود باشد که ببینند ۱۷۸ منزهست پروردگار تو پروردگار عزت از آنچه وصف میکنند
۱۷۹ و سلام بر فرستادهٔ شدگان ۱۸۰ و سپاس مر خدا را راست که پروردگار عالمیانست ۱۸۱

سورهٔ ص شصت و هشت آیه و آن مکی است

بسم خدای بخشایندهٔ مهربان

ص ۱ بقرآن صاحب ذکر بلکه آنان

Digitized by Google

كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ۲ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا وَلَاتَ حِينَ مَنَاصٍ ۳ وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ
هَٰذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ۴ أَجَعَلَ الْآلِهَةَ إِلَٰهًا وَاحِدًا إِنَّ هَٰذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ۵ وَانْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهَتِكُمْ إِنَّ
هَٰذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ۶ مَا سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَٰذَا إِلَّا اخْتِلَاقٌ ۷ أَأُنْزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي
بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابِ ۸ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ۹ أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا

که کافر شدند در سرکشی و مخالفت ۲ بسا که هلاک کردانیدیم پیش از ایشان از قرنی پس
ندا کردند و نبود هنگام گریز ۳ و عجب داشتند که آمد ایشانرا بیم نماینده از ایشان و گفتند
کافران این جادوگریست بسیار دروغ گو ۴ آیا کردانید الهها را یک الله بدرستی که این
هر آینه چیزیست عجیب ۵ و رفتند انجماعت از ایشان که راه روید و صبر کنید بر الهتان
خود بدرستی که این هر آینه چیزیست که خواسته میشود ۶ نشنیدیم باین را در کیش اخرین
نیست این مگر دروغ بافتنی ۷ آیا فرو فرستاده شده بر او ذکر از میان ما بلکه ایشان در
شکند از ذکر من بلکه هنوز نچشیده اند عذاب مرا ۸ یا نزد ایشانست خزانهای رحمت
پروردگار تو که ارجمند بخشنده است ۹ یا مر ایشانرا نراست پادشاهی آسمانها و زمین
و آنچه در میان انهاست پس باید که بالا روند در سببها ۱۰ لشکری اند که در انجا
شکسته شده از گروهها ۱۱ تکذیب کردند پیش از ایشان قوم نوح و عاد و فرعون صاحب
میخها ۱۲ و ثمود و قوم لوط و یاران ایکه ایشانند گروههای دشمنان نبودند هیچیک
مگر انکه تکذیب کردند رسولانرا پس واجب شد عقوبت من ۱۳ و انتظار نمیبرند ایشان
مگر یک فریاد را که نیست مرانرا هیچ برگشتنی ۱۴ و گفتند پروردگارا ما تعجیل کن
برای ما بهرهٔ ما را پیش از روز حساب ۱۵ صبر نما بر انچه میگویند و یاد کن بنده ما داود را
که صاحب قوت بود بدرستی که او بود بازگشت نماینده ۱۶ بدرستی که ما مسخر
کردیم کوهها را با او تسبیح میکردند در شبانگاه و وقت برامدن افتاب ۱۷ و پرندگان
را جمع کرده شده همه بود ند مر او را رجوع کننده ۱۸ و سخت کردانیدیم پادشاهی او
را و عطا نمودیم او را حکمت و تمیز گفتگو ۱۹ و آیا آمد تو را خبر خصمی کنندگان وقتی
که در آمدند از دیوار عبادت خانه ۲۰ هنگامی که داخل شدند بر داود پس بترسید
از ایشان گفتند مترس دو خصمیم که ستم نموده بعض ما بر بعضی پس حکم نما میان
ما بحق و جور مکن و هدایت نما ما را براه میانه ۲۱ بدرستی که این برادر منست
مر او را نود و نه میش است و مر است یک میش پس گفت بگردان مرا کفیل ان و غالب
آمد بر من در گفت و گو ۲۲ گفت هر آینه بتحقیق که ستم
کرده بر تو بخواستن میش تو
بسوی میشهای

فِي الْأَسْبَابِ ۱۰ جُنْدٌ مَا هُنَالِكَ
مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ ۱۱ كَذَّبَتْ
قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ
ذُو الْأَوْتَادِ ۱۲ وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ
وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ أُولَٰئِكَ الْأَحْزَابُ
إِنْ كُلٌّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ
عِقَابِ ۱۳ وَمَا يَنْظُرُ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا
صَيْحَةً وَاحِدَةً مَا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ
۱۴ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطَّنَا
قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ۱۵ اصْبِرْ عَلَىٰ
مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا
دَاوُودَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۱۶ إِنَّا
سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ
وَالْإِشْرَاقِ ۱۷ وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً
كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ ۱۸ وَشَدَدْنَا
مُلْكَهُ وَآتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصْلَ
الْخِطَابِ ۱۹ وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ
الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ۲۰ إِذْ
دَخَلُوا عَلَىٰ دَاوُودَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا
لَا تَخَفْ خَصْمَانِ بَغَىٰ بَعْضُنَا عَلَىٰ
بَعْضٍ فَاحْكُمْ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا
تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَىٰ سَوَاءِ الصِّرَاطِ
۲۱ إِنَّ هَٰذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَلِيَ
نَعْجَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا وَ
عَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ۲۲ قَالَ لَقَدْ
ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ إِلَىٰ نِعَاجِهِ

وَاِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ اِلَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ اَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ
وَخَرَّ رَاكِعًا وَاَنَابَ ۲۳ فَغَفَرْنَا لَهُ ذٰلِكَ وَاِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفٰى وَحُسْنَ مَاٰبٍ ۲۴ يَا دَاوُدُ اِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْاَرْضِ فَاحْكُمْ
بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوٰى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ اِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ
الْحِسَابِ ۲۵ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَآءَ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ۲۶ ذٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ۲۷ اَمْ

نَجْعَلُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْاَرْضِ اَمْ نَجْعَلُ
الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ۲۸ كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ
اِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا اٰيَاتِهِ وَ
لِيَتَذَكَّرَ اُولُوا الْاَلْبَابِ ۲۹ وَوَ
هَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعْمَ الْعَبْدُ
اِنَّهُ اَوَّابٌ ۳۰ اِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ
الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُ ۳۱ فَقَالَ اِنِّي
اَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي
حَتّٰى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ رُدُّوهَا
عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْاَعْنَاقِ
۳۱ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَاَلْقَيْنَا
عَلٰى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ اَنَابَ
۳۲ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا
لَا يَنْبَغِي لِاَحَدٍ مِنْ بَعْدِي اِنَّكَ اَنْتَ
الْوَهَّابُ ۳۳ فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي
بِاَمْرِهِ رُخَآءً حَيْثُ اَصَابَ ۳۴
وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّآءٍ وَغَوَّاصٍ ۳۵
وَاٰخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْاَصْفَادِ ۳۶
هٰذَا عَطَآؤُنَا فَامْنُنْ اَوْ اَمْسِكْ
بِغَيْرِ حِسَابٍ ۳۷ وَاِنَّ لَهُ عِنْدَنَا
لَزُلْفٰى وَحُسْنَ مَاٰبٍ ۳۸ وَاذْكُرْ
عَبْدَنَا اَيُّوبَ اِذْ نَادٰى رَبَّهُ اَنِّي
مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ
۳۹ اُرْكُضْ بِرِجْلِكَ هٰذَا مُغْتَسَلٌ
بَارِدٌ وَشَرَابٌ ۴۰

خود و بدرستي كه بسيارازياهم اميختكان هرآينه ستم ميكنند بعضيشان بربعضي
مگرانانكه ايمان اورده اند وكرده اند كارهاي شايسته راواندكند ايشان وگمان
كرد داود اينكه ما ازموده ايم اوراپس طلب امرزش نمود ازپروردگار خود وبرافتاد
ركوع كننده وبازگشت نمود ۲۳ پس امرزيديم براي او انرا و بدرستي كه مراورا ست
نزد ما هرآينه قربي ونيكوئي بازگشت ۲۴ اي داود بدرستي كه ما كردانيديم ترا جانشين
در زمين پس حكم كن ميان مردمان براستي وپيروي مكن خواهش خود را پس گمراه كند
ترا از راه خدا بدرستي كه انانكه گمراه ميشوند از راه خدا مرايشانرا ست عذابي سخت
بسبب فراموش كردنشان روز حساب را ۲۵ ونيافريديم اسمان وزمين وانچه دراد ميان
ان دو اوست بيهوده ۲۶ اين گمان انانست كه كافر شده اند پس واي مرانانرا كه كافر
شده اند از آتش ۲۷ ايا ميكردانيم انانرا كه ايمان اورده اند وكردند كارهاي شايسته
را مانند تباه كاران در زمين يا ميكردانيم پرهيزكارانرا مانند بدكاران ۲۸ كتابيست
كه فرو فرستاديم انرا بسوي تو بركت داده شده تا تامل كنند ايتهاي انرا وتا پند گيرند
صاحبان خردها ۲۹ وبخشيديم مرداود را سليمان خوب بنده بود بدرستي كه او باز
گشت نماينده است ۳۰ چون عرض كرده شد براو بوقت پسين اسبان بتمام سم دوپا
ويكدست وكنارهٔ يكدست ايستاده تيزرو ۳۱ پس گفت بدرستي كه من دوست داشتم
دوستي اسبان از ياد پروردگار خود تا انگاه كه پوشيده شد بپرده شب برگردانيدنها
را برمن پس شروع نمود در مسح كردن بساقها وگردنها ۳۱ وهرآينه بتحقيق ازموديم سليمانرا
وافكنديم برکرسيش جسدي پس رجوع كرد ۳۲ گفت پروردگارمن بيامرز مرا وببخش
مرا پادشاهي كه سزاوار هيچكس را پس از من بدرستي كه تو توئي بخشاينده ۳۳ پس مسخر
كردانيديم براي او باد را كه ميرفت بفرمان او بنرمي هرجا كه ميخواست ۳۴ ودیوها را
هر بناكننده وغوص نماينده را ۳۵ ودیوان ديگر باهم قرين كرده شده در زنجيرها ۳۶ اين عطاي
ماست پس احسان كن يا باز دار بدون حساب ۳۷ وبدرستي كه مراورا ست نزد ما
هرآينه منزلتي ونيكوئي بازگشت ۳۸ ويادكن بندهٔ ما ايوب را چون خواند پروردگار
خود را كه مس كرد مرا شيطان برنج وعقوبتي ۳۹ بزن پاي خود را اين آب غسل
كردن سرد وآشاميدني ۴۰

بخشيديم

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۴۴ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنَثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا
نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۴۵ وَاذْكُرْ عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ۴۶ إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى
الدَّارِ ۴۷ وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ ۴۸ وَاذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ ۴۹ هَٰذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ
لَحُسْنَ مَآبٍ ۵۰ جَنَّاتِ عَدْنٍ مُفَتَّحَةً لَهُمُ الْأَبْوَابُ ۵۱ مُتَّكِئِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ۵۲ وَعِنْدَهُمْ

بخشیدیم او را کسانش را و مانند ایشان را با ایشان رحمتی از ما و آگاهی مر صاحبان خرد را ۴۴ و فرا گیر بدست خود دسته چوب باریکی پس بزن بان و خلف قسم مکن بدرستی که
یافتیم او را شکیبا نیکو بنده بود او بدرستی که او باز گشت نماینده بود ۴۵ و یاد کن
بندگان ما را ابراهیم و اسحق و یعقوب را صاحبان قوت و دیدها ۴۶ بدرستی که ما
خالص کردانیدیم ایشان را بخصلتی بیغش که یاد آن سراست ۴۷ و بدرستی که ایشان نزد ما
برگزیدگان نیکان خوبانند ۴۸ و یاد کن اسمعیل و الیسع و ذا الکفل را و همه از نیکانند ۴۹
این ذکریست و بدرستی که مر پرهیزگاران را مر اینه نیکوئی بازگشت است ۵۰ بهشتهای
جای اقامت دایمی گشوده شده برای ایشان درها ۵۱ تکیه زدگان در آنها میخوانند در آنها
میوه بسیار و آشامیدنی ۵۲ و نزد ایشانند زنان از غیر گونه نظر همسن ۵۳ اینست آنچه
وعده داده میشوید برای روز حساب ۵۴ بدرستی که این روزی ماست نیست مر او را
باز خورسیدنی ۵۵ اینست و بدرستی که مر سرکشان را است مر اینه بدی بازگشت ۵۶
دوزخ در آیند در آن پس بد بستریست ۵۷ اینست پس باید بچشند آنرا آبیست جوشان
و چرکیست متعفن ۵۸ و دیگری از جنس آن که انواعست این گروه در آمدگانند با شما
صباد ایشان را بدرستی که ایشان در آمدگان در آتشند ۵۹ گفتند بلکه صباد را خوش شما را
جای پیش فرستادید آنرا برای ما پس بد قرارگاهیست گفتند پروردگارا هر کسی که پیش فرستاد
برای ما این را پس بیفزا او را عذابی دوچندان در آتش ۶۰ و گفتند چیست ما را که نمی بینیم
مردانی را که بودیم که میشمردیم ایشان را از بدان ۶۱ آیا گرفتیم ایشان را باستهزا یا برگردید از
ایشان دیدها ۶۲ بدرستی که این مر اینه حق است که مخاصمه اهل آتش است ۶۳ بگو نیستم من
مگر بیم نماینده و نیست الهی مگر خدای یگانه قهر کننده ۶۴ پروردگار آسمانها و زمین و آنچه
میان آنهاست ارجمند آمرزگار ۶۵ بگو آن خبریست بزرگ ۶۶ که شما از آن اعراض کنندگانید
۶۷ نبود مر مرا هیچ دانشی ببزرگان محل بالا تر هنگامی که مجادله میکردند ۶۸ وحی نیامده
بسوی من بجز آنکه منم بیم نماینده آشکارا ۶۹ چون گفت پروردگار تو مر فرشتگان را

بدرستی که من بدیدارنده

آدمی را

از گل ۷۰

فَاسِرَاتُ الطَّرْفِ أَتْرَابٌ ۵۳ هَٰذَا
مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ۵۴ إِنَّ
هَٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ۵۵ هَٰذَا
وَإِنَّ لِلطَّاغِينَ لَشَرَّ مَآبٍ ۵۶ جَهَنَّمَ
يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمِهَادُ ۵۷ هَٰذَا
فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ ۵۸ وَآخَرُ
مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجٌ ۵۹ هَٰذَا فَوْجٌ مُقْتَحِمٌ
مَعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ إِنَّهُمْ صَالُو
النَّارِ ۶۰ قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا
بِكُمْ أَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا فَبِئْسَ
الْقَرَارُ ۶۱ قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا
هَٰذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ
۶۲ وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَىٰ رِجَالًا
كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ ۶۳
أَتَّخَذْنَاهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ
الْأَبْصَارُ ۶۴ إِنَّ ذَٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ
أَهْلِ النَّارِ ۶۵ قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنْذِرٌ
وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ
۶۶ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ۶۷ قُلْ هُوَ
نَبَؤٌا عَظِيمٌ ۶۸ أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ
۶۹ مَا كَانَ لِيَ مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَإِ
الْأَعْلَىٰ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ۷۰ إِنْ يُوحَىٰ
إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۷۱
إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ
بَشَرًا مِنْ طِينٍ ۷۲

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ٧٢ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ٧٣ إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ
٧٤ قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَن تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدَيَّ أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنتَ مِنَ الْعَالِينَ ٧٥ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن
طِينٍ ٧٦ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ٧٧ وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَىٰ يَوْمِ الدِّينِ ٧٨ قَالَ رَبِّ فَأَنظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ٧٩ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ
٨٠ إِلَىٰ يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ٨١ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ٨٢ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ٨٣ قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ أَقُولُ لَأَمْلَأَنَّ

زمر ۳۸۴ الجزو بیست وسیم

جَهَنَّمَ مِنكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ
أَجْمَعِينَ ٨٥ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ٨٦
إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ٨٧ وَ
لَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ٨٨

سُورَةُ الزُّمَرِ مَكِّيَّةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
تَنزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ
١ إِنَّا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَّهُ الدِّينَ ٢ أَلَا
لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا
مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ
إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ
يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
٣ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ
كَفَّارٌ ٤ لَّوْ أَرَادَ اللَّهُ أَن يَتَّخِذَ
وَلَدًا لَّاصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ
٥ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ
اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ
عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى أَلَا هُوَ
الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ٦ خَلَقَكُم مِّن نَّفْسٍ
وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَ
أَنزَلَ لَكُم مِّنَ الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ
يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا

پس چون درست ساختم او را و دمیدم دران از روح پس بروید او را سجده
کنید کان ۷۲ پس بسجده رفتند فرشتگان همه شان بجمعیت ۷۳ مگر شیطان که کردن
کشی کرد و بود از کافران ۷۴ گفت ای شیطان چه باز داشت ترا از انکه سجده کنی مر انچه را
افریدم بدو دست خود یا تکبر نمودی یا بودی از بلند مرتبه کان ۷۵ گفت من بهترم ازو
افریدی مرا از اتش و افریدی او را از گل ۷۶ گفت پس بیرون رو ازان پس بدرستی که تو رانده
شده ۷۷ و بدرستی که بر تست لعنت من تا روز جزا ۷۸ گفت پروردگارا پس مهلت ده مرا تا
روزی که برانگیخته می شوند ۷۹ گفت پس بدرستی که تو از مهلت داده شده کانی ۸۰
تا روز وقت معلوم ۸۱ گفت پس بحق عزت تو که هر اینه گمراه کنم البته ایشانرا همه ۸۲ مگر
بندگان ترا که ایشان خالص کرده شده کانند ۸۳ گفت پس درست است و راست
را میگویم که هر اینه پر کنم دوزخ را از تو و از انانکه پیروی کنند ترا از ایشان همگی ۸۴ بگو
نمیخواهم از شما بران مزدی و نیستم من از خود بستکان ۸۵ نیست ان مگر ذکری مر جهانیانرا
۸۶ و هر اینه بدانید البته خبر انرا پس ۸۷ از هنگامی

سورهٔ زمر هفتاد و پنج ایه دارد مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

فرو فرستادن کتابیست از خدای ارجمند درست کردار ۱ بدرستی که ما فرو فرستادیم
بسوی تو کتاب را براستی پس بپرست خدا را خالص دارنده برای او دین را ۲ بدانید که مر خدا
راست دین خالص و انانکه گرفتند از غیر او یاوران نمیپرستیم ایشانرا مگر برای انکه نزدیک
کنند ما را بخدا نزدیک کردانیدنی بدرستی که خدا حکم کند میان ایشان در انچه ایشان
دران اختلاف میکنند ۳ بدرستی که خدا هدایت نمیکند کسی را که او دروغ گویست نا
سپاس ۴ اگر خواستی خدا که فرا گیرد فرزندی را هر اینه برگزیدی از انچه میافریند انچه
را میخواستی منزهست او و ست خدای یکانه قهر کننده ۵ بیافرید اسمانها و زمین را براستی میپوشد
شب را بر روز و میپوشد روز را بر شب مسخر کرده افتاب و ماه را هر یک روان میشود برای وقتی نام برده شده
اگاه باش او ست ارجمند مرزکار ۶ بیافرید شما را از نفسی واحد پس گردانید از او جفت او را و فرو فرستاد
برای شما از چهارپایان هشت جفت میافریند شما را در شکمهای مادران شما افرینشی

من بعد خلق فی ظلمات ثلاث ذلکم الله ربکم له الملک لا اله الا هو فانی تصرفون ۷ ان تکفروا فان الله غنی عنکم ولا یرضی لعباده الکفر وان تشکروا یرضه لکم ولا تزر وازرة وزر اخری ثم الی ربکم مرجعکم فینبئکم بما کنتم تعملون ۸ انه علیم بذات الصدور ۸ واذا مس الانسان ضر دعا ربه منیبا الیه ثم اذا خوله نعمة منه نسی ما کان یدعوا الیه من قبل وجعل لله اندادا لیضل عن سبیله قل تمتع بکفرک قلیلا انک من اصحاب النار ۹ امن هو قانت اناء اللیل ساجدا وقائما یحذر الاخرة ویرجوا

ازبعد افرینشی در تاریکیهای سه گانه اینست خدا که پروردگار شماست مر اوراست پادشاهی نیست الهی مگر او پس کجا برگردانیده میشوید ۷ اگر کافر شوید پس بدرستی که خدا بی نیاز است از شما ونمی پسندد برای بندگان خود کفر را واگر سپاس گذارید می پسندد انرا برای شما وبرنمی دارد گناه گاری بار گناه دیگری را پس بسوی پروردگار شماست بازگشت شما پس خبر کند شمارا بانچه بودید که میکنید ۸ بدرستی که او داناست بانچه در سینهاست ۸ وچون رسد آدمی را گزندی بخواند پروردگار خود را بازگردنده بسوی او پس چون عطا فرماید اورا نعمتی از خود فراموش کند انچه را بود که میخواند بان از پیش وگرداند برای خدا همتایان تا گمراه کند از راه او بگو بهره جو بکفر خود اندکی بدرستی که تو از یاران آتشی ۹ آیا انکه او عبادت کننده است در اوقات شب سجده کننده وایستاده میترسد از اخرت وامید میدارد بخشایش پروردگار خود بگو ایا یکسانند انانکه میدانند وانانکه نمیدانند جز این نیست که پند میگیرند صاحبان عقل ۱۰ بگو ای بندگان من که ایمان اوردید بپرهیزید از پروردگار خود برای انانکه نیکی کرده اند در این دنیا نیکوئیست وزمین خدا فراخست جز این نیست که تمام داده شود بشکیبایان مزد ایشان را بیشمار ۱۱ بگو بدرستی که من میترسم که باشم اول کسی که بپرستم خدا را حال انکه خالص دارنده ام برای او دین را وفرموده شده ام که باشم اول کسی که بپرستم خدا را حال انکه خالص دارنده ام برای او دین را ۱۲ بگو بدرستی که من میترسم اگر نافرمانی نمایم پروردگار خود را از عذاب روز بزرگ ۱۳ بگو خدا را میپرستم خالص کرداننده برای او دین خود را پس بپرستید انچه را خواهید از غیر او بگو بدرستی که زیانکاران انانند که زیان کردند خود شانرا وکسانشانرا در روز قیامت آگاه باش که انست ان زیان هویدا ۱۴ مر ایشانرا نیست از بالایشان سایبانها از آتش وازیر ایشان سایبانها انست که میترساند خدا بان بندگان خود را ای بندگان من پس بپرهیزید از من ۱۵ وانانکه دوری کردند از طاغوت که بپرستند انرا وبازگردیدند بسوی خدا مر ایشانرا بشارت ده پس مژده ده بندگان مرا ۱۶ انان که میشنوند سخن را پس پیروی میکنند نیکوترین انرا انها یند انانکه هدایت کرده ایشانرا خدا وانها ایشانند صاحبان عقلها ۱۷ ایا پس کسی که لازم شد بر او سخن عذاب ایا

پس تو میرهانی کسی را
که در آتش است ۱۸

رحمة ربه قل هل یستوی الذین یعلمون والذین لا یعلمون انما یتذکر اولوا الالباب ۱۰ قل یا عبادی الذین امنوا اتقوا ربکم للذین احسنوا فی هذه الدنیا حسنة وارض الله واسعة انما یوفی الصابرون اجرهم بغیر حساب ۱۱ قل انی امرت ان اعبد الله مخلصا له الدین ۱۲ وامرت لان اکون اول المسلمین ۱۳ قل انی اخاف ان عصیت ربی عذاب یوم عظیم ۱۳ قل الله اعبد مخلصا له دینی فاعبدوا ما شئتم من دونه قل ان الخاسرین الذین خسروا انفسهم واهلیهم یوم القیمة الا ذلک هو الخسران المبین ۱۴ لهم من فوقهم ظلل من النار ومن تحتهم ظلل ذلک یخوف الله به عباده یا عباد فاتقون ۱۵ والذین اجتنبوا الطاغوت ان یعبدوها وانابوا الی الله لهم البشری فبشر عباد ۱۶ الذین یستمعون القول فیتبعون احسنه اولئک الذین هدیهم الله واولئک هم اولوا الالباب ۱۷ افمن حق علیه کلمة العذاب افانت تنقذ من فی النار ۱۸

Digitized by Google

لكن الذين اتقوا ربهم لهم غرف من فوقها غرف مبنية تجري من تحتها الانهار وعد الله لا يخلف الله الميعاد ١٩ الم تر ان الله انزل
من السماء ماء فسلكه ينابيع في الارض ثم يخرج به زرعا مختلفا الوانه ثم يهيج فتراه مصفرا ثم يجعله حطاما ان في ذلك
لذكرى لاولي الالباب ٢٢ افمن شرح الله صدره للاسلام فهو على نور من ربه فويل للقاسية قلوبهم من ذكر الله
اولئك في ضلال مبين ٢٣ الله نزل احسن الحديث كتابا متشابها مثاني تقشعر منه جلود الذين يخشون ربهم ثم تلين

نص ٢٨ انجز و بيست و چهارم

جلودهم وقلوبهم الى ذكر الله
ذلك هدى الله يهدي به من
يشاء ومن يضلل الله فما له من
هاد ٢٢ افمن يتقي بوجهه سوء
العذاب يوم القيمة وقيل للظالمين
ذوقوا ما كنتم تكسبون ٢٤
كذب الذين من قبلهم فاتاهم العذاب
من حيث لا يشعرون ٢٥ فاذاقهم
الله الخزي في الحيوة الدنيا ولعذاب
الاخرة اكبر لو كانوا يعلمون
٢٦ ولقد ضربنا للناس في هذا
القران من كل مثل لعلهم
يتذكرون ٢٧ قرانا عربيا غير
ذي عوج لعلهم يتقون ٢٨ ضرب
الله مثلا رجلا فيه شركاء متشاكسون
ورجلا سلما لرجل
هل يستويان مثلا الحمد لله بل
اكثرهم لا يعلمون ٢٩ انك ميت
وانهم ميتون ٣١ ثم انكم يوم
القيمة عند ربكم تختصمون ٣٢
فمن اظلم ممن كذب على الله و
كذب بالصدق اذ جاءه
اليس في جهنم مثوى للكافرين
٣٣ والذي جاء بالصدق وصدق
به اولئك هم المتقون ٣٤ لهم ما
يشاءون عند ربهم ذلك جزاء
المحسنين ٣٥

لیکن انانکه ترسیدند از پروردگار خود مر ایشانرا است غرفهائی که از بالای آنها
غرفهائی بنا نهاده شده میرود از زیر آنها جویها وعده کردن خدا است خلاف نمیکند
خدا وعده را ١٩ آیا ندیدی که خدا فرو فرستاد از آسمان آبی را پس درآورد آنرا بچشمه‌ها
در زمین پس بیرون می‌آورد بآن کشت را که گوناگون است رنگهای آن پس خشک شود پس
بینی آنرا زرد شده پس میکند آنرا شکسته ریزها بدرستی که در این هر آینه پندیست
مر صاحبان خردها را ٢٢ آیا پس آنکه گشاده کرده خدا سینه او را برای اسلام پس او بر
نوریست از پروردگار خود پس وای مر آنرا که سخت است دلهای ایشان از یاد خدا آن
در گمراهی اند هویدا ٢٣ خدا فرو فرستاد نیکوترین گفتار کتابیرا مانند هم دو دو شده میرمد
از آن پوستهای آنانکه میترسند از پروردگار خود پس نرم میگردد پوستهای ایشان و دلهای
ایشان بسوی ذکر خدا این هدایت خدا است که هدایت میکند بآن کسی را میخواهد و کسی
را که گمراه کند خدا پس نیست مر او را راه نمائی ٢٤ آیا کیست که نگاه دارد روی خود را از
بدی عذاب روز قیامت و گفته شود مر ستمکاران را که بچشید آنچه را بودید که
کسب میکردید ٢٤ تکذیب کردند آنانرا که بودند از پیش ایشان پس آمد ایشانرا عذاب
از جائی که نمیدانستند ٢٥ پس چشانید ایشانرا خدا خواری در زندگانی دنیا و هر آینه
عذاب آخرت بزرگتر است اگر هستند که بدانند ٢٦ و هر آینه بتحقیق زدیم برای مردم
در این قرآن از هر مثلی شاید که ایشان پند گیرند ٢٧ قرآن عربی که نیست صاحب
کجی شاید که ایشان بپرهیزند ٢٨ زد خدا مثلی مردیرا که در او چند شریک مخالف یکدیگر
باشند و مردیرا که خاص باشد برای مردی آیا یکسانند در مثل ستایش مر خدا را
بلکه اکثر ایشان نمیدانند ٣٠ بدرستی که تو خواهی مرد و بدرستی که ایشان خواهند
شد مردگان ٣١ پس بدرستی که شما روز قیامت نزد پروردگارتان مخاصمه خواهید
کرد ٣٢ پس کیست ستمکارتر از آنکه دروغ بست بر خدا و دروغ انگاشته راست
را چون که آمد او را آیا نیست در دوزخ مکان مر کافرانرا ٣٣ و کسی که آورد راست
را و تصدیق نمود بآن اینها ایشانند پرهیزکاران ٣٤ مر ایشانرا
آنچه میخواهند نزد پروردگار ایشان اینست
جزای نیکوکاران ٣٥

Digitized by Google

لِيُكَفِّرَ اللّٰهُ عَنْهُمْ اَسْوَءَ الَّذِيْ عَمِلُوْا وَيَجْزِيَهُمْ اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ الَّذِيْ كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۳۵ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِكَافٍ عَبْدَهٗ وَيُخَوِّفُوْنَكَ بِالَّذِيْنَ مِنْ
دُوْنِهٖ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ۳۶ وَمَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ مُّضِلٍّ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِعَزِيْزٍ ذِى انْتِقَامٍ ۳۷ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ
خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ قُلْ اَفَرَءَيْتُمْ مَّا تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ اَرَادَنِىَ اللّٰهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كٰشِفٰتُ ضُرِّهٖٓ اَوْ اَرَادَنِىْ
بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكٰتُ رَحْمَتِهٖ قُلْ حَسْبِىَ اللّٰهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ۳۸ قُلْ يٰقَوْمِ اعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّىْ عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ

ربع ۱۷ انجز و بیست و چهارم

۳۹ مَنْ يَّاْتِيْهِ عَذَابٌ يُّخْزِيْهِ وَيَحِلُّ
عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ۴۰ اِنَّآ اَنْزَلْنَا
عَلَيْكَ الْكِتٰبَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ
اهْتَدٰى فَلِنَفْسِهٖ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا
يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَآ اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ ۴۱
۴۲ اَللّٰهُ يَتَوَفَّى الْاَنْفُسَ حِيْنَ مَوْتِهَا
وَالَّتِىْ لَمْ تَمُتْ فِىْ مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ
الَّتِىْ قَضٰى عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ
الْاُخْرٰٓى اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ
لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ۴۳
اَمِ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ شُفَعَآءَ
قُلْ اَوَلَوْ كَانُوْا لَا يَمْلِكُوْنَ شَيْـًٔا
وَّلَا يَعْقِلُوْنَ ۴۴ قُلْ لِّلّٰهِ الشَّفَاعَةُ
جَمِيْعًا لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ۴۵ وَاِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ
وَحْدَهُ اشْمَاَزَّتْ قُلُوْبُ الَّذِيْنَ
لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ وَاِذَا ذُكِرَ الَّذِيْنَ
مِنْ دُوْنِهٖٓ اِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُوْنَ ۴۶
قُلِ اللّٰهُمَّ فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
عٰلِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ اَنْتَ
تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِىْ مَا كَانُوْا فِيْهِ
يَخْتَلِفُوْنَ ۴۷ وَلَوْ اَنَّ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا
مَا فِى الْاَرْضِ جَمِيْعًا وَّمِثْلَهٗ مَعَهٗ
لَافْتَدَوْا بِهٖ مِنْ سُوْٓءِ الْعَذَابِ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ وَبَدَا لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مَا لَمْ يَكُوْنُوْا
يَحْتَسِبُوْنَ ۴۸

سوشاند خدارا ایشان بدترین انچه میکردند و پاداش دهد ایشانرا مزد شانرا
کوترین انچه بودند که میکردند ۳۵ ایا نیست خدا کافی بندهٔ خودرا و میترسانند
ا انانکه ازغیر او یند و انرا که گمراه کند خدا پس نیست مراورا هیچ ره نمائی ۳۷
کسی را که هدایت کند خدا پس نباشد مراورا هیچ گمراه کنندهٔ ایا نیست خدا غالب صاحب
انتقام ۳۸ و هرایینه اگر بپرسی ازایشان که کی افرید اسمانها و زمین را هرایینه میگویند
یته خدا بگو ایا پس خبر دهید که انچه را میخوانید ازغیر خدا اگر خواهد بمن خدا گزندی
یشاند دفع کنندهٔ گزند او یا خواهد بمن رحمتی ایا ایشانند بازدارندگان
حمتش بگو بس است مرا خدا مرا و توکل میکنند توکل نمایندگان ۳۹ بگو ای قوم من
کنید بر توانائی خود بدرستی که من کنندهٔ ام پس زود باشد که بدانید ۴۰ کسی
که اید او را عذابی که خوار کرداند او را و فرود اورد بر او عذابی پاینده ۴۱ بدرستی
ما فرو فرستادیم بر تو کتابرا برای مردمان براستی پس کسی که هدایت یافت پس مر
نفس خود و کسی که گمراه شد پس جز این نیست که گمراه میشود بر ان و نیستی تو بر ایشان
کیل ۴۲ خدا میگیرد جانها را هنگام مرگ انها و انکه را که نمرده است در خوابش
پس نگاه میدارد انکه را حکم کرده بر انها مرگ را و میفرستد ان دیگریرا تا مدتی نام
برده شده بدرستی که در این هرایینه ایتهاست برای گروهی که اندیشه میکنند ۴۳
گرفتند از غیر خدا شفیعان بگو ایا و اگرچه باشند که مالک نباشند چیزیرا و نمی
خندند ۴۴ بگو مر خدا راست شفاعت همگی مر اوراست پادشاهی اسمانها و زمین پس
سوی او باز گردیده میشوید ۴۵ و چون یاد کرده شود خدا بر تنهائی منقبض گردد دلهای
انانکه ایمان نمی اورند باخرت و چون یاد کرده شوند انانکه از غیر او یند انگاه ایشان
شاد مانی کنند ۴۶ بگو بارخدایا افرینندهٔ اسمانها و زمین دانای نهان و اشکار تو حکم
میکنی میان بندگان خود در انچه بودند که در ان اختلاف میکردند ۴۷ و
اگر بودی مر انانرا که ستم کردند انچه در زمین است همه و
مانند ان با ان هرایینه فدا میدادند بان از بدی عذاب
روز قیامت و هویدا کرد برای ایشان از خدا
انچه نبودند که گمان برند ۴۸

وظائف

وبدا لهم سيئات ما كسبوا وحاق بهم ما كانوا به يستهزءون ٤٩ فاذا مس الانسان ضر دعانا ثم اذا خولناه نعمة منا قال انما اوتيته
على علم بل هي فتنة ولكن اكثرهم لا يعلمون ٥٠ قد قالها الذين من قبلهم فما اغنى عنهم ما كانوا يكسبون ٥١ فاصابهم سيئات
ما كسبوا والذين ظلموا من هؤلاء سيصيبهم سيئات ما كسبوا وما هم بمعجزين ٥٢ اولم يعلموا ان الله يبسط الرزق لمن يشاء ويقدر
ان في ذلك لايات لقوم يؤمنون ٥٣ قل يا عبادي الذين اسرفوا على انفسهم لا تقنطوا من رحمة الله ان الله يغفر الذنوب جميعا انه
هو الغفور الرحيم ٥٤ وانيبوا الى
ربكم واسلموا له من قبل ان ياتيكم
العذاب ثم لا تنصرون ٥٥ و
اتبعوا احسن ما انزل اليكم من
ربكم من قبل ان ياتيكم العذاب
بغتة وانتم لا تشعرون ٥٦ ان
تقول نفس يا حسرتى على ما فرطت
في جنب الله وان كنت لمن الساخرين
٥٧ او تقول لو ان الله هدني
لكنت من المتقين ٥٨ او تقول حين
ترى العذاب لو ان لي كرة فاكون
من المحسنين ٥٩ بلى قد جاءتك
اياتي فكذبت بها واستكبرت
وكنت من الكافرين ٦٠ ويوم القيمة
ترى الذين كذبوا على الله وجوههم
مسودة اليس في جهنم مثوى
للمتكبرين ٦١ وينجي الله الذين
اتقوا بمفازتهم لا يمسهم السوء
ولا هم يحزنون ٦٢ الله خالق
كل شيء وهو على كل شيء وكيل ٦٣
له مقاليد السموات والارض و
الذين كفروا بايات الله اولئك
هم الخاسرون ٦٤ قل افغير الله
تامروني اعبد ايها الجاهلون
٦٥ ولقد اوحي اليك والى الذين
من قبلك لئن اشركت ليحبطن عملك
ولتكونن من الخاسرين ٦٦

وظاهر شود مر ايشانرا بديهاى انچه كسب كردند واحاطه كرد بايشان انچه بودند كه بان
استهزا ميكردند ٤٩ پس چون رسد مردمى راكه بخواند ما را پس چون عطا فرمائيم اورا
نعمتى از ما گويد جز اين نيست كه داده شده ام ان را بر دانشى بلكه ان را مايشى است ولكن
بيشتر ايشان نميدانند ٥٠ بتحقيق كه گفتند اين را آنانكه بودند از پيش ايشان پس كفايت نكرد
از ايشان انچه بودند كه كسب ميكردند ٥١ پس رسيد ايشانرا بديهاى انچه كسب كردند
وآنانكه ستم كردند از اينها زود باشد كه برسد ايشانرا بديهاى انچه كسب كردند نيستند
ايشان عاجز كنندگان ٥٢ آيا ونميدانستند اينكه خدا ميكشايد روزى را براى هركه ميخواهد
وتنك ميكرداند بدرستيكه در اين هر آينه ايتهاست براى قومى كه ايمان مى آورند ٥٣
بگو اى بندگان من كه اسراف كردند بر خودهاشان نوميد مشويد از رحمت خدا بدرستيكه
خدا ميامرزد گناهانرا همه بدرستى كه او اوست آمرزگار مهربان ٥٤ بازگشت كنيد
بسوى پروردگار خود وانقياد نمائيد مر او را پيش از انكه بيايد شمارا عذاب پس يارى كرده
نشويد ٥٥ وپيروى كنيد نيكوترا انچه را كه فرو فرستاده شد بشما از پروردگارتان
پيش از اينكه بيايد شمارا عقوبتى ناگهان وشما نيابيد ٥٦ اينكه گويد نفسى اى حسرت
برانچه تقصير كردم در جانب خدا وبدرستى كه بودم هر آينه از استهزا كنندگان ٥٧
يا گويد اگر انكه خدا هدايت كرده بودم مرا هر آينه بودم از پرهيزگاران ٥٨ يا بگويد وقتى
كه ببيند عذابرا اگاش بودى مرا بازگشتى پس ميشدم از نيكوكاران ٥٩ آرى بتحقيق
آمد ترا ايتهاى من پس دروغ انگاشتى انهارا وكردنكشى نمودى وبودى از كافران ٦٠
وروز قيامت مر بينى آنانرا كه دروغ بستند بر خدا روهاى ايشان سياه شده آيا نيست
در دوزخ جايگاه متكبرانرا ٦١ ونجات ميدهد خدا آنانرا كه پرهيزگارى نمودند
برستگارى ايشان نرسد بايشان بدى ونه ايشان اندوهگين شوند ٦٢ خدا است
آفريننده هر چيزى واو بر هر چيزى وكيل است ٦٣ مر او راست كليدهاى آسمانها وزمين
وآنانكه كافر شدند بايتهاى خدا آنها ايشانند زيانكاران ٦٤ بگو آيا پس غير خدا ميفرمائيد مرا
كه بپرستم اى نادانان ٦٥ وهر آينه بتحقيق وحى كرده شد بسوى تو وبسوى آنانكه بودند
پيش از تو كه اگر شرك آورى هر آينه نابود كردد البته كردار تو وهر آينه باشيى
البته از زيانكاران ٦٦

بلكه

بل الله فاعبد وكن من الشاكرين ٦٦ وما قدروا الله حق قدره والأرض جميعا قبضته يوم القيمة والسموات مطويات بيمينه
سبحانه وتعالى عما يشركون ٦٧ ونفخ في الصور فصعق من في السموات ومن في الأرض الا من شاء الله ثم نفخ فيه أخرى
فاذا هم قيام ينظرون ٦٨ واشرقت الأرض بنور ربها ووضع الكتاب وجيء بالنبيين والشهداء وقضي بينهم بالحق وهم لا
يظلمون ٦٩ ووفيت كل نفس ما عملت وهو أعلم بما يفعلون ٧٠ وسيق الذين كفروا إلى جهنم زمرا حتى إذا جاءوها فتحت

بلکه خدای را پس بپرست وباش از شکرگذاران ٦٦ وبزرگ ندانستند خدای را
سزای بزرگی او وزمین تمام در قبضه اوست روز قیامت واسمانها پیچیده شده بدست
براست ومنزهست او وبرتر از انچه شریک می ورزند ٦٧ ودمیده شد در صور پس
بیهوش گردید هرکه در اسمانها وهرکه بود در زمین مگر کسی که خواست خدا پس دمیده شد
دران دیگر پس ناگاه ایشان ایستاده باشند که می نگرند ٦٨ وروشن شود زمین
بنور پروردگارش وگذاشته شود کتاب واورده شود پیغمبران وگواهان
وحکم کرده شود میان ایشان براست وایشان ستم کرده نشوند ٦٩ وتمام داده شود
هر نفسی انچه را کرده است واو داناتست بانچه میکنند ٧٠ وراننده شوند ناانکه کافر شدند
بسوی جهنم فوج فوج تاانکه چون امدند انرا کشوده شود درهای ان وگفتند مر ایشانرا
خازنان ان ایا نیامد شما را پیغمبرانی از شما که میخواندند بر شما ایتهای پروردگار شما
را ومیترسانیدند شما را ملاقات روز شما این گفتند اری ولیکن واجب شد کلمه
عذاب بر کافران ٧١ گفته شد که درایید بدرهای دوزخ جاویدان دران پس بدست
ازامکاه تکبرکنندگان ٧٢ وراننده شوند تاانکه ترسیدند از پروردگارشان بسوی
بهشت فوج فوج تاانکه چون امدند انرا وکشوده شد درهای ان وگفتند مر ایشانرا
خازنان ان سلام بر شما پاک شدید پس درایید انرا جاویدان ٧٣ وگفتند سپاس
مر خداوندیرا که راست کرد انید ما را وعده خود وبمیراث داد ما را انزمین که جای کنیم
از بهشت هرجا که خواهیم پس خوبست مزد کارکنان ٧٤ وبرمینی فرشتگانرا احاطه کنان
از دور عرش تسبیح میگویند بستایش پروردگار خود وحکم کرده شد میان ایشان
براستی وگفته شد که سپاس مر خداوندیرا که پروردگار عالمیانست ٧٥

سورة مؤمن هشتاد وپنج ایه وآن مکیست

بسم الله الرحمن الرحيم

حم ١ تنزيل الكتاب من الله العزيز العليم ٢ غافر الذنب وقابل
التوب شديد العقاب ذي الطول لا إله إلا هو إليه المصير ٣

بنام خدای بخشاینده مهربان

حم ١ فرو فرستادن کتابست از خدای عزیز دانا ٢ آمرزنده
گناه وپذیرنده توبه سخت عقوبت صاحب تفضل نیست معبودی
جز او بسوی اوست بازگشت ٣

Digitized by Google

ما يجادل في آيات الله الا الذين كفروا فلا يغررك تقلبهم في البلاد ۴ كذبت قبلهم قوم نوح والاحزاب من بعدهم و
همت كل امة برسولهم ليأخذوه وجادلوا بالباطل ليدحضوا به الحق فأخذتهم فكيف كان عقاب ۵ وكذلك
حقت كلمة ربك على الذين كفروا انهم اصحاب النار ۶ الذين يحملون العرش ومن حوله يسبحون بحمد ربهم ويؤمنون
به ويستغفرون للذين امنوا ربنا وسعت كل شيء رحمة وعلما فاغفر للذين تابوا واتبعوا سبيلك وقهم عذاب الجحيم ۷

ربنا وادخلهم جنات عدن التي
وعدتهم ومن صلح من آبائهم
وازواجهم وذرياتهم انك انت
العزيز الحكيم ۸ وقهم السيئات
ومن تق السيئات يومئذ فقد
رحمته وذلك هو الفوز العظيم
۹ ان الذين كفروا ينادون
لمقت الله اكبر من مقتكم انفسكم
اذ تدعون الى الايمان فتكفرون
۱۰ قالوا ربنا امتنا اثنتين و
احييتنا اثنتين فاعترفنا بذنوبنا
فهل الى خروج من سبيل ۱۱
ذلكم بانه اذا دعي الله وحده
كفرتم وان يشرك به تؤمنوا
فالحكم لله العلي الكبير ۱۲ هو
الذي يريكم آياته وينزل لكم
من السماء رزقا وما يتذكر الا
من ينيب ۱۳ فادعوا الله مخلصين
له الدين ولو كره الكافرون ۱۴
رفيع الدرجات ذو العرش يلقي
الروح من امره على من يشاء من
عباده ليندر يوم التلاق ۱۵
يوم هم بارزون لا يخفى على الله
منهم شيء لمن الملك اليوم لله
الواحد القهار ۱۶ اليوم تجزى
كل نفس بما كسبت لا ظلم اليوم
ان الله سريع الحساب ۱۷

مخاصمه نمايند در آيتهاى خدا مگر آنانكه كافر شدند پس نفريبد تو را كردبدن ايشان
در شهرها ۴ تكذيب كردند پيش از ايشان قوم نوح وطايفهاى دشمنان از پس ايشان
وقصد كردند هر امتى برسول خود شان كه بگيرند او را وجدال كردند بباطل تا باطل كنند بان حق را پس گرفتم ايشانرا پس چگونه بود عذاب من ۵ وهمچنين لازم شد كلمات
پروردگار تو برانانكه كافر شدند كه ايشان ياران آتش اند ۶ آنانكه برميدارند عرش را
وكسى كه در اوست تسبيح ميكويند بسپاس پروردگار خود وايمان مى آورند باو وآمرزش
ميخواهند براى انانكه ايمان آوردند پروردگار ما فراگرفتى رحمت وعلم را پس بيامرز آنانرا كه باز گشت نمودند وپيروى كردند راه تو را ونگاه دار ايشانرا از
عذاب دوزخ ۷ پروردگار ما ودر آور ايشانرا بهشتهاى جاى اقامت كه وعده دادهٔ ايشانرا
وكسى كه شايسته شد از پدران ايشان وزنان ايشان واولاد ايشان بدرستى كه
تويى عزيز حكيم ۸ ونگاه دار ايشانرا از بديها وكسى را كه نگاه دارى از بديها در روز
چنين پس بحقيقت بخشيدهٔ او را واينست ان فيروزى بزرك ۹ بدرستى كه انانكه
كافر شدند ندا كرده ميشوند كه هر اينه دشمنى خدا بزرگتر است از دشمنى شما
با نفسهاى خود انگاه كه خوانده ميشويد بسوى ايمان پس كفر ميورزيد ۱۰ گويند
پروردگار ما ميرانيدى ما را دوبار وزنده كردى ما را دوبار پس اقرار كرديم بگناهان ما
پس آيا باشد بسوى بيرون شدن هيچ راهى ۱۱ اين بسبب آنست كه چون خوانده ميشد
خدا بتنهائى كافر مى شديد واگر شريك كرده شدى باو ايمان مى آورديد پس حكم
خداوند بر است بلند مرتبه بزرگ است ۱۲ اوست انكه مينمايد شما را آيتهاى خود وفرو
مى فرستد براى شما از آسمان روزى را وپند نميگيرد مگر كسى كه باز گشت مينمايد
۱۳ پس بخوانيد خدا را خالص كنندگان براى او دين را واگرچه ناخوش داشته
باشند كافران ۱۴ بلند مرتبه خداوند عرش مى افكند روح را از امر خود بر كسى كه ميخواهد از بندگان
خود تا بيم نمايد روز بهم رسيدن ۱۵ روزى كه ايشان ظاهر شوند كه نيست پنهان نميباشد بر خدا
از ايشان چيزى مر اى كيست پادشاهى امروز مر خدا يرا است كه يكانه قهر كننده است ۱۶
امروز پاداش داده شود هر نفسى بآنچه كسب كرده نيست ستمى امروز بدرستى كه
خدا است زود حساب ۱۷

Digitized by Google

وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْآزِفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَاظِمِينَ ١٨ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ ١٩ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ
٢٠ وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ٢١ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُم مِّنَ اللَّهِ مِن وَاقٍ ٢٢ ذَٰلِكَ
بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَّأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ٢٣ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ

مُّبِينٍ ٢٣ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ
وَقَارُونَ فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ٢٤
فَلَمَّا جَاءَهُم بِالْحَقِّ مِنْ عِندِنَا قَالُوا
اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَ
اسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ
إِلَّا فِي ضَلَالٍ ٢٥ وَقَالَ فِرْعَوْنُ
ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ رَبَّهُ
إِنِّي أَخَافُ أَن يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَن
يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ٢٦ وَقَالَ
مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُم مِّن
كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَّا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ
٢٧ وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ
يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَن
يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُم بِالْبَيِّنَاتِ
مِن رَّبِّكُمْ وَإِن يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ
كَذِبُهُ وَإِن يَكُ صَادِقًا يُصِبْكُم بَعْضُ
الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ٢٨ يَا قَوْمِ لَكُمُ
الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ
فَمَن يَنصُرُنَا مِن بَأْسِ اللَّهِ إِن جَاءَنَا
قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ
وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ٢٩
وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ
عَلَيْكُم مِّثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ٣٠ مِثْلَ
دَأْبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ
مِن بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا
لِّلْعِبَادِ ٣١

وبیم نما ایشانرا از روز نزدیک انگاه که دلها باشند نزد حنجرها فرو خورندگان ١٨ نیست
مر ستمکارانرا هیچ خویشی و نه شفاعت خواهی که پذیرفته شود شفاعت و میداند خیانت
چشمها را و آنچه را که نهان میدارد سینها ١٩ و خدا حکم میکند براستی و آنانرا که میخوانند
از غیر او حکم نمیکنند بچیزی بدرستی که خدا اوست شنوای بینا ٢٠ آیا و سیر نکردند در
زمین پس بنگرند که چگونه بوده انجام کار آنانکه بودند از پیش ایشان بودند ایشان سخت تر
از ایشان بقوت و آثار در زمین پس گرفتایشانرا خدا بگناهان ایشان و نبود مر ایشانرا
از خدا هیچ نگاه دارنده ٢١ این بسبب آن بود که ایشان بودند که میآمدند ایشانرا رسولان
ایشان با معجزهای روشن پس نمیگرویدند پس گرفتایشانرا خدا بدرستی که او توانای
سخت عقوبتست ٢٢ و هر آینه بحقیقت فرستادیم موسی را با معجزهای ما و حجتی هویدا
٢٣ بسوی فرعون و هامان و قارون پس گفتند جادوگریست بغایت دروغگو ٢٤
پس چون آمد ایشانرا براستی از نزد ما گفتند بکشید پسران آنانرا که ایمان آوردند با
او و زنده گذارید زنان ایشانرا و نیست مکر کافران مگر در گمراهی ٢٥ و گفت فرعون
بگذارید مرا تا بکشم موسی را و باید بخواند پروردگار خود را بدرستی که من میترسم که تغییر
دهد ملت شما را یا آنکه ظاهر کند در زمین فسادرا ٢٦ و گفت موسی بدرستی که من
پناه جستم بپروردگار خود و پروردگار شما از هر گردن کشی که ایمان نیاورد بروز شمار ٢٧
و گفت مرد مؤمنی از آل فرعون که پنهان میداشت ایمان خود را آیا میکشید مردیرا که
میگوید پروردگار من خداست و بتحقیق که آمد شما را با بینها از پروردگار شما و اگر باشد
دروغگو پس بر اوست دروغ گوئی او و اگر باشد راست گو برسد شما را بعضی از آنچه وعده
میدهد شما را بدرستی که خدا راه نمی نماید کسی را که او اسراف کننده دروغگوست ٢٨
ای قوم من مر شما را است پادشاهی امروز غلبه کنندگانید در زمین پس کیست یاری دهد
ما را از عذاب خدا اگر بیاید ما را گفت فرعون راه نمی نمایم شما را مگر آنچه می بینم و
هدایت نمیکنم شما را مگر براه رشد را ٢٩ و گفت آنکه ایمان آورد ای قوم بدرستی
که من میترسم بر شما مانند روزهای دشمنان ٣٠ مانند دستور قوم نوح و عاد
و ثمود و آنانکه بودند از بعد ایشان و نیست خدا که
خواهد ستمی برای بندگان ٣١

Digitized by Google

وَيَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ۳۲ يَوْمَ تُوَلُّونَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۳۳ وَلَقَدْ
جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَٰلِكَ
يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ ۳۴ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَٰلِكَ
يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ۳۵ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَامَانُ ابْنِ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ ۳۶ الْأَسْبَابَ ۳۷ أَسْبَابَ السَّمَاوَاتِ

فَأَطَّلِعَ إِلَىٰ إِلَٰهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ
كَاذِبًا وَكَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ
سُوءُ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَ
مَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ۳۷
وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُونِ
أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ۳۸ يَا
قَوْمِ إِنَّمَا هَٰذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ
وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ۳۹ مَنْ
عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا
وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ
وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ
الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ
۴۰ وَيَا قَوْمِ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجَاةِ
وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ ۴۱ تَدْعُونَنِي
لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي
بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ
۴۲ لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ
لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ
وَأَنَّ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ
هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ۴۳ فَسَتَذْكُرُونَ
مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأُفَوِّضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ۴۴ فَوَقَاهُ
اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ
بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ۴۵ النَّارُ
يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ
تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ
أَشَدَّ الْعَذَابِ ۴۶

وای قوم بدرستی که من میترسم بر شما روز ندا بیکدیگر کردن ۳۲ روزی که برگردانید شوید پشت کنندگان نباشد مر شما را از خدا هیچ نگهدارنده و کسی را که گمراه میکند خدا پس نباشد مر او را هیچ راه نمائی ۳۳ و هر آینه بحقیقت آمد شما را یوسف از پیش با بینها پس همیشه بودید در شک از آنچه آورد بشما از آنرا تا آنکه چون مرد گفتید هرگز نفرستد خدا از بعد او پیغمبر را همچنین بگمراهی گذارد خدا کسی را که او اسراف کننده شک دارنده است ۳۴ آنانکه مجادله مینمایند در آیتهای خدا بدون حجتی که آمده باشد ایشانرا بزرگست ازراه دشمنی نزد خدا و نزد آنانکه گرویده اند همچنین مهر مینهد خدا بر دل هر گردنکشی جبر کننده ۳۵ و گفت فرعون ای هامان بنا کن برای من کوشکی تا مگر برسم سببهارا ۳۶ سببهای سمانها پس اطلاع یابم بسوی خدای موسی و بدرستی که من هر آینه می پندارم او را دروغگو و همچنین آراسته شد برای فرعون بد کردار او و باز داشته شد از راه و نبود مکر فرعون مگر در زیانکاری ۳۷ و گفت آنکه گرویده بود ای قوم پیروی کنید مرا که راه نمایم شما را براه صواب ۳۸ ای قوم جز این نیست که این زندگی دنیا برخوردار یست و بدرستی که آخرت آنست خانه آرام ۳۹ کسیکه کرد بدی را پس سزا داده نشود مگر مانند آن را و کسی که کرد کار شایسته را از مرد یا زن و او باشد مؤمن پس اینها درآیند در بهشت روزی داده میشوند در آن بیشمار ۴۰ ای قوم چیست مرا که میخوانم شما را بسوی رستگاری و میخوانید مرا بسوی آتش میخوانید مرا که کافر شوم بخدا و شریک کنم با او آنچه را که نیست مرا بآن دانشی و من میخوانم شما را بسوی عزیز آمرزگار ۴۱ ناچار است که آنچه میخوانید مرا بسوی آن نیست مرا و را خواندنی در دنیا و نه در آخرت و اینکه بازگشت ما بسوی خداست و اینکه اسراف کنندگان ایشانند یاران آتش ۴۲ پس زود باشد که بخاطر آورید آنچه را میگویم مر شما را و باز میگذارم امر خود را بسوی خدا بدرستی که خدا بینا ست ببندگان ۴۳ پس نگاه داشت او را خدا از بدیهای آنچه حیله ها انگیختند و احاطه کرد بکسان فرعون بدی عذاب ۴۴ آتش عرض کرده میشوند بر آن بامداد و شبانگاه و روزی که قایم میشود قیامت داخل کنید کسان فرعون را بسخت ترین عذاب ۴۵

Digitized by Google

وَاِذْ يَتَحَآجُّوْنَ فِي النَّارِ فَيَقُوْلُ الضُّعَفٰٓؤُا لِلَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْٓا اِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُّغْنُوْنَ عَنَّا نَصِيْبًا مِّنَ النَّارِ ۴۷ قَالَ الَّذِيْنَ
اسْتَكْبَرُوْٓا اِنَّا كُلٌّ فِيْهَآ اِنَّ اللّٰهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ۴۸ وَقَالَ الَّذِيْنَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوْا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ
الْعَذَابِ ۴۹ قَالُوْٓا اَوَلَمْ تَكُ تَاْتِيْكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنٰتِ قَالُوْا بَلٰى قَالُوْا فَادْعُوْا وَمَا دُعٰٓؤُا الْكٰفِرِيْنَ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ ۵۰ اِنَّا لَنَنْصُرُ
رُسُلَنَا وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُوْمُ الْاَشْهَادُ ۵۱ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظّٰلِمِيْنَ مَعْذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوْٓءُ الدَّارِ

وانگاه که منازعه میکنند در آتش پس میگویند ناتوانان مر آنانرا که تکبر نمودند بدرستی
که بودیم ما مر شما را پیروان پس آیا شما هستید کفایت کنندگان از ما بهره از آتش را
۴۸ گفتند آنانکه تکبر کرده اند بدرستی که ما همه در آنیم بدرستی که خدا بحقیقت حکم
کرده میان بندگان ۴۹ و گفتند آنانکه در آتشند مر خزانه داران دوزخ را بخوانید پروردگار
خود را تا تخفیف دهد از ما روزی از عذاب را ۵۰ گفتند آیا نبود که می آمدند شما را رسولان
شما با بینها گفتند آری گفتند پس بخوانید و نباشد خواندن کافران مگر در گمراهی
بدرستی که ما هر آینه یاری میکنیم رسولان خود را و آنانکه گرویده اند در زندگانی
دنیا و روزی که بپا ایستند گواهان ۵۲ روزی که سود ندهد ستمکاران را عذر
خواهی ایشان و مر ایشانراست لعنت و مر ایشانراست بدی سرای ۵۳ و هر آینه
بحقیقت دادیم موسی را هدایت و بمیراث دادیم بفرزندان یعقوب کتاب را ۵۴ هدایت
و پندی مر خداوندان عقلها را ۵۵ پس صبر کن بدرستی که وعده خدا راست است و
آمرزش خواه مر گناهان خود را و تسبیح کن بستایش پروردگار خود بشبانگاه و بامداد
۵۶ بدرستی که آنانکه مخاصمه می کنند در آیتهای خدا بدون حجتی که آمده باشد ایشانرا
نباشد در سینهای ایشان مگر بزرگی که نباشند ایشان رسندگان بآن پس پناه
ببر بخدا بدرستی که اوست شنوای بینا ۵۷ هر آینه آفرینش آسمانها و زمین عظیم تر
است از آفرینش آدمیان ولیکن بیشتر مردم نمیدانند ۵۸ و یکسان نیست کور و بینا
و آنانکه ایمان آوردند و کردند شایسته ها را و نه بدکار اندکی را پند میگیرید
۵۹ بدرستی که قیامت هر آینه آینده است نیست شکی در آن ولیکن بیشتر مردمان
ایمان نمی آورند ۶۰ و گفت پروردگار شما بخوانید مرا تا اجابت کنم برای شما بدرستی
که آنانکه تکبر میکنند از عبادت من بزودی در آیند در دوزخ ذلیلان ۶۱ خداست
آنکه کرد برای شما شب را تا آرام گیرید در آن و روز را روشن بدرستی
که خدا هر آینه صاحب تفضل است بر آدمیان ولیکن بیشتر مردمان شکر نمیکنند

۶۲ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَّآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ
فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ ۶۳

۶۲ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْهُدٰى
وَاَوْرَثْنَا بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ الْكِتٰبَ ۶۴ هُدًى
وَّذِكْرٰى لِاُولِي الْاَلْبَابِ ۶۵ فَاصْبِرْ
اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّاسْتَغْفِرْ لِذَنْۢبِكَ
وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْاِبْكٰرِ ۶۶ اِنَّ الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ
فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ بِغَيْرِ سُلْطٰنٍ اَتٰىهُمْ
اِنْ فِيْ صُدُوْرِهِمْ اِلَّا كِبْرٌ مَّا هُمْ
بِبَالِغِيْهِ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ اِنَّهٗ
هُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ ۶۷ لَخَلْقُ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ اَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ
۶۸ وَمَا يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ
وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
وَلَا الْمُسِيْٓءُ قَلِيْلًا مَّا تَتَذَكَّرُوْنَ
۶۹ اِنَّ السَّاعَةَ لَاٰتِيَةٌ لَّا رَيْبَ
فِيْهَا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ
۷۰ وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُوْنِيْٓ اَسْتَجِبْ
لَكُمْ اِنَّ الَّذِيْنَ يَسْتَكْبِرُوْنَ
عَنْ عِبَادَتِيْ سَيَدْخُلُوْنَ
جَهَنَّمَ دٰخِرِيْنَ ۷۱ اَللّٰهُ الَّذِيْ
جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ لِتَسْكُنُوْا فِيْهِ
وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا اِنَّ اللّٰهَ لَذُوْ
فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَشْكُرُوْنَ ۷۲ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ
رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَّآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ
فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ ۷۳

کردانیده میشوید ۷۴

نیست معبودی جز او پس بکجا بر

ذلكم يؤفكون الذين كانوا بآيات الله يجحدون ۶۳ الله الذي جعل لكم الأرض قرارا والسماء بناء وصوركم فأحسن صوركم ورزقكم من الطيبات
ذلكم الله ربكم فتبارك الله رب العالمين ۶۴ هو الحي لا إله إلا هو فادعوه مخلصين له الدين الحمد لله رب العالمين ۶۵ قل إني نهيت أن أعبد الذين تدعون
من دون الله لما جاءني البينات من ربي وأمرت أن أسلم لرب العالمين ۶۶ هو الذي خلقكم من تراب ثم من نطفة ثم من علقة ثم يخرجكم طفلا ثم
لتبلغوا أشدكم ثم لتكونوا شيوخا ومنكم من يتوفى من قبل ولتبلغوا أجلا مسمى ولعلكم تعقلون ۶۷ هو الذي يحيي ويميت

فإذا قضى أمرا فإنما يقول له كن
فيكون ۶۸ ألم تر إلى الذين
يجادلون في آيات الله أنى يصرفون
۶۹ الذين كذبوا بالكتاب
وبما أرسلنا به رسلنا فسوف
يعلمون ۷۰ إذ الأغلال في
أعناقهم والسلاسل يسحبون
في الحميم ثم في النار يسجرون ۷۱
ثم قيل لهم أين ما كنتم تشركون
من دون الله قالوا ضلوا عنا بل
لم نكن ندعو من قبل شيئا كذلك
يضل الله الكافرين ۷۲ ذلكم بما
كنتم تفرحون في الأرض بغير الحق
وبما كنتم تمرحون ۷۳ ادخلوا
أبواب جهنم خالدين فيها فبئس
مثوى المتكبرين ۷۴ فاصبر إن
وعد الله حق فإما نرينك بعض
الذي نعدهم أو نتوفينك فإلينا
يرجعون ۷۵ ولقد أرسلنا
رسلا من قبلك منهم من قصصنا
عليك ومنهم من لم نقصص عليك
وما كان لرسول أن يأتي بآية
إلا بإذن الله فإذا جاء أمر الله
قضي بالحق وخسر هنالك المبطلون
۷۸ الله الذي جعل لكم الأنعام
لتركبوا منها ومنها تأكلون ۷۹

همچنین برگردانیده میشوند آنانکه بودند که بآیتهای خدا انکار میکردند ۶۳ خدا است
آنکه گردانید برای شما زمین را جای قرار و آسمان را بنائی و صورت نگاشت شما را
پس نیکو ساخت صورتهای شما را و روزی داد شما را از پاکیزه‌ها آنکه آن خدا است
پروردگار شما پس برتر است خدا پروردگار عالمیان ۶۴ او است زنده نیست معبودی جز او
پس بخوانید او را خالص کردانیده گان برای او دین را ستایش مر خدا را که پروردگار عالمیانست
۶۵ بگو بدرستی که من نهی کرده شده ام آنکه بپرستم آنانرا که میخوانید از غیر خدا چون آمد
مرا بینها از پروردگار من و مامور شده ام که انقیاد نمایم مر پروردگار عالمیانرا ۶۶ او است
آنکه آفرید شما را از خاك پس از نطفه پس از خون بسته پس بیرون می آورد شما را کودك پس
تا برسید بکمال توانائیتان پس تا بشوید پیران و از شما کسیست که متوفی می شود از پیش و تا
برسید بوقتی نام برده شده و شاید که شما تعقل کنید ۶۷ او است آنکه زنده میکند و میمیراند
پس چون حکم کرد کاری را پس جز این نیست که میگوید مر او را باش پس میشود ۶۸ آیا ندیدی بسوی
آنانکه مجادله میکنند در آیتهای خدا بکجا برگردانیده میشوند ۶۹ آنانکه بدروغ نسبت
کردند کتاب را و آنچه را که فرستادیم بآن رسولان خود را پس زود باشد که بدانند ۷۰
آنگاه که غلها است در گردنهاشان و زنجیرها کشیده می شوند در آب جوشان پس در آتش
سوخته شوند ۷۱ پس گفته شود مر ایشانرا کجاست آنچه بودید که شریك میکردانیدید از غیر
خدا گفتند گم شدند از ما بلکه نبودیم که بخوانیم از پیش چیزی را همچنین گمراه میکند خدا کافرانرا
۷۲ این بسبب آنست که بودید که نشاط می نمودید در زمین بغیر حق و بسبب آنچه بودید
که می نازیدید ۷۳ داخل شوید درهای دوزخ را جاودانیان دران پس بد است آرامگاه
متکبران ۷۴ پس صبر کن بدرستی که وعده خدا راست است پس یا می نمائیم البته ترا پاره آنچه
وعده میدهیم ایشانرا یا متوفی میکنیم البته تو را پس بسوی ما باز گردانیده میشوند ۷۵
هر آینه بحقیقت فرستادیم رسولانی را از پیش تو از ایشان کسیست که خواندیم بر تو و از ایشان
کسیست که نخواندیم بر تو و نباشد مر رسولی را که بیاورد معجزه را مگر باذن خدا پس چون آید
فرمان خدا حکم کرده شود براستی و زیان کنند آنجا باطل ملتیان ۷۸ خدا است آنکه
گردانید برای شما چهارپایانرا تا سوار شوید بعضی از آنها
را و از آنها بخورید ۷۹

Digitized by Google

ولكم فيها منافع ولتبلغوا عليها حاجة في صدوركم وعليها وعلى الفلك تحملون ۷۲ ويريكم آياته فأي آيات الله تنكرون ۷۳
أفلم يسيروا في الأرض فينظروا كيف كان عاقبة الذين من قبلهم كانوا أكثر منهم وأشد قوة وآثارا في الأرض فما أغنى عنهم ما
كانوا يكسبون ۷۴ فلما جاءتهم رسلهم بالبينات فرحوا بما عندهم من العلم وحاق بهم ما كانوا به يستهزءون ۷۵ فلما رأوا
بأسنا قالوا آمنا بالله وحده وكفرنا بما كنا به مشركين ۷۶ فلم يك ينفعهم إيمانهم لما رأوا بأسنا سنت الله التي قد خلت

در رسیهای شماست و
برانها وبرکشتیها برداشته میشوید ۷۲ ومینماید بشما ایتهای خود را پس کدام ایتهای خدا
را انکار میکنید ۷۳ ایا پس سیر نمیکنند در زمین پس بنگرند که چگونه بوده انجام انانکه
بودند از پیش ایشان بودند بیشتر از ایشان وسخت تر بقوت واثرها در زمین پس کفایت
نکرد از ایشان انچه بودند که کسب میکردند ۷۴ پس چون مدد ایشان نزد رسولان ایشان
بایتها شاد کشتند بانچه نزد ایشان بود از دانش واحاطه کرد بایشان انچه بودند که
بان استهزا میکردند ۷۵ پس چون دیدند عذاب ما را گفتند ایمان اوردیم بخدای یکانه
وکافر شدیم بانچه بودیم بان شرک اورندگان ۷۶ پس نبود که سود دهد ایشان را ایمان
ایشان انگاه که دیدند عذاب ما را سنت خداست که بحقیقت گذشته در بندگان
او وزیان کردند انجا کافران ۷۷

سورهٔ فصلت پنجاه وچهار ایه وان مکی است

بسم الله الرحمن الرحيم

حم ۱ تنزيل من الرحمن الرحيم
۲ كتاب فصلت آياته قرآنا
عربيا لقوم يعلمون ۳ بشيرا و
نذيرا فأعرض أكثرهم فهم لا يسمعون
۴ وقالوا قلوبنا في أكنة مما
تدعونا إليه وفي آذاننا وقر ومن
بيننا وبينك حجاب فاعمل إننا
عاملون ۵ قل إنما أنا بشر مثلكم
يوحى إلي أنما إلهكم إله واحد
فاستقيموا إليه واستغفروه وويل
للمشركين ۶ الذين لا يؤتون
الزكوة وهم بالآخرة هم كافرون
۷ إن الذين آمنوا وعملوا الصالحات
لهم أجر غير ممنون ۸ قل أئنكم
لتكفرون بالذي خلق الأرض
في يومين وتجعلون له أندادا
ذلك رب العالمين ۹ وجعل فيها
رواسي من فوقها وبارك فيها
وقدر فيها أقواتها في أربعة
أيام سواء للسائلين ۱۰ ثم استوى
إلى السماء وهي دخان فقال لها
وللأرض ائتيا طوعا أو كرها قالتا
أتينا طائعين ۱۱

نام خداى بخشاينده مهربان

حم ۱ فرو فرستاد نيست از بخشاينده مهربان ۲ كتابيست تفصيل داده شده
ايتهاى ان قرانى عربى براى گروهى كه ميدانند ۳ مژده دهنده وبيم نماينده پس روگردانيدند
بيشتر ايشان پس ايشان نميشنوند ۴ وگفتند دلهاى ما در پوششها ستاز انچه ميخوانيد
ما را بسوى ان ودر گوشهاى ما گرانيست واز ميان ما وميان تو ما را حجابيست پس عمل كن بدرستى
كه ما ايم عمل كنندگان ۵ بگو جز اين نيست كه من ادميام مانند شما وحى كرده ميشود بسوى من جز
اين نيست كه خداى شما خدائيست يكانه پس راست ايستيد بسوى او وامرزش خواهيد ازو
وواى بر مشركان ۶ انانكه نميدهند زكوة را وايشان باخرت ايشانند كافران ۷ بدرستى كه انان
كه ايمان اوردند وكردند شايستها را مر ايشان را مزدى بيمنت ۸ بگو اياشما مر اينه كافر ميشويد
بانكه افريد زمين را در دو روز وميكردانيد براى او همتايان اينست پروردگار عالميان ۹ و
كرد در ان كوهها از بالاى ان وبركت داد در ان واندازه كرد در ان خوردنيهاى انرا در چهار
روز مساوى براى طلب كنندگان ۱۰ پس قصد كرد باسمان وان دودى بود پس گفت
مر او را و زمين را كه بياييد خواه يا ناخواه گفتند امديم فرمانبردارانيم ۱۱

في عباده وخسر هنالك الكافرون ۸۲

سورة السجدة اربع وخمسون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

حم ۱ تنزيل من الرحمن الرحيم
۲ كتاب فصلت آياته قرآنا
عربيا لقوم يعلمون ۳ بشيرا و
نذيرا فأعرض أكثرهم فهم لا يسمعون
۴ وقالوا قلوبنا في أكنة مما
تدعونا إليه وفي آذاننا وقر ومن
بيننا وبينك حجاب فاعمل إننا
عاملون ۵ قل إنما أنا بشر مثلكم
يوحى إلي أنما إلهكم إله واحد
فاستقيموا إليه واستغفروه وويل
للمشركين ۶ الذين لا يؤتون
الزكوة وهم بالآخرة هم كافرون
۷ إن الذين آمنوا وعملوا الصالحات
لهم أجر غير ممنون ۸ قل أئنكم
لتكفرون بالذي خلق الأرض
في يومين وتجعلون له أندادا
ذلك رب العالمين ۹ وجعل فيها
رواسي من فوقها وبارك فيها
وقدر فيها أقواتها في أربعة
أيام سواء للسائلين ۱۰ ثم استوى
إلى السماء وهي دخان فقال لها
وللأرض ائتيا طوعا أو كرها قالتا
أتينا طائعين ۱۱

پس حكم

فقضيهن سبع سموات في يومين واوحى في كل سماء امرها وزينا السماء الدنيا بمصابيح وحفظا ذلك تقدير العزيز العليم ١٣
فان اعرضوا فقل انذرتكم صاعقة مثل صاعقة عاد وثمود اذ جاءتهم الرسل من بين ايديهم ومن خلفهم الا تعبدوا الا الله
قالوا لو شاء ربنا لانزل ملئكة فانا بما ارسلتم به كافرون ١٤ فاما عاد فاستكبروا في الارض بغير الحق وقالوا من اشد منا
قوة اولم يروا ان الله الذي خلقهم هو اشد منهم قوة وكانوا بايتنا يجحدون ١٥ فارسلنا عليهم ريحا صرصرا في ايام نحسات

سجدة ٢٩٤ الجزو بيست وچهارم

لنذيقهم عذاب الخزي في الحيوة
الدنيا ولعذاب الاخرة اخزى
وهم لا ينصرون ١٦ واما ثمود
فهديناهم فاستحبوا العمى على
الهدى فاخذتهم صاعقة العذاب
الهون بما كانوا يكسبون ١٧
ونجينا الذين امنوا وكانوا يتقون
١٨ ويوم يحشر اعداء الله الى النار
فهم يوزعون ١٩ حتى اذا ما جاءوها
شهد عليهم سمعهم وابصارهم
وجلودهم بما كانوا يعملون ٢٠
وقالوا لجلودهم لم شهدتم علينا
قالوا انطقنا الله الذي انطق
كل شيء وهو خلقكم اول مرة
واليه ترجعون ٢١ وما كنتم
تستترون ان يشهد عليكم
سمعكم ولا ابصاركم ولا جلودكم
ولكن ظننتم ان الله لا يعلم
كثيرا مما تعملون ٢٢ وذلكم
ظنكم الذي ظننتم بربكم ارديكم
فاصبحتم من الخاسرين ٢٣ فان
يصبروا فالنار مثوى لهم وان
يستعتبوا فما هم من المعتبين ٢٤
وقيضنا لهم قرناء فزينوا لهم ما بين
ايديهم وما خلفهم وحق عليهم القول
في امم قد خلت من قبلهم من الجن والانس
انهم كانوا خاسرين ٢٥

پس حكم كردانيدم آنها را هفت آسمان در دو روز ووحي كرد در هر آسماني كار آنرا وآراستيم آسمان دنيا را بچراغها ونگاه داشتيم اينست تقدير عزيز دانا ١٢ پس اگر روگردان شوند پس بگو ترسانيدم شما را بصاعقه مانند صاعقه عاد وثمود هنگامي كه آمدند ايشانرا رسولان از پيش ايشان واز پشت سر ايشان كه نپرستيد بجز خدا را گفتند اگر خواسته بود پروردگار ما هر آينه فرو فرستاده بود فرشتگانرا پس بدرستي كه ما بآنچه فرستاده شده ايد بآن كافريم ١٣ پس اما عاد پس طلب بزرگي كردند در زمين بناحق وگفتند كيست سخت تر از ما بتوانائي آيا نديدند كه خداي كه آفريد ايشانرا او سخت تر است از ايشان بقوت وبودند كه بآيتهاي ما انكار ميكردند ١٤ پس فرستاديم بر ايشان باد سخت در روزهاي بانحوست تا بچشانيم ايشانرا عقوبت خواري در زندگاني دنيا و هر آينه عذاب آخرت خوار كننده تر است واينشان ياري كرده نميشوند ١٥ واما ثمود پس هدايت نموديم ايشانرا پس برگزيدند كوري را بر هدايت پس گرفت ايشانرا صاعقه عذاب خواري بآنچه بودند كه كسب ميكردند ١٦ ونجات داديم آنانرا كه ايمان آوردند و بودند كه ميپرهيزيدند ١٧ وروزي كه گرد آورده شوند دشمنان خدا بسوي آتش پس ايشان باز داشته ميشوند ١٨ تا آنگاه كه آيند آنرا گواهي دهد بر ايشان گوش ايشان وديدهاي ايشان وپوستهاي ايشان بآنچه بودند كه ميكردند ١٩ وگويند مر پوستهاي خود را چرا گواهي داديد بر ما گويند گويا گردانيد ما را خداي كه گويا گردانيد هر چيزي را واو آفريد شما را اول بار وبسوي او باز گردانيده ميشويد ٢٠ ونبوديد كه پنهان ميشديد بآنكه گواهي دهد بر شما گوش شما ونه ديدهاي شما ونه پوستهاي شما وليكن گمان كرديد آنكه خدا نميداند بسياري را از آنچه ميكنيد ٢١ واين گمان شماست كه گمان برديد بپروردگار خود آن هلاك گردانيد شما را پس گشتيد از زيانكاران ٢٢ پس اگر صبر كنند پس آتش جايگاهست مر ايشانرا واگر رضا جوئي كنند پس نباشند ايشان از عذر پذيرفته شدگان ٢٣ وبر گماشتيم مر ايشانرا همنشينان پس آراستند براي ايشان آنچه پيش ايشانست وآنچه پس ايشانست وحق شد بر ايشان گفتار در امتهائي كه بتحقيق گذشته اند پيش از ايشان از جن وانس بدرستيكه ايشان بودند زيانكاران ٢٤

وگفتند

وقال الذين كفروا لا تسمعوا لهذا القرآن والغوا فيه لعلكم تغلبون ۲۵ فلنذيقن الذين كفروا عذابا شديدا ولنجزينهم أسوأ الذي كانوا يعملون ۲۶
ذلك جزاء أعداء الله النار لهم فيها دار الخلد جزاء بما كانوا بآياتنا يجحدون ۲۸ وقال الذين كفروا ربنا أرنا اللذين أضلانا من الجن و
الأنس نجعلهما تحت أقدامنا ليكونا من الأسفلين ۲۹ إن الذين قالوا ربنا الله ثم استقاموا تتنزل عليهم الملئكة ألا تخافوا ولا تحزنوا
وأبشروا بالجنة التي كنتم توعدون ۳۰ نحن أولياؤكم في الحيوة الدنيا وفي الآخرة ولكم فيها ما تشتهي أنفسكم ولكم فيها ما تدعون

نزلا من غفور رحيم ۳۲ ومن أحسن
قولا ممن دعا إلى الله وعمل صالحا
وقال إنني من المسلمين ۳۳ ولا تستوي
الحسنة ولا السيئة ادفع بالتي
هي أحسن فإذا الذي بينك وبينه
عداوة كأنه ولي حميم ۳۴ وما
يلقاها إلا الذين صبروا وما يلقاها
إلا ذو حظ عظيم ۳۵ وإما ينزغنك
من الشيطان نزغ فاستعذ بالله
إنه هو السميع العليم ۳۶ ومن آياته
الليل والنهار والشمس والقمر
لا تسجدوا للشمس ولا للقمر و
اسجدوا لله الذي خلقهن إن كنتم
إياه تعبدون ۳۷ فإن استكبروا
فالذين عند ربك يسبحون له
بالليل والنهار وهم لا يسأمون ۳۸
ومن آياته أنك ترى الأرض خاشعة
فإذا أنزلنا عليها الماء اهتزت
وربت إن الذي أحياها لمحي
الموتى إنه على كل شيء قدير ۳۹
إن الذين يلحدون في آياتنا لا يخفون
علينا أفمن يلقى في النار خير أم من
يأتي آمنا يوم القيمة اعملوا
ما شئتم إنه بما تعملون بصير ۴۰
إن الذين كفروا بالذكر لما جاءهم
وإنه لكتاب عزيز ۴۱

گفتند آنان که کافر شدند مشنوید مر این قرآن را و هرزه گوئی کنید در آن تا شاید شما غالب
آئید ۲۷ پس هر آینه بچشانیم البته آنانرا که کافر شده اند عذاب سختی و هر آینه پاداش
دهیم البته ایشانرا بدترین آنچه بودند که میکردند ۲۸ اینست جزای دشمنان خدا
آتش مر ایشانرا است در آن سرای جاودانی جزائی بسبب آنچه بودند که آیتهای ما را انکار
میکردند ۲۹ و گفتند آنانکه کافر شدند پروردگار ما بنما ما را آن دو تا که گمراه کردند
ما را از جن و انس تا بگردانیم ایشانرا زیر قدمهای خود تا باشند از زیر تران ۳۰ بدرستی که
آنانکه گفتند پروردگار ما خدا است پس ایستادگی کردند فرود آیند بر ایشان فرشتگان
که مترسید و اندوهگین مشوید و شادی نمائید بهشتی که بودید که وعده داده میشدید
۳۱ ما یاوران شمائیم در زندگانی دنیا و در آخرت و از برای شما در آن است آنچه میخواهد
نفسهای شما و مر شما را است در آن هرچه بطلبید پیشکش و دری از آمرزگار مهربان
۳۳ و کیست نیکوگفتار تر از آنکه بخواند بسوی خدا و کند کار شایسته و گوید بدرستی
که من از مسلمانانم ۳۴ و یکسان نشود نیکی و نه بدی دور کردان بآنچه نیکوتر است پس
ناگاه آنکه میانهٔ تو و میانهٔ او دشمنی است همانا که او دوستی است مهربان ۳۵ و داده
نشود آنرا مگر آنانکه شکیبائی نمودند و داده نشود آنرا مگر صاحب بهره بزرگی ۳۶ و اگر
رسد بخاطر تو از شیطان وسوسه پس پناه جو بخدا بدرستی که او است شنوای دانا
۳۷ و از آیتهای او است شب و روز و آفتاب و ماه سجده مکنید مر آفتاب را و نه مر ماه را
و سجده کنید مر خدا را که آفریدنشان را اگر هستید که او را میپرستید ۳۸ پس اگر سرکشی نمودند
پس آنانکه نزد پروردگار تو اند تسبیح میکنند مر او را در شب و روز و ایشان ملول نمیگردند
۳۹ و از آیتهای او است آنکه می بینی زمین را افسرده پس چون فرو فرستادیم بر آن آب بجنبید
و در آید و بلند شود بدرستی که آنکه زنده کرد آنرا هر آینه زنده کرداننده مردگان است بدرستی
که او بر هر چیزی تواناست ۴۰ بدرستی که آنانکه میل باطل میکنند در آیتهای ما
نهان نمیگردند بر ما آیا آنکه افکنده میشود در آتش بهتر است یا آنکه بیاید ایمن روز قیامت
بکنید آنچه میخواهید بدرستی که او بآنچه میکنید بیناست ۴۱ بدرستی که آنانکه
نکرویدند بذکر چون آمد ایشانرا و بدرستی که آن هر
آینه کتابیست ارجمند ۴۲

لا یأتیه الباطل من بین یدیه ولا من خلفه تنزیل من حکیم حمید ۴۳ ما یقال لک الا ما قد قیل للرسل من قبلک ان ربک لذو مغفرة و
ذو عقاب الیم ۴۴ ولو جعلناه قرانا اعجمیا لقالوا لولا فصلت ایاته ءاعجمی وعربی قل هو للذین امنوا هدی وشفاء والذین لا یؤمنون
فی اذانهم وقر وهو علیهم عمی اولئک ینادون من مکان بعید ۴۵ ولقد اتینا موسی الکتاب فاختلف فیه ولولا کلمة سبقت
من ربک لقضی بینهم وانهم لفی شک منه مریب ۴۶ من عمل صالحا فلنفسه ومن اساء فعلیها وما ربک بظلام للعبید ۴۷

شورے ۲۹۸ الجزو بیست وپنجم

الیه یرد علم الساعة وما تخرج
من ثمرات من اکمامها وما تحمل
من انثی ولا تضع الا بعلمه ویوم
ینادیهم این شرکائی قالوا اذنک
ما منا من شهید ۴۸ وضل
عنهم ما کانوا یدعون من قبل
وظنوا ما لهم من محیص ۴۹ لا
یسام الانسان من دعاء الخیر
وان مسه الشر فیؤس قنوط ۵۰
ولئن اذقناه رحمة منا من بعد
ضراء مسته لیقولن هذا لی وما
اظن الساعة قائمة ولئن رجعت
الی ربی ان لی عنده للحسنی فلنبئن
الذین کفروا بما عملوا ولنذیقنهم
من عذاب غلیظ ۵۱ واذا انعمنا
علی الانسان اعرض ونای بجانبه
واذا مسه الشر فذو دعاء عریض
۵۲ قل ارایتم ان کان من عند الله
ثم کفرتم به من اضل ممن هو فی
شقاق بعید ۵۳ سنریهم ایاتنا
فی الافاق وفی انفسهم حتی یتبین
لهم انه الحق اولم یکف بربک
انه علی کل شیء شهید ۵۴ الا
انهم فی مریة من لقاء ربهم
الا انه بکل شیء محیط ۵۵
سورة الشوری ثلث وخمسون ایة

سیامد وراباطل ازپیش رویش ونه ازپس پشتش فروفرستاده شده ایست ازنزد راست
کردار ستوده ۴۳ گفته نمیشود مرترا مگر انچه بتحقیق گفته شد مر رسولان پیش ازتو را
بدرستی که پروردگار تو هرآینه صاحب مرزشی است وصاحب عذابیست دردناک
۴۴ واگر میگردانیدیم انرا قرانی عجمی هرآینه گفتندی چرا بیان کرده نشد ایتهای آن آیا
عجمی است وعربی بگوان مرانانرا که ایمان اورده اند هدایت وشفاست وانانکه ایمان
نمی اورند در گوشهای ایشان سنگینی است وان بر ایشان نابینائی است ایشان
اواز داده میشوند ازجائی دور ۴۴ وهرآینه بتحقیق که دادیم بموسی کتابرا پس
اختلاف کرده شد دران واگر نبودی کلمه که پیش رفته ازپروردگار تو هرآینه حکم
کرده شدی میانه ایشان وبدرستی که ایشان هرآینه درشکی اند ازان بگمان اندازنده
۴۵ کسی که کرده کار شایسته را پس برای خودش است وهرکه بد کرد پس برخودش
است ونیست پروردگار تو ستمکار مر بندگانرا ۴۶ بسوی او برگردانیده شود دانش
قیامت وبیرون نمی اید هیچ میوه ها ازغلافهای خود وبار حمل نمیگیرد هیچ ماده ومی نهد
بدانش او وروزیکه ندا کند ایشانرا که کجایند شریکان من گویند خبر دادیم ترا که نیست ازما هیچ گواهی
۴۷ وگم شد ازایشان انچه بودند که میخواندند ازپیش ویقین دانند که نیست مر ایشانرا هیچ
گریزگاهی ۴۸ ملول نشود ادمی ازدعای خیر واگر رسدو را شری پس ناامید است
وهرآینه اگر چشانیم او را رحمتی ازخود پس از بدحالی که رسیده باشد او را هرآینه گوید این مر
وگمان نمیبرم قیامت را قایم نمایند وهرآینه اگر برگردانیده شوم بسوی پروردگار خود بدرستی که
نزد او هرآینه نیکوییست پس هرآینه خبر دهیم البته انانرا که کافر شدند بانچه کرده اند
وهرآینه چشانیم البته ایشانرا از عذابی سخت ۴۹ وهرگاه انعام نمائیم بر آدمی روی گرداند ودور گرداند
جانبش را وچون رسد اورا بدی پس دعای بسیار ۵۰ بگو ایا دیدید اگر باشد این قرآن نزد خدا پس کافر شدید بان
کیست گمراه تر ازکسی که او در مخالفتی است دور رود تا که نمایم بایشان ایتهای خود را در افاق ودر نفسهای
ایشان تا ظاهر شود مر ایشانرا که او ست حق یا وکافی نیست بپروردگار تو انکه او بر هرچیزی گواهست ۵۱
آگاه باش بدرستی که ایشان در گمانند از لقای پروردگار خود آگاه باش بدرستی که او بهرچیزی

سورة شوری پنجاه وسه فراگیرنده است ۵۲ ایه وان مکی است

بسم الله الرحمن الرحيم حٰمٓ ۱ عٓسٓقٓ ۲ كَذٰلِكَ يُوحِيٓ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۳ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۴ تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِن فَوْقِهِنَّ وَالْمَلٰٓئِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَن فِي الْأَرْضِ أَلَآ إِنَّ
اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۵ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَآءَ اللَّهُ حَفِيظٌ عَلَيْهِمْ وَمَآ أَنتَ عَلَيْهِم بِوَكِيلٍ ۶ وَكَذٰلِكَ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ قُرْءَانًا
عَرَبِيًّا لِّتُنذِرَ أُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ ۷ وَلَوْ شَآءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً

شوریٰ ۲۹۹ الجزو بیست و پنجم

واحِدَةً وَلٰكِن يُدْخِلُ مَن يَشَآءُ فِي
رَحْمَتِهِ وَالظّٰلِمُونَ مَا لَهُم مِّن
وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۸ أَمِ اتَّخَذُوا مِن
دُونِهِ أَوْلِيَآءَ فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ
يُحْيِ الْمَوْتٰى وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
۹ وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِن شَيْءٍ فَحُكْمُهُ
إِلَى اللَّهِ ذٰلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ۱۰ فَاطِرُ السَّمٰوٰتِ وَ
الْأَرْضِ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
وَمِنَ الْأَنْعٰمِ أَزْوَاجًا يَذْرَؤُكُمْ فِيهِ
لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْبَصِيرُ ۱۱ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمٰوٰتِ
وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ
وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۱۲ شَرَعَ
لَكُم مِّنَ الدِّينِ مَا وَصّٰى بِهِ نُوحًا
وَالَّذِي أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا
بِهِ إِبْرٰهِيمَ وَمُوسٰى وَعِيسٰى أَنْ
أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ
عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ
اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَن يَشَآءُ وَيَهْدِي
إِلَيْهِ مَن يُنِيبُ ۱۳ وَمَا تَفَرَّقُوٓا إِلَّا
مِن بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا
بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن
رَّبِّكَ إِلٰى أَجَلٍ مُّسَمًّى لَّقُضِيَ بَيْنَهُمْ
وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتٰبَ مِن
بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ۱۴

بنام خدای بخشاینده مهربان

حٰمٓ ۱ عٓسٓقٓ ۲ همچنین وحی میفرستد بسوی تو وبسوی انانکه بودند پیشتر از تو خدای ارجمند درست کردار ۳ مر اوراست انچه در اسمانها وانچه در زمین است واوست بلند بزرك ۴ نزدیکست که اسمانها شکافته شوند از بالاشان وفرشتکان تسبیح میکنند بستایش پروردگار خود وامرزش میطلبند برای انکه در زمین است اگاه باش بدرستی که خدا اوست امرزگار مهربان ۵ وانانکه گرفتند از غیر او دوستان خدا نگهبانست بر ایشان ونه تو بر ایشان کماشته ۶ وهمچنین وحی فرستادیم بسوی تو قرانی عربی را تا بیم نمائی اصل قریه ها را وهرکه را گرداگرد انست وبیم نمائی از روز فراهم امدن نیست شکی در ان فرقه در بهشتند وفرقه در اتش ۷ واگر خواستی خدا هرایینه گردانیدی ایشانرا امتی واحده لیکن در میاورد هرکه را خواهد در رحمت خود وستمکاران نیستند ایشانرا هیچ یاری ونه یاوری ۸ ایا گرفتند از غیر او دوستانرا پس خدا اوست دوست حقیقی واوست زنده میکند مردگانرا واو بر هر چیز تواناست ۹ وانچه اختلاف نمودید در ان از چیزی پس حکم ان بسوی خداست انست خدای پروردگار من بر او اعتماد کردم وبسوی او باز میگردم ۱۰ افریننده اسمانها وزمین گردانید برای شما از خودها تان جفتها واز چهارپایان جفتها بسیا میکند شما را در ان نیست مانند او چیزی واوست شنوای بینا ۱۱ مر اوراست کلیدهای اسمانها وزمین فراخ میکند روزی را برای هرکه میخواهد وتنك میکند بدرستی که او بهر چیزی داناست ۱۲ قرار داد برای شما از دین انچه را وصیت کرده بان نوح وانچه را وحی فرستادیم بسوی تو وانچه را وصیت فرمودیم بان ابرهیم وموسی وعیسی را انکه بپادارید دین را ومتفرق مشوید در ان عظیم نمود بر مشرکان انچه میخوانی ایشانرا بسوی ان خدا برگزیند بسوی خود هرکه را خواهد وراه نماید بسوی خود هرکه را که باز گشت نماید ۱۳ ومتفرق نشدند مگر پس از انکه امد ایشانرا دانش از راه ازحد در گذشتی که در میانه ایشان بود واگر نبودی کلمه که پیشی گرفته از پروردگار تو تا مدتی نام برده شده هرایینه حکم کرده شده بود میانه ایشان وبدرستی که انانکه میراث داده شده اند کتاب را از پس ایشان هرایینه در شکی انداز ان بگمان اندازنده ۱۴

فَلِذٰلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَآءَهُمْ وَقُلْ آمَنْتُ بِمَآ أَنْزَلَ اللّٰهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ اللّٰهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَآ
أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ اللّٰهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ١٥ وَالَّذِينَ يُحَآجُّونَ فِي اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ
دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ١٦ اَللّٰهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ
السَّاعَةَ قَرِيبٌ ١٧ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلَآ إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ

فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ١٨ اَللّٰهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَآءُ
وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ١٩ مَنْ كَانَ
يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ
وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا
نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ
مِنْ نَصِيبٍ ٢٠ أَمْ لَهُمْ شُرَكَآءُ
شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ
يَأْذَنْ بِهِ اللّٰهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ
لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ
لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٢١ تَرَى الظَّالِمِينَ
مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ
بِهِمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَآءُونَ
عِنْدَ رَبِّهِمْ ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ
الْكَبِيرُ ٢٣ ذٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللّٰهُ
عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
قُلْ لَآ أَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ
فِي الْقُرْبَىٰ وَمَنْ يَقْتَرِفْ حَسَنَةً
نَزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ
شَكُورٌ ٢٤ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ
عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشَإِ اللّٰهُ
يَخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللّٰهُ الْبَاطِلَ
وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ٢٥ وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ
عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ
وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ٢٦

پس بجهت ان پس بخوان و ثابت باش چنانچه فرموده شده و پیروی مکن خواهشهای
ایشانرا و بگو ایمان آوردم بانچه فرو فرستاده خدا از کتاب امر کرده شده ام که
عدالت کنم میانه شما خدا پروردگار ما و پروردگار شما است برای ما است کردارهای
ما و برای شما است کردارهای شما نیست خصومتی میانه ما و میانه شما خدا جمع
میکند میانه ما و بسوی اوست بازگشت ١٥ و آنانکه مخاصمه مینمایند در خدا از
پس انچه اجابت کرده شد مر او را حجت ایشان ناچیز است نزد پروردگار ایشان و
بر ایشانست غضبی و مر ایشانرا است عذاب سختی ١٦ خدا ست آنکه فرو فرستاد
کتاب را براستی و میزان را و چه چیز آگاه نموده ترا شاید قیامت نزدیک باشد ١٧ شتاب مینمایند
بان آنانکه ایمان نمی آورند بان و آنانکه ایمان آورده اند ترسانند از ان و میدانند
که ان حقست آگاه باش بدرستی که آنانکه مجادله مینمایند در قیامت هر اینه در
گمراهی اند دور ١٨ خدا مهربان است ببندگان خود روزی میدهد هر که را بخواهد و
اوست توانای ارجمند ١٩ هر که باشد که خواهد زراعت آخرت را بیفزاییم برای او در زراعتش
و هر که باشد که خواهد زراعت دنیا را دهیم او را از ان و نباشد مر او را در آخرت هیچ بهره
٢٠ یا مر ایشانرا است شریکانی که قرار داده اند برای خود از دین انچه رخصت نداده باو خدا
و اگر نبودی کلمهٔ فصل هر اینه حکم کرده شدی میانه ایشان و بدرستی که ستمکاران
برای ایشان عذابی دردناک ٢١ می بینی ستمکاران را ترسناکان از انچه کسب کرده اند و ان
واقعست بایشان و آنانکه ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته در باغهای سبزه زارها
همیشه مانند مر ایشانرا است هر چه خواهند نزد پروردگار ایشان این است تفضل عظیم
٢٣ این است آنکه مژده میدهد خدا بندگان خود را که ایمان آورده اند و کرده اند کارهای
شایسته را بگو نمیخواهم از شما بر این مزدی مگر دوستی را در خاندان من و کسی که کسب کند
نیکو را بیفزاییم برای او در ان نیکوئی بدرستی که خدا آمرزگار است سپاس گذار ٢٤
بلکه میگویند بر بافته بر خدا دروغی را پس اگر خواهد خدا مهر زند بر دل تو و تاخیر مینماید
خدا باطل را و ثابت میگرداند حق را بکلمات خود بدرستی که او دانا است بانچه در سینهها
٢٥ و اوست آنکه می پذیرد توبه را از بندگان خود و در می گذرد
از بدیها و میداند انچه را میکنید ٢٦

Digitized by Google

وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۲۶ وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ
لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ ۲۷ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ
رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ۲۸ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَى جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ۲۹ وَمَا
أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ ۳۰ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۳۱

شورای ۳۰۱ الجزء بیست و پنجم

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ
۳۲ إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ
رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۳۳
أَوْ يُوبِقْهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ
كَثِيرٍ ۳۴ وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ
فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ ۳۵
فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ
لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ
۳۶ وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ
الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ
يَغْفِرُونَ ۳۷ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا
لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ
شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ ۳۸ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ
الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ۳۹ وَجَزَاءُ
سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا
وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الظَّالِمِينَ ۴۰ وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ
ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ
سَبِيلٍ ۴۱ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى
الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ
فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ۴۲ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ
إِنَّ ذَٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ۴۳

و جابت میمایدا نا نرا که ایمان اورده اند و کرده اند کارهای شایسته را و می افزاید
ایشانرا از فضل خود و کافران برای ایشانست عذاب سختی ۲۶ و اگر پهن کند خدا روزی
برای بندگان خود هر اینه از حد در گذرند در زمین ولیکن فرو میفرستد باندازه هر چه
را میخواهد بدرستی که او ببندگان خود آگاه بیناست ۲۷ و اوست آنکه فرو می
فرستد باران را از پس آنکه نومید شدند و پراکنده میگستراند رحمت خود را و اوست
یاور ستوده ۲۸ و از آیتهای اوست آفریدن آسمانها و زمین و آنچه پراکنده کرده
اند در آنها از جنبنده و او بر گردآوردن ایشان هر گاه خواهد تواناست ۲۹ و آنچه رسد
شمارا از مصیبتی پس بسبب آنست که کسب کرده دستهای شما و در میگذرد از
بسیاری ۳۰ و نیستید شما عاجز کنندگان در زمین و نیست مر شمارا از غیر خدا
هیچ یاری و نه هیچ یاوری ۳۱ و از آیتهای اوست کشتیهای رونده در دریا مانند
کوهها ۳۲ اگر خواهد ساکن گرداند باد را پس بگردند ایستادها بر پشت آن بدرستی که
در این هر اینه آیتهاست برای هر شکیبای سپاسگذاری ۳۳ یا هلاک گرداند آنها
را بسبب آنچه کسب کرده اند و در میگذرد از بسیاری ۳۴ و تا بداند آنانکه مجادله
میکنند در آیتهای ما که نیست مر ایشانرا هیچ گریزگاهی ۳۵ پس آنچه داده شدید از
چیزی پس مایه تمتع زندگی دنیاست و آنچه نزد خداست بهتر و پاینده تر است
برای آنانکه ایمان اورده اند و بر پروردگار خود اعتماد میکنند ۳۶ و آنانکه دوری
میکنند از گناهان بزرگ و از کارهای زشت و چون خشمناک شوند ایشان عفو
نمایند ۳۷ و آنانکه اجابت نمودند مر پروردگار خودرا و بپا داشتند نمازرا و کار
ایشان مشورتست میان خود و از آنچه روزی کردیم ایشانرا انفاق دهند ۳۸ و آنانکه
چون رسد بایشانرا ستم ایشان و خود بستانند ۳۹ و سزای بدی بدی است مثل آن پس
هر که در گذشت و اصلاح نمود پس مزد او بر خداست بدرستی که او دوست نمیدارد ستمکاران
را ۴۰ و هر اینه آنکه داد خود بستاند پس از ستم او پس آنها نباشد بر ایشان هیچ راهی ۴۱
نیست راه مگر بر آنانکه ستم میکنند مردم را و فساد میکنند در زمین بناحق آنگروه
مر ایشانرا است عذابی دردناک ۴۲ و هر اینه کسی که صبر نماید و عفو کند بدرستی
که آن هر اینه از بالاترین کارهاست ۴۳

وکیع

وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ وَتَرَى الظّٰلِمِينَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلٰى مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلٍ ۴۴ وَتَرٰىهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا
خٰشِعِينَ مِنَ الذُّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخٰسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ أَلَا إِنَّ الظّٰلِمِينَ
فِي عَذَابٍ مُقِيمٍ ۴۵ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ۴۶ اسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ
أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَإٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ ۴۷ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا إِنْ عَلَيْكَ

إِلَّا الْبَلٰغُ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ
مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا وَإِنْ تُصِبْهُمْ
سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ
الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ۴۸ لِلّٰهِ مُلْكُ
السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَاثًا وَيَهَبُ
لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ ۴۹ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ
ذُكْرَانًا وَإِنَاثًا وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ
عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ۵۰ وَمَا
كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللّٰهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ أَوْ
يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا
يَشَاءُ إِنَّهُ عَلِيٌّ حَكِيمٌ ۵۱ وَكَذٰلِكَ
أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا
مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتٰبُ
وَلَا الْإِيمَانُ وَلٰكِنْ جَعَلْنَاهُ
نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ
عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلٰى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ۵۲ صِرَاطِ اللّٰهِ الَّذِي
لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
أَلَا إِلَى اللّٰهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ۵۳

سُورَةُ الزُّخْرُفِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَثَمَانُونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

حٰمٓ ۱ وَالْكِتٰبِ الْمُبِينِ ۲ إِنَّا
جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ۳

وکسی را که گمراه کند خدا پس نباشد مر او را هیچ کارگذاری بعد از او و می بینی ستمکاران را
که چون ببینند عذاب را گویند یا باشد بسوی بازگشت هیچ راهی ۴۴ و به بینی ایشان را
که عرض میشوند بران فروتنان از خواری بنگرند از چشم اندا ختنی خفی و گفتند آنانکه ایمان
آورده اند بدرستی که زیانکاران آنانند که زیان کردند نفسهای خود و کسان خود را
روز قیامت آگاه باش بدرستی که ستمکاران در عذابی اند پاینده ۴۵ و نباشد مر
ایشان را هیچ از دوستان که یاری دهند ایشان را از غیر خدا و هر که را گمراه کند خدا پس نباشد
مر او را هیچ راهی ۴۶ اجابت نمائید مر پروردگار خود را پیش از آنکه بیاید روزی که نباشد
باز گردانندهٔ مر آنرا از خدا نباشد مر شما را هیچ پناهی در آنروز و نباشد مر شما را هیچ انکاری
۴۷ پس اگر اعراض کنند پس نفرستادیم ترا بر ایشان نگهبان نیست بر تو مگر رسانیدن
و بدرستی که ما چون چشانیدیم آدمی را از خود رحمتی شاد شد بآن و اگر برسد ایشان را بدی
بسبب آنچه پیش فرستاده دستهای ایشان پس بدرستی که آدمی ناسپاس است ۴۸
مر خدا را است پادشاهی آسمانها و زمین می آفریند آنچه را خواهد می بخشد مر آنرا
که خواهد دختران و می بخشد آنرا که خواهد پسران ۴۹ یا جفت میگرداند ایشان را پسران و دختران
و میگرداند کسی را که میخواهد بی فرزند بدرستی که او دانا ئیست توانا ۵۰ و نباشد مر
آدمی را که سخن گوید با او خدا مگر بوحی یا از پس حجاب یا بفرستد رسولی را پس وحی کند
باذن او آنچه را خواهد بدرستی که او بلند ایست درست کردار ۵۱ و همچنین وحی فرستادیم
بسوی تو روح را از امر خود نبودی که بدانی چیست کتاب و نه ایمان ولیکن کردانیدیم
آنرا روشنائی که راه نمائیم بآن هر که را خواهیم از بندگان خود و بدرستی که تو هر آینه
راه می نمائی بسوی راه راست ۵۲ راه خدائی که مر او راست آنچه در آسمانها و آنچه
در زمین است آگاه باش که بسوی خدا باز میگردد کارها ۵۳

سورهٔ زخرف هشتاد و نه آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

حٰمٓ ۱ بکتاب روشن کننده ۲ بدرستی که ما گردانیدیم آنرا
قرآنی عربی شاید شما تعقل نمائید ۳

وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَكِيمٌ ۴ أَفَنَضْرِبُ عَنكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا أَن كُنتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ۵ وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِن نَّبِيٍّ فِي الْأَوَّلِينَ ۶ وَمَا
يَأْتِيهِم مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۷ فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُم بَطْشًا وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ ۸ وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۹ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۱۰ وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا كَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ ۱۱ وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ۱۲

لِتَسْتَوُوا عَلَىٰ ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا
نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَ
تَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا
هَٰذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ۱۳ وَ
إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنقَلِبُونَ ۱۴ وَ
جَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ
الْإِنسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ ۱۵ أَمِ
اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَاكُم
بِالْبَنِينَ ۱۶ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِمَا
ضَرَبَ لِلرَّحْمَٰنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ
مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ۱۷ أَوَمَن
يُنَشَّأُ فِي الْحِلْيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ
غَيْرُ مُبِينٍ ۱۸ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ
الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَٰنِ إِنَاثًا أَشَهِدُوا
خَلْقَهُمْ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ
وَيُسْأَلُونَ ۱۹ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ
الرَّحْمَٰنُ مَا عَبَدْنَاهُم مَّا لَهُم بِذَٰلِكَ
مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ۲۰
أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِّن قَبْلِهِ فَهُم
بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ ۲۱ بَلْ قَالُوا إِنَّا
وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ
آثَارِهِم مُّهْتَدُونَ ۲۲ وَكَذَٰلِكَ
مَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ
مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا
وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ
آثَارِهِم مُّقْتَدُونَ ۲۳

وبدرستی که ان در اصل کتاب نزد ما هر اینه بلند یست مشتمل بر حکمت ۴ آیا پس باز
داریم از شما ذکر را از روی اعراض انکه هستید گروهی اسراف کنندگان ۵ وبسا که
فرستادیم از پیغمبری در پیشینیان ونمی امد ایشانرا هیچ پیغمبری مگر انکه بودند که
باو استهزا میکردند ۷ پس هلاک کردیم سخت تر ازایشان را در سخت گیری وگذشت
مثل پیشینیان ۸ وهر اینه اگر بپرسی ایشانرا که کی افرید اسمانها وزمین را هر اینه گو
البته افرید انها را ان عزیز دانا ۹ انکه کرد انید برای شما زمین را فراشی وکرد انید
برای شما در ان راهها تا شاید شما هدایت یابید ۱۰ وانکه فرو فرستاد از اسمان ابی
را باندازه پس زنده کردیم بان زمین مرده را همچنین بیرون اورده شوید ۱۱ وانکه افرید
اصناف همه انها را وکرد انید برای شما از کشتیها وچهارپایان انچه سوار شوید ۱۲ تا
راست نشینید بر پشتهای ان پس یاد کنید نعمت پروردگار خود را چون درست بر
نشستید بر ان وبگویید منزهست انکه رام کرد انید برای ما اینرا ونبودیم مر اورا طاقت
داران ۱۳ وبدرستی که ما بسوی پروردگار خود هر اینه بازگردندگانیم ۱۴ وکرد انیدند برای
او از بندگان او نصیبی بدرستی که ادمی هر اینه ناسپاسی است هویدا ۱۵ آیا فرا
گرفت از انچه افرید دختران برگزید شما را به پسران ۱۶ وچون مژده داده شود یکیشان
بانچه زده برای بخشاینده مثلی بگردد روی او تیره واو باشد خشمناک ۱۷ آیا کسی که تربیت
کرده میشود در زینت واو در مخاصمه اشکار نماینده است ۱۸ وکرد انیدند فرشتگانرا
که ایشان بندگان خدای بخشاینده اند دختران آیا حاضر بودند در افرینش ایشانرا زود باشد
که نوشته شود گواهی ایشان وپرسیده شوند ۱۹ وگفتند اگر خواستی خدای بخشاینده
نمی پرستیدیم ایشانرا نیست مر ایشانرا بان هیچ دانشی نیستند ایشان مگر که دروغ می
گویند ۲۰ یا داده ایم ایشانرا کتابی پیش از ان پس ایشان بان چنگ در زنندگانند ۲۱
بلکه گفتند بدرستی که ما یافته ایم پدران خود را بر ملتی وبدرستی که ما بر اثرهای
ایشان هدایت یافته گانیم ۲۲ وهمچنین نفرستادیم پیش از تو در قریه از بیم نماینده
مگر انکه گفتند متنعمان ان بدرستی که ما یافته ایم پدران
خود را بر ملتی بدرستی که ما بر اثرهای ایشان
پیروی کنندگانیم ۲۳

قال أولو جئتكم بأهدى مما وجدتم عليه آباءكم قالوا إنا بما أرسلتم به كافرون ۲۴ فانتقمنا منهم فانظر كيف كان عاقبة المكذبين
۲۵ وإذ قال إبراهيم لأبيه وقومه إنني براء مما تعبدون ۲۶ إلا الذي فطرني فإنه سيهدين ۲۷ وجعلها كلمة باقية في
عقبه لعلهم يرجعون ۲۸ بل متعت هؤلاء وآباءهم حتى جاءهم الحق ورسول مبين ۲۹ ولما جاءهم الحق قالوا هذا سحر وإنا
به كافرون ۳۰ وقالوا لولا نزل هذا القرآن على رجل من القريتين عظيم ۳۱ أهم يقسمون رحمت ربك نحن قسمنا بينهم

معيشتهم في الحيوة الدنيا ورفعنا
بعضهم فوق بعض درجات
ليتخذ بعضهم بعضا سخريا ورحمت
ربك خير مما يجمعون
۳۲ ولولا أن يكون الناس أمة
واحدة لجعلنا لمن يكفر بالرحمن
لبيوتهم سقفا من فضة ومعارج
عليها يظهرون ۳۳ ولبيوتهم
أبوابا وسررا عليها يتكئون ۳۴
وزخرفا وإن كل ذلك لما متاع
الحيوة الدنيا والآخرة عند
ربك للمتقين ۳۵ ومن يعش
عن ذكر الرحمن نقيض له شيطانا
فهو له قرين ۳۶ وإنهم ليصدونهم
عن السبيل ويحسبون أنهم
مهتدون ۳۷ حتى إذا جاءنا
قال يا ليت بيني وبينك بعد
المشرقين فبئس القرين ۳۸ و
لن ينفعكم اليوم إذ ظلمتم أنكم
في العذاب مشتركون ۳۹ أفأنت
تسمع الصم أو تهدي العمي ومن
كان في ضلال مبين ۴۰
فإما نذهبن بك فإنا منهم
منتقمون ۴۱ أو نرينك الذي
وعدناهم فإنا عليهم
مقتدرون ۴۲

گفت یا نیاورده ام شما را و نمایند تر از انچه یافته اید بران پدران خود را گفتند بدستی
که ما بانچه فرستاده شده اید بان کافرانیم ۲۵ پس انتقام کشیدیم از ایشان پس نگر
چگونه بود انجام کار تکذیب کنندگان ۲۶ و هنگامی که گفت ابرهیم مر پدر خود و گروه
خود را بدرستی که من بیزارم از انچه میپرستید ۲۷ مگر انکه افرید مرا پس بدرستی که او
بزودی هدایت میکند مرا ۲۸ و گردانید ان را کلمهٔ باقی در عقب خود شاید ایشان بازگردند
۲۹ بلکه برخورداری دادم اینهارا و پدرانیشان را تا امد ایشان را حق و رسولی ظاهر کننده ۳۰
و چون امد ایشان را حق گفتند این جادوئیست و بدرستی که ما بان کافرانیم ۳۱ و گفتند چرا
فرو فرستاده نشد این قران بر مردی از دو قریه که بزرگست ۳۲ ایا ایشان قسمت میکنند
بخشش پروردگار تو را ما قسمت کردیم میانهٔ ایشان وجه معاش ایشان را در زندگی دنیا و
بلند گردانیدیم بعضیشان را بالای بعضی بچندین مرتبه تا فراگیرند بعض ایشان بعضی
را بکار باز داشته شده و رحمت پروردگار تو بهتر است از انچه فراهم اورند ۳۳ و اگر
ان بودی که شد تند کردم گروهی یکانه مر اینه گردانیدیم برای انکه کافر میشود بخدای
بخشاینده مر خانه های ایشان را سقفها از نقره و نردبانها که برانها برایند ۳۴ و برای
خانه های ایشان درها و تختها که برانها تکیه زنند ۳۵ و زینتی و نیست همه ان مگر
مایهٔ تعیش زندگی دنیا و اخرت نزد پروردگار تو برای پرهیزگارانست ۳۶ و هر که چشم
بپوشاند از یاد خدای بخشاینده برگماریم برای او شیطانی پس او ستمراو را همنشین ۳۷
و بدرستی که انها مر اینه باز دارند ایشان را از راه و می پندارند که ایشان هدایت یافته
گانند ۳۸ تا چون اید ما را گوید ای کاش بودی میانهٔ من و میانهٔ تو دوری مشرقین پس بد
همنشینی ۳۹ و هرگز سود نمیدهد شما را امروز چون ستم کردید بدینکه شما در عذاب
شریکانید ۴۰ ایا پس تو میشنوانی کران را یا هدایت میکنی کوران را و انرا که باشد
در گمراهی هویدا ۴۱ پس اگر ببریم ترا پس بدرستی که ما از ایشان انتقام
کشندگانیم ۴۲ یا بنمایم البته ترا انچه وعده کرده ایم
ایشان را پس بدرستی
که ما بر ایشان
توانائیم ۴۳

Digitized by Google

فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۴۴ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ۴۵ وَاسْأَلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ
مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَٰنِ آلِهَةً يُعْبَدُونَ ۴۵ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ۴۶ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ۴۷ وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ۴۸ وَقَالُوا يَا أَيُّهَا السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ ۴۹ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ۵۰

زخرف ۳۰۵ الجن وبليست ويخبر

پس چنگ در زن بآنچه وحی فرستاده شده بسوی تو بدرستی که تو بر راهی راست
۴۴ و بدرستی که آن هر آینه ذکریست مر تو را و مر کروه تو را و زود باشد که پرسیده شوید ۴۵ و پرس
از آنانکه فرستادیم پیش از تو از رسولان ما که آیا کردانیدیم از غیر بخشایندهٔ الهانی که پرستیده
شوند ۴۶ و هر آینه بتحقیق فرستادیم موسی را با آیتهای ما بسوی فرعون و جماعت او پس
گفت بدرستی که من فرستاده پروردکار جهانیانم ۴۷ پس چون آورد بایشان آیتهای ما را
ناگاه ایشان از آن میخندیدند ۴۸ و نمی نمودیم بایشان هیچ آیتی مگر آنکه آن بزرگتر بود
از خواهرش و گرفتیم ایشان را بعذاب تا شاید ایشان بازگشت نمایند ۴۹ و گفتند ای
جادو بخوان برای ما پروردکار خود را بآنچه عهد کرده نزد تو بدرستی که ما هر آینه
راه یافته کانیم ۵۰ پس چون برداشتیم از ایشان عذاب را ناگاه ایشان میشکنند
۵۱ و ندا کرد فرعون در کروه خود گفتای کروه من آیا نیست مرا پادشاهی مصر و این نهرها
میرود از زیر من آیا پس نمی بینید ۵۲ بلکه من بهترم از این کسی که او خوار است و نزدیک
نیست که بیان نماید ۵۳ پس چرا افکنده نشده بر او دست رنجها از طلا یا نیامدند
با او ملائکه پیوسته کان ۵۴ پس سبک عقل شمرد قوم خود را پس فرمانبردند او را بدرستی
که ایشان بودند کروهی نافرمانبران ۵۵ پس چون بخشم آوردند ما را انتقام کشیدیم
از ایشان پس غرق کردیم ایشان را همکی ۵۶ پس کردانیدیم ایشان را گذشته کان
و مثلی برای پسینیان ۵۷ و چون زده شد بر پسر مریم مثلی ناگاه کروه تو از آن فریاد
میکردند ۵۸ و گفتند ایا الهان ما بهتر اند یا او نزدند این را برای تو مکر از راه خصومت
بلکه ایشان کروهی اند خصومت کنندکان ۵۹ نیست او مکر بنده که انعام
کردیم بر او و کردانیدیم او را مثلی برای بنی اسرائیل و اگر میخواستیم هر آینه
میکردانیدیم از شما فرشتکانی که در زمین خلافت میکردند ۶۰ و بدرستی
که آن هر آینه دانشیست برای قیامت پس شک ندارید البته بآن و پیروی
کنید مرا این راهیست راست ۶۱ و باز ندارد البته شما را شیطان بدرستی
که او مر شما را دشمنی است هویدا ۶۲ و چون آورد عیسی معجزات روشن را
گفت بتحقیق که آوردم بشما حکمت را و تا بیان کنم برای شما بعض
آنچه را که اختلاف میکنید دران

وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا
قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَٰذِهِ
الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ
۵۱ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ
مَهِينٌ ۵۲ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ۵۳ فَلَوْلَا
أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ
مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ۵۴
فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ
كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ۵۵ فَلَمَّا
آسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ
أَجْمَعِينَ ۵۶ فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا
وَمَثَلًا لِلْآخِرِينَ ۵۷ وَلَمَّا ضُرِبَ
ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ
يَصِدُّونَ ۵۸ وَقَالُوا أَآلِهَتُنَا
خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا
جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ۵۹
إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَ
جَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ
وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً
فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ ۶۰ وَإِنَّهُ
لَعِلْمٌ لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا
وَاتَّبِعُونِ هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ
۶۱ وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطَانُ
إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۶۲ وَلَمَّا جَاءَ
عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ
بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي
تَخْتَلِفُونَ فِيهِ

پس

فيه فاتقوا الله واطيعون ٦٤ إن الله هو ربي وربكم فاعبدوه هذا صراط مستقيم ٦٥ فاختلف الأحزاب من بينهم فويل للذين ظلموا
من عذاب يوم أليم ٦٦ هل ينظرون إلا الساعة أن تأتيهم بغتة وهم لا يشعرون ٦٧ الأخلاء يومئذ بعضهم لبعض عدو
إلا المتقين ٦٨ يا عباد لا خوف عليكم اليوم ولا أنتم تحزنون ٦٩ الذين آمنوا بآياتنا وكانوا مسلمين ٧٠ ادخلوا الجنة
أنتم وأزواجكم تحبرون ٧١ يطاف عليهم بصحاف من ذهب وأكواب وفيها ما تشتهيه الأنفس وتلذ الأعين وأنتم فيها

خالدون ٧٢ وتلك الجنة التي
أورثتموها بما كنتم تعملون
٧٣ لكم فيها فاكهة كثيرة منها
تأكلون ٧٤ إن المجرمين في عذاب
جهنم خالدون ٧٥ لا يفتر
عنهم وهم فيه مبلسون ٧٦
وما ظلمناهم ولكن كانوا هم
الظالمين ٧٧ ونادوا يا مالك
ليقض علينا ربك قال إنكم
ماكثون ٧٨ لقد جئناكم بالحق
ولكن أكثركم للحق كارهون
٧٩ أم أبرموا أمرا فإنا مبرمون
٨٠ أم يحسبون أنا لا نسمع سرهم
ونجواهم بلى ورسلنا لديهم
يكتبون ٨١ قل إن كان للرحمن
ولد فأنا أول العابدين ٨٢
سبحان رب السموات والأرض
رب العرش عما يصفون ٨٣ فذرهم
يخوضوا ويلعبوا حتى يلاقوا يومهم
الذي يوعدون ٨٤ وهو الذي
في السماء إله وفي الأرض إله
وهو الحكيم العليم ٨٥ وتبارك
الذي له ملك السموات والأرض
وما بينهما وعنده علم الساعة
وإليه ترجعون ٨٦ ولا يملك الذين
يدعون من دونه الشفاعة إلا من
شهد بالحق وهم يعلمون ٨٧

پس بپرهیزید از خدا و فرمان برید مرا ۶۴ بدرستی که خدا اوست پروردگار من و پروردگار
شما پس بپرستید او را این راهیست راست ۶۵ پس اختلاف نمودند فرقها از میان
ایشان پس وای مر آنانرا که ستم کردند از عذاب روز پر درد ۶۶ آیا انتظار میبرند مگر
قیامت را که بیاید بایشان ناگهان و ایشان ندانند ۶۷ دوستان در آنروز بعضی
مر بعضی را دشمنند مگر پرهیزکاران ۶۸ ای بندگان من نیست ترسی بر شما در آنروز
و نه شما اندوه میخورید ۶۹ آنان که ایمان آوردند بآیتهای ما و بودند مسلمانان ۷۰
درآیید در بهشت شما و زنان شما گرامی داشته شوید ۷۱ گردانیده شود بر ایشان
کاسهای بزرگ از طلا و کوزهای بیدسته و در آنست آنچه میخواهند نفسها و لذت
یابند چشمها و شما بید در آن جاودانیان ۷۲ و اینست آن بهشتی که میراث داده
شده اید آنرا بسبب آنچه بودید که میکردید ۷۳ مر شما راست در آن میوه بسیار که از
انها خواهید خورد ۷۴ بدرستی که گناهکاران در عذاب دوزخ جاودانیانند ۷۵ سبک
گردانیده نشود از ایشان و ایشان در آن مأیوس باشند ۷۶ و ستم ننمودیم ایشانرا و
لیکن بودند ایشان ستمکاران ۷۷ و ندا کنند که ای مالک باید که بمیراند ما را پروردگار
تو گوید بدرستی که شما درنگ کنندگانید ۷۸ هر اینه بتحقیق که آوردیم بشما حق را و لیکن
بیشتر شما بودید مر حق را کراهت دارندگان ۷۹ بلکه محکم کردند کاری را پس بدرستی که ما
محکم کنندگانیم ۸۰ یا می پندارند که ما نمیشنویم نهان ایشان و رازهای ایشانرا آری و
رسولان ما نزد ایشان مینویسند ۸۱ بگو اگر بودی مر خدای بخشاینده را فرزندی
پس منم نخستین پرستندگان ۸۲ منزهست پروردگار آسمانها و زمین پروردگار عرش
از انچه وصف میکنند ۸۳ پس واگذار ایشانرا که صحبت دارند و بازی کنند تا ملاقات
کنند روز خویشانرا که وعده داده میشوند ۸۴ و اوست انکه در آسمانها الهست و در زمین
الهست و اوست درست کردار دانا ۸۵ و بزرگوار است انکه مر او راست پادشاهی
آسمانها و زمین و انچه میانه انهاست و نزد اوست دانش قیامت و بسوی او باز
گردیده شوید ۸۶ و مالک نمیباشند آنانکه میخوانند از غیر
او شفاعت را مگر انکه گواهی میدهد بحق و
ایشان میدانند ۸۷

Digitized by Google

وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ٨٧ وَقِيلِهِ يَا رَبِّ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ قَوْمٌ لَّا يُؤْمِنُونَ ٨٨ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ
فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ٨٩ سورة الدخان مكية وهي تسع وخمسون اية بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ حٰمٓ ١ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ٢ إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ
مُّبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ ٣ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ٤ أَمْرًا مِّنْ عِندِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ٥ رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ٦ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِن كُنتُم مُّوقِنِينَ ٧ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ٨ بَلْ هُمْ

في شَكٍّ يَلْعَبُونَ ٩ فَارْتَقِبْ
يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ
١٠ يَغْشَى النَّاسَ هَٰذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ١١
رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا
مُؤْمِنُونَ ١٢ أَنَّىٰ لَهُمُ الذِّكْرَىٰ
وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ ١٣
ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ
١٤ إِنَّا كَاشِفُوا الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ
عَائِدُونَ ١٥ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ
الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنتَقِمُونَ ١٦ وَلَقَدْ
فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَ
جَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ١٧ أَنْ
أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ
أَمِينٌ ١٨ وَأَن لَّا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ
إِنِّي آتِيكُم بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ١٩
وَإِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَن
تَرْجُمُونِ ٢٠ وَإِن لَّمْ تُؤْمِنُوا لِي
فَاعْتَزِلُونِ ٢١ فَدَعَا رَبَّهُ أَنَّ هَٰؤُلَاءِ
قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ ٢٢ فَأَسْرِ بِعِبَادِي
لَيْلًا إِنَّكُم مُّتَّبَعُونَ ٢٣ وَاتْرُكِ
الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُندٌ مُّغْرَقُونَ
٢٤ كَمْ تَرَكُوا مِن جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ
٢٥ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ٢٦
وَنَعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ ٢٧
كَذَٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ٢٨
فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَ
مَا كَانُوا مُنظَرِينَ ٢٩

وهر اینه اگر پرسی از ایشان که کیست که افرید ایشانرا هر اینه گویند خدا ست پس
بکجا برگردانیده میشوند ۸۷ وگفتار ش است که ای پروردگار من بدرستی که اینها گروهی
اند که ایمان نمی آورند ۸۸ پس اعراض کن از ایشان وبگو سلام پس زود باشد که بدانند ۸۹

سورة دخان پنجاه وهفت آیة وآن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

حٰمٓ ۱ بکتاب اشکارکننده ۲ بدرستی که ما فرو فرستادیم انرا در شب بابرکت بدرستی
که ما هستیم بیم نمایندگان ۳ دران جدا کرده میشود هر امر باحکمتی ۴ فرمانیکه از نزد ما بلدرستی
که ما هستیم فرستندگان ۵ رحمتی از پروردگار تو بدرستی که او است شنوای دانا ۶ پروردگار
آسمانها وزمین وانچه میانه اینهاست اگر هستید یقین دارندگان ۷ نیست الهی مگر او
زنده میکند ومیمیراند پروردگار شما وپروردگار پدران شما که پیشینیانند ۸ بلکه ایشان
در شکی بازی میکنند ۹ پس چشم دار روزیرا که اورد آسمان دودیرا هویدا ۱۰ که فرو پوشد مردم
را این عذابیست دردناک ۱۱ پروردگارما برداز ما عذابرا بدرستی که ما مومنانیم ۱۲ کجا باشد
مر ایشانرا پند گرفتن وبتحقیق که آمد ایشانرا رسولی ظاهر سازنده ۱۳ پس دور کردند ازاو و
گفتند تعلیم داده شده ایست دیوانه ۱۴ بدرستی که ما بردارندهٔ عذابیم اندکی بدرستی که
شما باز گردندگانید ۱۵ در روزی که سخت گیریم سخت گرفتن بزرگی بدرستی که ما انتقام
کشندگانیم ۱۶ وهر اینه بتحقیق که ازمودیم پیش از ایشان گروه فرعونرا وآمد ایشانرا رسولی
گرامی ۱۷ که تسلیم کنید بمن بندگان خدارا بدرستی که من مرشمارا رسولی امینم ۱۸ وانکه
بلندی مجویید بر خدا بدرستی که من اینده ام شمارا باحجتی ظاهر کننده ۱۹ وبدرستی که
من پناه بردم بپروردگار خود وپروردگار شما انکه سنگسار کنیدم ۲۰ واگر ایمان نمی آرید
مرا پس کناره جوئید از من ۲۱ پس خواند پروردگارش را که اینان گروهیند گناهکاران ۲۲ پس
ببر بندگان مرا در شب بدرستی که شما پیگیرده شدگانید ۲۳ وبگذار دریارا آرمیده
بدرستی که ایشان گروهی اند غرق کرده شدگان ۲۴ بسا که واگذاشتند از بوستانها و
چشمه ها ۲۵ وکشت زارها وجایگاه گرامی ۲۶ ونعمتی که بودند دران شادی کنندگان ۲۷
همچنین است ومیراندیم انهارا بگروهی دیگر ۲۸ پس نگریست بر ایشان آسمان وزمین ونبودند مهلت داده شدگان ۲۹

Digitized by Google

ولقد نجينا بني إسرائيل من العذاب المهين ٣٠ من فرعون إنه كان عاليا من المسرفين ٣١ ولقد اخترناهم على علم على العالمين ٣٢ وآتيناهم من الآيات ما فيه بلؤا مبين ٣٣ إن هؤلاء ليقولون ٣٤ إن هي إلا موتتنا الأولى وما نحن بمنشرين ٣٥ فأتوا بآبائنا إن كنتم صادقين ٣٦ أهم خير أم قوم تبع والذين من قبلهم أهلكناهم إنهم كانوا مجرمين ٣٧ وما خلقنا السموات والأرض وما بينهما لاعبين ٣٨ ما خلقناهما إلا بالحق ولكن أكثرهم لا يعلمون ٣٩ إن يوم الفصل ميقاتهم أجمعين ٤٠ يوم لا يغني

مولى عن مولى شيئا ولا هم ينصرون ٤١ إلا من رحم الله إنه هو العزيز الرحيم ٤٢ إن شجرة الزقوم ٤٣ طعام الأثيم ٤٤ كالمهل يغلي في البطون ٤٥ كغلي الحميم ٤٦ خذوه فاعتلوه إلى سواء الجحيم ٤٧ ثم صبوا فوق رأسه من عذاب الحميم ٤٨ ذق إنك أنت العزيز الكريم ٤٩ إن هذا ما كنتم به تمترون ٥٠ إن المتقين في مقام أمين ٥١ في جنات وعيون ٥٢ يلبسون من سندس وإستبرق متقابلين ٥٣ كذلك وزوجناهم بحور عين ٥٤ يدعون فيها بكل فاكهة آمنين ٥٥ لا يذوقون فيها الموت إلا الموتة الأولى ووقاهم عذاب الجحيم ٥٦ فضلا من ربك ذلك هو الفوز العظيم ٥٧ فإنما يسرناه بلسانك لعلهم يتذكرون ٥٨ فارتقب إنهم مرتقبون ٥٩

سورة الجاثية مكية وسبع وثلثون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

حم ١ تنزيل الكتاب من الله العزيز الحكيم ٢ إن في السموات والأرض لآيات للمؤمنين ٣ وفي خلقكم وما يبث من دابة آيات لقوم يوقنون ٤

وهر اينه بتحقيق كه رهانيديم بني اسرائيل را از عذاب خوار كننده ٣٠ از فرعون بدرستى كه او بود بلندى جوينده از اسراف كنندگان ٣١ وهر اينه بتحقيق كه اختيار كرديم ايشانرا بر دانشى بر جهانيان ٣٢ وداديم ايشانرا از آيتها آنچه در آن بود امتحان ظاهر ٣٣ بدرستى كه ايشان هر اينه ميگويند ٣٤ نيست اين مگر مردن نخستين ما و نباشيم ما از برانگيخته شدگان ٣٥ پس بياوريد پدران ما را اگر هستيد راست گويان ٣٦ آيا ايشان بهتر بودند يا گروه تبع و آنانكه بودند پيشتر از ايشان هلاك كرديم ايشانرا بدرستى كه ايشان بودند گناه كاران ٣٧ و نيافريديم آسمانها و زمين را و آنچه در ميان آن دو است بازى كنان ٣٨ نيافريديم آن دو را مگر بحق و ليكن بيشتر ايشان نميدانند ٣٩ بدرستى كه روز تميز است وعده گاه ايشان همگى ٤٠ روزى كه كفايت نكند دوستى از دوستى چيزى را و نه ايشان يارى كرده ميشوند ٤١ مگر آنكه را كه رحمت كرد خدا بدرستى كه او اوست عزيز مهربان ٤٢ بدرستى كه درخت زقوم خوراك گناه كار است ٤٣ مانند فلز گداخته ميجوشد در شكمها ٤٤ مانند جوشيدن آب بسيار كرم ٤٥ بگيريد او را پس بكشيد او را بسوى سواء جحيم پس بريزيد بر بالاى سر او از عذاب جوشان ٤٦ بچش بدرستى كه تو توئى ارجمند كرامى ٤٧ بدرستى كه اين آن چيزيست كه بوديد كه در آن شك ميداشتيد ٤٨ بدرستى كه پرهيزگاران در جايگاهى اند امن ٤٩ در باغها و چشمه سارها ٥٠ ميپوشند از ديباى خوش قماش و ديباى نازك روى بروى يكديگر نشستگان ٥١ همچنين و برنى دهيم ايشانرا حوريان كشاده چشم ٥٢ ميخوانند در آنها هر ميوه را ايمنان ٥٣ نميچشند در آن مرگ را مگر مرگ نخستين و نگاه داشت ايشانرا از عذاب دوزخ ٥٤ از روى تفضل از پروردگار تو اين است رستگارى بزرگ ٥٥ پس جز اين نيست كه آسان كرديم قرآن را بزبان تو تا شايد ايشان پند گيرند پس انتظار بكش بدرستى كه ايشان

سورة جاثية اسى هفت آيه انتظار كشندگان وان مكى است

بنام خداى بخشاينده مهربان

حم ١ فرو فرستادن كتاب از خداى ارجمند درست كردار ٢ بدرستى كه در آسمانها و زمين هر اينه آيتهاست مر مؤمنانرا ٣ و در آفريدن شما و آنچه پراكنده ميكند از جنبنده آيتهاست براى گروهى كه يقين كنند ٤

Digitized by Google

واختلاف الليل والنهار وما انزل الله من السماء من رزق فاحيا به الارض بعد موتها وتصريف الرياح ايات لقوم يعقلون ٥
تلك ايات الله نتلوها عليك بالحق فباي حديث بعد الله واياته يؤمنون ٦ ويل لكل افاك اثيم ٧ يسمع ايات الله تتلى عليه
ثم يصر مستكبرا كان لم يسمعها فبشره بعذاب اليم ٨ واذا علم من اياتنا شيئا اتخذها هزوا اولئك لهم عذاب مهين ٩ من
ورائهم جهنم ولا يغني عنهم ما كسبوا شيئا ولا ما اتخذوا من دون الله اولياء ولهم عذاب عظيم ١٠ هذا هدى والذين كفروا بايات

واختلاف شب وروز وانچه راقر وفرستاده خدا از اسمان از روزی پس زنده کرده بان
زمین را پس از مردنش وگردانیدن بادها اینها است برای گروهی که تعقل کنند ٥ این
اینهای خداست میخوانیم اینها را بر تو بحق پس بکدام سخن پس از خدا واینهای او ایمان می
اورید ٦ وای بر هر دروغ گوی گنه کاری ٧ که میشنود اینهای خدا را که خوانده میشود
بر او پس اصرار میکند سرکشی کنان گویا که نشنیده اینها را پس مژده ده او را بعذابی درد
ناک ٨ وهرگاه بداند از اینهای ما چیزی را بگیرد اینها را استهزا اینها برای اینست
عذابی خوار کننده ٩ از پیش روی ایشانست دوزخ وکفایت نمیکند از ایشان انچه
کسب کرده اند چیزی را ونه انچه گرفته اند از غیر خدا خدایان ومر ایشانراست
عذابی بزرگ ١٠ این هدایتست وانانکه کافر شده اند باینهای پروردگار خود مر ایشا
نراست عذابی از رشد یدترین عذاب دردناک ١١ خداست انکه رام گردانید برای
شما دریا را تا روان گردد کشتیها دران بفرمان او وتا بطلبید از فضل او وتا شاید
شما سپاس گذارید ١٢ ورام کرد برای شما انرا که در اسمانهاست وانرا که در زمین
است همگی را که از اوست بدرستی که در این هر اینه اینهاست برای گروهی که تفکر
کنند ١٣ بگو مر انانرا که ایمان اورده اند عفو کنند مر انانرا که امید ندارند روزهای
خدا را تا سزا دهد گروهی را بسبب انچه بودند که کسب میکردند ١٤ کسی که کرد کار
شایسته را پس برای خود شراست وکسی که بد کرد پس بر انفست پس بسوی پروردگار
خود باز گردیده شوید ١٥ وهر اینه بتحقیق که دادیم بنی اسرائیل را الکتاب وحکم ونبوت و
روزی دادیم ایشانرا از پاکیزه ها وزیادتی دادیم ایشانرا بر جهانیان ١٦ ودادیم ایشانرا
دلایل روشن از امر پس خلاف نکردند مگر پس از انکه امد ایشانرا دانش از راه ظلم که در
میان ایشان بود بدرستی که پروردگار تو حکم میکند میانه ایشان در
روز قیامت در انچه بودند که دران اختلاف میکردند ١٧ پس گردانیدیم ترا بر طریقه از امر پس پیروی
کن انرا و پیروی مکن خواهشهای انانرا که نمیدانند ١٨ البته بدرستی که ایشان کفایت نمیکنند از تو از خدا چیزی
و بدرستی که ستمکاران بعضی ایشان دوستان بعضی اند وخدا دوست پرهیزکارانست ١٩ این بینشها
برای مردمانست وهدایت ورحمتی مر گروهی را که یقین میکنند ٢٠ ایا پنداشتند انانکه کسب کرده اند
بدیها را انکه میگردانیم ایشانرا مانند انانکه ایمان اورده اند وکرده اند کارهای

رجز اليم ١١
الله الذي سخر لكم البحر لتجري
الفلك فيه بامره ولتبتغوا من فضله
ولعلكم تشكرون ١٢ وسخر لكم
ما في السموات وما في الارض جميعا
منه ان في ذلك لايات لقوم
يتفكرون ١٣ قل للذين امنوا
يغفروا للذين لا يرجون ايام الله
ليجزي قوما بما كانوا يكسبون ١٤
من عمل صالحا فلنفسه ومن اساء
فعليها ثم الى ربكم ترجعون ١٥
ولقد اتينا بني اسرائيل الكتاب
والحكم والنبوة ورزقناهم من
الطيبات وفضلناهم على العالمين
١٦ واتيناهم بينات من الامر فما
اختلفوا الا من بعد ما جاءهم العلم
بغيا بينهم ان ربك يقضي بينهم
يوم القيمة فيما كانوا فيه يختلفون
١٧ ثم جعلناك على شريعة من الامر
فاتبعها ولا تتبع اهواء الذين لا
يعلمون ١٨ انهم لن يغنوا عنك
من الله شيئا وان الظالمين بعضهم
اولياء بعض والله ولي المتقين
١٩ هذا بصائر للناس وهدى
ورحمة لقوم يوقنون ٢٠ ام
حسب الذين اجترحوا السيئات
ان نجعلهم كالذين امنوا وعملوا

Digitized by Google

الصالحات سواء محياهم ومماتهم ساء ما يحكمون ٢١ وخلق الله السموات والأرض بالحق ولتجزى كل نفس بما كسبت وهم لا
يظلمون ٢٢ افرأيت من اتخذ إلهه هويه وأضله الله على علم وختم على سمعه وقلبه وجعل على بصره غشاوة فمن يهديه من
بعد الله أفلا تذكرون ٢٣ وقالوا ما هي إلا حياتنا الدنيا نموت ونحيا وما يهلكنا إلا الدهر وما لهم بذلك من علم إن هم إلا
يظنون ٢٤ واذا تتلى عليهم ايتنا بينات ما كان حجتهم إلا أن قالوا ائتوا بآبائنا إن كنتم صادقين ٢٥ قل الله يحييكم ثم يميتكم

الجن وبيست وششم

٣١٠ جاثية

ثم يجمعكم الى يوم القيمة لا ريب
فيه ولكن اكثر الناس لا يعلمون
٢٦ ولله ملك السموات والأرض
ويوم تقوم الساعة يومئذ
يخسر المبطلون ٢٧ وترى كل
أمة جاثية كل أمة تدعى الى
كتابها اليوم تجزون ما كنتم
تعملون ٢٨ هذا كتابنا ينطق
عليكم بالحق انا كنا نستنسخ
ما كنتم تعملون ٢٩ فاما الذين
امنوا وعملوا الصالحات فيدخلهم
ربهم في رحمته ذلك هو الفوز
المبين ٣٠ واما الذين كفروا افلم
تكن اياتي تتلى عليكم فاستكبرتم
وكنتم قوما مجرمين ٣١ واذا قيل
ان وعد الله حق والساعة لا ريب
فيها قلتم ما ندري ما الساعة
ان نظن الا ظنا وما نحن بمستيقنين
٣٢ وبدا لهم سيئات ما عملوا
وحاق بهم ما كانوا به يستهزءون
٣٣ وقيل اليوم ننساكم كما
نسيتم لقاء يومكم هذا ومأواكم
النار وما لكم من ناصرين ٣٤
ذلكم بأنكم اتخذتم ايات الله
هزوا وغرتكم الحيوة الدنيا فاليوم
لا يخرجون منها ولا هم يستعتبون
٣٥

شايسته را كه يكسان بود زيستن ايشان ومردنشان بدست انچه حكم ميكنند ٢١ و
افريد خداى آسمانها وزمين را بحق وتا جزا داده شود هر نفسى بانچه كسب كرده وايشان ستم
كرده نميشوند ٢٢ اياديس ديدى تو انرا كه فرا گرفت الهخود را خواهش خود وگمراه كرده او را خدا
بر علمى ومهر نهاده بر گوش او ودلش وگردانيده بر چشم او پرده پس كه هدايت ميكند او را از
بعد خدا اياپس پند نميگيريد ٢٣ وگفتند نيست آن مگر زندگانى دنياى ما ميميريم وزنده
ميشويم وهلاك نميكند ما را مگر روزگار ونيست مر ايشان را بان هيچ دانشى نيستند ايشان
مگر كه گمان ميبرند ٢٤ وچون خوانده شود بر ايشان ايتهاى ما روشنها نباشد حجت
ايشان مگر انكه گويند بيار وريد پدران ما را اگر هستيد راست گويان ٢٥ بگو
خدا زنده ميكند شما را پس ميميراند شما را پس گرد ميآورد شما را بسوى روز قيامت
نيست شكى دران ولكن بيشتر مردمان نميدانند ٢٦ ومر خدا را است پادشاهى آسمانها
وزمين وروزى كه بپا ايستد قيامت در انروز زيان كنند ابطال كنندگان ٢٧
وبه بينى هر گروهى را انرا نو در آمده هر گروهى خوانده شوند بسوى كتاب خود انروز جزا
داده شويد انچه را كه ميكرديد ٢٨ اينست كتاب ما سخن ميكند بر شما بحق
بدرستى كه ما بوديم كه مينوشتيم انچه را كه بوديد كه ميكرديد ٢٩ پس اما انانكه
ايمان اورده اند وكرده اند كارهاى شايسته را پس در آورد ايشان را پروردگار ايشان
در رحمت خود انست آن فيروزى ظاهر ٣٠ واما انانكه كافر شده اند ايا پس نبود ايتهاى
من كه خوانده ميشد بر شما پس گردنكشى نموديد وبوديد گروهى گناه كاران ٣١
وچون گفته شدى كه بدرستى كه وعده خدا حق است وقيامت نيست شكى دران گفتيد
نميدانيم كه چيست قيامت گمان نميبريم مگر گمانى ونيستيم ما يقين داران
٣٢ وظاهر شد مر ايشان را بديهاى انچه كرده اند واحاطه كرد بايشان انچه بودند
كه بان استهزا ميكردند ٣٣ وگفته شود كه امروز فراموش ميكنيم شما را چنانچه فراموش
كرديد ملاقات اين روز خود را وجايگاه شما آتش است ونباشد مر شما را هيچ
مددكاران ٣٤ اين بسبب انست كه شما گرفتيد ايتهاى خدا را استهزا وفريب
داد شما را زندگانى دنيا پس امروز بيرون اورده نميشوند از آن
ونه ايشان طلب رضا جوئى كرده شوند ٣٥

Digitized by Google

فَلِلّٰهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۳۶ وَلَهُ الْكِبْرِيَآءُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۳۷

سُوْرَةُ الْأَحْقَافِ مَكِّيَّةٌ وَثَلٰثُوْنَ اٰيَةً وَهِيَ مَكِّيَّةٌ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ حٰمٓ ۱ تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ۲ مَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَ

الْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا عَمَّآ أُنْذِرُوْا مُعْرِضُوْنَ ۳ قُلْ أَرَءَيْتُمْ مَّا تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ أَرُوْنِيْ مَاذَا

خَلَقُوْا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمٰوٰتِ ائْتُوْنِيْ بِكِتٰبٍ مِّنْ قَبْلِ هٰذَآ أَوْ أَثٰرَةٍ مِّنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۴ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ

يَّدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَنْ لَّا يَسْتَجِيْبُ لَهٗٓ إِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَآئِهِمْ غٰفِلُوْنَ ۵ وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوْا لَهُمْ أَعْدَآءً

وَكَانُوْا بِعِبَادَتِهِمْ كٰفِرِيْنَ ۶ وَإِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ هٰذَا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ۷ أَمْ

يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰيهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهٗ فَلَا تَمْلِكُوْنَ لِيْ مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيْضُوْنَ فِيْهِ كَفٰى بِهٖ شَهِيْدًا

بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ۸ قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِّنَ الرُّسُلِ وَمَآ

أَدْرِيْ مَا يُفْعَلُ بِيْ وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوْحٰى إِلَيَّ وَمَآ أَنَا إِلَّا

نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ۹ قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِنْ كَانَ

مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَكَفَرْتُمْ بِهٖ وَشَهِدَ

شَاهِدٌ مِّنْ بَنِيْٓ إِسْرَآءِيْلَ عَلٰى مِثْلِهٖ

فَاٰمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي

الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۱۰ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُوْنَآ

إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوْا بِهٖ فَسَيَقُوْلُوْنَ

هٰذَآ إِفْكٌ قَدِيْمٌ ۱۱ وَمِنْ قَبْلِهٖ كِتٰبُ

مُوْسٰٓى إِمَامًا وَّرَحْمَةً وَهٰذَا كِتٰبٌ

مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّيُنْذِرَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا

وَبُشْرٰى لِلْمُحْسِنِيْنَ ۱۲ إِنَّ الَّذِيْنَ قَالُوْا رَبُّنَا

اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوْا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ

يَحْزَنُوْنَ ۱۳ أُولٰٓئِكَ أَصْحٰبُ الْجَنَّةِ خٰلِدِيْنَ

فِيْهَا جَزَآءً بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۱۴

پس مر خدایرا است ستایش پروردگار آسمانها و پروردگار زمین پروردگار جهانیان

۳۷ و مر او راست بزرگی در آسمانها و زمین و اوست ارجمند درستکردار ۳۷

سورهٔ احقاف سی و پنج ایه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

حم ۱ فرو فرستادن کتابست از خدای ارجمند درستکردار ۲ نیافریدیم آسمانها

و زمین را و آنچه میانهٔ آن دو است مگر بحق و مدتی نام برده شده و آنانکه کافر شدند از

آنچه بیم کرده شده اند اعراض کنندگانند ۳ بگو آیا دیدید آنچه را میخوانید از غیر خدا بنمایید

مرا که چه چیز آفریدند از زمین یا مر ایشانرا شرکتیست در آسمانها بیاریدم مرا کتابی از پیش این

یا بقیهٔ از دانشی اگر هستید راست گویان ۴ و کیست گمراه تر از آنکه بخواند از غیر خدا کسی را که

اجابت ننماید مر او را تا روز قیامت و آنها از خواندن ایشان بیخبرانند ۵ و چون

شوند مردم باشند مر ایشانرا دشمنان و باشند بپرستیدن ایشان کافران ۶ و چون

خوانده شود بر ایشان ایتهای ما که روشنند گویند آنانکه کافر شده اند مر حق را چون آمد

ایشانرا این جادوئیست هویدا ۷ یا گویند بدروغ بسته است او را بگو اگر بدروغ بسته ام آنرا

پس مالک نمیشوید برای من از خدا چیزیرا او داناتر است بآنچه خوض میکنید در آن

کافیست او گواه میانهٔ من و میانهٔ شما و اوست امرزگار مهربان ۸ بگو نیستم نو در آمدهٔ از

رسولان و نمیدانم چه کرده خواهد شد بمن و نه بشما پیروی نمیکنم مگر آنچه وحی فرستاده

شود بسوی من و نیستم من مگر بیم نماینده هویدا ۹ بگو آیا دیدید اگر باشد از نزد خدا و کافر

شده باشید بآن و گواهی داده گواهی از بنی اسرائیل بر مثل آن پس ایمان آورد و سرکشی کردید بدرستی

که خدا هدایت نمیکند گروه ستمکارانرا ۱۰ و گفتند آنانکه کافر شدند برای آنانکه ایمان آوردند

اگر بودی بهتر پیشی نکردند ما را بسوی آن و چون هدایت نیافتند بآن پس بزودی میگویند این

دروغیست دیرینه ۱۱ و پیش از آن بود کتاب موسی پیشوا و بخشایشی و این کتابیست تصدیق

کننده بزبان عربی تا بیم نماید آنرا که ستم کردند و مژده باشد مر نیکوکارانرا ۱۲ بدرستی که آنانکه

گفتند پروردگار ما خدا ست پس ایستادگی کردند پس نیست ترسی بر ایشان و نه ایشان اندوه

خورند ۱۳ آنها یاران بهشتند جاودانیان در آن پاداش بآنچه بودند که میکردند ۱۴

ووصينا الانسان بوالديه احسانا حملته امه كرها ووضعته كرها وحمله وفصاله ثلاثون شهرا حتى اذا بلغ اشده وبلغ اربعين سنة قال
رب اوزعني ان اشكر نعمتك التي انعمت علي وعلى والدي وان اعمل صالحا ترضيه واصلح لي في ذريتي اني تبت اليك واني من المسلمين ١٥
اولئك الذين نتقبل عنهم احسن ما عملوا ونتجاوز عن سيئاتهم في اصحاب الجنة وعد الصدق الذي كانوا يوعدون ١٦ والذي قال لوالديه
اف لكما اتعدانني ان اخرج وقد خلت القرون من قبلي وهما يستغيثان الله ويلك امن ان وعد الله حق فيقول ما هذا الا اساطير الاولين

١٧ اولئك الذين حق عليهم القول
في امم قد خلت من قبلهم من الجن و
الانس انهم كانوا خاسرين ١٨ ولكل
درجات مما عملوا وليوفيهم اعمالهم
وهم لا يظلمون ١٩ ويوم يعرض الذين
كفروا على النار اذهبتم طيباتكم
في حياتكم الدنيا واستمتعتم بها
فاليوم تجزون عذاب الهون بما
كنتم تستكبرون في الارض بغير الحق و
بما كنتم تفسقون ٢٠ واذكر اخا عاد
اذ انذر قومه بالاحقاف وقد خلت
النذر من بين يديه ومن خلفه
الا تعبدوا الا الله اني اخاف عليكم
عذاب يوم عظيم ٢١ قالوا اجئتنا
لتأفكنا عن الهتنا فاتنا بما تعدنا
ان كنت من الصادقين ٢٢ قال انما
العلم عند الله وابلغكم ما ارسلت
به ولكني اريكم قوما تجهلون ٢٣
فلما رأوه عارضا مستقبل اوديتهم
قالوا هذا عارض ممطرنا بل هو ما
استعجلتم به ريح فيها عذاب اليم
٢٤ تدمر كل شيء بامر ربها فاصبحوا
لا يرى الا مساكنهم كذلك نجزي
القوم المجرمين ٢٥ ولقد مكناهم فيما ان
مكناكم فيه وجعلنا لهم سمعا وابصارا
وافئدة فما اغنى عنهم سمعهم ولا ابصارهم
ولا افئدتهم من شيء اذ كانوا يجحدون

ووصيت كردیم ادمی را ببدر و مادرش نیکوئی برداشتا وراما در ش بمشقت وبنها وراو بمشقت
وبرداشتن او واز شیر باز کردن او سی ماهست تا انکاه که رسید بحد جوانی خود ورسید بچهل سال کفت پروردکار من الهام کن مرا انکه سپاس کذارم نعمت تورا که انعام کرده بر من وبر
پدر و مادر من وانکه بکنم شایسته را که پسندی انرا وبصلاح ار برای من در فرزندان من بدرستی
که من باز کشت کردم بسوی تو وبدرستی که من از کردن هندکانم ١٥ انها انانند که می پذیریم
از ایشان نیکوترین انچه کرده اند ودر میکذریم از بدیهای ایشان در یاران بهشت وعدهٔ راستی
که بودند که وعده داده میشدند ١٦ وکسی که کفت مر پدر و مادر خود را که اف مر شما را ایا وعده میدهید
مرا که بیرون اورده میشوم وبتحقیق که کذشته اند قرنها پیش از من وان دو فریاد رسی میجواستند
ار خدا وای بر تو ایمان اور بدرستی که وعدهٔ خدا راست استپس میکفت که نیست این مکر افسانهای
پیشینیان ١٧ انها انانند که ثابت شد بر ایشان کفتار در امتانی که بتحقیق کذشته اند پیش از ایشان
از جن وانس بدرستی که ایشان بودند زیانکاران ١٨ ومهر یک را مرتبهاست از انچه کرده اند وتا تمام
دهد ایشانرا کردارهای ایشان وایشان ستم کرده نشوند ١٩ وروزی که عرض کرده میشوند انانکه
کافر شدند بر آتش بردید پاکیزهای خود را در زندکی دنیاتان وبهره ور شدید بانها پس امروز
جزا داده شوید عذاب خواری بسبب انچه بودید که بزرکی میکردید در زمین بناحق وبسبب انچه
بودید که نافرمانی میکردید ٢٠ ویاد کن برادر عاد را چون بیم نمود قوم خود را در وادی ابنوه شنها
دیک وحال انکه کذشته اند بیم کنندکان پیش از او وپس از او که مپرستید مکر خدا را بدرستی
که من میترسم بر شما عذاب روزی بزرک را ٢١ کفتند ایا امده مارا تا بکردانی ما را از الهتان ما پس
بیاور بما انچه وعده میدهی ما را اکر هستی از راست کویان ٢٢ کفت نیست ان علم مکر نزد خدا
ومیرسانم بشما انچه را که فرستاده شده ام بان ولیکن من می بینم شما را کروهی که جهل میورزید
٢٣ پس چون دیدندانرا ابری پهن روانرنده بجانب رودخانهای ایشان کفتند این ابریست بارانده
ما بلکه انست انچه بشتاب میطلبیدید انرا باد ایست که در ان عذابیست دردناک ٢٤ هلاک
میکند هر چیز را بفرمان پروردکار ش پس بامداد کردند که دیده نمیشد مکر جایکاههای ایشان
همچنین سزا دهیم کروه کناهکاران را ٢٥ وهر اینه بتحقیق که تمکن دادیم ایشانرا در انچه تمکن
ندادیم شما را در ان وکردانیدیم برای ایشان کوش ودیده ها ودلها پس کفایت نکرد از ایشان
کوش ایشان ونه دیده هاشان ونه دلهاشان هیچ چیز را چون بودند که انکار میکردند

بایات الله وحاق بهم ما کانوا به یستهزؤن ۲۶ ولقد اهلکنا ما حولکم من القری وصرفنا الآیات لعلهم یرجعون ۲۷ فلولا نصرهم الذین اتخذوا من
دون الله قربانا آلهة بل ضلوا عنهم وذلک افکهم وما کانوا یفترون ۲۸ واذ صرفنا الیک نفرا من الجن یستمعون القرآن فلما حضروه قالوا انصتوا
فلما قضی ولوا الی قومهم منذرین ۲۹ قالوا یا قومنا انا سمعنا کتابا انزل من بعد موسی مصدقا لما بین یدیه یهدی الی الحق والی طریق
مستقیم ۳۰ یا قومنا اجیبوا داعی الله وآمنوا به یغفر لکم من ذنوبکم ویجرکم من عذاب الیم ۳۱ ومن لا یجب داعی الله فلیس بمعجز فی الارض ولیس له

ایتهای خدا را واحاطه کرد بایشان انچه بودند که بان استهزا میکردند ۲۶ وهرا اینه بتحقیق
که هلاک کردیم انرا که گرداگرد شماست از قریه ها ومکرر اوردیم ایتها را شاید ایشان باز
گردند ۲۷ پس چرا یاری نکردند ایشان را انانکه گرفتند از غیر خدا برای نزدیکی الهها نیز بلکه گم
شدند از ایشان وایست دروغ ایشان وانچه را بودند که افترا مینمودند ۲۸ وهنگامی که گردانیدیم
بسوی تو گروهی را از جن که گوش میکردند قرانرا پس چون حاضر شدند انرا گفتند خاموش باشید
پس چون گذارده شد برگشتند بسوی قوم خود بیم نمایندگان ۲۹ گفتند ای گروه ما بدرستی که ما
شنیدیم کتابی را که فروفرستاده شده پس از موسی تصدیق کننده مر انچه را پیش از ان بوده هدایت
میکند بسوی حق وبسوی راه راست ۳۰ ای گروه ما اجابت کنید خواننده خدا را وایمان اورید
باو تا بیامرزد برای شما گناهان شما را وپناه دهد شما را از عذابی دردناک ۳۱ وهرکه
اجابت ننماید خواننده خدا را پس نیست عاجز کننده در زمین ونیست مر او را از غیر او دوستانی
انها در گمراهی اند هویدا ۳۲ ایا ندیدند که خدا ست انکه افرید اسمانها وزمین را واز ان نکشید
بسبب افریدن انها تواناست بر انکه زنده کند مردگانرا اری بدرستی که او بر هر چیزی تواناست
۳۳ وروزی که عرض کرده میشوند انانکه کافر شده اند بر اتش که ایا نیست این حق گویند اری بحق
پروردگار ما گوید پس بچشید عذاب را بسبب انچه بودید که کفر می ورزیدید ۳۴ پس صبر کن
چنانچه صبر کردند صاحبان ثبات از رسولان وشتاب منما برای ایشان هانا که ایشان
روزی که ببینند انرا که وعده داده میشوند در ونک نکرده اند مگر ساعتی از روز رسانیدنیست

پس ایا هلاک میشوند سوی محمد صلی الله علیه وآله وسلم ایوان نیست مگر گروه فاسقان ۳۵

بنام خدای بخشاینده مهربان

انانکه کافر شدند وباز داشتند از راه خدا کم کرد کردارهای ایشان را ۱ وانانکه ایمان اوردند
وکردند کردارهای شایسته را وایمان اوردند بانچه فروفرستاده شده بر محمد وانست حق
از پروردگار ایشان درگذرانید از ایشان بدیهای ایشان را وباصلاح اورد حال ایشان را ۲
این بجهت انست که انانکه کفر ورزیدند پیروی کردند باطل را وانکه انانکه ایمان اوردند
پیروی کردند حق را از پروردگارشان همچنین میزند خدا برای مردم مثلهاشان را ۳ پس
چون ملاقات کنید انانرا که کافر شدند پس زدن گردنهاست تا چون کشته باشید ازایشان

من دونه اولیاء اولئک فی ضلال
مبین ۳۲ اولم یروا ان الله الذی
خلق السموات والارض ولم یعی بخلقهن
بقادر علی ان یحیی الموتی بلی انه
علی کل شیء قدیر ۳۳ ویوم یعرض
الذین کفروا علی النار الیس هذا
بالحق قالوا بلی وربنا قال فذوقوا
العذاب بما کنتم تکفرون ۳۴ فاصبر
کما صبر اولوا العزم من الرسل ولا
تستعجل لهم کانهم یوم یرون ما
یوعدون لم یلبثوا الا ساعة من
نهار بلاغ فهل یهلک الا القوم
الفاسقون ۳۵ ایه ۴ سوره محمد الفرقان ۳۰

بسم الله الرحمن الرحیم

الذین کفروا وصدوا عن سبیل الله
اضل اعمالهم ۱ والذین امنوا وعملوا الصلحت
وامنوا بما نزل علی محمد وهو الحق
من ربهم کفر عنهم سیاتهم واصلح
بالهم ۲ ذلک بان الذین کفروا اتبعوا
الباطل وان الذین امنوا اتبعوا الحق
من ربهم کذلک یضرب الله للناس
امثالهم ۳ فاذا لقیتم الذین
کفروا فضرب الرقاب حتی
اذا اثخنتموهم

فشدوا الوثاق فاما منا بعد واما فداء حتى تضع الحرب اوزارها ذلك ولو يشاء الله لانتصر منهم ولكن ليبلو بعضكم ببعض والذين
قتلوا في سبيل الله فلن يضل اعمالهم ۵ سيهديهم ويصلح بالهم ۶ ويدخلهم الجنة عرفها لهم ۷ يا ايها الذين امنوا ان تنصروا الله
ينصركم ويثبت اقدامكم ۸ والذين كفروا فتعسا لهم واضل اعمالهم ۹ ذلك بانهم كرهوا ما انزل الله فاحبط اعمالهم ۱۰ افلم
يسيروا في الارض فينظروا كيف كان عاقبة الذين من قبلهم دمر الله عليهم وللكافرين امثالها ۱۱ ذلك بان الله مولى الذين امنوا وان
الكافرين لا مولى لهم ۱۲ ان الله يدخل الذين امنوا وعملوا الصالحات
جنات تجري من تحتها الانهار والذين
كفروا يتمتعون ويأكلون كما
تأكل الانعام والنار مثوى لهم ۱۳
وكاين من قرية هي اشد قوة من
قريتك التي اخرجتك اهلكناهم
فلا ناصر لهم ۱۴ افمن كان على
بينة من ربه كمن زين له سوء
عمله واتبعوا اهواءهم ۱۵ مثل الجنة
التي وعد المتقون فيها انهار من
ماء غير اسن وانهار من لبن لم
يتغير طعمه وانهار من خمر لذة
للشاربين ۱۶ وانهار من عسل
مصفى ولهم فيها من كل الثمرات
ومغفرة من ربهم كمن هو خالد
في النار وسقوا ماء حميما فقطع
امعاءهم ۱۷ ومنهم من يستمع اليك
حتى اذا خرجوا من عندك قالوا
للذين اوتوا العلم ماذا قال انفا
اولئك الذين طبع الله على قلوبهم
واتبعوا اهواءهم ۱۸ والذين اهتدوا
زادهم هدى واتاهم تقويهم
۱۹ فهل ينظرون الا الساعة
ان تاتيهم بغتة فقد جاء
اشراطها فانى لهم اذا

پس محکم کنید بند را پس یا منت نهادنی بعد ازان و یا فدا کردنی تا بگذارند اهل حرب سلاحهای خود را اینست و اگر خواستی خدا هر اینه انتقام کشیدی از ایشان ولیکن تا بیازماید بعض شما را ببعضی و آنانکه کشته شده اند در راه خدا پس هرگز گم نمیکند کردارهای ایشان را بزودی هدایت کند ایشانرا و باصلاح آورد حال ایشانرا ۶ و در اورد ایشانرا در بهشت که تعریف کرده انرا برای ایشان ۷ ای آنانکه ایمان اورده اند اگر یاری کنید خدا را یاری کند شما را و ثابت گرداند قدمهای شما را ۸ و آنانکه کافر شده اند پس نکوسازی باد مر ایشانرا و گم کند کردارهای ایشانرا ۹ این بسبب انست که ایشان ناخوش داشتند انچه فرو فرستاده خدا پس ناچیز کرد کردارهای ایشانرا ۱۰ آیا پس راه نرفتند در زمین پس ببینند چگونه بود انجام کار آنانکه بودند پیش از ایشان هلاک کرد خدا بر ایشان و مر کافرانرا است امثال انها ۱۱ این بسبب انست که خدا یار آنانست که ایمان اورده اند و بدرستی که کافران نیست یاوری مر ایشانرا ۱۲ بدرستی که خدا در اورد آنانیرا که ایمان اورده اند و کرده اند کارهای شایسته را ببهشتهائی که میرود از زیر انها نهرها و آنانیکه کافر شده اند برخوردارند و میخورند چنانکه میخورند چهارپایان و آتش جایگاهیست مر ایشانرا ۱۳ وچه بسیار از قریه که ان بود سخت تر در قوت از قریه تو که بیرون کرد ترا هلاک کردیم ایشانرا پس نباشد هیچ مددکاری مر ایشانرا ۱۴ آیا پس انکه باشد بر حجتی از پروردگار خود مانند کسی است که ارایش داده شده برای او بدی کردار او و پیروی کرده اند خواهشهای خود را ۱۵ مثل بهشتی که وعده داده شده اند پرهیزکاران که در انهاست نهرها از اب غیر متغیر و نهرها از شیری که تغییر نکرده طعم ان و نهرها از شرابی که لذت است برای شامندگان ۱۶ و نهرها از عسلی صاف و مر ایشانرا است در ان از همه میوه ها و امرزشی از پروردگار ایشان مانند کسیست که جاوید است در اتش و اشامیده شوند اب جوشانیرا پس پاره پاره کند رودهای ایشانرا ۱۷ و از ایشان کسانیند که گوش میدارند بسوی تو تا چون بیرون روند نزد تو گویند مر آنانرا که داده شده اند علم را چه چیز گفت این ساعت آنها کسانی اند که مهر نهاده خدا بر دلهای ایشان و پیروی کرده اند خواهشهای خود را ۱۸ و آنانکه هدایت یافته اند افزود ایشانرا هدایت و داد بایشان اسباب تقوا شانرا ۱۹ پس ایا مینگرند مگر قیامت را که بیاید ایشانرا ناگهان پس بتحقیق که امد علامات ان پس از کجا باشد مر ایشانرا چون

Digitized by Google

ذکرهم ۲۰ فاعلم انه لا اله الا الله واستغفر لذنبك وللمؤمنين والمؤمنات والله يعلم متقلبكم ومثواكم ۲۱ ويقول الذين امنوا لولا
نزلت سورة فاذا انزلت سورة محكمة وذكر فيها القتال رايت الذين في قلوبهم مرض ينظرون اليك نظر المغشي عليه من الموت فاولى لهم ۲۲ طاعة وقول معروف
فاذا عزم الامر فلو صدقوا الله لكان خيرا لهم ۲۳ فهل عسيتم ان توليتم ان تفسدوا في الارض وتقطعوا ارحامكم ۲۴ اولئك الذين
لعنهم الله فاصمهم واعمى ابصارهم ۲۵ افلا يتدبرون القرآن ام على قلوب اقفالها ۲۶ ان الذين ارتدوا على ادبارهم من بعد ما تبين

لهم الهدى الشيطان سول لهم
واملى لهم ۲۶ ذلك بانهم قالوا للذين
كرهوا ما نزل الله سنطيعكم في بعض
الامر والله يعلم اسرارهم ۲۸ فكيف
اذا توفتهم الملئكة يضربون وجوههم
وادبارهم ۲۹ ذلك بانهم اتبعوا
ما اسخط الله وكرهوا رضوانه فاحبط
اعمالهم ۳۰ ام حسب الذين في
قلوبهم مرض ان لن يخرج الله اضغانهم ۳۱
ولو نشاء لاريناكهم فلعرفتهم
بسيماهم ولتعرفنهم في لحن القول
والله يعلم اعمالكم ۳۲ ولنبلونكم
حتى نعلم المجاهدين منكم والصابرين
ونبلوا اخباركم ۳۳ ان الذين كفروا
وصدوا عن سبيل الله وشاقوا
الرسول من بعد ما تبين لهم
الهدى لن يضروا الله شيئا و
سيحبط اعمالهم ۳۴ يا ايها الذين
امنوا اطيعوا الله واطيعوا الرسول
ولا تبطلوا اعمالكم ۳۵ ان
الذين كفروا وصدوا عن سبيل
الله ثم ماتوا وهم كفار
فلن يغفر الله لهم

۳۶

ياياد ايشانرا بند كرفتن ايشان ۲۰ پس بدان كه نيستا لهى مكر خدا وامرزش خواه براى كناه
خود وبراى مردان مؤمن وزنان مؤمنه وخدا ميداند موضع تردد شمارا وجاى اقامت
شمارا ۲۱ وميكويند انانكه ايمان اورده اند چرا فرو فرستاده نشد سوره پس چون فرو
فرستاده شد سوره محكم وذكر كرده شد دران كارزار ببيني انانرا كه در دلهاى ايشان
مرضيست مينكرند بسوى تو بكريستن بيهوش شده از مرك پس اولى است براى ايشان
فرمانبرداري وكفتار نيكو پس چون بسر حد عزيمت رسيد كار پس اكر راست كوئى پيشه
كردندى باخدا هر اينه بودى بهتر براى ايشان ۲۲ پس اى نزديك شديد كه اكر متولى شويد
انكه تباهى كنيد در زمين وقطع كنيد رحمهاى خودرا ۲۳ انها ينداانانكه لعنت كرده ايشانرا
خدا پس كر كردانيد وكور كرد چشمهاى ايشانرا ۲۴ آيا پس تدبر نميكنند در قرآن يا بر دلهاست
قفلهاى انها ۲۵ بدرستى كه انانكه بركشتند بر پشتهاى خود پس از انكه ظاهر شده بود
براى ايشان هدايت شيطان زينت داده براى ايشان وار زوها قرار داد براى ايشان ۲۶
اين بسبب انست كه ايشان كفتند مرانانرا كه ناخوش داشتند انچه را فرو فرستاد خدا
زود باشد كه فرمان بريم شمارا در بعض امر وخدا ميداند نهانى كفتن ايشانرا ۲۷ پس
چكونه باشد انكاه كه بكيرند جان ايشانرا فرشتكان ميزده باشند روهاى ايشان و
پشتهاى ايشانرا ۲۸ اين بسبب انست كه ايشان پيروى كردند انچه را بخشم اوردخدا را
وناخوش داشتند خشنودى او واپس باطل كرد كردارهاى ايشانرا ۲۹ آيا پنداشتند انانكه
در دلهاى ايشان مرضيست انكه هركز بيرون نمى اردخدا كينهاى ايشانرا ۳۰ وكر بخواستيم
هر اينه مى نموديم بتو ايشانرا پس هر اينه شناختى ايشانرا بعلامتشان وهر اينه بشناسى
البته ايشانرا در كردار كفتار وخدا ميداند كردارهاى شمارا ۳۱ وهر اينه ازمايش
نماييم شمارا تا بدانيم جهاد كنندكان از شما را وشكيبايانرا وبيازماييم خبرهاى شمارا ۳۲ بدرستى
كه انانكه كافر شدند وباز داشتند از راه خدا ومخالفت نمودند رسول را بعد از انكه ظاهر شده
مر ايشانرا راه راست هركز كزند نتوانند رسانيد خدا را چيزى وبزودى نابود كند خدا
كردارهاى ايشانرا ۳۳ اى كروهى كه ايمان اورده اند فرمانبريد خدا را وفرمانبريد رسول
را وباطل مكنيد كردارهاى خودرا ۳۴ بدرستى كه انانكه كافر شدند ومنع كردند از راه خدا
پس مردند وايشان بودند كافران پس هركز نمى امرزد خدا مر ايشانرا ۳۵

عنكم وايديكم عنهم ببطن مكة من بعد ان اظفركم عليهم وكان الله بما تعملون بصيرا ٢٤ هم الذين كفروا وصدوكم عن المسجد الحرام والهدي
معكوفا ان يبلغ محله ولولا رجال مؤمنون ونساء مؤمنات لم تعلموهم ان تطئوهم فتصيبكم منهم معرة بغير علم ليدخل الله في رحمته من
يشاء لو تزيلوا لعذبنا الذين كفروا منهم عذابا اليما ٢٥ اذ جعل الذين كفروا في قلوبهم الحمية حمية الجاهلية فانزل الله سكينته على رسوله
وعلى المؤمنين والزمهم كلمة التقوى وكانوا احق بها واهلها وكان الله بكل شيء عليما ٢٦ لقد صدق الله رسوله الرؤيا بالحق لتدخلن

المسجد الحرام ان شاء الله امنين
محلقين رؤوسكم ومقصرين لا تخافون
فعلم ما لم تعلموا فجعل من دون
ذلك فتحا قريبا ٢٧ هو الذي ارسل
رسوله بالهدى ودين الحق ليظهره
على الدين كله وكفى بالله شهيدا
٢٨ محمد رسول الله والذين معه
اشداء على الكفار رحماء بينهم
تراهم ركعا سجدا يبتغون فضلا
من الله ورضوانا سيماهم في وجوههم
من اثر السجود ذلك مثلهم في التوراة
ومثلهم في الانجيل كزرع اخرج شطأه
فآزره فاستغلظ فاستوى على
سوقه يعجب الزراع ليغيظ بهم
الكفار وعد الله الذين امنوا وعملوا
الصالحات منهم مغفرة واجرا عظيما
سورة الحجرات ايها
بسم الله الرحمن الرحيم
يا ايها الذين امنوا لا تقدموا بين
يدي الله ورسوله واتقوا الله ان
الله سميع عليم ٢ يا ايها الذين امنوا
لا ترفعوا اصواتكم فوق صوت النبي
ولا تجهروا له بالقول كجهر بعضكم
لبعض ان تحبط اعمالكم وانتم لا تشعرون
٣ ان الذين يغضون اصواتهم

از شما و دستهای شما را از ایشان در وادی مکه از بعد انکه ظفر داد شما را بر ایشان و هست
خدا بانچه میکنید بینا ٢٤ ایشانند انانکه کافر شدند و باز داشتند شما را از مسجد الحرام و
قربانی را باز داشته شده انکه برسد بجای ان و اگر نه بودند مردان با ایمان و زنان با ایمان که
نمیدانستید ایشان را انکه پامال میکردید ایشان را پس میرسید شما را از ایشان عاری بنادانی
تا در آورد خدا در رحمت خود کسی را که میخواهد اگر جدا شده بودند هر اینه عذاب کرده بودیم
انانرا که کافر شدند از ایشان عذابی دردناک ٢٥ هنگامی که کردانیدند انانکه کافر شدند در دلهای
خودشان تعصب را تعصب جاهلیت پس فرو فرستاد خدا آرامش خود را بر رسول خود و بر مؤمنان
و لازم کردانید ایشان را کلمهٔ پرهیزکاری و بودند سزاوار تر بان و اهل ان و هست خدا بهر چیز دانا
٢٦ هر اینه بحقیقت راست کرد خدا رسول خود را خواب دید بحق که هر اینه درایید البته بمسجد
الحرام اگر خواهد خدا ایمنان تراشندگان سرهای شان و کوتاه کنندگان که نترسید پس دانست
انچه را که ندانستید پس کردانید از پیش ان فتحی نزدیک ٢٧ اوست انکه فرستاد رسول خود را بهدی
و دین حق تا غالب سازد او را بر دین همه ان و کافیست خدا گواه ٢٨ محمد رسول خدا است و
انانکه با وی اند سختانند بر کافران رحیمانند میانهٔ خودشان می بینی ایشان را رکوع کنندگان
سجده کنندگان میجویند تفضلی از خدا و خوشنودی نشانهٔ ایشان در روهای ایشانست از
اثر سجده اینست مثل ایشان در تورية و مثل ایشان در انجیل چون کشتیست که بیرون آورد
شاخه های نورسته اش را پس قوی کند انرا پس سطبر شود پس راست بایستد بر ساقهای خود
بشگفت و رد برزگران را تا بخشم آورد بسبب ایشان کفار را وعده داد خدا انانرا که ایمان
آوردند و کردند شایسته ها را از ایشان آمرزشی و مزدی عظیم ٢٩

سورهٔ حجرات هیجده ایه و ان مدنیست

بنام خدای بخشاینده مهربان

ای انانکه ایمان آوردند پیشی مکنید میانه دو دست خدا و رسول او و بپرهیزید از خدا
بدرستی که خدا شنوای داناست ٢ ای انان که ایمان آوردند بلند مکنید آوازهای خود را
بر تر از آواز پیغمبر و بلند مکنید برای او بگفتار مانند بلند کردن بعض شما برای بعضی که ناچیز
میشود کردارهای شما و شما نمی فهمید ٣ بدرستی که انانکه فرو میخوابانند آوازهای خود را

Digitized by Google

عند رسول الله اولئك الذين امتحن الله قلوبهم للتقوى لهم مغفرة واجر عظيم ٣ ان الذين ينادونك من وراء الحجرات اكثرهم لا يعقلون ٤ ولو
انهم صبروا حتى تخرج اليهم لكان خيرا لهم والله غفور رحيم ٥ يا ايها الذين امنوا ان جاءكم فاسق بنبإ فتبينوا ان تصيبوا قوما بجهالة فتصبحوا
على ما فعلتم نادمين ٦ واعلموا ان فيكم رسول الله لو يطيعكم في كثير من الامر لعنتم ولكن الله حبب اليكم الايمان وزينه في قلوبكم وكره اليكم الكفر
والفسوق والعصيان اولئك هم الراشدون ٧ فضلا من الله ونعمة والله عليم حكيم ٨ وان طائفتان من المؤمنين اقتتلوا فاصلحوا بينهما فان بغت

احداهما على الاخرى فقاتلوا التي
تبغي حتى تفيء الى امر الله فان فاءت
فاصلحوا بينهما بالعدل واقسطوا
ان الله يحب المقسطين ١٠ انما المؤمنون
اخوة فاصلحوا بين اخويكم واتقوا الله
لعلكم ترحمون ١١ يا ايها الذين
امنوا لا يسخر قوم من قوم عسى ان
يكونوا خيرا منهم ولا نساء من نساء
عسى ان يكن خيرا منهن ولا تلمزوا
انفسكم ولا تنابزوا بالالقاب
بئس الاسم الفسوق بعد الايمان
ومن لم يتب فاولئك هم الظالمون
١٢ يا ايها الذين امنوا اجتنبوا كثيرا
من الظن ان بعض الظن اثم ولا
تجسسوا ولا يغتب بعضكم بعضا
ايحب احدكم ان ياكل لحم اخيه
ميتا فكرهتموه واتقوا الله ان الله
تواب رحيم ١٣ يا ايها الناس انا
خلقناكم من ذكر وانثى وجعلناكم
شعوبا وقبائل لتعارفوا ان اكرمكم
عند الله اتقيكم ان الله عليم خبير
١٤ قالت الاعراب امنا قل لم تؤمنوا
ولكن قولوا اسلمنا ولما يدخل الا
يمان في قلوبكم وان تطيعوا الله
ورسوله لا يلتكم من اعمالكم شيئا
ان الله غفور رحيم ١٥ انما المؤمنون
الذين امنوا بالله ورسوله ثم لم
يرتابوا وجاهدوا باموالهم وانفسهم
في سبيل الله اولئك هم

ترجمه

ترجمه رسول خدا نهايند آنانكه از نزد خداوندها ى ايشان براى پرهيزكارى مر ايشانرا است آمرزش
و مزدى عظيم ٣ بدرستى كه آنانكه او از ميكنند تو را از پس حجره ها بيشتر ايشان نمى يابند ٤ واگر
آنكه ايشان صبر كنند تا بيرون آئى بسوى ايشان مر اينه باشد بهتر براى ايشان وخدا آمرزگار
مهربانست ٥ اى آنانكه ايمان آورده اگر آورد شما را فاسقى بخبرى پس تفحص كنيد مبادا اسيب
رسانيد قومى را بنادانى پس پشيمان كرديد بر آنچه كرده باشيد پشيمانان ٦ وبدانيد كه در شماست رسول
خدا اگر اطاعت ميكرد شما را در بسيارى از امر هر اينه برنج افتاده بوديد ولكن خدا دوست
كرد انيد بسوى شما ايمان را واراسته داد آنرا در دلهاى شما وناخوش كرد انيد بسوى شما كفر و
نافرمانى ومعصيت را ايشانند راه رشد يافتگان ٧ تفضلى از خدا ونعمتى وخدا دانا ى
حكيم است ٨ واگر دو گروه از مؤمنان كارزار كنند پس اصلاح كنيد ميانه آن دو پس اگر ستم
كند يكى از آن دو بر ديگرى پس كارزار كنيد با آن كه ستم ميكند تا برگردد بسوى فرمان خدا پس
اگر برگشت پس اصلاح كنيد ميانه ايشان براستى وعدالت كنيد بدرستى كه خدا دوست
ميدارد عدالت كنندگانرا ٩ جز اين نيست كه مؤمنان برادرانند پس اصلاح كنيد ميان دو برادران
و بپرهيزيد از خدا شايد كه شما رحم كرده شويد ١٠ اى آنانكه ايمان آورده نبايد كه استهزا كند
قومى از قومى شايد آنكه باشند بهتر از ايشان ونه زنان از زنان شايد كه باشند بهتر از ايشان
وعيب مكنيد نفسهاى خود را ونه بد بخوانيد بلقبها بد است نام فسوق بعد از ايمان وكسى كه توبه
نكند پس ايشانند ستمكاران ١١ اى آنانكه ايمان آورده دورى كنيد بسيارى از گمان را كه
بعضى از گمان گناهست وجستجو مكنيد وغيبت نكند بعض شما بعضى را آيا دوست ميدارد
يكى از شما كه بخورد گوشت برادر خود را مرده پس ناخوش ميداريد آنرا وبترسيد از خدا بدرستى
كه خدا توبه پذير مهربانست ١٢ اى مردمان بدرستى كه ما خلق كرديم شما را از نر و ماده و
گردانيديم شما را شعبها وقبيله ها تا بشناسيد يكديگر را بدرستى كه گرامى ترين شما نزد
خدا پرهيزگارترين شماست بدرستى كه خدا دانا ى آگاهست ١٣ گفتند عربان باديه
ايمان آورديم بگو ايمان نياورديد وليكن بگوييد كه اسلام آورده ايم وهنوز در نيامده ايمان
در دلهاى شما واگر فرمانبريد خدا و رسول او را كم نكرداند شما را از كردارهاى شما چيزى
بدرستى كه خدا آمرزنده مهربانست ١٤ جز اين نيست كه مؤمنان آنانند كه ايمان آورده اند
بخدا و رسول او پس شك نكردند وجهاد كردند بمالها خود و نفسها خود در راه خدا آنها ايشانند

Digitized by Google

الصادقون ١٥ قل تعلمون الله بدينكم والله يعلم ما في السموات وما في الأرض والله بكل شيء عليم ١٦ يمنون عليك أن أسلموا قل لا تمنوا علي
إسلامكم بل الله يمن عليكم أن هداكم للإيمان إن كنتم صادقين ١٧ إن الله يعلم غيب السموات والأرض والله بصير بما تعملون ١٨

سورة ق خمس وأربعون آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم ق ١ والقرآن المجيد ٢ بل عجبوا أن جاءهم منذر منهم فقال الكافرون هذا
شيء عجيب ٣ ء إذا متنا وكنا ترابا ذلك رجع بعيد ٤ قد علمنا ما تنقص الأرض منهم وعندنا كتاب حفيظ ٥ بل كذبوا بالحق لما جاءهم
الجن و بيست و ششم ق ٣٢
فهم في أمر مريج ٦ أفلم ينظروا إلى
السماء فوقهم كيف بنيناها وزيناها
وما لها من فروج ٧ والأرض
مددناها وألقينا فيها رواسي
وأنبتنا فيها من كل زوج بهيج
٨ تبصرة وذكرى لكل عبد
منيب ٩ ونزلنا من السماء ماء مباركا
فأنبتنا به جنات وحب الحصيد
١٠ والنخل باسقات لها طلع نضيد
رزقا للعباد وأحيينا به بلدة
ميتا كذلك الخروج ١١ كذبت قبلهم
قوم نوح وأصحاب الرس وثمود ١٢
وعاد وفرعون وإخوان لوط ١٣
وأصحاب الأيكة وقوم تبع كل
كذب الرسل فحق وعيد ١٤ أ
فعيينا بالخلق الأول بل هم في
لبس من خلق جديد ١٥ ولقد
خلقنا الإنسان ونعلم ما توسوس
به نفسه ونحن أقرب إليه من
حبل الوريد ١٦ إذ يتلقى المتلقيان
عن اليمين وعن الشمال قعيد ١٧
ما يلفظ من قول إلا لديه رقيب
عتيد ١٨ وجاءت سكرة الموت
بالحق ذلك ما كنت منه تحيد ١٩
ونفخ في الصور ذلك يوم الوعيد
٢٠ وجاءت كل نفس معها سائق
وشهيد ٢١ لقد كنت في غفلة
من هذا فكشفنا عنك غطاءك فبصرك اليوم حديد ٢٢ وقال قرينه هذا ما لدي عتيد ٢٣ ألقيا في جهنم كل كفار عنيد ٢٤

راست گویان ٥ بگوایا می موزانید خدا را بدین خود وخدا میداند انچه در اسمانها وانچه در
در زمین است وخدا بهر چیزی داناست ٦ منت می نهند بر تو که اسلام اورده اند بگو منت
مگذارید بر من اسلام خود را بلکه خدا منت می نهد بر شما که راه نمود شما را بسوی ایمان اگر
هستید راست گویان ٧ بدرستی که خدا میداند نهان اسمانها وزمین را وخدا بیناست بانچه میکنید

سورهٔ قٓ چهل و پنج ایه و ان مکی ست

بنام خدای بخشاینده مهربان

ق ١ بقران بزرگوار ٢ بلکه عجب داشتند انکه امد ایشان را بیم نماینده از ایشان پس گفتند
کافران این چیزیست عجیب ٣ ایا چون بمیریم وباشیم خاک این بازگشتیست دور ٤ ما
دانستیم انچه را کم میکند زمین از ایشان ونزد ما کتابیست نگاه دارنده ٥ بلکه بدروغ نسبت
کردند حق را چون امد ایشان را پس ایشان در کارند شوریده ٦ ایا پس نگرستند بسوی اسمان
که بالای ایشانست چگونه بنا کرده ایم انرا وارایش دادیم انرا ونیست در انرا هیچ شکافها ٧
وزمین را گسترانیدیم انرا وفکندیم در ان کوههای استوار وروییانیدیم در ان از هر صنف
خوش اینده ٨ برای بینائی وپند کردن هر بنده باز گشت کننده را ٩ وفرو فرستادیم از اسمان ابی
بابرکت را پس رویانیدیم بسبب ان بوستانها ودانه درویده شونده ١٠ ودرخت خرما قد کشیده
انهارا است شکوفه برهم نشسته روزی برای بندگان وزنده کردیم بان زمین مرده را همچنین است
بیرون امدن ١١ بدروغ نسبت کردند پیش از ایشان قوم نوح واصحاب رس وثمود ١٢ وعاد وفرعون
ودران لوط ١٣ واصحاب ایکه وقوم تبع همه بدروغ نسبت کردند پیغمبران را پس حق شد وعید من ١٤
ایا پس عاجز شدیم بافرینش اول بلکه ایشان در شکند از افرینش تازه ١٥ وهر اینه بحقیقت افریدیم
ادمی را ومی دانیم انچه را وسوسه میکند بان نفس او ومانزدیکتریم بسوی او از رگ گردن ١٦ انگاه
که فرا گیرندگان دو فرا گیرنده از راست وازچپ نشسته ١٧ بیرون نیفگند از دهن هیچ گفتاری مگر
نزد او دست نگهبانی اماده ١٨ وامد بیهوشی مرگ بحق اینست انچه بودی که از ان میگریختی ١٩ ودمیده
شد در صور اینست روز موعود ٢٠ وامد هر تنی باشد با او راننده وگواهی ٢١ هر اینه بحقیقت
بودی در بیخبری از این پس برداشتیم از تو پرده تو را پس دیدهٔ تو امروز تیز است ٢٢ وگفت همنشین
او اینست انچه نزد من اماده است ٢٣ بیفکنید در دوزخ هر کافر نماینده عناد کننده ٢٤

Digitized by Google

تاع لخیر معتد مریب ۲۵ الذی جعل مع الله الها اخر فالقیاه فی العذاب الشدید ۲۶ قال قرینه ربنا ما اطغیته ولکن کان فی ضلال
بعید ۲۷ قال لا تختصموا لدی وقد قدمت الیکم بالوعید ۲۸ ما یبدل القول لدی وما انا بظلام للعبید ۲۹ یوم نقول لجهنم هل
امتلأت وتقول هل من مزید ۳۰ وازلفت الجنة للمتقین غیر بعید ۳۱ هذا ما توعدون لکل اواب حفیظ ۳۲ من خشی الرحمن بالغیب وجاء
بقلب منیب ۳۳ ادخلوها بسلام ذلک یوم الخلود ۳۴ لهم ما یشاءون فیها ولدینا مزید ۳۵ وکم اهلکنا قبلهم من قرن هم اشد منهم بطشا

۳۳۱ ذاریات الحجر و بنیت و شعیب

فنقبوا فی البلاد هل من محیص ۳۶
ان فی ذلک لذکری لمن کان له قلب
او القی السمع وهو شهید ۳۷
ولقد خلقنا السموات والارض
وما بینهما فی ستة ایام وما
مسنا من لغوب ۳۸ فاصبر علی
ما یقولون وسبح بحمد ربک قبل
طلوع الشمس وقبل الغروب ۳۹
ومن اللیل فسبحه وادبار السجود
۴۰ واستمع یوم ینادی المنادی من
مکان قریب ۴۱ یوم یسمعون
الصیحة بالحق ذلک یوم الخروج ۴۲
انا نحن نحیی ونمیت والینا المصیر
۴۳ یوم تشقق الارض عنهم سراعا
ذلک حشر علینا یسیر ۴۴ نحن
اعلم بما یقولون وما انت علیهم
بجبار فذکر بالقرآن من یخاف
وعید ۴۵

سورة والذاریات مکیة

بسم الله الرحمن الرحیم
والذاریات ذروا ۱ فالحاملات
وقرا ۲ فالجاریات یسرا ۳ فا
لمقسمات امرا ۴ انما توعدون
لصادق ۵ وان الدین لواقع ۶ والسماء
ذات الحبک ۷ انکم لفی قول مختلف
۸ یؤفک عنه من افک ۹ قتل
الخراصون ۱۰ الذین هم فی غمرة
ساهون ۱۱ یسئلون ایان یوم الدین

باز دارنده مر خیر را تعدی نماینده بشک انداز نده را ۲۵ انکه گردانید باخدا خدائی دیگر پس
بیفکنید او را در عذاب سخت ۲۶ گفت همنشین او پروردگار ما گمراه نکردم او را ولیکن بود در گمراهی
دور ۲۷ گفت مخاصمت منمایید نزد من وبتحقیق پیش فرستاده بودم بسوی شما وعید را ۲۸ تغییر
داده نمیشود گفتار نزد من ونیستم من ستمکار مر بندگان را ۲۹ روزی که گوییم مر دوزخ را آیا
پر شدی وگوید آیا هست هیچ زیادتی ۳۰ ونزدیک گردانیده شد بهشت برای پرهیزکاران نه
دور ۳۱ اینست انچه وعده داده شده بودید برای هر بازگشت کننده نگاهدارنده ۳۲ کسی که
ترسید از خدای بخشاینده بپنهانی وآمد با دلی بازگشت نماینده ۳۳ درایید او را بسلام این
روز جاودانی ۳۴ مر ایشان راست انچه خواهند دران ونزد ما است زیادتی ۳۵ وبسا هلاک
کردیم پیش از ایشان از قرنی که ایشان سخت تر بودند از ایشان بقوت پس راه انداختند در شهرها
که آیا بود هیچ گریزگاهی ۳۶ بدرستی که در این هر اینه پندیست برای هر که باشد مر او را دلی
یا انداخت گوش را واو باشد حاضر ۳۷ وهر اینه بتحقیق آفریدیم آسمانها و زمین را وانچه
میانه انهاست در شش روز ونرسید بما هیچ رنجی ۳۸ پس صبر کن بر انچه میگویند وتسبیح گو
بستایش پروردگار خود پیش از برامدن آفتاب وپیش از فرو شدن ۳۹ واز شب پس تسبیح گوی
او را وعقبهای سجده ها ۴۰ ومستمع باش روزی که ندا میکند ندا کننده از جایگاه نزدیک ۴۱
روزی که میشنوند صیحه را براستی انست روز بیرون امدن ۴۲ بدرستی که ما زنده میکنیم ومیمیرانیم
وبسوی ما است بازگشت ۴۳ روزی که شکافته شود زمین از ایشان شتابان این حشر است
بر ما آسان ۴۴ ما داناتریم بانچه میگویند ونه تو بر ایشان جبر کننده پس پند ده بقرآن کسی را

سورة ذاریات مکیست

که میترسد از بیم نمودن من ۴۵ ایه وان مکی

بسم الله الرحمن الرحیم

بپراکنده گان پراکنده کردنی ۱ پس بردارندگان بار را ۲ پس روندگان باسانی ۳ پس تقسیم
کنندگان امر را ۴ که بدرستی که انچه وعده داده میشوید هر اینه راستست ۵ وبدرستی که جزا
هر اینه بوقوع اینده است ۶ باسمان صاحب راهها ۷ بدرستی که شما هر اینه در گفتاری
مختلفید ۸ روگردانیده شود از او انکه روگردانیده شد ۹ کشته شوند دروغ گویان ۱۰
انانی که ایشان در فرو رفتگی ضلالت بیخبران اند ۱۱ میپرسند که کی خواهد بود روز جزا ۱۲

دوزخ

Digitized by Google

يَوْمَهُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ۱۳ ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ۱۴ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۱۵ آخِذِينَ مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ
كَانُوا قَبْلَ ذَٰلِكَ مُحْسِنِينَ ۱۶ كَانُوا قَلِيلًا مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ۱۷ وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ۱۸ وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۱۹ وَفِي الْأَرْضِ
آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ ۲۰ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ۲۱ وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ۲۲ فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ ۲۳
هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ ۲۴ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ۲۵ فَرَاغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ
۲۶ فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ
۲۷ فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا
لَا تَخَفْ وَبَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ
۲۸ فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ
وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ۲۹
قَالُوا كَذَٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ إِنَّهُ هُوَ
الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ۳۰ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ
أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ۳۱ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا
إِلَىٰ قَوْمٍ مُجْرِمِينَ ۳۲ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ
حِجَارَةً مِنْ طِينٍ ۳۳ مُسَوَّمَةً عِنْدَ
رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ۳۴ فَأَخْرَجْنَا مَنْ
كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۳۵ فَمَا
وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ
۳۶ وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ
يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۳۷ وَ
فِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۳۸ فَتَوَلَّىٰ
بِرُكْنِهِ وَقَالَ سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ۳۹
فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ
فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ۴۰ وَفِي عَادٍ
إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ
۴۱ مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ
إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيمِ ۴۲ وَفِي ثَمُودَ
إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ ۴۳
فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ
الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۴۴ فَمَا
اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا
مُنْتَصِرِينَ ۴۵ وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ۴۶ وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ۴۷ وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ ۴۸

روزی که ایشان بر آتش عذاب کرده می شوند ۱۲ بچشید عذاب خود را اینست آنچه بودید که از
بشتاب میخواستید ۱۳ بدرستی که پرهیزکاران در بوستانها و چشمه سارها اند ۱۴ قابلان
آنچه را داده ایشانرا پروردگار ایشان بدرستی که ایشان بودند پیش ازاین نیکوکاران بودند
اندکی از شب می خفتند ۱۷ و در سحرها طلب آمرزش میکردند ۱۸ و در مالهای ایشان حقی بود
برای سؤال کننده و بی بهره ۱۹ و در زمین نشانهاست برای یقین کنندگان ۲۰ و در نفسهای
شما آیا پس نمی بینید ۲۱ و در آسمانست روزی شما و آنچه وعده داده میشوید ۲۲ پس بحق پروردگار
آسمان و زمین بدرستی که این هر آینه حقست مانند آنکه شما سخن میگویید ۲۳ آیا آمد ترا حدیث
میهمانان ابرهیم گرامی داشته شدگان ۲۴ آنگاه که درآمدند بر او پس گفتند سلام گفت سلام
گروهی ایدنا شناخته شده ۲۵ پس نهان رفت بسوی خاندان خود پس آورد گوساله فربه ۲۶
پس نزدیک برد آنرا بسوی ایشان گفت آیا نمیخورید ۲۷ پس نهانی یافت از ایشان ترسی گفتند
مترس و مژده دادند او را به پسری دانا ۲۸ پس روکرد زن او در فریاد در روی پس زد رویش را
و گفت پیرزال نازاینده ام ۲۹ گفتند همچنین گفته پروردگار تو بدرستی که او اوست حکیم دانا
۳۰ گفت پس چیست کار شما ای فرستاده شدگان ۳۱ گفتند بدرستی که ما فرستاده شده ایم
بسوی گروهی گناهکاران ۳۲ تا فرستیم بر ایشان سنگهائی از گل ۳۳ نشان کرده شده نزد
پروردگار تو برای اسراف کنندگان ۳۴ پس بیرون کردیم هر که را بود در آن از مؤمنان ۳۵ پس
نیافتیم در آن بجز خانه از مسلمانان ۳۶ و واگذاشتیم در آن نشانه برای آنانکه میترسند از
عذاب دردناک ۳۷ و در موسی هنگامی که فرستادیم او را بسوی فرعون با حجتی هویدا ۳۸
پس روی گردانید بقوت خود و گفت جادوگر است یا دیوانه ۳۹ پس گرفتیم او را و لشکرهای
او را پس افکندیم ایشانرا در دریا و او بود ملامت کننده ۴۰ و در عاد هنگامی که فرستادیم
بر ایشان بادی نازا ۴۱ نمیگذاشت چیزی را که میآمد بر آن مگر آنکه گردانیدی او را مانند
پوسیده ۴۲ و در ثمود هنگامی که گفته شد مر ایشانرا که برخوردار شوید تا وقتی ۴۳
سرکشیدند از طاعت پروردگارشان پس گرفت ایشانرا صاعقه و ایشان مینگریستند
۴۴ پس نتوانستند هیچ برخواستنی و نبودند انتقام کشندگان ۴۵ و قوم نوح را از پیش
که ایشان بودند گروهی فاسقان ۴۶ و آسمان را بنا کردیم آنرا بقوت و بدرستی که ما
هر آینه توانائیانیم ۴۷ و زمین را گسترانیدیم آنرا پس خوب گسترانندگانیم ۴۸

انجز نیست وهفتم

وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۴۹ فَفِرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ۵۰ وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ
مُبِينٌ ۵۱ كَذَٰلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ۵۲ أَتَوَاصَوْا بِهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ۵۳ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ ۵۴
وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَىٰ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ۵۵ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ۵۶ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعِمُونِ ۵۷ إِنَّ اللَّهَ
هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ۵۸ فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذَنُوبًا مِثْلَ ذَنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونِ ۵۹ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ

بخش و بیست و هفتم

سورهٔ طور چهل و نه آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

قسم بطور ۱ و کتاب نوشته شده ۲ در پوست کشاده شده ۳ و بیت المعمور ۴ و سقف بر
افراشته شده ۵ و دریای برافروخته ۶ بدرستی که عذاب پروردگار تو هر آینه بوقوع آینده
است ۷ نیست مر او را هیچ دفع کننده ۸ روزی که حرکت کند آسمان حرکت کردنی ۹ و روان
شوند کوهها روان شدنی ۱۰ پس وای در آن روز مر تکذیب کنندگان را ۱۱ آنانکه ایشان در
فرو رفتن بباطل بازی میکنند ۱۲ روزی که بسرعت انداخته شوند بسوی آتش دوزخ انداختنی
۱۳ این آتشیست که بودید که بآن تکذیب میکردید ۱۴ آیا پس جادوستاین یا شما نمی بینید ۱۵
در آیید آنرا پس صبر کنید یا صبر ننمایید یکسانست بر شما جزاین نیست که پاداش داده میشوید
آنچه را بودید که میکردید ۱۶ بدرستی که پرهیزکاران در بهشتها و نعمتهایند ۱۷ شادمان
بآنچه داده ایشانرا پروردگارایشان و نگاه داشت ایشانرا پروردگارایشان از عذاب دوزخ
۱۸ بخورید و بیاشامید گوارا بسبب آنچه بودید که میکردید ۱۹ تکیه زدگان بر تختهای پیوسته
شده بهم و جفت کردیم ایشانرا بحوریان کشاده چشم ۲۰ و آنانی که ایمان آوردند و پیروی شدند
ایشانرا اولاد ایشان بسبب ایمان بوسانیم بایشان فرزندان ایشانرا ۲۱ و کم نکنیم ایشانرا
از کردارهای ایشان هیچ چیز هر مردی بآنچه کسب کرده در گرو است ۲۲ و مدد فرستیم

سورة والطور تسع واربعون آية مكية ۵۲

بسم الله الرحمن الرحيم

والطور ۱ وكتاب مسطور ۲
في رق منشور ۳ والبيت المعمور
۴ والسقف المرفوع ۵ والبحر
المسجور ۶ إن عذاب ربك لواقع
۷ ما له من دافع ۸ يوم تمور
السماء مورا ۹ وتسير الجبال
سيرا ۱۰ فويل يومئذ للمكذبين
۱۱ الذين هم في خوض يلعبون ۱۲
يوم يدعون إلى نار جهنم دعا
۱۳ هذه النار التي كنتم بها
تكذبون ۱۴ أفسحر هذا أم أنتم
لا تبصرون ۱۵ اصلوها فاصبروا
أو لا تصبروا سواء عليكم إنما
تجزون ما كنتم تعملون ۱۶ إن
المتقين في جنات ونعيم ۱۷ فا
كهين بما آتاهم ربهم ووقاهم
ربهم عذاب الجحيم ۱۸ كلوا واشربوا
هنيئا بما كنتم تعملون ۱۹ متكئين
على سرر مصفوفة وزوجناهم
بحور عين ۲۰ والذين آمنوا و
اتبعتهم ذريتهم بإيمان ألحقنا
بهم ذريتهم ۲۱ وما ألتناهم
من عملهم من شيء كل امرئ
بما كسب رهين ۲۲ و
أمددناهم

ایشانرا

بفاكهة ولحم مما يشتهون ۲۳ يتنازعون فيها كأسا لا لغو فيها ولا تأثيم ۲۴ ويطوف عليهم غلمان لهم كأنهم لؤلؤ مكنون ۲۵
وأقبل بعضهم على بعض يتساءلون ۲۶ قالوا إنا كنا قبل في أهلنا مشفقين ۲۷ فمن الله علينا ووقانا عذاب السموم ۲۸ إنا كنا من
قبل ندعوه إنه هو البر الرحيم ۲۹ فذكر فما أنت بنعمت ربك بكاهن ولا مجنون ۳۰ أم يقولون شاعر نتربص به ريب المنون ۳۱
قل تربصوا فإني معكم من المتربصين ۳۲ أم تأمرهم أحلامهم بهذا أم هم قوم طاغون ۳۳ أم يقولون تقوله بل لا يؤمنون ۳۴ فليأتوا

النجم ۳۴ — النجم — الجن وبيست وهفتم

بحديث مثله إن كانوا صادقين ۳۵ أم خلقوا من غير شيء أم هم
الخالقون ۳۶ أم خلقوا السموات
والأرض بل لا يوقنون ۳۷ أم
عندهم خزائن ربك أم هم
المسيطرون ۳۸ أم لهم سلم
يستمعون فيه فليأت مستمعهم
بسلطان مبين ۳۹ أم له
البنات ولكم البنون ۴۰ أم تسئلهم
أجرا فهم من مغرم مثقلون ۴۱
أم عندهم الغيب فهم يكتبون
۴۲ أم يريدون كيدا فالذين
كفروا هم المكيدون ۴۳ أم
لهم إله غير الله سبحان الله عما
يشركون ۴۴ وإن يروا كسفا من
السماء ساقطا يقولوا سحاب
مركوم ۴۵ فذرهم حتى يلاقوا
يومهم الذي فيه يصعقون ۴۶
يوم لا يغني عنهم كيدهم شيئا ولا
هم ينصرون ۴۷ وإن للذين
ظلموا عذابا دون ذلك ولكن
أكثرهم لا يعلمون ۴۸ واصبر
لحكم ربك فإنك بأعيننا وسبح
بحمد ربك حين تقوم ۴۹ ومن
الليل فسبحه وإدبار النجوم ۵۰

سورة والنجم اثنتان وستون آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

والنجم إذا هوى ۱ ما ضل صاحبكم وما غوى ۲ وما ينطق عن الهوى ۳ إن هو إلا وحي يوحى ۴ علمه شديد

فوائد

ایشانرا بمیوه وگوشت ازانچه خواهش کنند ۲۳ بنوبت گیرند درانها جامی راکه نه لغوی
درانهاست ونه گناهی ۲۴ وبگردند برایشان پسرانی که مرایشانرا ست همانا که انها مروارید
پوشیده شده ۲۵ وروکند بعضیشان بربعضی میپرسند ۲۶ گویند بدرستی که ما بودیم
پیشتر درکسان خود ترسناکان ۲۷ پس منت نهاد خدا برما ونگاه داشت مارا از عذاب آتش
سوزان ۲۸ بدرستی که بودیم ما ازپیش که میخواندیم اورا بدرستی که او اوست نیکوکار
مهربان ۲۹ پس پند ده پس نه تو بنعمت پروردگارت فال گوی ونه دیوانه ۳۰ یا میگویند
که شعر گوستا نتظار میبریم باو حوادث زمانه را ۳۱ بگو انتظار برید پس بدرستی که من با
شما از منتظرانم ۳۲ یا میفرماید ایشانرا خوابهای ایشان باین یا ایشان گروهی اند تجاوز
رفتگان ۳۳ یا که میگویند بربافته انرا بلکه ایمان نمی آورند ۳۴ پس باید بیاورند گفتاری
مانند ان اگر هستند راست گویان ۳۵ یا ایشان افریده شده اند از غیر چیزی یا ایشان افریدگانند
۳۶ یا افریده اند آسمانها وزمین را بلکه یقین نمیدارند ۳۷ یا نزد ایشانست خزینهای پروردگار
تو یا ایشان تسلط دارانند ۳۸ یا مرایشانرا ست نردبانی که میشنوند دران پس باید بیاورد
شنونده ایشان بحجتی هویدا ۳۹ یا مرا وراست دختران ومرشمارا ست پسران ۴۰ یا میخواهی
از ایشان مزدی پس ایشان از غرامت گران بارشده کانند ۴۱ یا نزد ایشانست غیب پس
ایشان مینویسند ۴۲ یا میخواهند مکری را پس انانکه کافر شده اند ایشانند مکر کرده
شدگان ۴۳ یا مرایشانرا ست معبودی بجز خدا منزهست خدا از انچه شریک می آورند ۴۴
واگر ببینند قطعه از آسمان افتاده گویند ابریست برهم نشسته ۴۵ پس بگذار ایشانرا
تا برسند روز شانرا که دران هلاک شوند ۴۶ روزی که باز ندارد از ایشان مکر ایشان
چیزیرا ونه ایشان یاری کرده شوند ۴۷ وبدرستی که مرانانرا که ستم کرده اند عذابی
غیر ازان ولیکن بیشتر ایشان نمیدانند ۴۸ وصبر کن برای حکم پروردگارت پس بدرستی
که تو در حفظ مائی وتسبیح کن بستایش پروردگار خود وقتی که برمیخیزی واز شب پس تسبیح

کو اورا ودر پشت | سورهٔ نجم شصت وپنج آیه دران مکی است | کردن ستارگان ام

بنام خدای بخشاینده مهربان

قسم بستاره چون فرو آید ۱ که گمراه نشده مصاحب شما ونه براه باطل رفت ۲ وسخن
نمیگوید از خواهش خود ۳ نیست ان مگر وحیی که وحی کرده میشود ۴ اموخت اورا سخت

فوائد

القوی ۵ ذومرة فاستوی ۶ وهو بالافق الاعلی ۷ ثم دنی فتدلی ۸ فکان قاب قوسین او ادنی ۹ فاوحی الی عبده ما اوحی ۱۰ ما
کذب الفؤاد ما رای ۱۱ افتمارونه علی ما یری ۱۲ ولقد راٰه نزلة اخری ۱۳ عند سدرة المنتهی ۱۴ عندها جنة المأوی ۱۵
اذ یغشی السدرة ما یغشی ۱۶ ما زاغ البصر وما طغی ۱۷ لقد رای من ایات ربه الکبری ۱۸ افرایتم اللات والعزی ۱۹ ومنوة
الثالثة الاخری ۲۰ الکم الذکر وله الانثی ۲۱ تلک اذا قسمة ضیزی ۲۲ ان هی الا اسماء سمیتموها انتم وابآؤکم ما انزل الله

بهامن سلطان ان یتبعون
الا الظن وما تهوی الانفس ولقد جاءهم من ربهم الهدی ۲۳
ام للانسان ما تمنی ۲۴ فلله
الاخرة والاولی ۲۵ وکم من
ملک فی السموات لا تغنی شفاعتهم
شیئا الا من بعد ان یاذن الله
لمن یشاء ویرضی ۲۶ ان الذین
لا یؤمنون بالاخرة لیسمون
الملئکة تسمیة الانثی ۲۷
وما لهم به من علم ان یتبعون
الا الظن وان الظن لا یغنی من
الحق شیئا ۲۸ فاعرض عن من تولی
عن ذکرنا ولم یرد الا الحیوة
الدنیا ۲۹ ذلک مبلغهم من
العلم ان ربک هو اعلم بمن
ضل عن سبیله وهو اعلم بمن
اهتدی ۳۰ ولله ما فی السموت
وما فی الارض لیجزی الذین اساؤا
بما عملوا ویجزی الذین احسنوا
بالحسنی ۳۱ الذین یجتنبون کبئر
الاثم والفواحش الا اللمم ان
ربک واسع المغفرة هو اعلم بکم
اذ انشاکم من الارض واذ انتم اجنة
فی بطون امهتکم فلا تزکوا انفسکم
هو اعلم بمن اتقی ۳۲ افرایت الذی تولی ۳۳
واعطی قلیلا واکدی ۳۴ اعندهٗ

قوتها ۵ صاحب توانائی پس راست ایستاد ۶ واو بود بافقی که برتر است ۷ بعد ازان نزدیک
شد پس نزدیک شد ۸ پس بود قدر دو کمان یا نزدیکتر ۹ پس وحی کرد بسوی بندهٔ خود انچه وحی
کرد ۱۰ تکذیب نکرد دل انچه را دید ۱۱ ایا پس مجادله میکنید با او بر انچه میدید ۱۲ وهر اینه
بتحقیق دید او را یکبار دیگر ۱۳ نزد سدرة المنتهی ۱۴ که نزد اوست بهشت ازامکاه ۱۵ انگاه
که فرا میگرفت سدره را انچه فرا میگرفت ۱۶ میل نکرد دیده و نه تجاوز کرد از حد ۱۷ هر اینه بتحقیق
که دید از ایتهای پروردگارش که بود بزرگ ۱۸ ایا پس دیدید لات وعزی را ۱۹ ومنات سیمین
واپسین تر را ۲۰ ایا مر شما را پسر است ومر خدا را دختر ۲۱ این انگاه بخش کردنیست مخالف
عدالت ۲۲ نیست ان مگر نامهائی که نام نهاده اید انها را شما و پدران شما فرو نفرستاده
خدا بانها هیچ حجتی پیروی نمیکنند مگر گمانرا وانچه را خواهش میکند نفسها وهر اینه بتحقیق
که امد ایشانرا از پروردگارشان هدایت ۲۳ ایا مر انسان میراست انچه ارزو میکند ۲۴ پس
مر خدا یراست انجهان واینجهان ۲۵ وبسا از فرشته در اسمانها که سود ندهد شفاعت
ایشان چیزیرا مگر بعد ازانکه دستوری دهد خدا برای کسی که خواهد وپسندد ۲۶ بدرستی
که انانکه ایمان نمی اورند باخرت هر اینه مینامند فرشتگانرا نامیدن مونث ۲۷ ونیست
مر ایشانرا بان هیچ دانشی پیروی نمیکنند مگر گمانرا وبدرستی که گمان بی نیاز نمیکند از حق
چیزیرا پس روبگردان از هر که روگردانید از یاد ما ونخواست مگر زندگانی دنیارا ۲۹ این
غایت رسیدن ایشانست از دانش بدرستی که پروردگار تو او دانا تر است بکسی که گم
شده از راه او واو دانا تر است بکسی که هدایت یافته ۳۰ ومر خدا یراست انچه در اسمانها
وانچه در زمین است تا سزا دهد انانرا که بد کردند بانچه کرده اند و پاداش دهد انانرا که
نیکی کرده اند بنیکوئی ۳۱ انانکه دوری کنند از کبیرهای گناه وکارهای زشت مگر
از گناهان خود بدرستی که پروردگار تو گشاده امرزشست او دانا تر است بشما انهنگام
که بدید کرد شما را از زمین وانهنگام که شما بودید خردان در شکمهای مادران خود پس
پاک مشمارید نفسهای خود را اوست دانا تر بانکه پرهیزکاری کرد ۳۲ ایا پس دیدی انرا
که روگردانید ۳۳ وداد اندکی وبرید عطای خود را ۳۴ ایا نزد اوست علم غیب پس او می بیند ۳۵
یا خبر داده نشده بانچه در صحیفهای موسی ۳۶ وابرهیم است که تمام ادا کرد ۳۷ اینکه برنمی
دارد هیچ بردارنده بار گناه دیگریرا ۳۸ واینکه نیست مر انسانرا مگر انچه سعی کرد ۳۹

علم الغیب فهو یری ۳۵ ام لم ینبا بما فی صحف موسی ۳۶ وابرهیم الذی وفی ۳۷ الا تزر وازرة وزر اخری ۳۸ وان لیس للانسان الا ما سعی ۳۹

Digitized by Google

وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ ٤٠ ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَىٰ ٤١ وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ ٤٢ وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ ٤٣ وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ٤٤
وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ٤٥ مِن نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ ٤٦ وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشْأَةَ الْأُخْرَىٰ ٤٧ وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ٤٨ وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ
الشِّعْرَىٰ ٤٩ وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ٥٠ وَثَمُودَ فَمَا أَبْقَىٰ ٥١ وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَىٰ ٥٢ وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ
فَغَشَّاهَا مَا غَشَّىٰ ٥٣ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ ٥٤ هَٰذَا نَذِيرٌ مِّنَ النُّذُرِ الْأُولَىٰ ٥٥ أَزِفَتِ الْآزِفَةُ ٥٦ لَيْسَ لَهَا مِن دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ٥٧
الجن وبیست وهفتم — ۳۲۶ — قمر

أَفَمِنْ هَٰذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ٥٩ وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ٦٠ وَأَنتُمْ
سَامِدُونَ ٦١ فَاسْجُدُوا لِلَّهِ
وَاعْبُدُوا ٦٢

سورة القمر خمس وخمسون آية وهي مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانشَقَّ الْقَمَرُ ١
وَإِن يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ
مُّسْتَمِرٌّ ٢ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ
وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقِرٌّ ٣ وَلَقَدْ
جَاءَهُم مِّنَ الْأَنبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ
حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ ٥
فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ
شَيْءٍ نُّكُرٍ ٦ خُشَّعًا أَبْصَارُهُمْ
يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ
مُّنتَشِرٌ ٧ مُّهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ
الْكَافِرُونَ هَٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ٨
كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا
عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ
فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانتَصِرْ
فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُّنْهَمِرٍ
وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى
الْمَاءُ عَلَىٰ أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ١٢ وَحَمَلْنَاهُ
عَلَىٰ ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ ١٣ تَجْرِي
بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِّمَن كَانَ كُفِرَ ١٤ وَ
لَقَد تَّرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ١٥
فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ١٦ وَ
لَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ١٧

واینکه سعی او زود باشد که دیده شود ٤٠ پس جزا داده میشود او را جزای تمام تر ٤١ و انکه بسوی
پروردگار تست آخر کارها ٤٢ و انکه او میخنداند و میگریاند ٤٣ و اینکه او میمیراند و زنده
میکند ٤٤ و اینکه او آفرید دو صنف که ذکر و انثی ست ٤٥ از نطفه چون در رحم ریخته شود ٤٦
و اینکه بر اوست نشاه دیگر ٤٧ و اینکه او بی نیاز کرده و سرمایه داده ٤٨ و اینکه اوست او
پروردگار شعری ٤٩ و انکه او هلاک کرد عاد نخستین را ٥٠ و قوم ثمود را پس باقی نگذاشت
٥١ و کروه نوح را از پیش بدرستی که ایشان بودند ستمکار تر و طغیان کننده تر ٥٢ و
آن زیر و زبر شده را فرو افکند ٥٣ پس پوشانید آنرا آنچه پوشانید ٥٤ پس بکدام یک از نعمتهای
پروردگارت شک میکنی ٥٥ این بیم نماینده است از بیم نمایندگان نخستین ٥٦ نزدیک
شد نزدیک شونده ٥٧ نیست مر آنرا از غیر خدا ظاهر کننده ٥٨ آیا پس از این سخن تعجب
نمایید ٥٩ و میخندید و نمیگریید ٦٠ و شمایید غافلان ٦١ پس سجده کنید مر خدا را و بپرستید

سورة قمر پنجاه و پنج آیه — وان مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

نزدیک شد قیامت و شکافته شد ماه ١ و اگر ببینند آیتی را روی بگردانند و گویند
جادوئیست دائمی ٢ و تکذیب کردند و پیروی کردند خواهشهای خود را و هر امری قرار گیرنده
است ٣ و بتحقیق که آمد ایشان را از خبرها آنچه که در آنست مزجر شدنی ٤ حکمتی است
بحد کمال رسیده پس سودی ندهند بیم نمایندگان ٥ پس روی بگردان از ایشان روزی که بخواند
خواننده بسوی چیزی ناخوش ٦ فرو رفته دیده هاشان بیرون آیند از قبرها همانا که ایشان
ملخهای پراکنده اند ٧ حال آنکه شتاب کنندگان باشند بسوی خواننده گویند کافران این
روز بیست دشوار ٨ تکذیب کردند پیش از ایشان کروه نوح پس بدروغ نسبت دادند بنده
ما را و گفتند دیوانه است و زجر کرده شده ٩ پس بخواند پروردگار خود را که من مغلوب شدم
پس انتقام بکش ١٠ پس کشودیم درهای آسمان را بآبی سخت ریزنده ١١ و روان ساختیم زمین را
چشمه ها پس فراهم رسید آب برای کاری که بتحقیق مقرر شده بود ١٢ و برنشانیدیم او را بر صاحب
تخته ها و میخها ١٣ که میرفت بنگاه داشت ما جزا مر کسی را که بود که کفر ورزیده بود ١٤ و هر
آینه بتحقیق که باز گذاشتیم آنرا آیتی پس آیا هست هیچ پند گیرنده ١٥ پس چگونه بود عذاب
من و بیم نمودن من ١٦ و بتحقیق که آسان کردیم قرآن را برای پند گیری پس آیا هست هیچ پند گیرنده ١٧

Digitized by Google

كذبت عاد فكيف كان عذابي ونذر ۱۸ انا ارسلنا عليهم ريحا صرصرا في يوم نحس مستمر ۱۹ تنزع الناس كانهم اعجاز نخل منقعر ۲۰
فكيف كان عذابي ونذر ۲۱ ولقد يسرنا القرآن للذكر فهل من مدكر ۲۲ كذبت ثمود بالنذر ۲۳ فقالوا ابشرا منا واحدا نتبعه
انا اذا لفي ضلال وسعر ۲۴ ءالقي الذكر عليه من بيننا بل هو كذاب اشر ۲۵ سيعلمون غدا من الكذاب الاشر ۲۶ انا مرسلوا الناقة
فتنة لهم فارتقبهم واصطبر ونبئهم ان الماء قسمة بينهم كل شرب محتضر ۲۷ فنادوا صاحبهم فتعاطى فعقر ۲۸ فكيف كان عذابي

قمر ۳۲۶ الجزو بيست وهفتم

تكذيب نمودند عاد پس چگونه بود عذاب من وبيم نمودن من ۱۸ بدرستى كه ما فرستاديم بر
ايشان بادى سخت وزنده در روز شومى استمرار دارنده ۱۹ كه ميكند مردم را همانا ايشان
تنهاى نخل از بيخ بركنده ۲۰ پس چگونه بود عذاب من وبيم نمودن من ۲۱ وهر اينه بتحقيق كه
آسان كرديم قرآنرا براى پند كردن پس آيا هست هيچ پند گيرنده ۲۲ تكذيب كردند ثموديم
نمايندگانرا ۲۳ پس گفتند آيا آدمى را كه از جنس ماست تنها پيروى كنيم او را بدرستى
كه ما البته كار در ضلالت واشتهاى افروخته ايم ۲۴ آيا القا كرده شده است وحى بر او از ميان
ما بلكه او دروغ گوئيست تكبر دارنده ۲۵ بزودى خواهند دانست فردا كه كيست دروغ گو
متكبر ۲۶ بدرستى كه ما فرستندگان ناقه ايم براى ازمايش مر ايشانرا پس چشم براه باش
ايشانرا وصبر كن وخبر ده ايشانرا كه آب قسمتست ميان ايشان هر حصه آبي حاضر كرده شده ۲۸
پس ندا كردند يار خودرا پس متحمل شد پس پى كرد ۲۹ پس چگونه بود عذاب من وبيم نمودن من
۳۰ بدرستى كه ما فرستاديم بر ايشان يك فرياد پس شدند مانند شاخهاى خشك در
هم شكسته ريزه ريزه شده ۳۱ وبتحقيق كه آسان نموديم قرآنرا براى پند پس آيا هست
هيچ پند گيرنده ۳۲ تكذيب كردند قوم لوط بيم كنندگانرا ۳۳ بدرستى كه ما فرستاديم
بر ايشان تند بادى سنگ ريزه باشى مگر خاندان لوط را كه رهانيديم ايشانرا وقت سحر
۳۴ براى نعمتى از نزد ما همچنين پاداش دهيم آنرا كه سپاس گذارد ۳۵ وهر اينه بتحقيق كه
بيم نمود ايشانرا از سخت گرفتن ما پس شك آوردند ببيم كردن ۳۶ وهر اينه بتحقيق كه
خواستند از او مر از خودرا از ميهمانان او پس محو كرديم ديده هاى ايشانرا پس بچشيد
عذاب مرا وبيم دادن مرا ۳۸ وهر اينه بتحقيق كه صبح كرد ايشانرا در اول روز عذابى برقرار ۳۹
پس بچشيد عذاب من وبيم دادن مرا ۴۰ وهر اينه بتحقيق كه آسان كرديم قرآنرا براى پند پس آيا
هست هيچ پند گيرنده ۴۱ وبتحقيق آمدند خاندان فرعون را بيم نمايندگان ۴۲ تكذيب كردند
همه آيتهاى ما همه را پس گرفتيم ايشانرا گرفتن غالبى مقتدر ۴۳ آيا كافران شما بهتر ند از
آنان يا مر شما را است برائتى در كتابها ۴۴ يا ميگويند ما گروه جمع شده ايم انتقام كشنده
۴۵ بزودى گريزانيده شوند ان جمع وبر گردانيده شوند بر پشتها ۴۶ بلكه قيامت وعده گاه
ايشانست وقيامت سخت تر وتلخ تر است ۴۷ بدرستى كه گناه كاران در گمراهى وآتشهاى
افروخته اند ۴۸ روزى كه كشيده شوند در آتش بر روهاى ايشان بچشيد مس كردن دوزخ را ۴۹

وندر ۳۰ انا ارسلنا عليهم صيحة
واحدة فكانوا كهشيم المحتظر ۳۱
ولقد يسرنا القرآن للذكر فهل من
مدكر ۳۲ كذبت قوم لوط بالنذر
۳۳ انا ارسلنا عليهم حاصبا
الا ال لوط نجيناهم بسحر ۳۴ نعمة
من عندنا كذلك نجزي من شكر
۳۵ ولقد انذرهم بطشتنا فتمارو
بالنذر ۳۶ ولقد راودوه
عن ضيفه فطمسنا اعينهم
فذوقوا عذابي ونذر ۳۸ ولقد
صبحهم بكرة عذاب مستقر ۳۹
فذوقوا عذابي ونذر ۴۰ ولقد
يسرنا القرآن للذكر فهل من مدكر
۴۱ ولقد جاء ال فرعون النذر
۴۲ كذبوا بايتنا كلها فاخذناهم
اخذ عزيز مقتدر ۴۳ اكفاركم
خير من اولئكم ام لكم برائة في
الزبر ۴۴ ام يقولون نحن جميع
منتصر ۴۵ سيهزم الجمع ويولون
الدبر ۴۶ بل الساعة موعدهم
والساعة ادهى وامر ۴۷ ان
المجرمين في ضلال وسعر ۴۸
يوم يسحبون في النار على
وجوههم ذوقوا مس سقر ۴۹

Digitized by Google

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ٤٩ وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ٥٠ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ٥١ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ٥٢
وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ ٥٣ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ٥٤ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُقْتَدِرٍ ٥٥ سورة الرحمن مدنية وهي ثمان وسبعون آية وثلاث ركوعات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الرَّحْمَنُ ١ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ٢ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ٣ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ٤ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ٥ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ
٦ وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ٧ أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ٨ وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ٩ وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ١٠ فِيهَا

الجزء وبيست وهفتم ٣٣٨ رحمن

فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ١١ وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ١٢ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ١٣ خَلَقَ
الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ١٤ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ ١٥ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ١٦
رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ١٧ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ١٨ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ١٩ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ
لَا يَبْغِيَانِ ٢٠ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٢١ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ
وَالْمَرْجَانُ ٢٢ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٢٣ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنْشَآتُ
فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ٢٤ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٢٥ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا
فَانٍ ٢٦ وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ٢٧ فَبِأَيِّ آلَاءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٢٨ يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي
شَأْنٍ ٢٩ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٣٠ سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَانِ ٣١
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٣٢ يَا
مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ
أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ ٣٣
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٣٤
يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ
فَلَا تَنْتَصِرَانِ ٣٥

بدرستی که ما هر چیزی را آفریدیم باندازه ٤٩ نیست امر ما مگر یک چون بشتاب مانند زدن
بچشم ٥٠ و هر آینه بتحقیق هلاک کردیم امثال شما را پس یا هست هیچ پند گیرنده ٥١ و هر
چیزی که کرده اند او را در کتابست ٥٢ و هر خورد و بزرگی نوشته شده است ٥٣ بدرستی
که پرهیزکاران در بهشتهائی اند و جویها ٥٤ در نشستنگاهی پسندیده نزد پادشاهی صاحب اقتدار

سورهٔ رحمن جل جلاله هفتاد و شش آیت و هفت رکوع و مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

خداوند بخشاینده ٢ آموزانید قرآن را ٣ آفرید آدمی را ٤ آموزانید بوی بیان را ٥ آفتاب و ماه
بحسابی مقدر میروند ٦ و گیاه بسیاق و درخت سجده میکنند ٧ و آسمان را برافراشته او را و
بنهاده ترازو را که از حد در نگذرید در میزان ٨ و بپادارید سنجیدن را بعدل و کم مکنید
میزان را ٩ و زمین را بنهاد او را برای آفریدگان ١٠ در او ست انواع میوه و درخت خرما که صاحب
غلافهای شکوفه است ١١ و دانه صاحب برگ و گیاه خوشبو ١٢ پس بکدامین نعمتهای پروردگار
تان تکذیب میکنید ١٣ آفرید آدمی را از گل خشکیده مانند سفال پخته ١٤ و آفرید پدر جنیان را
از زبانه بی دود از آتش ١٥ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ١٦ پروردگار
دو مشرق و پروردگار دو مغرب ١٧ پس بکدامین از نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید
١٨ آمیخت دو دریا را که بهم میرسند میانهٔ آن دو حایلیست که زیادتی بهم نمیکنند ١٩ پس
بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ٢٠ بیرون میآید از آن دو مروارید و مرجان
٢١ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ٢٢ و مر او راست کشتیهای بادبان
برافراشته در دریا مانند کوهها ٢٣ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید
٢٤ هر که بر اوست فانی شونده است ٢٥ و باقی میماند ذات پروردگار تو که خداوند عظمت
و احسانست ٢٦ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ٢٧ میخواهد از او هر که
در آسمانها و زمین است هر روز او در کاریست ٢٨ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب
میکنید ٢٩ زود باشد که بپردازیم برای شما ای دو سنگین ٣٠ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان
تکذیب میکنید ٣١ ای گروه جن و انس اگر توانید که بیرون روید از جوانب آسمانها و زمین پس
بیرون روید بیرون نمیروید مگر بتسلط ٣٢ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب
میکنید ٣٣ فرستاده شود بر شما زبانهٔ از آتش و مسی گداخته پس دفع نتوانید کرد ٣٤

Digitized by Google

فَبِاَیِّ اٰلَاۗءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبٰنِ ۳۵ فَاِذَا انْشَقَّتِ السَّمَآءُ فَکَانَتْ وَرْدَةً کَالدِّهَانِ ۳۷ فَبِاَیِّ اٰلَاۗءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبٰنِ ۳۷ فَیَوْمَئِذٍ لَّا یُسْئَلُ عَنْ ذَنْۢبِهٖٓ
اِنْسٌ وَّلَا جَآنٌّ ۳۸ فَبِاَیِّ اٰلَاۗءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبٰنِ ۳۹ یُعْرَفُ الْمُجْرِمُوْنَ بِسِیْمٰهُمْ فَیُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِیْ وَالْاَقْدَامِ ۴۰ فَبِاَیِّ اٰلَاۗءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبٰنِ ۴۱
هٰذِهٖ جَهَنَّمُ الَّتِیْ یُکَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُوْنَ ۴۲ یَطُوْفُوْنَ بَیْنَهَا وَبَیْنَ حَمِیْمٍ اٰنٍ ۴۳ فَبِاَیِّ اٰلَاۗءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبٰنِ ۴۴ وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهٖ جَنَّتٰنِ
۴۵ فَبِاَیِّ اٰلَاۗءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبٰنِ ۴۶ ذَوَاتَآ اَفْنَانٍ ۴۷ فَبِاَیِّ اٰلَاۗءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبٰنِ ۴۸ فِیْهِمَا عَیْنٰنِ تَجْرِیٰنِ ۴۹ فَبِاَیِّ اٰلَاۗءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبٰنِ

۵۰ فِیْهِمَا مِنْ کُلِّ فَاکِهَةٍ زَوْجٰنِ
۵۱ فَبِاَیِّ اٰلَاۗءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبٰنِ ۵۲
مُتَّکِـِٕیْنَ عَلٰی فُرُشٍۭ بَطَآئِنُهَا مِنْ
اِسْتَبْرَقٍ وَجَنَا الْجَنَّتَیْنِ دَانٍ ۵۳
فَبِاَیِّ اٰلَاۗءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبٰنِ ۵۴
فِیْهِنَّ قٰصِرٰتُ الطَّرْفِ لَمْ یَطْمِثْهُنَّ
اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَآنٌّ ۵۵ فَبِاَیِّ
اٰلَاۗءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبٰنِ ۵۶ کَاَنَّهُنَّ
الْیَاقُوْتُ وَالْمَرْجَانُ ۵۸ فَبِاَیِّ اٰلَاۗءِ
رَبِّکُمَا تُکَذِّبٰنِ ۵۹ هَلْ جَزَآءُ الْاِحْسَانِ
اِلَّا الْاِحْسَانُ ۶۰ فَبِاَیِّ اٰلَاۗءِ رَبِّکُمَا
تُکَذِّبٰنِ ۶۱ وَمِنْ دُوْنِهِمَا جَنَّتٰنِ
۶۲ فَبِاَیِّ اٰلَاۗءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبٰنِ ۶۳
مُدْهَآمَّتٰنِ ۶۴ فَبِاَیِّ اٰلَاۗءِ رَبِّکُمَا
تُکَذِّبٰنِ ۶۵ فِیْهِمَا عَیْنٰنِ
نَضَّاخَتٰنِ ۶۶ فَبِاَیِّ اٰلَاۗءِ رَبِّکُمَا
تُکَذِّبٰنِ ۶۷ فِیْهِمَا فَاکِهَةٌ وَّنَخْلٌ
وَّرُمَّانٌ ۶۸ فَبِاَیِّ اٰلَاۗءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبٰنِ
۶۹ فِیْهِنَّ خَیْرٰتٌ حِسَانٌ ۷۰ فَبِاَیِّ
اٰلَاۗءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبٰنِ ۷۱ حُوْرٌ مَّقْصُوْرٰتٌ
فِی الْخِیَامِ ۷۲ فَبِاَیِّ اٰلَاۗءِ رَبِّکُمَا
تُکَذِّبٰنِ ۷۳ لَمْ یَطْمِثْهُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ
وَلَا جَآنٌّ ۷۴ فَبِاَیِّ اٰلَاۗءِ رَبِّکُمَا
تُکَذِّبٰنِ ۷۵ مُتَّکِـِٕیْنَ عَلٰی رَفْرَفٍ
خُضْرٍ وَّعَبْقَرِیٍّ حِسَانٍ ۷۶ فَبِاَیِّ
اٰلَاۗءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبٰنِ ۷۷ تَبٰرَکَ اسْمُ
رَبِّکَ ذِی الْجَلٰلِ وَالْاِکْرَامِ ۷۸

پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ۳۵ پس چون شق شود آسمان پس شود کلکون
مانند روغن تافته ۳۷ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ۳۷ پس در آن روز
پرسیده نشود از گناه خود آدمی و نه جنی ۳۸ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید
۳۸ شناخته شوند گناهکاران بعلامتشان پس گرفته شوند بموهای پیشانی و قدمها ۳۹
پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ۴۰ این دوزخیست که تکذیب میکردند آنرا
گناهکاران ۴۱ طواف کنند میانهٔ آن و میانهٔ اب جوشان بغایت گرم ۴۲ پس بکدامین نعمتهای
پروردگارتان تکذیب میکنید ۴۳ و مر آنرا که ترسیده از مقام پروردگار خود دو بهشت است
۴۴ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ۴۵ صاحبان شاخهای درختان ۴۶
پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ۴۷ دران دو چشمه است که جارینده ۴۸
پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ۴۹ دران دو از هر میوه ایست دو نوع ۵۰
پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ۵۱ تکیه زنندگان بر فرشهائی که استرهای
آنها از دیبای سطبراست و چیده شدهٔ آن دو بهشت نزدیکست ۵۲ پس بکدامین نعمتهای
پروردگارتان تکذیب میکنید ۵۳ در آنها کوتاه چشمان باشند که بکارت نبرده ایشانرا
هیچ آدمی پیش از ایشان و نه هیچ جنی ۵۴ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید
۵۵ همانا آن زنان یاقوت و مرجانند ۵۶ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید
۵۷ آیا باشد پاداش نیکی مگر نیکی ۵۸ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید
۵۹ و از غیر آن دو تا دو بهشت است ۶۰ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید
۶۱ هر دو سرسبز و خرم ۶۲ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ۶۳ در آن
دو تا دو چشمه باشند جوشنده ۶۴ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید ۶۵
در این دو میوه‌ها و درخت خرما و درخت انار است ۶۶ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان
تکذیب میکنید ۶۷ در اینهاست زنان نیکوی خوش صورت ۶۸ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان
تکذیب میکنید ۶۹ حوران نیکو چشم مستوره در خیمها ۷۰ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان
تکذیب میکنید ۷۱ نرسیده ایشانرا آدمی پیش از ایشان و نه جنی ۷۲ پس بکدامین نعمتهای پروردگارتان
تکذیب میکنید ۷۳ تکیه زدگان بر بالشهای سبز و بساطهای قیمتی خوب ۷۴ پس بکدامین نعمتهای
پروردگارتان تکذیب میکنید ۷۵ بزرگست نام پروردگار تو که صاحب عظمت و انعامست ۷۶

سورة الواقعة مکیة وهی تسع وتسعون آیة وثلاث رکوعات

بسم الله الرحمن الرحیم

۱ اذا وقعت الواقعة ۲ لیس لوقعتها کاذبة ۳ خافضة رافعة ۴ اذا رجت
الارض رجا ۵ وبست الجبال بسا ۶ فکانت هباء منبثا ۷ وکنتم ازواجا ثلاثة ۸ فاصحاب المیمنة ما اصحاب المیمنة ۹ واصحاب المشئمة
ما اصحاب المشئمة ۱۰ والسابقون السابقون ۱۱ اولئک المقربون ۱۲ فی جنات النعیم ۱۳ ثلة من الاولین ۱۴ وقلیل من الاخرین ۱۵ علی سرر
موضونة ۱۶ متکئین علیها متقابلین ۱۷ یطوف علیهم ولدان مخلدون ۱۸ بأکواب وأباریق وکأس من معین ۱۹ لا یصدعون عنها ولا
ینزفون ۲۰ وفاکهة مما یتخیرون ۲۱ ولحم طیر مما یشتهون ۲۲ وحور
عین ۲۳ کأمثال اللؤلؤ المکنون ۲۴ جزاء بما کانوا یعملون ۲۵ لا یسمعون
فیها لغوا ولا تأثیما ۲۶ الا قیلا
سلاما سلاما ۲۷ واصحاب الیمین
ما اصحاب الیمین ۲۸ فی سدر
مخضود ۲۹ وطلح منضود ۳۰ و
ظل ممدود ۳۱ وماء مسکوب ۳۲
وفاکهة کثیرة ۳۳ لا مقطوعة ولا ممنوعة
۳۴ وفرش مرفوعة ۳۵ انا انشأناهن
انشاء ۳۶ فجعلناهن ابکارا ۳۷ عربا
اترابا ۳۸ لاصحاب الیمین ۳۹ ثلة من
الاولین ۴۰ وثلة من الاخرین ۴۱ و
اصحاب الشمال ما اصحاب الشمال ۴۲
فی سموم وحمیم ۴۳ وظل من یحموم
۴۴ لا بارد ولا کریم ۴۵ انهم کانوا
قبل ذلک مترفین ۴۶ وکانوا
یصرون علی الحنث العظیم ۴۷ و
کانوا یقولون أئذا متنا وکنا ترابا
وعظاما أئنا لمبعوثون ۴۸ أو آباؤنا
الأولون ۴۹ قل ان الاولین والآخرین
لمجموعون الی میقات یوم معلوم ۵۰
ثم انکم أیها الضالون المکذبون
۵۱ لآکلون من شجر من زقوم ۵۲ فمالئون
منها البطون ۵۳ فشاربون علیه من
الحمیم ۵۴ فشاربون شرب الهیم ۵۵
هذا نزلهم

سورهٔ واقعه نود و شش آیه و او مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

۱ وقتی که واقع شود قیامت ۲ نیست مر واقع شدن او را هیچ تکذیب کننده ۳ پست کننده برافرازنده
۴ آنگاه که لرزانیده شود زمین لرزانیدنی ۵ و ریزه ریزه کرده شوند کوهها ریزه ریزه کردنی ۶ پس
باشد غباری پراکنده ۷ و باشید اصنافی سه گونه ۸ پس یاران دست راست چه یاران دست
راستی ۹ و یاران دست چپ چه یاران دست چپی ۱۰ و پیشی کرفتکان پیشی کرفتکان ۱۱ آنها
اند نزدیک کردانیده شدکان ۱۲ در بهشتهای باناز و نعمت اند ۱۳ کروهی از پیشینیان ۱۴
واندکی از پسینیان ۱۵ بر تختهائی از زر و جواهر ساخته شده ۱۶ تکیه زده کان بر انها روبروی
یکدیکر ۱۷ میکردند بر ایشان پسران جاوید ماندکان ۱۸ با قدحها و ابریقها و جامها از شراب
جاری ۱۹ که نه بدرد سر آورده شوند از آن و نه بیخود شوند ۲۰ و با میوه ها از انچه برکزینند ۲۱ و
کوشت مرغی از انچه خواهش کنند ۲۲ و حوران کشاده چشم چون ماندهای مروارید پوشیده
شده ۲۳ پاداش بسبب انچه بودند که میکردند ۲۴ نشنوند در انها بیهوده و نه نسبت بکناه داده
شدنی ۲۵ مکر کفتاری سلام سلام ۲۶ و یاران دست راست چه یاران دست راست ۲۷ در
درخت کناری بی خار آفریده شده ۲۸ و درخت موزی پکنده شده ۲۹ و سایه کشیده شده
و آبی روان شده ۳۰ و میوه بسیار نه قطع کرده شده و نه باز داشته شده ۳۱ و فرشهای برافراشته
شده ۳۲ بدرستی که ما بدید کردیم انها را بدید کردنی ۳۳ پس کردانیدیم ایشان را باکره ها
شیفتکان شوهران خود همسنان ۳۵ برای یاران دست راست ۳۶ کروهی از پیشینیان ۳۷ و کروهی از
پسینیان ۳۸ و یاران دست چپ چه یاران دست چپ ۳۹ در باد سوزانند و اب جوشان ۴۰
و سایه از دود سیاه ۴۱ نه خنک و نه راحت بخش ۴۲ بدرستی که ایشان بودند پیش از این بناز
و نعمت مغرور شدکان ۴۳ و بودند که اصرار میفرمودند بر کناهی بزرک ۴۴ و بودند که میکفتند
ایا چون بمیریم و باشیم خاک و استخوانها ایا بدرستی که ما هر اینه برانکیخته شدکانیم ۴۵ ایا و پدران
ما پیشینیان ۴۶ بکو بدرستی که پیشینیان و پسینیان هر اینه کرد اورده شدکانند بسوی
وعده کاه روزی معلوم ۴۷ پس بدرستی که شما ای کمراهان تکذیب کنندکان ۴۸ هر اینه خواهید
بود خورندکان از درختی از زقوم ۴۹ پس پرکننده ایدازان شکمها را ۵۰ پس اشامندکانید بران
از اب جوشان ۵۱ پس اشامندکانید اشامیدن شتران بسیار تشنه ۵۲ اینست پیشی او ایشان

يوم الدين ۵۵ نحن خلقناكم فلولا تصدقون ۵۷ افرأيتم ما تمنون ۵۸ ءأنتم تخلقونه أم نحن الخالقون ۵۹ نحن قدرنا بينكم الموت
وما نحن بمسبوقين ۶۰ على أن نبدل أمثالكم وننشئكم في ما لا تعلمون ۶۱ ولقد علمتم النشأة الأولى فلولا تذكرون ۶۲ أفرأيتم ما
تحرثون ۶۳ ءأنتم تزرعونه أم نحن الزارعون ۶۴ لو نشاء لجعلناه حطاما فظلتم تفكهون ۶۵ إنا لمغرمون ۶۶ بل نحن محرومون ۶۷
أفرأيتم الماء الذي تشربون ۶۸ ءأنتم أنزلتموه من المزن أم نحن المنزلون ۶۹ لو نشاء جعلناه أجاجا فلولا تشكرون ۷۰ أفرأيتم النار التي

تورون ۷۱ ءأنتم أنشأتم شجرتها
أم نحن المنشئون ۷۲ نحن جعلناها
تذكرة ومتاعا للمقوين ۷۳ فسبح
باسم ربك العظيم ۷۴ فلا أقسم
بمواقع النجوم ۷۵ وإنه لقسم لو
تعلمون عظيم ۷۶ إنه لقرآن كريم
۷۷ في كتاب مكنون ۷۸ لا يمسه
إلا المطهرون ۷۹ تنزيل من رب
العالمين ۸۰ أفبهذا الحديث أنتم
مدهنون ۸۱ وتجعلون رزقكم
أنكم تكذبون ۸۲ فلولا إذا بلغت
الحلقوم ۸۳ وأنتم حينئذ تنظرون
۸۴ ونحن أقرب إليه منكم ولكن
لا تبصرون ۸۵ فلولا إن كنتم غير مدينين
۸۶ ترجعونها إن كنتم صادقين ۸۷
فأما إن كان من المقربين ۸۸ فروح و
ريحان ۸۹ وجنة نعيم ۹۰ وأما إن
كان من أصحاب اليمين ۹۱ فسلام لك
من أصحاب اليمين ۹۲ وأما إن كان
من المكذبين الضالين ۹۳ فنزل من
حميم ۹۴ وتصلية جحيم ۹۵ إن هذا
لهو حق اليقين ۹۶ فسبح باسم ربك
العظيم ۹۷ سورة الحديث مدنية
بسم الله الرحمن الرحيم
سبح لله ما في السموات والأرض وهو
العزيز الحكيم ۱ له ملك السموات
والأرض يحيي ويميت وهو على كل شيء
قدير ۲

روز جزا ۵۵ ما آفریدیم شما را پس چرا تصدیق نمیکنید ۵۷ آیا پس خبر دهید آنچه را میریزید
۵۸ آیا شما می آفرینید آنرا یا ما آنیم آفریندگان ۵۹ ما تقدیر نمودیم میان شما مرگ را و نیستیم
۶۰ پیشی کرده شدگان ۶۱ بر آنکه تبدیل کنیم بامثال شما و بدیدآوریم شما را در آنچه نمیدانید
۶۲ و هر آینه بتحقیق دانستید آفرینش نخستین را پس چرا پند نمیگیرید ۶۳ آیا پس خبر دهید
آنچه زراعت میکنید ۶۴ آیا شما میرویانید آنرا یا ما آنیم رویانندگان ۶۵ اگر خواهیم هر آینه
گردانیم آنرا خشک ریزه ریزه پس بکوشید شما که تعجب کنید ۶۶ بدرستی که ما هر آینه تاوان
شده گانیم ۶۷ بلکه ما بی بهره گانیم ۶۸ آیا پس خبر دهید آبی را که می شامید ۶۹ آیا شما فرو آورده اید
آنرا از ابر سفید یا ما آنیم فرو آورندگان ۷۰ اگر خواهیم بگردانیم آنرا تلخ پس چرا سپاس نمیگذارید
۷۱ آیا پس خبر دهید آتشی را که بیرون می آورید ۷۲ آیا شما بدید کردید درخت آنرا یا ما آنیم
بدیدآورندگان ۷۳ ما گردانیدیم آنرا پندی و برخورداری برای نزول کنندگان در بیابان
۷۴ پس تسبیح کن بنام پروردگار خود که بزرگست ۷۵ پس البته سوگند یاد میکنم باوقات نزول
ستارگان ۷۶ و بدرستی که آن هر آینه سوگندیست اگر بدانید بزرگ ۷۷ بدرستی که آن
هر آینه قرآنیست بزرگوار ۷۸ در کتابی پوشیده شده ۷۹ که مس نمیکند آنرا مگر پاک کرده شده
شدگان ۸۰ فرو فرستاده شده ایست از پروردگار عالمیان ۸۱ آیا پس باین کلام شما بی
سنجائی میکنید ۸۲ و میگردانید بهره خود را آنکه شما تکذیب میکنید ۸۳ پس چرا چون
رسد بکلو و شما در آنهنگام مینگرید ۸۴ و ما نزدیکتریم باو از شما ولیکن نمی بینید ۸۵
پس چرا هستید غیر جزا داده شده گان ۸۶ برنمیگردانید آنرا اگر هستید راستگویان
۸۷ پس اما اگر باشد از مقربان ۸۸ پس راحتی و ریحان و بهشتی باناز و نعمت ۸۹ و اما اگر
باشد از یاران دست راست ۹۰ پس سلامی است مر ترا از یاران دست راست ۹۱ و اما اگر آنکه
باشد از تکذیب کنندگان گمراهان ۹۲ پس پیشی و ورد نیست از آب جوشان ۹۳ و در آوردنی بدوزخ
۹۴ بدرستی که آن هر آینه الست حق یقین ۹۵ پس تسبیح کن بنام پروردگار خود که بزرگست ۹۶

سورهٔ حدید بیست و نه آیه است و آن مدنیست

بنام خدای بخشاینده مهربان

تسبیح کرده مر خدای را آنچه در آسمانها و زمین است و اوست ارجمند درست کردار ۲ مر اوراست
پادشاهی آسمانها و زمین زنده میکند و میمیراند و او بر هر چیزی توانا است ۳

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۳ هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا
يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۴ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَ
الْأَرْضِ وَإِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۵ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۶ آمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا
مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۷ وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ

الجزو بیست وهفتم ۳۳۲ حدید

أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۸
هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللّٰهَ بِكُمْ
لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ۹ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا
فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَلِلّٰهِ مِيرَاثُ السَّمٰوٰتِ
وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ
مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ أُولٰئِكَ أَعْظَمُ
دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَ
قَاتَلُوا وَكُلًّا وَعَدَ اللّٰهُ الْحُسْنٰى وَاللّٰهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۱۰ مَنْ ذَا الَّذِي
يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ
لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ۱۱ يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعٰى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرٰكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذٰلِكَ
هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۱۲ يَوْمَ يَقُولُ
الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا
انْظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ
ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ
بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ
الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ
۱۳ يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا
بَلٰى وَلٰكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ
وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتّٰى جَاءَ
أَمْرُ اللّٰهِ وَغَرَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُورُ ۱۴ فَا
لْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ
الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوٰكُمُ النَّارُ هِيَ
مَوْلٰكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۱۵ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللّٰهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا

او ست اول واخر وظاهر وباطن واو هر چیزی دانا ست ۳ او ست انکه افرید اسمانها وزمین
را در شش روز پس مستولی شد بر عرش می داند انچه در اید در زمین وانچه بیرون اید از ان
وانچه فرو اید از اسمان وانچه بالا رود در ان واو با شما ست هر جا که باشید وخدا بانچه
میکنید بینا ست ۴ مر او راست پادشاهی اسمانها وزمین وبسوی خدا باز کرده میشود کارها
۵ در می اورد شب را در روز ومی اورد روز را در شب واو دانا ست بانچه در سینهاست
ایمان اورید بخدا ورسول او وانفاق کنید از انچه کرد انیده شما را خلیفه کرده شدگان در ان
پس انانکه ایمان اورده اند از شما وانفاق کرده اند مر ایشان را ست مزدی بزرگ ۷ وچیست مر شما
را که ایمان نمی اورید بخدا ورسول میخواند شما را که ایمان اورید بپروردگار خود وبتحقیق که
گرفته پیمان از شما اگر هستید مؤمنان ۸ او ست انکه فرو میفرستد بر بنده خود ایتهای
واضح تا بیرون اورد شما را از تاریکیها بسوی روشنائی وبدرستی که خدا بشما هر اینه مهربان
رحم کننده ۹ وچیست مر شما را که انفاق نمیدهید در راه خدا ومر خدا را ست میراث اسمانها
وزمین یکسان نیست از شما انکه انفاق کرده پیش از فتح وکارزار کرده انها بزرگتر اند بمرتبه از
انان که انفاق کرده اند از بعد وکارزار کرده اند وهمه را وعده داده خدا نیکی وخدا بانچه میکنید
اگاهست ۱۰ کیست انکه قرض دهد خدا را قرضی نیکو پس زیاده کند او را برای او ومر او را ست
مزدی نیکو ۱۱ روزی که ببینی مردان مؤمن وزنان مؤمنه را که میشتابد نور ایشان از پیش
روشان واز طرفهای راستشان مژده شما امروز بهشتهائیست که میرود از زیر انها نهرها
جاودانگان در انجا ایشند ان فیروزی بزرگ ۱۲ روزی که گویند مردان منافق
وزنان منافقه مر انانرا که ایمان اورده اند نظر کنید بما تا بگیریم از نور شما گفته شود که باز گردید
بقفای خود پس بطلبید نوری را پس زده شود میان ایشان بباره که مر انرا در ایست که باطنش در ان
رحمت است وظاهرش از جانب ان عذابست ۱۳ ندا کنند ایشان را که ایا نبودیم با شما گویند
که اری ولیکن شما در بلا افکندید نفسهای خود را وانتظار بردید وشک نمودید ومغرور
کرد شما را ارزوها تا انکه امد امر خدا ومغرور کرد شما را بخدا ان فریب دهنده ۱۴ پس امروز
گرفته نشود از شما فدائی ونه از انانکه کافر شدند جایگاه شما اتشست ان سزاوار تر است
بشما وبد بازگشتی است ۱۵ ایا وقت نرسید مر انانرا که ایمان اورده اند انکه بترسد دلهای
ایشان برای یاد کردن خدا وانچه فرو امده از حق ونباشند مانند انانکه داده شده اند

کتابا

الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْاَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوْبُهُمْ وَكَثِيْرٌ مِّنْهُمْ فٰسِقُوْنَ ۱۷ اِعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يُحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُوْنَ ۱۸ اِنَّ الْمُصَّدِّقِيْنَ وَالْمُصَّدِّقٰتِ وَاَقْرَضُوا اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضٰعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ اَجْرٌ كَرِيْمٌ ۱۹ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖٓ اُولٰٓئِكَ
هُمُ الصِّدِّيْقُوْنَ وَالشُّهَدَآءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ اَجْرُهُمْ وَنُوْرُهُمْ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ۲۰ اِعْلَمُوْٓا اَنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا
لَعِبٌ وَّلَهْوٌ وَّزِيْنَةٌ وَّتَفَاخُرٌۢ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ اَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهٗ ثُمَّ يَهِيْجُ فَتَرٰىهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُوْنُ حُطَامًا وَ

فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيْدٌ وَّمَغْفِرَةٌ
مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ
اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُوْرِ ۲۱ سَابِقُوْٓا اِلٰى
مَغْفِرَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ
السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ اُعِدَّتْ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ
مَنْ يَّشَآءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ
۲۲ مَآ اَصَابَ مِنْ مُّصِيْبَةٍ فِي الْاَرْضِ
وَلَا فِيْٓ اَنْفُسِكُمْ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مِّنْ قَبْلِ
اَنْ نَّبْرَاَهَا اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ
۲۳ لِّكَيْلَا تَاْسَوْا عَلٰى مَا فَاتَكُمْ وَلَا
تَفْرَحُوْا بِمَآ اٰتٰىكُمْ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ
مُخْتَالٍ فَخُوْرِ ۲۴ الَّذِيْنَ يَبْخَلُوْنَ وَيَاْ
مُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَنْ يَّتَوَلَّ فَاِ
نَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ۲۵ لَقَدْ
اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنٰتِ وَاَنْزَلْنَا
مَعَهُمُ الْكِتٰبَ وَالْمِيْزَانَ لِيَقُوْمَ النَّاسُ
بِالْقِسْطِ وَاَنْزَلْنَا الْحَدِيْدَ فِيْهِ بَاْسٌ
شَدِيْدٌ وَّمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللّٰهُ
مَنْ يَّنْصُرُهٗ وَرُسُلَهٗ بِالْغَيْبِ اِنَّ اللّٰهَ
قَوِيٌّ عَزِيْزٌ ۲۶ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا
وَّاِبْرٰهِيْمَ وَجَعَلْنَا فِيْ ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ
وَالْكِتٰبَ فَمِنْهُمْ مُّهْتَدٍ وَكَثِيْرٌ مِّنْهُمْ
فٰسِقُوْنَ ۲۷ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ
بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَاٰتَيْنٰهُ
الْاِنْجِيْلَ وَجَعَلْنَا فِيْ قُلُوْبِ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْهُ
رَاْفَةً وَّرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةَ ابْتَدَعُوْهَا
مَا كَتَبْنٰهَا

كتابرا از پیش پس دراز شد برایشان روزگار پس سخت شد دلهای ایشان وبسیاری از
ایشان فاسقان اند ۱۷ بدانید که خدا زنده میکند زمین را پس از مرگ آن بتحقیق که بیان
کردیم برای شما آیتها را شاید شما تعقل کنید ۱۸ بدرستیکه مردان صدقه دهنده و
زنان صدقه دهنده وقرض دادند خدا را قرضی نیکو زیاد کرده میشود برای ایشان ومر
ایشانرا است مزدی نیکو ۱۹ وآنانکه ایمان آوردند بخدا ورسولان او آنها ایشانند بسیار
راست گویان وشهیدان نزد پروردگار خود مر ایشانرا است مزدشان ونورشان وآنانکه
کافر شدند وتکذیب کردند بآیتهای ما را آنها یاران دوزخند ۲۰ بدانید جز این نیست
که زندگی دنیا بازیچه ومیهوده وآرایش وفخر کردنیست میان شما ومباهات کردن در مالها
وفرزندان مانند مثل بارانی که بشگفت اورد کافرانرا دوید نی آن پس خشک شود پس
بینی آنرا زرد شده پس باشد درهم شکسته وخورد شده ودر آخرت عذابیست سخت
وآمرزشی از خدا وخشنودی ونیست زندگی دنیا مگر مایهٔ فریب ۲۱ پیشی کنید بسوی آمرزشی
از پروردگار خود وبهشتی که پهنای آن مانند پهنای آسمان وزمین است مهیا شده برای
آنانکه ایمان آورده اند بخدا ورسولان او فضل خداست میدهد آنرا بهر که میخواهد وخدا
صاحب فضلیست بزرگ ۲۲ نرسید هیچ مصیبتی در زمین ونه در نفسهای شما مگر آنکه در
کتابیست پیش از آنکه بیافریمیم آنرا بدرستی که آن بر خدا آسانست ۲۳ تا اندوه نخورید بر
آنچه فوت شد از شما وشاد نکردید بآنچه داد شما را وخدا دوست نمیدارد هر خرامنده فخر
کننده را ۲۴ آنان که بخل میورزند وامر میفرمایند مردمانرا ببخل وکسی که اعراض کند پس بدرستی
که خدا اوست بی نیاز ستوده ۲۵ هر اینه بتحقیق فرستادیم رسولان خود را بابینها وفرو
فرستادیم با ایشان کتاب ومیزانرا تا بایستند مردم بعدالت وفرو فرستادیم آهن را در
آنست سیبی سخت وسودمندیها برای مردمان وتا بداند خدا کسی را که یاری میدهد
او را ورسولان او را بنهانی بدرستی که خدا هر اینه توانا عزیزست ۲۶ وهر اینه
بتحقیق فرستادیم نوح وابرهیم را وگردانیدیم در نسل آن دو نبوت وکتاب پس از ایشان
هدایت یافته کانند وبسیاری از ایشان فاسقانند ۲۷ پس از پی در آوردیم بر عقبهای
ایشان رسولان خود را واز پی در آوردیم عیسی پسر مریم را ودادیم با او انجیل را وگردانیدیم در
دلهای آنانکه پیروی کردند او را شفقت ومهربانی ورهبانیتی که اختراع کردند آنرا ننوشتیم

Digitized by Google

علیهم الا ابتغاء رضوان الله فما رعوها حق رعایتها فآتینا الذین آمنوا منهم اجرهم وکثیر منهم فاسقون ۲۷ یا ایها الذین آمنوا اتقوا الله
آمنوا برسوله یؤتکم کفلین من رحمته ویجعل لکم نورا تمشون به ویغفر لکم والله غفور رحیم ۲۸ لئلا یعلم اهل الکتاب الا یقدرون
علی شیء من فضل الله وان الفضل بید الله یؤتیه من یشاء والله ذو الفضل العظیم ۲۹ سورة المجادلة اثنتان وعشرون آیة مدنیة

بسم الله الرحمن الرحیم قد سمع الله قول التی تجادلک فی زوجها وتشتکی الی الله والله یسمع تحاورکما ان الله سمیع بصیر ۱ الذین یظاهرون منکم

الجزو بیست وهشتم ۳۳۳ مجادله

من نسائهم ما هن امهاتهم ان
امهاتهم الا اللائی ولدنهم وانهم
لیقولون منکرا من القول وزورا و
ان الله لعفو غفور ۲ والذین
یظاهرون من نسائهم ثم یعودون
لما قالوا فتحریر رقبة من قبل ان یتماسا
ذلکم توعظون به والله بما تعملون
خبیر ۳ فمن لم یجد فصیام شهرین
متتابعین من قبل ان یتماسا فمن لم
یستطع فاطعام ستین مسکینا
ذلک لتؤمنوا بالله ورسوله وتلک
حدود الله وللکافرین عذاب الیم
۴ ان الذین یحادون الله ورسوله
کبتوا کما کبت الذین من قبلهم وقد
انزلنا آیات بینات وللکافرین
عذاب مهین ۵ یوم یبعثهم الله
جمیعا فینبئهم بما عملوا احصیه
الله ونسوه والله علی کل شیء شهید
۶ الم تر ان الله یعلم ما فی السموات
وما فی الارض ما یکون من نجوی
ثلثة الا هو رابعهم ولا خمسة الا هو
سادسهم ولا ادنی من ذلک ولا
اکثر الا هو معهم این ما کانوا ثم
ینبئهم بما عملوا یوم القیمة ان الله
بکل شیء علیم ۷ الم تر الی الذین نهوا
عن النجوی ثم یعودون لما نهوا عنه
ویتناجون

انزا بر ایشان مگر بجهت رضا جوئی خدا پس رعایت نکردند انزا حق رعایتش پس دادیم انانرا
که ایمان اوردند از ایشان مزد ایشانرا و بسیاری از ایشان فاسقانند ۲۷ ای انانکه ایمان
اورده اند بپرهیزید از خدا و ایمان اورید برسول او تا بدهد شمارا دو نصیب از رحمت خود
و بگرداند برای شما نوری که راه روید بان و بیامرزد مر شمارا و خدا امرزنده ایست مهربان
۲۸ تا البته بدانند اهل کتاب که قدرت ندارند بر چیزی از فضل خدا و اینکه افزونی در دست
خدا ست میدهد انرا بهر که خواهد و خدا صاحب فضل عظیمست ۲۹

سورة مجادله بیست و دو ایه و ان مدنیست.

بنام خدای بخشاینده مهربان

بحقیقت شنید خدا گفتار ان زنیرا که مجادله مینمود با تو در شوهرش و شکایت میبرد
بسوی خدا و خدا میشنید گفتگوی شما دو تا را بدرستی که خدا شنوائیست بینا ۱ آنان
که ظهار میکنند از شما از زنان خود نیستند مادران ایشان نه اند مادران ایشان مگر
انانکه زاده اند ایشانرا و بدرستی که ایشان هرائینه می گویند ناخوشا از گفتار و دروغی را
و بدرستی که خدا هرائینه درگذرنده امرزنده است ۳ و انانکه ظهار میکنند از زنان خود
پس باز میگردند مر انچه را گفته اند پس آزاد کردن بنده ایست پیش از انکه بهم رسند این
پند داده میشوید بان و خدا بانچه میکنید آگاهست ۳ پس کسیکه نیابد پس روزه داشتن
دو ماه پی در پی ایست پیش از انکه بهم رسند پس کسی که نتواند پس طعام دادن شصت
مسکین ایست این برای انست که ایمان اورید بخدا و رسول او و این حدهای خداست و مر
کافرانرا ست عذابی دردناک ۴ بدرستی که انانکه دشمنی میکنند با خدا و رسول او نکوهش
کرده شوند چنانچه نکوهش کرده شدند انانکه بودند پیش از ایشان و بتحقیق که فرو فرستادیم
آیتهای روشن و مر کافرانرا ست عذابی خوار کننده ۵ روزی که برانگیزاند ایشانرا خدا همگی
پس آگاه کند ایشانرا بانچه کرده اند بشمار داورده انرا خدا و فراموش کردند انرا و خدا بر هر چیز
گواهیست ۶ ایا ندیدی که خدا میداند انچه را در اسمانها و انچه را در زمین است نباشد
هیچ راز سه تن مگر که او چهارم ایشانست و نه پنج تن مگر انکه او ششم ایشانست و نه کمتر ازان و نه بیشتر مگر
انکه او با ایشانست هر جا باشند پس آگاه میکند ایشانرا بانچه کرده اند در روز قیامت بدرستی که خدا
بهر چیزی داناست ۷ ایا نظر نکردی بسوی انانکه باز داشته شدند از راز گفتن پس باز گردیدند
مر انچه را منع کرده شدند ازان و راز میگویند بانچه با مشد

بالاثم والعدوان ومعصيت الرسول واذا جاؤك حيوك بما لم يحيك به الله ويقولون في انفسهم لولا يعذبنا الله بما نقول حسبهم جهنم يصلونها
فبئس المصير ۸ يا ايها الذين امنوا اذا تناجيتم فلا تتناجوا بالاثم والعدوان ومعصيت الرسول وتناجوا بالبر والتقوى واتقوا الله الذي اليه
تحشرون ۹ انما النجوى من الشيطان ليحزن الذين امنوا وليس بضارهم شيئا الا باذن الله وعلى الله فليتوكل المؤمنون ۱۰ يا ايها الذين امنوا اذا قيل
لكم تفسحوا في المجالس فافسحوا يفسح الله لكم واذا قيل انشزوا فانشزوا يرفع الله الذين امنوا منكم والذين اوتوا العلم درجات والله بما تعملون خبير

۱۱ يا ايها الذين امنوا اذا ناجيتم الرسول
فقدموا بين يدي نجواكم صدقة
ذلك خير لكم واطهر فان لم تجدوا
فان الله غفور رحيم ۱۲ اشفقتم
ان تقدموا بين يدي نجواكم صدقة
فاذ لم تفعلوا وتاب الله عليكم
فاقيموا الصلوة واتوا الزكوة واطيعوا
الله ورسوله والله خبير بما تعملون
۱۳ الم تر الى الذين تولوا قوما غضب الله
عليهم ما هم منكم ولا منهم ويحلفون
على الكذب وهم يعلمون ۱۴ اعد الله
لهم عذابا شديدا انهم ساء ما كانوا
يعملون ۱۵ اتخذوا ايمانهم جنة
فصدوا عن سبيل الله فلهم عذاب
مهين ۱۶ لن تغني عنهم اموالهم و
لا اولادهم من الله شيئا اولئك
اصحاب النار هم فيها خالدون ۱۷
يوم يبعثهم الله جميعا فيحلفون له كما
يحلفون لكم ويحسبون انهم على شيء
الا انهم هم الكاذبون ۱۸ استحوذ عليهم
الشيطان فانسيهم ذكر الله اولئك حزب
الشيطان الا ان حزب الشيطان هم
الخاسرون ۱۹ ان الذين يحادون الله
ورسوله اولئك في الاذلين ۲۰ كتب
الله لاغلبن انا ورسلي ان الله قوي عزيز
۲۱ لا تجد قوما يؤمنون بالله واليوم الاخر
يوادون من حاد الله ورسوله ولو

کناه ودشمنی است ونافرمانی رسول وچون آمدند تورا درود گویند تورا بآنچه درود نکرده
تورا بآن خدا ومیگویند در نفسهای خود چرا عذاب نمیکند ما را خدا بآنچه میگوئیم بس است
ایشانرا دوزخ که درمی آیند آنرا پس بدجای گشتی ست ۸ ای آنانکه ایمان آورده اند هرگاه رازگویید
باهم پس رازمگویید بگناه ودشمنی ونافرمانی رسول ورازگویید بنیکی وپرهیزکاری وبپرهیزید از
خدائی که بسوی وحشر کرده میشوید ۹ جز این نیست که آن رازگوئی از شیطانست تا اندوهگین
کند آنرا که ایمان آورده اند ونیست ضرر رساننده ایشان چیزی مگر باذن خدا وبرخدا پس باید
اعتماد نمایند ایمان آورندگان ۱۰ ای آنانکه ایمان آورده اند چون گفته شود مرشما را که کشاده نشینید
در مجلسها پس کشاده نشینید تا کشاده دهد خدا برای شما وهرگاه گفته شود برخیزید پس برخیزید
خیزید تا برافرازد خدا آنانرا که ایمان آورده اند ازشما وآنانرا که داده شده اند دانش را مرتبها
وخدا بآنچه میکنید آگاهست ۱۱ ای آنانکه ایمان آورده اند هرگاه رازگویید با رسول پس فرا
پیش دارید پیش ازراز گفتن خود صدقه این بهتراست برای شما وپاکیزه تر پس اگر نیابید پس بدرستی
که خدا آمرزنده ایست مهربان ۱۲ آیا ترسیدید که فرا پیش دارید پیش ازراز گفتن خود صدقها
پس هرگاه نکردید وامرزید خدا برشما پس بپادارید نماز را وبدهید زکوة را وفرمانبرید خدا ورسول
او را وخدا آگاهست بآنچه میکنید ۱۳ آیا نمینگری بسوی آنانکه دوست داشتند گروهی را که
خشم کرده خدا برایشان ونیستند ایشان ازشما ونه ازایشان وسوگند میخورند بدروغ وایشان
میدانند ۱۴ مهیا کرده خدا برای ایشان عذاب سختی بدرستی که ایشان بد استند آنچه هستند که
میکنند ۱۵ فرا گرفته اند سوگندهای خود را سپری پس بازداشتند از راه خدا پس مرایشانرا ست
عذابی خوار کننده ۱۶ هرگز کفایت نکند از ایشان مالهای ایشان ونه فرزندان ایشان از خدا چیزی را
آنها اند یاران آتش ایشان درآن جاودانیانند ۱۷ روزی که برمی انگیزد ایشانرا خدا همه پس سوگند
خورند برای او همچنانکه سوگند میخورند برای شما ومی پندارند که ایشان برچیزی اند آگاه باش که آنها
ایشانند دروغگویان ۱۸ مسلط شده برایشان شیطان پس فراموش کرد انیدا ز ایشان یاد خدا را
آنها لشکر شیطانند آگاه باش بدرستی که لشکر شیطان ایشانند زیانکاران ۱۹ بدرستی که آنانکه دشمنی
میکنند با خدا ورسول او را آنها اند درخوارترین ۲۰ نوشته خدا که هرآینه غالب آیم البته من و
رسولان من بدرستی که خدا توانائیست ارجمند ۲۱ نیابی گروهی را که ایمان میآورند بخدا وروز
آخرت که دوستی نمایند کسی را که دشمنی کرده با خدا ورسول او وهرچند باشند پدران ایشان

Digitized by Google

أَوْ أَبْنَآئَهُمْ أَوْ إِخْوَٰنَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَٰٓئِكَ كَتَبَ فِى قُلُوبِهِمُ ٱلْإِيمَٰنَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا رَضِىَ ٱللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا۟ عَنْهُ أُولَٰٓئِكَ حِزْبُ ٱللَّهِ أَلَآ إِنَّ حِزْبَ ٱللَّهِ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ٢٢ سورة الحشر اربع وعشرون آية مكية بسم الله الرحمن الرحيم

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ١ هُوَ ٱلَّذِىٓ أَخْرَجَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ مِن دِيَٰرِهِمْ لِأَوَّلِ ٱلْحَشْرِ مَا ظَنَنتُمْ أَن يَخْرُجُوا۟ وَظَنُّوٓا۟ أَنَّهُم مَّانِعَتُهُمْ حُصُونُهُم مِّنَ ٱللَّهِ فَأَتَىٰهُمُ ٱللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا۟ وَقَذَفَ فِى قُلُوبِهِمُ ٱلرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُم بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِى ٱلْمُؤْمِنِينَ فَا

عْتَبِرُوا۟ يَٰٓأُو۟لِى ٱلْأَبْصَٰرِ ٢ وَلَوْلَآ أَن كَتَبَ ٱللَّهُ عَلَيْهِمُ ٱلْجَلَآءَ لَعَذَّبَهُمْ فِى ٱلدُّنْيَا وَلَهُمْ فِى ٱلْءَاخِرَةِ عَذَابُ ٱلنَّارِ ٣ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَآقُّوا۟ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَمَن يُشَآقِّ ٱللَّهَ فَإِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ٤ مَا قَطَعْتُم مِّن لِّينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَآئِمَةً عَلَىٰٓ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ ٱللَّهِ وَلِيُخْزِىَ ٱلْفَٰسِقِينَ ٥ وَمَآ أَفَآءَ ٱللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ مِنْهُمْ فَمَآ أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُۥ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ٦ مَّآ أَفَآءَ ٱللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ مِنْ أَهْلِ ٱلْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِى ٱلْقُرْبَىٰ وَٱلْيَتَٰمَىٰ وَٱلْمَسَٰكِينِ وَٱبْنِ ٱلسَّبِيلِ كَىْ لَا يَكُونَ دُولَةًۢ بَيْنَ ٱلْأَغْنِيَآءِ مِنكُمْ وَمَآ ءَاتَىٰكُمُ ٱلرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَىٰكُمْ عَنْهُ فَٱنتَهُوا۟ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ إِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ٧ لِلْفُقَرَآءِ ٱلْمُهَٰجِرِينَ ٱلَّذِينَ أُخْرِجُوا۟ مِن دِيَٰرِهِمْ وَأَمْوَٰلِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ ٱللَّهِ وَرِضْوَٰنًا وَيَنصُرُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ أُولَٰٓئِكَ هُمُ ٱلصَّٰدِقُونَ ٨ وَٱلَّذِينَ تَبَوَّءُو ٱلدَّارَ وَٱلْإِيمَٰنَ مِن قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِى صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّآ أُوتُوا۟ وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَن يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِۦ فَأُولَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ٩

حزب

يا پسران ايشان يا برادران ايشان يا قبيله ايشان انها نوشته است در دلهاى ايشان ايمان را
وتقويت كرده ايشان را بروحى از خود و در مى آورد ايشان را در بهشتهائى كه مى رود از زير انها نهرها
جاويدانيان در انها خشنود شد خدا از ايشان و خوشنود شدند از او انها لشكر خدايند
آگاه باش بدرستى كه لشكر سوى حشيرست و چهارم از مكتب خدا ايشانند رستگاران ٢٤

بنام خداى بخشاينده مهربان

تسبيح كرده مر خدايرا انچه در آسمانها و انچه در زمين است و اوست ارجمند درست كردار ١
اوست انكه بيرون كرده انانرا كه كافر شدند از اهل كتاب از ديارشان از براى نخستين حشر
گمان نمى برديد كه بيرون روند و گمان ميبردند كه ايشانرا باز دارنده ايشانست حصارهاى ايشان
از خدا پس آمد ايشانرا از خدا از انجا كه گمان نميبرد و افكند در دلهاى ايشان هراس را خراب ميكنند
خانهاشانرا بدستهاى خود و دستهاى مؤمنان پس عبرت گيريد اى صاحبان ديده ها ٢ و اگر نه
ان بودى كه نوشته بود خدا بر ايشان بيرون شدنرا هر اينه عذاب كردى ايشانرا در دنيا و مر
ايشانراست در آخرت عذاب آتش ٣ ان بسبب اينست كه ايشان مخالفت كردند با خدا و رسول
او و هر كه مخالفت كند خدارا پس بدرستى كه خدا سخت عقوبتست ٤ انچه را بريديد از خرماستان
يا واگذاشتيد انرا ايستاده بر بيخهايش پس باذن خدا ست و تا خوار كرداند فاسقانرا ٥ و انچه را
باز كردانيده خدا بر رسول خود از ايشان پس نتاختيد بران هيچ اسبى و نه شترى ولكن خدا مسلط
مى سازد رسولان خود را بر هر كه خواهد و خدا بر هر چيزى توانا ست ٦ انچه باز كردانيده
خدا بر رسول خود از اهل قريه ها پس مر خدايرا ست و مر رسول او مر خدا و خويشاوندان را و كودكان
بى پدر و مسكينان و مسافران تا چيزى نباشد دولتى ميان توانگران از شما و
انچه را داد شما را رسول پس بگيريد انرا و انچه باز دارد شما را از ان پس باز ايستيد و بپرهيزيد
از خدا بدرستى كه خدا سخت عقوبتست ٧ مر ان فقراى هجرت كننده را انانكه بيرون كرده شدند
از ديارشان و مالهاشان ميجويند فضلى را از خدا و خشنودى را و يارى ميكنند
خدا و رسول او را انها ايشانند راست گويان ٨ و انانكه جايگاه ساختند از خانه را
و ايمانرا پيش از ايشان دوست ميدارند كسى را كه مهاجرت كرد بسوى ايشان و نمى يابند
در سينه هاى خود حاجتى از انچه داده شده اند و بر گزينند بر نفسهاى خود و اگرچه باشد
باايشان احتياج و كسى كه نگاه داشته شود از بخل نفسش پس انها ايشانند رستگاران ٩

Digitized by Google

والذين جاءوا من بعدهم يقولون ربنا اغفر لنا ولاخواننا الذين سبقونا بالايمان ولا تجعل في قلوبنا غلا للذين امنوا ربنا انك رؤف رحيم ۱۱ الم
تر الى الذين نافقوا يقولون لاخوانهم الذين كفروا من اهل الكتاب لئن اخرجتم لنخرجن معكم ولا نطيع فيكم احدا ابدا وان قوتلتم لننصرنكم والله
يشهد انهم لكاذبون ۱۲ لئن اخرجوا لا يخرجون معهم ولئن قوتلوا لا ينصرونهم ولئن نصروهم ليولن الادبار ثم لا ينصرون ۱۳ لانتم اشد
رهبة في صدورهم من الله ذلك بانهم قوم لا يفقهون ۱۴ لا يقاتلونكم جميعا الا في قرى محصنة او من وراء جدر باسهم بينهم شديد

تحسبهم جميعا وقلوبهم شتى ذلك بانهم قوم لا يعقلون ۱۵ كمثل الذين من قبلهم قريبا ذاقوا وبال امرهم ولهم عذاب اليم ۱۶ كمثل الشيطان
اذ قال للانسان اكفر فلما كفر قال اني بريء منك اني اخاف الله رب العالمين ۱۷ فكان عاقبتهما انهما في النار خالدين فيها وذلك جزاؤا
الظالمين ۱۸ يا ايها الذين امنوا اتقوا الله ولتنظر نفس ما قدمت لغد واتقوا الله ان الله خبير بما تعملون
۱۹ ولا تكونوا كالذين نسوا الله فانسيهم انفسهم اولئك هم الفاسقون ۲۰ لا يستوي اصحاب النار واصحاب الجنة اصحاب الجنة
هم الفائزون ۲۱ لو انزلنا هذا القرآن على جبل لرايته خاشعا متصدعا من خشية الله وتلك الامثال نضربها للناس لعلهم يتفكرون ۲۲ هو
الله الذي لا اله الا هو عالم الغيب والشهادة هو الرحمن الرحيم ۲۳ هو الله الذي لا اله الا هو الملك القدوس
السلام المؤمن المهيمن العزيز الجبار المتكبر سبحان الله عما يشركون ۲۴
هو الله الخالق البارئ المصور له الاسماء الحسنى يسبح له ما في السموات والارض وهو العزيز الحكيم ۲۵

وانانکه امدند پس ایشان گویند پروردگار ما بیامرز ما را و برادران ما را که پیشی جستند بر ما
بایمان ومگردان در دلهای ما کینهٔ مرانانرا که ایمان اورده اند پروردگار را بدرستی که تو مهربانی
رحم کننده ۱۱ ایا نگاه نکردی بسوی انانکه نفاق ورزیدند میگفتند برادران خود را که کافر شدند
از اهل کتاب هرایینه اگر بیرون کرده شوید هرایینه بیرون می رویم البته باشما وفرمان نمیبریم در
شما احدیرا هرگز واگر کارزار کرده شوید هرایینه یاری می کنیم شمارا واو خدا گواهی میدهد که ایشان
هرایینه دروغ گویانند ۱۲ هرایینه اگر بیرون کرده شوند بیرون نمیروند با ایشان وهرایینه اگر کارزار
کرده شوند یاری نمیکنند ایشانرا وهرایینه اگر یاری کنند ایشانرا هرایینه میگردانند البته
پشتها را پس یاری داده نشوند ۱۳ هرایینه شما سخت ترید در ترس فکندن سینهای ایشان از
خدا این بسبب انست که ایشان گروهی اند که نمی فهمند ۱۴ کارزار نمیکنند باشما حال انکه مجتمع
باشند مگر در قریه های حصار کشیده شده یا از پس دیوارها جنگ ایشان میانه خودشان
سخت است می پنداری ایشانرا مجتمع ودلهای ایشان پراکنده است این بسبب انست که
ایشان گروهی اند که در نمی یابند ۱۵ مانند مثل انانکه بودند پیش از ایشان نزدیک چشیدند
بد کار خود را ومر ایشانرا عذابی دردناک ۱۶ مانند مثل شیطان وقتی که گفت مر انسان را که کافر
شو پس چون کافر شد گفت بدرستی که من بیزارم از تو بدرستی که من میترسم از خدائی که پروردگار
جهانیانست ۱۷ پس باشد عاقبت ان دو انکه هر دو در اتشند جاویدانند دران واین سزای
ستمکارانست ۱۸ ای نکسانی که ایمان اورده اید بپرهیزید از خدا وباید بنگرد نفسی انچه را
پیش فرستاده برای فردا وبپرهیزید از خدا بدرستی که خدا اگاهست بانچه میکنید ۱۹ ومباشید
مانند انانکه فراموش کردند خدا را پس فراموش کرد انیدا ایشان خودهاشانرا اینها ایشانند
فاسقان ۲۰ یکسان نیستند یاران اتش ویاران بهشت یاران بهشت ایشانند کامیابان ۲۱ اگر
فرو میفرستادیم این قرانرا بر کوهی هرایینه دیده بودی انرا فروتن شکافته از ترس خدا واین مثلها میزنیم انها
را برای مردم شاید ایشان تفکر کنند ۲۲ او خدائیست که نیست الهی مگر او دانای نهان واشکارست
بخشاینده مهربان ۲۳ او ست خدائی که نیست الهی مگر او پادشاه ازهر عیبی پاک ازهر افتی ایمن دهنده
نگهبان ارجمند تدارک کننده بزرگوار منزهست خدا از انچه شرک می ورزند ۲۴ او ست خدا
افریننده افریدگار بخشنده صورت مر او راست نامهای نیکو تسبیح میکند مر او را انچه در
اسمانها وزمین است واوست ارجمند درست کردار ۲۵

سورة

كفروا بما جاءكم من الحق يخرجون الرسول واياكم ان تؤمنوا بالله ربكم ان كنتم خرجتم جهادا في سبيلي وابتغاء مرضاتي تسرون اليهم با
لمودة وانا اعلم بما اخفيتم وما اعلنتم ومن يفعله منكم فقد ضل سواء السبيل ان يثقفوكم يكونوا لكم اعداء ويبسطوا اليكم ايديهم
والسنتهم بالسوء وودوا لو تكفرون ۲ لن تنفعكم ارحامكم ولا اولادكم يوم القيمة يفصل بينكم والله بما تعملون بصير ۳ قد

كانت لكم اسوة حسنة في ابرهيم
والذين معه اذ قالوا لقومهم انا
برآؤا منكم وما تعبدون من
دون الله كفرنا بكم وبدا بيننا
وبينكم العداوة والبغضاء ابدا
حتى تؤمنوا بالله وحده الا قول
ابرهيم لابيه لاستغفرن لك و
ما املك لك من الله من شيء ربنا
عليك توكلنا واليك انبنا و
اليك المصير ۴ ربنا لا تجعلنا
فتنة للذين كفروا واغفر لنا ربنا
انك انت العزيز الحكيم ۵ لقد كان
لكم فيهم اسوة حسنة لمن كان
يرجوا الله واليوم الاخر ومن يتول
فان الله هو الغني الحميد ۶ عسى الله
ان يجعل بينكم وبين الذين عا
ديتم منهم مودة والله قدير والله
غفور رحيم ۷ لا ينهيكم الله عن
الذين لم يقاتلوكم في الدين ولم
يخرجوكم من دياركم ان تبروهم
وتقسطوا اليهم ان الله يحب المقسطين
۸ انما ينهيكم الله عن الذين قاتلوكم
في الدين واخرجوكم من دياركم و
ظاهروا على اخراجكم ان تولوهم
ومن يتولهم فاولئك هم الظلمون ۹
يا ايها الذين امنوا اذا جاءكم
المؤمنات مهاجرات فامتحنوهن الله
اعلم بايمانهن فان علمتموهن مؤمنات فلا ترجعوهن الى الكفار لا هن حل

سورة ممتحنه سيزده آيه وآن مدنيست

بنام خداى بخشاينده مهربان
اى آنانكه ايمان آورده اند مگيريد دشمن مرا ودشمن خود را دوستان كه افكنيد بسوى ايشان
دوستى را وبتحقيق كه كافر شدند بآنچه آمده شما را از حق بيرون ميكنند رسول را وشما را كه ايمان
مى آوريد بخداى پروردگار شما است اگر هستيد كه بيرون آمده ايد براى كار زار در راه من وطلب
خشنودى من نهانى ميفرستيد بسوى ايشان بدوستى ومن دانا ترم بآنچه پنهان كرديد وآنچه آشكا
ر نموديد وكسى كه محكند آنرا از شما پس بتحقيق كه گم شده است از ميان راه اگر ظفر يابند بر شما باشند بر شما را
دشمنان وبگشايند بسوى شما دستهاى خود وزبانهاى خود را ببدى ودوست دارند كه كافر شويد
هرگز سود ندهد شما را خويشان شما ونه فرزندان شما روز قيامت جدائى ميافكند ميانه شما وخدا
بآنچه ميكنيد بينا است ۳ بتحقيق هست مر شما را اقتدائى نيكو در ابرهيم وآنانكه بودند با او چون
گفتند مر كروه خود را بدرستى كه ما بيزاريم از شما واز آنچه ميپرستيد بجز از خدا كافر شديم بشما
وظاهر شد ميانه ما وميانه شما دشمنى وكينه هميشه تا انكاه كه ايمان آوريد بخداى تنها مگر گفتار
ابرهيم مر پدر خود را كه هر اينه امرزش خواهم البته براى تو ومالك نيستم براى تو از خدا هيچ چيز را
پروردگار ما بر تو اعتماد كرديم وبسوى تو باز كرديم وبسوى تست بازگشت ۴ پروردگار ما
مكردان ما را فتنه براى آنانكه كافر شده اند وبيامرز ما را پروردگار ما بدرستى كه تو توئى ارجمند
درست كردار ۵ هر اينه بتحقيق كه هست مر شما را در ايشان اقتدائى نيكو مر كسى را كه هست كه
اميد ميدارد خدا ورا وروز قيامت را وهر كه روبگرداند پس بدرستى كه خدا اوست بى نياز ستوده ۶
شايد كه خدا بگرداند ميانه شما وميانه آنانكه دشمن داشتيد از ايشان دوستى وخدا توانا است
وخدا آمرزگار ايست مهربان ۷ باز نميدارد شما را خدا از آنانكه كار زار نكردند با شما در دين وبيرون
نكردند شما را از ديارتان انكه نيكى كنيد با ايشان وبعدالت سلوك كنيد با ايشان بدرستى كه
خدا دوست ميدارد عدالت كنندگان را ۸ باز نميدارد شما را خدا مگر از آنانكه كار زار كردند با شما
در دين وبيرون كردند شما را از ديارتان وهم پشت شدند بر بيرون كردن شما انكه دوست داريد
ايشان را وهر كه دوست دارد ايشان را پس ايشانند ستمكاران ۹ اى آنانكه گرويده اند هرگاه بيايند
شما را زنان مؤمنه هجرت كرده پس زمايش كنيد ايشان را خدا داناتر است بايمان ايشان پس اگر
دانستيد ايشان را ايمان داران پس باز مگردانيد ايشان را بسوى كافران نه ايشان زنان حلال ايشند

Digitized by Google

لهم ولا هم يحلون لهن وآتوهم ما انفقوا ولا جناح عليكم أن تنكحوهن إذا آتيتموهن أجورهن ولا تمسكوا بعصم الكوافر واسئلوا ما أنفقتم وليسئلوا ما أنفقوا ذلكم حكم الله يحكم بينكم والله عليم حكيم ۱۰ وإن فاتكم شيء من أزواجكم إلى الكفار فعاقبتم فآتوا الذين ذهبت أزواجهم مثل ما أنفقوا واتقوا الله الذي أنتم به مؤمنون ۱۱ يا أيها النبي إذا جاءك المؤمنات يبايعنك على أن لا يشركن بالله شيئا ولا يسرقن ولا يزنين ولا يقتلن أولادهن ولا يأتين ببهتان يفترينه بين أيديهن وأرجلهن ولا يعصينك في معروف فبايعهن واستغفر لهن الله إن

مرایشانرا و نه ایشان حلال میشوند مران زنانرا و بدهید ایشانرا آنچه را خرج کرده باشند و نیست گناهی برشما اینکه بزنی خواهیدان زنانرا هرگاه بدهید بایشان مهرهای ایشانرا و چنگ مزنید بعقدهای زنان کافر و بطلبید آنچه را انفاق کرده اید و باید بطلبند آنچه را انفاق کردند این حکم خدا ست حکم میکند میان شما و خدا دانا نائیست درست کردار ۱۰ و اگر فوت شود شما را چیزی از زنان شما بسوی کافران پس عاقبت ظفر از شما ست پس بدهید آنانرا که رفته اند زنان ایشان مثل آنچه انفاق کرده اند و بترسید از خدائی که شما باو گروندگانید ۱۱ ای پیغمبر چون بیایند ترا زنان مومنه که بیعت نمایند با تو بر آنکه شریک نگردانند بخدا چیزیرا و دزدی نکنند و زنا نکنند و نکشند فرزندان خود را و نه یارند دروغی را که بربندند آنرا میان دستهای خود و پاهای خود و نافرمانی نکنند ترا در نیکی پس بیعت گیر از ایشان و آمرزش خواه برای ایشان از خدا بدرستی که خدا آمرزگاریست مهربان ۱۲ ای آنانکه ایمان آورده اند دوست مدارید گروهی را که خشم گرفته خدا بر ایشان بتحقیق که نومید شده اند از آخرت چنانچه نومید شده اند کافران از یاران گورها ۱۳

سورة الصف چهارده آیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

تسبیح کرد مر خدایرا آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و اوست ارجمند درست کردار ای آنانکه ایمان آورده اند چرا میگویید آنچه را نمیکنید ۲ بزرگست بدشمنی نزد خدا آنکه بگویید آنچه را نمیکنید ۳ بدرستی که خدا دوست میدارد آنانرا که کارزار میکنند در راه او صف کشیده همانا ایشان بنائی اند محکم ساخته شده ۴ و هنگامی که گفت موسی مر قوم خود را ای قوم من چرا میرنجانید مرا و بتحقیق میدانید که من فرستاده خدایم بسوی شما پس چون کژ شدند کژ کرد اند خدا دلهای ایشانرا و خدا هدایت نمیکند گروه نافرمانبرانرا ۵ و هنگامی که گفت عیسی پسر مریم ای بنی اسرائیل بدرستی که من فرستاده خدایم بسوی شما تصدیق کننده مر آنچه را پیش از من است از توریة و مژده دهنده بفرستاده که میاید پس از من که نام او احمد است پس چون آمد ایشانرا با بینها گفتند این جادوئیست هویدا ۶ و کیست ستمکارتر از آنکه بربافت بر خدا دروغ را و حال آنکه او خوانده میشود بسوی اسلام و خدا هدایت نمیکند گروه ستمکارانرا ۷ میخواهند که فرو نشانند نور خدا را بدهنهای خود و خدا تمام کننده نور خود است و اگرچه ناخوش دارند کافران ۸ اوست آنکه فرستاد رسول خود را بهدایت و دین حق تا غالب کند او را بر دین همه اش و اگرچه ناخوش دارند مشرکان ۹

الله غفور رحيم ۱۲ يا أيها الذين آمنوا لا تتولوا قوما غضب الله عليهم قد يئسوا من الآخرة كما يئس الكفار من أصحاب القبور ۱۳

سورة الصف مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

سبح لله ما في السموات وما في الأرض وهو العزيز الحكيم ۱ يا أيها الذين آمنوا لم تقولون ما لا تفعلون ۲ كبر مقتا عند الله أن تقولوا ما لا تفعلون ۳ إن الله يحب الذين يقاتلون في سبيله صفا كأنهم بنيان مرصوص ۴ وإذ قال موسى لقومه يا قوم لم تؤذونني وقد تعلمون أني رسول الله إليكم فلما زاغوا أزاغ الله قلوبهم والله لا يهدي القوم الفاسقين ۵ وإذ قال عيسى ابن مريم يا بني إسرائيل إني رسول الله إليكم مصدقا لما بين يدي من التوراة ومبشرا برسول يأتي من بعدي اسمه أحمد فلما جاءهم بالبينات قالوا هذا سحر مبين ۶ ومن أظلم ممن افترى على الله الكذب وهو يدعى إلى الإسلام والله لا يهدي القوم الظالمين ۷ يريدون ليطفئوا نور الله بأفواههم والله متم نوره ولو كره الكافرون ۸ هو الذي أرسل رسوله بالهدى ودين الحق ليظهره على الدين كله ولو كره المشركون ۹

Digitized by Google

يا أيها الذين آمنوا هل أدلكم على تجارة تنجيكم من عذاب أليم ١٠ تؤمنون بالله ورسوله وتجاهدون في سبيل الله بأموالكم وأنفسكم ذلكم خير لكم
إن كنتم تعلمون ١١ يغفر لكم ذنوبكم ويدخلكم جنات تجري من تحتها الأنهار ومساكن طيبة في جنات عدن ذلك الفوز العظيم ١٢ وأخرى تحبونها
نصر من الله وفتح قريب وبشر المؤمنين ١٣ يا أيها الذين آمنوا كونوا أنصار الله كما قال عيسى بن مريم للحواريين من أنصاري إلى الله قال الحواريون نحن
أنصار الله فآمنت طائفة من بني إسرائيل وكفرت طائفة فأيدنا الذين آمنوا على عدوهم فأصبحوا ظاهرين ١٤

سورة الجمعة احدى عشرة ومائة
الجزء وبيست وهشتم
جمعه ٣٤

بسم الله الرحمن الرحيم

يسبح لله ما في السموت وما في الأرض
الملك القدوس العزيز الحكيم ١ هو الذي
بعث في الأميين رسولا منهم يتلوا
عليهم آياته ويزكيهم ويعلمهم الكتاب
والحكمة وإن كانوا من قبل لفي ضلال
مبين ٢ وآخرين منهم لما يلحقوا بهم
وهو العزيز الحكيم ٣ ذلك فضل الله
يؤتيه من يشاء والله ذو الفضل العظيم
٤ مثل الذين حملوا التورية ثم لم
يحملوها كمثل الحمار يحمل أسفارا بئس
مثل القوم الذين كذبوا بآيات الله و
الله لا يهدي القوم الظالمين ٥ قل
يا أيها الذين هادوا إن زعمتم أنكم أولياء
لله من دون الناس فتمنوا الموت
إن كنتم صادقين ٦ ولا يتمنونه أبدا
بما قدمت أيديهم والله عليم بالظالمين
٧ قل إن الموت الذي تفرون منه
فإنه ملاقيكم ثم تردون إلى عالم
الغيب والشهادة فينبئكم بما كنتم
تعملون ٨ يا أيها الذين آمنوا إذا
نودي للصلوة من يوم الجمعة فاسعوا
إلى ذكر الله وذروا البيع ذلكم
خير لكم إن كنتم تعلمون ٩ فإذا
قضيت الصلوة فانتشروا في الأرض
وابتغوا من فضل الله واذكروا الله
كثيرا لعلكم تفلحون ١٠ وإذا رأوا
تجارة

ای نانکه ایمان اورده اند یا دلالت کنم شمارا بر تجارتی که برهاند شمارا از عذابی دردناک ۱۰ ایمان
می ورید بخدا و فرستاده او و کارزار میکنید در راه خدا بمالهای خود و نفسهای خود این بهتر است
برای شما اگر هستید که بدانید ۱۱ بیامرزد برای شما گناهان شما را و در اورد شما را بهشتهائی
که میرود از زیر انها نهرها و جایهائی پاکیزه در بهشتهای جای اقامت اینست فیروزی بزرگ ۱۲
و دیگری که دوست میدارید انرا که ان یاری نمودنیست از خدا و فتحی نزدیک و مژده ده مؤمنان را
۱۳ ای نانکه ایمان اورده اند باشید یاوران خدا چنانچه گفت عیسی پسر مریم مر حواریان را که کیانند
یاوران من بسوی خدا گفتند حواریان ما ئیم یاوران خدا پس ایمان اوردند گروهی از بنی اسرائیل
و کافر شدند گروهی پس قوی کردیم انانرا که ایمان اوردند بر دشمنان ایشان پس گردیدند

غلبه سورهٔ جمعه یازده ایه و ان مدنیست کنذکان ۱۴

بنام خدای بخشاینده مهربان

تسبیح میکند مر خدایرا انچه در اسمانها و انچه در زمین است ان پادشاه پاک از هر عیبی ارجمند
درست کردار ۱ اوست انکه برانگیخت در امیها رسولی از ایشان که میخواند بر ایشان ایتهای
او را و پاک میکرداندایشانرا و می اموزد ایشانرا کتاب و حکمت و بدرستی که بودند از پیش
هر اینه در گمراهی هویدا ۲ و دیگران از ایشان چون ملحق شدند بایشان و اوست ارجمند درست
کردار ۳ این فضل خداست میدهد انرا بهر که خواهد و خدا صاحب فضل بزرگ است ۴ مثل
انانکه بار کرده شدند تورية را پس برنداشتند انرا مانند مثل دراز گوش است که بردارد کتابها
را بداست مثل گروهی که تکذیب کردند بایتهای خدا و خدا هدایت نمیکند گروه ستمکاران را ۶
بگو ای نانکه یهودیت اختیار کرده اند اگر گمان کرده اید که شما دوستانید مر خدایرا از غیر مردم پس
ارزو کنید مرگ را اگر هستید راست گویان ۷ و ارزو نمیکنند انرا هرگز بسبب انچه پیش فرستاده
دستهای ایشان و خدا داناست بستمکاران ۸ بگو بدرستی که مرگی که میگریزید از ان پس
بدرستی که او ملاقات کننده است شما را پس باز گردانیده میشوید بسوی دانای پنهان و اشکار
پس خبر میدهد شما را بانچه بودید که میکردید ۹ ای نانکه ایمان اورده اند هرگاه ندا کرده شود
برای نماز از روز جمعه پس بشتابید بسوی ذکر خدا و واگذارید بیع را این بهتر است برای شما
اگر هستید که بدانید ۱۰ پس انگاه که گذارده شود نماز پس پراکنده شوید در زمین و بجویید
از فضل خدا و ذکر کنید خدا را بسیار شاید شما رستگار شوید ۱۱ و هرگاه دیدند تجارتی

Digitized by Google

اوهوا انفضوا اليها وتركوك قائما قل ما عند الله خير من اللهو ومن التجارة والله خير الرازقين ۱۱ سورة المنافقون احدى عشرة مدنية

بسم الله الرحمن الرحيم اذا جاءك المنافقون قالوا نشهد انك لرسول الله والله يعلم انك لرسوله والله يشهد ان المنافقين لكاذبون ۱
اتخذوا ايمانهم جنة فصدوا عن سبيل الله انهم ساء ما كانوا يعملون ۲ ذلك بانهم امنوا ثم كفروا فطبع على قلوبهم فهم لا يفقهون ۳
واذا رأيتهم تعجبك اجسامهم وان يقولوا تسمع لقولهم كانهم خشب مسندة يحسبون كل صيحة عليهم هم العدو فاحذرهم قاتلهم الله

انى يؤفكون ۴ واذا قيل لهم تعالوا
يستغفر لكم رسول الله لووا
رؤسهم ورأيتهم يصدون وهم
مستكبرون ۵ سواء عليهم استغفرت
لهم ام لم تستغفر لهم لن يغفر الله
لهم ان الله لا يهدى القوم الفاسقين
۶ هم الذين يقولون لا تنفقوا على
من عند رسول الله حتى ينفضوا
ولله خزائن السموات والارض ولكن
المنافقين لا يفقهون ۷ يقولون
لئن رجعنا الى المدينة ليخرجن الاعز
منها الاذل ولله العزة ولرسوله
وللمؤمنين ولكن المنافقين لا يعلمون
۸ يا ايها الذين امنوا لا تلهكم
اموالكم ولا اولادكم عن ذكر الله
ومن يفعل ذلك فاولئك هم الخاسرون
۹ وانفقوا مما رزقناكم من قبل ان
يأتى احدكم الموت فيقول رب لولا
اخرتنى الى اجل قريب فاصدق و
اكن من الصالحين ۱۰ ولن يؤخر الله
نفسا اذا جاء اجلها والله خبير
بما تعملون ۱۱

سورة التغابن ثمانية عشرة اية ومدنية

بسم الله الرحمن الرحيم
يسبح لله ما فى السموات وما فى
الارض له الملك وله

يا يهوده را برانده شوند بسوى ان وباز گذارند تورا ايستاده بكوانچه نزد خداست بهتر ست
از يهوده واز تجارت سورهٔ منافقان يازده ايه وان مدنيست وخدا بهترين روزى دهندگانست ۱۱

بنام خداى بخشاينده مهربان

وقتى كه آيند تورا منافقان گفتند گواهى ميدهيم كه تو هر اينه فرستاده خدائى وخدا ميداند
بدرستى كه تو هر اينه فرستادهٔ اوئى وخدا گواهى ميدهد كه منافقان هر اينه دروغ گويانند ۱
گرفتند سوگندهاى خود را سپرى پس منع كردند از راه خدا بدرستى كه ايشان بد ست انچه
هستند كه ميكنند ۲ اين بسبب انست كه ايشان ايمان اوردند پس كافر شدند پس مهر نهاده
شد بردلهاى ايشان پس ايشان نمى فهمند ۳ وهرگاه ببينى ايشانرا انديشه مند ميدارد تورا جسمهاى
ايشان واگر سخن گويند گوش مى نهى مر گفتار ايشانرا همانا ايشان چوبهائيند بديوار تكيه
داده شده مى پندارند هر فريادى كه بر ايشانست ايشانند دشمن پس حذر كن از ايشان قتال
كند بايشان خدا چگونه بر گردانيده ميشوند ۴ وچون گفته شود مر ايشانرا كه بياييد تا
امرزش خواهد براى شما فرستاده خدا به پيچند سرهاى خود را وببينى ايشانرا كه باز ميگردند
وايشان در مقام تكبر درامده كاننده يكسانست بر ايشان خواه طلب امرزش كنى براى ايشان
يا امرزش نطلبى براى ايشان هرگز نمى امرزد خدا مر ايشانرا بدرستى كه خدا هدايت نميكند گروه
فاسقانرا ۵ ايشانند انانكه ميگويند انفاق مكنيد بر كسانى كه نزد رسول خدايند تا پراكنده
شوند ومر خدا يراست خزينهاى اسمانها وزمين وليكن منافقان نمى فهمند ۶ ميگويند هر اينه
اگر برگرديم بسوى مدينه هر اينه بيرون كند البته عزيزتر ازان ذليل تر را ومر خدا يراست عزت
ومر رسول او را ومر مؤمنانرا وليكن منافقان نميدانند ۸ اى انانكه ايمان اورده اند غافل نكند
شما را اموالهاى شما ونه فرزندان شما از ياد خدا وهركه كند اين را پس انها ايشانند زيانكاران
۹ وانفاق كنيد از انچه روزى كرديم شما را پيش از انكه بيايد يكى از شما را امرگ پس بگويد پروردگارا
من چرا باز پس نينداختى مرا تا مدتى نزديك پس صدقه دهم وبشوم از شايستگان ۱۰ وهرگز
باز پس نيندازد خدا نفسى را چون بيايد وقت مرگش وخدا آگاهست بانچه ميكنيد ۱۱

سورهٔ تغابن هيجده ايه وان مدنيست

بنام خداى بخشاينده مهربان

تسبيح ميكند مر خدا يرا انچه در اسمانهاست وانچه در زمينست مر اوراست پادشاهى ومر اوراست

الحمد وهو على كل شيء قدير ٢ هو الذي خلقكم فمنكم كافر ومنكم مؤمن والله بما تعملون بصير ٣ خلق السموات والأرض بالحق وصوركم
فأحسن صوركم وإليه المصير ٣ يعلم ما في السموات والأرض ويعلم ما تسرون وما تعلنون والله عليم بذات الصدور ٤ ألم يأتكم نبؤا الذين
كفروا من قبل فذاقوا وبال أمرهم ولهم عذاب أليم ٥ ذلك بأنه كانت تأتيهم رسلهم بالبينات فقالوا أبشر يهدوننا فكفروا وتولوا واستغنى
الله والله غني حميد ٦ زعم الذين كفروا أن لن يبعثوا قل بلى وربي لتبعثن ثم لتنبؤن بما عملتم وذلك على الله يسير ٧ فآمنوا بالله ورسوله

الجن وبيست وهشتم ٣٤٢ تغابن

والنور الذي أنزلنا والله بما تعملون
خبير ٨ يوم يجمعكم ليوم الجمع
ذلك يوم التغابن ومن يؤمن بالله
ويعمل صالحا يكفر عنه سيئاته
ويدخله جنات تجري من تحتها
الأنهار خالدين فيها أبدا ذلك
الفوز العظيم ٩ والذين كفروا و
كذبوا بآياتنا أولئك أصحاب النار
خالدين فيها وبئس المصير ١٠ ما أصاب
من مصيبة إلا بإذن الله ومن يؤمن
بالله يهد قلبه والله بكل شيء عليم
١١ وأطيعوا الله وأطيعوا الرسول فإن
توليتم فإنما على رسولنا البلاغ
المبين ١٢ الله لا إله إلا هو وعلى الله
فليتوكل المؤمنون ١٣ يا أيها الذين
آمنوا إن من أزواجكم وأولادكم
عدوا لكم فاحذروهم وإن تعفوا
وتصفحوا وتغفروا فإن الله غفور
رحيم ١٤ إنما أموالكم وأولادكم
فتنة والله عنده أجر عظيم ١٥ فا
تقوا الله ما استطعتم واسمعوا وأطيعوا
وأنفقوا خيرا لأنفسكم ومن يوق
شح نفسه فأولئك هم المفلحون ١٦
إن تقرضوا الله قرضا حسنا يضاعفه
لكم ويغفر لكم والله شكور حليم ١٧
عالم الغيب والشهادة العزيز الحكيم ١٨

سورة الطلاق اثنا عشر آية مدنية

ستايش واو هر چيزي تواناست ١ اوست آنكه آفريد شمارا پس از شما كافر هست واز شما
مؤمنيست وخدا بآنچه ميكنيد بيناست ٢ آفريد آسمانها وزمين را بحق وصورت داد
شمارا پس نيكو كرد صورتهاى شمارا وبسوى اوست بازگشت ٣ ميداند آنچه در آسمانها و
زمين است وميداند آنچه را كه نهان ميداريد وآنچه را كه آشكار ميكنيد وخدا داناست بآنچه در
سينهاست ٤ آيا نيامد شمارا خبر آنانكه كافر شدند از پيش پس چشيدند بدي عاقبت كار
خود را ومر ايشانراست عذابي دردناك ٥ آن بسبب اين بود كه بودند كه مى آمد بايشان رسولان
ايشان بابينها پس گفتند آيا آدمي راه مينمايد ما را پس كافر شدند وروگردانيدند وبي نياز است
خدا وخدا بي نيازيست ستوده ٦ گمان كردند آنانكه كافر شدند آنكه هرگز برانگيخته نشوند بگو
آرى پروردگارم كه هر آينه برانگيخته مى شويد البته پس هر آينه آگاهانيده كرديد بآنچه كرديد
واين بر خدا آسانست ٧ پس ايمان آوريد بخدا وفرستاده او ونورى كه فرو فرستاديم وخدا
بآنچه ميكنيد آگاهست ٨ روزى كه گرد آورد شما را براى روز جمع آنست روز زيان آوردن
وهر كه ايمان آورد بخدا وبكند كار شايسته زايل كند از او بديهاى او را وداخل كند او را در
بهشتهائى كه ميرود از زير آنها نهرها جاودانيان در آنها هميشه اينست فيروزى بزرگ ٩
وآنانكه كافر شدند وتكذيب كردند آيتهاى ما را آنها اند ياران آتش جاودانيان در آن وبد
جاى بازگشتى است ١٠ نرسد هيچ مصيبتى مگر باذن خدا وهر كه بگرود بخدا هدايت كند دل او
را وخدا بهر چيزى داناست ١١ وفرمان بريد خدا را وفرمان بريد رسول را پس اگر روى بگردانيد
پس جز اين نيست كه بر فرستاده ما است رسانيدن هويدا ١٢ خدا نيست الهى مگر او وبر خدا
پس بايد اعتماد نمايند مؤمنان ١٣ اى آنانكه ايمان آورده اند بدرستى كه از زنان شما و
فرزندان شما دشمنند مر شما را پس حذر كنيد از ايشان واگر عفو كنيد ودر گذريد وبيخشيد
پس بدرستى كه خدا آمرزگاريست مهربان ١٤ جز اين نيست كه مالهاى شما وفرزندان
شما آزمايشند وخدا نزد اوست مزدى بزرگ ١٥ پس بپرهيزيد از خدا آنچه توانسته
باشيد وگوش دهيد وفرمان بريد وانفاق كنيد بهتر را براى نفسهاى خود وكسى كه نگاه
داشته شد از بخل نفسش را پس آنها ايشانند رستگاران ١٦ اگر قرض دهيد خدا را قرض نيكو
فرون كند آنرا براى شما وبيامرزد مر شما را وخدا خداوند شكر بردبار است ١٧ داناى نهان

واشكار ارجمند سوره طلاق دوازده آيه مدنيست درست كردار ١٨

حزب

مسجد ٢٠٣ ٦٨

بسم الله الرحمن الرحيم يا ايها النبي اذا طلقتم النساء فطلقوهن لعدتهن واحصوا العدة واتقوا الله ربكم لا تخرجوهن من بيوتهن ولا يخرجن
الا ان يأتين بفاحشة مبينة وتلك حدود الله ومن يتعد حدود الله فقد ظلم نفسه لا تدري لعل الله يحدث بعد ذلك امرا
فاذا بلغن اجلهن فامسكوهن بمعروف او فارقوهن بمعروف واشهدوا ذوي عدل منكم واقيموا الشهادة لله ذلكم يوعظ به من كان يؤمن
بالله واليوم الآخر ومن يتق الله يجعل له مخرجا ويرزقه من حيث لا يحتسب ومن يتوكل على الله فهو حسبه ان الله بالغ امره قد جعل الله لكل

طلاق ٣٤٣ الجزو بيست وهشتم

شيء قدرا ٣ واللائي يئسن من المحيض
من نسائكم ان ارتبتم فعدتهن
ثلاثة اشهر واللائي لم يحضن و
اولات الاحمال اجلهن ان يضعن
حملهن ومن يتق الله يجعل له من امره
يسرا ذلك انزل اليكم ومن يتق الله
يكفر عنه سيئاته ويعظم له اجرا ٥ اسكنوهن من حيث سكنتم من وجدكم
ولا تضاروهن لتضيقوا عليهن وان كن اولات حمل فانفقوا عليهن
حتى يضعن حملهن فان ارضعن لكم
فآتوهن اجورهن وائتمروا بينكم
بمعروف وان تعاسرتم فسترضع
له اخرى لينفق ذو سعة من سعته
ومن قدر عليه رزقه فلينفق مما
آتاه الله لا يكلف الله نفسا الا ما
آتاها سيجعل الله بعد عسر يسرا ٧ وكاين
من قرية عتت عن امر ربها ورسله
فحاسبناها حسابا شديدا وعذبناها
عذابا نكرا ٨ فذاقت وبال امرها
وكان عاقبة امرها خسرا ٩ اعد الله
لهم عذابا شديدا فاتقوا الله يا اولي
الالباب الذين آمنوا قد انزل الله
اليكم ذكرا رسولا يتلوا عليكم آيات الله
مبينات ليخرج الذين آمنوا وعملوا الصالحات
من الظلمات الى النور ومن يؤمن بالله
ويعمل صالحا يدخله جنات تجري من
تحتها الانهار

بنام خداى بخشاينده مهربان

اى پيغمبر هركاه طلاق دهيد زنانرا پس طلاق دهيد ايشانرا در عدهٔ ايشان وبشماريد عدهٔ زنان
بپرهيزيد از خدا كه پروردگار شماست بيرون مكنيد ايشانرا از خانهاشان وبايد بيرون نروند مگر
آنكه بيايند بكارى زشت ظاهر واين حدهاى خداست وهركه درگذرد از حدهاى خدا بتحقيق
ستم كرده برخود نميدانى شايد خدا پديد آورد پس ازان امرى را پس چون بكاه رسند باجل خود پس
نگاه داريد ايشانرا بنيكوئى يا جدائى نمائيد ايشانرا بنيكوئى وگواه گيريد دو صاحب عدل از خود
را واقامت نمائيد گواهى را براى خدا اينست كه پند داده ميشود بان كسى كه باشد كه ايمان آورد بخدا
وروز آخرت وهركه بپرهيزد از خدا بكرداند براى او بيرون شدن وروزى دهد او را از جائى كه گمان
نكند وكسى كه اعتماد نمايد بر خدا پس او بس است او را بدرستى كه خدا رسندهٔ امر خويشست بتحقيق كه
كرد انديده خدا براى هر چيزى اندازه ٣ وانزنان كه نوميد شده اند از حايض شدن از زنان شما اگر
شك نموده باشيد پس عدهٔ ايشان سه ماهست وانزنانى كه حيض نديده اند وصاحبان حملها
مدت ايشان اينست كه بنهند حمل خود را وهركه بپرهيزد از خدا ميكرداند براى او از كار او اسانى ٤
اين فرمان خداست فرو فرستاده انرا بسوى شما وهركه بپرهيزد از خدا زايل كند از او بديهاى او را
وبزرك ميكند براى او مزد را ٥ جاى دهيد ايشانرا از جائى كه سكنى كرده ايد از وسع خود وگزند
مرسانيد ايشانرا تا تنك گيريد بر ايشان واگر باشند صاحبان حمل پس انفاق كنيد بر ايشان تا بنهند
حمل خود را پس اگر شير دهند براى شما پس بدهيد بايشان مزدهاى ايشانرا وبيكديگر امر كنيد ميانه
خود بنيكوئى واگر مضايقه نماييد پس زود باشد كه شير دهد مر او را دايه ديگرى بايد كه نفقه كند صاحب
وسعت از وسعت خود وكسى كه تنك كرفته شده بر او روزى او پس بايد انفاق كند از انچه داده او را
خدا تكليف نميكند خدا نفسى را مكر انچه داده او را زود باشد كه بكرداند خدا بعد از دشوارى اسانى را ٧
وبسا از قريه كه سر باز زدند از فرمان پروردگار خود ورسولان او پس حساب كرديم انرا حسابى سخت وعقوبت
كرديمشان عقوبت زشت ٨ پس چشيدند وبال كار خود را وبود انجام كار ايشان زيان ٩ آماده كرده
خدا براى ايشان عذابى سخت پس بپرهيزيد از خدا اى صاحبان عقلها ١٠ آنانكه ايمان آوردند
بتحقيق فرو فرستاده خدا بسوى شما ذكرى را رسولى كه ميخواند بر شما ايتهاى خدا را كه روشنند
تا بيرون كند آنانرا كه ايمان آوردند وكردند شايستها را از تاريكيها بسوى روشنائى وانكه
ايمان آورد بخدا وبكند شايسته را درآورد او را ببهشتهائى كه ميرود از زير انها نهرها

جاويدان

خالدين فيها ابدا قد احسن الله له رزقا ١٠ الله الذي خلق سبع سموات ومن الارض مثلهن يتنزل الامر بينهن لتعلموا ان الله على كل شيء قدير
١١ وان الله قد احاط بكل شيء علما ١٢ سورة التحريم اثنتا عشرة آية بسم الله الرحمن الرحيم يا ايها النبي لم تحرم ما احل الله لك تبتغي مرضات ازواجك
والله غفور رحيم ١ قد فرض الله لكم تحلة ايمانكم والله مولاكم وهو العليم الحكيم ٢ واذ اسر النبي الى بعض ازواجه حديثا فلما نبأت به و
اظهره الله عليه عرف بعضه واعرض عن بعض فلما نبأها به قالت من انبأك هذا قال نبأني العليم الخبير ٣ ان تتوبا الى الله فقد صغت قلوبكما

الجزو بيست وهشتم ٤٣٣ سي پنجم

وان تظاهرا عليه فان الله هو مولاه
وجبريل وصالح المؤمنين والملئكة
بعد ذلك ظهير ٤ عسى ربه ان
طلقكن ان يبدله ازواجا خيرا
منكن مسلمات مؤمنات قانتات
تائبات عابدات سائحات ثيبات
وابكارا ٥ يا ايها الذين امنوا قوا
انفسكم واهليكم نارا وقودها
الناس والحجارة عليها ملئكة غلاظ
شداد لا يعصون الله ما امرهم و
يفعلون ما يؤمرون ٦ يا ايها الذين
كفروا لا تعتذروا اليوم انما تجزون
ما كنتم تعملون ٧ يا ايها الذين امنوا
توبوا الى الله توبة نصوحا عسى ربكم
ان يكفر عنكم سيئاتكم ويدخلكم
جنات تجري من تحتها الانهار يوم
لا يخزي الله النبي والذين امنوا معه
نورهم يسعى بين ايديهم وبايمانهم
يقولون ربنا اتمم لنا نورنا واغفر
لنا انك على كل شيء قدير ٨ يا ايها
النبي جاهد الكفار والمنفقين و
اغلظ عليهم ومأويهم جهنم وبئس
المصير ٩ ضرب الله مثلا للذين كفروا
امرات نوح وامرات لوط كانتا تحت
عبدين من عبادنا صالحين فخانتاهما
فلم يغنيا عنهما من الله شيئا
وقيل ادخلا النار مع الداخلين

حاويدان درانها هميشه بحقيقت نيكوكرده خدا براى او روزيرا خداست انكه افريد هفت سما نرا
واز زمين مانند انها را فرود مى آيد فرمان ميان انها تا بدانيد براكه خدا برهر چيز تواناست ١١ وانكه
خدا بحقيقت احاطه كرده سورة تحريم دوازده ايه ران مدنيست بهر چيزى از راه دانش ١٢
بنام خداى بخشاينده مهربان
اى پيغمبر چرا حرام ميكنى انچه را حلال كرده خدا براى تو ميجوئى خشنودى زنان خودرا وخدا امرزنده
مهربان ٢ بحقيقت مقرر كرده خدا براى شما حلال كردانيدن سوكندهاى شمارا وخدا صاحب
اختيار شما است واوست داناى حكيم ٣ وهنگامى كه نهان گفت پيغمبر ببعضى از زنان خود سخنى پس
چون خبر داد بان واشكار كردانيد انرا خدا برو شناسا كرد بعضيش را واعراض نمود از بعضى پس چون
خبر داد ش بان كه تحقيق خبر داد ترا باين گفت خبر داد مرا داناى آگاه ٤ اگر توبه كنيد شما دو تا بسوى
خدا پس بحقيقت كه منحرف شده دلهاى شما واگر هم پشت شويد برا و پس بدرستى كه خدا اوست يار او
كننده او وجبرئيل وصالح مؤمنان وفرشتگان بعد ازين هم پشتند ٥ شايد پروردگار او اگر طلاق
كويد شمارا انكه عوض دهد او را زنانى بهتر از شما اسلام آورندگان ايمان دارندگان اطاعت نمايندگان
توبه كنندگان پرستندگان روزه داران ثيبها و باكرها ٦ اى انانكه ايمان اورده اند نگاه داريد
نفسهاى خود وكسان خود را از انشى كه افروزنده ان مردمان وسنگهاست برانست فرشتگان
درشت سخت كه نافرمانى نميكنند خدا برا انچه فرمايد ايشان را ومى كنند انچه فرموده ميشوند ٧
اى انانكه كافر شده اند عذر مكوئيد امروز جز اين نيست كه سزا داده ميشويد انچه بوديد كه ميكرديد
٨ اى انانكه ايمان اورده اند بازگشت كنيد بسوى خدا بازگشتى خالص شايد پروردگار شما انكه دفع
كند از شما بديهاى شما را ودر اورد شما را بهشتهائى كه ميرود از زير انها نهرها روزى كه خار نسازد
خدا پيغمبر را وانانكه ايمان اورده اند با او نور ايشان ميشتابد پيش روى ايشان وازجانبهاى راست
ايشان كوينده پروردگار ما تمام كردان براى ما نور ما را وبيامرز ما را بدرستى كه تو بر هر چيز توانائى ٩
اى پيغمبر جهاد كن با كافران ومنافقان وسخت گير برايشان وجايگاه ايشان دوزخست وبدسرانجامى
انجاى بازگشت ١٠ زد خدا مثلى براى انانكه كافر شده اند زن نوح وزن لوط بودند در زير فرمان دو
ما شايستگان پس خيانت كردندان دو زن ايشان را پس دفع نكردند ان دو از ان دو از خدا چيزى را و
گفته شد دو را بيدانش را با درايندگان ١١ وزد خدا مثلى براى انانكه ايمان اوردند زن فرعون را
هنگامى كه گفت ان زن پروردگار من بنا كن براى من نزد خود خانه در بهشت وبرهان مرا از فرعون

١٠ وضرب الله مثلا للذين امنوا امرات فرعون اذ قالت رب ابن لي عندك بيتا في الجنة ونجني من فرعون

وكردار

وعمله ونجني من القوم الظالمين ۱۱ ومريم ابنت عمران التي احصنت فرجها فنفخنا فيه من روحنا وصدقت بكلمات ربها وكتبه وكانت
من القانتين ۱۲ سورة الملك ثلثون آية مكية بسم الله الرحمن الرحيم تبارك الذي بيده الملك وهو على كل شيء قدير ۲ الذي خلق الموت و
الحيوة ليبلوكم ايكم احسن عملا وهو العزيز الغفور ۳ الذي خلق سبع سموات طباقا ما ترى في خلق الرحمن من تفاوت فارجع البصر هل ترى
من فطور ۴ ثم ارجع البصر كرتين ينقلب اليك البصر خاسئا وهو حسير ۵ ولقد زينا السماء الدنيا بمصابيح وجعلناها رجوما للشياطين

وكردار او ونجاة ده مرا از كروه ستمكاران ۱۱ ومريم دختر عمران انكه نگاه داشت عورت خود را
پس دميديم در او از روح خود وتصديق كرد كلمات پروردگار خود را وكتابهاى او را وبود از

سورة ملك سي ايره مطيعان ۱۲ آن مكي است

بنام خداى بخشاينده مهربان

بزرگوار است انكه بدست اوست پادشاهى واو بهر چيزى تواناست ۲ انكه آفريد مرك وزندگى
را تا بيازمايد شما را كه كدام يك از شما نيكوتر است بكردار او وست عزيز آمرزگار ۳ انكه آفريد
اسمانرا طبقها نمى بينى در آفرينش خداى بخشاينده هيچ تفاوتى پس باز بكردان ديده را آيا مى بينى هيچ
نقصانى ۴ پس باز بكردان ديده را دو باز بكردان ديدن بار كرد بسوى تو ديده درمانده كه كند باشد و
او مانده باشد ۵ وهر آينه بتحقيق آراستيم آسمان نزديك را بچراغها وكرديم آنها را رانده
مر شياطين را واماده كرديم براى ايشان عذاب آتش افروخته را ۶ وبراى انانى كه كافر شدند
بپروردگار خود شان عذاب دوزخ است وبد جاى بازگشتى است ۷ چون فكنده شوند دران
بشنوند مر آنرا خروشى وان مى جوشيده باشد ۸ نزديك باشد كه پاره پاره شود از خشم هر گاه
افكنده شوند دران گروهى پرسند از ايشان خازنان ان كه آيا نيامد شما را بيم نماينده ۹ گويند
آرى بتحقيق آمد ما را بيم نماينده پس تكذيب نموديم وگفتيم فرو نفرستاده خدا هيچ چيز نيستيد
شما مگر در ضلالتى بزرگ ۱۰ وگويند اگر بوديم كه مى شنيديم يا مى فهميديم نمى بوديم از ياران آتش
افروخته ۱۱ پس اعتراف كنند بگناه خود پس دورى دوزخيان از رحمت باد مر ياران آتش سوزانرا ۱۲ بدرستى
كه انانكه مى ترسند از پروردگار خود بنهانى مر ايشانراست آمرزشى ومزدى بزرگ ۱۳ ونهان كنيد
گفتار خود را يا اشكار كنيد آن را بدرستى كه او داناست بانچه در سينهاست ۱۴ آيا نميداند
انكه آفريد واوست صاحب لطف گاه ۱۵ اوست انكه گردانيد براى شما زمين را رام پس
راه رويد در اطراف آن وبخوريد از روزى آن وبسوى اوست حشر ۱۶ آيا ايمن شديد از انكه در
آسمانست انكه فرو برد شما را بزمين پس ناگهان آن موج مى زده باشد ۱۷ يا ايمن شديد از انكه
در آسمانست انكه بفرستد بر شما بادى سنگريزه پاش پس زود باشد كه بدانيد كه چگونه است
بيم كردن من ۱۸ وبتحقيق تكذيب كردند انانكه بودند از پيش ايشان پس چگونه باشد عقوبت من ۱۹
آيا ندانند بسوى مرغان بالاى ايشان بال كشاده كنند وبرهم مى آورند نگاه نميدارد ايشانرا مگر
خداى بخشاينده بدرستى كه او بهر چيزى بيناست ۲۰ يا كيست اينكه او لشكر است مر شما

ينصركم من دون الرحمن ان الكافرون الا في غرور ٢٠ امن هذا الذي يرزقكم ان امسك رزقه بل لجوا في عتو ونفور ٢١ افمن يمشي مكبا على وجهه اهدى امن يمشي سويا على صراط مستقيم ٢٢ قل هو الذي انشاكم وجعل لكم السمع والابصار والافئدة قليلا ما تشكرون ٢٣ قل هو الذي ذرأكم في الارض واليه تحشرون ٢٤ ويقولون متى هذا الوعد ان كنتم صادقين ٢٥ قل انما العلم عند الله وانما انا نذير مبين ٢٦ فلما رأوه زلفة سيئت وجوه الذين كفروا وقيل هذا الذي كنتم به تدعون ٢٧ قل ارأيتم ان اهلكني الله ومن معي او رحمنا فمن يجير الكافرين من عذاب اليم ٢٨ قل هو الرحمن امنا به وعليه توكلنا فستعلمون من هو في ضلال مبين ٢٩ قل ارأيتم ان اصبح ماؤكم غورا فمن يأتيكم بماء معين ٣٠

سورة القلم مكية اثنتان وخمسون آية وهي

بسم الله الرحمن الرحيم

ن ١ والقلم وما يسطرون ٢ ما انت بنعمة ربك بمجنون ٣ وان لك لاجرا غير ممنون ٤ وانك لعلى خلق عظيم ٥ فستبصر ويبصرون ٦ بأيكم المفتون ٧ ان ربك هو اعلم بمن ضل عن سبيله وهو اعلم بالمهتدين ٨ فلا تطع المكذبين ٩ ودوا لو تدهن فيدهنون ١٠ ولا تطع كل حلاف مهين ١١ هماز مشاء بنميم ١٢ مناع للخير معتد اثيم ١٣ عتل بعد ذلك زنيم ١٤ ان كان ذا مال وبنين ١٥ اذا تتلى عليه اياتنا قال اساطير الاولين ١٦ سنسمه على الخرطوم ١٧ انا بلوناهم كما بلونا اصحاب الجنة اذ اقسموا ليصرمنها مصبحين ١٨ ولا يستثنون ١٩ فطاف عليها طائف من ربك وهم نائمون ٢٠ فأصبحت كالصريم ٢١ فتنادوا مصبحين ٢٢ ان اغدوا على حرثكم ان كنتم صارمين ٢٣ فانطلقوا وهم

را یاری کند شما را از غیر خدای بخشاینده نیستند کافران مگر در فریب ٢٠ یا کیست اینکه روزی میدهد شما را اگر بگاه دارد روزی خود را بلکه لجاج کردند در سرکشی و رمیدن ٢١ یا پس اینکه راه میرود افتاده بر روی خود راه یافته تر است یا انکه براه رود ایستاده براستی بر راه راست ٢٢ بگو او است انکه افرید شما را و کرد اینید برای شما گوش و دیدها و دلها اندک است انچه شکر میکنید ٢٣ بگو او است انکه پراکنده کرد شما را در زمین و بسوی او حشر کرده میشوید ٢٤ و میگویند کی خواهد بود این وعد اگر هستید راست گویان ٢٥ بگو جز این نیست که آن دانش نزد خدا است و جز این نیست که منم بیم کننده هویدا ٢٦ پس چون بینند آنرا نزدیک زشت کرد در رویهای آنانکه کافر شدند و گفته شود اینست انچه بودید که از ابتاب میخواستید ٢٧ بگو خبر دهید مرا که اگر هلاک کند مرا خدا و آنرا که با من است یا بخشاید ما را پس کیست که پناه دهد کافران را از عذاب دردناک ٢٨ بگو او است بخشاینده ایمان اوردیم باو و بر او توکل کردیم پس زود باشد که بدانید که کیست انکه او در ضلالتی هویدا ٢٩ بگو خبر دهید اگر بگردد اب شما فرو شده پس کیست که بیاورد برای شما آبی ظاهر ٣٠

سورة قلم پنجاه و دو ایه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

ن ١ قسم بقلم و انچه مینویسند ٢ که نیستی تو بنعمت پروردگار خود دیوانه ٣ و بدرستی که برای تست مزدی بدون منت ٤ و بدرستی که تو مر اینه برخوی عظیمی ٥ پس زود باشد که به بینی و به بینند ٦ که باکدام یک از شما است جنون ٧ بدرستی که پروردگار تو او ست داناتر بانکه گمراه شد از راه او و او داناتر است براه یافتگان ٨ پس فرمان مبر تکذیب کنندگان را ٩ دوست میدارند اگر نرمی کنی پس نرمی کنند ١٠ و فرمان مبر هر بسیار سوگند خورنده خوار را ١١ عیب کننده رونده بسخن چینی ١٢ باز دارنده از خیر تعدی کننده گناه کار ١٣ درشت خوی ستمکار بعد از ان حرامزاده ١٤ اینکه باشد صاحب مال و پسران ١٥ هرگاه خوانده شود بر او ایتهای ما گوید که افسانهای پیشینیانست ١٦ زود باشد که داغ نمائیم او را بر بینی ١٧ بدرستی که ما مبتلا کردیم ایشان را چنانچه مبتلا کردیم یاران بوستان را اذ اهنگامی که قسم خوردند که هر اینه ببرند البته ان میوه ها را در وقت صبح ١٨ و استثنا نکردند پس امد بر ان اسیبی از پروردگار تو و ایشان بودند خفتگان ١٩ پس گردید مثل میوه چیده شده ٢٠ پس وا زدادند بامداد کنندگان ٢١ انکه بیرون روید بامداد ان بر کشت خود اگر هستید میوه چینندگان ٢٢ پس رفتند و ایشان

يتخافتون ان لا يدخلنها اليوم عليكم مسكين ٢٤ وغدوا على حرد قادرين ٢٥ فلما رأوها قالوا انا لضالون ٢٦ بل نحن محرومون ٢٧ قال
اوسطهم الم اقل لكم لولا تسبحون ٢٨ قالوا سبحان ربنا انا كنا ظالمين ٢٩ فاقبل بعضهم على بعض يتلاومون ٣٠ قالوا يا ويلنا انا كنا طاغين
٣١ عسى ربنا ان يبدلنا خيرا منها انا الى ربنا راغبون ٣٢ كذلك العذاب ولعذاب الاخرة اكبر لو كانوا يعلمون ٣٣ ان للمتقين عند ربهم
جنات النعيم ٣٤ افنجعل المسلمين كالمجرمين ٣٥ مالكم كيف تحكمون ٣٦ ام لكم كتاب فيه تدرسون ٣٧ ان لكم فيه لما تخيرون ٣٨ ام

الحاقة ٣٤٧ الجزء بيست و نهم

لكم ايمان علينا بالغة الى يوم القيمة
ان لكم لما تحكمون ٣٩ سلهم ايهم
بذلك زعيم ٤٠ ام لهم شركاء فليأتوا
بشركائهم ان كانوا صادقين ٤١ يوم
يكشف عن ساق ويدعون الى السجود
فلا يستطيعون ٤٢ خاشعة ابصارهم
ترهقهم ذلة وقد كانوا يدعون الى
السجود وهم سالمون ٤٣ فذرني ومن
يكذب بهذا الحديث سنستدرجهم
من حيث لا يعلمون ٤٤ واملي لهم ان
كيدي متين ٤٥ ام تسألهم اجرا
فهم من مغرم مثقلون ٤٦ ام عندهم
الغيب فهم يكتبون ٤٧ فاصبر لحكم ربك
ولا تكن كصاحب الحوت اذ نادى و
هو مكظوم ٤٨ لولا ان تداركه نعمة
من ربه لنبذ بالعراء وهو مذموم
٤٩ فاجتباه ربه فجعله من الصالحين
٥٠ وان يكاد الذين كفروا ليزلقونك
بابصارهم لما سمعوا الذكر ويقولون
انه لمجنون ٥١ وما هو الا ذكر للعالمين ٥٢

سوگند خدای را که آفریننده آسمان و زمین است

بسم الله الرحمن الرحيم

الحاقة ما الحاقة ٢ وما ادريك ما الحاقة
٣ كذبت ثمود وعاد بالقارعة ٤
فاما ثمود فاهلكوا

پنهان میکنند که باید در دنیا باید دران امروز بر شما بیچاره ٢٤ و بامداد رفتند بر منع نمودن توانایان
٢٥ پس چون دیدند ایشان را گفتند بدرستی که ما راه اینه گم کرده ایم ٢٦ بلکه ما ایم بی بهره شده گان ٢٧ گفت
بهتر ایشان آیا نگفتم مر شما را که چرا پاکی نمی ستایید ٢٨ گفتند پاکست پروردگار ما بدرستی
که ما بودیم ستمکاران ٢٩ پس رو کردند بعضیشان بر بعضی که ملامت یکدیگر میکردند ٣٠ گفتند
ای وای بر ما بدرستی که ما بودیم انحد درگذرندگان ٣١ شاید پروردگار ما عوض دهد بما بهتر ازین
را بدرستی که ما ایم بسوی پروردگار ما ان رغبت کنندگان ٣٢ همچنین است عذاب و هر اینه عذاب
اخرت بزرگتر است اگر باشند که بدانند ٣٣ بدرستی که مر پرهیزگاران را نزد پروردگار ایشان
بهشتهای باناز و نعمت ٣٤ آیا پس میکردانیم منقادان را مانند گناهکاران ٣٥ چیست مر شما را
چگونه حکم میکنید ٣٦ یا مر شما را کتابیست که دران میخوانید ٣٧ بدرستی که مر شما راست دران
انچه برمیگزینید ٣٨ یا مر شما راست سوگندهای برما رسنده بکمال تا روز قیامت بدرستی که مر شما
راست هر اینه انچه حکم میکنید ٣٩ بپرس ازایشان کدام یک ازایشان بان کفیلند ٤٠ یا مر ایشان را
شریکان پس باید بیارند شریکان خود را اگر هستند راست گویان ٤١ روزی که کشف کرده شود
از ساق و خوانده شوند بسجود پس نتوانند ٤٢ فرو خوابیده دیده های ایشان فرا گرفته ایشان را خواری
و بحقیقت بودند که خوانده میشدند بسجود و ایشان بودند تن درستان ٤٣ پس بگذار مرا و کسی که
تکذیب میکرد باین سخن بزودی در نوردیم مرتبه مرتبه ایشان را از انجا که ندانند ٤٤ و مهلت دهم
مر ایشان را بدرستی که کید من محکمست ٤٥ یا که میخواهی ازایشان مزدی پس ایشان از غرامت گران بار
شدگانند ٤٦ یا نزد ایشانست غیب پس ایشان مینویسند ٤٧ پس صبر کن برای حکم پروردگار خود و مباش
مانند یار ماهی هنگامی که ندا کرد او پر بود از خشم ٤٨ اگر نه ان بود که دریافت او را نعمتی از پروردگار
او هر اینه فکنده شده بود بصحرای بی گیاه او و مذمت کرده شده بود ٤٩ پس برگزیدش پروردگار او
او پس گردانیدش او را از شایستگان ٥٠ و بدرستی که نزدیک است که انانکه کافر شده اند هر اینه
بلغزانند تو را بدیدهاشان چون شنیدند ذکر را و میگویند بدرستی که او هر اینه دیوانه ست ٥١
و نیست ان مگر پندی مر عالمیان را ٥٢

سورة الحاقة بنجاه و دو آیه مکیست

بنام خدای بخشاینده مهربان

ان بیشک بوقوع اینده ٢ و چه دانا کرده تو را که چیست ان بیشک بوقوع
اینده ٣ تکذیب کردند ثمود و عادیان بزدهم کوبنده ٤ پس اما ثمود پس هلاک کرده شدند ببادی از

Digitized by Google

بالطاغية ٥ وأما عاد فاهلكوا بريح صرصر عاتية ٧ سخرها عليهم سبع ليال وثمانية ايام حسوما ٨ فترى القوم فيها صرعى ٨ كانهم اعجاز نخل
خاوية ٩ فهل ترى لهم من باقية ١٠ وجاء فرعون ومن قبله والمؤتفكات بالخاطئة ١١ فعصوا رسول ربهم فاخذهم اخذة رابية ١٢ انا لما طغى الماء
حملناكم في الجارية ١٣ لنجعلها لكم تذكرة وتعيها اذن واعية ١٤ فاذا نفخ في الصور نفخة واحدة ١٥ وحملت الارض والجبال فدكتا دكة واحدة
١٦ فيومئذ وقعت الواقعة ١٧ وانشقت السماء فهي يومئذ واهية ١٨ والملك على ارجائها ويحمل عرش ربك فوقهم يومئذ ثمانية ١٩ يومئذ

تعرضون لا تخفى منكم خافية ٢٠ فاما من اوتي كتابه بيمينه فيقول
هاؤم اقرؤا كتابيه ٢١ اني ظننت اني ملاق حسابيه ٢٢ فهو في عيشة
راضية ٢٣ في جنة عالية ٢٤ قطوفها دانية ٢٥ كلوا واشربوا هنيئا بما
اسلفتم في الايام الخالية ٢٦ واما من اوتي كتابه بشماله ٢٧ فيقول يا ليتني
لم اوت كتابيه ٢٨ ولم ادر ما حسابيه ٢٩ يا ليتها كانت القاضية
٣٠ ما اغنى عني ماليه ٣١ هلك عني
سلطانيه ٣٢ خذوه فغلوه
ثم الجحيم صلوه ثم في سلسلة
ذرعها سبعون ذراعا فاسلكوه ٣٣
انه كان لا يؤمن بالله العظيم ٣٤
ولا يحض على طعام المسكين ٣٥ فليس
له اليوم ههنا حميم ٣٦ ولا طعام
الا من غسلين ٣٧ لا يأكله الا
الخاطئون ٣٨ فلا اقسم بما تبصرون
وما لا تبصرون ٣٩ انه لقول
رسول كريم ٤٠ وما هو بقول
شاعر قليلا ما تؤمنون ٤١ ولا
بقول كاهن قليلا ما تذكرون ٤٢
تنزيل من رب العالمين ٤٣ ولو تقول
علينا بعض الاقاويل ٤٤ لاخذنا
منه باليمين ٤٥ ثم لقطعنا منه
الوتين ٤٦ فما منكم من احد عنه
حاجزين ٤٧ وانه لتذكرة للمتقين ٤٨ وانا لنعلم ان منكم مكذبين ٤٩ وانه

حد در گذشته ٥ واما عاد پس هلاك كرده شدند بباد بغايت سخت و رنده بيرون از حد ٧
مسخر كرد اينرا بر ايشان هفت شب و هشت روز پياپي ٨ پس ميديدي ان گروه را دران مردمها
٨ همانا كه ايشان تنهاي درخت خرما بيد افتاده ٩ پس آيا مي بيني مر ايشان را هيچ باقي ماندنده ١٠ و آمد
فرعون و آنكه بودند پيش از او و وزير و زبر شدهاي بگناه ١١ پس نافرماني كردند فرستاده پروردگار
خود را پس گرفت ايشانرا گرفتني در سختي ١٢ بدرستي كه ما چون از حد گذشت آب برداشتيم شما
را در كشتي روان ١٣ تا بگردانيم اورا براي شما پندي و نگاه دارد اورا گوشهاي نگاه دارنده ١٤ پس
آنگاه كه دميده شود در صور دميدني يكمرتبه ١٥ و برداشته شود زمين و كوهها پس بهم زده
شوند بهم زدني يكمرتبه ١٦ پس آنروز بوقوع آيد وقوع آينده ١٧ و شكافته شود آسمان پس آنست
آنروز سست ١٨ و فرشتگان باشند بر اطراف آن و بردارند عرش پروردگار تو بالاي ايشان آن
روز هشت تا ١٩ آنروز عرض كرده شويد نهان نماند از شما پوشيده ٢٠ پس اما كسي كه داده شود
نامه اش بدست راستش پس گويد بياييد بخوانيد نوشته مرا ٢١ بدرستي كه من يقين ميدانستم
كه من رسنده ام بحساب خود ٢٢ پس او ست در زندگاني پسنديده ٢٣ در بهشتي بلند مرتبه ٢٤
كه ميوهاي آن نزديك باشد ٢٥ بخوريد و بياشاميد گوارنده بسبب آنچه پيش كرديد در روزهاي
گذشته ٢٦ و اما آنكه داده شود نامه عمل او بدست چپ او ٢٧ پس گويد اي كاش من داده نشده
بودم نامه ام را ٢٨ و ندانستي كه چيست حساب من ٢٩ اي كاش اين بودي ميراننده ٣٠ هيچ دفع
نكرد از من مال من ٣١ ضايع شد از من تسلط من ٣٢ بگيريد او را پس غل كنيد او را ٣٣ پس بدوزخ
درآوريد او را ٣٤ پس در زنجيري كه ذرع آن هفتاد ذرع است پس در كشيد او را ٣٥ بدرستي كه
او بود كه ايمان نمي آورد بخداي عظيم ٣٦ و رغبت نمي داشت بر طعام دادن بيچاره ٣٧ پس نيست
مر او را امروز اينجا مهربانيء ٣٨ و نه خوردني مگر از چرك جراحت ٣٩ نميخورند او را مگر گناه كاران
٤٠ پس سوگند ميخورم بانچه مي بينيد ٤١ و انچه نمي بينيد ٤٢ بدرستي كه آن هر آينه گفتار رسوليست
كرامي ٤٣ و نيست آن گفته شاعر اندكي ميگرويد ٤٤ و نه سخن احتر كوئي بسيار اندك پند
ميگيريد ٤٥ و فرستاده نيست از پروردگار جهانيان ٤٦ و اگر افترا كرده بود بر ما بعضي گفتارها را ٤٧ هر آينه گرفته بوديم از و دست راست ٤٨ پس هر آينه بريده بوديم از او رگ دل را ٤٩
پس نميبود از شما هيچ كس از وي منع كنندگان ٥٠ و بدرستي كه آن هر آينه پند ليست مر پرهيزگاران را
٥١ و بدرستي كه ما هر آينه ميدانيم اينكه از شما ست تكذيب كنندگان ٥٢ و بدرستي كه آن

Digitized by Google

حسرة علی الکافرین ۵ وانه حق الیقین ۵۱ فسبح باسم ربک العظیم ۵۲ سورة المعارج اربع واربعون او احدی واربعون مکیة بسم الله الرحمن الرحیم سال سائل
بعذاب واقع ۱ للکافرین لیس له دافع ۲ من الله ذی المعارج ۳ تعرج الملئکة والروح الیه فی یوم کان مقداره خمسین الف سنة ۴ فاصبر صبرا
جمیلا ۵ انهم یرونه بعیدا ونریه قریبا ۶ یوم تکون السماء کالمهل ۸ وتکون الجبال کالعهن ۹ ولا یسئل حمیم حمیما یبصرونهم یود المجرم
لو یفتدی من عذاب یومئذ ببنیه ۱۱ وصاحبته واخیه ۱۲ وفصیلته التی تئویه ۱۳ ومن فی الارض جمیعا ثم ینجیه ۱۴ کلا انها لظی ۱۵ نزاعة

هرا اینه حسرتیست بر کافران ۵۰ و بدرستی که ان هرا اینه حق یقین است ۵۱ پس تسبیح کن بنام پروردگار تو که بزرگ است ۵۲

سورة معارج چهل و چهار آیه و آن مکیه کوار است ۵۲

بنام خدای بخشاینده مهربان

سؤال کرد سؤال کننده عذابی را که بوقوع اینده است ۱ برای کافران نیست هرا نرا هیچ دفع کننده ۲ از خداوند صاحب درجات ۳ بالا میروند فرشتگان وروح بسوی او در روزی که باشد اندازه اش پنجاه هزار سال ۴ پس صبر کن صبر نیکو ۵ بدرستی که ایشان می بینند انرا دور ۶ و می بینیم انرا نزدیک ۷ روزی که گردد اسمان چون فلز گداخته ۸ و باشند کوهها مانند پشم زده شده ۹ و نپرسد خویش نزدیکی خویش نزدیکی را نمودە شوند بایشان اورد و گناه کار که کاش فدا میداد از عذاب امروز پسران خود را ۱۱ و زن خود و برادر خود را ۱۲ و جماعت خویشانش را که جای داده باشد او را ۱۳ و انکه در زمین است همکی پس برهانند او را ۱۴ آنه چنانست بدرستی کهان زبانه اتش است ۱۵ بر کشنده مر پوست سر را ۱۶ میخواند هرکه را پشت کرد و روگردانید ۱۷ و گرد اورد پس در ظرف نهاد ۱۸ بدرستی که ادمی اورده شده حریص ۱۹ چون رسد انرا گزندی جزع کننده است ۲۰ و چون برسد او را نیکی منع کننده است ۲۱ مگر نمازگذارندگان ۲۲ که ایشان بر نماز شان همیشگیند ۲۳ و انانکه در مالهای ایشان حقیست معلوم ۲۴ برای خواهنده و محروم ۲۵ و انانکه باور میدارند روز جزا را ۲۶ و انانکه ایشان از عذاب پروردگارشان ترسانند ۲۷ بدرستی که عذاب پروردگار ایشان ایمن کرده نشدنی است ۲۸ و انانکه ایشان مر عورتهای خود را نگاه دارندگانند ۲۹ مگر بر زنان خود یا انچه مالک انهاست دستهای ایشان پس بدرستی که ایشان ملامت کرده نیستند ۳۰ پس کسی که جوید جز ان را پس انهمند ایشان تعدی کنندگان ۳۱ و انانکه ایشان مر امانتها شان را و عهد شان را رعایت کنندگانند ۳۲ و انانکه ایشان بگواههای خود ایستادگانند ۳۳ و انانکه ایشان بر نماز خود محافظت مینمایند ۳۴ انهایند در بهشتها گرامی داشته شدگان ۳۵ پس چیست مر انانرا که کافر شدند که بجانب تو شتابانند ۳۶ از راست و از چپ گروه گروه ۳۷ ایا طمع میدارد هر مردی از ایشان که در اورده شود بهشت پر ناز و نعمت ۳۸ نه چنین باشد بدرستی که ما افریدیم ایشانرا از انچه میدانند ۳۹ پس سوگند میخورم بپروردگار مشرقها و مغربها بدرستی که ما هر اینه توانایم ۴۰ بر انکه بدل اوریم بهتر از ایشانرا و نیستیم ما مغلوبان ۴۱ پس بگذار ایشانرا که فرو روند و بازی کنند تا ببرخورند بروز خود که وعده داده میشوند ۴۲ روزی که بیرون ایند از قبرها شتابان

للشوی ۱۷ تدعوا من ادبر وتولی ۱۸ وجمع فاوعی ۱۹ ان الانسان
خلق هلوعا ۲۰ اذا مسه الشر
جزوعا ۲۱ واذا مسه الخیر منوعا ۲۲
الا المصلین ۲۳ الذین هم علی صلاتهم
دائمون ۲۴ والذین فی اموالهم حق
معلوم ۲۵ للسائل والمحروم ۲۶
والذین یصدقون بیوم الدین ۲۷
والذین هم من عذاب ربهم مشفقون
۲۸ ان عذاب ربهم غیر مامون ۲۹
والذین هم لفروجهم حافظون ۳۰
الا علی ازواجهم او ما ملکت ایمانهم
فانهم غیر ملومین ۳۱ فمن ابتغی و
راء ذلک فاولئک هم العادون ۳۲
والذین هم لامانتهم وعهدهم
راعون ۳۳ والذین هم بشهاداتهم
قائمون ۳۴ والذین هم علی صلاتهم
یحافظون ۳۵ اولئک فی جنات مکرمون
۳۶ فمال الذین کفروا قبلک مهطعین
۳۷ عن الیمین وعن الشمال عزین ۳۸
ایطمع کل امری منهم ان یدخل جنة
نعیم ۳۹ کلا انا خلقناهم مما یعلمون
۴۰ فلا اقسم برب المشارق والمغارب
انا لقادرون ۴۱ علی ان نبدل خیرا
منهم وما نحن بمسبوقین ۴۲ فذرهم
یخوضوا ویلعبوا حتی یلاقوا یومهم
الذی یوعدون ۴۳ یوم یخرجون

هانا

كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِضُونَ ۴۳ خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ۴۴ سورة نوح ثنتان وهي مكية

بسم الله الرحمن الرحيم إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۱ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ۲ أَنِ اعْبُدُوا
اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُونِ ۳ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۴ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ
قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ۵ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ۶ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصَرُّوا وَاسْتَكْبَرُوا

الجزء الثلاثون ٣٩ نوح

اسْتِكْبَارًا ۷ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ
جِهَارًا ۸ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ
لَهُمْ إِسْرَارًا ۹ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ
إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ۱۰ يُرْسِلِ السَّمَاءَ
عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ۱۱ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ
وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ
لَكُمْ أَنْهَارًا ۱۲ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ
لِلَّهِ وَقَارًا ۱۳ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ۱۴
أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ
طِبَاقًا ۱۵ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ
سِرَاجًا ۱۶ وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا
۱۷ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ
إِخْرَاجًا ۱۸ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا
۱۹ لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ۲۰
قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا
مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدُهُ إِلَّا خَسَارًا
۲۱ وَمَكَرُوا مَكْرًا كُبَّارًا ۲۲ وَقَالُوا لَا
تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا
سُوَاعًا ۲۳ وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا
۲۴ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ
إِلَّا ضَلَالًا ۲۵ مِمَّا خَطِيئَاتِهِمْ أُغْرِقُوا
فَأُدْخِلُوا نَارًا ۲۶ فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ
مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ۲۷ وَقَالَ نُوحٌ
رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ
دَيَّارًا ۲۸ إِنَّكَ إِنْ تَذَرْهُمْ يُضِلُّوا
عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا
۲۹ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ
بَيْتِيَ مُؤْمِنًا وَ

هما نا ایشان بسوی بتان میشتابند ۳۹ فرو گذاشته دیده های ایشان فرو کیرد ایشانرا خواری
اینست روزی که بودند سورهٔ نوح سی و یک آیه و دو رکوع مکی است که وعده داده میشدند ۴۰

بنام خدای بخشاینده مهربان

بدرستی که ما فرستادیم نوح را بسوی قوم او که بیم نما قوم خود را پیش از آنکه بیاید ایشانرا عذابی
دردناک ۱ گفت ای قوم من بدرستی که من مر شما را بیم کننده ام هویدا ۲ که بپرستید خدا را و بترسید
از او و فرمانبرید مرا ۳ بیامرزد برای شما از گناهان شما و بتاخیر اندازد شما را تا مدتی نام برده شده
بدرستی که مدت مقرر خدا چون بیاید تاخیر کرده نشود اگر هستید که بدانید ۴ گفت پروردگار
من بدرستی که من خواندم قوم خود را شب و روز پس نیفزود ایشانرا خواندن من مگر گریز ۵ و
بدرستی که من هرگاه خواندم ایشانرا تا بیامرزی مر ایشانرا کردانیدند انگشتان خود را در گوشهایشان و
پسر در کشیدند جامه های خود را و اصرار نمودند و کردن کشی کردند کردن کشی کردنی ۶ پس بدرستی
که من خواندم ایشانرا آشکارا ۷ باز بلند ۸ پس بدرستی که من اشکار گفتم مر ایشانرا و نهان گفتم برای ایشان
نهان گفتنی ۹ پس گفتم آمرزش خواهید از پروردگار خود بدرستی که او هست آمرزگار ۱۰ میفرستد
آسمان را بر شما باران ۱۱ و مدد میدهد شما را بمالها و پسران و پدید میکند برای شما بوستانها
و پدید کند برای شما جویها ۱۲ چیست مر شما را که امید نمیدارید برای خدا تعظیمی ۱۳ و بحقیقت
آفرید شما را بطورهای مختلف ۱۴ آیا ندیدید چگونه آفرید خدا هفت آسمان را چند طبقه ها
و کردانید ماه را در آنها نوری و کردانید آفتاب را چراغی ۱۵ و خدا رویانید شما را از زمین رویانیدنی
۱۷ پس باز میبرد شما را در آن و بیرون میآورد شما را بیرون آوردنی ۱۸ و خدا کردانید برای شما
زمین را گسترده ۱۹ تا بسپرید از آن راههای فراخ ۲۰ گفت نوح پروردگارا من بدرستی که ایشان
نافرمانی کردند مرا و پیروی کردند کسی را که نیفزوده او را مالش و فرزندش مگر زیانی ۲۱
و مکر کردند مکری بغایت بزرگ ۲۲ و گفتند واگذارید بتان خود را و واگذارید ودّ را و نه سواع را ۲۳ و نه
یغوث را و یعوق را و نسر را ۲۴ و بتحقیق گمراه کردند بسیاری را و میفزای ستمکاران را مگر
گمراهی ۲۵ از گناهان ایشان غرق کرده شدند پس درآورده شدند بآتش پس نیافتند
برای خود از غیر خدا یاوران ۲۶ و گفت نوح پروردگارا من واگذار بر زمین از کافران دیاری را ۲۷
بدرستی که تو اگر واگذاری ایشانرا گمراه کنند بندگان ترا و نزایند مگر بدکار بسیار ناسپاسی
را ۲۸ پروردگارا بیامرز مرا و مر پدر و مادر مرا و مر آنرا که درآید بخانهٔ من با ایمان و مر مردان

۴۰ سورة نوح

مؤمن و زنان با ایمان را سورهٔ جن بیست هشت آیه و سه رکوع است و میفرای ستمکار را نزد ما که هلاک ۳۰

بنام خدای بخشاینده مهربان

بگو وحی کرده شد بسوی من اینکه شنیدند گروهی از جن پس گفتند بدرستی که ما شنیدیم قرآن
عجیبی را ۱ که راه مینماید بسوی راه راست پس ایمان آوردیم بآن و هرگز شریک نمیکردانیم بپروردگار
خود کسی را ۲ و بدرستی که برتر است عظمت پروردگار ما نگرفته زنی را و نه فرزندی را ۳ و بدرستی
که اینست که میگویند بیخردان ما بر خدا دور از صواب ۴ و بدرستی که ما گمان میبردیم که هرگز نگویند
آدمیان و پریان بر خدا دروغی را ۵ و اینکه بودند مردانی از آدمیان که پناه میبردند بمردانی از جن پس زیاده
کردند ایشان را ترسی ۶ و اینکه ایشان گمان برده بودند چنانچه گمان برده بودید شما که هرگز برنمی انگیزد خدا
هیچکس را ۷ و اینکه ما رسیدیم آسمان را پس یافتیم آنرا که پر شده از پاسبانهای سخت و تیرهای شهاب
جهنده ۸ و اینکه ما بودیم که می نشستیم از آن در نشیمنها برای شنیدن پس هر که بشنود اکنون
می یابد برای خود تیرهای آتشین را کمین گاه ها ۹ و اینکه ما نمیدانیم که آیا بدی خواسته شده بکسی که
در زمین است یا خواسته باینشان پروردگار ایشان راه رشد را ۱۰ و بدرستی که از ما شایستگانند
و از ما پستتر از این بودیم گروههای متفرق و بدرستی که دانسته ایم ما که هرگز عاجز نکنیم خدا را در
زمین و هرگز عاجز نکنیم او را از راه گریز ۱۲ و بدرستی که ما چون شنیدیم الهدایت را ایمان آوردیم بآن
پس هر که ایمان آورد بپروردگار خود پس نترسد کمی ثواب را و نه خواری را ۱۳ و بدرستی که از ما مسلمانند و از ما
تعدی کنندگانند پس انکه انقیاد نمود پس اینها سزاوار شدند براه راست را ۱۴ و اما تعدی کنندگان
پس میباشند مر دوزخ را هیمه ۱۵ و اینکه اگر درستایستند بر راه راست هر آینه می شامانیم ایشان را
آب بسیار ۱۶ تا بیازمائیم ایشان را در آن و کسی که روبگرداند از یاد پروردگار خود در او را در عذابی
سخت ۱۷ و اینکه مسجدها مر خدا را است پس مخوانید با خدا احدی را ۱۸ و اینکه چون ایستاد بندهٔ خدا
تا بخواند او را نزدیک بودند که باشند بر او بالای یکدیگر افتاده ۱۹ بگو جز این نیست که بخوانم پروردگار
خود را و شریک نمیکردانم با او احدی را ۲۰ بگو بدرستی که من مالک نیستم برای شما گزندی را و نه نفعی را
۲۱ بگو بدرستی که هرگز پناه ندهد مرا از خدا احدی و هرگز نیابم از غیر او پناهی ۲۲ مگر رسانیدن از
خدا و پیامهای او و هر که نافرمانی کند خدا و رسول او را پس بدرستی که مر او راست آتش دوزخ جاودانان
در آن همیشه ۲۳ تا چون ببینند آنچه را که وعده داده میشوند پس زود باشد که بدانند که کیست ناتوان
تر از جهت یاری و کمتر بشمار ۲۴ بگو نمیدانم که آیا نزدیک است آنچه وعده داده میشوید یا میگرداند

لا اندری اشر ارید بمن فی الارض ام
اراد بهم ربهم رشدا ۱۰ و انا منا
الصالحون و منا دون ذلک کنا طرائق
قددا ۱۱ و انا ظننا ان لن نعجز الله فی الارض
و لن نعجزه هربا ۱۲ و انا لما سمعنا الهدی
آمنا به فمن یؤمن بربه فلا یخاف بخسا
و لا رهقا ۱۳ و انا منا المسلمون و منا
القاسطون فمن اسلم فاولئک تحروا
رشدا ۱۴ و اما القاسطون فکانوا
لجهنم حطبا ۱۵ و ان لو استقاموا علی
الطریقة لاسقیناهم ماء غدقا ۱۶
لنفتنهم فیه و من یعرض عن ذکر ربه
یسلکه عذابا صعدا ۱۷ و ان المساجد
لله فلا تدعوا مع الله احدا ۱۸ و انه لما
قام عبد الله یدعوه کادوا یکونون
علیه لبدا ۱۹ قل انما ادعوا ربی و
اشرک به احدا ۲۰ قل انی لا املک
لکم ضرا و لا رشدا ۲۱ قل انی لن یجیرنی
من الله احد و لن اجد من دونه ملتحدا
۲۲ الا بلاغا من الله و رسالاته و من
یعص الله و رسوله فان له نار جهنم
خالدین فیها ابدا ۲۳ حتی اذا رأوا ما
یوعدون فسیعلمون من اضعف
ناصرا و اقل عددا ۲۴ قل ان ادری
اقریب ما توعدون ام یجعل

له ربی امدا ۲۵ عالم الغیب فلا یظهر علی غیبه احدا ۲۶ الا من ارتضی من رسول فانه یسلک من بین یدیه ومن خلفه رصدا ۲۷ لیعلم ان قد ابلغوا
رسالات ربهم واحاط بما لدیهم واحصی کل شیء عددا ۲۸ سورة المزمل عشرون آیة مکیة بسم الله الرحمن الرحیم یا ایها المزمل ۱ قم اللیل الا قلیلا ۲ نصفه
او انقص منه قلیلا ۳ او زد علیه ورتل القرآن ترتیلا ۴ انا سنلقی علیک قولا ثقیلا ۵ ان ناشئة اللیل هی اشد وطئا واقوم قیلا ۶ ان لک
فی النهار سبحا طویلا ۷ واذکر اسم ربک وتبتل الیه تبتیلا ۸ رب المشرق والمغرب لا اله الا هو فاتخذه وکیلا ۹ واصبر علی ما یقولون واهجرهم هجرا جمیلا ۱۰

وذرنی والمکذبین اولی النعمة ومهلهم
قلیلا ۱۱ ان لدینا انکالا وجحیما ۱۲
وطعاما ذا غصة وعذابا الیما ۱۳ یوم
ترجف الارض والجبال وکانت الجبال
کثیبا مهیلا ۱۴ انا ارسلنا الیکم رسولا
شاهدا علیکم کما ارسلنا الی فرعون
رسولا ۱۵ فعصی فرعون الرسول فاخذناه
اخذا وبیلا ۱۶ فکیف تتقون ان کفرتم
یوما یجعل الولدان شیبا ۱۷ السماء
منفطر به کان وعده مفعولا ۱۸ ان
هذه تذکرة فمن شاء اتخذ الی ربه
سبیلا ۱۹ ان ربک یعلم انک
تقوم ادنی من ثلثی اللیل ونصفه
وثلثه وطائفة من الذین معک و
الله یقدر اللیل والنهار علم ان لن
تحصوه فتاب علیکم فاقرءوا ما
تیسر من القرآن علم ان سیکون
منکم مرضی واخرون یضربون فی الارض
یبتغون من فضل الله واخرون یقاتلون
فی سبیل الله فاقرءوا ما تیسر
منه واقیموا الصلوة واتوا الزکوة
واقرضوا الله قرضا حسنا وما تقدموا
لانفسکم من خیر تجدوه عند الله
هو خیرا واعظم اجرا واستغفروا الله
ان الله غفور رحیم ۲۰

سورة المدثر خمسون آیة مکیة

بسم الله الرحمن الرحیم

برای او پروردگار من مدتی مدید ۲۲ دانای نهان پس مطلع نکرداند برنهانی خود احدی را ۲۳ مگر
انرا که پسندیده از رسول پس بدرستی که او در اورد از پیش او واز جانب عقب او نگهبانی را ۲۴
تا بداند که بحقیقت رسانیده اند پیامهای پروردگار شانرا واحاطه نموده بانچه نزد ایشان است
وضبط فرموده هر چیزیرا سورة مزمل بیست ایه وان مکی است از راه شمار ۷۳

بنام خدای بخشاینده مهربان

ای کلیم برخود پیچیده ۱ برخیز شب مگر اندکی ۲ نیمه ان یا کم کن ازان اندکی ۳ یا بیفزای برآن و
شمرده بخوان قرانرا شمرده خواندنی ۴ بدرستی که ما زود باشد که القا کنیم برتو گفتاری سنگین راه
بدرستی که برخواستن شب ان سخت تراست در موافقت وراست تر است از راه گفتار ۵ بدرستی
که مر تورا در روز امد ورفتی دراز است ۶ ویاد کن نام پروردگار خود را ومنقطع شو بسوی او منقطع
شدنی ۷ پروردگار مشرق ومغرب است نیست الهی سزای پرستش مگر او پس بگیر او را کارگذار ۸ وصبر کن
برانچه میگویند ودوری گزین ازایشان دوری گزیدن نیکی ۱۰ واگذار مرا با تکذیب کنندگان صاحبان
نعمت ومهلت ده ایشانرا اندکی ۱۱ بدرستی که نزد ماست بندهای گران وآتشی شدید ۱۲ وخوردنی
صاحب گلوگیری وعذابی دردناک ۱۳ روزی که بلرزه اید زمین وکوهها وباشند کوهها انبوده ریگ
روانی پراکنده ۱۴ بدرستی که ما فرستادیم بسوی شما فرستاده گواه بر شما چنانچه فرستادیم بسوی فرعون
فرستاده راه ۱۵ پس نافرمانی نمود فرعون ان فرستاده را پس گرفتیم او را گرفتنی سخت ۱۶ پس چگونه پرهیز
میکنید اگر کافر شوید بان روزی که میگرداند کودکانرا پیران ۱۷ آسمان شکافنده بسبب ان هست
وعده او کرده شده ۱۸ بدرستی که این پندیست پس هر که خواست فرا گرفت بسوی پروردگار خود
راهی ۱۹ بدرستی که پروردگار تو میداند انکه تو برمیخیزی کمتر از دو ثلث شب ونیمه ان وسه یک ان
وگروهی از انانکه با تو اند وخدا اندازه میکند شب وروز را دانست که هرگز ضبط نمیکنید انرا
پس قبول توبه نمود بر شما پس بخوانید انچه میسر شود از قران دانست که بزودی خواهند شد از شما بیماران
ودیگرانرا که سفر میکنند در زمین که بجویند از فضل خدا ودیگران که جهاد خواهند کرد در راه خدا
پس بخوانید انچه میسر شود ازان وبپادارید نماز را وبدهید زکوة را وقرض دهید خدا را قرضی نیکو
وانچه پیش میفرستید برای نفسهای خود از نیکی خواهید یافت انرا نزد خدا ان بهتر است وبزرگتر از روی
مزد وامرزش خواهید از خدا بدرستی که خدا امرزگار است مهربان ۲۰

بنام خدای بخشاینده مهربان

Digitized by Google

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ١ قُمْ فَأَنْذِرْ ٢ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ٣ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ٤ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ٥ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ ٦ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ٧ فَإِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ ٨ فَذَلِكَ
يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ٩ عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ١٠ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ١١ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ١٢ وَبَنِينَ شُهُودًا ١٣ وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ١٤ ثُمَّ يَطْمَعُ
أَنْ أَزِيدَ ١٥ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا ١٦ سَأُرْهِقُهُ صَعُودًا ١٧ إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ١٨ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ١٩ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ٢٠ ثُمَّ نَظَرَ ٢١ ثُمَّ عَبَسَ
وَبَسَرَ ٢٢ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ٢٣ فَقَالَ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْثَرُ ٢٤ إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ٢٥ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ٢٦ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ ٢٧

مدثر ٣٥٣ الحاقة و ليست و تمام

ای پوشیده بجامهٔ خواب ۱ برخیز پس بیم نمای ۲ و پروردگار خود را پس بزرگی یاد کن ۳ و جامه‌های خود
را پس پاکیزه کن ۴ و از اسباب عذاب بپرهیز ۵ و عطا مکن حال آنکه بسیار شماری ۶ و برای
پروردگار خود پس شکیبائی نما ۷ پس چون دمیده شود در صور قیامت ۸ پس این در آن روز است که
روز لیست دشوار ۹ بر کافران نه آسان ۱۰ واگذار مرا و کسی را که آفریدم تنها و گردانیدم برای و مالی
کشیده شده ۱۲ و فرزندانی حاضران ۱۳ و سامان‌ها دادم برای او سامان دادنی ۱۴ پس طمع کرد که
بیفزایم ۱۵ نه چنانست بدرستی که او هست مر آیتهای ما را معاند ۱۶ زود باشد که رسانم او را
بصعود ۱۷ بدرستی که او اندیشید و اندازه کرفت ۱۸ پس کشته باد چگونه اندازه کرفته ۱۹ پس کشته
باد چگونه اندازه کرده ۲۰ پس نکریست ۲۱ پس روی درهم کشید و ترش روی شد ۲۲ پس پشت کرد و کردن
کشی نمود ۲۳ پس کفت نیست این مکر جادوئی که آموخته میشود ۲۴ نیست این مکر کفتار آدمی ۲۵ زود
باشد که درآوریم او را بدوزخ ۲۶ و چه دانا کرده ترا که چیست دوزخ ۲۷ نه باقی دارد و نه واکذارد
۲۸ سیاه کننده است مر پوست بدنها را ۲۹ برانند نوزده ۳۰ و نکردانیدیم صاحبان آتش را مکر فرشتکان
و نکردانیدیم عدد ایشان را مکر از برای امتحانی مر آنرا که کافر شده اند تا یقین کنند آنانکه داده شده اند
کتابرا و بیفزاید آنانرا که ایمان آورده اند ایمانی و شك نکنند آنانکه داده شده اند کتابرا و مؤمنان تا
بکویند آنانکه در دلهای ایشان بیماریست و کافران چه چیز خواسته خدا باین از جهت مثل همچنین
کمراه میکند خدا هر که را میخواهد و هدایت میکند هر که را میخواهد و نمیداند لشکرهای پروردگار تو را
مکر او و نیست این مکر پندی برای آدمی ۳۱ نه چنانست قسم بماه ۳۲ و شب چون پشت کند ۳۳ و صبح چون
روشن شود ۳۴ بدرستی که آن هر آینه یکی از بزرکهاست ۳۵ بیم دهنده مر آدمی را ۳۶ مر آنرا که خواهد
از شما که پیشی کیرد یا پس افتد ۳۷ هر نفسی بآنچه کسب کرده کرو است ۳۸ مکر یاران دست راست
۳۹ در بهشتهائی که میپرسند ۴۰ از کناهکاران ۴۱ چه چیز درآورد شما را در دوزخ کفتند نبودیم از
نمازکذاران ۴۲ و نبودیم که طعام دهیم بیچاره را ۴۳ و بودیم که فرو میرفتیم با فرو روندکان ۴۴
و بودیم که تکذیب میکردیم بروز جزا تا آمد ما را یقین ۴۵ پس سود ندهد ایشانرا درخواست
شفاعت کنندکان ۴۶ پس چیست مر ایشانرا که از پند اعراض کنندکانند ۴۷ کویا ایشان کورخرانی
رمنده ۵۰ که کریخته باشند از شیر ۵۱ بلکه میخواهد هر مردی از ایشان آنکه داده
شود نامه‌های کشوده شده ۵۲ نه چنانست بلکه نمی‌ترسند از آخرت ۵۳ نه چنانست بدرستی
که آن موعظه ایست پس هر که خواهد یاد کند آنرا ۵۴ و یاد نمیکند مکر آنکه بخواهد خدا او ست

لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ٢٨ لَوَّاحَةٌ لِلْبَشَرِ
٢٩ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ٣٠ وَمَا
جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً
وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ
كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
وَيَزْدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا
يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ
وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ
بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ
يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ
جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَى
لِلْبَشَرِ ٣١ كَلَّا وَالْقَمَرِ وَاللَّيْلِ إِذْ أَدْبَرَ ٣٢
وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ ٣٣ إِنَّهَا لَإِحْدَى
الْكُبَرِ ٣٤ نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ٣٥ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ
أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ٣٦ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا
كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ٣٧ إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ
٣٨ فِي جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ ٣٩ عَنِ
الْمُجْرِمِينَ ٤٠ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرَ ٤١ قَالُوا لَمْ نَكُ
مِنَ الْمُصَلِّينَ ٤٢ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِينَ
٤٣ وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ ٤٤ وَ
كُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ٤٥ حَتَّى أَتَانَا الْيَقِينُ
٤٦ فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ٤٧ فَمَا
لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِينَ ٤٨ كَأَنَّهُمْ
حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ ٤٩ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ٥٠
بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَى صُحُفًا
مُنَشَّرَةً ٥٢ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ

٥٥ كَلَّا إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ ٥٦ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرَهُ ٥٧ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ

اهل

Digitized by Google

اهل تقوی واهل المغفرة ۲۷ سورة القیمة ترتیبها ثلثون ایة مکیة بسم الله الرحمن الرحیم لا اقسم بیوم القیمة ۱ ولا اقسم بالنفس اللوامة ۲ ایحسب الانسان
ان لن نجمع عظامه ۳ بلی قادرین علی ان نسوی بنانه ۴ بل یرید الانسان لیفجر امامه ۵ یسئل ایان یوم القیمة ۶ فاذا برق البصر ۷ وخسف القمر
۸ وجمع الشمس والقمر ۹ یقول الانسان یومئذ این المفر ۱۰ کلا لا وزر ۱۱ الی ربک یومئذ المستقر ۱۲ ینبؤا الانسان یومئذ بما قدم واخر ۱۳ بل الانسان
علی نفسه بصیرة ۱۴ ولو القی معاذیره ۱۵ لا تحرک به لسانک لتعجل به ۱۶ ان علینا جمعه وقرانه ۱۷ فاذا قرانه فاتبع قرانه ۱۸ ثم ان علینا بیانه ۱۹

سورهٔ قیامه سی ونه ایه وان مکی است

اهل تقوی واهل اهر زیدن ۲۷

بنام خدای بخشاینده مهربان

البته سوگند میخورم بروز قیامت ۱ وسوگند میخورم بنفس ملامت کننده ۲ ایا می پندارد مدمی که هرگز
جمع نیاوریم استخوانهای اورا ۳ آری توانائیم برانکه راست کنیم سرانگشتان اورا ۴ بلکه می خواهد مدمی که
فجور کند در پیش امدش ۵ میپرسد که کی خواهد بود روز قیامت ۶ پس انگاه که خیره کرد دیده ۷ وتیره کرد
ماه ۸ وگرد اورده شوند افتاب وماه ۹ گوید مدمی که کجاست گریزگاه ۱۰ نه چنین است نیست هیچ پناهی ۱۱
بسوی پروردگار تو است در انروز جای قرار ۱۲ خبر کرده شود مدمی در انروز بانچه پیش فرستاده وبازپس
گذاشته ۱۳ بلکه مدمی بر نفس خود بیناست ۱۴ واگرچه بیاورد عذرهای خود را ۱۵ حرکت مده بان زبان خود را
تا شتاب نمائی بان ۱۶ بدرستی که بر ماست جمع کردن ان وخواندن ان ۱۷ پس چون خواندیم انرا پس پیروی
کن خواندن انرا ۱۸ پس بدرستی که بر ماست بیان ان ۱۹ نه چنین است بلکه دوست میدارید شتابنده را
۲۰ وواميگذارید اخرت را ۲۱ روهائیست در انروز باطراوت بسوی پروردگار خود نگرنده ۲۲ وروهائیست در
انروز درهم کشیده ۲۳ گمان میکند که کرده شود بان مهره پشت شکننده ۲۴ نه چنین است نگاه که برسد
بجنبرهای گردن ۲۵ وگفته شود که کیست فسون کرد ۲۶ وگمان برد که انست مفارقت ۲۷ وبر پیچد ساق بساق
۲۸ بسوی پروردگار تست انروز راندن ۲۹ پس نه تصدیق کرد ونه نماز گذارد ۳۰ ولیکن تکذیب نمود ورو
گردانید ۳۱ پس رفت بسوی کسان خود که بتکبر میرفت ۳۲ سزاوار ترا است مر ترا پس سزاوار ترا است ۳۳ پس سزاوار ترا است مر ترا پس سزاوار ترا است ۳۴ ایا پندارد مدمی که واگذاشته شود مهمل ۳۵ ایا نبود نطفه
از منی که ریخته شود ۳۶ پس بود خونی بسته پس افرید پس درست کرد ۳۷ پس گردانید ازان دو صنف از مرد

سورهٔ دهر سی ویک ایه وان مدنیست

وماده ۳۸ ایا نیست وتوانا بنام خدای بخشاینده مهربان

ایا امد بر مدمی هنگامی از روزگار که نبود چیزی ذکر شده ۱ بدرستی که ما افریدیم مدمی را از نطفه بهم امیخته
می ازمائیم اورا پس گردانیدیم اورا شنوای بینا ۲ بدرستی که ما هدایت کردیم باو راه را یا ناسپاس گذار است ویا
ناسپاس ۳ بدرستی که ما اماده کردیم برای کافران زنجیرها وغلها واتشی پرسوزنده ۴ بدرستی که نیکان می
اشامند از جامی که باشد مزاج ان کافوره چشمه که می اشامند از ان بندگان خدای روان میکنند انرا روان کردنی
۵ وفا میکنند بنذر ومیترسند از روزی که هست محنت ان بهم جارسنده ۶ ومیخورانند خورش را بر
دوستی او بر بیچاره وکودک بی پدر واسیر ۸ اطعام نمیکنیم شمارا مگر برضای خدا نمیخواهیم از شما عوضی

۱۵ یوما عبوسا قمطریرا ۱۶ ویطعمون الطعام علی حبه مسکینا ویتیما واسیرا ۱۷ انما نطعمکم لوجه الله لا نرید منکم جزاء

Digitized by Google

وَلَا نُشُورًا ٩ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا إِفْكٌ افْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ ۖ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا ١٠ وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلَىٰ عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ١١ قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ١٢ وَقَالُوا مَالِ هَٰذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ ۙ لَوْلَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونَ مَعَهُ نَذِيرًا ١٣ أَوْ يُلْقَىٰ إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا ۚ وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ١٤ انْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ١٥ تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَٰلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلْ لَكَ قُصُورًا ١٦ بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ ۖ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ١٧ إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّظًا وَزَفِيرًا ١٨ وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا ١٩ لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ٢٠ قُلْ أَذَٰلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ ۚ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا ٢١ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ ۚ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا ٢٢ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ أَأَنْتُمْ أَضْلَلْتُمْ عِبَادِي هَٰؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ٢٣ قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَٰكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا الذِّكْرَ ۚ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ٢٤ فَقَدْ كَذَّبُوكُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا ۚ وَمَنْ يَظْلِمْ مِنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ٢٥ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ ۗ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ ۗ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ٢٦ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا ۗ لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْ عُتُوًّا كَبِيرًا ٢٧ يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَحْجُورًا ٢٨ وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا ٢٩ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ٣٠ وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا ٣١ الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَٰنِ ۚ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ٣٢ وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ٣٣ يَا وَيْلَتَىٰ لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا ٣٤ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي ۗ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ٣٥ وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَٰذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ٣٦ وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ ۗ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا ٣٧ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً ۚ كَذَٰلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ ۖ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ٣٨ وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ٣٩ الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ٤٠ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ٤١ فَقُلْنَا اذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۚ فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا ٤٢ وَقَوْمَ نُوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً ۖ وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ٤٣ وَعَادًا وَثَمُودَ وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَٰلِكَ كَثِيرًا ٤٤ وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ ۖ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ٤٥ وَلَقَدْ أَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أُمْطِرَتْ مَطَرَ السَّوْءِ ۚ أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا ۚ بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ٤٦ وَإِذَا رَأَوْكَ إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَٰذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ٤٧ إِنْ كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ آلِهَتِنَا لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا ۚ وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ٤٨ أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ٤٩ أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ ۚ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ ۖ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ٥٠ أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ ۖ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ۚ ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ٥١ ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ٥٢ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ٥٣ وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۚ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ٥٤ لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَاسِيَّ كَثِيرًا ٥٥ وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ٥٦ وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ٥٧ فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ٥٨ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَٰذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا ٥٩ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا ۗ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ٦٠ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ ۗ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا ٦١ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ٦٢ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ٦٣ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ ۚ وَكَفَىٰ بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا ٦٤ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۛ الرَّحْمَٰنُ فَاسْأَلْ بِهِ خَبِيرًا ٦٥ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَٰنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَٰنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ٦٦ تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ٦١ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ٦٢ وَعِبَادُ الرَّحْمَٰنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ٦٣ وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ٦٤ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ ۖ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ٦٥ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ٦٦ وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَٰلِكَ قَوَامًا ٦٧ وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَٰلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ٦٨ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ٦٩ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ٧٠ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ٧١ وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ٧٢ وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ٧٣ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ٧٤ أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ٧٥ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ٧٦ قُلْ مَا يَعْبَأُ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ ۚ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ٧٧

وَنَه سپاس گذاری ٩ بدرستی که ما میرسیم از پروردگار خود روزیرا که دَرهم کُشنده ترس، وست ١٠ پس نگاه داشت ایشانرا خدا از شر ابروز و پیش آورد ایشانرا تازه روئی و شادمانی ١١ و پاداش داد ایشانرا بسبب آنچه صبر کردند بهشتی و حریری ١٢ تکیه زده گان دران بر تختها نه بینند دران آفتابی و نه سرمائی سخت ١٣ و نزدیک بود برایشان سایهای آن و خم کرده شده میوه های آن خم کردنی ١٤ و گردیده شود برایشان ظرفهائی از نقره و کوزهای بی دسته که باشند شیشها شیشها از نقره که اندازه کرده اندازه‌ها را اندازه کردنی ١٥ و آب داده شوند دران جامی که باشد آمیزش آن زنجبیل ١٦ چشمه ایست دران که نامیده میشود سلسبیل ١٨ و بگردند برایشان پسرانی جاوید گردانیده شده گان که هرگاه ببینی ایشانرا گمان بری ایشانرا مروارید فشانده شده ١٩ و چون نظر کنی آنجا ببینی نعمتی و پادشاهی بزرگی ٢٠ بر بر ایشانست جامه های حریر نازک سبز و حریر ستبر و زیور کرده شوند بدستبندهای از نقره و بیاشامانَد ایشانرا پروردگار ایشان شرابی پاک پاک کننده ٢١ بدرستی که این باشد مر شمارا پاداش و باشد سعی شما مزد داده شده ٢٢ بدرستی که ما فرو فرستادیم بر تو قرآنرا فرو فرستادنی ٢٣ پس صبر کن برای فرمان پروردگار خود و فرمان مبر از ایشان گنه کاری یا ناسپاسی را ٢٤ و یاد کن نام پروردگار خود را در بامداد و شبانگاه ٢٥ و از شب پس سجده کن مر او را و بپاکی یاد کن او را شبی دراز ٢٦ بدرستی که ایشان دوست میدارند این شتابنده را و میگذارند در پس خود روزگرانی را ٢٧ ما آفریدیم ایشانرا و سخت کردیم بندهای ایشان و هرگاه خواهیم عوض دهیم مانندهای ایشانرا بدل ٢٨ بدرستی که این یادآوریست پس هر که خواست گرفت بسوی پروردگار خود راهی ٢٩ و نمیخواهید مگر آنکه خواهد خدا بدرستی که خدا هست دانای درست کردار ٣٠ در آورد هر که را خواهد در رحمت خود و ستمکاران را آماده کرده برای ایشان

عذابی | سورهٔ مرسلات پنجاه و اند مکی است | دردناک ٣١

بنام خدای بخشاینده مهربان

بحق فرستاده شده گان بر نیکی ١ پس بشتاب فرود روندگان بشتاب ٢ و پراکنده کنندگان پراکنده کردنی ٣ پس جدا نماینده گان جدا کردنی ٤ پس القا کنندگان ذکریرا ٥ برای عذری یا بیمی ٦ بدرستی که آنچه وعده داده میشوید هر آینه بوقوع آینده است ٧ پس آنگاه که ستارگان بی نور کردند ٨ و آنگاه که آسمان پاره پاره شود ٩ و آنگاه که کوهها از هم پاشیده شوند ١٠ و آنگاه که رسولان تعیین وقت کرده شوند ١١ برای کدام روز تاخیر شده آن وقتها ١٢ برای روز از هم جدا شدن ١٣ و چه چیز دانا کرده ترا که چیست روز از هم جدا شدن ١٤ وای در آن روز مر تکذیب کنندگانرا ١٥ آیا هلاک

Digitized by Google

الأولين ثم نتبعهم الآخرين ۱۷ كذلك نفعل بالمجرمين ۱۸ ويل يومئذ للمكذبين ۱۹ ألم نخلقكم من ماء مهين ۲۰ فجعلناه في قرار مكين ۲۱ إلى قدر معلوم ۲۲
فقدرنا فنعم القادرون ۲۳ ويل يومئذ للمكذبين ۲۴ ألم نجعل الأرض كفاتا ۲۵ أحياء وأمواتا ۲۶ وجعلنا فيها رواسي شامخات وأسقيناكم ماء
فراتا ۲۷ ويل يومئذ للمكذبين ۲۸ انطلقوا إلى ما كنتم به تكذبون ۲۹ انطلقوا إلى ظل ذي ثلاث شعب ۳۰ لا ظليل ولا يغني من اللهب ۳۱ إنها
ترمي بشرر كالقصر كأنه جمالت صفر ۳۳ ويل يومئذ للمكذبين ۳۴ هذا يوم لا ينطقون ۳۵ ولا يؤذن لهم فيعتذرون ۳۶ ويل يومئذ

للمكذبين ۳۷ هذا يوم الفصل جمعناكم والأولين ۳۸ فإن كان لكم كيد فكيدون ۳۹ ويل يومئذ للمكذبين
۴۰ إن المتقين في ظلال وعيون ۴۱ وفواكه مما يشتهون ۴۲ كلوا واشربوا هنيئا بما كنتم تعملون ۴۳ إنا
كذلك نجزي المحسنين ۴۴ ويل يومئذ للمكذبين ۴۵ كلوا وتمتعوا قليلا إنكم مجرمون ۴۶ ويل
يومئذ للمكذبين ۴۷ وإذا قيل لهم اركعوا لا يركعون ۴۸ ويل يومئذ للمكذبين ۴۹ فبأي
حديث بعده يؤمنون ۵۰

سورة النبأ اربعون اية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

عم يتساءلون ۱ عن النبإ العظيم ۲ الذي هم فيه مختلفون ۳ كلا سيعلمون
۴ ثم كلا سيعلمون ۵ ألم نجعل الأرض مهادا ۶ والجبال أوتادا ۷
وخلقناكم أزواجا ۸ وجعلنا نومكم سباتا ۹ وجعلنا الليل لباسا ۱۰
وجعلنا النهار معاشا ۱۱ وبنينا فوقكم سبعا شدادا ۱۲ وجعلنا سراجا وهاجا ۱۳
وأنزلنا من المعصرات ماء ثجاجا ۱۴ لنخرج به حبا ونباتا ۱۵ وجنات ألفافا
۱۶ إن يوم الفصل كان ميقاتا ۱۷ يوم ينفخ في الصور فتأتون أفواجا ۱۸ وفتحت
السماء فكانت أبوابا ۱۹ وسيرت الجبال فكانت سرابا ۲۰ إن جهنم كانت مرصادا ۲۱ للطاغين مآبا ۲۲ لابثين فيها أحقابا ۲۳ لا يذوقون فيها بردا ولا شرابا ۲۴
إلا حميما وغساقا ۲۵ جزاء وفاقا ۲۶

نکردیم پیشینیانرا ۱۶ پس از ایشان دراوردیم پسینیانرا ۱۷ چنین میکنیم با گناه کاران ۱۸ وای دران روز مر
تکذیب کنندگانرا ۱۹ ایا نیافریدیم شمارا از آبی بسیار حقیر ۲۰ پس گردانیدیم اورا در اراگاهی استوار
۲۱ تا وقتی معلوم ۲۲ پس توانا بودیم پس خوب توانایانیم ۲۳ وای دران روز مر تکذیب کنندگانرا ۲۴ ایا نکردانیم زمین را فراهم آرنده
زندگانرا و مرده گانرا ۲۵ وبدید کردیم دران کوههای بغایت بلند واشامانیدیم شمارا آبی شیرین
۲۶ وای دران روز مر تکذیب کنندگانرا ۲۷ بروید بسوی آنچه بودید که بان تکذیب میفرمودید ۲۸ بروید
بسوی سایه صاحب سه شعبه که نه هیچ سایه اسایشی است ونه کفایت کند از زبانه آتش ۲۹ بدرستی
که آن می اندازد شراره مانند کوشک گویا آن شتران اند زرد ۳۰ وای دران روز مر تکذیب کنندگانرا ۳۱
این روزیست که سخن نگویند ۳۲ ودستوری داده نشود مرایشانرا پس عذر کنند ۳۳ وای دران روز مر
تکذیب کنندگانرا ۳۴ این روز ازهم جدا شدنست جمع کردیم شما وپیشینیانرا ۳۵ پس اگر هست مر شما
را چاره پس چاره کنید مرا ۳۶ وای دران روز مر تکذیب کنندگانرا ۳۷ بدرستی که پرهیزگاران در سایها
وچشمه سارها باشند ۳۸ ومیوه ها از انچه خواهش نمایند ۳۹ بخورید وبیاشامید گوارنده بسبب انچه
بودید که میکردید ۴۰ بدرستی که ما همچنین پاداش میدهیم نیکوکارانرا ۴۱ وای دران روز مر تکذیب
کنندگانرا ۴۲ بخورید وبهره یابید زمانی اندک بدرستی که شما بید گناه کاران ۴۳ وای دران روز مر
تکذیب کنندگانرا ۴۴ وچون گفته شود مرایشانرا که رکوع کنید رکوع نکنند ۴۵ وای دران روز مر تکذیب

کنندگانرا ۴۶ پس بکدام سخن سورة عم چهل ایه وان مکی است پس از ان ایمان می ورند ۴۷

بسم خدای بخشاینده مهربان

از چه میپرسند یکدیگر را از ان خبر بزرگ ۱ که ایشان دران خلاف کنند اند ۲ نه چنانست زود باشد
که بدانند ۳ پس نه چنانست زود باشد که بدانند ۴ ایا نکردانیدیم زمین را فرشی گسترده ۵ وکوهها
را میخها ۶ وافریدیم شما را صنفها ۷ وکردانیدیم خواب شما را راحتی ۸ وکردانیدیم شب را پوششی ۹
وکردانیدیم روز را وقت کسب معیشتی ۱۰ وبرافراشتیم بر زبر شما هفت سخت ۱۱ وکردانیدیم چراغی تابان ۱۲
وفرو فرستادیم از فشارندها آبی ریزان ۱۳ تا بیرون آوریم بان دانه وگیاهی ۱۴ وبوستانهای درختان
درهم پیچیده ۱۵ بدرستی که روز جدا شدن هست وعده گاهی ۱۶ روزی که دمیده شود در صور پس میایید
گروهها ۱۷ وگشوده شود آسمان پس باشد درها وروان کردانیده شوند کوهها پس باشند چون سراب ۱۸
بدرستی که دوزخ هست کمینگاهی ۱۹ مرطاغیانرا بازگشتی ۲۰ درنگ کنندگان دران روزگارها
۲۱ نمیچشند دران سردی ونه اشامیدنی ۲۲ مگر اب جوشان وریم دوزخیان ۲۳ جزاداده وفق

بدرستی که ایشان بودند که امید نمیداشتند حسابی را ۲۸ وتکذیب میکردند بآیتهای ما تکذیب
کردنی ۲۹ وهر چیزرا شمرده ایم انرا در کتابی ۳۰ پس بچشید پس هرگز نیفزائیم شمارا مگر عذابی ۳۱ بدرستی
که مرپرهیزکاران راست جای فیروزی ۳۲ باغها وانگورها ۳۳ وناردپستانهای هم سال ۳۴ وجامهای
شرابی پر ۳۵ نشنوند دران هیچ بیهوده ونه تکذیب کردنی را ۳۶ جزائی از پروردگار تو بخششی کافی ۳۷
پروردگار آسمانها وزمین وآنچه درمیانه انهاست که بخشاینده است مالک نباشند از او خطابی را
۳۸ روزی که بایستند روح وفرشتگان صف کشیده سخن نگویند مگر آنکه دستوری دادمر اورا
خدای بخشاینده وگوید سخن حقی را ۳۹ آنست روز حق پس هرکه خواهد فراگیرد بسوی پروردگار خود
بازگشتنی ۴۰ بدرستی که ما بیم کردیم شمارا از عذابی نزدیک ۴۱ روزی که بنگرد آدمی آنچه را که پیش
فرستاده دو دستش وبگوید کافر ای کاش من بودمی خاک ۴۲

سورة النازعات مکیة وهی ست واربعون آیة

بنام خدای بخشاینده مهربان

قسم بکشندگان از روی قوت وشدت ۱ وبیرون کشندگان بیرون کشیدنی ۲ وشناکنندگان
شناکردنی ۳ پس پیشی کنندگان پیشی کردنی ۴ پس تدبیر کنندگان کار را ۵ روزیکه بلرزد لرزنده
که از پی درآید انرا از پی درآینده ۶ دلها دران روز باشند لرزان ۷ چشمهاشان فروخوابیده ۹
میگویند آیا بدرستی که ما هرآینه بازگردانیده شده گانیم در حالت اول ۱۰ آیا انگاه که باشیم استخوانها
پوسیده ۱۱ گویند این را انگاه بازگشتی است زیان ۱۲ پس جز این نیست که آن فریادیست یکانه ۱۳
پس انگاه ایشان باشند در روی زمین ۱۴ آیا آمد بتو حکایت موسی ۱۵ انگاه که ندا کرد او را پروردگار
او در وادی پاکیزه که آن طوی است ۱۶ برو بسوی فرعون بدرستی که او ارخد تجاوز کرده ۱۷ پس بگو
آیا مر ترا هست میل بآنکه پاک شوی ۱۸ وهدایت کنم ترا بسوی پروردگار تو پس بترسی ۱۹ پس نمود
بوی آیت بزرگ را ۲۰ پس تکذیب نمود ونافرمانی کرد ۲۱ پس پشت کرد که میشتافت ۲۲ پس جمع کرد پس ندا
کرد ۲۳ پس گفت من پروردگار شمایم که برتراست ۲۴ پس گرفت او را خدا بعقوبت آخرت ودنیا ۲۵
بدرستی که دراین هرآینه عبرتیست مر آنرا که بترسد ۲۶ آیا شما سخت ترید در خلقت یا آسمان که
بنا کرد آنرا ۲۷ برافراشت سقف آنرا پس راست نمود آنرا ۲۸ وتاریک کرد انید شب آنرا وبیرون آورد
روز آنرا ۲۹ وزمین را پس ازان گسترانید آنرا ۳۰ بیرون آورد ازان آبش را وچراگاهش را ۳۱ وکوهها
را استوار کرد انید آنها را برای برخوردار شدن شما وبرای چهارپایان شما ۳۲ پس چون آید بلیه بزرگ
۳۳ روزی که بخاطر آورد آدمی آنچه کوشیده ۳۴ وظاهر کرد انیده شود دوزخ برای آنکه ببیند ۳۵

بسم الله الرحمن الرحیم

والنازعات غرقا ۱ والناشطات نشطا
۲ والسابحات سبحا ۳ فالسابقات سبقا
۴ فالمدبرات امرا ۵ یوم ترجف الراجفة
۶ تتبعها الرادفة ۷ قلوب یومئذ
واجفة ۸ ابصارها خاشعة ۹ یقولون
ائنا لمردودون فی الحافرة ۱۰ ءاذا کنا
عظاما نخرة ۱۱ قالوا تلک اذا کرة
خاسرة ۱۲ فانما هی زجرة واحدة ۱۳
فاذا هم بالساهرة ۱۴ هل اتیک حدیث
موسی ۱۵ اذ نادیه ربه بالواد المقدس
طوی ۱۶ اذهب الی فرعون انه طغی ۱۷
فقل هل لک الی ان تزکی ۱۸ واهدیک
الی ربک فتخشی ۱۹ فاریه الایة الکبری
۲۰ فکذب وعصی ۲۱ ثم ادبر یسعی ۲۲
فحشر فنادی ۲۳ فقال انا ربکم الاعلی
۲۴ فاخذه الله نکال الاخرة والاولی ۲۵
ان فی ذلک لعبرة لمن یخشی ۲۶ ءانتم
اشد خلقا ام السماء بناها ۲۷ رفع
سمکها فسواها ۲۸ واغطش لیلها و
اخرج ضحیها ۲۹ والارض بعد ذلک
دحیها ۳۰ اخرج منها ماءها ومرعیها
۳۱ والجبال ارسیها ۳۲ متاعا لکم و
لانعامکم ۳۳ فاذا جاءت الطامة
الکبری ۳۴ یوم یتذکر الانسان
ما سعی ۳۵ وبرزت الجحیم لمن یری ۳۶

فاما من طغی ۳۷ وآثر الحیوة الدنیا ۳۸ فان الجحیم هی المأوی ۳۹ واما من خاف مقام ربه ونهی النفس عن الهوی ۴۰ فان الجنة هی المأوی ۴۱ یسئلونک
عن الساعة ایان مرسیها ۴۲ فیم انت من ذکریها ۴۳ الی ربک منتهیها ۴۴ انما انت منذر من یخشیها ۴۵ کانهم یوم یرونها لم یلبثوا الا عشیة او
ضحیها ۴۶ سورة الاعمی احد واربعون اٰیة مکیة بسم الله الرحمن الرحیم عبس وتولی ۱ ان جاءه الاعمی ۲ وما یدریک لعله یزکی ۳ او یذکر فتنفعه الذکری
۴ اما من استغنی ۵ فانت له تصدی ۶ وما علیک الا یزکی ۷ واما من جاءک یسعی ۸ وهو یخشی ۹ فانت عنه تلهی ۱۰ کلا انها تذکرة ۱۱ فمن شاء ذکره ۱۲

فی صحف مکرمة ۱۳ مرفوعة مطهرة ۱۴ بایدی سفرة ۱۵ کرام برة ۱۶ قتل
الانسان ما اکفره ۱۷ من ای شیء خلقه ۱۸ من نطفة خلقه فقدره ۱۹
ثم السبیل یسره ۲۰ ثم اماته فاقبره ۲۱ ثم اذا شاء انشره ۲۲ کلا لما یقض ما
امره ۲۳ فلینظر الانسان الی طعامه ۲۴ انا صببنا الماء صبا ۲۵ ثم شققنا الارض
شقا ۲۶ فانبتنا فیها حبا ۲۷ وعنبا و
قضبا ۲۸ وزیتونا ونخلا ۲۹ وحدائق
غلبا ۳۰ وفاکهة وابا ۳۱ متاعا لکم
ولانعامکم ۳۲ فاذا جاءت الصاخة ۳۳
یوم یفر المرء من اخیه ۳۴ وامه وابیه ۳۵
وصاحبته وبنیه ۳۶ لکل امرئ
منهم یومئذ شان یغنیه ۳۷ وجوه
یومئذ مسفرة ۳۸ ضاحکة مستبشرة
۳۹ ووجوه یومئذ علیها غبرة ۴۰
ترهقها قترة ۴۱ اولئک هم الکفرة الفجرة ۴۲

سورة کوتر تسع عشر واٰیة مکیة

بسم الله الرحمن الرحیم

اذا الشمس کورت ۱ واذا النجوم انکدرت
۲ واذا الجبال سیرت ۳ واذا العشار
عطلت ۴ واذا الوحوش حشرت ۵

سورة عبس چهل و یک اٰیه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

روی ترش کرد و اعراض نمود ۱ آنکه آمد با و نابینا ۲ چه دانا کرده ترا شاید او پاک گردد ۳ یا پند گیرد
پس سود دهد او را پند دادن ۴ اما آنکه بی نیازی کرد پس تو مر او را روی آوری ۵ و نیست بر تو که پاک
نگردد ۷ و اما آنکه آمد تو را که میشتافت ۸ و او میترسید ۹ پس تو او را و غافل میکردی ۱۰ حقا بدرستی
که این پندیست ۱۱ پس هر که خواست پند گرفت از آن ۱۲ در صحیفهای گرامی داشته شده ۱۳ بالا برده
شده پاکیزه کرده شده ۱۴ بدست سفرهای نویسندگان ۱۵ بزرگواران نیکوکاران ۱۶ کشته باد آدمی چه
ناسپاس کرده او را ۱۷ از چه چیز خلق کرده او را ۱۸ از نطفه خلق کرده او را پس تقدیر کرده او را
۱۹ پس راه را آسان کرده برای او ۲۰ پس میرانید او را پس در گور کرد او را ۲۱ پس انگاه که خواهد زنده
کند او را ۲۲ حقا بجا نیاورده آدمی آنچه فرموده او را ۲۳ پس باید بنگرد آدمی بسوی خوراک خود ۲۴
بدرستی که ما فرو ریختیم آبرا فرو ریختنی ۲۵ پس شکافتیم زمین را شکافتنی ۲۶ پس رویانیدیم در آن
دانه ۲۷ و انگور و اسپست ۲۸ و زیتون و درخت خرما ۲۹ و باغهای بسیار درخت ۳۰ و میوها
و چراگاه ۳۱ جهت برخورداری برای شما و برای چهارپایان شما ۳۲ پس چون بیاید فریاد کوش کر
کننده ۳۳ روزی که بگریزد آدمی از برادر خود ۳۴ و مادر خود و پدر خود ۳۵ و زن خود و فرزندان
خود ۳۶ برای هر مردی از ایشان در آن روز حالتی است که مشغول دارد او را ۳۷ روهایست در آن
روز نورانی ۳۸ خندان شادمان ۳۹ و روهایست در آن روز که بر آنها است گرد غم ۴۰ فرا
گیرد آنها را تیرگی ۴۱ آنها ایشانند سوء کفر پلیست فاجر ۴۲ کافران زشتکردار ۴۳

بنام خدای بخشاینده مهربان

آنگاه که آفتاب درهم نوردیده کرد ۱ و چون ستارگان فرو ریزند ۲ و چون کوهها روان کرده شوند
۳ و چون شتران ده ماهه ابستن معطل گذاشته شوند ۴ و چون وحشیان جمع کرده شوند

Digitized by Google

وَاِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ٦ وَاِذَا النُّفُوْسُ زُوِّجَتْ ٧ وَاِذَا الْمَوْءٗدَةُ سُئِلَتْ ٨ بِاَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ٩ وَاِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ١٠ وَاِذَا السَّمَآءُ كُشِطَتْ ١١ وَاِذَا الْجَحِيْمُ
سُعِّرَتْ ١٢ وَاِذَا الْجَنَّةُ اُزْلِفَتْ ١٣ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّآ اَحْضَرَتْ ١٤ فَلَآ اُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ ١٥ الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ١٦ وَالَّيْلِ اِذَا عَسْعَسَ ١٧ وَالصُّبْحِ اِذَا تَنَفَّسَ ١٨ اِنَّهٗ لَقَوْلُ رَسُوْلٍ
كَرِيْمٍ ١٩ ذِيْ قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِيْنٍ ٢٠ مُّطَاعٍ ثَمَّ اَمِيْنٍ ٢١ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُوْنٍ ٢٢ وَلَقَدْ رَاٰهُ بِالْاُفُقِ الْمُبِيْنِ ٢٣ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِيْنٍ ٢٤ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ
شَيْطٰنٍ رَّجِيْمٍ ٢٥ فَاَيْنَ تَذْهَبُوْنَ ٢٦ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِيْنَ ٢٧ لِمَنْ شَآءَ مِنْكُمْ اَنْ يَّسْتَقِيْمَ ٢٨ وَمَا تَشَآءُوْنَ اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ٢٩ سُوْرَةُ الْاِنْفِطَارِ تِسْعَ عَشْرَةَ اٰيَةً مَكِّيَّةٌ

وچون دریاها مملو شوند ٦ وانگاه که نفسها جفت کرده شوند ٧ وانگاه که دختران زنده گور
پرسیده شوند ٨ که بچه گناه کشته شده اند ٩ وچون نامه ها کشوده شوند ١٠ وچون آسمان
برروی هم برچیده شود ١١ وچون دوزخ برافروخته کردد ١٢ وانگاه که بهشت نزدیك کرده شود ١٣
بداند نفسی انچه را حاضر کرده ١٤ پس سوکند میخورم باز پس روندکان ١٥ که سیر کننده پنهان شوندکان
١٦ وشب چون تاریکش در اورد ١٧ وصبح چون بدمد ١٨ بدرستی که ان هر اینه کفتار فرستاده
بزرکوار ١٩ صاحب قوتی نزد صاحب عرش بامرلت ٢٠ فرمانبرده شده انجا امینی ٢١ ونیست یار شما
دیوانه ٢٢ وهر اینه بتحقیق که دیدار در کنار منتهی هویدا ٢٣ ونیست او برغیب بخیل ٢٤ ونیست ان سخن
شیطان رانده شده ٢٥ پس کجا میروید ٢٦ نیست ان مکر پندی برای جهانیان ٢٧ مر او را که خواست
از شما که ثابت قدم کردد ٢٨ ونمیخواهید مکر انکه خواهد خدا پروردکار جهانیان ٢٩

سورة انفطار نوزده ایه وان مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

انگاه که آسمان بشکافد ١ وانگاه که ستارکان فشانده شوند ٢ وانگاه که دریاها کشوده شوند
٣ وانگاه که کورها زیر و زبر کردانیده شوند ٤ بداند هر نفسی انچه را پیش فرستاده وتاخیر کرده ٥
ای دمی چه چیز فریفت ترا بپروردکار تو که بزرکوار است ٦ انکه خلق کرد ترا پس درست کرد ترا
پس راست کرد ترا ٧ در هر صورتی که خواست ترکیب کرد ترا ٨ نه چنانست بلکه تکذیب می نمایید
روز جزا را ٩ وبدرستی که بر شما هراینه نکهبانانند ١٠ کرامیها نویسندکان ١١ میدانند انچه را میکنید ١٢
بدرستی که نیکوکاران هراینه در بهشتند ١٣ وبدرستی که بدکاران هراینه در دوزخند ١٤ در
اینده اند در روز جزا ١٥ ونه اند ایشان از ان غایبان ١٦ وچه دانا کرد ترا که چیست روز جزا ١٧ پس چه
دانا کرد ترا که چیست روز جزا ١٨ روزی که مالك نبود هیچ نفسی برای نفسی چیزی را وفرمان

در انروز مر سورة مطففین سی ایه وان مکی است خدایراست ١٩

بنام خدای بخشاینده مهربان

وای مر کم پیمایانی را ١ که چون کیل کنند بر مردم تمام کیرند ٢ وهرکاه بکیله دهند ایشانرا یا بوزن دهند
ایشانرا زیان میرسانند ٣ اکمان نمیکنند اینها که ایشان برانکیخته شوندکانند ٤ برای روز بزرکی
٥ روزی که ایستاده شوند مردم برای پروردکار جهانیان ٦ حقا بدرستی که نامهٔ اعمال بدکاران
هر اینه در سجین است ٧ وچه دانا کرد ترا که چیست سجین ٨ کتابیست رقم کرده شده ٩ وای در انروز

بنام خدای بخشاینده مهربان

اِذَا السَّمَآءُ انْفَطَرَتْ ١ وَاِذَا الْكَوَاكِبُ
انْتَثَرَتْ ٢ وَاِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ ٣ وَاِذَا
الْقُبُوْرُ بُعْثِرَتْ ٤ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ
وَاَخَّرَتْ ٥ يٰٓاَيُّهَا الْاِنْسَانُ مَا غَرَّكَ
بِرَبِّكَ الْكَرِيْمِ ٦ الَّذِيْ خَلَقَكَ فَسَوّٰىكَ
فَعَدَلَكَ ٧ فِيْٓ اَيِّ صُوْرَةٍ مَّا شَآءَ رَكَّبَكَ ٨
كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُوْنَ بِالدِّيْنِ ٩ وَاِنَّ عَلَيْكُمْ
لَحٰفِظِيْنَ ١٠ كِرَامًا كَاتِبِيْنَ ١١ يَعْلَمُوْنَ
مَا تَفْعَلُوْنَ ١٢ اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفِيْ نَعِيْمٍ ١٣
وَاِنَّ الْفُجَّارَ لَفِيْ جَحِيْمٍ ١٤ يَّصْلَوْنَهَا يَوْمَ
الدِّيْنِ ١٥ وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَآئِبِيْنَ ١٦ وَمَآ
اَدْرٰىكَ مَا يَوْمُ الدِّيْنِ ١٧ ثُمَّ مَآ اَدْرٰىكَ
مَا يَوْمُ الدِّيْنِ ١٨ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ
شَيْـًٔا وَّالْاَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِّلّٰهِ ١٩

سورة المطففين ثلثون اية وهي مكية

بنام خدای بخشاینده مهربان

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِيْنَ ١ اَلَّذِيْنَ اِذَا اكْتَالُوْا عَلَى
النَّاسِ يَسْتَوْفُوْنَ ٢ وَاِذَا كَالُوْهُمْ اَوْ وَّزَنُوْهُمْ
يُخْسِرُوْنَ ٣ اَلَا يَظُنُّ اُولٰٓئِكَ اَنَّهُمْ مَّبْعُوْثُوْنَ
لِيَوْمٍ عَظِيْمٍ ٤ يَّوْمَ يَقُوْمُ النَّاسُ لِرَبِّ
الْعٰلَمِيْنَ ٥ كَلَّآ اِنَّ كِتٰبَ الْفُجَّارِ لَفِيْ
سِجِّيْنٍ ٦ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا سِجِّيْنٌ ٧
كِتٰبٌ مَّرْقُوْمٌ ٨ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ

Digitized by Google

للمكذبين ۹ الذين يكذبون بيوم الدين ۱۰ وما يكذب به الا كل معتد اثيم ۱۱ اذا تتلى عليه اياتنا قال اساطير الاولين ۱۲ كلا بل ران على قلوبهم ما كانوا
يكسبون ۱۳ كلا انهم عن ربهم يومئذ لمحجوبون ۱۴ ثم انهم لصالوا الجحيم ۱۵ ثم يقال هذا الذي كنتم به تكذبون ۱۶ كلا ان كتاب الابرار لفي عليين ۱۷ وما
ادرىك ما عليون ۱۸ كتاب مرقوم ۱۹ يشهده المقربون ۲۰ ان الابرار لفي نعيم ۲۱ على الارائك ينظرون ۲۲ تعرف في وجوههم نضرة النعيم ۲۳ يسقون من
رحيق مختوم ۲۴ ختامه مسك وفي ذلك فليتنافس المتنافسون ۲۵ ومزاجه من تسنيم ۲۶ عينا يشرب بها المقربون ۲۷ ان الذين اجرموا كانوا من الذين امنوا
انجى وسى ام

يضحكون ۲۹ واذا مروا بهم يتغامزون ۳۰ واذا انقلبوا الى اهلهم انقلبوا فكهين ۳۱ واذا رأوهم قالوا ان هؤلاء لضالون ۳۲ وما ارسلوا عليهم حافظين ۳۳ فاليوم
الذين امنوا من الكفار يضحكون ۳۴ على الارائك ينظرون ۳۵ هل ثوب الكفار ما كانوا يفعلون ۳۶

سورة الانشقاق وخمس وعشرون اية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

اذا السماء انشقت ۱ واذنت لربها وحقت ۲ واذا الارض مدت ۳ والقت ما فيها وتخلت ۴ واذنت
لربها وحقت ۵ يا ايها الانسان انك كادح الى ربك كدحا فملاقيه ۶ فاما من اوتي كتابه بيمينه ۷ فسوف
يحاسب حسابا يسيرا ۸ وينقلب الى اهله مسرورا ۹ واما من اوتي كتابه وراء ظهره ۱۰ فسوف يدعوا ثبورا ۱۱
ويصلى سعيرا ۱۲ انه كان في اهله مسرورا ۱۳ انه ظن ان لن يحور ۱۴ بلى ان ربه كان به
بصيرا ۱۵ فلا اقسم بالشفق ۱۶ والليل وما وسق ۱۷ والقمر اذا اتسق ۱۸ لتركبن
طبقا عن طبق ۱۹ فما لهم لا يؤمنون ۲۰ واذا قرئ عليهم القرآن لا يسجدون ۲۱
بل الذين كفروا يكذبون ۲۲ والله اعلم بما يوعون ۲۳

مر تکذیب کنند کافران ۹ آنانکه تکذیب میکنند روز جزارا و تکذیب نکند آنرا مگر هر تعدی کننده گنا
کاری ۱۰ هرگاه خوانده شود بر او ایتهای ما گوید افسانهای پیشینیانست ۱۱ نه چنین است بلکه
زنگ فکنده بر دلهای ایشان آنچه بودند که کسب میکردند ۱۲ حاشا بدرستی که ایشان از پروردگارشان در
آنروز در حجاب ماندگانند ۱۳ پس بدرستی که ایشان هر آینه درآیندگان بدوزخند ۱۴ پس گفته میشود که این
آنچه بودید که بآن تکذیب میکردید ۱۵ حقا بدرستی که نامه اعمال نیکوکاران هر آینه در علیین است ۱۶
وچه دانا کرد تورا که چیست علیین ۱۷ نامه ایست رقم کرده شده گواهی دهند بران مقربان ۱۸
بدرستی که نیکوکاران هر آینه در بهشتند بر تختها نظر میکنند ۱۹ می شناسی در روهای ایشان طراوت
ناز و نعمت را ۲۰ اشامیده شوند از شراب صاف مهر زده شده که مهرش مشک باشد و در این پس
باید رغبت کنند رغبت کنندگان ۲۱ و آمیزش آن از تسنیم است ۲۲ چشمه ایست که می اشامند از آن
مقربان ۲۳ بدرستی که آنانکه گناه کردند بودند از آنانکه ایمان آورده اند می خندیدند ۲۴ و چون
بگذشتند بایشان بچشم اشاره میکردند ۲۵ و چون باز گردند بسوی کسان خود باز گردند لذت
یافتگان ۲۶ و چون ببینند ایشانرا گویند بدرستی که ایشان هر آینه گمراهانند ۲۷ و فرستاده نشده اند
بر ایشان نگه بانان ۲۸ پس امروز آنانکه ایمان آوردند از کافران میخندند بر سریرها نظر میکنند ۲۹

آیا جزا داده شوند کافران آنچه سورة الانشقاق بیستوپنج آیه و آن مکی است بودند که میکردند ۳۰

بنام خدای بخشاینده مهربان

آنگاه که آسمان شکافته شود ۱ و انقیاد نماید مر پروردگارش را ۲ و سزاوار شد و آنگاه که زمین کشیده
شود ۳ و بیفکند آنچه را که در اوست و خالی شود ۴ و فرمان برد مر پروردگار خود را و سزاوار شد
ای آدمی بدرستی که تو کوشنده بسوی پروردگار خود کوشیدنی پس ملاقات کننده او را ۵ پس اما آنکه
داده شود نامه او بدست راستش ۶ پس زود باشد که حساب کرده شود حسابی آسان ۷ و باز گردد
بسوی کسان خود شادمان ۸ و اما آنکه داده شود نامه او از پس پشت ۹ پس زود باشد که بخواند هلاکت
را ۱۰ و در آید آتش افروخته را ۱۱ بدرستی که او بود در میان کسان خود شادمان ۱۲ بدرستی که او
پنداشت که هرگز باز نگردد ۱۳ آری بدرستی که پروردگار او هست باو بینا ۱۴ پس سوگند میخورم
بشفق ۱۵ و شب و آنچه بپوشاند ۱۶ و ماه آنگاه که تمام گردد ۱۷ که هر آینه بر نشینید حالی را بعد از
حالی ۱۸ پس چیست مر ایشانرا که ایمان نمی آورند ۱۹ و چون خوانده شود بر ایشان قرآن سجده نمی کنند ۲۰
بلکه آنان که کافر شده اند تکذیب مینمایند ۲۱ و خدا دانا تر است بآنچه نهان میکنند در دلها ۲۲

پس مژده

بسم الله الرحمن الرحيم والليل اذا يغشى ۱ والنهار اذا تجلى ۲ وما خلق الذكر والانثى ۳ ان سعيكم لشتى ۴ فاما من اعطى واتقى ۵ وصدق بالحسنى ۶
فسنيسره لليسرى ۷ واما من بخل واستغنى ۸ وكذب بالحسنى ۹ فسنيسره للعسرى ۱۰ وما يغنى عنه ماله اذا تردى ۱۱ ان علينا للهدى ۱۲ وان لنا للاخرة و
الاولى ۱۳ فانذرتكم نارا تلظى ۱۴ لا يصلاها الا الاشقى الذى كذب وتولى ۱۵ وسيجنبها الاتقى ۱۶ الذى يؤتى ماله يتزكى ۱۷ وما لاحد عنده
من نعمة تجزى ۱۸ الا ابتغاء وجه ربه الاعلى ۱۹ ولسوف يرضى ۲۰ سورة والضحى عشر ايه وهى مكيه بسم الله الرحمن الرحيم والضحى والليل اذا سجى ما ودعك

ابجد وسام ۳۶۴

ربك وما قلى ۲ وللاخرة خير لك من
الاولى ۳ ولسوف يعطيك ربك
فترضى ۴ الم يجدك يتيما فاوى ۵
ووجدك ضالا فهدى ۶ ووجدك
عائلا فاغنى ۷ فاما اليتيم فلا تقهر ۸
واما السائل فلا تنهر ۹ واما بنعمة
ربك فحدث ۱۰

سورة الانشراح ثمانى ايات مكيه

بسم الله الرحمن الرحيم
الم نشرح لك صدرك ۱ ووضعنا
عنك وزرك ۲ الذى انقض ظهرك ۳
ورفعنا لك ذكرك ۴ فان مع العسر
يسرا ۵ ان مع العسر يسرا ۶ فاذا فرغت
فانصب ۷ والى ربك فارغب ۸

سورة والتين ثمانى ايات وهى مدنيه

بسم الله الرحمن الرحيم
والتين والزيتون ۱ وطور سينين ۲
وهذا البلد الامين ۳ لقد خلقنا
الانسان فى احسن تقويم ۴ ثم
رددناه اسفل سافلين ۵ الا الذين
امنوا وعملوا الصالحات فلهم اجر
غير ممنون ۶ فما يكذبك

بنام خدای بخشاینده مهربان

قسم بشب چون بپوشاند ۱ وروز چون روشن شود ۲ وان که افرید نر و ماده را ۳ بدرستی که
کوششتان شما را هر اینه پراکنده است ۴ پس اما انکه ببخشش کرد و پرهیزکار شد ۵ و تصدیق نمود نیکی
را ۶ پس بزودی میسر کردانیم او را برای آسانی ۷ و اما انکه بخیلی کرد و استغنا نمود ۸ و تکذیب کرد
نیکی را ۹ پس بزودی میسر کردانیم او را برای دشواری ۱۰ و کفایت نکند از او مال او انگاه که هلاک
شود ۱۱ بدرستی که بر ماست هر اینه هدایت ۱۲ و بدرستی که برای ماست هر اینه اخرت و اولی
پس بیم نمودیم شما را از اتشی که زبانه میکشد ۱۴ در نیابد از او مگر بدبخت تری ۱۵ که تکذیب کرد و رو
گردانید ۱۶ و زود باشد که دور کرده شود از آن پرهیزکارتری ۱۷ که میدهد مال خود را که پاک
شود ۱۸ و نیست مر هیچکس را نزد او هیچ نعمتی که پاداش داده شود ۱۹ مگر جستن روی پروردگار خود که
برتر است ۲۰ و هر اینه زود سورهٔ ضحی ده ایه و آن مکی است باشد که خشنود شود ۲۱

بنام خدای بخشاینده مهربان

قسم بچاشتگاه ۱ و شب انگاه که بیارامد ۲ که نه واگذاشت ترا پروردگار تو و نه دشمن کشت ۳
و هر اینه اخرت بهتر است برای تو از این جهان ۴ و هر اینه زود باشد که عطا فرماید بتو پروردگار تو
پس خشنود شوی ۵ ایا نیافت ترا یتیم پس جای داد ۶ و یافت ترا گم شده پس راه نمود ۷ و یافت
ترا درویش پس بی نیاز گردانید ۸ پس اما یتیم را پس قهر مکن ۹ و اما خواهنده را پس زجر مکن ۱۰ و
اما بنعمت پروردگار خود سورهٔ الم نشرح هشت ایه و آن مکی است پس حدیث کوی ۱۱

بنام خدای بخشاینده مهربان

ایا نکشاده نکردیم برای تو سینهٔ ترا ۱ و برداشتیم از تو بار ترا ۲ که بشکست در اورده بود پشت
ترا ۳ و بلند کردانیدیم برای تو ذکر ترا ۴ پس بدرستی که با دشواری اسانیست ۵ بدرستی
که با دشواری اسانیست ۶ پس چون فارغ شدی رنج بکش ۷ و بسوی پروردگار خود پس پشت نماز ۸

سورهٔ تین هشت ایه و آن مدنیست

بنام خدای بخشاینده مهربان

قسم بانجیر و زیتون ۱ و طور سینا ۲ و این شهر ایمن و امان ۳ که بحقیقت افریدیم آدمی را در نیکو
ترین راست کردنی ۴ پس باز گردانیدیم او را فرو ترین فروتران ۵ مگر انانکه ایمان اوردند و کردند
شایسته ها را پس مر ایشان را است مزدی بدون منت نهاده شده ۶ پس چه چیز تکذیب مینماید

فيقول ربي اهانن ٦ كلا بل لا تكرمون اليتيم ١٧ ولا تحاضون على طعام المسكين ١٨ وتاكلون التراث اكلا لما ١٩ وتحبون المال حبا جما ٢٠ كلا اذا دكت الارض
دكا دكا ٢١ وجاء ربك والملك صفا صفا ٢٢ وجيء يومئذ بجهنم يومئذ يتذكر الانسان وانى له الذكرى ٢٣ يقول يا ليتني قدمت لحياتي ٢٤
فيومئذ لا يعذب عذابه احد ٢٥ ولا يوثق وثاقه احد ٢٦ يا ايتها النفس المطمئنة ٢٧ ارجعي الى ربك راضية مرضية ٢٨ فادخلي في عبادي ٢٩ وادخلي
جنتي ٣٠ سورة البلد عشرون ايه وهي مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

لا اقسم بهذا البلد ١ وانت حل بهذا البلد ٢ ووالد وما ولد ٣ لقد خلقنا

الجزو سيام

پس گوید پروردگار من خوار کرد اسید مرا ١٦ نه چنین است بلکه گرامی نمیدارید یتیم را ١٧ و ترغیب
نمی نمائید بر طعام دادن بیچارہ ١٨ و میخورید میراث را خوردنی در هم ١٩ و دوست میدارید مال را دوستی
بسیار ٢٠ نه چنانست چون کوبیده کرده زمین کوبیدنی کوبید ٢١ و آید پروردگار تو و فرشته
صف صف ٢٢ و آورده شوند آن روز دوزخ را آن روز پند گیرد آدمی و از کجا باشد مر او را پند کردن ٢٣
گوید ای کاش من پیش فرستادمی برای زندگی خود ٢٤ پس آن روز عذاب نکند مثل عذاب او احدی ٢٥
و بند نهد مانند بند نهادن او احدی ٢٦ ای نفس ارمیده ٢٧ باز گرد بسوی پروردگار خود حال آنکه خشنود
پسندیده ٢٨ پس درآی در سورهٔ بلد بیست ایه و آن مکی است بندگان من و درآی بهشت من ٢٩

بنام خدای بخشاینده مهربان

سوگند یاد میکنم باین شهر ١ و تو مقیمی باین شهر ٢ و به پدر و آنچه زاد ٣ که بحقیقت آفریدیم
انسان را در رنج ٤ آیا میپندارد که هرگز قادر نمیباشد بر و هیچ کس ٥ گوید تلف کردم مالی انبوه ٦
آیا پندارد که نمی بیند او را هیچ کس ٧ آیا نکرد انیدیم برای او دو چشم ٨ و زبانی و دو لب ٩
و هدایت نمودیم او را بد و برجسته ١٠ پس درنیامد بر آن پشته ١١ و چه چیز دانا کرد تو را که چیست
آن پشته ١٢ آزاد کردن بنده ایست ١٣ یا خوراندنیست در روز صاحب گرسنگی ١٤ یتیمی را که
صاحب خویشی است ١٥ یا بیچاره صاحب فقر تمام ١٦ پس باشد از آنکه ایمان آورند و وصیت
کردند بشکیبائی و وصیت کردند بمهربانی ١٧ اینها یاران دست راستند ١٨ و آنانکه کافر شدند
بآیتهای ما ایشان یاران دست چپند ١٩ بر ایشانست آتشی سرپوشیده ٢٠

سورهٔ شمس پانزده ایه و آن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان

سوگند بآفتاب و روشنی چاشتگاه آن ١ و ماه آنگاه که از پی درآید آفتاب را ٢ و روز آنگاه که جلا دهد آفتاب را ٣
و شب چون بپوشاند آفتاب را ٤ و آسمان و آن که بنا نمود آنرا ٥ و زمین و آنکه گسترانید آنرا ٦ و نفس و آنکه
درست کرد انید آنرا ٧ پس الهام کرد او را بدکاری او را و پرهیزگاری او را ٨ که بحقیقت رستگار شد
آنکه پاک کرد انید آنرا ٩ و بحقیقت که نومید شد کسی که تباه ساخت آنرا ١٠ تکذیب نمود ثمود
بسبب طغیانش ١١ آنگاه که برانگیخت بدبخت ترش را ١٢ پس گفت مر ایشان را فرستاده خدا ناقهٔ
خدا و آب خوردن او را ١٣ پس تکذیب کردند او را پی کردند آنرا ١٤ پس خشم کرفت بر ایشان پروردگار
ایشان بگناهشان پس یکسان کرد انید آنرا ١٥ و نمیترسید انجام آنرا ١٥

الانسان في كبد ٤ ايحسب ان لن
يقدر عليه احد ٥ يقول اهلكت
مالا لبدا ٦ ايحسب ان لم يره احد ٧
الم نجعل له عينين ٨ ولسانا وشفتين ٩
وهديناه النجدين ١٠ فلا اقتحم العقبة ١١
وما ادريك ما العقبة ١٢ فك رقبة
او اطعام في يوم ذي مسغبة ١٣
يتيما ذا مقربة ١٤ او مسكينا ذا متربة ١٥
ثم كان من الذين امنوا وتواصوا
بالصبر ١٦ وتواصوا بالمرحمة ١٧
اولئك اصحاب الميمنة ١٨ والذين
كفروا بايتنا هم اصحاب المشئمة ١٩
عليهم نار مؤصدة ٢٠

سورة الشمس خمس عشرة ايه وهي مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

والشمس وضحيها ١ والقمر اذا تليها ٢
والنهار اذا جليها ٣ والليل اذا يغشيها ٤
والسماء وما بنيها ٥ والارض وما
طحيها ٦ ونفس وما سويها ٧
فالهمها فجورها وتقويها ٨ قد افلح
من زكيها ٩ وقد خاب من دسيها ١٠
كذبت ثمود بطغويها ١١ اذ انبعث
اشقيها ١٢ فقال لهم رسول الله ناقة الله
وسقيها ١٣ فكذبوه فعقروها فدمدم
عليهم ربهم بذنبهم فسواها ١٤ ولا يخاف
عقبها ١٥

سورة الليل عشر ايه وهي مكية

Digitized by Google

ع الا ماشاء الله انه يعلم الجهر وما يخفى ٧ ونيسرك لليسرى ٨ فذكر ان نفعت الذكرى ٩ سيذكر من يخشى ١٠ ويتجنبها الاشقى الذى يصلى النار
الكبرى ١٢ ثم لا يموت فيها ولا يحيى ١٣ قد افلح من تزكى ١٤ وذكر اسم ربه فصلى ١٥ بل تؤثرون الحيوة الدنيا ١٦ والاخرة خير وابقى ١٧ ان هذا لفى الصحف
الاولى ١٨ صحف ابرهيم وموسى ١٩ سورة الغاشية ست وعشرون اية وهى مكية بسم الله الرحمن الرحيم هل اتيك حديث الغاشية ١ وجوه يومئذ
خاشعة ٢ عاملة ناصبة ٣ تصلى نارا حامية ٤ تسقى من عين انية ٥ ليس لهم طعام الا من ضريع ٦ لا يسمن ولا يغنى من جوع ٧ وجوه يومئذ ناعمة
الجزء السادس

لسعيها راضية ٩ فى جنة عالية ١٠
لا تسمع فيها لاغية ١١ فيها عين جارية ١٢
فيها سرر مرفوعة ١٣ واكواب موضوعة ١٤
ونمارق مصفوفة ١٥ وزرابى مبثوثة ١٦
افلا ينظرون الى الابل كيف خلقت ١٧
والى السماء كيف رفعت ١٨ والى الجبال
كيف نصبت ١٩ والى الارض كيف
سطحت ٢٠ فذكر انما انت مذكر ٢١
لست عليهم بمصيطر ٢٢ الا من تولى
وكفر ٢٣ فيعذبه الله العذاب الاكبر ٢٤
ان الينا اوبهم ثم ان علينا حسابهم ٢٥
سورة الفجر تسع وعشرون اية وهى مكية
بسم الله الرحمن الرحيم
والفجر ١ وليال عشر ٢ والشفع والوتر ٣
والليل اذا يسر ٤ هل فى ذلك قسم
لذى حجر ٥ الم تر كيف فعل ربك بعاد ٦
ارم ذات العماد ٧ التى لم يخلق مثلها
فى البلاد ٨ وثمود الذين جابوا الصخر
بالواد ٩ وفرعون ذى الاوتاد ١٠
الذين طغوا فى البلاد ١١ فاكثروا فيها
الفساد ١٢ فصب عليهم ربك سوط
عذاب ١٣ ان ربك لبالمرصاد ١٤
فاما الانسان اذا ما ابتليه ربه
فاكرمه ونعمه فيقول ربى اكرمن ١٥
واما اذا ما ابتليه فقدر عليه
رزقه

نكنى ٤ مكر انچه خواسته باشد خدا بدرستى كه او ميداند شكار را وانچه نهانست ٧ واسان
كردانيم ترا براى طريقه اسان ٨ پس پند ده اگر سود دهد پند دادن ٩ زود باشد كه پند گيرد انكه
ميترسد ١٠ ودورى كنند ازان بدبخت تر ١١ انكه درايد در اتش بزرگتر ١٢ پس نميرد دران ونه زنده
ماند ١٣ بحقيقت رستگار شده انكه پاك شد ١٤ ويادكرد نام پروردگار خود را پس نماز گذارد ١٥
بلكه برميگزينيد زندگانى دنيا را ١٦ واخرت بهتر وپاينده تراست ١٧ بدرستى كه اين هر اينه صحيفهاى
نخستين است ١٨ سورة غاشية بيست وشش اية وانرا مكى است صحيفهاى ابرهيم وموسى ١٩

بنام خداى بخشاينده مهربان

اياامد بتو حكايت فراگيرنده ١ رويها انروز خوارند ٢ كاركنان تعب كشندگان ٣ درايند در اتش
در نهايت گرمى ٤ اشاميانيده شوند از چشمه نهايت گرم ٥ نيست مرايشانرا خوراكى مگر از خشك
زهردار ٦ فربه نكند وباز ندارد هيچ گرسنگى را ٧ رويها در انروز باشند باطراوت ٨ مر سعيشان
را خشنود ٩ در بهشتى بلند مرتبه ١٠ نشنوند دران بيهوده ١١ در انست چشمه روان ١٢ در انست
سريرهاى برافراشته شده ١٣ وقدحهاى گذاشته شده ١٤ وبالشهائى بهم پيوسته ١٥ وفرشهائى
گسترده شده ١٦ ايا پس نميكنند بسوى شتر كه چگونه افريده شده ١٧ وبسوى اسمان كه چگونه بلند
گردانيده شده ١٨ وبسوى كوهها كه چگونه برپا شده ١٩ وبسوى زمين كه چگونه گسترده شده ٢٠
پس پند ده جز اين نيست كه تو پند دهنده ٢١ نيستى برايشان مسلط ٢٢ مگر انكه پشت كرد وكافر
شد ٢٣ پس عذاب خواهد كرد او را عذابى بزرگتر ٢٤ بدرستى كه بسوى ماست بازگشت ايشان ٢٥

پس بدرستى كه سورة فجر بيست وند اية وانرا مكى است بر ماست حساب ايشان ٢٦

بنام خداى بخشاينده مهربان

قسم بصبح ١ وشبهاى دهگانه ٢ وشفع ووتر ٣ وشب چون در گذرد ٤ اياد راين سوگند هست
براى صاحب خرد ٥ اياند يدى كه چگونه كرد پروردگار تو بعاد ٦ ارم صاحب عمارات رفيعه ٧ كه افريده
نشده مانندان در شهرها ٨ وثمود انانكه ميبريدند سنگ را در وادى ٩ وفرعون صاحب ميخها ١٠
انانكه تعدى كردند در شهرها ١١ پس بسيار كردانيدند در انها فساد را ١٢ پس ريخت برايشان
پروردگار تو تازيانه عذاب ١٣ بدرستى كه پروردگار تو هر اينه در كمين گاهست ١٤ پس اما ادمى
چون ازمايش نمايد او را پروردگار او پس بزرگ گرداند او را ونعمت دهد او را پس گويد پروردگار
من گرامى داشته مرا ١٥ واما هرگاه مبتلا گرداند او را پس تنگ گرداند بر او روزى او را

Digitized by Google

فبشرهم بعذاب اليم ٢٢ الا الذين امنوا وعملوا الصالحات لهم اجر غير ممنون ٢٣ سورة البروج اثنتان وعشرون اية مكية بسم الله الرحمن الرحيم والسماء ذات
البروج ١ واليوم الموعود ٢ وشاهد ومشهود ٣ قتل اصحاب الاخدود ٤ النار ذات الوقود ٥ اذ هم عليها قعود ٦ وهم على ما يفعلون بالمؤمنين شهود ٧
وما نقموا منهم الا ان يؤمنوا بالله العزيز الحميد ٨ الذي له ملك السموات والارض والله على كل شيء شهيد ٩ ان الذين فتنوا المؤمنين والمؤمنات
ثم لم يتوبوا فلهم عذاب جهنم ولهم عذاب الحريق ١٠ ان الذين امنوا وعملوا الصالحات لهم جنات تجري من تحتها الانهار ذلك الفوز الكبير ١١ ان

بطش ربك لشديد ١٢ انه هو يبدئ
ويعيد ١٣ وهو الغفور الودود ١٤
ذو العرش المجيد ١٥ فعال لما يريد ١٦
هل اتيك حديث الجنود ١٧ فرعون وثمود ١٨
بل الذين كفروا في تكذيب ١٩ والله
من ورائهم محيط ٢٠ بل هو قرآن مجيد ٢١
في لوح محفوظ ٢٢

سورة الطارق تسع عشرة اية وهي مكية

بسم الله الرحمن الرحيم
والسماء والطارق ١ وما ادريك
ما الطارق ٢ النجم الثاقب ٣ ان كل
نفس لما عليها حافظ ٤ فلينظر الانسان
مم خلق ٥ خلق من ماء دافق ٦ يخرج
من بين الصلب والترائب ٧ انه على
رجعه لقادر ٨ يوم تبلى السرائر ٩
فما له من قوة ولا ناصر ١٠ والسماء ذات
الرجع ١١ والارض ذات الصدع ١٢
انه لقول فصل ١٣ وما هو بالهزل ١٤
انهم يكيدون كيدا ١٥ واكيد كيدا ١٦
فمهل الكافرين امهلهم رويدا ١٧

سورة الاعلى تسع عشرة اية وهي مكية

بسم الله الرحمن الرحيم
سبح اسم ربك الاعلى ١ الذي خلق
فسوى ٢ والذي قدر فهدى ٣
والذي اخرج المرعى ٤ فجعله غثاء
احوى ٥ سنقرئك فلا

پس مژده ده ایشانرا بعذابی دردناک ۲۲ مگر آنانرا که ایمان آورده اند وکرده اند شایسته ها ایشانرا
مزدی ناسوره بروج بیست و دو آیه و آن مکی است کاسته ۲۲
بنام خدای بخشاینده مهربان
بخواسمان صاحب برجها ۱ و روز وعده داده شده ۲ و گواه و گواهی داده شده ۳ که کشته
شدند صاحبان خدود ۴ آن آتش صاحب برافروختگی ۵ آنگاه که بودند ایشان بران نشیستگان ۶
و ایشان بر آنچه میکردند بمؤمنان گواهان بودند ۷ و انتقام نکشیدند ازایشان مگر آنکه ایمان آوردند
بخدای عزیز ستوده ۸ آنکه مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین و خدا بر هر چیز گواهیست ۹ بدرستی
که آنانکه بیازمودند مردان با ایمان و زنان با ایمانرا پس توبه نکردند پس مر ایشانرا است عذاب دوزخ
و مر ایشانرا است عذاب سوزاننده ۱۰ بدرستی که آنانکه ایمان آوردند و کردند شایسته ها مر ایشانرا
بهشتهائی که میرود از زیر آنها جویها اینست فیروزی بزرگ ۱۱ بدرستی که گرفتن پروردگار تو هر آینه
سخت است ۱۲ بدرستی که اوست او بدید میآورد و باز میگرداند ۱۳ و اوست آمرزگار دوستدار ۱۴ خداوند
عرش عظیم ۱۵ کننده مر هر چه را خواهد ۱۶ آیا آمد بتو حکایت لشکرها ۱۷ فرعون و ثمود ۱۸ بلکه آنان
که کافر شدند در تکذیب نمودن ۱۹ و خدا از پس ایشان محیط است ۲۰ بلکه آن قرآنیست بزرگ ۲۱
در لوحی نگاه داشته شده ۲۲
سورة طارق هفده آیه و آن مکی است
بنام خدای بخشاینده مهربان
بخواسمان و آینده بشب ۱ و چه چیز دانا کرده ترا که چیستان آینده بشب ۲ ستاره ایست
درخشنده ۳ نیست هیچ نفسی مگر که بر او نگهبانیست ۴ پس باید بنگرد آدمی که از چه آفریده شده
آفریده شده ازابی جهنده ۶ که بیرون میاید از میانه پشت و استخوانهای سینه ۷ بدرستی که او
بر بازگردانیدن آن هر اینه تواناست ۸ روزی که ظاهر کرده شود نهانها ۹ پس نیست مر او را هیچ توانائی
و نه یاوری ۱۰ قسم باسمان صاحب رجعت ۱۱ و زمین صاحب شکاف ۱۲ بدرستی که آن
هر اینه گفتاریست تمیز دهنده ۱۳ و نیست آن بیهوده ۱۴ بدرستی که ایشان مکر میکنند مکری ۱۵
و مکر میکنم مکری پس مهلت ده کافرانرا مهلت دادنی ۱۶
سورة اعلی نوزده آیه و آن مکی است
بنام خدای بخشاینده مهربان
تسبیح کن بنام پروردگار خود که برتر است ۱ آنکه آفرید پس راست کرد ۲ و آنکه تقدیر کرد پس راه
نمود ۳ و آنکه بیرون آورد چراگاه را ۴ پس گردانیدش خشک سیاه زود باشد که بخوانیم بر تو پس فراموش

Digitized by Google

بعد بالدین ۲ الیس الله باحکم الحاکمین سورهٔ العلق تسع عشر ایه و هی مدنیه بسم الله الرحمن الرحیم اقرا باسم ربک الذی خلق خلق الانسان من علق ۲
اقرا وربک الاکرم الذی علم بالقلم ۴ علم الانسان ما لم یعلم ۵ کلا ان الانسان لیطغی ۶ ان راه استغنی ۷ ان الی ربک الرجعی ۸ ارایت الذی
ینهی ۹ عبدا اذا صلی ۱۰ ارایت ان کان علی الهدی ۱۱ او امر بالتقوی ۱۲ ارایت ان کذب وتولی ۱۳ الم یعلم بان الله یری ۱۴ کلا لئن لم ینته لنسفعا
بالناصیة ۱۵ ناصیة کاذبة خاطئة ۱۶ فلیدع ناده ۱۷ سندع الزبانیة ۱۸ کلا لا تطعه واسجد واقترب ۱۹ سورهٔ القدر خمس ایات و هی مکیة بسم الله الرحمن الرحیم انا انزلناه

فی لیلة القدر ۱ وما ادریک ما لیلة القدر ۲ لیلة القدر خیر من الف شهر ۳ تنزل الملائکة والروح فیها باذن ربهم من کل امر ۴ سلام هی حتی مطلع الفجر ۵

سورة البینة ثمانی ایة وهی مدنیة

بسم الله الرحمن الرحیم

لم یکن الذین کفروا من اهل الکتاب والمشرکین منفکین حتی تاتیهم البینة ۱ رسول من الله یتلوا صحفا مطهرة ۲ فیها کتب قیمة ۳ وما تفرق الذین اوتوا الکتاب الا من بعد ما جاءتهم البینة ۴ وما امروا الا لیعبدوا الله مخلصین له الدین حنفاء ویقیموا الصلوة ویؤتوا الزکوة وذلک دین القیمة ۵ ان الذین کفروا من اهل الکتاب والمشرکین فی نار جهنم خالدین فیها اولئک هم شر البریة ۶ ان الذین امنوا وعملوا الصالحات اولئک هم خیر البریة ۷ جزاؤهم عند ربهم جنات عدن تجری من تحتها الانهار خالدین فیها ابدا رضی الله عنهم ورضوا عنه ذلک لمن خشی ربه ۸

سورة الزلزال ثمانی ایة وهی مدنیة

بسم الله الرحمن الرحیم

ترا بعد ازین در روز جزا ۱ ایا سورهٔ اقرا نورزیده ایه وان مدنیست نیست خدا حکم کننده ترین حکم کنندگان ۲

بنام خدای بخشاینده مهربان

بخوان بنام پروردگار خود که آفرید ۱ آفرید آدمی را از خون بسته ۲ بخوان و پروردگار تو کریم ترست ۳
آنکه آموخت بقلم ۴ آموخته آدمی را آنچه نمیدانست ۵ نه چنانست بدرستی که آدمی هر آینه از حد
بدر میرود ۶ آنکه بر بیند خود را که بی نیاز شده ۷ بدرستی که بسوی پروردگار تست بازگشت
ایا دیدی آنرا که باز میداشت ۹ بنده را چون نماز میگذارد ۱۰ ایا دیدی که اگر بود بر راه راست ۱۱
یا امر کرد بپرهیزکاری ۱۲ ایا دیدی که اگر تکذیب نمود و روی گردانید ۱۳ ایا نمیدانست که خدا می بیند ۱۴
نه چنانست هر آینه اگر باز نه ایستد هر آینه بکشیم البته بموی پیشانی او راه اموی پیشانی
دروغ گوی خطا کار ۱۵ پس باید که بخواند همنشینان خود را ۱۶ زود باشد که بخوانیم زبانیه را ۱۷ نه
چنانست فرمان مبر او را سورهٔ قدر پنج ایه وان مکی است وسجده کن و نزدیک شو ۱۹

بنام خدای بخشاینده مهربان

بدرستی که ما فرو فرستادیم او را در شب قدر ۱ وچه دانا کرد تو را که چیست شب قدر ۲ شب
قدر بهتر است از هزار ماه ۳ فرو آیند فرشتگان وروح دران باذن پروردگارشان از هر کاری ۴
سلامتیست این تا سورهٔ بینه هشت ایه وان مدنیست وقت طلوع صبح ۵

بنام خدای بخشاینده مهربان

نبودند انکسانی که کافر شدند از اهل کتاب و شرک آرندگان باز ایستادگان تا بیاید ایشان را حجتی
۲ فرستاده از خدا که میخواند صحیفهای پاکیزه را ۳ در انها است نوشتهای درست و پراکنده نشدند
آنانکه داده شدند کتاب را مگر از پس انچه آمد ایشان را حجتی ۴ و فرموده نشدند مگر انکه بپرستند
خدا را خالص دارندگان برای او دین را ۵ مایل بحق و پای دارند نماز را و بدهند زکوة را و انست دین
درست ۶ بدرستی که آنانکه کافر شدند از اهل کتاب و مشرکان در آتش دوزخ اند جاودانیان در آن
آنکروهند ایشان بدترین آفریدگان ۷ بدرستی که آنانکه ایمان آوردند و کردند نیکیها را آنکروهند
ایشان خوبترین آفریدگان ۸ پاداش ایشان نزد پروردگارشان بهشتهای مقیم دایمی است که میرود
از زیر انها جویها جاودانیان در انها همیشه خشنود شد خدا از ایشان و ایشان خشنود شدند از او
این برای کیست که سورهٔ زلزال نه ایه وان مدنیست بترسد از پروردگارش ۸

بنام خدای بخشاینده مهربان

Digitized by Google

إذا زلزلت الأرض زلزالها ١ وأخرجت الأرض أثقالها ٢ وقال الإنسان مالها ٣ يومئذ تحدث أخبارها ٤ بأن ربك أوحى لها ٥ يومئذ يصدر الناس
أشتاتا ليروا أعمالهم ٦ فمن يعمل مثقال ذرة خيرا يره ٧ ومن يعمل مثقال ذرة شرا يره ٨ سورة العادي بالمد إحدى عشرة آية وهي مكية بسم الله الرحمن الرحيم
والعاديات ضبحا ١ فالموريات قدحا ٢ فالمغيرات صبحا ٣ فأثرن به نقعا ٤ فوسطن به جمعا ٥ إن الإنسان لربه لكنود ٦ وإنه على ذلك لشهيد ٧
وإنه لحب الخير لشديد ٨ أفلا يعلم إذا بعثر ما في القبور ٩ وحصل ما في الصدور ١٠ إن ربهم بهم يومئذ لخبير ١١ سورة القارعة ثماني آيات وهي مكية
الجزء وسي ام

بسم الله الرحمن الرحيم
القارعة ١ ما القارعة ٢ وما أدريك
ما القارعة ٣ يوم يكون الناس
كالفراش المبثوث ٤ وتكون الجبال
كالعهن المنفوش ٥ فأما من ثقلت
موازينه فهو في عيشة راضية ٦
وأما من خفت موازينه فأمه هاوية ٧
وما أدريك ما هيه ٨ نار حامية ٩

چون بر لزله در آورده شود زمین زلزله اش را ١ وبیرون افکند زمین بارهایش را ٢ وگوید انسان
چیست مر انرا ٣ انروز حدیث کند خبرهایش را ٤ بانکه پروردگار تو وحی کرده مر انرا ٥ انروز
بازگردند مردم پراکنده ٦ تا نموده شود کردارهای ایشان ٧ پس کسی که بکند وزن مورچه نیکی
بیند انرا وکسی که بکند سورهٔ عادیات یازده آیه وآن مکی است وزن مورچه بد بیند انرا ٨

سورة التكاثر ثماني آيات وهي مكية
بسم الله الرحمن الرحيم
ألهيكم التكاثر ١ حتى زرتم المقابر ٢
كلا سوف تعلمون ٣ ثم كلا
سوف تعلمون ٤ كلا لو تعلمون علم
اليقين ٥ لترون الجحيم ٦ ثم لترونها
عين اليقين ٧ ثم لتسئلن يومئذ عن
النعيم ٨

بنام خدای بخشاینده مهربان
قسم بدوندهای باوازنفس زدن اوازنفس زدنی ١ پس آتش برارندهها باآتش نهرسم آتش زدنی ٢
پس غارت کنندگان بوقت صبح ٣ پس برانگیزند بان کرد را ٤ پس درمیانه شدند بان جماعتی را ٥
بدرستی که انسان مر پروردگار خود را هر اینه ناسپاس ٦ وبدرستی که او بر این هر اینه گواهست ٧
وبدرستی که او برای دوستی مال هر اینه سخت ست ٨ آیا پس نمیداند چون برانگیخته میشود انچه در قبرهاست ٩
وحاضر کرده شود انچه در سینهاست ١٠ بدرستی که پروردگارشان بایشان انروز هر اینه کاهیست

سورهٔ قارعه هشت آیه وآن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان
آن درهم کوبنده ١ چیست آن درهم کوبنده ٢ وچه دانا کرد تو را که چیست آن درهم کوبنده ٣ روزی
که باشند مردم چون پروانه پراکنده ٤ وباشد کوهها چون پشم وارنده ٥ پس اما انکه گران آمد
سنجیدهای او پس اوست در زندگانی پسندیده ٦ واما انکه سبک آمد سنجیدهای او
پس مادر او دوزخست ٧ وچه چیز دانا کرد تو را که چیست آن ٨ آتشی است بغایت سوزاننده

سورهٔ تکاثر هشت آیه وآن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان
بغفلت انداخت شمارا مباهات در بسیاری ١ تا زیارت کردید گورستانها را ٢ نه چنانست
زود باشد که بدانید ٣ پس نه چنانست زود باشد که بدانید ٤ نه چنانست اگر بدانید دانستن
یقینی ٥ هر اینه ببینید البته دوزخ را ٦ پس هر اینه ببینیدش بدیدهٔ یقین ٧ پس هر اینه پرسیده
خواهید شد انروز از نعمتها ٨

سورة العصر ثلث آيات وهي مكية
بسم الله الرحمن الرحيم
والعصر ١ إن الإنسان لفي خسر ٢ إلا
الذين آمنوا وعملوا الصالحات
وتواصوا بالحق وتواصوا بالصبر ٣

سورهٔ عصر سه آیه وآن مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان
سوگند بعصر ١ بدرستی که انسان هر اینه در زیانکاریست ٢ مگر آنانکه ایمان آوردند و
کردند شایستهها را وصیت کردند بحق ووصیت کردند بشکیبائی ٣

Digitized by Google

سورة الهمزة تسع ایة وهی مکیة بسم الله الرحمن الرحیم ویل لکل همزة لمزة ۱ الذی جمع مالا وعدده ۲ یحسب ان ماله اخلده ۳ کلا لینبذن
فی الحطمة ۴ وما ادریک ما الحطمة ۵ نار الله الموقدة ۶ التی تطلع علی الافئدة ۷ انها علیهم مؤصدة ۸ فی عمد ممددة ۹ سورة الفیل خمس ایة وهی مکیة
بسم الله الرحمن الرحیم الم تر کیف فعل ربک باصحاب الفیل ۱ الم یجعل کیدهم فی تضلیل ۲ وارسل علیهم طیرا ابابیل ۳ ترمیهم بحجارة من سجیل
۴ فجعلهم کعصف ماکول ۵ سورة قریش اربع ایة وهی مکیة بسم الله الرحمن الرحیم لایلاف قریش ۱ ایلافهم رحلة الشتاء والصیف ۲

سورهٔ همزه ۹ ایه و آن مکی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

وای بر هر عیب کنندهٔ بدگوی طعن زننده ۱ آنکه جمع کرد مالی و شمرد آنرا ۲ می پندارد که مال او جاوید
کرد اندر او را ۳ نه چنانست هرآینه انداخته شود در آتش درهم شکننده ۴ وچه دانا کرد ترا که
چیست آن آتش درهم شکننده ۵ آتش خدا افروخته شده که برآید بر دلها ۶ بدرستی که آن بر ایشان
سرپوشیده شده ۷ در

سورهٔ فیل پنج ایه و آن مکی است ستونهای کشیده شده ۸

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

آیا ندیدی که چگونه کرد پروردگار تو با صحاب فیل ۱ آیا نکرد آنید بدانید شی ایشان را در تباهی ۲
و فرستاد بر ایشان پرنده گروه گروه ۳ می انداختند ایشان را بسنگهای از گل سنگ شده ۴ پس
گردانید ایشان را چون

سورهٔ قریش چهار ایه و آن مکی است برگ خورده شده ۵

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

برای الفت کردن قریش ۱ الفت کردن ایشان در کوچ زمستان و تابستان ۲ پس باید
بپرستند پروردگار این خانه را ۳ آنکه طعام داد ایشان از گرسنگی و ایمن کرد ایشان از بیم ۴

سورهٔ ماعون هفت ایه و آن مکی است

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

آیا دیدی آنکه تکذیب نمود بدین ۱ پس آنست آنکه بجفا میراند یتیم را ۲ و تحریص نمیکند
بر طعام درویشان ۳ پس وای مر نماز کنندگان را ۴ آنانکه ایشان از نماز شان غافلانند ۵ و
آنانکه ایشان ریا کار کنند ۶

سورهٔ کوثر سه ایه و آن مکی است و منع میکنند منفعت را از خلق ۷

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

بدرستی که ما عطا کردیم ترا کوثر ۱ پس نماز کن برای پروردگار ت و نحر بکن ۲ بدرستی که معاند
تو اوست

سورهٔ کافرون هفت ایه و آن مکی است دم بریده ۳

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

بگو ای کافران ۱ نمی پرستم آنچه را میپرستید ۲ و نه شما پرستندگانید آنچه را میپرستم ۳
و نه من پرستنده ام آنچه را پرستیدید ۴ و نه شما پرستندگانید آنچه را میپرستم ۵ مر شما را
دین شما و مرا ست

سورهٔ نصر سه ایه و آن مدنی است دین من ۶

فلیعبدوا رب هذا البیت الذی
اطعمهم من جوع ۳ وامنهم من خوف ۴
سورة الماعون سبع ایة وهی مکیة
بسم الله الرحمن الرحیم
ارایت الذی یکذب بالدین ۱
فذلک الذی یدع الیتیم ۲ ولا
یحض علی طعام المسکین ۳ فویل
للمصلین ۴ الذین هم عن صلاتهم
ساهون ۵ الذین هم یراؤن ۶
یمنعون الماعون ۷
سورة الکوثر ثلث ایة وهی مکیة
بسم الله الرحمن الرحیم
انا اعطیناک الکوثر ۱ فصل لربک
وانحر ۲ ان شانئک هو الابتر ۳
سورة الکافرون ست ایة وهی مکیة
بسم الله الرحمن الرحیم
قل یا ایها الکافرون ۱ لا اعبد
ما تعبدون ۲ ولا انتم عابدون ۳
ما اعبد ۴ ولا انا عابد ما عبدتم
۵ ولا انتم عابدون ما اعبد ۶
لکم دینکم ولی دین ۷
سورة النصر ثلث ایة وهی مکیة

بسم الله الرحمن الرحيم اذا جاء نصر الله والفتح ١ ورايت الناس يدخلون في دين الله افواجا ٢ فسبح بحمد ربك واستغفره انه كان توابا ٣ سورة اللهب خمس اية ومي مكية بسم الله الرحمن الرحيم تبت يدا ابي لهب وتب ما اغنى عنه ماله وما كسب ٢ سيصلى نارا ذات لهب ٣ وامرأته حمالة الحطب ٤ في جيدها حبل من مسد ٥ سورة التوحيد اربع اية ومكية بسم الله الرحمن الرحيم قل هو الله احد ١ الله الصمد ٢ لم يلد ولم يولد ٣ ولم يكن له كفوا احد ٤ سورة الفلق خمس اية ومكية

بسم الله الرحمن الرحيم
قل اعوذ برب الفلق ١ من شر ما خلق ٢ ومن شر غاسق اذا وقب ٣ ومن شر النفاثات في العقد ٤ ومن شر حاسد اذا حسد ٥

سورة الناس ست اية ومي مكية

بسم الله الرحمن الرحيم
قل اعوذ برب الناس ١ ملك الناس ٢ اله الناس ٣ من شر الوسواس الخناس ٤ الذي يوسوس في صدور الناس ٥ من الجنة والناس ٦

بنام خداى بخشاينده مهربان
چون ايد نصرت خدا وفتح ١ وبربيني مردمان را كه داخل شوند دردين خدا فوج فوج ٢ پس تسبيح كوى بستايش پروردكارت وامرزش خواه از او بدرستى كه اوهست توبه پذيرنده ٣

سورة لهب پنج ايه وان مكى است

بنام خداى بخشاينده مهربان
هلاك باد دو دست ابى لهب وهلاك شد ١ نكرد كفايت ازمال او وانچه كسب كرد ٢ زود باشد كه داخل شود آتشى را كه صاحب شعله است ٣ وزن او كشنده هيزم است ٤ در گردن او ريسمانيست

سورة اخلاص چهار اية وان مكى است ازليف خرما ٥

بنام خداى بخشاينده مهربان
بگو اوست خداى يگانه ١ خداست كه قصد واميد خلايق بسوى اوست ٢ نزاده ونه زاييده شده ٣ ونبود مر او را مانند وهمتا احدى ٤

سورة فلق پنج اية وان مكى است

بنام خداى بخشاينده مهربان
بگو پناه ميبرم بپروردكار سپيده دم ١ از بدى انچه افريد ٢ واز بدى شب چون تاريك شود ٣ واز بدى دمنده گان در گرهها ٤ واز بدى حسد برنده چون حسد برد ٥

سورة ناس شش اية وان مكى است

بنام خداى بخشاينده مهربان
بگو پناه ميبرم بپروردكار مردمان ١ پادشاه مردمان ٢ خداى مردمان ٣ از شر وسوسه كننده ٤ بازپس رونده ٥ انكه وسوسه ميكند در سينه هاى مردمان ٦ از جن وآدميان

جامع ترین کلامیکه از رشحات اقلام اعلام عوالم قدس نقش پذیر تقریر و تحریر تواند شد کلمهٔ
جامعهٔ حمد و ثنای جهان ارائی است که جمیع محرکات علویه و سکنات سفلیه محض ثمر شجر
مشیت اواست هر صفحهٔ از صفحات وجود و هر ورقی از اوراق اشجار غیب و شهود بر قدرت کاملهٔ اش
قرآنی ناطق و هر حرفی از حروف کلمات ایات ظاهره و بینات باهره بر حکمت شاملهٔ اش فرقانی صادق
حکیمی که در عالم بیرنگی بنوعی نیرنگ ریخته که تمامی موجودات را با این همه اختلاف در افرینش از
خود راضی ساخته عبید را بندگی و عنید را بشرمندگی کُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ و درود فراوان
و ثنای بی پایان بر صدر نشین نشیمن غیب و شهود و متکی بر بساط قرب و مقام محمود ارائیش دهٔ عالم
نمایش دهٔ ادم را هنمائی که پرتوی از مشاعل قلب قابلیتش قرانیست که تمام بلغای قحطان از زیر خوان
بلاغتش چشم و دل سیر اخرین نقشی است که از پردهٔ خفا بعالم ظهور قدم گذاشته ولی قرنها قبل از وجود
ادم خاتم نبوت در انگشت معجز نمایش نقش کشت بنیا و ادم بَيْنَ الْمَاءِ وَالطِّينِ نگاشته و بر ابجادش
که روشنی بخش اسمان و زمین و فرمان خلافتشان در یمین است لاسیما قطب فلک امامت مرکز
دایرهٔ خلافت نقطهٔ بای بسم الله وکیل کارخانهٔ ایجاد حاکم باستحقاق اقالیم سبع شداد انکه محبتش
بر کاینات فرض عین و عین فرض است برهان الموحدین امیر المؤمنین و امام المتقین وصی رسول رب
العالمین اسد الله الغالب علی بن ابیطالب صلوات الله علیهم اجمعین اما بعد چون کتاب
مستطاب حرز الامان و ثمرهٔ شجرهٔ حضرت سبحان المسمی بموائد الرحمان فی ترجمه القران که جناب
فخر المحققین و المدققین و المجتهدین جامع المعقول و المنقول و حاوی الفروع و الاصول مرجع الانام
و حجة الاسلام مروج اخبار و ناقد اثار و کاشف ایات قرانی و عارف اسرار ربانی المولی محمد بن حسین
ملقب بجمال الدین و معروف به اقاجمال و موصوف به محققی خونساری طاب ثراه حسب الفرمان
شاهنشاه ایران نادر شاه افشار از اغاز تا انجام بی زیاده و نقصان حرف بحرف و لفظ بلفظ از لغت
عرب بزبان فارسی ترجمه و نقل کرده ماند شاهدی بیقصور یا کمال جمال حور در پرده خفا میستور
بود و از فرط نور برای نزدیک و دور اقتضای بروز و ظهور می نمود تا که معنی فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ را
ظاهر سازد و بتفسیر کاشف اللیاقوت و المرجان بپردازد بسعی و همت بلند جناب مستطاب ابو الفضائل
و المفاخر منتخب دفتر سعادت حاجی میرزا موسی سیاح اصفهانی که رای مشکل کشایش مقتن قوانین فنون
فضایل است بدست امد لهذا در این وقت این بندهٔ حضرت رب الارباب میرزا محمد ملک الکتاب حسب
الاشارهٔ ان عالیجناب این خجسته کتاب مستطاب را بزیور طبع در اورده اینک امتاب هدایت از

خاتمه

مطلع عالم بدرخشید و نسیمهای معرفت الهی براجساد موجودات بوزید اگر طالبان طریق هدی
عمر گرانمایه را نثار این گوهر بیهمتا نمایند بجاست و اگر فارسی دانان عالم نقد جان در بهای این دو
یکتا ببخشند رواست پس ازهر بهتر همان که این حسن خداداد را ختم بنام نامی نوابهٔ علیهٔ عالیهٔ
متعالیه ستر کبری وخدیجه علیا صیغهٔ عصمت بانوی بانوان جهان خورشید بانو غازی معروف
بخان قرنی شاهزادهٔ قفقازیه نموده عذر عذرای اخلاص را کلکون وخود را در زمرهٔ دولتخواهان
مقرون سازد تا ظمنا این نامهٔ نامی وفرمان گرامی حاظران را زاده نمائی
وغایبان را ارمغانی وان علیا مخدرهٔ محترمه را در
صفحهٔ عالم یادگار ونشانی باشد وکافهٔ مسلمین
را خطی وافی وبهره کافی در این عالم فانی بدارد
باقی حاصل اید وسبب رستگاری این
بنده عاصی گردد انته قریب
مجیب

چون این کتاب مستطاب موائد الرحمن از کتب خانهٔ نادری به ارث به نواب علیهٔ عالیه موصوف رسید
لهذا حسب الاجازه ان مخدره در دفتر گورنمنت هندوستان بموجب قانون ۲۰ ۱۸۵۷ ثبت گردید
کسی بدون اجازت طبع ننماید جهت اطلاع عرض شد

MIRZA MOHAMED SHIRAZI
ملک الکتاب
BOMBAY

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

893.7K84
KT

Digitized by Google

CU58888330
893.7K84 KT
Taj al-tarajim, maws

Digitized by Google